Sri:

Srimathe Ramanujaya Namha

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரஆகமத்தின்

ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை

நான்காம் பாதம்

ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் மூலம் மற்றும்

தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

Kalpana Jayabal Foundation, Trustee V.S.Jayabal
மூலம் வெளியிடப்பட்டது

Sripancaratra Agama
Brihadbrihma samhita with Tamil meaning

By
Therazhundur
Pancaratra agamavidvan
Sri.U.Ve K.Sriraman Battacaryar,
Srirangam.

First Print : 2025 (100 copies)

Copies Available at :

SRI. U. VE. K.SRIRAMAN BATTACHARYAR,

CG1-214, East Adayavalanjan St,

Srirangam, Trichy,

Tamil - Nadu. 620-006.

+919791 702 035 +91 8608 794 34(whatsapp)

sriramanbattachar@gmail.com www.kriyasagaram.in

श्रीः

श्रीमतेरामानुजाय नमः

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின்
ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை
ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் மூலம் மற்றும்
தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தின்
பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதை
நான்காம் பாதம்

பொருளடக்கம்

1.	பூத சுத்தி விளக்கம்	1
2.	பகவத்பரிசர்யா (நித்யாராதன விதி:) ப்ரகரணம்	18
3.	அக்னி யாகம் செய்யும் முறை	43
4.	சிராத்த விதி	62
5.	ஏகாத³ஶி மாஹாத்மியம்	83
6.	ருத்ரகீதையில் பகவானின் தத்துவ நிர்ணயம்	102
7.	ருத்ர கீதையில் பக்தி விளக்கம்	117
8.	பிரம்ம விசாரணை	133
9.	பரதத்வ நிரூபணம்-1	151
10.	பரதத்வ நிர்ணயம்-2	164

<<<<___>>>>

முன்னுரை

महतोवेदवृक्षस्य मूलभूतोमहानयम्.

स्कन्दभूता ऋगाद्याश्च शाखाभूता महामुने॥

மஹதோவேத3வ்ருக்ஷஸ்ய மூலபூ4தோமஹானயம்.

ஸ்கந்த3பூ4தா ருகா3த்3யாஶ்ச ஶாகா2பூ4தா மஹாமுனே..

"வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்ருதி,ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களாலே" அதில் ப்ரதமஶ்ருதி ஶ்ரீபகவச்சாஸ்த்ரம்.எனும் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமம்.

"ஶ்ருதிமூலமிதம் தந்த்ரம் ப்ரமாணம் கல்பஸூத்ரவத்" என்பது பாத்ம வசநம்.

இதுதான் பகவச்சாஸ்த்ரம் என்றும், ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரம் என்றும், மஹோபநிஷதம் என்றும் எண்ணற்ற பெயர்களாய் உடைய இந்த ஆகமம் ஸாக்ஷாத் எம்பெருமானுல் பரம

பதத்தில் இருந்து அநந்த,கருட விஷ்வக்ஸேனுதிகளுக்கும், சுதர்சனுதி திவ்ய ஆயுதங்களுக்கும், ஶ்ரீ,பூமி,தேவிகளுக்கும்,ப்ரும்ம ருத்ராதிகளுக்கும் உபதேசிக்கப்பட் டது. மேலும் இவர்களைப்போன்று நாரதாதி மஹர்ஷிகள், ஶ்ரீவத்ஸந்,பத்ரன் போன்ற எண்ணற்ற மஹரிஷிகளுக்கு உபதேசித்ததால்தான் இது ப்ரபஞ்சத்திற்குத்(பூலோகத்தில்) தன் சீடர்களின் வாயிலாக உபதேசிக்கப்பட்டு இன்றளவும் க்ரியாரூபமாகவும்,மூல க்ரந்தமாகவும் நமக்குக்கிடைக்கிறது.

இந்த ஆகமம் நிலவுலகில் வாழும் ஜீவகோடிகளின் அன்ருட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைத் தெரிவிக்கும் ஆகமம்.

இவற்றில் எண்ணற்ற ஸம்ஹிதைகள் 108,1008 என்று இருந்தாலும் இந்த <u>ப்ருஹத் ப்ரும்மஸம்ஹிதையானது</u> ஆழ்ந்த பொருளுடையது. பொதுவாகவே எம்பெருமானுக்கு த்விஜன் என்று ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு. அதாவது தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடவேண்டும் என்ருல் தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனுல்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிறுன். பரத்வத்தை

உபதேசிக்க நரன் என்றும், நாராயணன் எனும் இருபிறப்பு. இவனது வாஸுதேவாதி வ்யூஹாவதார வைபவத்தை உபதேசிக்க முன்புகூறிய நித்யஸூரிகள், திவ்யசூரிகள் போன்றவர்கள். விபவாவதாரங்களாகிய மத்ஸ்ய,கூர்ம,வராஹாதிஅவதார மஹிமைகளை வெளிப்படுத்த வ்யாஸபகவான் போன்றவர்கள். ந்ருஸிம்ம மஹிமைகளை உபதேசிக்க ப்ரஹல்லாதன்.வாமனன் புகழ்பாட தேவேந்த்ரன்.ராமபிரான் தத்துவத்தை உபதேசிக்க வால்மீகி, க்ருஷ்ண,பலராமன் புகழ்பாட சுகமுனிவர் போன்றவர்களாக தானே உபதேசித்தும் நடத்தியும் காட்டுவான். அதைப்போல் அந்தர்யாமியின் புகழை உபதேசிக்க யோகிகள்.அர்ச்சாவதாரத்தின் மஹிமைகளை உபதேசிக்க ஆழ்வார்,ஆசார்யர்கள் இவ்வாறு தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனுல்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிறுன்.

அதுபோன்ற நர நாராயண உபதேசமான ஸம்ஹிதைதான் இந்த ப்ருஹத் ப்ரும்ம ஸம்ஹிதை. இது பதரிகாஸ்ரமத்தின் புகழையும்,அதன் மஹிமைகளையும் கூறுவது. மேலும் ப்ருந்தாவனம், த்வாரகை, திருவரங்கம் போன்ற க்ஷேத்ரங்களின் மஹிமைகளைக் கூறி ஜீவகோடிகளின் எண்ணற்ற இன்னல்களைத் தீர்த்து நல்வழிப்படுத்தி இவ்வுலகில் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியெனும் மிகப்பெரிய பரமபதத்தை அடையும் நல்வழியையும்,அந்த ஸ்தானத்தின் மஹிமைகளையும் கூறவந்த சாஸ்த்ரம்.

இது முதன்முதலில் "க்ரியாஸாகரம்" மூலம் தமிழர்த்துடன் வெளிவருகிற முதல் நூல்.இது முதல்பாகம். இன்னும் மூன்றுபாகங்கள் வெளிவரவேண்டும்.

இதற்கு உறுதுணையாக இருந்து ஊக்குவித்த பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியார்,எம்பெருமானுர் திருவடிகளுக்கு சமர்ப்பணம்.மேலும்

இந்த நூல் இப்படித்தான் வெளிவர வேண்டும் என்று நமக்கு முழுமூச்சாக உதவிகள் செய்துவரும் **Kalpana Jayabal Foundation, Trustee திருவெள்ளரை திருப்பணித்திலகம் ஸ்ரீமான் V.S.Jayabal** அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமம் "க்ரியாஸாகரம்"மிகப்பெரிய பல்லாண்டு பாடுகிறது. அடுத்து எவ்வளவோ கார்யங்களுக்கு இடையில் நமக்கு தமிழ் அர்த்தம் செய்துகொடுத்த **ஸ்ரீமான் கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும்,**

ஸ்ரீமதிஸத்யா அம்மையாருக்கும் மிக்க நன்றி.இதற்கு புத்தக வடிவமைத்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ பாலாஜி பட்டாசார்யாருக்கும், வாழ்த்துக்கள்.

मङ्गळाशासनपरैर्मदाचार्य पुरोगमैः।

सर्वैश्चपूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तुमङ्गळम्.

இந்நூலைக் கசடறக் கற்று கீதையின் பாதையில், கோதையின் பாதையில், ராதையின் பாதையில், சீதையின் பாதையில், வேதையின் பாதையில் சென்று மேதை ஆவோம்.

தேரழுந்தூர்
ஸ்ரீ.உ.வே K.ஸ்ரீராமன் பட்டாசார்யார்,
ஸ்ரீரங்கம்.

க்ரோதி வருடம்.தைப்பூசம். 11-2-2025

<<<<____>>>>

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞுவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாதம்

श्रीः
श्रीमतेरामानुजायनमः
बृहद्ब्रह्मे-चतुर्थः पादे प्रथमोऽध्यायः
भूतशुद्धिकथनं

அத்தியாயம் - 1

பூத சுத்தி விளக்கம்

ப்[3]ரு'ஹத்[3]ப்[3]ரஹ்மே-சதுர்த[2]: பாதே[3] ப்ரத[2]மோ(அ)த்[4]யாய:
பூ[4]தஶுத்[3]தி[4]கத[2]நம்

मुनय ऊचुः-
अन्तर्यागं बहिर्यागं कथं कुर्याच्चतुर्मुख।
एकादशीव्रतं यच्च पूर्वोक्तं वैष्णवार्चनम्।
विस्ताराद्वद देवेश तरामोदुस्तरंतमः।
येन तात वयंसर्वे भगवच्चरणाश्रिताः।
बृह्मोवाच-
बाह्यमाभ्यन्तरं पुत्रा विष्णोराराधनक्रमम्।
वक्ष्यामि सारतस्सर्वं न क्षमोऽखिलभाषने।
यस्य नाभिमहापद्मादुद्भूतोऽहं वराटकः।
बीजभूतोविसर्गस्य तस्मै धात्रे नमोनमः।
नमस्सर्वात्मने यस्य प्रसादादहमेव च।
करोमि हरते शंभुः पालयंति प्रजेश्वराः ।5

முனய ஊசு:-
அந்தர்யாக[3]ம் ப[3]ஹிர்யாக[3]ம் கத[2]ம் குர்யாச்சதுர்முக[2] |
ஏகாத[3]ஶீவ்ரதம் யச்ச பூர்வோக்தம் வைஷ்ணவார்சனம் |
விஸ்தாராத்[3]வத தே[3]வேஶ தராமோது[3]ஸ்தரம் தம: |
யேன தாத வயம் ஸர்வே ப[4]க[3]வச்சரணாஶ்ரிதா: |
ப்[3]ரு'ஹ்மோவாச-
பா[3]ஹ்யமாப்[4]யந்தரம் புத்ரா விஷ்ணோராராத[3]னக்ரமம் |
வக்ஷ்யாமி ஸாரதஸ்ஸர்வம் ந க்ஷமோ(அ)கி[2]லபா[4]ஷணே |
யஸ்ய நாபி[4]மஹாபத்[3]மாது[3]த்[3]பூ[4]தோ(அ)ஹம் வராடக: |
பீ[3]ஜபூ[4]தோவிஸர்க[3]ஸ்ய தஸ்மை தா[4]த்ரே நமோ நம: |
நமஸ்ஸர்வாத்மனே யஸ்ய ப்ரஸாதா[3]த[3]ஹமேவ ச |
கரோமி ஹரதே ஶம்பு[4]: பாலயந்தி ப்ரஜேஶ்வரா: | 5

முனிவர்கள் கூறினார்கள்:
சதுர்முகனே , மானஸயாகம் மற்றும் புற யாகம் ஆகியவற்றை எவ்வாறு செய்வது ? ஏகாதசி விரதம் மற்றும் முன்பு சொல்லப்பட்ட வைஷ்ணவ ஆராதனை ஆகியவற்றை , தெளிவாக எங்களுக்கு எடுத்துரைத்து அருள வேண்டும் தேவனே ! அறியாமையாம் இருள் நீங்கி, நாங்கள் அனைவரும் பகவானின் திருவடிகளை அடைய வழி செய்ய வேண்டும் ||
பிரம்மா கூறினார்:

புத்திரர்களே ! விஷ்ணுவின் ஆராதனை முறைகளை, அகமாகவும் புறமாகவும் செய்ய வேண்டிய விதத்தினை, சுருக்கமாக சொல்கிறேன். எல்லாவற்றையும் விரிவாக சொல்ல எனக்கு சக்தி இல்லை ||

எவருடைய நாபிக் கமலத்தில் இருந்து, நான் ஒரு அற்பமானவன் போல் தோன்றினேனோ, இந்த உலகிற்கே விதை போன்றவரோ, அந்த பிரம்மாவிற்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம் ||

எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஆத்மாவான, எவருடைய கருணையால் நான் சிருஷ்டிக்கிறேனோ, சம்பு அழிக்கும் தொழிலையும், பிரஜாபதிகள் காக்கும் தொழிலையும் செய்கிறார்களோ, அவருக்கு நமஸ்காரம் || 5

आदौ संचिंतयेत्स्थित्वा गुरुपादसरोरुहम्।
संस्कृतो येन चक्राद्यैर्मूलेन द्वयविद्यया।
प्राणायामैर्भूतशुद्धिः तथा भावनया द्विजाः।
कर्तव्याः प्रथमंविष्णोः समाराधनकर्मणि।
"शरीरं मलिनंह्येतत्प्राकृतं दोषभाजनम्।
ध्यानाग्निना च संताप्यं ह्यंतस्तापोऽयमीरितः।
आयुधैश्वबहिस्तापो धारणाख्यस्तथांतरः।
मन्त्रन्यासैश्शरीरस्य दिव्यभावो विधीयते।
बृह्मात्मकतया ध्यानमात्मानश्शुद्धिरीरितम्।
विष्णोस्वरूपस्मरणं मनश्शुद्धिरिहोच्यते। 10

ஆதௌ3 ஸம்'சிந்தயேத்ஸ்தி2த்வா கு3ருபாத3ஸரோருஹம் |
ஸம்'ஸ்க்ரு'தோ யேன சக்ராத்3யைர்மூலேன த்3வயவித்3யயா |
ப்ராணாயாமைர்பூ4தஶுத்3தி4: ததா2 பா4வனயா த்3விஜா: |
கர்தவ்யா: ப்ரத2மம்'விஷ்ணோ: ஸமாராதனகர்மணி |
"ஶரீரம் மலிநம்'ஹ்யேதத்ப்ராக்ரு'தம் தோ3ஷபா4ஜனம் |
த்4யானாக்3னினா ச ஸந்தாப்யம்' ஹ்யந்தஸ்தாபோ(அ)யமீரித: |
ஆயுதை4ஶ்சப3ஹிஸ்தாபோ தா4ரணா2க்4யஸ்ததா2ந்தர: |
மந்த்ரந்யாஸைஶ்ஶரீரஸ்ய தி3வ்யபா4வோ விதி4யதே |
ப்3ரஹ்மாத்மகதயா த்4யானமாத்மானஶ்ஶுத்3தி4ரீரிதம் |
விஷ்ணோ: ஸ்வரூபஸ்மரணம் மனஶ்ஶுத்3தி4ரிஹோச்யதே | 10

முதலில் குருவின் திருவடித் தாமரையை மனதில் நிறுத்தி தியானிக்க வேண்டும். சக்கரங்கள் மற்றும் மூல மந்திரங்களால் தீட்சை பெற்றவர்களே , பிராணாயாமம் மற்றும் தியானத்தால் பூத சுத்தி செய்ய வேண்டும். விஷ்ணுவின் ஆராதனைக்கு முன் இதை முதலில் செய்ய வேண்டும் ||

"இந்த உடல் அசுத்தமானது, இயற்கையானது, குற்றங்களின் இருப்பிடம், இதை தியானம் என்னும் நெருப்பால் சுட வேண்டும், அதுவே அகத்தீ. ஆயுதங்களால் புறத்தில் சுடுவது தாரணை எனப்படும், இதுவே உள்மனத்தீ. மந்திரங்களை உடலில் வைப்பதினால், தெய்வீக நிலை உண்டாகிறது. பிரம்மமே எல்லாம் என்னும் தியானத்தால் ஆத்ம சுத்தி உண்டாகிறது. விஷ்ணுவின் உருவத்தை நினைப்பதே மன சுத்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. ||10

प्रसादतीर्थग्रहणात् प्राणशुद्धिरुदाहृता।
वाक्शुद्धिःकीर्तनाद्विष्णोः श्रवणाच्छोत्रयोर्मता।
एवं शुद्धिपरो विप्र स्साक्षान्नारायणो मतः।"
पलायंते शरीरस्थाः पातकास्तस्य दर्शनात्।
विचिंत्य पापपुरुषं श्मशानस्तम्भसन्निभम्।
उपपातकरोमाणं महापातकविग्रहम्।

संशोष्यवायुबीजेन वह्निबीजेन दाहयेत्।
अमृतीकरणंकुर्याद्वारुणेनामृतात्मना।
गात्रंदाह्यं पृथिव्या च व्योम्नाचेंद्रियकल्पनम्।
एवं संशोधयेद्देहं पूरकुम्भकरेचकैः। 15

ப்ரஸாத³தீர்த²க்³ரஹணாத் ப்ராணஶுத்³தி⁴ருதா³ஹ்ரு'தா |
வாக்ஶுத்³தி⁴: கீர்தனாத்³விஷ்ணோ: ஶ்ரவணாச்சோ²த்ரயோர்மதா |
ஏவம் ஶுத்³தி⁴பரோ விப்ர ஸ்ஸாக்ஷாந்நாராயணோ மதா: |"
பலா³யந்தே ஶரீரஸ்தா²: பாதகாஸ்தஸ்ய த³ர்ஶனாத் |
விசிந்த்ய பாபபுருஷம் ஶ்மஶானஸ்தம்ப⁴ஸந்நிப⁴ம் |
உபபாதகரோமாணம் மஹாபாதகவிக்³ரஹம் |
ஸம்'ஶோஷ்யவாயுபீ³ஜேன வஹ்னிபீ³ஜேன தா³ஹயேத் |
அம்ரு'தீகரணம்'குர்யாத்³வாருணேனாம்ரு'தாத்மனா |
கா³த்ரம்தா³ஹ்யம் ப்ரு'தி²வ்யா ச வ்யோம்னாசேந்த்³ரியகல்ப்பனம் |
ஏவம் ஸம்'ஶோத⁴யேத்³தே³ஹம் பூரகு³ம்ப⁴கரேசகை: | 15

பகவானின் பிரசாத தீர்த்தத்தை பருகுவதால் பிராண சுத்தி உண்டாகும். விஷ்ணுவின் நாமத்தை பாடுவதால் வாக்கு சுத்தியும், காதால் கேட்பதால் செவி சுத்தியும் உண்டாகும். இப்படி சுத்தமாக இருப்பவன், நேரடியான நாராயணனாகவே கருதப்படுகிறான்." அவனை பார்த்த மாத்திரத்தில் உடலில் இருக்கும் பாவங்கள் ஓடி விடும். மயானத்தில் உள்ள தூண் போன்ற பாவ புருஷனை மனதில் எண்ணி, உப பாதகங்களை ரோமங்களாகவும், மகா பாதகங்களை உடலாகவும் நினைத்து, வாயு பீஜ மந்திரத்தால் உலர வைத்து, அக்னி பீஜ மந்திரத்தால் எரிக்க வேண்டும். அமிர்தத்தை போல் இருக்கும் வருண மந்திரத்தால் அமிர்தமாக்க வேண்டும். உடலை மண்ணாலும், புலன்களை ஆகாயத்தாலும் சுத்தப்படுத்த வேண்டும். பூரகம், கும்பகம், இரேசகம் ஆகிய மூச்சின் செயல்பாடுகளால் உடலை சுத்தப்படுத்த வேண்டும் ||15

विस्तरेणापि वक्ष्यामि भूतशुद्धिं निशामय ।
भूतशुद्धिं विनानैव ह्यधिकारोऽन्य पूजने।
विचिंत्यहृदयेविष्णुं संस्थितंपरमेपदे।
बहिर्निर्गमयेत्तं तु सुषुम्ना दक्षिणेन तु।
वृत्तमण्डलमध्यस्थं सहस्रादित्यसन्निभम्।
मन्त्रात्मानं तु तं ध्यात्वा ह्युपरिद्वादशांगुले।
प्रभाचक्रं तु तदधस्तत्वाधिष्ठातृसंयुतम्।
निष्कळं मन्त्रदेहं च चिंतयेत्पुरुषोत्तमम्।
तदधस्तात्स्मरेद्भूमिं चतुरश्रां तु पीतलाम्।
शब्दाद्यैः पंचभिर्युक्तां वज्रलांछनलांछिताम्। 20

விஸ்தரேணாபி வக்ஷ்யாமி பூ⁴தஶுத்³தி⁴ம் நிஶாமய |
பூ⁴தஶுத்³தி⁴ம் வினாநைவ ஹ்யதி⁴காரோ(அ)ன்ய பூஜனே |
விசிந்த்யஹ்ரு'த³யே விஷ்ணும் ஸம்'ஸ்தி²தம்'பரமே பதே³ |
ப³ஹிர்நிர்க³மயேத்தம்' து ஸுஷும்னா த³க்ஷிணேன து |
வ்ரு'த்தமண்ட³லமத்⁴யஸ்த²ம் ஸஹஸ்ராதி³த்யஸந்நிப⁴ம் |
மந்த்ராத்மானம்' து தம்' த்⁴யாத்வா ஹ்யுபரித்³வாத³ஶாங்கு³லே |
ப்ரபா⁴சக்ரம்' து தத³த⁴ஸ்தத்த்வாதி⁴ஷ்டா²த்ரு'ஸம்'யுதம் |
நிஷ்களம்' மந்த்ரதே³ஹம்' ச சிந்தயேத் புருஷோத்தமம் |
தத³த⁴ஸ்தாத்ஸ்மரேத்³பூ⁴மிம் சதுரஶ்ராம்' து பீதலாம் |
ஶப்³தா³த்³யை: பஞ்சபி⁴ர்யுக்தாம்' வஜ்ரலாஞ்ச²னலாஞ்ச²தாம் | 20

பூத சுத்தியை பற்றி விரிவாக சொல்கிறேன், கவனிப்பாயாக. பூத சுத்தி இல்லாமல் மற்ற பூஜைகள் செய்வதற்கு தகுதி இல்லை. இதயத்தில் பரமபதத்தில் வீற்றிருக்கும் விஷ்ணுவை தியானித்து, சுஷும்னா நாடி வழியாக, வலது பக்கமாக வெளியே கொண்டுவர வேண்டும். ஆயிரம் சூரியன் போல் பிரகாசிக்கும் வட்ட வடிவத்தை மனதில் தியானிக்க வேண்டும், மந்திர ரூபமான அவரை தியானித்து, பன்னிரண்டு அங்குலம் மேலே, ஒளிவட்டத்தை தத்துவ அதிஷ்டானத்துடன் தியானிக்க வேண்டும். குற்றமில்லாத மந்திர தேகத்தோடு புருஷோத்தமனை தியானிக்க வேண்டும். அதற்குக் கீழே சதுரமான மஞ்சள் நிற பூமியை நினைவில் கொள்ளவும். சப்தம் முதலான ஐந்து குணங்களுடன், வஜ்ராயுதம் பொறிக்கப்பட்டதாக தியானிக்கவும் ||20

पुरप्राकार सुसरिद्वीपार्णव समाकुलाम्।
बाह्यस्वदेहेविशतीं पूरकेण विचिंतयेत्।
जान्वोःपादतलं यावत्तावव्याप्तां क्रमेण तु।
कुम्भकेण च तां पृथ्वीं मन्त्रसूक्तैस्स्वकेतनः ।
शनैश्शनैः लयंकुर्यात् गंधशक्तौ च तां पुनः।
रेचयेद्गधशक्तिं च सर्वभूतेष्वयं विधिः।
बहिस्थांपूरकेणैव ह्यन्तः कुर्यालयं नयन्।
कुम्भकेनैवतन्मात्रे रेचकेन बहिःक्षिपेत्।
तोयाख्ये च महाधारे ततस्तोयं च वैष्णवम्। 25

புரப்ராகார ஸுஸரித்³த்³வீபார்ணவ ஸமாகுலாம் |
பா³ஹ்யஸ்வதே³ஹே விஶதீம்' பூரகண விசிந்தயேத் |
ஜான்வோ: பாத³தலம்' யாவத்தாவத்³வ்யாப்தாம்' க்ரமேண து |
கும்'ப⁴கேன ச தாம்' ப்ரு'தி²வீம்' மந்த்ரஸூக்தைஸ்ஸ்வகேதன: |
ஶனைஶ்ஶனை: லயம்'குர்யாத் க³ந்த⁴ஶக்தௌ ச தாம்' புன: |
ரேசயேத்³க³த⁴ஶக்திம்' ச ஸர்வபூ⁴தேஷ்வயம்' விதி⁴: |
ப³ஹிஸ்தா²ம்'பூரகணைவ ஹ்யந்த: குர்யாத்³லயம்' நயன் |
கும்'ப⁴கேனைவதந்மாத்ரே ரேசகேன ப³ஹி: க்ஷிபேத் |
தோயாக்²யே ச மஹாதா⁴ரே ததஸ்தோயம்' ச வைஷ்ணவம் | 25

கோட்டை, நதி, தீவு, கடல் சூழ்ந்த பூமியை, பூரகத்தின் மூலம் தன் உடலுக்குள் செல்வதாக தியானிக்க வேண்டும். முழங்கால் முதல் பாதம் வரை, பூமியை வியாபித்திருப்பதாக நினைத்து, கும்பகத்தின் மூலம், மந்திரங்களை சொல்லி, மெதுவாக வாசனையில் லயிக்க செய்ய வேண்டும். பின் வாசனை சக்தியை, எல்லா பூதங்களிலும் இரேசகத்தின் மூலம் வெளியேற்ற வேண்டும். வெளி இடத்தில் இருக்கும் ஒன்றை, பூரகத்தால் உள்ளே கொண்டு வந்து லயிக்க செய்ய வேண்டும். பிறகு கும்பகத்தால், இரேசகத்தால் வெளியேற்றவும். அடுத்து நீர் என்ற இடத்தில் விஷ்ணுவின் நீர் தத்துவம் இருக்க வேண்டும் ||25

ससमुद्रसरितस्रोतो रसषङ्गंच सौषधि।
अर्धचंद्रसमाकार कमलध्वज शोभितम्।
वारुणंविभवं भाव्यं ध्यात्वा तेनाथविग्रहं ।
संपूर्णपूरकाख्येन करणेनशनैश्शनैः ।
ऊरुमूलाच्चजान्वन्तं शरीरंमण्डलंस्वकम्।
एनाखिलं तु संव्याप्तं कुम्भकेन स्मरेद्विजाः ।
तन्मध्ये वारुणंमन्त्रं धारणाख्यं विचिंत्यत।
अंमयं विभवं सर्वं तन्मन्त्रे विलयं गतम्।
तन्मध्ये रसशक्तौ तु साशक्तिर्वह्निमण्डले।
रेचकेन विनिक्षिप्य तथा वह्नेश्च वैभवम्। 30

ஸஸமுத்3ரஸரித்ஸ்ரோதோ ரஸஷ3ங்க3ம்' ச ஸௌஷதி4 |
அர்த4சந்த்3ரஸமாகார கமலத்4வஜ ஶோபி4தம் |
வாருணம்'விப4வம் பா4வ்யம்' த்4யாத்வா தேனாத2விக்3ரஹம் |
ஸம்பூர்ணபூரகாக்2யேன கரணேனஶனைஶ்ஶனை꞉ |
ஊருமூலாச்ச ஜாந்வந்தம்' ஶரீரம்'மண்ட3லம்'ஸ்வகம் |
ஏனாகி2லம்' து ஸம்'வ்யாப்தம்' கும்'ப4கேன ஸ்மரேத்3விஜா꞉ |
தன்மத்4யே வாருணம்'மந்த்ரம்' தா4ரணாக்2யம்' விசிந்த்யத |
அம்'மயம்' விப4வம்' ஸர்வம்' தன்மந்த்ரே விலயம்' க3தம் |
தன்மத்4யே ரஸஶக்தௌ து ஸாஶக்திர்வஹ்னிமண்ட3லே |
ரேசகேன வினிக்ஷிப்ய ததா2 வஹ்வேஶ்ச வைப4வம் | 30

கடல், நதி, நீரோடை, ஆறு சுவைகள், மூலிகைகள் நிறைந்த, அரை நிலவு வடிவில், தாமரை கொடியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, வருணனின் மந்த்ரத்தை நினைத்து தியானிக்கவும். முழுமையான பூரகத்தால், மெதுவாக தொடை முதல் முழங்கால் வரை உடல் முழுவதும் வியாபித்திருப்பதாக நினைத்து, கும்பகத்தால் தியானிக்க வேண்டும். அதன் நடுவே வருண மந்திரத்தை தாரணை செய்து , நீர் தத்துவம் அனைத்தும் அந்த மந்திரத்தில் கரைந்து விட்டதாக தியானிக்கவும். அதன் நடுவில் உள்ள ரச சக்தி , அக்னி மண்டலத்தில் இருப்பதாகவும், அதை இரேசகத்தின் மூலம் வெளியேற்றி, அக்னியின் பெருமையையும் தியானிக்கவும். ||30

त्रिकोणभवनाकारं दीप्तमद्भिर्विभूषितम्।
विद्युच्चंद्रार्कनक्षत्र मणिरत्नैश्च धातुभिः।
स्वप्रकाशशरीरैश्चाप्यशरीरैश्च खेचरैः।
चिह्नितं स्वस्तिकैर्दीप्तैर् ध्यात्वेवं विभवंमहत्।
तैजसं मुनयश्चाथ तन्मन्त्रं विधिनास्मरेत्।
तन्मण्डलांतरस्थं प्रोच्चरन्वै तमेव हि ।
प्रविष्टं पूर्ववद्ध्यायेत् तेनैव करणेन तु।
आनाभेःपायुपर्यन्तं व्याप्तं कृत्वा विधाय च।
तमेव विभवंसर्वं तैजसं परिभावयेत्।
तन्मन्त्रविग्रहं शान्तं तन्मन्त्रंचानलात्मकम्। 35

த்ரிகோணப4வனாகாரம்' தீ3ப்தமத்3பி4ர்விபூ4ஷிதம் |
வித்3யுச்சந்த்3ரார்கநக்ஷத்ர மணி ரத்னைஶ்ச தா4துபி4꞉ |
ஸ்வப்ரகாஶஶரீரைஶ்சாப்யஶரீரைஶ்ச கே2சரை꞉ |
சிஹ்னிதம்' ஸ்வஸ்திகை3ர்தீ3ப்தைர்த்4யாத்வேவம்' விப4வ்மஹத் |
தைஜஸம்' முனயஶ்சாத2 தன்மந்த்ரம்' விதி4னாஸ்மரேத் |

தன்மண்ட3லாந்தரஸ்த2ம்' ப்ரோச்சரந்வை தமேவ ஹி |
ப்ரவிஷ்ட2ம்' பூர்வவத்3த்4யாயேத் தேனைவ கரணேன து |
ஆநாபே4: பாயுபர்யந்தம்' வ்யாப்தம்' க்ரு'த்வா விதீ4ய ச |
தமேவ விப4வம்' ஸர்வம்' தைஜஸம்' பரிபா4வயேத் |
தன்மந்த்ரவிக்3ரஹம்' ஶாந்தம்' தன்மந்த்ரம்'சானலாத்மகம் | 35

முக்கோண வடிவமான, ஒளியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, மின்னல், சந்திரன், சூரியன், நட்சத்திரங்கள், ரத்தினங்கள் மற்றும் உலோகங்களால் ஆன, சுய ஒளி உடையவர்கள் மற்றும் ஒளி இல்லாதவர்கள், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்கள், ஸ்வஸ்திக் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட, இப்படிப்பட்ட அக்னியின் பெருமையை தியானிக்கவும். பிறகு முனிவர்கள் , அக்னி மந்திரத்தை முறைப்படி ஜெபிக்க வேண்டும். அந்த மண்டலத்தின் நடுவே அந்த மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். முன்பு போல அந்த அக்னி தத்துவத்தை , தொப்புள் முதல் குதம் வரை வியாபித்திருப்பதாக நினைத்து, அந்த அக்னியின் பெருமையை மனதில் நிறுத்தவும். சாந்தமான அக்னி மந்திர உருவத்தை தியானிக்கவும், அக்னி மந்திரமானது அக்னி தத்துவமாக தியானிக்கவும். ||35

रूपशक्तौ लयंयातं शक्तिस्संविस्मयातु सा।
तया मन्त्रशरीरस्थं स्वशक्त्याविलयाकृतम्।
रेचकेन तु तां शक्तीं बाह्याधारे बहिःक्षिपेत्।
ततस्तु वायुबीजं वै विभवं बाह्यतस्स्मरेत्।
वृतंराजोपलाभं तु बिम्बैर्युक्तं स्व तेजसैः।
पूर्ण नानाविधैर्गधै रनेकैस्तद्गुणैस्तथा।
स्वमन्त्रेण समाख्यातं धारणाख्येन संस्मरेत्।
तथा स्वरूपं तन्मन्त्रं ध्यात्वोच्चार्य समाहरेत्।
पूर्वोक्तकरणेनैव वायव्यं विभवंतु तम्।
अधिष्ठातृ लयंयांतं स्मृत्वा तं च महाबलम्। 40

ரூபஶக்தௌ லயம்'யாதம்' ஶக்திஸ்ஸம்'விஸ்மயாது ஸா |
தயா மந்த்ரஶரீரஸ்த2ம்' ஸ்வஶக்த்யாவிலயாக்ரு'தம் |
ரேசகேன து தாம்' ஶக்தீம்' பா3ஹ்யாதா4ரே ப3ஹி: க்ஷிபேத் |
ததஸ்து வாயுபீ3ஜம்' வை விப4வம்' பா3ஹ்யதஸ்ஸ்மரேத் |
வ்ரு'தம்' ராஜோபலாபம்' து பி3ம்'பை3ர்யுக்தம்' ஸ்வ தேஜஸை: |
பூர்ண நானாவிதை4ர்க3தை4 ரனேகைஸ்தத்3கு3ணைஸ்ததா2 |
ஸ்வமந்த்ரேண ஸமாக்2யாதம்' தா4ரணாக்2யேன ஸம்'ஸ்மரேத் |
ததா2 ஸ்வரூபம்' தன்மந்த்ரம்' த்4யாத்வோச்சார்ய ஸமாஹரேத் |
பூர்வோக்தகரணேனைவ வாயுவ்யம்' விப4வந்து தம் |
அதி4ஷ்டா2த்ரு' லயம்'யாந்தம்' ஸ்ம்ரு'த்வா தம்' ச மஹாப3லம் | 40

அக்னியின் ரூப சக்தி லயமானதும், அந்த சக்தி ஆச்சரியம் அடைந்து, மந்திர உடலில் தன் சக்தியால் லயம் செய்த பின், இரேசகத்தின் மூலம் அந்த சக்தியை வெளியே தள்ள வேண்டும். பிறகு வாயுவின் பீஜத்தை வெளியில் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அது வட்ட வடிவமாக, ரத்தினம் போல, தன் ஒளியால் பிரகாசிக்கும் படி இருக்க வேண்டும். பலவிதமான நறுமணங்கள் மற்றும் குணங்கள் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும். வாயுவின் மந்திரத்தை தாரணை செய்து, அந்த மந்திர உருவத்தை தியானித்து, மனதில் கொள்ள வேண்டும். முன்பு சொன்ன முறைப்படி வாயுவின் தத்துவத்தை மனதில் எண்ணி, அதிஷ்டான தேவதையுடன், மகா பலம் பொருந்திய வாயு தத்துவத்தை மனதில் தியானிக்கவும். ||40

स्पर्शनाख्य महाशक्तौ तां शक्तिमविनश्वरम्।
व्याप्तं नित्यामनित्यां च स्वशक्तिविभवन्वितम्।
शब्दाख्ये तु महाधारे निक्षिपेद्व्योममण्डले।
ध्यात्वापि विभवं सर्वं व्योमाख्यं विग्रहाद्बहिः।
नानाशक्ति समाकीर्णं तद्रूपंचाञ्जनप्रभम्।
अविग्रहैश्शब्दमयैः पूर्णसिद्धिरसंख्यकैः।
तन्मन्त्रे धारणामन्त्रं व्योमाख्यं संस्मरेत्पुनः।
धारयन्तं स्वमात्मानं स्वसामर्थ्यन सर्वदा।
शब्दमात्रस्वरूपम् च व्यापकं विभवेष्वपि।
धिया च संपरिच्छिन्नं कृत्वा विन्यस्य विग्रहे। 45

ஸ்பர்ஶனாக்²ய மஹாஶக்தௌ தாம்' ஶக்திமவிநஶ்வரம் |
வ்யாப்தம்' நித்யாமநித்யாம்' ச ஸ்வஶக்திவிப⁴வன்விதம் |
ஶப்³தா³க்²யே து மஹாதா⁴ரே நிக்ஷிபேத்³வ்யோமமண்ட³லே |
த்⁴யாத்வாபி விப⁴வம்' ஸர்வம்' வ்யோமாக்²யம்' விக்³ரஹாத்³ப³ஹி꞉ |
நானாஶக்தி ஸமாகீர்ணம்' தத்³ரூபம்'சாஞ்ஜனப்ரப⁴ம் |
அவிக்³ரஹைஶ்ஶப்³த³மயை꞉ பூர்ணஸித்³தி⁴ரஸங்க்²யகை꞉ |
தன்மந்த்ரே தா⁴ரணாமந்த்ரம்' வ்யோமாக்²யம்' ஸம்'ஸ்மரேத்புன꞉ |
தா⁴ரயந்தம்' ஸ்வமாத்மானம்' ஸ்வஸாமர்த்²யன ஸர்வதா³ |
ஶப்³த³மாத்ரஸ்வரூபம் ச வ்யாபகம்' விப⁴வேஷ்வபி |
தி⁴யா ச ஸம்'பரிச்சி²ன்னம்' க்ரு'த்வா வின்யஸ்ய விக்³ரஹே | 45

ஸ்பரிசம் என்ற மகா சக்தியில், அழியாத சக்தியை, தன் சக்தியுடன் நித்யமாகவும், அநித்யமாகவும், வியாபித்திருப்பதை தியானிக்க வேண்டும். சப்தம் என்ற மகா இடத்தில் ஆகாய மண்டலத்தில் லயிக்க செய்ய வேண்டும். பிறகு ஆகாயம் என்ற தத்துவத்தை உருவத்தில்லாமல், பல சக்திகளுடன், மை போல் கருப்பாக, எண்ணற்ற சித்தர்கள் நிறைந்து இருப்பதாக தியானிக்க வேண்டும். ஆகாயத்தின் தாரணை மந்திரத்தை மனதில் எண்ணி, எப்பொழுதும் தன்னையும் தன் சக்தியையும் தாங்கி நிற்பதை தியானிக்கவும். சப்தம் மட்டுமே உருவமாக, எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்து இருப்பதை தியானிக்க வேண்டும். மனதால் அதை அறிந்து, உடலில் லயிக்க செய்ய வேண்டும். ||45

प्रागुक्तकरणेनैव एन व्याप्तं तु भावयेत्।
आकण्ठाद्ब्रह्मरंद्रान्तं व्योमाख्यं विभवेन च।
संधार्यकुम्भकेनैव यावत्कालंतु योगिनः ।
ध्यायेत्परिणतं पश्चात् स्वमन्त्रेण तदम्बरम्।
व्योमाख्यं धारणामन्त्रं शक्तौ परिणतं स्मरेत्।
तां शक्तिं बृह्मरंद्रेण प्रयांतिमनुभावयेत्।
युक्तांशक्तिचतुष्केण गंधाद्येनाविनश्वरीम्।
आश्रये निष्कळम्मन्त्रम् तदधिष्ठातृसम्युतम्।
समन्तं विभवम् भौतमेवमस्तं नयेत्क्रमात्।
चैतन्यं जीवसंभूतम् स्वस्फुरस्तारकोपमम्। 50

ப்ரா³கு³க்தகரணேனைவ ஏன வ்யாப்தம்' து பா⁴வயேத் |
ஆகண்டா²த்³ப்³ரஹ்மரந்த்³ராந்தம்' வ்யோமாக்²யம்' விப⁴வேன ச |
ஸந்தா⁴ர்யகும்'ப⁴கேனைவ யாவத்காலந்து யோகி³ன꞉ |
த்⁴யாயேத் பரிணதம்' பஶ்சாத் ஸ்வமந்த்ரேண தத³ம்ப³ரம் |
வ்யோமாக்²யம்' தா⁴ரணாமந்த்ரம்' ஶக்தௌ பரிணதம்' ஸ்மரேத் |
தாம்'ஶக்திம்' ப்³ரஹ்மரந்த்³ரேண ப்ரயாந்திமநுபா⁴வயேத் |
யுக்தாம்'ஶக்திசதுஷ்கேண க³ந்தா⁴த்³யேனாவினஶ்வரீம் |

ஆஶ்ரயே நிஷ்களம்'மந்த்ரம்' தத^{3}தி^{4}ஷ்டா^{2}த்ரு'ஸம்யுதம் |
ஸமந்த்ரம்' விப^{4}வம்' பௌ^{4}தமேவமஸ்தம்' நயேத்^{3}க்ரமாத் |
சைதன்யம்' ஜீவஸம்பூ^{4}தம்' ஸ்வஸ்பு^{2}ரஸ்தாரகோபமம் | 50

முன்பு சொன்ன முறைப்படி கழுத்து முதல் பிரம்மரந்திரம் வரை, ஆகாய தத்துவம் வியாபித்திருப்பதாக தியானிக்க வேண்டும். யோகிகள் கும்பகத்தால் எவ்வளவு நேரம் முடியுமோ அவ்வளவு நேரம் தியானிக்க வேண்டும். பின்பு தன் மந்திரத்தால் அந்த ஆகாயத்தை தியானிக்க வேண்டும். ஆகாய தாரணை மந்திரம், சக்தியில் இணைந்திருப்பதாக தியானிக்க வேண்டும். அந்த சக்தியை பிரம்மரந்திரம் வழியாக செல்வதை தியானிக்க வேண்டும். வாசனை முதலான நான்கு சக்திகளுடன் அழியாத சக்தியுடன் தியானிக்க வேண்டும். குற்றமில்லாத மந்திரத்தை அதிஷ்டான தேவதையுடன் தியானிக்க வேண்டும். மந்திரத்துடன் பூத தத்துவத்தை மெதுவாக லயம் செய்ய வேண்டும். ஜீவனால் உருவாக்கப்பட்ட உணர்வு, தன் ஒளியால் நட்சத்திரம் போல பிரகாசிப்பதை தியானிக்கவும் ||50

भावनीयं तु विश्रान्तं निस्सृतं भूतपंचकात्।
निष्प्रपंचे परेमन्त्रे पंचशक्त्यात्म विग्रहे।
अनेन क्रमयोगेन जीवात्मानमात्मना।
ईक्षतेतद्दाकाशे त्वचलं सूर्यवर्चसम्।
स्फुरद्युतिभिराकीर्णमीश्वरं व्यापकं परम्।
ततो मन्त्रशरीरस्थं समाधिंचाभ्यसेत्परम्।
गंधतन्मात्रपूर्वाभिः युक्तत्वात्पंचशक्तिभिः।
हेयंचेत्तमिदंबुद्ध्या यदा तत्स्थानबृंहितः।
अतृप्तोऽकृतः कृत्यश्च मन्त्रहृत्पद्मसेवनात्।
षष्ठेपदेह्यात्मतत्त्वज्ञानरज्जुबलेन च। 55

பா^{4}வனீயம்' து விஶ்ராந்தம்' நிஸ்ஸ்ரு'தம்' பூ^{4}தபஞ்சகாத் |
நிஷ்ப்ரபஞ்சே பரேமந்த்ரே பஞ்சஶக்த்யாத்ம விக்^{3}ரஹே |
அனேன க்ரமயோகே^{3}ன ஜீவாத்மானமாத்மனா |
ஈக்ஷதேதத்^{3}ரு'தா^{3}காஶே த்வசலம்' ஸூர்யவர்ச்சஸம் |
ஸ்பு^{2}ரத்^{3}யுதிபி^{4}ராகீர்ணமீஶ்வரம்' வ்யாபகம்' பரம் |
ததோ மந்த்ரஶரீரஸ்த^{2}ம்' ஸமாதி^{4}ம்'சாப்^{4}யஸேத்பரம் |
க^{3}ந்த^{4}தன்மாத்ரபூர்வாபி^{4}: யுக்தத்வாத் பஞ்சஶக்திபி^{4}: |
ஹேயம்'சேத்தமித^{3}ம்'பு^{3}த்^{3}த்^{4}யா யதா^{3} தத்ஸ்தா^{2}னப்^{3}ரு'ம்'ஹித: |
அத்ரு'ப்தோ(அ)க்ரு'த: க்ரு'த்யஶ்ச மந்த்ரஹ்ரு'த்பத்^{3}மஸேவனாத் |
ஷஷ்டே^{2}பதே^{3}ஹ்யாத்மதத்த்வஜ்ஞானரஜ்ஜுப^{3}லேன ச | 55

பூதங்கள் ஐந்திலிருந்தும் வெளிவந்த அமைதியான நிலையை மனதில் தியானிக்கவும். தடைகள் இல்லாத மேலான மந்திரத்தில், ஐந்து சக்திகளுடன் கூடிய உருவத்தை தியானிக்கவும். இந்த யோக முறையால், ஜீவாத்மாவை தன்னால் பார்க்க முடியும். இதயம் என்ற ஆகாயத்தில் அசையாத, சூரியனைப் போன்ற பிரகாசத்துடன் , ஒளிரும் தன்மையுடன், பரந்த ஈஸ்வரனை தியானிக்கவும். பிறகு மந்திர உடலில் சமாதியை பயிற்சி செய்ய வேண்டும். வாசனை முதலான ஐந்து சக்திகளுடன் இணைந்திருப்பதால், அந்த இடத்தை விட்டு மனதால் விலகினால், மந்த்ர இதயத் தாமரையை ஆராதிப்பதில் திருப்தி அடையாதவன், செய்ய வேண்டியதை செய்யாதவன் ஆகிறான். ஆறாவது நிலையில் ஆத்ம தத்துவ ஞானம் என்ற கயிற்றை கொண்டு செல்ல வேண்டும். ||55

हृत्कोटराध्वनिर्या तम् स्वात्मानं स्वात्मनास्मरेत्।
भा रूपनाडिमार्गेण मन्त्रवह्नेरिशखात्विषा।

पद्मसूत्रप्रतिकाशा सुषुम्नाचोर्ध्वगामिनि ।
तद्ब्रह्मरन्ध्रगस्साक्षात् सुखद्योतनसत्तम।
शनैश्शनैश्च स्वात्मानं रेचयेज्ज्ञानवायुना।
मात्रकारणषद्धं चाप्येवमव्यापकं त्यजेत्।
प्राप्नुयाच्च तदूर्ध्वं तु यःपरात् प्रभुविग्रहात्।
उदितो जायते तत्र तेजःपुञ्जओह्यनूपमः।
तत्प्रभा चक्रनाभिस्थ स्वानंदानंदनंदितः।
परंपरात्परस्यास्य परतत्वस्य वै ततः।60

ஹ்ரு'த்கோட்டராத்4வனிர்யா தம்' ஸ்வாத்மானம்' ஸ்வாத்மனாஸ்மரேத் |
பா4 ரூபநாடி3மார்கே3ண மந்த்ரவஹ்னேரிஶகா2த்விஷா |
பத்3மஸூத்ரப்ரதிகாஶா ஸுஷும்னாசோர்த்4வகா3மினி |
தத்3ப்3ரஹ்மரந்த்3ரக3ஸ்ஸாக்ஷாத் ஸுக2த்3யோதனஸத்தம |
ஶனைஶ்ஶனைஶ்ச ஸ்வாத்மானம்' ரேசயேஜ்ஜ்ஞானவாயுனா |
மாத்ரகாரணஷத்3த4ம்' சாப்யேவமவ்யாபகம்' த்யஜேத் |
ப்ராப்னுயாச்ச ததூ3ர்த்4வம்' து ய: பராத் ப்ரபு4விக்3ரஹாத் |
உதி3தோ ஜாயதே தத்ர தேஜ:புஞ்ஜஓஹ்யனூபம: |
தத்ப்ரபா4 சக்ரநாபி4ஸ்த2 ஸ்வானந்தா3னந்த3னந்தி3த: |
பரம்பராத்பரஸ்யாஸ்ய பரதத்வஸ்ய வை தத: | 60

இதயத்தின் குகையில் இருந்து, தன் ஆத்மாவை, தன்னால் நினைவில் கொள்ளவும். மந்திர அக்னியின் ஒளி, நாடி வழியாக, தாமரை நூல் போல், சுஷும்னா நாடியின் வழியாக மேல் நோக்கி செல்லும்படி செய்யவும். பிரம்மரந்திரம் வழியாக சென்று, சந்தோஷத்தை ஸமர்ப்பிக்கும் ஆத்மாவை தியானிக்கவும். மெதுவாக ஞான வாயுவால் ஆத்மாவை இரேசகம் செய்து, குறுகிய மற்றும் பரவாத விஷயங்களை விட வேண்டும். யார் பரம் பொருளின் உருவத்தை விட மேலே சென்றடைகிறாரோ, அங்கு ஒப்பிட முடியாத பேரொளி தோன்றுகிறது. அந்த ஒளியானது சக்கரத்தின் நடுவில் இருந்து, தன்னுடைய ஆனந்தத்தால் மகிழ்ந்து, பரம் பொருளின் மேலான தத்துவத்தை அடையச் செய்கிறது. ||60

तत्त्वं निर्मुक्तदेहस्य केवलस्य चिदात्मनः।
उदितो हि महानंद स्साशक्तिवैष्णवी परा।
अलुप्तकर्मकर्तारं जीवं कृत्वा तमात्मनात्।
यत्रोदिता च तत्रैव पुनरेवावतिष्ठते।
तच्चसंकल्प निर्मुक्त मवाच्यं मुनिसत्तमाः।
एवंस्वस्थानमासाद्य त्यक्त्वाभौतं च विग्रहम्।
तरस्थितो दहेत्पिण्डं शक्ति तन्मात्रवर्जितम्।
षट्कोणं विशिखासारं निर्गतं तृणरूपिणम्।
संस्थितस्साधकोनित्यमुक्तस्वात्म शरीरिणी।
इच्छानिर्मतनोत्तेन मन्त्रजेन तु वह्निना। 65

தத்த்வம்' நிம்'ருக்ததே3ஹஸ்ய கேவலஸ்ய சிதா3த்மன: |
உதி3தோ ஹி மஹானந்த3 ஸ்ஸாஶக்திவைஷ்ணவீ பரா |
அலுப்தகர்மகர்தாரம்' ஜீவம்' க்ரு'த்வா தமாத்மனாத் |
யத்ரோதி3தா ச தத்ரைவ புனரேவாவதிஷ்ட2தே |
தச்ச ஸங்கல்பநிர்முக்த மவாச்யம்' முனிஸத்தமா: |
ஏவம்'ஸ்வஸ்தா2னமாஸாத்3ய த்யக்த்வாபௌ4தம்' ச விக்3ரஹம் |
தரஸ்தி2தோ த3ஹேத் பிண்ட3ம்' ஶக்தி தன்மாத்ரவர்ஜிதம் |
ஷட்கோணம்' விஶி2கா2ஸாரம்' நிர்க3தம்' த்ரு'ணரூபிணம் |
ஸம்'ஸ்தி2தஸ்ஸாத4கோநித்யமுக்தஸ்வாத்ம ஶரீரிணீ |

இச்சா²நிர்மதனோத்தேன மந்த்ரஜேன து வஹ்னினா | 65

சுத்தமான ஆத்மாவான, உடலை விட்டு நீங்கியவரின் தத்துவம், பேரானந்தம். அதுவே மேலான வைஷ்ணவி சக்தி. செய்த கர்மாவை விடாத ஜீவனை, தன் ஆத்மாவால் ஆக்கி, எங்கு தோன்றியதோ அங்கேயே திரும்ப நிலைபெறுகிறது. அது சங்கல்பமில்லாதது, சொல்ல முடியாதது, முனிவர்களே. இப்படி தன்னுடைய இடத்தில் இருந்து, பூத உடலை விட்டு நீங்கியபின், அங்கேயே இருந்து, சக்தி மற்றும் தன்மாத்திரை இல்லாத உடலை எரிக்க வேண்டும். அது ஆறு கோணத்துடன், கூர்மையான அம்புகள் போல், புல் போல வெளிவர வேண்டும். நித்தியமாக முக்தி அடைந்த சாதகர்கள், மந்திரத்தால் உண்டான அக்னியால், ஆசைகளை அழித்து, தன்னுடைய ஆத்மாவை அடைகிறார்கள். ||65

अद्वह्निदेशादारभ्य तं पिण्डं ज्वलितं स्मरेत्।
दक्षिणाग्रकराङ्गुष्ठ पान्तदेशेरमक्षरम्।
ध्यात्वायुगांतहुतभुग्रूप ज्वालाशतावृतम्।
तेन स्वविग्रहं ध्यायेत् प्रज्वलन्तं समन्ततः।
नाभिकन्दान्तरेदेशे नेत्रमन्त्रेण पावकम्।
ध्यायेज्वालागुणोपेतं तं नयेत्तेन भस्मसात्।
दहनेनस्वकं देहं हृन्मन्त्रं भावयंस्ततः। 70

அத்³வஹ்னிதே³ஶாதா³ரப்⁴ய தம்' பிண்ட³ம்' ஜ்வலிதம்' ஸ்மரேத் |
த³க்ஷிணாக்³ரகராஜ்ங்கு³ஷ்ட² பன்ததே³ஶேரமக்ஷரம் |
த்⁴யாத்வாயுகா³ந்தஹுதபு⁴க்³ரூப ஜ்வாலாஶதாவ்ரு'தம் |
தேன ஸ்வவிக்³ரஹம்' த்⁴யாயேத் ப்ரஜ்வலந்தம்' ஸமந்ததः |
நாபி⁴கந்தா³ந்தரேதே³ஶே நேத்ரமந்த்ரேண பாவகம் |
த்⁴யாயேஜ்ஜ்வாலாகு³ணோபேதம்' தம்' நயேத்தேன ப⁴ஸ்மஸாத் |
த³ஹனேனஸ்வகம்' தே³ஹம்' ஹ்ரு'ன்மந்த்ரம்' பா⁴வயன்ஸ்ததः | 70

அக்னியின் இடத்தில் ஆரம்பித்து, அந்த உடலை எரிவதாக நினைக்க வேண்டும். வலது கை கட்டை விரலின் நுனியில், ராம என்ற அட்சரத்தை தியானிக்கவும். யுகத்தின் முடிவில் வரும் அக்னி போல, நெருப்பு ஜுவாலையுடன் இருப்பதை தியானிக்கவும். அதனால் தன் உடல் முழுவதும் எரிவதாக தியானிக்கவும். தொப்புளின் மத்தியில் உள்ள இடத்தில், நேத்ர மந்திரத்தால் அக்னியை தியானிக்கவும். அக்னி ஜுவாலையுடன், அதை சாம்பலாக மாற்றுவதாக தியானிக்கவும். இப்படி தன் உடலை எரிக்கும்போது, இதய மந்திரத்தை நினைவில் கொள்ளவும். ||70

देहजांभावयेज्वालां मन्त्रनाथे लयं गतः।
भस्मराशी समप्रख्य शान्ताग्निं तदनुस्मरेत्।
ध्यात्वा तन्निसृतेनैवत्वमृतौघेन चांबरात्।
प्लावयेद्देहजं भूतिं सर्वध्यायेत्सुधात्मिकाम्।
तत्राधारमयां शक्तिं मध्ये विन्यस्यवैष्णवीम्।
बीजभूतां च सर्वस्य तदुत्थंचांबुजं स्मरेत्।
षडत्वतत्वभूतं च सितं तेजोमयंशुभम्।
मण्डलं त्रितयात्पूर्ण स्फुरत्किरणभास्वरम्।
मन्त्रात्मानं च तन्मध्ये ध्यायेन्नारायणं प्रभुम्।
निष्कलंकेवलंशुद्धं पंचसन्मन्त्र विग्रहम्।
तन्मन्त्रशक्तिभिर्भूयो भावयेन्मूर्चितं द्विजाः। 75

தே3ஹஜாம்'பா4வயேஜ்ஜ்வாலாம்' மந்த்ரநாதே2 லயம்' க3த꞉ |
ப4ஸ்மராஶீ ஸமப்ரக்2ய ஶாந்தாக்3னிம்' தத3னுஸ்மரேத் |
த்4யாத்வா தந்நிஸ்ரு'தேனைவத்வம்ரு'தௌகே4ன சாம்ப3ராத் |
ப்லாவயேத்3தே3ஹஜம்' பூ4திம்' ஸர்வத்4யாயேத்ஸுதா4த்மிகாம் |
தத்ராதா4ரமயா ஶக்திம்' மத்4யே வின்யஸ்யவைஷ்ணவீம் |
பீ3ஜபூ4தாம்' ச ஸர்வஸ்ய தது3த்த2ம்'சாம்பு3ஜம்' ஸ்மரேத் |
ஷட3த்வதத்வபூ4தம்' ச ஸிதம்' தேஜோமயம்'ஶுப4ம் |
மண்ட3லம்' த்ரிதயாத் பூர்ண ஸ்பு2ரத்கிரணபா4ஸ்வரம் |
மந்த்ராத்மானம்' ச தன்மத்4யே த்4யாயேன்நாராயணம்' ப்ரபு4ம் |
நிஷ்கலம்'கேவலம்'ஶுத்3த4ம்' பஞ்சஸன்மந்த்ர விக்3ரஹம் |
தன்மந்த்ரஶக்திபி4ர்பூ4யோ பா4வயேன் மூர்சி2தம்' த்3விஜா꞉ | 75

உடலிலிருந்து வரும் ஜுவாலையை மந்திரத்தில் லயிக்க செய்ய வேண்டும். சாம்பல் குவியல் போல் இருக்கும் அமைதியான அக்னியை நினைக்க வேண்டும். பிறகு ஆகாயத்தில் இருந்து வரும் அமிர்தத்தால், உடல் சாம்பலை முழுவதும் நனைத்து, சுத்தமாக நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அந்த இடத்தில் வைஷ்ணவி சக்தியை மையத்தில் வைத்து தியானிக்கவும். அது எல்லா விதமான சக்திக்கும் விதையாக இருக்க வேண்டும். அதிலிருந்து உண்டாகும் தாமரையை தியானிக்கவும். ஆறு விதமான தத்துவங்களுடன், வெண்மையாக, ஒளிமயமான, மும்மூர்த்திகளுடன் நிறைந்த, ஒளிரும் கிரணங்களுடன், அந்த தாமரையின் நடுவில் நாராயணனை தியானிக்கவும். குற்றமில்லாத, தூய்மையான, ஐந்து நல்ல மந்திரங்களுடன், மீண்டும் அந்த மந்திர சக்தியுடன் தியானிக்கவும். ||75

व्योमादोपंचभूतीय मात्रमीश्वर पंचकम्।
तेभ्यःप्रसारितं चैव व्योमाद्यं विभवं स्मरेत्।
संयोगजनितंपिण्डं ध्यायेद्विभवपंचकात्।
सहस्रसूर्यसंकाशं शतचंद्रगभस्तिमत्।
निर्मलंस्फटिकप्रख्यं जरामरण वर्जितम्।
जनित्वेनास्यपिण्डं तु परमं भोगमोक्षयोः।
साधनंसहजंसर्वदेहिनां मुनिसत्तमाः।
समाधितः क्रमेणैव सम्यसंक्षाळनेन च।
स्वपदान्निस्तरङ्गाच्च कृत्वाशक्त्यासहोदयम्।
स्वानंदं च महानंदात् स्वानंदाच्चाश्रयेत्ततः ।80

வ்யோமாதோ3பஞ்சபூ4தீய மாத்ரமீஶ்வர பஞ்சகம் |
தேப்4ய꞉ ப்ரஸாரிதம்' சைவ வ்யோமாத்3யம்' விப4வம்' ஸ்மரேத் |
ஸம்'யோக3ஜனிதம்'பிண்ட3ம்' த்4யாயேத்3விப4வபஞ்சகாத் |
ஸஹஸ்ரஸூர்யஸங்காஶம்' ஶதசந்த்3ரக3ப4ஸ்திமத் |
நிர்மலம்' ஸ்ப2டிகப்ரக்2யம்' ஜராமரண வர்ஜிதம் |
ஜனித்வேனாஸ்ய பிண்ட3ம்' து பரம்' போ4க3மோக்ஷயோ꞉ |
ஸாத4னம்' ஸஹஜம்' ஸர்வதே3ஹினாம்' முனிஸத்தமா꞉ |
ஸமாதி4த꞉ க்ரமேணைவ ஸம்யஸம்'க்ஷாளனேன ச |
ஸ்வபதா3ந்நிஸ்தரங்கா3ச்ச க்ரு'த்வாஶக்த்யாஸஹோத3யம் |
ஸ்வானந்த3ம்' ச மஹானந்தா3த் ஸ்வானந்தா3ச்சாஶ்ரயேத்தத꞉ | 80

ஆகாயம் முதலான ஐந்து பூதங்களில் இருந்து வந்த ஈஸ்வர பஞ்சகத்தை தியானிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து பரவிய ஆகாயம் முதலான தத்துவத்தை தியானிக்க வேண்டும். இந்த ஐந்து தத்துவங்களின் சேர்க்கையால் வந்த உடலை, ஆயிரம் சூரியன், நூறு சந்திரன் போல் பிரகாசிப்பதை நினைக்க வேண்டும். அது சுத்தமாகவும், பளிங்கு போன்றும், வயோதிகம் இல்லாததாகவும், மரணம் இல்லாததாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த உடல்

என்பது போகம் மற்றும் மோட்சத்திற்கு ஒரு கருவி. இது எல்லா உடலுக்கும் இயற்கையானது. முனிவர்களே ! சமாதியின் மூலம், முறையான சுத்தத்தினால், தன்னுடைய இடத்திலிருந்து, சக்தி மற்றும் ஆனந்தத்துடன் ஒன்று சேர வேண்டும். பின் தன்னுடைய ஆனந்தம் மற்றும் பேரானந்தத்தை அடைந்து, அதில் லயிக்க வேண்டும். ||80

मारीचंनाभिकंचक्रं तस्माद्रूपं स्वकं च यत्।
सूर्यकोटिप्रतीकाशं प्रस्फुरन्तं स्वयाऽभया।
कदंबगोळकारं च निशांबुकणनिर्मलम्।
एवं मानसमानीय स्वस्थानात्स्वात्मना द्विजाः।
विशेन्मन्त्रशरीरं च बृहविशेन्मन्त्रशरीरं च ब्रह्मरंद्रेण पूर्ववत्।
ज्योत्स्नानाडिपथेनैव प्रविश्यच कचान्तरम्।
स्ववाचकंभावयन्वै ध्वनिना निष्कलेनतु।
ततस्तु निष्कळन्மந்த்ராद्यावத்³பௌ⁴திகவிக்³ரஹம்।
பஞ்சோபநிஷதா³த்மான மாஸாத்³யாலோகவிக்³ரஹம்।
ஸ்வமந்த்ராத³ம்ரு'தௌகே⁴ன ஸேசயேத்³விக்³ரஹம்' ஸ்வகம் | 85

மாரீசம்'நாபி⁴கம்'சக்ரம்' தஸ்மாத்³ரூபம்' ஸ்வகம்' ச யத் |
ஸூர்யகோடிப்ரதீகாஶம்' ப்ரஸ்பு²ரந்தம்' ஸ்வயா(அ)ப⁴யா |
கத³ம்ப³கோ³ளகாரம்' ச நிஶாம்பு³கணநிர்மலம் |
ஏவம்' மானஸமானீய ஸ்வஸ்தா²னாத்ஸ்வாத்மனா த்³விஜா꞉ |
விஶேந்மந்த்ரஶரீரம்' ச ப்³ரஹ்மரந்த்³ரேண பூர்வவத் |
ஜ்யோத்ஸ்னாநாடி³பதே²னைவ ப்ரவிஶ்ய ச கச²ந்தரம் |
ஸ்வவாசகம்'பா⁴வயன்வை த்⁴வனிநா நிஷ்கலேன து |
ததஸ்து நிஷ்களம்' மந்த்ராத்³யாவத்³பௌ⁴திகவிக்³ரஹம் |
பஞ்சோபநிஷதா³த்மான மாஸாத்³யாலோகவிக்³ரஹம் |
ஸ்வமந்த்ராத³ம்ரு'தௌகே⁴ன ஸேசயேத்³விக்³ரஹம்' ஸ்வகம் | 85

சூரியனைப்போன்ற நாபி சக்கரத்திலிருந்து தன்னுடைய ரூபம் தோன்றும். அது கோடி சூரியன் போல் பிரகாசத்துடன், சுய ஒளியுடன் , கடம்ப மலர் போல, இரவு நேர பனித்துளி போல சுத்தமாக இருக்கும். இப்படி மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, தன் இடத்தில் இருந்து, மந்திர உடலில், முன்பு போல பிரம்மரந்திரம் வழியாக நுழைய வேண்டும். நிலவு நாடி வழியாக, தலைக்கு உள்ளே நுழைய வேண்டும். தன்னுடைய சொல்லால், குற்றமில்லாத ஒளியை தியானிக்க வேண்டும். குற்றமில்லாத மந்திரத்தால் பூத உடல் வரை, ஐந்து உபநிஷத்துகளைத் தன்னுடைய ஆத்மாவாகக் கொண்டு, ஒளி உருவமாக மாற வேண்டும். பின் தன்னுடைய மந்திரத்தால் வரும் அமிர்தத்தால், தன் உடலை நனைக்க வேண்டும். ||85

ततस्समात्रंतद्बिम्बमाकृष्य हृदयेन्यसेत्।
निस्तरंगापराशक्तिः महानंदमया च सा।
स्वानंदं च प्रभाचक्ररूपमात्मीय विग्रहम्।
सुषुम्नां तादृशंमार्गं पिण्डमन्त्रं च निष्कळम्।
सत्ताद्योमन्त्रशक्तोयो धारयेत् स्वरपंचकम्।
तेषांविर्भावसिद्धो यः पिंडस्तत्समुदायकः।
स्थूलसूक्ष्मपराख्येन त्रिविधेन तु सत्तमाः।
करणेनोदितास्सम्यक् शुद्धिरेषा च भौतिकी।
अनयाचेंद्रियाणां च शुद्धिरुक्ता महात्मभिः ।
उपासकेनकर्तव्या पिण्डशुद्धिर्मुनीश्वराः । 90

ததஸ்ஸமாத்ரந்தத்³பி³ம்ப³மாக்ரு'ஷ்ய ஹ்ரு'த³யேன்யஸேத் |
நிஸ்தரங்கா³பராஶக்தி꞉ மஹானந்த³மயா ச ஸா |

ஸ்வானந்த³ம்' ச ப்ரபா⁴சக்ரரூபமாத்மீய விக்³ரஹம் |
ஸுஷும்னாம்' தாத்³ரு'ஶம்'மார்க³ம்' பிண்ட³மந்த்ரம்' ச நிஷ்களம் |
ஸத்தாட்³யோமந்த்ரஶக்தோயோ தா⁴ரயேத் ஸ்வரபஞ்சகம் |
தேஷாம்'விர்பா⁴வஸித்³தோ⁴ ய: பிண்ட³ஸ்தத்ஸமுதா³யக: |
ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மபராக்²யேன த்ரிவிதே⁴ன து ஸத்தமா: |
கரணேனோதி³தாஸ்ஸம்யக் ஶுத்³தி⁴ரேஷா ச பௌ⁴திகீ |
அனயாசேந்த்³ரியாணாம்' ச ஶுத்³தி⁴ருக்தா மஹாத்மபி⁴: |
உபாஸகேன கர்தவ்யா பிண்ட³ஶுத்³தி⁴ர்முனீஸ்வரா: | 90

பிறகு அந்த உருவத்தை இழுத்து, இதயத்தில் வைக்க வேண்டும். அது அமைதியான மேலான சக்தி, அது பேரானந்தம் நிறைந்தது. தன்னுடைய ஆனந்தமும், ஒளிவட்ட உருவமும் தன்னுடைய உடலாக தியானிக்க வேண்டும். சுஷும்னா என்பது சரியான வழி. உடலின் மந்திரம் என்பது குற்றமில்லாதது. மந்திரத்தில் வல்லவன் ஐந்து சுரங்களை தரிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து வெளிப்படும் உடல், ஸ்தூலம், சூட்சுமம், பரம் என்ற மூன்று வகையைச் சேர்ந்தது. இந்த முறையில் செய்யும் சுத்தம் பூத சுத்தம் எனப்படும். இதனால் புலன்கள் சுத்தமாகும் என்று பெரியோர்கள் சொல்கிறார்கள். முனிவர்களே! உபாசகன், இந்த உடல் சுத்தியை செய்ய வேண்டும். ||90

पश्चाद्यागःप्रकर्तव्यो बाह्याभ्यंतर भेदाः।
मुनय ऊचुः-
बृह्मन्ननुग्रहोऽस्माकं सर्वधा भवताकृतः।
यागांगभूतामन्त्रोक्त भूतशुद्धिर्यथा तथा।
आत्मशुद्धिप्रवक्तव्या पूर्वोक्ताभावना मया।
जीवोयं बृह्मभावेन स्वात्मानं शोधयेत्कथम्।
मुख्येयमात्मनश्शुद्धिः स्वात्मा प्राप्तो पितामह।
किं त्वंगभूता यागस्य भूतशुद्धिरिहोदिता।
श्रीभगवानुवाच-
मुनयस्स्वात्मशुद्धिर्हि मुख्यैवात्म समागमे।
अङ्गभूतापि विज्ञेया वाक्याभ्यासेन केवला।
अशक्नुवन् भावयितुं वाक्यमेवसमभ्यसेत्। 95

பஶ்சாத்³யாக³: ப்ரகர்தவ்யோ பா³ஹ்யாப்⁴யந்தர பே⁴தா³: |
முனய ஊசு:-
ப்³ரஹ்மன்னநுக்³ரஹோ(அ)ஸ்மாகம்' ஸர்வதா⁴ ப⁴வதாக்ரு'த: |
யாகா³ங்க³பூ⁴தாமந்த்ரோக்த பூ⁴தஶுத்³தி⁴ர்யதா² ததா² |
ஆத்மஶுத்³தி⁴ப்ரவக்தவ்யா பூர்வோக்தா பா⁴வனா மயா |
ஜீவோ(அ)யம்' ப்³ரஹ்மபா⁴வேன ஸ்வாத்மானம்' ஶோத⁴யேத்கத²ம் |
முக்²யேயமாத்மனஶ்ஶுத்³தி⁴: ஸ்வாத்மா ப்ராப்தோ பிதாமஹ |
கிம்' த்வங்க³பூ⁴தா யாக³ஸ்ய பூ⁴தஶுத்³தி⁴ரிஹோதி³தா |
ஶ்ரீப⁴க³வானுவாச-
முனயஸ்ஸ்வாத்மஶுத்³தி⁴ர்ஹி முக்²யைவாத்ம ஸமாக³மே |
அங்க³பூ⁴தாபி விஜ்ஞேயா வாக்³யாஸேன கேவலா |
அஶக்னுவந் பா⁴வயிதும்' வாக்கியமேவஸமப்⁴யஸேத் | 95

பிறகு அக யாகம், புற யாகம் என்று இரு விதமாக யாகம் செய்ய வேண்டும்.
முனிவர்கள் கேட்டார்கள்:
பிரம்மா, தாங்கள் எங்களுக்கு எல்லா விதத்திலும் கருணை செய்தீர்கள். யாகத்தின் ஒரு அங்கமான மந்திர பூர்வ பூத சுத்தியை சொன்னீர்கள். இப்போது ஆத்ம சுத்தியை பற்றி சொல்லுங்கள், முன்பு தியானிக்க சொன்னதை வைத்து, ஜீவன் பிரம்மம் என்ற

தத்துவத்தால் எப்படி தன்னை சுத்தப்படுத்திக் கொள்வது ? ஆத்ம சுத்தி என்பது முக்கியமானது. ஆத்மாவை அடைவது எப்படி, தாத்தா? யாகத்திற்கு ஒரு அங்கமாக பூத சுத்தியை சொன்னீர்கள்.
பகவான் கூறுகிறார்:
முனிவர்களே! ஆத்மாவை அடைவதற்கு ஆத்ம சுத்தி தான் முக்கியம். அது யாகத்தின் ஒரு அங்கமாக இருந்தாலும், மந்திரத்தை மனப்பாடம் செய்வதால் மட்டும் தெரிந்து கொள்ள முடியும். தியானம் செய்ய முடியாதவர்கள் மந்திரத்தை மட்டும் மனப்பாடம் செய்யலாம். ||95

बृह्मोवाहम् नसंसारी नित्यमुक्तो न शोकभाक्।
अच्युतोऽहमनंतोऽहमव्ययोस्मि स्वरूपतः।
इति वेदोपनिषदा भावनाह्यात्मशोधिनी।
तस्याः प्रकारं वक्ष्यामि भवंतोमेनुयायिनः।
बृह्मणः प्रकृतिर्द्वधा जीवाजीवविभेदतः।
अजीवप्रकृतिः प्रोक्ता हरिणाक्षेत्रलक्षणा।
क्षेत्रज्ञ लक्षणाभिन्ना प्रकृतिर्जीवसंज्ञिता।
क्षेत्रस्यधारणादामा जीवोऽयमज एव हि।
धार्यं वेद्यं शरीरं हि क्षेत्रमित्यभिधीयते।
क्षेत्रसंधारणाद्बह्मन्! क्षेत्रज्ञात्मा प्रकीर्तितः । 100

ப்³ரஹ்மோவாஹம்' நஸம்'ஸாரீ நித்யமுக்தோ ந ஶோகபா⁴க் |
அச்யுதோ(அ)ஹமனந்தோ(அ)ஹமவ்யயோ(அ)ஸ்மி ஸ்வரூபத꞉ |
இதி வேதோ³பநிஷதா³ பா⁴வனாஹ்யாத்மஶோதி⁴னீ |
தஸ்யா꞉ ப்ரக்ரம்' வக்ஷ்யாமி ப⁴வந்தோமே(அ)னுயாயின꞉ |
ப்³ரஹ்மண꞉ ப்ரக்ரு'திர் த்³வதா⁴ ஜீவாஜீவவிபே⁴த³த꞉ |
அஜீவப்ரக்ரு'தி꞉ ப்ரோக்தா ஹரிணாக்ஷேத்ரலக்ஷணா |
க்ஷேத்ரஜ்ஞ லக்ஷணாபி⁴ன்னா ப்ரக்ரு'திர்ஜீவஸம்'ஜ்ஞிதா |
க்ஷேத்ரஸ்ய தா⁴ரணாதா³மா ஜீவோ(அ)யமஜ ஏவ ஹி |
தா⁴ர்யம்' வேத்³யம்' ஶரீரம்' ஹி க்ஷேத்ரமித்யபி⁴தீ⁴யதே |
க்ஷேத்ரஸந்தா⁴ரணாத்³ப்³ரஹ்மன்! க்ஷேத்ரஜ்ஞாத்மா ப்ர கீர்தித꞉ | 100

நான் சம்சாரியாக இல்லறத்தில் இருந்தாலும். நித்திய முக்தன், துக்கமற்றவன். நான் அழிவில்லாதவன், எல்லையில்லாதவன், மாறுதல் இல்லாதவன், இதுதான் என் உண்மை வடிவம். இப்படி வேதம் மற்றும் உபநிடதங்கள் ஆத்ம சுத்தியை பற்றி சொல்கின்றன. அதை எப்படி செய்வது என்று சொல்கிறேன், என்னை பின்பற்றுங்கள். பிரம்மத்தின் இயற்கை இரண்டு வகைப்படும். அது ஜீவன் மற்றும் அஜீவன் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அஜீவன் என்பது ஹரியால் க்ஷேத்திரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. க்ஷேத்ரக்ஞன் என்பது ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. க்ஷேத்ரத்தை தாங்குவதால் ஜீவன் பிறப்பற்றவன் ஆகிறான். தாங்கக்கூடிய, அறியக்கூடிய இந்த உடல் க்ஷேத்திரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. க்ஷேத்திரத்தை தாங்குவதால், அது க்ஷேத்ரக்ஞன் என்று சொல்லப்படுகிறது. ||100

धार्यं तस्य शरीरं हि जीवोऽयमवधार्यताम्।
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरात्मा स्वतन्त्रस्स्वाश्रयो हरिः ।
प्रयोजकः पोषकश्च प्रकाशक इतीरितः ।
द्रष्टाश्रोताऽनुमंता च धारकोरंजकोऽच्युतः ।
अस्मात्सत्वं सदाभाव्यं परमात्मनि केशवे।
क्षेत्रं च भगवान्विष्णुः क्षेत्रज्ञोपि हरिर्मतः।
सर्वनामासर्वरूपस्सर्वस्सर्व रसस्स्मृतः।
अचिन्नैव विनाति कोहं कस्योस्मि कुत्र च।

नातोऽङ्ग्रह्मात्मकत्वेन बोधस्तस्य विधीयते।
अहमस्मीति बोधोऽयं चेतनस्य स्वतोमतः। 105

தா^{4}ர்யம்' தஸ்ய ஶரீரம்' ஹி ஜீவோ(அ)யமவதா^{4}ர்யதாம் |
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோராத்மா ஸ்வதந்த்ரஸ்ஸ்வாஶ்ரயோ ஹரி: |
ப்ரயோஜக: போஷகஶ்ச ப்ரகாஶக இதீரித: |
த்^{3}ரஷ்டாஶ்ரோதா(அ)னுமந்தா ச தா^{4}ரகோ(அ)ரஞ்ஜகோ(அ)ச்யுத: |
அஸ்மாத்ஸத்வம்' ஸதா^{3}பா^{4}வ்யம்' பரமாத்மனி கேஶவே |
க்ஷேத்ரம்' ச ப^{4}க^{3}வான் விஷ்ணு: க்ஷேத்ரஜ்ஞோ(அ)பி ஹரிர்மத: |
ஸர்வநாமஸர்வரூபஸ்ஸர்வஸ்ஸர்வ ரஸஸ்ஸ்ம்ரு'த: |
அசின்னைவ வினாதி கோ(அ)ஹம்' கஸ்யோஸ்மி குத்ர ச |
நாதோ(அ)ங்க்^{3}ரஹ்மாத்மகத்வேன போ^{3}த^{4}ஸ்தஸ்ய விதி^{4}யதே |
அஹமஸ்மீதி போ^{3}தோ^{4}(அ)யம்' சேதனஸ்ய ஸ்வதோமத: | 105

தாங்கப்பட வேண்டிய இந்த உடலை ஜீவன் என்று அறியவும். க்ஷேத்திரம் மற்றும் க்ஷேத்ரக்ஞனுக்கு ஆத்மாவான ஹரி, சுதந்திரமானவன், தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டவன். அவன் செயல்படுத்துபவன், போஷிப்பவன், பிரகாசிப்பவன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அவன் பார்ப்பவன், கேட்பவன், அனுமதிப்பவன், தாங்குபவன், மகிழ்விப்பவன், அழிவில்லாதவன். நம்முடைய இருப்பு, கேசவனான பரமாத்மாவிடம் உள்ளது. க்ஷேத்திரம் மற்றும் க்ஷேத்ரக்ஞன் இருவரும் ஹரியாகவே சொல்லப்படுகிறார்கள். அவன் எல்லா பெயர், எல்லா உருவம், எல்லாமாக, எல்லா சுவையாகவும் சொல்லப்படுகிறான். நான் யார், யாருடையவன், எங்கே இருக்கிறேன் என்று சிந்திக்காமல் இருக்க வேண்டும். நான் பிரம்மம் என்று சொல்லும் அறிவு கூட அவனால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. நான் இருக்கிறேன் என்ற அறிவு, சேதனத்திற்கு தானாக இருப்பது. ||105

तस्माबृह्मात्मकत्वं च बृह्मधारत्वमुच्यते।
आत्मनश्चामरश्शब्धो बृह्मात्मत्व विभावनात्।
विमोक्षस्संस्मृतेर्विप्रा चेतनस्यैव निश्चितः।
प्रकृतेर्देहरूपायाः कर्तृत्वं पुरुषं विना।
विज्ञेयं बंधनायैव तत्तत्वमविजानताम्।
अचेतनस्य कर्तृत्वे स्वरूपस्यच्युतिर्मता।
आत्मनोपि च कर्तृत्वं बंधनायैवबोधितं।
अस्वातन्त्र्याच्छरीरत्वा दाश्रितत्वाद्विशेषतः।
स्वातंत्र्येण च कर्तृत्वे स्वस्वरूपाच्युतिर्मता।
तस्मात्सर्वात्मनात्स्वस्य परस्यापिह्यनात्मनः।110

தஸ்மாத்^{3}ப்^{3}ரஹ்மாத்மகத்வம்' ச ப்^{3}ரஹ்மதா^{4}ரத்வமுச்யதே |
ஆத்மனஶ்சாமரஶ்ஶப்^{3}தோ^{3} ப்^{3}ரஹ்மாத்மத்வ விபா^{4}வனாத் |
விமோக்ஷஸ்ஸம்'ஸ்ம்ரு'தேர்விப்ரா சேதனஸ்யைவ நிஶ்சித: |
ப்ரக்ரு'தேர்தே^{3}ஹரூபாயா: கர்த்ரு'த்வம்' புருஷம்' வினா |
விஜ்ஞேயம்' ப^{3}ந்த^{4}னாயைவ தத்த்வமவிஜானதாம் |
அசேதனஸ்ய கர்த்ரு'த்வே ஸ்வரூபஸ்யச்யுதிர்மதா |
ஆத்மனோ(அ)பி ச கர்த்ரு'த்வம்' ப^{3}ந்த^{4}னாயைவ போ^{3}தி^{4}தம் |
அஸ்வாதந்த்ர்யாச்ச^{2}ரீரத்வா தா^{3}ஶ்ரிதத்வாத்^{3}விஶேஷத: |
ஸ்வாதந்த்ர்யேண ச கர்த்ரு'த்வே ஸ்வஸ்வரூபாச்யுதிர்மதா |
தஸ்மாத்ஸர்வாத்மனாத்ஸ்வஸ்ய பரஸ்யாபிஹ்யனாத்மன: | 110

ஆகையால் பிரம்மமே எல்லாம் என்றும், பிரம்மத்தை தாங்குவது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மா அழிவில்லாதது. பிரம்மமாகவே தியானிப்பதால் முக்தி கிடைக்கும். சேதனம் மட்டுமே முக்தி அடையும். உடலே இயற்கையானது, அதற்கு புருஷன் இல்லாமல் செயல்படும் தன்மை இல்லை. இந்த தத்துவத்தை அறியாதவர்களுக்கு இது ஒரு பந்தம். அசேதனம் செயல்பட்டால், அதன் இயற்கையான தன்மை அழியும். ஆத்மா செயல்படுவதும் பந்தமாகவே சொல்லப்படுகிறது. சுதந்திரமில்லாமல் உடல் இருப்பதால், மற்றவரைச் சார்ந்து இருப்பதால், தன் விருப்பப்படி செயல்பட்டால், தன் உண்மையான தன்மையை இழந்து விடும். ஆகையால் தன் ஆத்மாவையும், பிற ஆத்மாவையும் பிரம்மமாகவே நினைக்க வேண்டும். ||110

आत्मत्वं तत्स्वरूपत्वं जीव एव विभावयेत्।
प्रणमेद्भगवद्बुद्ध्या विश्वं चिदचिदात्मकम्।
कुर्यात्सर्वाणिकर्माणि वासुदेवात्मकानि हि।
बृह्मार्पणं वृह्महविवृह्माग्नौ बृह्मणा हुतम्।
बृह्मप्तेनगन्तव्यं बृह्मकर्मसमाधिना।
आत्मनो बृह्मभावत्वं भावयेद्बंधमुक्तये।
बोधितं श्रुतिवाक्यैश्च स्मृत्यागमशतैरपि।
नाहंदेहो न च प्राणो नेंद्रियाणि तथैव च।
न मनोऽहं न वै बुद्धिर्नैव चित्तमहंकृतिः।
नाहंपृथ्वी न सलिलं न च वह्निस्तथाऽनिलः। 115

ஆத்மத்வம்' தத்ஸ்வரூபத்வம்' ஜீவ ஏவ விபா⁴வயேத் |
ப்ரணமேத்³ப⁴க³வத்³பு³த்³த்⁴யா விஶ்வம்' சித³சிதா³த்மகம் |
குர்யாத்ஸர்வாணி கர்மாணி வாஸுதே³வாத்மகானி ஹி |
ப்³ரஹ்மார் பணம்' ப்ரு'ஹ்மஹவிவ்ரு'ஹ்மாக்³னௌ ப்³ரஹ்மணா ஹுதம் |
ப்³ரஹ்மப்³தேன க³ந்தவ்யம்' ப்³ரஹ்மகர்மஸமாதி⁴னா |
ஆத்மனோ ப்³ரஹ்மபா⁴வத்வம்' பா⁴வயேத்³ப³ந்த⁴முக்தயே |
போ³தி⁴தம்' ஶ்ருதிவாக்யைஶ்ச ஸ்ம்ரு'த்யாக³மஶதைரபி |
நாஹம்'தே³ஹோ ந ச ப்ராணோ நேந்த்³ரியாணி ததை²வ ச |
ந மனோ(அ)ஹம்' ந வை பு³த்³தி⁴ர்னைவ சித்தமஹங்க்ரு'தி: |
நாஹம்'ப்ரு'தி²வீ ந ஸலிலம்' ந ச வஹ்னிஸ்ததா²(அ)நில: | 115

ஆத்மாவின் உண்மையான சொரூபம் ஜீவன் தான் என்று தியானிக்கவும். உலகம் முழுவதும் சித் மற்றும் அசித் உடையது. அதை பகவானாக நினைத்து வணங்கவும். எல்லா வேலைகளையும் வாசுதேவனாக நினைத்து செய்யவும். பிரம்மம் அர்ப்பணம், பிரம்மம் அவிஸ், பிரம்மம் அக்னி, பிரம்மத்தினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது, பிரம்மத்தால் அடையப்படுவது, பிரம்மமே செயல், பிரம்மமே தியானம். ஆத்மா பிரம்மம் என்ற நிலையை அடைவது பந்தம் நீங்குவதற்கு ஆகும். இதை சுருதி, ஸ்மிருதி மற்றும் ஆகமங்கள் சொல்கின்றன. நான் உடல் அல்ல, பிராணன் அல்ல, புலன்கள் அல்ல, மனம் அல்ல, புத்தி அல்ல, சித்தம் அல்ல, அகங்காரம் அல்ல, நான் பூமி அல்ல, நீர் அல்ல, அக்னி அல்ல, காற்று அல்ல. ||115

नचाकाशो न शब्दश्च न स्पर्शश्च तथा रसः ।
न हि गंधो न रूपं च न मायाऽहं न संसृतिः ।
अहमात्मा च सर्वेषां साक्षीचेता सनातनः।
ब्रह्मास्मीति न संसारी तत्वमस्यादि वाक्यतः।
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमभेधो बृह्मणा समम्।
भूतानामात्मनश्शुद्धि रुदिता मुनिसत्तमाः ।
अभेधं जीववर्योर्याज्जानाति मैव हि।

तावदाचरिनैवसिद्धिः कल्पस्वतैरपि।
अन्तर्यागविहीनस्यपूजा भवति निष्फला।
अतोवस्संविधास्यामिद्यन्तर्यागं समासतः । 120

நசாகாஶோ ந ஶப்³த³ஶ்ச ந ஸ்பர்ஶஶ்ச ததா² ரஸ: |
ந ஹி க³ந்தோ⁴ ந ரூபம்’ ச ந மாயா(அ)ஹம்’ ந ஸம்’ஸ்ரு’தி: |
அஹமாத்மா ச ஸர்வேஷாம்’ ஸாக்ஷீசேதா ஸனாதன: |
ப்³ரஹ்மாஸ்மீதி ந ஸம்’ஸாரீ தத்வமஸ்யாதி³ வாக்³யத: |
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரேவமபே⁴தோ³ ப்³ரஹ்மணா ஸமம் |
பூ⁴தானாமாத்மனஶ்ஶூத்³தி⁴ ருதி³தா முனிஸத்தமா: |
அபே⁴த³ம்’ ஜீவவர்யோரியாஜ்ஜானாதி மைைவ ஹி |
தாவதா³சரிநைவஸித்³தி⁴: கல்பஸ்வதைரபி |
அந்தர்யாக³விஹீனஸ்ய பூஜா ப⁴வதி நிஷ்ப²லா |
அதோ(அ)வஸ்ஸம்’விதா⁴ஸ்யாமித்³யந்தர்யாக³ம்’ ஸமாஸத: | 120

நான் ஆகாயம் அல்ல, சப்தம் அல்ல, ஸ்பரிசம் அல்ல, சுவை அல்ல, வாசனை அல்ல, உருவம் அல்ல, மாயை அல்ல, சம்சாரம் அல்ல. நான் எல்லாருக்கும் ஆத்மா, சாட்சி, சேதனன், அழிவில்லாதவன். நான் பிரம்மம், நான் சம்சாரி இல்லை என்பது தத்துவமசி வாக்கியம் போன்றவைகள் சொல்கின்றன. க்ஷேத்திரம் மற்றும் க்ஷேத்ரக்ஞன் பிரம்மத்திற்கு சமம். இப்படி பூதங்களின் ஆத்ம சுத்தியை சொன்னேன். முனிவர்களே ! எந்த ஜீவன் இந்த பேதமில்லா தன்மையை அறிகிறானோ, அதுவரை அவன் மோட்சம் அடைய முடியாது. கல்ப காலம் செய்தாலும், அக யாகம் செய்யாமல் செய்யப்படும் பூஜை பயனற்றது. ஆகையால் சுருக்கமாக அக யாகத்தை பற்றி சொல்கிறேன். ||120

इति चतुर्थःपादे- भूतशुद्धिकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः।

இதி சதுர்த²:பாதே³- பூ⁴தஶூத்³தி⁴கத²னம்’ நாம ப்ரத²மோ(அ)த்⁴யாய: |

இத்துடன் நான்காம் பாதத்தில் பூத சுத்தி விளக்கம் என்ற முதல் அத்தியாயம் முடிவடைந்தது. ||125

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் அத்தியாயம் - 2

बृहद्बहे चतुर्थे-द्वितीयोऽध्यायः।
भगवत्परिचर्या (नित्याराधन विधिः) प्रकरणं

பிருஹத்பிரம்ம சம்ஹிதையின் நான்காவது பகுதியில், இரண்டாவது அத்தியாயம். பகவானுக்குப் பணிவிடை செய்தல் (நித்திய ஆராதனை முறை) எனும் பகுதியாகும். மானஸாராதனத்தில் யோகபீடவர்ணனம்.

बृह्मोवाच-
पद्मासनेस्वस्तिको वा तथायोग्यासने मुदा।
स्थित्वानिर्बाध देशे तु ध्यानयोगं समाचरेत्।
नाभिमेड्रान्तरे ध्यायेत् शक्तिमाधाररूपिणं।
तदूर्ध्वं कालकूर्मं तु विमलंदीप्त विग्रहं।
कूर्माकारंपरंदेवं शंखचक्रगदाधरम्।
तस्याङ्केपि च नागेंद्रं पूर्णचंद्रनिभाननं।
"फणासहस्रसंपूर्ण मदाघूर्णितलोचनम्।
चक्रलाङ्गलहस्तं च प्रणमंतं परात्परम्।
तदूर्ध्वं वसुधांदेवीं कुंकुमक्षोधसन्निभाम्।
हेमरत्नविचित्रांगां प्रसन्नवदनेक्षणाम्। 5

பிருஹ்மோவாச-
பத்மாஸனேஸ்வஸ்திகோ வா ததாயோக்யாஸனே முதா।
ஸ்தித்வானிர்பாத தேஶே து த்யானயோகம் ஸமாசரேத்।
நாபிமேட்ராந்தரே த்யாயேத் ஶக்திமாதாரரூபிணம்।
ததூர்வம் காலகூர்ம து விமலம் தீப்த விக்ரஹம்।
கூர்மாகாரம் பரம்தேவம் ஶங்கசக்ரகதா தரம்।
தஸ்யாங்கேபி ச நாகேந்த்ரம் பூர்ணசந்த்ரநிபானனம்।
"பணாஸஹஸ்ரஸம்பூர்ணம் மதாகூர்ணிதலோசனம்।
சக்ரலாங்கலஹஸ்தம் ச ப்ரணமந்தம் பராத்பரம்।
ததூர்வம் வஸுதாம் தேவீம் குங்குமக்ஷோதஸந்நிபாம்।
ஹேமரத்னவிசித்ராங்காம் ப்ரஸன்னவதனேக்ஷணாம்। 5

பிரம்மா கூறுகிறார்:
பத்மாசனம் அல்லது ஸ்வஸ்திகாசனம் அல்லது அதற்குத்தக்கஆசனம் ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றில், மகிழ்வுடன், தடைகள் இல்லாத இடத்தில் அமர்ந்து தியான யோகத்தை பயில வேண்டும். நாபிக்கும், ஆண்குறிக்கும் நடுவில் **ஆதார சக்தியாக** விளங்கும் தேவியை தியானிக்க வேண்டும். அதற்கு மேலே, ஒளி பொருந்திய திருமேனியுடையவனும், தெளிவானவனும், காலரூபமான **ஆமையுமாக** உள்ளவனை தியானிக்க வேண்டும். சங்கு, சக்கரம், கதை தரித்தவனும், ஆமை வடிவான பரம தேவனையும் தியானிக்க வேண்டும்.
மேலும், அந்த ஆமையின் மடியில், ஆயிரம் தலைகளையுடையவனும், மதத்தால் சுழலும் கண்களை உடையவனும், முழு நிலவை போன்ற முகத்தை உடையவனும், சக்கரம் மற்றும் கலப்பையை கையில் ஏந்தியவனும், பரம்பொருளை வணங்குபவனுமான **நாகேந்திரனை** தியானிக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, குங்குமப் பொடியின் நிறம் கொண்டவளும், தங்கத்தாலும், இரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், மகிழ்ச்சியான முகத்தையும் கண்களையும் உடையவளுமான **பூமி தேவியை** தியானிக்க வேண்டும். 5

बद्धांजलिंशिरोदेशे संस्मरन्तीं विभोस्मरेत्।
चतुर्थाभाजिते क्षेत्रे नाभिमोन्तरस्थिते।
एवमाधारशक्त्याध्या संस्मरेद्देवता इमा।
नाभौक्षीरार्णवंध्यायेत्कुंदेंदु दवळाकृतिम्।
स्रोतोरश्मिभिराकीर्णं पूर्णचंद्रनिभाननम्।
गम्भीरविग्रहं ध्यायेद्रूपवंतमरूपिणम्।
ततस्समुत्थितंपद्म ध्यायेत्क्षीरार्णवोदरात्।
प्रशांतपावकाकार मुदयादित्यवर्चसम्।
श्वेतद्वीपं ततो ध्यायेद्वैकुण्ठम्च चतुर्विधम्। 10

ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிம்ஶிரோதே³ஶே ஸம்ஸ்மரந்தீம் விபோ⁴(அ)ஸ்மரேத் |
சதுர்தா²பா⁴ஜிதே க்ஷேத்ரே நாபி⁴மோந்தரஸ்தி²தே |
ஏவமாதா⁴ரஶக்த்யாத்⁴யா ஸம்ஸ்மரேத்³தே³வதா இமா |
நாபௌ⁴ள க்ஷீரார்ணவம் த்⁴யாயேத் கு³ந்தே³ந்து³ த³வளா க்ரு'திம் |
ஸ்ரோதோரஶ்மிபி⁴ராகீர்ண பூர்ணசந்த்³ரனிபா⁴னனம் |
க³ம்பீ⁴ரவிக்³ரஹம் த்⁴யாயேத்³த்³ரூபவந்தமரு'பிணம் |
ததஸ்ஸமுத்தி²தம் பத்³மம் த்⁴யாயேத் க்ஷீரார்ணவோத³ராத் |
ப்ரஶாந்தபாவகாகார முத³யாதி³த்யவர்சஸம் |
ஶ்வேதத்³வீபம் ததோ த்⁴யாயேத்³வைகுண்ட²ம் ச சதுர்விதம் | 10

பொன் மற்றும் இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட திருமேனியும், மலர்ந்த முகமும், கருணை பொங்கும் கண்களும் கொண்டு, சிரசில் கைகளை கூப்பி வணங்கிய நிலையில் தியானிக்கும் தேவியை நினைப்பாயாக | நான்காக பிரிக்கப்பட்ட உடலில் நாபிக்கு உள்ளே அமைந்திருக்கும் ஆத்ம சக்தியாக விளங்கும் இந்த தேவதையை நினைப்பாயாக | குந்த புஷ்பம் மற்றும் சந்திரனைப் போன்ற வெண்மையான வடிவத்துடன், ஒளிக்கதிர்கள் வீசும், பூரண சந்திரன் போன்ற முகத்துடன், ஆழ்ந்த உருவமும் ரூபம் மற்றும் அருபம் கொண்டவராய் திகழும் **திருப்பாற்கடலை** மனதில் தியானிப்பாயாக | பாற்கடலிருந்து எழும் சாந்தமான அக்கினி வடிவும் உதிக்கும் சூரியனின் ஒளியும் கொண்ட **தாமரையைத்** தியானிப்பாயாக | அதன் பின் வெண்மையான தீவையும், நான்கு விதமான **வைகுண்டத்தையும்** தியானிப்பாயாக | 10

वैकुण्ठंदिव्यलोकं च तथा जनपदंस्मरेत्।
वैकुण्ठंदिव्यनगरं विमानं च तथा विधम्।
तत्रानंदमयंसाक्षाद्भावयेद् रत्नमण्डपम्।
तस्मिन् सहस्रशिरसं देवमासनरूपिणम्।
सहस्रमणिज्योत्स्नाभि दीप्यमानरुचिंस्मरेत्।
धर्मज्ञानं च वैराग्यं ऐश्वर्यं च क्रमादिमान्।
आसनस्यस्मरेत्पादा नाग्नेयादिषु वैष्णवः।
पुरुषाकृतयस्सर्वे स्थितास्सिह्मासनादधः।
महोत्साहामहावीर्या भगवत्पीठधारकाः ।
पूर्वादि दिग्गताज्ञेया धर्मादीनांविपर्ययाः। 15

வைகுண்ட²ம் தி³வ்யலோகம் ச ததா² ஜனபத³ம் ஸ்மரேத் |
வைகுண்ட²ம் தி³வ்யநக³ரம் விமானம் ச ததா² விதம் |

தத்ரானந்த³மயம் ஸாக்ஷாத்³பா⁴வயேத்³ ரத்னமண்ட³பம் |
தஸ்மின் ஸஹஸ்ரஶிரஸம் தே³வமாஸனரூபிணம் |
ஸஹஸ்ரமணிஜ்யோத்ஸ்னாபி⁴ தீ³ப்யமானருசிம் ஸ்மரேத் |
த⁴ர்மஜ்ஞானம் ச வைராக்³யம் ஐஸ்வர்யம் ச க்ரமாதி³மான் |
ஆஸனஸ்ய ஸ்மரேத் பாதா³ நாக்நேயாதி³ஷு வைஷ்ணவ꞉ |
புருஷாக்ரு'தயஸ் ஸர்வே ஸ்தி²தாஸ் ஸிம்ஹாஸனாத்³ அத⁴꞉ |
மஹோத்ஸாஹா மஹா வீர்யா ப⁴க³வத் பீட²தா⁴ரகா꞉ |
பூர்வாதி³ தி³க்³க³தாஜ்ஞேயா த⁴ர்மாதீ³னாம் விபர்யயா꞉ | 15

வைகுண்டம் என்னும் திவ்ய உலகையும், அதன் பிராந்தியங்களையும் நினைப்பாயாக| வைகுண்டம் என்னும் **திவ்ய நகரம்**, மற்றும் அதுபோன்ற **விமானத்தையும்** தியானிப்பாயாக | அங்கு ஆனந்த மயமான ரத்தின **மண்டபத்தை** மனதில் நிறுத்து | அதில் ஆயிரம் தலைகளுடன் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் **அனந்ததேவனை** தியானிப்பாயாக | ஆயிரம் மணிகளின் ஒளியால் பிரகாசிக்கும் தேவனை நினைப்பாயாக | | **ஆசனத்தின் கால்களை அக்னி திசையில் இருந்து ஆரம்பித்து தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம் மற்றும் ஐஸ்வர்யம் ஆகியவற்றை வரிசையாக தியானிப்பாயாக நினைப்பாயாக**| சிம்மாசனத்தின் கீழ் மனித உருவில் நிற்கும் மகா உற்சாகமும், வீரமும் கொண்ட பகவானின் பீடத்தை தாங்கும் வடிவங்களை நினைப்பாயாக| கிழக்கிலிருந்து ஆரம்பித்து தர்மம் முதலியவற்றின் மாறுபாடுகளைத் தெரிந்து கொள்வாயாக | 15

अधर्मं च तथाऽज्ञानमवैराग्यमनैश्वरम्।
पुरुषाकृतयश्चेमे बंधूककुसुमारुणाः।
प्रागीशानदिशोर्मध्ये प्रागाग्नेयदिगंतरे।
नैऋतिवारुणीमध्ये पाशीवायुदिगन्तरे।
ऋग्वेदाद्यं चतुष्कं तु पीठं हयनराकृतिम्।
ईशानसोमयोर्मध्ये प्रागन्तक दिगंतरे।
राक्षसान्तकदिङ्ग्मध्ये वायुसोमदिगन्तरे।
कृताद्यंयुगवृंदं तु कृष्णंवृषनराकृती।
सर्वे चतुर्भुजा एते द्वाभ्यां पीठविधारकाः।
द्वाभ्यांमौलिबद्धाभ्यां प्रणमंत्यासनस्थितम्। 20

அத⁴ர்மம் ச ததா²(அ)ஜ்ஞானமவைராக்³யமனைஶ்வரம் |
புருஷாக்ரு'தயஶ்சேமே ப³ந்து⁴ககுஸுமாருணா꞉ |
ப்ராகீ³ஶானதி³ஶோர்மத்⁴யே ப்ராகா³க்³னேயதி³க³ந்தரே |
நைரு'திவாருணீமத்⁴யே பாஶீவாயுதி³க³ந்தரே |
ரு'க்³வேதா³த்³யம் சதுஷ்கம் து பீட²ம் ஹயனராக்ரு'திம் |
ஈஶானஸோமயோர்மத்⁴யே ப்ராக³ந்தக தி³க³ந்தரே |
ராக்ஷஸாந்தகதி³ங்³மத்⁴யே வாயுஸோமதி³க³ந்தரே |
க்ரு'தாத்³யம்யுக³வ்ரு'ந்த³ம் து க்ரு'ஷ்ணம் வ்ரு'ஷனராக்ரு'தீ |
ஸர்வே சதுர்பு⁴ஜா ஏதே த்³வாப்⁴யாம் பீட²விதா⁴ரகா꞉ |
த்³வாப்⁴யாம் மௌலிப³த்³தா⁴ப்⁴யாம் ப்ரணமந்த்யாஸனஸ்தி²தம் | 20

அதர்மம், அறியாமை, வைராக்கியமின்மை, மற்றும் அனைஸ்வர்யம் ஆகியவற்றை தியானிப்பாயாக | செம்பருத்திப்பூவின் நிறம் கொண்ட மனித உருவில் இருப்பவர்களை தியானிப்பாயாக | வடகிழக்கு திசைக்கும் கிழக்கிற்கும் இடையே, கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கு திசைக்கு இடையே, தென்மேற்கு மற்றும் மேற்கு திசைக்கு இடையே, மேற்கு மற்றும் வடமேற்கு திசைக்கு இடையே உள்ளவர்களை தியானிப்பாயாக | **ரிக் வேதம் முதலான** நான்கும் பீடமாக குதிரை மனித உருவில் இருப்பதை தியானிப்பாயாக | வடகிழக்கு மற்றும் வடக்கு திசைக்கு இடையே, கிழக்கு மற்றும் தெற்கு திசைக்கு இடையே,

தெற்கு மற்றும் மேற்கு திசைக்கு இடையே, மேற்கு மற்றும் வடக்கு திசைக்கு இடையே உள்ளவர்களை தியானிப்பாயாக | **க்ருத யுகம்** முதலான யுகங்கள் கருப்பு நிறத்தில் ரிஷப மனித உருவில் இருப்பதை தியானிப்பாயாக | அனைவரும் நான்கு கைகளுடன் இரண்டு கைகளால் பீடத்தையும் மற்ற இரண்டு கைகளால் தலை மீது கூப்பிய கரத்துடன் ஆசனத்தில் இருப்பவரை வணங்குவதையும் தியானிப்பாயாக | 20

तेषामुपैसंचिंत्यं पीठंबुद्ध्ययं परम्।
अव्यक्तमंबुजंश्वेतं तदूर्ध्वऽष्टदळं स्मरेत्।
तदूर्ध्वं सूर्यबिम्बं तु सूर्यकोटिसमप्रभम्।
तदूर्ध्वं वह्निबिम्बं तु वह्निकोट्ययुतप्रभम्।
तमोरजश्च सत्वं च गुणानेतान् क्रमात्स्मरेत्।
प्रणवस्य नतश्चैव तत्संज्ञौ तनुमध्यगौ।
बुद्ध्यादि सत्वपर्यन्त तत्त्वमन्त्रगणास्स्मृताः।
ततश्चिदासनं दद्यात्पराहंता स्वरूपकम्।
आनाभि हृदयांतं तु पञ्चधा भाधिते पदे।
समुद्राद्यासनान्तं तु चतुर्भिःकल्पयेत्पदैः। 25

தேஷாமுபை³ஸஞ்சிந்த்யம் பீட²ம் பு³த்³த்⁴யயம் பரம் |
அவ்யக்தமம்பு³ஜம் ஶ்வேதம் ததூர்த்⁴வ(அ)ஷ்டத³ளம் ஸ்மரேத் |
ததூர்த்⁴வம் ஸூர்யபி³ம்ப³ம் து ஸூர்யகோடிஸமப்ரப⁴ம் |
ததூர்த்⁴வம் வஹ்னிபி³ம்ப³ம் து வஹ்னிகோட்யயுதப்ரப⁴ம் |
தமோ ரஜஶ்ச ஸத்வம் ச கு³ணாநேதான் க்ரமாத் ஸ்மரேத் |
ப்ரணவஸ்ய நதஶ்சைவ தத்ஸம்ஜ்ஞௌ தனுமத்⁴யகௌ³ |
பு³த்³த்⁴யாதி³ ஸத்வபர்யந்த தத்த்வமந்த்ரக³ணாஸ் ஸ்ம்ரு'தா: |
ததஶ்சிதா³ஸனம் த³த்³யாத் பராஹந்தா ஸ்வரூபகம் |
ஆநாபி⁴ ஹ்ரு'த³யாந்தம் து பஞ்சதா⁴ பா⁴தி⁴தே பதே³ |
ஸமுத்³ராத்³யாஸனாந்தம் து சதுர்பி⁴: கல்பயேத் பதை³: | 25

அவர்களின் மேலான ஞான பீடத்தை மனதில் நிறுத்துங்கள் | வெண்மையான, வெளிப்படாத தாமரையை தியானியுங்கள் | அதன் மேல் சூரியனின் பிம்பம் கோடி சூரியனின் ஒளிக்கு சமமாக தியானிப்பாயாக | அதன் மேல் அக்கினி பிம்பம் கோடி அக்கினிக்கு சமமாக தியானிப்பாயாக | தமம், ரஜஸ் மற்றும் சத்வம் ஆகிய மூன்று குணங்களையும் வரிசையாக நினைப்பாயாக | ஓம் எனும் பிரணவத்தின் நாதம் உடலில் நடுவில் இருப்பதாக தியானிப்பாயாக | புத்தி முதல் சத்வம் வரை தத்துவ மந்திரங்களை நினைப்பாயாக | அதன் பின் **சிதாசனம்** எனும் மேலான அகங்கார வடிவை தியானிப்பாயாக | தொப்புள் முதல் இதயம் வரை ஐந்து பாகங்களாக நினைப்பாயாக | சமுத்திரத்திலிருந்து ஆசனம் வரை நான்கு பாதங்களாக தியானிப்பாயாக | 25

एकेनपञ्चमेवैव पद्माद्यासनकल्पनम्।
भूतान्याधारशक्त्यन्त मेतच्चमातृकंगणम्।
वागादिकं तथाऽनंते भुवि श्रोत्रादि पञ्चकम् ।
मनः क्षीरार्णवं ध्याये दहंकारंततोंबुजम्।
द्विरष्टकं च धर्माद्य मासं चापि विधिस्मृतः।
अथाव्यक्तं तदूर्ध्वस्थ मवधातं सरोरुहम्।
तमः प्रभृतयः प्रोक्ता गुणाद्यह्नत्रयात्मकाः।
एकेकालंवदन्त्येतद्भूतादि त्रितयात्मकम्।
चिदानंदमहंतास्थं पुमांसं संवदे विदुः।
अथवा गरुडंध्यायेदूर्ध्वचैव चिदासनात्। 30

ஏகேன பஞ்சமேவைவ பத்³மாத்³யாஸனகல்பனம் |
பூ⁴தான்யாதா⁴ரஶக்த்யந்த மேதச்ச மாத்ரு’கம் க³ணம் |
வாகா³தி³கம் ததா²(அ)னந்தே பு⁴வி ஶ்ரோத்ராதி³ பஞ்சகம் |
மன: க்ஷீரார்ணவம் த்⁴யாயேத்³ அஹங்காரந்ததோ(அ)ம்பு³ஜம் |
த்³விஷ்டகம் ச த⁴ர்மாத்³ய மாஸம் சாபி விதி⁴ஸ்ம்ரு’த: |
அதா²வ்யக்தம் ததூர்த்⁴வஸ்த² மவதா⁴தம் ஸரோருஹம் |
தம: ப்ரப்⁴ரு’தய: ப்ரோக்தா கு³ணாத்³யஹ்னத்ரயாத்மகா: |
ஏகே காலம் வத³ந்த்யேதத்³பூ⁴தாதி³ த்ரிதயாத்மகம் |
சிதா³னந்த³மஹந்தாஸ்த²ம் புமாம்ஸம் ஸம்வதே³ விது³: |
அத²வா க³ருட³ம் த்⁴யாயேத்³ ஊர்த்⁴வசைவ சிதா³ஸனாத் | 30

ஐந்தாவதாக தாமரை முதலான ஆசனங்களை தியானிப்பாயாக | பூதங்கள் ஆத்ம சக்தி வரை தாய்மார்களின் கூட்டம் போன்றது | வாக்கு முதலாக முடிவில்லாத பூமி வரை காதுகள் முதலான ஐந்தையும் தியானிப்பாயாக | மனம் என்பது பாற்கடல், அகம் என்பது தாமரை என தியானிப்பாயாக | எட்டு இரட்டிப்பாக தர்மம் முதல் மாதங்கள் வரை விதியாக கருதப்படுகிறது | வெளிப்படாததும், அதற்கு மேலேயுள்ளதுமான தாமரையை தியானிப்பாயாக | தமம் முதலான குணங்கள் மூன்று நாட்களாக கூறப்படுகிறது | சிலர் இதை பூதம் முதலான மூன்று பிரிவுகளாக கூறுகிறார்கள் | சித் ஆனந்த அகந்தையில் இருக்கும் புருஷனைப் பற்றி பேசுவதாக அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள் | அல்லது சிதாசனத்திற்கு மேலே **கருடனை** தியானிப்பாயாக | 30

आत्मानमन्तरात्मानं परमात्मानमेव च।
ज्ञानात्मानं ततो ध्यात्वा पद्ममष्टदळं तु यत्।
तस्यपूर्वादि भागेषु विमलाद्याश्वशक्तयः।
"विमलोत्कर्षीणीज्ञाना क्रियायोगा तथैव च।
प्रह्वीसत्यातथैशाना मध्ये शक्तिरनुग्रहा।
चामरांदोळित करा विचिंत्या नवमूर्तयः।"
जगत्प्रकृतये मध्ये योगपीठाय वै नमः।
दिव्यं च योगपर्यङ्क तत्राऽनंतासनं स्मरेत्।
तद्भोगदिव्यशय्यायां महावैकुण्ठनायकम्।
श्रीभूम्यासहितंदेवं सर्वात्मानं हरिंस्मरेत्। 35

ஆத்மானமந்தராத்மானம் பரமாத்மானமேவ ச |
ஜ்ஞானாத்மானம் ததோ த்⁴யாத்வா பத்³மமஷ்டத³ளம் து யத் |
தஸ்யபூர்வாதி³ பா⁴கே³ஷு விமலாத்³யாஶ்வஶக்தய: |
"விமலோத்கர்ஷிணீஜ்ஞானா க்ரியாயோகா³ ததை²வ ச |
ப்ரஹ்வீஸத்யாததை²ஶானா மத்⁴யே ஶக்திரனுக்³ரஹா |
சாமராந்தோ³ளிதகரா விசிந்த்யா நவமூர்தய: |"
ஜக³த்ப்ரகிரு’தயே மத்⁴யே யோக³பீடா²ய வை நம: |
தி³வ்யம் ச யோக³பர்யங்க தத்ரா(அ)னந்தாஸனம் ஸ்மரேத் |
தத்³போ⁴க³தி³வ்யஶய்யாயாம் மஹாவைகுண்ட²நாயக³ம் |
ஸ்ரீபூ⁴ப்⁴யாஸஹிதம் தே³வம் ஸர்வாத்மானம் ஹரிம் ஸ்மரேத் | 35

ஆத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மா, மற்றும் ஞானாத்மா ஆகியவற்றைத் தியானித்து, எட்டு இதழ்களை கொண்ட தாமரையை தியானிப்பாயாக | அதன் கிழக்கு பாகத்தில் விமலா முதலான சக்திகளை தியானிப்பாயாக | "விமலா, உத்கர்ஷினி, ஞானா, கிரியா, யோகா, ப்ரஹ்வி, சத்யா, ஈசானா மற்றும் அனுக்கிரஹா ஆகிய சக்திகள் சாமரம் வீசியபடி இருக்கும் ஒன்பது மூர்த்திகளாக தியானிப்பாயாக |" உலகத்தின் இயற்கைக்கான யோக பீடத்திற்கு நமஸ்காரம் | திவ்யமான யோக படுக்கையில் அனந்த ஆசனத்தை

நினைப்பாயாக | அந்த திவ்ய சயனத்தில் மகா வைகுண்ட நாயகனையும், ஸ்ரீதேவி பூதேவியுடன் கூடிய சர்வ ஆத்மாவான ஹரியையும் தியானிப்பாயாக | 35

मानसैरुपचारैस्तु पूजयेन्मन्त्रपूर्वकं।
आवाहनादिभिस्तत्र मन्त्रमूर्तौ जगत्प्रभुम्।
लक्ष्म्यासहसमानीय सूक्ताभ्यां न्यासविद्यया।
पुरुषाराधनेसर्वं सूक्तपूर्वं विचिंतयेत्।
तथैव पूजयेदंते महापुरुषविद्यया।
स्तुत्वानत्वापरिक्रम्य सबद्धांजलिरानतः।
गृहाणमानसींपूजां यथार्थ परिभाविताम्।
इति संप्रार्थ्यविधिना मानसं होममाचरेत्।
संकल्पजनितैर्द्रव्यैः पवित्रैः पारमार्धिकैः।
बाह्यप्रक्रिययासश्वत् पुरस्ताद्वक्ष्यमाणया। 40

மானஸைருபசாரைஸ்து பூஜயேன்மந்த்ர பூர்வகம் |
ஆவாஹனாதி³பி⁴ஸ்தத்ர மந்த்ரமூர்தோ ஜக³த்ப்ரபு⁴ம் |
லக்ஷ்ம்யாஸஹஸமானீய ஸூக்தாப்⁴யாம் ந்யாஸவித்³யயா |
புருஷாராத்⁴னேஸர்வம் ஸூக்தபூர்வம் விசிந்தயேத் |
ததை²வ பூஜயேத³ந்தே மஹாபுருஷவித்³யயா |
ஸ்துத்வானத்வாபரிகிரம்ய ஸப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிரானத꞉ |
க்³ரு'ஹாணமானஸீம் பூஜாம் யதா²ர்த² பரிபா⁴விதாம் |
இதி ஸம்ப்ரார்த²ய விதி⁴னா மானஸம் ஹோமமாசரேத் |
ஸங்கல்ப்பஜனிதைர்த்³ரவ்யை꞉ பவித்ரை꞉ பாரமார்தி⁴கை꞉ |
பா³ஹ்யப்ரகிரியயாஸஶ்வத் புரஸ்தாத்³வக்ஷ்யமாணயா | 40

மனதால் செய்யப்படும் உபச்சாரங்களுடன் மந்திரங்களை உச்சரித்து பூஜிக்க வேண்டும் | ஆவாஹனம் முதலானவற்றின் மூலம் மந்திர வடிவான உலகத்தின் தலைவனை பூஜிக்க வேண்டும் | லக்ஷ்மியுடன் சேர்த்து சூக்தங்கள் மற்றும் நியாஸ வித்தையின் மூலம் பூஜிக்க வேண்டும் | புருஷனை வழிபடும் போது எல்லாம் சூக்தங்களை முதன்மையாக கொண்டு சிந்திக்க வேண்டும் | அப்படியே இறுதியில் மகா புருஷ வித்தையால் பூஜிக்க வேண்டும் | துதித்து, வணங்கி, பிரதக்ஷிணம் செய்து, கூப்பிய கைகளுடன் பணிந்து, மனதால் செய்யப்பட்ட இந்த பூஜையை ஏற்றுக்கொள்வாயாக என பிரார்த்திக்கவும் | இப்படி விதிப்படி பிரார்த்தித்து மனத்தால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும் | சங்கல்பத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பரிசுத்தமான, மேலான பொருட்களால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும் | வெளிச் சடங்குகள் மூலம் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டியதை பின்னால் கூறுகிறேன் | 40

यजेत कमलाकांतं भोगैस्सांस्पर्शिकादिभिः ।
प्रापणांतं विधायाथ कारिणंसंस्मरेद्गुरुम् ।
जीवंतमथवातीतं तस्मैदद्यात्ततोऽखिलम्।
पितृण्संप्रीणयेच्चैव प्रापणांशेन मन्त्रवित्।
जीवितोप्यथवातीतान्यथार्थेनैव चेतसा ।
परिवारान् स्मरेत्सर्वान् वक्ष्यमाणा विशेषतः।
कारणेमयिसंलीनान्मनसाऽऽनीयभूरुहान्।
तत्तन्मन्त्रप्रयोगेन लयप्रक्रियया यजेत्।
कुर्याच्च मानसे होमं संस्कारं चेष्टदंशुभम्।
त्रिगुणाधारमध्यस्थे त्रिकोणेत्रिगुणाऽनले। 45

யஜேத கமலாகாந்தம் போ⁴கை³ஸ்ஸாம்ஸ்பர்ஶிகாதி³பி⁴꞉ |
ப்ராபணாந்தம் விதா⁴யாத்² காரிணம் ஸம்ஸ்மரேத் கு³ரும் |

ஜீவந்தமத^{2}வா(அ)தீதம் தஸ்மை த^{3}த்^{3}யாத்ததோ(அ)கி^{2}லம் |
பித்ரு'ன் ஸம்ப்ரீணயேச்சைவ ப்ராபணாஶேன மந்த்ரவித் |
ஜீவிதோ(அ)ப்யத^{2}வா(அ)தீதான்யதா^{2}ர்தே^{2}னைவ சேதஸா |
பரிவாரான் ஸ்மரேத் ஸர்வான் வக்ஷ்யமாணா விஶேஷத: |
காரணேமயஸம்லீனான் மனஸா(அ)(அ)னீய பூ^{4}ருஹான் |
தத்தன்மந்த்ரப்ரயோகே^{3}ன லயப்ரகிரியயா யஜேத் |
குர்யாச்ச மானஸே ஹோமம் ஸம்ஸ்காரம் சேஷ்டத^{3}ம் ஶுப^{4}ம் |
த்ரி^{3}கு^{3}ணாத்^{4}யாரமத்^{4}யஸ்தே^{2} த்ரிகோணே த்ரி^{3}கு^{3}ணா(அ)னலே | 45

கமலா காந்தனை (ஸாம்ஸ்பர்ச)ஸ்பரிசம் முதலான போகங்களால் வழிபட வேண்டும் | எல்லாம் அடைந்த பின் கர்மத்தை செய்த குருவை நினைக்க வேண்டும் | உயிருடன் இருப்பவராக இருந்தாலும் அல்லது இறந்து போனவராக இருந்தாலும் அவருக்கு எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் | மந்திரம் அறிந்தவன் பிராபனத்தின் மூலம் பித்ருக்களை திருப்தி படுத்த வேண்டும் | உயிருடன் இருப்பவராக இருந்தாலும் அல்லது இறந்து போனவராக இருந்தாலும் உண்மையான மனதுடன் வழிபட வேண்டும் | குடும்பத்தினர் அனைவரையும் மனதில் நிறுத்து, குறிப்பாக பின்னால் சொல்லப்பட போகிறவர்களை | காரணத்தில் ஒன்றிணைந்த அனைவரையும் மனதில் கொண்டுவந்து மந்த்ரங்களை சொல்லி லய பிரகிரியின் மூலம் பூஜிக்க வேண்டும் | மனதால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும், இது நன்மையான விருப்பங்களை அளிக்கும் சடங்கு | மூன்று குணங்களையும் தாங்கிய முக்கோணத்தில் மூன்று குணங்களையும் கொண்ட அக்னியில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும் | 45

ध्यानारणीं तु निर्मध्य चिदग्निमवतार्य च।
संस्कारैस्संस्कृतं कृत्वा वक्ष्यमाणधियाबुधः।
त्रिलक्षणस्थानगते वैष्णवे जातवेदसि।
नादावसानगमना त्तारिकायाःपरिष्कृतम्।
ब्राह्महविर्गृहीत्वाऽथ ब्रह्मरंद्रेणसंविशेत्।
ततो वह्निगृहम्गत्वा सर्पिर्सस्कृत्यशास्त्रतः।
कुर्वीतसकलंकृत्वा तेनाज्येन यथाविधि।
ततो होमावसानं तु सकलंकर्ममानसम्।
सन्यसेत्प्रेमभावेन वक्ष्यमाणधिया हरौ।
कथितो मानसोयागः कार्य आदेहपातनात्। 50

த்^{4}யானாரணீம் து நிர்மத்^{2}ய சித^{3}க்^{3}னிமவதார்ய ச |
ஸம்ஸ்காரைஸ்ஸம்ஸ்க்ரு'தம் க்ரு'த்வா வக்ஷ்யமாணதி^{4}யா பு^{3}த^4: |
த்ரிலக்ஷணஸ்தா^{2}நக^{3}தே வைஷ்ணவே ஜாதவேத^{3}ஸி |
நாதா^{3}வஸானக^{3}மனாத் தாரிகாயா: பரிஷ்க்ரு'தம் |
ப்^{3}ராஹ்மஹவிர்க்^{3}ரு'ஹீத்வா(அ)த^2 ப்^{3}ரஹ்மரந்த்^{3}ரேண ஸம்விஶேத் |
ததோ வஹ்னி க்^{3}ரு'ஹம் க^{3}த்வா ஸர்பிர்ஸம்ஸ்க்ரு'த்ய ஶாஸ்த்ரத: |
குர்வீத ஸகலம் க்ரு'த்வா தேனாஜ்யேன யதா^{2}விதி^{4} |
ததோ ஹோமாவஸானம் து ஸகலம் கர்மமானஸம் |
ஸன்யஸேத் ப்ரேமபா^{4}வேன வக்ஷ்யமாணதி^{4}யா ஹரௌ |
கதி^{2}தோ மானஸோயாக^3: கார்ய ஆதே^{3}ஹபாதனாத் | 50

<u>**மாநஸ அக்னிகார்யமுறை-**</u>

தியானம் எனும் அரணியை கடைந்து சித் அக்னியை வரவழைத்து, சடங்குகளால் அதை சுத்தமாக்கி, அடுத்து சொல்ல போகும் வழியில் இதைச் செய்ய வேண்டும் | மூன்று இலக்கணங்களை கொண்ட வைஷ்ணவமான அக்னியில் நாதம் முடியும் வரை தாரகத்தால் சுத்தமாக்கபட்டது | பிரம்மத்தின் ஹவிஸ்ஸை எடுத்து, பிரம்மரந்திரத்தில்

செலுத்து | பின் அக்னி வீட்டிற்கு சென்று, சாஸ்திரப்படி நெய்யால் அதை சுத்தமாக்கு | எல்லா சடங்குகளையும் செய்து, அந்த நெய்யால் விதிப்படி ஹோமம் செய் | அதன் பின் மனதால் செய்த ஹோமத்தை ஹரியிடம் அர்ப்பணம் செய் | இந்த மனதால் செய்யும் யாகத்தை உடல் விழும் வரை செய்ய வேண்டும் | 50

बाह्ययागं प्रवक्ष्यामि वासनामलशांतये।
बहिर्वेद्यादिदेशस्य द्रव्यैस्तद्भावनेक्षितैः।
भोगभूतैर्हरेरिज्या बहिर्यागस्तु संस्कृतः ।
मण्डपादिविनिर्माणं वेदीविरचनं तथा।
प्रागुक्तं वो मुनिश्रेष्ठास्सूर्याय यजने यथा।
वैकुण्ठवैभवं स्मृत्वा स्मृत्वाप्राकृतवैभवम्।
उभयोराश्रयं बृह्म हृदि सूत्रमिवस्मरेत्।
आधारशक्तिमारभ्य शरीरे यद्विचिंतितम्।
पूजितंभावनाद्रव्यैर्बहिरावाहयेद्धि तत्।
वैकुण्ठवनभूपीठ नित्यमुक्तजनांस्तथा। 55

பா³ஹ்யயாக³ம் ப்ரவக்ஷ்யாமி வாஸனாமலஶாந்தயே |
ப³ஹிர்வேத்³யாதி³தே³ஶஸ்ய த்³ரவ்யைஸ்தத்³பா⁴வனேக்ஷிதை: |
போ⁴க³பூ⁴தைர்ஹரேரி³ஜ்யா ப³ஹிர்யாக³ஸ்து ஸம்ஸ்க்ரு’த: |
மண்ட³பாதி³விநிர்மாணம் வேதீ³விரசனம் ததா² |
ப்ரா³கு³க்தம் வோ முனிஶ்ரேஷ்டா²ஸ்ஸூர்யாய யஜனே யதா² |
வைகுண்ட²வைப⁴வம் ஸ்ம்ரு’த்வா ஸ்ம்ரு’த்வாப்ராக்ரு’தவைப⁴வம் |
உப⁴யோராஶ்ரயம் ப்³ரஹ்ம ஹ்ரு’தி³ ஸூத்ரமிவ ஸ்மரேத் |
ஆதா⁴ரஶக்திமாரப்⁴ய ஶரீரே யத்³விசிந்திதம் |
பூஜிதம் பா⁴வனாத்³ரவ்யைர்ப³ஹிரா(அ)வாஹயேத்³தி⁴ தத் |
வைகுண்ட²வனபூ⁴பீட² நித்யமுக்தஜனாம்ஸ்ததா² | 55

வாசனை எனும் அழுக்கை நீக்க வெளிப்புறத்தில் செய்யப்படும் யாகத்தைப் பற்றி கூறுகிறேன் | வெளிப்புற வேதிகை முதலான இடங்கள், மற்றும் தியானிக்கப்பட்ட பொருள்களால் ஹரியை ஆராதனை செய்வது வெளி யாகம் | மண்டபம் கட்டுவது மற்றும் வேதிகை அமைப்பது பற்றி முன்னரே கூறியுள்ளோம், சூரியனை வழிபடுவது போல் | வைகுண்டத்தின் மகிமையையும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மகிமையையும் நினைத்து, இரண்டின் ஆதாரமான பிரம்மத்தை இதயத்தில் ஒரு நூலைப் போல் நினை | ஆதார சக்தி முதல் உடலில் நினைத்த எல்லாவற்றையும் மனதால் உருவாக்கி வெளியில் அழைத்து வந்து வழிபடு | வைகுண்ட வனம், பூமி பீடம் மற்றும் எப்போதும் முக்தி பெற்றவர்களை தியானி | 55

विचिंत्य कुसुमैर्दिव्यैसुषुम्नावत्र्मना बहिः ।
आनयेद्रचितेधाम्नि स्तंभतोरणमण्डिते।
तत्र संपूजयेद्देवं साङ्गंसायुधभूषणम्।
तत्रादौ योगपीठस्य पश्चिमेगुरुपूजनम्।
गुरुपूजार्थमाधारे पात्रंदिव्यं निवेशयेत्।
पूजयेद्गंधपुष्पाद्यै रात्मनोगुरुसंततिम्।
गुरुंनारायणाभिन्नं धृतबाहुचतुष्टयम्।
धृतोर्ध्वपुण्ड्रंपद्माक्षमालया समलंकृतम्।
कृपयाभगवत्तत्वं बोधयंतं मुमुक्षवे।
उत्तरेभगवद्भक्ता न्नारदादीन्विचिंतयेत्। 60

விசிந்த்ய குஸுமைர் தி³வ்யைஸ்ஸுஷும்னாவத்³மனா ப³ஹி: |

ஆனயேத்³ரசிதேதா⁴க்³னி ஸ்தம்ப⁴தோரணமண்டி³தே |
தத்ர ஸம்பூஜயேத்³தே³வம் ஸாங்க³ம் ஸாயுத⁴பூ⁴ஷணம் |
தத்ராதௌ³ யோக³பீட²ஸ்ய பஶ்சிமே கு³ருபூஜனம் |
கு³ருபூஜார்த²மாதா⁴ரே பாத்ரம் தி³வ்யம் நிவேஶயேத் |
பூஜயேத்³ர்த⁴புஷ்பாதி³ ராத்மனோ கு³ருஸந்ததிம் |
கு³ரும் நாராயணாபி⁴ன்னம் த்⁴ரு'தபா³ஹுசதுஷ்டயம் |
த்⁴ரு'தோர்த்⁴வபுண்ட்³ரம் பத்³மாக்ஷமாலயா ஸமலங்க்ரு'தம் |
க்ரு'பயா ப⁴க³வத்தத்வம் போ³த⁴யந்தம் முமுக்ஷவே |
உத்தரே ப⁴க³வத்³ப⁴க்தா நாரதா³தீ³ன் விசிந்தயேத் | 60

திவ்யமான பூக்களால் சுஷும்னா நாடி வழியாக வெளியில் கொண்டுவா | தூண்கள் மற்றும் தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் அக்னியை உண்டுபண்ணி | அங்கு தேவனையும், அவனுடைய அங்கங்கள், ஆயுதங்கள் மற்றும் ஆபரணங்களுடன் சேர்த்து வழிபட வேண்டும் | முதலில் யோக பீடத்தின் மேற்கில் குருவை வழிபட வேண்டும் | குருவை வழிபடுவதற்காக ஆதாரத்தில் திவ்ய பாத்திரத்தை வைக்க வேண்டும் | பாதி மலர்ந்த பூக்களால் தன்னை ஆட்கொண்ட குரு பரம்பரைக்கு பூஜை செய்ய வேண்டும் | குரு நாராயணனே வேறு வேறு அல்ல, அவர் நான்கு கரங்களுடன் இருக்கிறார் | மேல் நோக்கி இருக்கும் திருமண் மற்றும் தாமரை மணிகள் அணிந்து இருக்கிறார் | மோட்சம் விரும்புபவர்களுக்கு கருணையுடன் பகவத் தத்துவத்தை போதிக்கிறார் | வடக்கில் பகவானின் பக்தர்களான நாரதர் போன்றோரை நினைத்து தியானம் செய் | 60

प्रणामैर्नाममंत्रैश्च पूजयेच्चंदनादिभिः ।
द्वारदेवान् समभ्यर्च्य पीठदेहंस्तथैव च।
यजेन्नारायणम्देवं कोटिबृह्माण्डनायकम्।
घण्टां वामे तु संस्थाप्य गरुडांकितमस्तकाम्।
ऑनमः पूर्वमुच्चार्य जगध्वनिपदं ततः।
मन्त्राऽत्रस्ततस्वाहा मनुर्घण्टार्चने ततः।
दक्षिणे शङ्खसंस्थानं तत्राधारं प्रकल्पयेत्।
अग्निमण्डलामाधारं दशतत्वसमन्वितम्।
शंखं सूर्यमर्यध्यायेत् कलाद्वादश संयुतम्।
मध्ये तु षोडशकलं चंद्रबिम्बं विचिंतयेत्। 65

ப்ரணாமைர் நாமமந்த்ரைஶ்ச பூஜயேச்சந்த³னாதி³பி⁴: |
த்³வாரதே³வான் ஸமப்⁴யர்ச்ய பீட²தே³ஹாம்ஸ்ததை²வ ச |
யஜேன்னாராயணம் தே³வம் கோடிப்³ரஹ்மாண்ட³நாயகம் |
க⁴ண்டாம் வாமே து ஸம்ஸ்தா²ப்ய க³ருடா³ங்கிதமஸ்தகாம் |
ஓம் நம: பூர்வமுச்சார்ய ஜக³த்⁴வனிபத³ம் தத: |
மந்த்ரா(அ)த்ரஸ்ததஸ்வாஹா மனுர்க்³க⁴ண்டார்ச்சனே தத: |
த³க்ஷிணே ஶங்க²ஸம்ஸ்தா²னம் தத்ராதா⁴ரம் ப்ரகல்பயேத் |
அக்³னிமண்ட³லாமாதா⁴ரம் த³ஶதத்வஸமன்விதம் |
ஶங்க²ம் ஸூர்யமர்யத்⁴யாயேத் கலாத்³வாத³ஶ ஸம்யுதம் |
மத்⁴யே து ஷோட³ஶகலம் சந்த்³ரபி³ம்ப³ம் விசிந்தயேத் | 65

பாஹ்ய யாகம்(வெளிப்புற யாகம்.)

வணக்கங்கள், நாம மந்திரங்கள் மற்றும் சந்தனம் போன்றவற்றால் பூஜிக்கவும் | வாசல் தேவர்களையும், பீடத்தையும் வணங்கிய பின் கோடி பிரம்மாண்டங்களின் தலைவனான நாராயண தேவனை வழிபடவும் | இடது பக்கத்தில் கருடன் பொறித்த மணியை வைக்கவும் | ஓம் நம: என்று முதலில் உச்சரித்து பின் ஜகத்வனி பதத்தை சொல்லவும் | மந்திரம், அஸ்த்ரம், ஸ்வாஹா என்று சொல்லி மணியை அர்ச்சனை செய்யவும் | வலது பக்கத்தில் சங்கு இருக்கும் இடத்தில் ஆதாரத்தை அமைக்கவும் | பத்து தத்துவங்களை கொண்ட அக்னி மண்டலத்தின் ஆதாரத்தை வைக்கவும் | பன்னிரண்டு கலைகளை கொண்ட சூரியனாக சங்கையும் நடுவில் பதினாறு கலைகளை கொண்ட சந்திர பிம்பத்தையும் தியானிக்கவும் | 65

पूरयेत्तीर्थतोयेन कुम्भस्थेन महात्मना।
तीर्थान्यावाहयेत् तत्र देवं तत्र प्रपूजयेत्।
आवाहनं स्थापनं च संमुखीकरणम् तथा।
सन्निरोधाऽवकुंठं च सकळीकरणं पुनः।
अमृतीकरणंकुर्यान्मुद्रया धेनुसंज्ञया।
शङ्खदेवमयं ध्यात्वा पंचपात्राणिवै पुनः।
पाद्यार्घ्याचमनार्थं च प्रोक्षनार्थमथापरम्।
शुद्धोदकंपंचमं तु क्रमेणैव तु धारयेत्।
आधारोपरिसंस्थाप्य तोयद्रव्यैश्च पूरयेत्।
वामेकलशमाधारे स्थापयेन्मूलविद्यया। 70

பூரயேத்தீர்த²தோயேன கு³ம்ப⁴ஸ்தே²ன மஹாத்மனா |
தீர்தா²ன்யா(அ)வாஹயேத் தத்ர தே³வம் தத்ர ப்ரபூஜயேத் |
ஆவாஹனம் ஸ்தா²பனம் ச ஸம்முகீ²கரணம் ததா² |
ஸன்னிரோதா⁴(அ)வகுண்ட²ம் ச ஸகளீகரணம் புனः |
அம்ரு'தீகரணம் குர்யான்முத்³ரயா தே⁴னுஸம்ஜ்ஞயா |
ஶங்க²தே³வமயம் த்⁴யாத்வா பஞ்சபாத்ராணி வை புனः |
பாத்³யார்த்²யாசமனார்த²ம் ச ப்ரோக்ஷனார்த²மதா²பரம் |
ஶுத்³தோ³த³கம் பஞ்சமம் து க்ரமேணைவ து தா⁴ரயேத் |
ஆதா⁴ரோபரிஸம்ஸ்தா²ப்ய தோயத்³ரவ்யைஶ்ச பூரயேத் |
வாமே கலஶமாதா⁴ரே ஸ்தா²பயேன்மூலவித்³யயா | 70

புனித தீர்த்தத்தால் குடத்தை நிரப்பவும் | அங்குஸமஸ்த தீர்த்தங்களை வரவழைத்து, அதனுடையதேவர்களை பூஜிக்கவும் | ஆவாஹனம், ஸ்தாபனம் மற்றும் சம்முகீகரணம் செய்யவும் | சன்னிரோதம், அவகுண்டனம், மற்றும் ஸகளீகரணத்தை மீண்டும் செய்யவும் | தேனு முத்திரையைக் காட்டி அமிர்தீகரணத்தை செய்யவும் | சங்கு தேவனாக நினைத்து ஐந்து பாத்திரங்களை வைக்கவும் | பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனம் மற்றும் புரோக்ஷணம் ஆகியவற்றுக்காக மற்றும் ஒன்று சுத்தமான நீர் பாத்திரமாக வைக்கவும் | எல்லாவற்றையும் வரிசையாக வைக்கவும் | ஆதாரத்தின் மேல் வைத்து நீர் மற்றும் திரவங்களால் நிரப்பவும் | இடது பக்கத்தில் கலசத்தை ஆதாரத்தில் மூல மந்திரத்தால் வைக்கவும் | 70

मातृकांप्रतिलोमां च तत्वन्यासं विशेषतः।
तेजस्सूर्यकलोपेतं मूलविद्याक्षराणि तु।
तीर्थान्यावाह्य कलशे तुळसीकुसुमोदकैः।
संपूज्यसप्तधामन्त्र्य संरक्ष्यास्त्रेणवाग्यतः ।
प्रदर्श्यसुरभीं तत्र पूतंतोयं विभावयेत्।
तेनोदकेनशङ्ख च पात्राण्यन्यानि पूरयेत्।

गंधपुष्पाणिद्रव्याणि दृग्गोचरतयान्यसेत्।
प्रक्षाल्यमूलमन्त्रेण शोध्यसंशोषणादिभिः।
पात्राणिपूततोयेनचोद्धरण्याप्रपूरयेत्।
विष्णुक्रांताचदूर्वा च श्यामाकं पद्मकं तथा। 75

மாத்ரு’காம்பிரதிலோமாம் ச தத்வந்யாஸம் விஶேஷத: |
தேஜஸ்ஸூர்யகலோபேதம் மூலவித்^{3}யாக்ஷராணி து |
தீர்தா^{2}ன்யா(அ)வாஹ்ய கலஶே துளஸீகுஸுமோத^{3}கை: |
ஸம்பூஜ்ய ஸப்ததா^{4}மந்த்ர்ய ஸம்ரக்ஷ்யாஸ்த்ரேண வா^{3}க்^{3}யத: |
ப்ரதர்^{3}ய ஸுரபீ^{4}ம் தத்ர பூதம் தோயம் விபா^{4}வயேத் |
தேனோத^{3}கேன ஶங்க^{2} ச பாத்ராண்யன்யானி பூரயேத் |
க^{3}ந்த^{4}புஷ்பாணி த்^{3}ரவ்யாணி த்^{3}ரு’க்^{3}கோ^{3}சரதயா(அ)ன்யஸேத் |
ப்ரக்ஷாள்ய மூலமந்த்ரேண ஶோத்^{4}யஸம்ஶோஷணாதி^{3}பி^{4}: |
பாத்ராணி பூததோயேன சோத்^{3}த^{4}ரண்யாப்ரபூரயேத் |
விஷ்ணுக்ராந்தா ச தூ^{3}ர்வா ச ஶ்யாமாகம் பத்^{3}மகம் ததா^{2} | 75

மாத்ருகா மந்திரத்தை எதிர் வரிசையில் சொல்லி தத்துவ நியாஸத்தை செய்யவும் | சூரியனின் ஒளி சேர்ந்த மூல மந்திர எழுத்துகளை சொல்லவும் | கலசத்தில் தீர்த்தத்தை அழைத்து, துளசி, பூ மற்றும் நீர் சேர்க்கவும் | ஏழு முறை மந்திரத்தை சொல்லி அஸ்திர மந்திரத்தால் அதை பாதுகாக்கவும் | சுபமான முத்திரையை காண்பித்து சுத்தமான நீரை மனதில் நினைக்கவும் | அந்த நீரால் சங்கையும் மற்ற பாத்திரங்களையும் நிரப்பவும் | நறுமணம், பூக்கள் மற்றும் மற்ற பொருட்களை எடுத்து வைக்கவும் | மூல மந்திரத்தை சொல்லி பாத்திரங்களை கழுவி சுத்தப்படுத்தவும் | சுத்தமான நீரால் பாத்திரங்களை நிரப்பவும் | விஷ்ணு கிராந்தி, அருகம்புல், சாமை மற்றும் தாமரை ஆகியவற்றை பாத்திரங்களில் வைக்கவும் | 75

पाद्यपात्रेप्रदेयानि तुळसीतोयमेव च।
सिद्धार्थकांतिलान्दूर्वान् सर्षपान्सिततण्डुलान्।
तोयक्षीरफलान्यर्च्य द्रव्याणि परिपूरयेत्।
एलालवंगतक्कोल पुष्पाण्याचमनीयके।
सर्वोषधिसुगंधीनि स्नानीयेतुलसीम् तथा।
अन्यस्मिन्यपि पात्रेतु तोयमादायसर्वतः।
निक्षिपेन्मूलमन्त्रेन स्पृशन् पात्रानि पाणिना।
मुद्रांकामदुघाम् तत्र प्रदर्श्यजलभाजने।
तेन पात्रांभसाप्रोक्ष्य मण्डलम् मण्डपम् तथा।
यागद्रव्यान्यशेषाणि ताडयेदस्त्रमन्त्रतः। 80

பாத்^{3}யபாத்ரே ப்ரதே^{3}யானி துளஸீதோயமேவ ச |
ஸித்^{3}தா^{4}ர்த^{2}காந்திலான்தூ^{3}ர்வான் ஸர்ஷபான் ஸிததண்டு^{3}லான் |
தோயக்ஷீரப^{2}லான்யர்ச்ய த்^{3}ரவ்யாணி பரிபூரயேத் |
ஏலா லவங்க^{3}தக்கோ^{3}ல புஷ்பாண்யாசமனீயகே |
ஸர்வௌஷதி^{4}ஸுக^{3}ந்தீ^{4}னி ஸ்னானீயே துளஸீம் ததா^{2} |
அன்யஸ்மின்யபி பாத்ரே து தோயமாதா^{3}ய ஸர்வத: |
நிக்ஷிபேன்மூலமந்த்ரேன ஸ்ப்ரு’ஶன் பாத்ரானி பாணிணா |
முத்^{3}ராம் காமது^{3}கா^{4}ம் தத்ர ப்ரதர்^{3}ஶ்ய ஜலபா^{4}ஜனே |
தேன பாத்ராம் ப^{4}ஸா ப்ரோக்ஷ்ய மண்ட^{3}லம் மண்ட^{3}பம் ததா^{2} |
யாக^{3}த்^{3}ரவ்யான்யஶேஷாணி தாட^{3}யேத்^{3} அஸ்த்ரமந்த்ரத: | 80

பாத்ய பாத்திரத்தில் துளசி நீர் மற்றும் வெண்கடுகு, எள், அருகம்புல், மற்றும் அரிசி சேர்க்கவும் | நீர், பால், பழம் ஆகியவற்றை அர்ச்சித்து பாத்திரத்தை நிரப்பவும் | ஏலக்காய், லவங்கம், மற்றும் பூக்களை ஆசமன பாத்திரத்தில் சேர்க்கவும் | எல்லா நறுமண மூலிகைகளையும் துளசியையும் ஸ்னான பாத்திரத்தில் சேர்க்கவும் | மற்ற பாத்திரத்தில் நீரை எடுத்து மூல மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டு கைகளால் தொட்டு பாத்திரங்களில் சேர்க்கவும் | காமதேனு முத்திரையை காண்பித்து நீர் பாத்திரத்தில் சேர்க்கவும் | அந்த நீரை பாத்திரங்களில் தெளித்து மண்டலம் மற்றும் மண்டபத்தை சுத்தப்படுத்தவும் | மற்ற யாக பொருட்களையும் அஸ்திர மந்திரத்தால் சுத்தப்படுத்தவும் | 80

मूलेनपावयेत्पश्चात् तत्सर्वम्भोगतां व्रजेत् ।
ततो विष्णुं नमस्कृत्य श्रीभूभ्यांसहितं तथा।
आधारशक्तिमारभ्य योगपीठांतमेव च।
पूजयद्गन्धपुष्पैश्च तन्नामानि समुच्चरन्।
प्रणवादिनमोंतं च जेंतंनाम तथैव च।
पूजने सर्वदेवानां नाममन्त्रः प्रकीर्तितः।
पीठेन तं पादपीठं द्वारदेवम्स्तथैव च।
पूजयेत्परया भक्त्या ततो देवं समर्चयेत्।
ध्यात्वा नारायणम्देवम् नागभोगेस्थितं द्विजाः।
दोर्भिश्चतुर्भिस्संयुक्तं दिव्यसद्गुणमण्डितम्। 85

மூலேன பாவயேத் பஶ்சாத் தத்ஸர்வம் போ⁴க³தாம் வ்ரஜேத் |
ததோ விஷ்ணும் நமஸ்க்ரு'த்ய ஶ்ரீபூ⁴ப்⁴யாம் ஸஹிதம் ததா² |
ஆதா⁴ரஶக்திமாரப்⁴ய யோக³பீடா²ந்தமேவ ச |
பூஜயத்³க³ந்த⁴புஷ்பைஶ்ச தன் நாமானி ஸமுச்சரன் |
ப்ரணவாதி³னமோ(அ)ந்தம் ச ஜேம் தந்நாம் ததை²வ ச |
பூஜனே ஸர்வதே³வானாம் நாமமந்த்ர: ப்ர கீர்தித: |
பீடே²ன தம் பாத³பீட²ம் த்³வாரதே³வம்ஸ்ததை²வ ச |
பூஜயேத் பரயா ப⁴க்த்யா ததோ தே³வம் ஸமர்ச்சயேத் |
த்⁴யாத்வா நாராயணம் தே³வம் நாக³போ⁴கே³ ஸ்தி²தம் த்³விஜா: |
தோ³ர்பி⁴ஶ்சதுர்பி⁴: ஸம்யுக்தம் தி³வ்யஸத்³கு³ணமண்டி³தம் | 85

மூல மந்திரத்தால் சுத்தப்படுத்திய பின் எல்லாம் போகம் அடையும் | அதன் பின் விஷ்ணுவை ஸ்ரீதேவி மற்றும் பூதேவியுடன் சேர்த்து வணங்கவும் | ஆதார சக்தி முதல் யோக பீடம் வரை நறுமணம் மற்றும் பூக்களால் அவரின் பெயரைச் சொல்லி வழிபடவும் | ஓம் முதல் நம: வரை அல்லது ஜேம் என்று சொல்லி அவர் பெயரை சொல்லியும் எல்லா தேவர்களையும் வழிபடலாம் | பீடத்தின் மூலம் பாத பீடத்தையும், வாசல் தேவர்களையும் வழிபடவும் | மிகுந்த பக்தியுடன் வழிபட்டு, பின் தேவர்களை வழிபடவும் | நாராயண தேவனை நாகத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பதாக தியானிக்கவும் | நான்கு கைகளுடன் திவ்யமான குணங்கள் கொண்டு விளங்குகிறார் | 85

த்யானம்

पंचशक्तिमयंदिव्यं पञ्चोपनिषदैस्तथा।
साङ्गंसावरणंसास्त्रं मणिभूषणभूषितम्।
आवाह्यकर्णिकायां तु देवदेवं समर्चयेत्।
आवाहनंचासनं तु स्थापनं सम्मुखं तथा।
सन्निधौकरणम्चैव सकळीकरनम्पुनः।
प्रतिमायांप्रकर्तव्यं तत्र मुद्राप्रदर्शनम्।
प्राणप्रतिष्ठा कर्तव्या तत्वन्यासो विशेषतः।
पंचोपनिषदाबीजं मन्त्रन्यासमथाचरेत्।
मूलविद्याक्षरन्यासं तथा सूक्तम् च पौरुसम्।
मुनय ऊचुः- 90

பஞ்சஶக்திமயம் தி³வ்யம் பஞ்சோபனிஷதை³ஸ்ததா² |
ஸாங்க³ம் ஸாவரணம் ஸாஸ்த்ரம் மணிபூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதம் |
ஆவாஹ்யகர்ணிகாயாம் து தே³வதே³வம் ஸமர்ச்சயேத் |
ஆவாஹனம் சாஸனம் து ஸ்தா²பனம் ஸம்முகம் ததா² |
ஸன்னிதௌ⁴கரணம் சைவ ஸகளீகரணம்புன: |
ப்ரதிமாயாம் ப்ரக்ர்தவ்யம் தத்ர முத்³ராப்ரத³ர்ஶனம் |
ப்ராணப்ரதிஷ்டா² கர்தவ்யா தத்வந்யாஸோ விஶேஷத: |
பஞ்சோபனிஷதா³பீ³ஜம் மந்த்ரந்யாஸமதா²சரேத் |
மூலவித்³யாக்ஷரந்யாஸம் ததா² ஸூக்தம் ச பௌருஷம்

आवाहनादि कर्तव्यं सूक्तमुद्राप्रदर्शनम्।
पंचोपनिषदंबीजं मन्त्रन्यास उदीरितः।
तेषां तु लक्षणज्ञानं वक्तव्यं कमलासन।
यत्कृत्वा तु प्रकर्तव्यम् श्रीमदाराधनं हरेः।
श्रीबृह्मोवाच-
ऊर्ध्वांजलिमधः कुर्यादियमावाहनीमता।
सेयं तु विपरीतास्यात् मुद्रास्थापनकर्मणि।
बाह्याङ्गुष्ठद्वयामुष्टिमुद्रा स्यात्सन्निधापनी।
अंगुष्टगर्भिणीसैव मुद्रास्यात् सन्निरोधनि।
उत्थानमुष्टियुगळा संमुखीकरणीमता। 95

ஆவாஹனாதி³ கர்தவ்யம் ஸூக்தமுத்³ராப்ரத³ர்ஶனம் |
பஞ்சோபனிஷத³ம் பீ³ஜம் மந்த்ரந்யாஸ உதி³ரித: |
தேஷாம் து லக்ஷணஜ்ஞானம் வக்தவ்யம் கமலாஸன |
யத் க்ரு'த்வா து ப்ரக்ர்தவ்யம் ஶ்ரீமதா³ராத⁴னம் ஹரே: |
ஶ்ரீப்³ரு'ஹ்மோவாச-
ஊர்த்⁴வாஞ்ஜலிமத⁴: குர்யாதி³யமா(அ)வாஹனீ மதா |
ஸேயம் து விபரீதாஸ்யாத் முத்³ராஸ்தா²பனகர்மணி |
பா³ஹ்யாங்கு³ஷ்ட²த்³வயாமுஷ்டிமுத்³ரா ஸ்யாத் ஸன்னிதா⁴பனீ |
அங்கு³ஷ்ட²க³ர்பி⁴ணீஸைவ முத்³ரா ஸ்யாத் ஸன்னிரோத⁴னி |
உத்தா²னமுஷ்டியுக³ளா ஸம்முகீ²கரணி மதா | 95

முத்ரா முறைகள்-

ஐந்து சக்திகள் நிறைந்த, திவ்யமான, பஞ்சோபநிஷத்துக்களால் சொல்லப்பட்ட, அங்கங்கள், ஆவரணம், ஆயுதங்கள் மற்றும் மணிகள் பதித்த ஆபரணங்கள் அணிந்த தேவதேவனை கர்ணிகையில் வரவழைத்து அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும் | ஆவாஹனம்,

ஆசனம், ஸ்தாபனம் மற்றும் சம்முகீகரணம் செய்ய வேண்டும் | சன்னிரோதனம் மற்றும் ஸகளீகரணத்தை மீண்டும் செய்ய வேண்டும் | பிரதிமையில் முத்திரைகளை காண்பிக்க வேண்டும் | பிராண பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும், தத்துவ நியாசம் முக்கியமாக செய்ய வேண்டும் | பஞ்சோபநிஷத்து மந்திரங்களை நியசிக்க வேண்டும் | மூல மந்திர எழுத்துக்களையும், புருஷ சூக்தத்தையும் நியசிக்க வேண்டும் | முனிவர்கள் கேட்டனர், ஆவாஹனம் முதலானவற்றை செய்ய வேண்டும் சூக்த முத்திரையை காட்ட வேண்டும் | பஞ்சோபநிஷத் மந்திரம், மந்திர நியாசம் என்று கூறப்படுகிறது | அவற்றின் இலக்கணங்களை சொல்ல வேண்டும் கமலாசனனே, எதை செய்து ஹரியை ஆராதனை செய்ய வேண்டும் | பிரம்மன் கூறலானார் - மேல் நோக்கி இருக்கும் கைகளை கீழே கொண்டு வருவது ஆவாஹன முத்திரை | இந்த முத்திரை ஸ்தாபன கர்மத்தில் எதிர்மறையாக இருக்கும் | வெளி கட்டை விரல்களுடன் இரண்டு கைகளையும் மூடுவது சன்னிதாபினி முத்திரை | கட்டை விரல் உள்ளே இருக்கும் படி கைகளை மூடுவது சன்னிரோதனி முத்திரை | இரண்டு கைகளையும் மேல் நோக்கி மூடுவது சம்முகீகரணி முத்திரை | 95

अन्योन्यतर्जनीयुग्म भ्रामणादवकुण्ठनी।
मातृकाकेशवाख्या च तत्त्वन्यसश्च वै पुनः ।
करांग दशतत्वानां न्यसनात्सन्निधिर्भवेत्।
साळग्राममणौ यंत्रे मण्डले प्रतिमासु च।
नित्यं पूजां हरेः कुर्यां न तु केवलभूतले।
पंचोपनिषदं न्यासः श्रूयतामविलंबितम्।
रहस्यस्सर्वतन्त्राणां हरिणा च प्रकीर्तितं ।
"षौम्नाश्चपरायेति परमेष्ट्यात्मने नमः।
यांनमो नमसायुक्तं परायपुरुषात्मने।
रांनमश्चपरायेति ततो विश्वात्मने नमः। 100

அன்யோன்யதர்ஜனீயுக்³ம ப்⁴ரமணாத³வகுண்ட²னீ |
மாத்ரு'கா கேஶவாக்²யா ச தத்வந்யஸஶ்ச வை புன: |
கராங்க³ த³ஶதத்வானாம் ந்யஸனாத் ஸன்னிதி⁴ர்ப⁴வேத் |
ஸாளக்³ராமமணௌ யந்த்ரே மண்ட³லே ப்ரதிமாஸு ச |
நித்யம் பூஜாம் ஹரே: குர்யாம் ந து கேவலபூ⁴தலே |
பஞ்சோபனிஷதம் ந்யாஸ: ஶ்ரூயதாமவிலம்பி³தம் |
ரஹஸ்யஸ்ஸர்வதந்த்ராணாம் ஹரிணா ச ப்ர கீர்திதம் |
"ஷௌம்னாஶ்ச பராயேதி பரமேஷ்ட்யாத்மனே நம: |
யாம் நமோ நமஸாயுக்தம் பராய புருஷாத்மனே |
ராம் நமஶ்ச பராயேதி ததோ விஶ்வாத்மனே நம: | 100

ஒன்றாக இணைந்த ஆட்காட்டி விரல்களை சுற்றுவது அவகுண்டினி முத்திரை | மாத்ருகா, கேசவா ஆகியவற்றை தத்துவ நியாசத்துடன் மீண்டும் செய்யவும் | கைகள் மற்றும் உடலில் பத்து தத்துவங்களை நியசிப்பதால் சன்னிதி ஏற்படும் | சாளக்கிராமம், யந்திரம், மண்டலம் மற்றும் பிரதிமைகளில் ஹரியை தினமும் வழிபட வேண்டும், வெறுமனே பூமியில் மட்டும் அல்ல | பஞ்சோபநிஷத் நியாசத்தை தயங்காமல் கேளுங்கள் | இது எல்லா தந்திரங்களிலும் ரகசியமானது, ஹரியால் சொல்லப்பட்டது | "ஷௌம்னாஸ்ச பராயேதி பரமேஷ்ட்யாத்மனே நம: | யாம் நமோ நம: ஆயுக்தம் பராய புருஷாத்மனே | ராம் நம: பராயேதி ததோ விஷ்வாத்மனே நம: | 100

वांपरायनिवृत्यामा जेंतोनमःपुनःपुनः।
लां नमः परायेति तथा सर्वात्मने नमः।
इति मूर्भिच नासा हृद्गुह्यपादेषु विन्यसेत्।

आत्मनश्चहरेश्चापि तन्न्यासः परमाद्भुतः ।
तस्मात्सर्वात्मनाविप्रः पंचोपनिषधो न्यसेत्। "
संचिंत्यनित्यममलं स्वप्रकाशमनामयम्।
सच्चिदानंदमद्वैतं भगवद्विग्रहं द्विजाः।
मूलांते देवदेवाय पाद्यादीन्क्रमशोऽर्पयेत्।
कल्पयामीति सूक्तस्यऋचाद्येकैकयाऽथवा।
पंचामृतैश्च शुद्धोदैः तथा संस्नापयेद्धरिम्। 105

வாம் பராய நிவ்ரு'த்யாமா ஜேம் தோ நமः புனः புனः |
லாம் நமः பராயேதி ததா² ஸர்வாத்மனே நமः |
இதி மூர்தி⁴ச நாஸா ஹ்ரு'த் கு³ஹ்யபாதே³ஷு வின்யஸேத் |
ஆத்மனஶ்ச ஹரேஶ்சாபி தந்ந்யாஸः பரமாத்³பு⁴தः |
தஸ்மாத் ஸர்வாத்மனா விப்ரः பஞ்சோபனிஷதோ⁴ ந்யஸேத் |"
ஸஞ்சிந்த்ய நித்யமமலம் ஸ்வப்ரகாஶமநாமயம் |
ஸச்சிதா³னந்த³மத்³வைதம் ப⁴க³வத்³விக்³ரஹம் த்³விஜாः |
மூலாந்தே தே³வதே³வாய பாத்³யாதீ³ன் க்ரமஶோ(அ)ர்பயேத் |
கல்பயாமி இதி ஸூக்தஸ்ய ரு'சாத்³யேகைகயா(அ)த²வா |
பஞ்சாம்ரு'தைஶ்ச ஶுத்³தோ³தை³: ததா² ஸம்ஸ்னாபயேத்³ த⁴ரிம் | 105

வாம் பராய நிவ்ருத்யாமா ஜேம் தோ நம: மீண்டும் மீண்டும் | லாம் நம: பராயேதி மற்றும் சர்வ ஆத்மனே நம: | இதை தலை, மூக்கு, இதயம், குய்யம் மற்றும் பாதத்தில் நியசிக்க வேண்டும் | ஆத்மா மற்றும் ஹரிக்கு செய்யும் இந்த நியாசம் மிகவும் ஆச்சர்யமானது | எனவே எல்லா விதத்திலும் பிராமணன் பஞ்சோபநிஷத்தை நியசிக்க வேண்டும் | நித்தியமான, தூய்மையான, தன்னொளியான, நோயற்ற, சச்சிதானந்தம், அத்வைதம் உடைய பகவானின் உருவத்தை மனதில் நினைத்து, தேவாதி தேவனுக்கு பாத்யம் முதலானவற்றை வரிசையாக அர்ப்பணம் செய் | கல்பயாமி சூக்தத்தில் ஒவ்வொரு ரிக்கும் சொல்லியோ அல்லது ஐந்து அமிர்தங்கள் மற்றும் சுத்தமான நீரால் ஹரியை அபிஷேகம் செய் | 105

कुम्भोदकैस्स्नानमन्त्रैः संस्कृतैस्तीर्थवारिभिः।
महाभिषेकविधिना स्नापयेत्पुरुषोतमम्।
तथा ह्याचमनंदेयं देहोद्वर्तनकं तथा।
धौतमाचमनंदेयमुपवीतं च पादुका।
हृदयादिमहामन्त्रान् सन्यसेन्मूलविद्यया।
कर्णिकायांन्यसेद्देवं ध्यात्वा वैकुण्ठवैभवम्।
ततोऽङ्गपूजनंकुर्यात् भूषणायुधपूजणम्।
हृदयादिमहामन्त्रै हृदयादीन् प्रपूजयेत्।
पादमारभ्यमूर्धान्तं द्वादशांगेषु पूजयेत्।
प्रणवादिनमोन्तैश्च केशवाद्यैः प्रपूजयेत्। 110

கும்போ⁴த³கைஸ்ஸ்னானமந்த்ரைः ஸம்ஸ்க்ரு'தைஸ்தீர்த²வாரிபி⁴: |
மஹாபி⁴ஷேகவிதி⁴னா ஸ்னாபயேத் புருஷோத்தமம் |
ததா² ஹ்யாசமனம் தே³யம் தே³ஹோத்³வர்தனகம் ததா² |
தௌ⁴தமாசமனம் தே³யமுபவீதம் ச பாது³கா |
ஹ்ரு'த³யாதி³ மஹா மந்த்ரான் ஸன்யஸேன் மூலவித்³யயா |
கர்ணிகாயாம் ந்யஸேத்³ தே³வம் த்⁴யாத்வா வைகுண்ட²வைப⁴வம் |
ததோ(அ)ங்க³பூஜனம் குர்யாத் பூ⁴ஷணாயுத⁴பூஜணம் |
ஹ்ரு'த³யாதி³ மஹா மந்த்ரை ஹ்ரு'த³யாதீ³ன் ப்ரபூஜயேத் |
பாத³மாரப்⁴ய மூர்தா⁴ந்தம் த்³வாத³ஶாங்கே³ஷு பூஜயேத் |

ப்ரணவாதி³ நமோ(அ)ம்தைஶ்ச கேஶவாத்³யை: ப்ரபூஜயேத் | 110

கும்பத்தில் இருக்கும் புனித தீர்த்தத்தால் அபிஷேக மந்திரங்களை சொல்லி புருஷோத்தமனுக்கு மகா அபிஷேகம் செய் | பின் ஆசமனம், உடல் முழுவதும் பூசும் சந்தனம் முதலானவை ஸமர்ப்பிக்கவும் | சுத்தமான ஆசமனம், உபவீதம் மற்றும் பாதுகை ஸமர்ப்பிக்கவும் | இதயம் முதலான மஹா மந்திரங்களை மூல மந்திரத்தால் நியசிக்கவும் | வைகுண்டத்தின் சிறப்பை மனதில் நினைத்து கர்ணிகையில் தேவனை நியசிக்கவும் | பின் அங்க பூஜை, ஆபரண பூஜை மற்றும் ஆயுத பூஜைகளை செய்யவும் | இதயம் முதலான மஹா மந்திரங்களை சொல்லி இதயத்தை பூஜிக்கவும் | பாதம் முதல் தலை வரை பன்னிரண்டு அங்கங்களை பூஜிக்கவும் | ஓம் மற்றும் நம: சொல்லி கேசவன் முதலானவர்களை பூஜிக்கவும் | 110

पादजानूरु जघनः कटिनाभ्युदरेषु च।
हृत्कंठबाहुवदन ललाटेषु क्रमादिमान्।
पूजयेत्परयाभक्त्या गंधपुष्पैर्महामते।
प्रणवादिनमोम्तैश्च केशवाद्यैः प्रपूजयेत्।
पादजानूरु जघनः कटिनाभ्युदरषु च।
हृत्कंठबाहुवदन ललाटेषुक्रमादिमान्।
किरीटादीननुध्याय चतुर्बाहुचतुर्मुखान्।
कृतांजलिपुटान्मूर्ध्नि दिव्यरूपान् प्रपूजयेत्।
किरीटादीनमध्याय किरीटाय नमो वदेत्।
दक्षिणेश्रस्वणे दक्षकुण्डलाय नमस्तथा। 115

பாத³ஜானூரு ஜக³ன: கடினாப்⁴யுத³ரேஷு ச |
ஹ்ரு'த்கண்ட²பா³ஹுவத³ன லலாடேஷு க்ரமாதி³மான் |
பூஜயேத் பரயா ப⁴க்த்யா க³ந்த⁴புஷ்பைர்மஹாமதே |
ப்ரணவாதி³ நமோ(அ)ம்தைஶ்ச கேஶவாத்³யை: ப்ரபூஜயேத் |
பாத³ஜானூரு ஜக³ன: கடினாப்⁴யுத³ரஷு ச |
ஹ்ரு'த்கண்ட²பா³ஹுவத³ன லலாடேஷு க்ரமாதி³மான் |
கிரீடாதி³னனுத்⁴யாய சதுர்பா³ஹு சதுர்முகா²ன் |
க்ரு'தாஞ்ஜலிபுடான் மூர்த்⁴னி தி³வ்யரூபான் ப்ரபூஜயேத் |
கிரீடாதி³னமத்⁴யாய கிரீடாய நமோ வதே³த் |
த³க்ஷிணே ஶ்ரஸ்வணே த³க்ஷகுண்ட³லாய நமஸ்ததா² | 115

பாதம், முட்டி, தொடை, இடுப்பு, தொப்புள் மற்றும் வயிறு | இதயம், கழுத்து, கை, முகம் மற்றும் நெற்றி ஆகியவற்றை வரிசையாக மஹா ஞானியால் நறுமணங்கள் மற்றும் பூக்களால் பூஜிக்க வேண்டும் | ஓம் மற்றும் நம: சொல்லி கேசவன் முதலானவர்களை பூஜிக்கவும் | பாதம், முட்டி, தொடை, இடுப்பு, தொப்புள் மற்றும் வயிறு | இதயம், கழுத்து, கை, முகம் மற்றும் நெற்றி ஆகியவற்றை வரிசையாக பூஜிக்க வேண்டும் | கிரீடம் முதலான நான்கு கைகள் மற்றும் நான்கு முகங்கள் உடைய திவ்ய உருவத்தை தலையில் கூப்பிய கைகளுடன் மனதில் நினைத்து பூஜிக்கவும் | கிரீடம் முதலானவற்றை மனதில் நினைத்து கிரீடாய நம: என்று சொல்லவும் | வலது காதில் இருக்கும் வலது குண்டலத்திற்கு நம: என்று சொல்லவும் | 115

वामकुण्डलमानंय वामतो वनमालिकाम्।
प्रणवादीर्नमोंतोऽयं सर्वत्र मनुरीरितः।
श्रीमत्तुळस्यै च नमः पुरतोहरमेव च।
श्रीवत्सं कौस्तुभंकाञ्चीं पीताम्बरमनुस्मरेत्।
आङ्गुळीयं च वलयमङ्गदंपादभूषणम्।

भगवद्भूषणान्येवं पूजयेत्कुसुमोत्कुरैः।
सुदर्शनं हेतिराजं रक्तवर्णं कृतांजलिम्।
आलोकयंतं लक्ष्मीशं पुरुषं मूर्ध्निधारिणम्।
भगवच्चक्रमम ज्वालामालिवरायुधम्।
नंदकाख्यं तथा खड्गपुरुषं खड्गिधारिणम्। 120

வாமகுண்ட³லமானம்ய வாமதோ வனமாலிகாம் |
ப்ரணவாதி³ர் நமோ(அ)ந்தோ(அ)யம் ஸர்வத்ர மனுரீரித꞉ |
ஶ்ரீமத் துளஸ்யை ச நம꞉ புரதோ ஹரமேவ ச |
ஶ்ரீவத்ஸம் கௌஸ்துப⁴ம் காஞ்சீம் பீதாம்ப³ரமனுஸ்மரேத் |
ஆங்கு³ளீயம் ச வலயம் அங்க³தம் பாத³பூ⁴ஷணம் |
ப⁴க³வத்³பூ⁴ஷணான்யேவம் பூஜயேத் குஸுமோத்குரை꞉ |
ஸுத³ர்ஶனம் ஹேதிராஜம் ரக்தவர்ணம் க்ரு'தாஞ்ஜலிம் |
ஆலோகயந்தம் லக்ஷ்மீஶம் புருஷம் மூர்த்⁴னிதாரி⁴ணம் |
ப⁴க³வச்சக்ரமம் ஜ்வாலாமாலிவரா(அ)யுத⁴ம் |
நந்த³கா²க்²யம் ததா² க²ட்³க³புருஷம் க²ட்³கி³தா⁴ரிணம் | 120

இடது குண்டலத்தையும் இடது பக்கத்தில் வனமாலையையும் மனதில் நினைத்து பூஜிக்கவும் | ஓம் முதலான நம: முடிவுடைய மந்திரம் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது | ஶ்ரீ துளசிக்கு நம:, மற்றும் ஹரியின் முன்னால் | ஶ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம், காஞ்சி மற்றும் பீதாம்பரம் ஆகியவற்றை மனதில் நினை | மோதிரம், வளையல், தோள் வளை மற்றும் பாத அணிகலன் ஆகியவற்றை மனதில் நினை | பகவானின் ஆபரணங்களை இவ்வாறு மலர்களால் அர்ச்சித்து பூஜிக்கவும் | சுதர்சனம் எனும் ஆயுதராஜனை சிவப்பு நிறத்தில் கூப்பிய கைகளுடன் தியானிக்கவும் | லக்ஷ்மியின் தலைவனான புருஷனை தலையில் தியானிக்கவும் | ஜ்வாலை போல் இருக்கும் சக்கரத்தை சிறந்த ஆயுதமாக நினைக்கவும் | நந்தகம் எனும் வாளை கையில் கொண்ட வாள் ஏந்திய புருஷனை தியானிக்கவும் | 120

तथैव पद्मपुरुषशिरस्शार्ङ्गधरं नमेत्।
सर्वं दिव्यायुधं नत्वा पादसंवाहिनीस्तथा।
चतुर्भुजं नागराजं कृतांजलिपुटं स्मरेत्।
हलं च मुसलंचैव धारयंतं हरेर्मुखम्।
पिबंतमुल्लसत्स्मेर सहस्रफणमण्डलैः।
एवं संपूज्य देवेशं श्रीदेवीं दक्षिणे यजेत्।
भूदेवी वामतः पूज्या नीळांचाग्रे समर्चयेत्।
विमलाद्यास्तु संपूज्या दळेष्वानीत चामराः।
वासुदेवादयःपूज्याः पूर्वादिक्रमतोबुधैः।
वासुदेवस्सीरपाणिः प्रद्युम्नश्चाऽनिरुद्धकः। 125

ததை²வ பத்³மபுருஷஶிரஸ்ஶார்ங்க³த⁴ரம் நமேத் |
ஸர்வம் தி³வ்யாயுத⁴ம் நத்வா பாத³ஸம்வாஹினீஸ்ததா² |
சதுர்பு⁴ஜம் நாக³ராஜம் க்ரு'தாஞ்ஜலிபுடம் ஸ்மரேத் |
ஹலம் ச முஸலம் சைவ தா⁴ரயந்தம் ஹரேர் முகம் |
பி³பந்தமுல்லஸத்ஸ்மேர ஸஹஸ்ரப²ணமண்ட³லை꞉ |
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே³வேஶம் ஶ்ரீதே³வீம் த³க்ஷிணே யஜேத் |
பூ⁴தே³வீ வாமத꞉ பூஜ்யா நீளாஞ்சாக்³ரே ஸமர்ச்சயேத் |
விமலாத்³யாஸ்து ஸம்பூஜ்யா த³ளேஷ்வானீத சாமரா꞉ |
வாஸுதே³வா த³ய꞉ பூஜ்யா꞉ பூர்வாதி³ க்ரமதோ பு³தை⁴꞉ |
வாஸுதே³வஸ்ஸீரபாணி꞉ ப்ரத்³யும்னஶ்சா(அ)னிருத்³த⁴க꞉ | 125

அப்படியே தாமரை மனிதனின் தலை, சார்ங்கம் ஏந்தியவரை வணங்கவும் | எல்லா திவ்ய ஆயுதங்களையும் வணங்கி பாதங்களை தடவுபவர்களை வணங்கவும் | நான்கு கைகளுடன் நாக ராஜனை கூப்பிய கைகளுடன் தியானிக்கவும் | கலப்பை மற்றும் உலக்கையை ஏந்திய ஹரியின் முகத்தை தியானிக்கவும் | ஆயிரம் படங்களுடன் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பவரை தியானிக்கவும் | இவ்வாறு தேவாதி தேவனை வணங்கிய பின் ஸ்ரீதேவியை வலது பக்கத்தில் வழிபடவும் | பூதேவியை இடது பக்கத்தில் வழிபடவும் மற்றும் நீளாதேவியை முன்னால் வழிபடவும் | விமலா முதலானவர்கள் சாமரம் ஏந்தியபடி இதழ்களில் இருப்பதை வழிபடவும் |

வாஸுதேவாதிகளின் வடிவழகு

வாசுதேவன் முதலானவர்களை கிழக்கிலிருந்து வரிசையாக ஞானவான்களால் பூஜிக்கப்பட வேண்டும் | வாசுதேவன் கலப்பையை கையில் கொண்டவர், ப்ரத்யும்னன் மற்றும் அனிருத்தன் | 125

दिक्षुकोणेषु तत्पत्न्यो लक्ष्मीर्देवीरतिद्युषा।
द्वितीयावरणं पश्चात्केशवाद्यास्सशक्तयः।
श्रीर्लक्ष्मीः कमलापद्मा पद्मिनीकमलालया।
रमावृषाकपिर्धन्या पृथ्वियज्ञा तथेंदिरा।
शक्तयः केशवादीनां संप्रोक्ताः परमेपदे।
संकर्षणादयश्चैव सपत्नीकास्समंततः।
संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नश्चाऽनिरुद्धकः।
पुरुषोत्तमोऽधोक्षजश्च नृसिह्मोऽच्युतसंज्ञकः।
जनार्दन उपेंद्रश्च हरिः कृष्ण इतीरिताः।
हिरण्याहरिणीनद्या नित्यानंतात्रया सुखा। 130

தி³க்ஷு கோணேஷு தத்பத்யோ லக்ஷ்மீர் தே³வீரதித்³யுஷா |
த்³விதீயா(அ)வரணம் பஶ்சாத் கேஶவாத்³யாஸ்ஸஶக்தய: |
ஶ்ரீர் லக்ஷ்மீ: கமலா பத்³மா பத்³மினீ கமலாயலா |
ரமா வ்ரு'ஷாகபிர் த⁴ன்யா ப்ரு'தி²வி யஜ்ஞா ததை²ந்தி³ரா |
ஶக்தய: கேஶவாதீ³னாம் ஸம்ப்ரோக்தா: பரமே பதே³ |
ஸங்கர்ஷணாத³யஶ்சைவ ஸபத்னீகாஸ்ஸமந்தத: |
ஸங்கர்ஷணோ வாஸுதே³வ: ப்ரத்³யும்னஶ்சா(அ)னிருத்³த⁴க: |
புருஷோத்தமோ(அ)தோ⁴க்ஷஜஶ்ச ந்ரு'ஸிம்ஹோ(அ)ச்யுதஸம்ஜ்ஞக: |
ஜனார்த³ன உபேயேந்த்³ரஶ்ச ஹரி: க்ரு'ஷ்ண இதீரிதா: |
ஹிரண்யா ஹரிணீ நத்³யா நித்யானந்தாத்ரயா ஸுகா² | 130

திசைகளின் மூலைகளில் தேவியான லக்ஷ்மி ஒளியுடன் இருக்கிறாள் | இரண்டாவது ஆவரணத்தில் கேசவன் முதலானவர்களை சக்திகளுடன் பூஜிக்கவும் | ஸ்ரீ, லக்ஷ்மி, கமலா, பத்மா, பத்மினி, கமலாலய, ரமா, வ்ருஷாகபி, தன்யா, ப்ருத்வி, யக்ஞா மற்றும் இந்திரா ஆகிய சக்திகள் மேலான பதத்தில் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது | சங்கர்ஷணன் முதலானவர்கள் மனைவியுடன் எல்ல பக்கமும் இருக்கிறார்கள் | சங்கர்ஷணன், வாசுதேவன், பிரத்யும்னன் மற்றும் அனிருத்தன் | புருஷோத்தமன், அதோக்ஷஜ, நரசிம்மன் மற்றும் அச்சுதன் ஆகிய நாமங்கள் கொண்டவர்கள் | ஜனார்தனன், உபயேந்திர, ஹரி மற்றும் கிருஷ்ணன் என்று புகழப்படுகிறார்கள் | ஹிரண்யா, ஹரிணி, நதியா, நித்யா, அனந்தா, த்ரயா மற்றும் சுகா ஆகிய சக்திகள் | 130

सुगंधासुंदरीविद्या सुशीला च सुलक्षणा।
संकर्षणादि मूर्तीनांशक्तयस्संप्रकीर्तिताः।
इज्याममत्स्यादयःपश्चात् सपत्नीकाः पृथक्पृथक्।
वेदावेदवतीधात्री महालक्ष्मीसुखालया।
भार्गवी च तथा सीतारेवतीरुक्मिणीप्रभा।
मत्स्यकूर्मादिमूर्तीनां शक्तयस्संप्रकीर्तिताः।
पश्चात्सशक्तयःपूज्या श्शंखचक्रादि हेतयः।
शंखचक्रगदापद्म शार्ङ्गम् मुसलं हलस्म्।
भाणश्च खड्गखेटादि क्षुरिका दिव्यहेतयः।
भद्रासौम्या तथा माया जया च विजयाशिवा। 135

ஸுக³ந்தா⁴ ஸுந்த³ரீ வித்³யா ஸுஶீலா ச ஸுலக்ஷணா |
ஸங்கர்ஷணாதி³ மூர்தீனாம் ஶக்தயஸ் ஸம்ப்ர கீர்திதா: |
இஜ்யாமமத்ஸ்யாத³ய: பஶ்சாத் ஸபத்னீகா: ப்ரு'த²க்ப்ரு'த²க் |
வேதா³வேத³வதீ தா⁴த்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ ஸுகா²லயா |
பா⁴ர்க³வீ ச ததா² ஸீதாரேவதீ ருக்மிணீப்ரபா⁴ |
மத்ஸ்ய கூர்மாதி³ மூர்தீனாம் ஶக்தயஸ் ஸம்ப்ர கீர்திதா: |
பஶ்சாத் ஸஶக்தய: பூஜ்யா ஶ்ஶங்க²சக்ராதி³ ஹேதய: |
ஶங்க²சக்ரக³தா³பத்³ம ஶார்ங்க³ம் முஸலம் ஹலஸ்ம் |
பா⁴ணஶ்ச க²ட்³க³கே²டாதி³ க்ஷுரிகா தி³வ்யஹேதய: |
ப⁴த்³ரா ஸௌம்யா ததா² மாயா ஜயா ச விஜயாஶிவா | 135

சுகந்தா, சுந்தரி, வித்யா, சுசீலா மற்றும் சுலக்ஷணா ஆகிய சக்திகள் சங்கர்ஷணன் முதலான மூர்த்திகளாக புகழப்படுகிறார்கள் | மச்சம் முதலான அவதாரங்கள் மனைவியுடன் பிறகு தனித்தனியாக பூஜிக்கப்பட வேண்டும் | வேதா, வேதவதி, தாத்ரி, மகாலட்சுமி, சுகாலய, பார்கவி மற்றும் சீதா, ரேவதி, ருக்மிணி பிரபா ஆகிய சக்திகள் மச்சம் மற்றும் கூர்ம அவதாரங்களில் புகழப்படுகிறார்கள் | அதன் பின் சங்கு, சக்கரம் முதலான ஆயுதங்களை சக்திகளுடன் பூஜிக்கவும் | சங்கு, சக்கரம், கதை, பத்மம், சார்ங்கம், உலக்கை, கலப்பை, பாணம், வாள், கேடயம் மற்றும் கத்தி முதலான திவ்ய ஆயுதங்களை வணங்கவும் | பத்ரா, சௌம்யா, மாயா, ஜெயா, விஜயா மற்றும் சிவா ஆகிய சக்திகள் திவ்ய ஆயுதங்களாக பூஜிக்கப்பட வேண்டும் | 135

सुमंगला च नंदा च हेता रक्षा सुरक्षिणी।
शक्तयो दिव्यहेतीनां पूजनीयास्सनातनाः।
बहिर्लोकेश्वरः पूज्यास्साध्याश्चैव मरुद्गणाः।
नवमावरणं सर्वमर्चयेत्परमात्मनः।
पुनरर्ध्यादिकं दत्वाधूपदीपान्निवेदयेत्।
वैनतेयादयःपूज्या विष्वक्सेनादयस्तथा।
चण्डाद्याद्वार्तपालैश्च विष्णोरतुलतेजसः।
प्रागुदीच्यां तु सेनेशं सपत्नीकं सपूजयेत्।
पत्नीं सूत्रवतीं नाम्ना नागराजं च वारुणीम्।
वैनतेयं च कांतिं च सुकीर्तिं च प्रपूजयेत्। 140

ஸுமங்க³ளா ச நந்தா³ ச ஹேதா ரக்ஷா ஸுரக்ஷிணீ |
ஶக்தயோ தி³வ்யஹேதீனாம் பூஜனீயாஸ்ஸனாதனா: |
ப³ஹிர்லோகேஶ்வர: பூஜ்யாஸ் ஸாத்⁴யாஶ்சைவ மருத்³க³ணா: |
நவமாவரணம் ஸர்வமர்ச்சயேத் பரமாத்மன: |
புனரர்த்⁴யாதி³கம் த³த்வா தூ⁴பதீ³பான் நிவேத³யேத் |
வைனதேயாத³ய: பூஜ்யா விஷ்வக்ஸேனாத³யஸ்ததா² |

சண்டா³த்³ய த்³வார்தபாலைஶ்ச விஷ்ணோரதுலதேஜஸ꞉ |
ப்ரா³கு³தீ³ச்யாம் து ஸேனேஶம் ஸபத்னீகம் ஸபூஜயேத் |
பத்னீம் ஸூத்ரவதீம் நாம்னா நாக³ராஜம் ச வாருணீம் |
வைனதேயம் ச காந்திம் ச ஸுகீர்திம் ச ப்ரபூஜயேத் | 140

சுமங்களா, நந்தா, ஹேதா, ரக்ஷா மற்றும் சுரக்ஷிணி ஆகிய சக்திகள் திவ்ய ஆயுதங்களை தாங்கி சனாதனமாக பூஜிக்கப் படுகின்றனர் | வெளி லோகங்களை காப்பவர்களும், சாத்யர்களும், மற்றும் மருத் கணங்களும் வழிபடப்பட வேண்டியவர்கள் | ஒன்பதாவது ஆவரணத்தை பரமாத்மனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யவும் | மீண்டும் அர்க்யம் முதலானவை ஸமர்ப்பித்து தூபம் மற்றும் தீபம் காட்டவும் | வைனதேயர் முதலானவர்கள் மற்றும் விஷ்வக்ஸேனர் முதலானவர்கள் பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் | சண்டன் முதலான துவாரபாலகர்களும் பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர்கள், இவர்கள் விஷ்ணுவின் ஒப்பிடமுடியாத தேஜஸை கொண்டவர்கள் | கிழக்கு மற்றும் வடக்கு திசையில் சேனை தலைவனை மனைவியுடன் வழிபட வேண்டும் | மனைவி சூத்ரவதி, நாகராஜன் மற்றும் வாருணி | வைனதேயர், காந்தி மற்றும் சுகீர்த்தி ஆகியோரை பூஜிக்கவும் | 140

ग़जाननो जयत्सेनो हरिवक्रस्तथैव च।
कालःप्रकृतिरित्येते विष्वक्सेनानुयायिनः।
विष्वक्सेनस्तु सेनानीः पार्षदप्रवरो हरेः ।
चण्डप्रचंडोभद्रश्च सुभद्रश्च जयस्तथा।
विजयोधातृनामा च विधाता च परोमताः।
द्वौ द्वौ पूर्व समारभ्य द्वारदेशेषु कीर्तितौ।
सर्वे चतुर्भुजाः प्रोक्ता श्शंखचक्रगदाधराः।
पुनःपूर्व समारभ्य कुमुदादीन् प्रपूजयेत्।
कुमुदंकुमुदाक्षं च पुण्डरीकाक्ष वामनौ।
शंकुकर्णस्सर्वनेत्रं सुमुखं सुप्रतिष्ठितम्। 145

க³ஜானனோ ஜயத்ஸேனோ ஹரிவக்ரஸ்ததை²வ ச |
காலஃ ப்ரகிரு’திரித்யேதே விஷ்வக்ஸேனாநுயாஸினஃ |
விஷ்வக்ஸேனஸ்து ஸேனானீஃ பார்ஷத³ப்ரவரோ ஹரேஃ |
சண்ட³ ப்ரச்சண்டோ³ ப⁴த்³ரஶ்ச ஸுப⁴த்³ரஶ்ச ஜயஸ்ததா² |
விஜயோ தா⁴த்ரு’ நாமா ச விதா⁴தா ச பரோ மதாஃ |
த்³வெள த்³வெள பூர்வ ஸமாரப்⁴ய த்³வாரதே³ஶேஷு கீர்திதெள |
ஸர்வே சதுர்பு⁴ஜாஃ ப்ரோக்தா ஶ்ஶங்க²சக்ரக³தா³த⁴ராஃ |
புனஃ பூர்வ ஸமாரப்⁴ய குமுத³தீ³ன் ப்ரபூஜயேத் |
குமுத³ம் குமுதா³க்ஷம் ச புண்ட³ரீகாக்ஷ வாமனௌ |
ஶங்கு கர்ணஸ் ஸர்வனேத்ரம் ஸுமுகம் ஸுப்ரதிஷ்டி²தம் | 145

கஜானனன், ஜயத்சேனன், ஹரிவக்த்ரன், காலம் மற்றும் பிரகிருதி ஆகியோர் விஷ்வக்ஸேனரை பின்பற்றுபவர்கள் | விஷ்வக்ஸேனர் ஹரியின் சிறந்த படைத்தளபதி | சண்டன், பிரசண்டன், பத்ரன், சுபத்ரன், ஜெயன், விஜயன், தாத்ரு மற்றும் விதாத்தா ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் | இரு இருவராக கிழக்கிலிருந்து துவாரங்களில் பூஜிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது | எல்லோரும் நான்கு கைகளுடன் சங்கு, சக்கரம், கதை ஏந்தியவர்கள் | மீண்டும் கிழக்கிலிருந்து ஆரம்பித்து குமுதன் முதலானோரை பூஜிக்கவும் | குமுதன், குமுதாக்ஷன், புண்டரீகாட்சன், வாமணன், சங்கு கர்ணன், சர்வநேத்ரன், சுமுகன் மற்றும் சுப்ரதிஷ்டிதன் ஆகியோரை பூஜிக்கவும் | 145

इति नारायणं देवं मुमुक्षुः प्रयतस्सदा।
पूजयेत्परयाभक्त्या नानासंभारसाधनैः।
स्नानमाचमनं वासो बृह्मसूत्रोत्तरीयकम्।

पादुकांभूषणान्यङ्गे छत्रंचामरमेव च।
चंदनंकुसुमान्येवं धूपमष्टाङ्गमुत्तमम्।
दीपं च दद्यान्मूलेन परमान्नं निवेदयेत्।
निवेदनप्रकारस्तु श्रूयतां मुनिसत्तमाः।
पूर्वोक्तविधिना संयङ्गिष्पन्नं यद्धविर्भवेत्।
पाषण्डपतिताशुद्धविकर्मस्थान्जपेक्षितम्।
शुद्धसत्वगुणोपेतमुच्छ्वास स्पर्शवर्जितम्। 150

இதி³ நாராயணம் தே³வம் முமுக்ஷுː ப்ரயதஸ்ஸதா³ |
பூஜயேத் பரயா ப⁴க்த்யா நானாஸம்பா⁴ரஸாத⁴னைः |
ஸ்னானமாசமனம் வாஸோ ப்³ரஹ்மஸூத்ரோத்தரீயகம் |
பாது³கா பூ⁴ஷணான்யங்கே³ ச²த்ரம் சாமரமேவ ச |
சந்த³னம் குஸுமானேவம் தூ⁴பமஷ்டாங்க³முத்தமம் |
தீ³பம் ச த³த்³யான்மூலேன பரமானன்னம் நிவேத³யேத் |
நிவேத³ன ப்ரகாரஸ்து ஶ்ரூயதாம் முனிஸத்தமாः |
பூர்வோக்தவிதி⁴னா ஸம்யங்கி³ஷ் பண்ணம் யத்³த்³ஹவிர் ப⁴வேத் |
பாஷண்ட³பதிதாஶுத்³த⁴விகர்மஸ்தானஜபேக்ஷிதம் |
ஶுத்³த⁴ஸத்வகு³ணோபேதமுச்²வாஸ ஸ்பர்ஶவர்ஜிதம் | 150

மோட்சம் விரும்புபவர்கள் நாராயண தேவனை பக்தியுடன், பலவிதமான உபகரணங்களை கொண்டு எப்போதும் வழிபட வேண்டும் | ஸ்நானம், ஆசமனம், வஸ்திரம், பூணூல், பாதுகை, ஆபரணங்கள், குடை மற்றும் சாமரம் ஸமர்ப்பிக்கவும் | சந்தனம், பூக்கள் மற்றும் தசாங்க்க,அஷ்டாங்க தூபம் ஸமர்ப்பிக்கவும் | மூல மந்திரத்தை சொல்லி தீபம் காட்டவும் மற்றும் பரமான்னம் நிவேதனம் செய்யவும் |

நிவேதனத்தின் முறையை முனிவர்களே கேளுங்கள் | முன்பு சொன்ன முறைப்படி செய்யப்பட்ட ஹவிஸ் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றால் பாஷண்டர்கள், பாபத்தில்வீழ்ந்தவர்கள் மற்றும் அசுத்தமான செயல்கள் செய்பவர்களின் பார்வை படாமல், சுத்தமான சத்வ குணத்துடன் மூச்சு மற்றும் தொடுதல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் | 150

घण्टाशंखनिनादेन मानितं महानसात्।
जयशब्दैर्नमश्शब्दैः मुद्धोषितमितस्ततः।
स्थापयेत्पुरतोविष्णोर्मनुना शोधितेषु च।
पात्रेषुपायसंशुद्धं सिताज्यपरिपूरितम्।
सिद्धौदनंदधिक्षीर मोदकापूपमंडकान्।
पूलिकाघृतपूरं च शाकराजिफलानि च।
अन्यानि लोकरम्याणि चाविरुद्धा न शास्त्रतः।
तुळसीगंधपुष्पैश्च संपूज्यान्नं हरेः प्रियम्।
संप्रोक्ष्याऽर्घ्यजलेनैव संरक्ष्यास्त्रेणसर्वतः।
धेनुमुद्रांप्रदर्याऽथ देवायविनिवेदयेत्। 155

க⁴ண்டாஶங்க²நிநாதே³ன மாநீதம் மஹாநஸாத் |
ஜயஶப்³தைர் நமஶ்ஶப்³தை³: முத்³தோ⁴ஷிதமிதஸ்ததः |
ஸ்தா²பயேத் புரதோ விஷ்ணோர் மனுனா ஶோதி⁴தேஷு ச |
பாத்ரேஷு பாயஸம் ஶுத்³த⁴ம் ஸிதாஜ்யபரிபூரிதம் |
ஸித்³தௌ³தனம் த³தி⁴க்ஷீர மோத³கா பூபமண்ட³கான் |
பூலிகா க்⁴ரு'தபூரம் ச ஶாகராஜீ ப²லானி ச |
அன்யானி லோகரம்யாணி சாவிருத்³தா⁴ ந ஶாஸ்த்ரதः |

துளஸீ க3ந்த4புஷ்பைஶ்ச ஸம்பூஜ்யான்னம் ஹரே: ப்ரியம் |
ஸம்ப்ரோக்ஷ்யா(அ)ர்க4்யஜலேனைவ ஸம்ரக்ஷ்யாஸ்த்ரேண ஸர்வத: |
தே4னுமுத்3ராம் ப்ரத3ர்யா(அ)த2 தே3வாய வினிவேத3யேத் | 155

மணி மற்றும் சங்கு நாதத்தால் புமுழங்க்கப்பட்டு, மடைப்பள்ளியில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு, ஜய ஜய மற்றும் நம: என்ற வார்த்தைகள் திரும்பத் திரும்ப சொல்லப்பட்டு, விஷ்ணுவின் முன் மந்திரத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பாத்திரத்தில் பாயசம் சுத்தமான நெய்யுடன் வைக்கவும் | பக்வமான ப்ரஸாதம், தயிர், பால், மோதகம், அப்பம் மற்றும் பக்ஷணங்கள் அலங்காரமாக வைத்து ஸமர்ப்பிக்கவும் | பூலிகா(உருக்கிய), நெய்யுடன், காய்கறி, பழங்கள் ஸமர்ப்பிக்கவும் | மற்ற தேசத்தில் புகழ்பெற்ற சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதம் இல்லாத பொருட்களை படைக்கவும் | துளசி, நறுமணம் மற்றும் பூக்களால் ஹரிக்கு பிடித்தமான அன்னத்தை வழிபடவும் | அர்க்ய நீரால் தெளித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் ரக்ஷித்து தேனு முத்திரை காட்டி, பின் எம்பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்யவும் | 155

भोज्यासनेसन्निविष्टं श्रियासार्धजगत्पतिम्।
अर्घ्यपाद्यादिकंदेयं पीठसंस्थाप्य पूर्ववत्।
मधुपर्कःप्रदातव्यः पयोदधिमधुप्लुतः।
देयमाचमनंपश्चात् तदन्नंदर्शयेद्धरिम्।
इदंहविगृहाणेश रचितं तव भक्तितः।
आपोशनंजलेनैव कारयेत्परमात्मने।
प्राणाहुतिं प्रयुज्याथ तत्तन्मुद्राप्रदर्शनैः।
भोजनंभावयेत्पश्चात् मन्त्रराजं जपन्स्थितः।
मध्येनीराजयेद्दीपैः शालिपिष्टविनिर्मितैः।
राजिकालवणोपेतैः कृतैरुत्तानभाजने। 160

போ4ஜ்யாஸனே ஸன்னிவிஷ்டம் ஶ்ரியாஸார்த4ஜக3த்பதிம் |
அர்த்4யபாத்3யாதி3கம் தே3யம் பீட2ஸம்ஸ்தா2ப்ய பூர்வவத் |
மது4பர்க: ப்ரதா3தவ்ய: பயோத3தி4மது4ப்லுத: |
தே3யமாசமனம் பஶ்சாத் தத3ன்னம் த3ர்ஶயேத்3த4ரிம் |
இத3ம் ஹவி க்3ரு'ஹாணேஶ ரசிதம் தவ ப4க்தித: |
ஆபோஶனம் ஜலேனைவ காரயேத் பரமாத்மனே |
ப்ராணாஹுதிம் ப்ரயுஜ்யா(அ)த2 தத்தன்முத்3ராப்ரத3ர்ஶனை: |
போ4ஜனம் பா4வயேத் பஶ்சாத் மந்த்ரராஜம் ஜபன் ஸ்தி2த: |
மத்4யே நீராஜயேத்3 தீ3பை: ஶாலிபிஷ்ட வினிர்மிதை: |
ராஜிகாலவணோபேதை: க்ரு'தைருத்தானபா4ஜனே | 160

போஜ்யாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் லக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்த உலகத்தின் தலைவனை, அர்க்யம் மற்றும் பாத்யம் ஸமர்ப்பித்து பீடத்தில் வைக்கவும் | பால், தயிர் மற்றும் தேன் கலந்த மதுபர்க்கம் ஸமர்ப்பிக்கவும் | ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து ஹரியிடம் அன்னத்தை நிவேதிக்கவும் | எம்பெருமானே! பக்தியுடன் படைக்கப்பட்ட இந்த ஹவிஸை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் ஆபோசனம் நீரால் பரமாத்மாவுக்கு ஸமர்ப்பிக்கவும் | பிராணாஹுதி மந்திரத்தை சொல்லி முத்திரைகளை காண்பிக்கவும் | பின் போஜனத்தை மனதார நினைத்து மந்திரங்களை சொல்லவும் |

நீராஜனமுறை-

பார்வை தோஷம் நீங்க நடுவில் நெய்யால் செய்யப்பட்ட விளக்குகளை காட்டவும், இவை அரிசி மாவால் செய்யப்பட்ட கடுகு மற்றும் உப்பு சேர்க்கப்பட்ட பாத்திரத்தில் இருக்க வேண்டும் | 160

दृष्टिदोषविघातार्थं देवदेवेशमच्युते।
पुष्पंपत्रंफलंतोयं ये मद्भक्त्या प्रयच्छति।
तदहंभक्त्युपहृतमश्नामीति वचस्तव।
इदं संचिंत्यदेवेश धीनस्य मम केशव।
गृहाण देवदेवेशप्रणतस्यदयानिधे।
कृत्वा यवनिकांमध्येनैच्यमावेदयेन्निजम्।
साङ्गं सावरणंदेवं चेतनापरिचिंतयन्।
हेमपात्रगतंदिव्यं जलंचंद्रक पंकिलम्।
शीतळं बहुळामोदमभिमन्त्र्य निवेदयेत्।
आपोशनं पुनर्दत्वा करोद्वर्तनं तथा। 165

த்³ரு'ஷ்டிதோ³ஷவிகா⁴தார்த²ம் தே³வதே³வேஶமச்யுதே |
புஷ்பம் பத்ரம் ப²லம் தோயம் யே மத்³ப⁴க்த்யா ப்ரயச்ச²தி |
தத³ஹம் ப⁴க்த்யுபஹ்ரு'தமஶ்னாமி இதி வச்சஸ்தவ |
இத³ம் ஸஞ்சிந்த்ய தே³வேஶ தீ⁴னஸ்ய மம கேஶவ |
க்³ரு'ஹாண தே³வதே³வேஶ ப்ரணம் தஸ்ய தயாநிதே⁴ |
க்ரு'த்வா யவனிகா மத்⁴யே நைச்யமாவேத³யேன்நிஜம் |
ஸாங்க³ம் ஸாவரணம் தே³வம் சேதனபரிசிந்தயன் |
ஹேமபாத்ரக³தம் தி³வ்யம் ஜலம் சந்த்³ரக பங்கி³லம் |
ஶீதளம் ப³ஹுளாமோத³மபி⁴மந்த்ர்ய நிவேத³யேத் |
ஆபோஶனம் புனர் த³த்வா கரோத்³வர்தனம் ததா² | 165

தேவதேவனே அச்சுதா, யார் எனக்கு பூ, இலை, காய் மற்றும் நீர் ஸமர்ப்பிக்கிறார்களோ அதை நான் பக்தியுடன் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று நீ சொல்லியிருக்கிறாய் | இதை மனதில் நினைத்து என் தலைவனே கேசவா, தேவதேவனே இரக்கத்தின் கடலே, வணங்கியவனின் காணிக்கையை ஏற்றுக்கொள் | திரை மறைவில் தாழ்மையை தெரிவித்து, அங்கங்கள் மற்றும் ஆவரணத்துடன் இருக்கும் தேவனை தியானி | தங்க பாத்திரத்தில் இருக்கும் திவ்யமான நீரை, சந்தனம் கலந்து, குளிர்ச்சியாக, நறுமணத்துடன் மந்திரித்து நிவேதனம் செய் | மீண்டும் ஆபோஷனம் ஸமர்ப்பித்து, திருமேனி முழுவதும் சந்தனம் ஸமர்ப்பிக்கவும் | 165

शुद्धमाचमनंकुर्यात्सुगंधेन विशोधयेत्।
भोज्यासनात् स लक्ष्मीकं दत्वा सद्रत्नपादुकाम्।
नयेत्पीठं जपन्सूक्तं ताम्बूलंप्रोक्ष्यसार्पयेत्।
पुनस्संपूजयेद्भक्त्या कुसुमैर्धूपदीपकैः ।
धूपस्मंत्रेणदेवस्य धूपयेदलकावळिम्।
नीराजयेद्विधानेन नानावाद्याभिवादनैः।
आदर्श दर्शयेत्पश्चात् प्रणिपादप्रदक्षिणम्।
कुर्यात् स्तुतिं स्थिरांभक्तिं प्रार्थयेत्पुरुषोत्तमात्।
अपराधक्षमाप्याथ व्यजनैश्चामरैरपि।
संपूज्य भुक्तशेषेण बलिं भुविविनिक्षिपेत्। 170

ஶுத்³த⁴மாசமனம் குர்யாத் ஸுக³ந்தே⁴ன விஶோத⁴யேத் |
போ⁴ஜ்யாஸனாத் ஸ லக்ஷ்மீகம் த³த்வா ஸத்³ரத்ன பாது³காம் |
நயேத் பீட²ம் ஜபன் ஸூக்தம் தாம்பூ³லம் ப்ரோக்ஷ்ய ஸார்பயேத் |
புனஸ்ஸம்பூஜயேத் ப⁴க்த்யா குஸுமைர் தூ⁴பதீ³பகை: |
தூ⁴பமந்த்ரேண தே³வஸ்ய தூ⁴பயேத³லகாவளிம் |
நீராஜயேத்³விதா⁴னேன நானாவாத்³யாபி⁴வாத³னை: |
ஆத³ர்ஶ த³ர்ஶயேத் பஶ்சாத் ப்ரணிபாத³ப்ரத³க்ஷிணம் |

குர்யாத் ஸ்துதிம் ஸ்தி²ராம் ப⁴க்திம் ப்ரார்த²யேத் புருஷோத்தமாத் |
அபராத⁴க்ஷமாப்யாத்² வ்யஜனைஶ்சாமரைரபி |
ஸம்பூஜ்ய பு⁴க்தஶேஷேண ப³லிம் பு⁴வி வினிக்ஷிபேத் | 170

சுத்தமான ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து நறுமணத்தால் சுத்தப்படுத்தவும் | போஜ்யாசனத்திலிருந்து லக்ஷ்மிக்கும் ஸமர்ப்பித்து, அழைத்து சென்று ரத்தின பாதுகை ஸமர்ப்பிக்கவும் | சூக்தம் சொல்லி பீடத்தில் வைத்து தாம்பூலம் ஸமர்ப்பித்து அர்ப்பணம் செய்யவும் | மீண்டும் பூக்கள், தூபம் மற்றும் தீபம் ஸமர்ப்பித்து வழிபடவும் | தூப மந்திரம் சொல்லி தேவனின் கூந்தலை தூபம் காட்டவும் | விதிகள் படி பல வாத்தியங்களை வாசித்து ஆரத்தி எடுக்கவும் | கண்ணாடி காட்டி, பிரதக்ஷணம் செய்யவும் | ஸ்திரமான பக்தியுடன் துதித்து, புருஷோத்தமனை பிரார்த்திக்கவும் | தவறுகளுக்கு மன்னிப்பு கேட்டு விசிறி மற்றும் சாமரம் வீசவும் | பூஜை செய்த பின் மீதமுள்ள உணவை பலி ஸமர்ப்பிக்கவும் | 170

चण्डादिद्वारपालानां सर्वेषां च दिवौकसाम्।
दद्यादुदकपूर्वं तु हविश्शेषं द्विजोत्तमाः।
अन्त्यर्चापौरुषस्यास्य सूक्तस्य सुरसत्तमान्।
विष्णर्पितंचतुर्भागं क्रमाद्दन्यस्य चार्पयेत्।
अनंतताथ्र्यसेनेश पवित्राणां निवेदयेत्।
तीर्थेनसहितं हव्यं पृथक्पात्रे प्रतिक्षिपेत्।
सर्वेभ्यो विष्णुभक्तेभ्यः प्रसादं तीर्थसंयुतम्।
दत्वात्मानं च मनसा कृतार्थं भावयेत्कृती।
दासोहंभावयेत्पश्चात्स्वामिनं भावयेद्धरिम्।
चेतनाचेतनंसर्वं शरीरं स्वामिनस्स्मरेत्। 175

சண்டா³தி³ த்³வாரபாலாநாம் ஸர்வேஷாம் ச தி³வௌகஸாம் |
த³த்³யா து³த³கபூர்வம் து ஹவிஶ்ஶேஷம் த்³விஜோத்தமா: |
அந்த்யார்ச்சாபௌருஷஸ்யாஸ்ய ஸூக்தஸ்ய ஸுரஸத்தமான் |
விஷ்ணர்பிதம் சதுர்பா⁴கம் க்ரமாத்³த³ன்யஸ்ய சார்பயேத் |
அனந்த தார்த²யஸேனேஶ பவித்ராணாம் நிவேத³யேத் |
தீர்தேனசஹிதம் ஹவ்யம் பிருதக்பாத்ரே பிரதிக்ஷிபெத் |
சர்வேப்யோ விஷ்ணுபக்தேப்ய: பிரசாதம் தீர்தசமயுதம் |
தத்வாத்த்மானம் ச மனசா கிருதார்தம் பாவயேத்க்ருதி |
தாசோஹம்பாவயேத்பஶ்சாத்ஸ்வமிநம் பாவயேத்ஹரிம் |
செதனாசெதநன்சர்வம் சரீரம் ஸ்வாமிநஸ்ஸமரேத் | 175

சண்டன் முதலான துவார பாலகர்கள் மற்றும் எல்லா தேவர்களுக்கும் முதலில் அர்க்யாதிகள் ஸமர்ப்பித்து ஹவிஸ்ஸின் மீதியை ஸமர்ப்பிங்கள் | இந்த புருஷ சூக்தத்தின் கடைசி அர்ச்சனையை தேவர்களுக்கு செய்யுங்கள் | விஷ்ணுவுக்கு படைத்ததில் நான்கில் ஒரு பங்கை வரிசையாக மற்றவர்களுக்கு அர்பணம் செய்யுங்கள் | அனந்தன், தார்க்ஷ்யன், சேனை தலைவன் மற்றும் பரிசுத்தவான்களுக்கு நிவேதனம் செய்யுங்கள் | தீர்த்தத்துடன் சேர்ந்த ஹவிஸ்ஸை தனி பாத்திரத்தில் வைக்கவும் | எல்லா விஷ்ணு பக்தர்களுக்கும் பிரசாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கவும் | தன்னை மனதில் நினைத்து இதை செய்து பயனடைந்ததாக நினைக்க வேண்டும் | நான் அடிமை, ஹரி என் எஜமானன் என்று நினைக்க வேண்டும் | சேதனம் மற்றும் அசேதனமான எல்லாமே சுவாமியின் சரீரம் என்று நினைக்க வேண்டும் | 175

आत्मनो धारकंदेवं हरिमात्मातया स्मरेत्।
स्वकर्तृत्वं परित्यज्य तदाज्ञापालनेन हि।
कर्तव्यं स्वोचितंकर्म यावदात्मस्थितिर्भवेत्।

स्वरूपस्थितयाश्रित्य भगवच्छेषवैभवम्।
आकांक्षेन्नित्यनिरवद्यत्यंत भगवत्सुखम्।
परमैकांतिकात्यंत परभक्ति परो भवेत्।
तेनैव नित्यकैंकर्य स्वरूपं स्थितिमेष्यति। 177

ஆத்மனோ தா⁴ரகம் தே³வம் ஹரிமாத்மதயா ஸ்மரேத் |
ஸ்வகர்த்ரு'த்வம் பரித்யஜ்ய ததா³ஜ்ஞாபாலனேன ஹி |
கர்தவ்யம் ஸ்வோசிதம் கர்ம யாவதா³த்மஸ்தி²திர் ப⁴வேத் |
ஸ்வரூபஸ்தி²தயாஶ்ரித்ய ப⁴க³வச்சே²ஷ வைப⁴வம் |
ஆகாங்க்ஷேன் நித்யநிரவத்³யத்யந்த ப⁴க³வத்ஸுக²ம் |
பரமைகாந்திகாத்யந்த பரப⁴க்தி பரோ ப⁴வேத் |
தேனைவ நித்யகைங்கர்ய ஸ்வரூபம் ஸ்தி²திமேஷ்யதி | 177

தன்னுடைய ஆதாரமான ஹரியை தன்னுடைய ஆத்மாவாக நினைக்க வேண்டும் | தன்னுடைய கர்மாக்களை விட்டுவிட்டு அவருடைய கட்டளைப்படி நடக்க வேண்டும் | ஆத்ம நிலை அடையும் வரை தனக்குரிய கர்மாவை செய்ய வேண்டும் | தன்னுடைய நிலையில் இருந்து, பகவானின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து, எப்பொழுதும் குறைவில்லாத பகவானின் ஆனந்தத்தை விரும்ப வேண்டும் | மேலான பக்தியுடன் அவனை அடைய வேண்டும் | அதனாலேயே எப்போதும் செய்யும் கைங்கரியம் என்ற நிலை ஏற்படும் | 177

பகவானை வழிபடும் முறை (நித்யாராதன விதி) என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது |

இதி ப⁴க³வத் பரிசர்யா ப்ரகாரோ (நித்யாராத⁴ன விதி⁴:) நாம த்³விதீயோ(அ)த்⁴யாய: |

<<<<____>>>>

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் அத்தியாயம் - 3

அக்னி யாகம் செய்யும் முறை

மூன்றாம் அத்தியாயம் - அக்னி யாகம் செய்யும் முறை

बृह्मोवाच-
अथाऽग्नियजनं वक्ष्ये वैष्णवस्य विशेषतः।
पूजांते सर्वदा होमो ब्राह्मणस्य विधीयते।
न्यायार्जितैस्साधनैश्च दान होमार्चनादिकम्।
कुर्यान्नोचेदधोयाति नारायणपराङ्मुखः।
होमांते पितृयागंस्यात्प्रद्युम्नादि धियो द्विजाः।
वैष्णवेष्टिश्चकर्तव्या ह्याज्ञेयं परमात्मनः।
वैदिकस्तान्त्रिको विप्राः मखोयं द्विविधस्मृतः।
अधिकारस्यभेदात्तु योनोपैतिहरेः पदम्।
भूमिंविशोद्य यत्नेन समंकुर्याद्विचक्षणः।
कुण्डं तु तत्र कर्तव्यं हस्तमात्रेण यत्नतः।5

ப்[3]ரு'ஹ்மோவாச-
அதா[2](அ)க்[3]னியஜனம் வக்ஷ்யே வைஷ்ணவஸ்ய விஶேஷத꞉ |
பூஜாந்தே ஸர்வதா[3] ஹோமோ ப்[3]ராஹ்மணஸ்ய விதி[4]யதே |
ந்யாயார்ஜிதைஸ்ஸாத[4]னைஶ்ச தா[3]ன ஹோமார்ச்சனாதி[3]கம் |
குர்யாந்நோசேத[3]தோ[4]யாதி நாராயணபராங்முக[2]꞉ |
ஹோமாந்தே பித்ரு'யாக[3]ம்ஸ்யாத் ப்ரத்[3]யும்னாதி[3] தி[4]யோ த்[3]விஜா꞉ |
வைஷ்ணவேஷ்டிஶ்ச கர்தவ்யா ஹ்யாஜ்ஞேயம் பரமாத்மன꞉ |
வைதி[3]கஸ்தாந்த்ரிகோ விப்ரா꞉ மகோ[2]யம் த்[3]விவித[4]ஸ்ம்ரு'த꞉ |
அதி[4]காரஸ்யபே[4]தா[3]த்து யோனோபைதிஹரே꞉ பதம் |
பூ[4]மிம்விஶோத்[4]ய யத்னேன ஸமங்குர்யாத்[3]விசக்ஷண꞉ |
குண்ட[3]ம் து தத்ர கர்தவ்யம் ஹஸ்தமாத்ரேண யத்னத꞉ | 5

பிரம்மா திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறார் -
வைணவர்களின் மேன்மைக்காகவே, அக்னி யாகம் செய்வதனைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அந்தணர்கள் யாவரும், நித்திய பூஜையின் நிறைவாக, ஹோமத் தீ வளர்த்து செய்யவேண்டும். தர்மத்தின் வழியில் ஈட்டிய பொருட்களைக் கொண்டு, தானம், ஹோமம், அர்ச்சனை முதலானவற்றைச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், நாராயணனைப் புறக்கணித்தவனாக, தாழ்ந்த நிலையை அடைவான். ஹோமத்தின் முடிவில், ப்ரத்யும்னன் முதலான தேவர்களை மனதில் இருத்தி, பித்ரு யாகம் செய்ய வேண்டும். பரமாத்மனின் ஆணைப்படி, வைணவ யாகமும் செய்யப்பட வேண்டும். இந்த யாகம், வேத முறைப்படியோ, அல்லது தாந்திரீக முறைப்படியோ இருவிதமாகச் செய்யப்படும். அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்றபடிச் செய்தால், ஹரியின் திருவடியை அடையலாம். யாகம் செய்யுமிடம், சுத்தமாகத் துடைத்துச் சமப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு முழம் அளவிலான யாக குண்டத்தை, கவனத்துடன் அமைக்க வேண்டும். || 5

आत्मनःपंचमांशोयं हस्त इत्येकशाखिनः।
कर्तुर्दक्षिणहस्तस्य मध्यमांगुळिपर्वणः।

चतुर्विंशतिभिर्हस्तः पूर्वोक्ताद्विगुणोमतः ।
युगानामसुरोधेन विज्ञेयस्सर्वकर्मसु।
पंचमांशेननिखनेदंतःकोणचतुष्टयम्।
दिशिदिश्यंतरंचैव पार्श्वस्थलचतुष्टयम्।
एवं सु लक्षणं कृत्वा बहिः कुर्याच्चमेखलाम्।
द्वादशाष्टचतुर्मानां स्वांगुळैश्च प्रकल्पयेत्।
चतुष्कंत्रितयंकुर्या देवंस्यान्मेखलाक्रमः।
कुण्डस्यपश्चिमेभागे योनिंकुर्यात्सुलक्षणम्। 10

ஆத்மனஃபஞ்சமாம்'ஶோயம் ஹஸ்த இத்யேகஶாகி2னஃ |
கர்துர்த3க்ஷிணஹஸ்தஸ்ய மத்4யமாங்கு3ளிபர்வணஃ |
சதுர்விம்'ஶதிபி4ர்ஹஸ்தஃ பூர்வோக்தாத்3த்3வி கு3ணோமதஃ |
யுகா3நாமஸுரோதே4ன விஜ்ஞேயஸ்ஸர்வகர்மஸு |
பஞ்சமாம்'ஶேனநிக2னேத3ந்தஃகோணசதுஷ்டயம் |
தி3ஶிதி3ஶ்யந்தரஞ்சைவ பார்ஶ்வஸ்தலசதுஷ்டயம் |
ஏவம் ஸு லக்ஷணம் க்ரு'த்வா ப3ஹிஃ குர்யாச்சமேக2லாம் |
த்3வாத3ஶாஷ்டசதுர்மாநாம் ஸ்வாங்கு3ளைஶ்ச ப்ரகல்ப்பயேத் |
சதுஷ்க்ரம்'த்ரிதயங்குர்யா தே3வம்'ஸ்யான்மேக2லாக்ரமஃ |
குண்ட3ஸ்யபஶ்சிமேபா4கே3 யோனிகுர்யாத்ஸுலக்ஷணம் | 10

ஒருவரின் கை, அவரின் சரீரத்தின் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என சான்றோர்கள் சாதிக்கின்றனர். யாகம் செய்வோரின் வலது கையின் நடுவிரலின் ஒரு கணு, இருபத்தி நான்காகச் சேர்ந்தது ஒரு முழம். இது, முன்னர்ச் சொன்ன அளவின் இரு மடங்காகும். யுகங்களின் அளவை அறிந்து, எல்லாச் செயல்களிலும் இதை உணர வேண்டும். ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஆழத்தில், குண்டத்தின் நான்கு மூலைகளையும், திசைக்கு ஒன்றாக, பக்கவாட்டில் நான்கு இடங்களையும் தோண்டவேண்டும். இவ்வாறு, நல் முறையில்குண்டம் அமைத்து, வெளிப்புறத்தில் மேகலைகளை உருவாக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு, எட்டு, நான்கு என்ற அளவுகளில், தனது விரல்களால் அளந்து உருவாக்க வேண்டும். மூன்று மேகலைகள், ஒன்றுக்கொன்று நான்கு பங்கு என்ற கணக்கில் அமைய வேண்டும். யாக குண்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில், யோனி என்ற அமைப்பை, நல் முறையில் அமைக்க வேண்டும். || 10

अश्वत्थपत्रसदृशीं कुण्डे किंचित्प्रतिष्ठिताम्।
षट् चतुर्व्यंगुलासापि भवेन्निम्नाक्रमाद्विजाः।
विस्तारेणापि सा योनिर्भवेत्पंचदशांगुला।
मूलंनाळं तथाऽयं व्युत्क्रमात्यष्टचतुस्त्रिकम्।
तन्मानांगुळमानंस्यात् तदेतत्कुण्डलक्षणम्।
एकहस्तस्यकुण्डस्य प्रकारोऽयं प्रदर्शितः।
द्विहस्तकुण्डमप्येवं द्विगुणीकृतमेखलम्।
नाभिरप्यथवाकुण्ड मेकमेखलकं भवेत्।
संक्षेपकर्मसु तथा वर्तुलं प्रोच्यते मया।
चतुष्कोणैकहस्तस्य बाह्यकुण्डस्य लक्षणम्। 15

அஶ்வத்த2பத்ரஸத்3ரு'ஶீம் குண்டே3 கிஞ்சித்ப்ரதிஷ்டி2தாம் |
ஷட் சதுக்2யங்கு3லாஸாபி ப4வேந்நிம்னாக்ரமாத்3த்3விஜாஃ |
விஸ்தாரேணாபி ஸா யோனி3ர்ப4வேத்பஞ்சத3ஶாங்கு3லா |
மூலம்'னா3ளம் ததா2(அ)யம் வ்யுத்க்ரமாத்யஷ்டசதுஸ்த்ரிகம் |
தன்மானாங்கு3ளமானம்'ஸ்யாத் ததே3தத்குண்ட3லக்ஷணம் |
ஏகஹஸ்தஸ்யகுண்ட3ஸ்ய ப்ரகாரோ(அ)யம் ப்ரத3ர்ஶிதஃ |
த்3விஹஸ்தகுண்ட3மப்யேவம் த்3விகு3ணீக்ரு'தமேக2லம் |

நாபி4ரப்யத2வாகுண்ட3 மேகமேக2லகம் ப4வேத் |
ஸங்க்ஷேபகர்மஸு ததா2 வர்துலம்' ப்ரோச்யதே மயா |
சதுஷ்கோணைகஹஸ்தஸ்ய பா3ஹ்யகுண்ட3ஸ்ய லக்ஷணம் | 15

அரச மர இலை போல, குண்டத்தில் சிறிது புதைந்திருக்கும்படி, ஆறு, நான்கு, இரண்டு விரல் அளவுகளில் ஆழம் குறைந்தபடி அமைக்கவும். யோனியின் அகலம், பதினைந்து விரல் அளவு இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம், நாளம் ஆகியன முறையே எட்டு, நான்கு, மூன்று விரல் அளவில் இருக்க வேண்டும். இதுவே யாக குண்டத்தின் சரியான அளவாகும். ஒரு முழம் அளவுள்ள யாக குண்டத்தின் முறை இது. இரண்டு முழம் அளவுள்ள குண்டத்திற்கு, மேகலைகள் இரட்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அல்லது, ஒரு மேகலை மட்டும் கூட இருக்கலாம். சுருக்கமாகச் செய்யும் யாகத்திற்கு வட்ட வடிவம் சிறந்தது. நான்கு மூலைகளையுடைய, ஒரு முழம் அளவுள்ள வெளி யாக குண்டத்தின் அளவுகள் இவை. || 15

समंविधायसूत्रेण भ्रामयेदभितो द्विजाः।
कोणकोणे यदधिकम् तद्दिक्ष्वेव विनिर्दिशेत्।
कुण्डं च वर्तुलंकुण्डं ततस्यादर्धचंद्रकम्।
दिशिचोत्तरकुंडोऽथ कोणभागेऽर्धभागतः।
बहिरैंद्याश्ववारुण्या यत्नान्मध्ये तु लांछयेत्।
संस्थाप्य भ्रामयोदेवमर्धचंद्रं सुशोभनम्।
मेखलाद्यष्टपत्राणि वर्तुलस्यविभोदत।
पद्माकारंभवेदेतत्पुण्यं सर्वफलप्रदम्।
शतहोमेऽरत्निमात्रं तदर्धेमुष्टिसम्मितम्।
द्विहस्तमयुतेलक्षे चतुर्हस्तमुदीरितम्। 20

ஸமம்'விதா4யஸூத்ரேண ப்4ராமயேத3பி4தோ த்3விஜா: |
கோணகோணே யத3தி4கம் தத்3தி3க்ஷ்வேவ விநிர்தி3ஶேத் |
குண்ட3ம் ச வர்துலங்குண்ட3ம் ததஸ்யாத்3ர்த4சந்த்3ரகம் |
தி3ஶிசோத்தரகுண்டோ3(அ)த2 கோணபா4கே3(அ)ர்த4பா4க3த: |
ப3ஹிரைந்த்3யாஶ்ச வாருண்யா யத்னான்மத்4யே து லாஞ்ச2யேத் |
ஸம்'ஸ்தா2ப்ய ப்4ராமயோதே3வமர்த4சந்த்3ரம் ஸுஶோப4னம் |
மேக2லாத்3யஷ்டபத்ராணி வர்துலஸ்யவிபோ4த3த |
பத்3மாகாரம்'ப4வேதே3தத்புண்யம் ஸர்வப2லப்ரத3ம் |
ஶதஹோமே(அ)ரத்னிமாத்ரம்' தத3ர்தே4முஷ்டிஸம்மிதம் |
த்3விஹஸ்தமயுதேலக்ஷே சதுர்ஹஸ்தமுதி3ரிதம் | 20

ஒரு நூலால் அளந்து, வட்டமாகச் சுழற்றி, மூலைகளில் அதிகமாக இருந்தால், அதைத் திசைகளில் சரிசெய்யவும். வட்ட வடிவ குண்டம், அல்லது அரைச்சந்திர வடிவ குண்டம் அமைக்கலாம். வடக்குத் திசையிலும், மூலைப் பகுதியிலும், பாதி அளவுள்ள குண்டம் அமைக்கலாம். கிழக்கு, மேற்குத் திசைகளின் வெளிப்புறத்தில், கவனமாக அடையாளமிடவும். அழகாக அமைந்த அரைச்சந்திரனை நிறுவிச் சுழற்றுங்கள். வட்ட வடிவ குண்டத்திற்கு, மேகலைகளை எட்டு இதழ்களாகப் பிரிக்கவும். இது தாமரை போல் இருக்கும், புண்ணிய பலன்களைத் தரும். நூறு ஹோமங்களுக்கு ஒரு முழம் அளவும், அதன் பாதிக்கு கை முஷ்டி அளவும் இருக்க வேண்டும். பத்தாயிரம், லட்சம் ஹோமங்களுக்கு இரண்டு முழமும், நான்கு முழமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. || 20

दशलक्षेषु षट् हस्तं कोष्ठमष्टकरं स्मृतम्।
एकहस्तमिदंकुण्डं एकहस्ते विधीयते।
लक्षाणांदशकरंयावत्तावद्धस्तेन वर्धयेत्।
दशहस्तमिदंकुण्डं कोटिहोमेपि शस्यते।

इति वा कुण्डमानंस्यान् मेखलामानमुच्यते।
कुण्डानांयादृशंरूपं मेखलानांच तादृशम्।
कुण्डानांमेखलास्तिस्रः सत्वादिगुणरूपतः।
मुष्टिमात्रे तु ताः प्रोक्ता उत्सेधायामतस्समाः।
येकर्धांगुलमानेन भवंतिमुनिसत्तमाः।
अरत्निमात्रेकुण्डेस्युस्ता स्त्रियेकांगुळात्मिकाः। 25

த³ஶலக்ஷேஷு ஷட் ஹஸ்தம்' கோஷ்ட²மஷ்டகரம்' ஸ்ம்ரு'தம் |
ஏகஹஸ்தமித³ங்குண்ட³ம் ஏகஹஸ்தே விதி⁴யதே |
லக்ஷாணாம்'த³ஶகரம்'யாவத்தாவத்³த⁴ஸ்தேன வர்த⁴யேத் |
த³ஶஹஸ்தமித³ங்குண்ட³ம் கோடிஹோமே(அ)பி ஶஸ்யதே |
இதி வா குண்ட³மானம்'ஸ்யான் மேக²லாமானமுச்யதே |
குண்டா³னாம்'யாத்³ரு'ஶம்ரூபம்' மேக²லானாம்'ச தாத்³ரு'ஶம் |
குண்டா³னாம்'மேக²லாஸ்திஸ்ர: ஸத்வாதி³கு³ணரூபத: |
முஷ்டிமாத்ரே து தா: ப்ரோக்தா உத்ஸேதா⁴யாமதஸ்ஸமா: |
யேகர்தா⁴ங்கு³லமானேன ப⁴வந்திமுனிஸத்தமா: |
அரத்னிமாத்ரேகுண்டே³ஸ்யுஸ்தா ஸ்த்ரியேகாங்கு³ளாத்மிகா: | 25

பத்து லட்ச ஹோமத்திற்கு, ஆறு முழம் அளவும், அறை எட்டாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு முழம் அளவுள்ள குண்டம், ஒரு முழத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. லட்சம் ஹோமங்களுக்கு, பத்து முழம் அளவு வரை, அதை முழத்தால் அதிகரிக்கலாம். பத்து முழம் அளவுள்ள குண்டம், கோடி ஹோமத்திற்கும் சிறந்தது. இது குண்டத்தின் அளவு. இனி மேகலைகளின் அளவைக் கூறுகிறேன். குண்டங்கள் எப்படி இருக்கிறதோ, அதே போல மேகலைகளும் இருக்க வேண்டும். குண்டத்திற்கு மூன்று மேகலைகள், சத்வ குணம் முதலான குணங்களின் வடிவமாக இருக்கும். கை முஷ்டி அளவுள்ள குண்டத்திற்கு, அவை உயரத்திலும், அகலத்திலும் சமமாக இருக்க வேண்டும். முனிவர்களே! அவை அரை விரல் அளவுள்ளவையாக இருக்க வேண்டும். ஒரு முழம் அளவுள்ள குண்டத்திற்கு, மூன்று, ஒரு விரல் அளவுள்ள மேகலைகள் இருக்க வேண்டும். || 25

एकहस्तमितेकुण्डे वेदाग्निनयनांगुळाः।
मेखलानांभवेदंतः परितोनेमिरंगुळात्। 26
एकहस्तस्यकुण्डस्य वर्धयेत्तांक्रमात्सुधीः।
दशहतांतमन्येषा मर्धांगुळवशात् पृथक्।
कुण्डेद्विहस्ते तान् ज्ञेयारसवेदगुणांगुळाः।
चतुर्हस्ते तु कुण्डे तावतावस्व ऋत्वर्क गुणांगुळाः।
कुण्डेरसकरे तास्स्युर्दशाष्टवंगुळान्विताः।
वसुहस्तमितेकुण्डे भानुपंक्त्यष्टकांगुलाः।
दशहस्तमितेकुण्डे मनुभानुदशांगुळाः।
होतुरग्रेयोनिरासा मुपर्यश्वत्थपत्रवत्। 30

ஏகஹஸ்தமிதேகுண்டே³ வேதா³க்³னிநயனாங்கு³ளா: |
மேக²லானாம்ப⁴வேத³ந்த: பரிதோனேமிரங்கு³ளாத் | 26
ஏகஹஸ்தஸ்யகுண்ட³ஸ்ய வர்த⁴யேத்தாம்'க்ரமாத்ஸுதீ⁴: |
த³ஶஹதாந்தமன்யேஷா மர்தா⁴ங்கு³ளவஶாத் ப்ரு'த²க் |
குண்டே³த்³விஹஸ்தே தான் ஜ்ஞேயாரஸவேத³கு³ணாங்கு³ளா: |
சதுர்ஹஸ்தே து குண்டே³ தாவதா²வஸ்வ ரு'த்வர்க கு³ணாங்கு³ளா: |
குண்டே³ரஸகரே தாஸ்ஸ்யுர்த³ஶாஷ்டவர்வங்கு³ளான்விதா: |
வஸுஹஸ்தமிதேகுண்டே³ பா⁴னுபங்க்த்யஷ்டகாங்கு³ளா: |
த³ஶஹஸ்தமிதேகுண்டே³ மனுபா⁴னுத³ஶாங்கு³ளா: |

ஹோதுரக்3ரேயோனிராஸா முபர்யஸ்வத்த2பத்ரவத் | 30

ஒரு முழம் அளவுள்ள குண்டத்திற்கு, மேகலைகள் வேதங்கள் (4), அக்னி (3), கண்கள் (2) என்ற விரல் அளவில் இருக்க வேண்டும். ஒரு விரல் அளவு விட்டம், உள்ளே இருக்க வேண்டும். ஒரு முழம் அளவுள்ள குண்டத்திற்கு, விவேகமுள்ளவர், மேகலைகளைப் படிப்படியாக அதிகரிக்க வேண்டும். மற்ற குண்டங்களுக்கு, அரை விரல் அளவில் வேறுபடுத்திக் கொள்ளலாம். இரண்டு முழம் உள்ள குண்டத்திற்கு, ஆறு, நான்கு, மூன்று விரல் அளவுகளில் இருக்க வேண்டும். நான்கு முழம் உள்ள குண்டத்திற்கு எட்டு, ஆறு, பன்னிரண்டு விரல் அளவுகளில் இருக்க வேண்டும். ஆறு முழம் உள்ள குண்டத்திற்கு, பத்து, எட்டு, ஐந்து விரல் அளவுகளில் இருக்க வேண்டும். எட்டு முழம் உள்ள குண்டத்திற்குப் பன்னிரண்டு, எட்டு, பன்னிரண்டு விரல் அளவுகளில் இருக்க வேண்டும். பத்து முழம் உள்ள குண்டத்திற்கு, பதினான்கு, பன்னிரண்டு, பத்து விரல் அளவுகளில் இருக்க வேண்டும். யாகம் செய்பவரின் முன்னே யோனி அமைப்பு, அரச மர இலையைப் போல் இருக்க வேண்டும். || 30

मुष्ट्यरत्न्येकहस्तानां कुण्डानां योनिरीरिता।
षट् चतुर्द्ध्यंगुळायाम विस्तारोन्नतिशालिनी।
एकांगुलं तु योन्यग्रं कुर्यादीषदधोमुखम्।
एकैकांगुळतोयोनिं कुण्डेष्वन्येषु वर्धयेत्।
यावद् द्वयक्रमेणैव योन्यग्रमपि वर्धयेत्।
स्थलादारभ्यनाळम्स्याद्योन्या मध्ये सरंध्रकम्।
नार्पयेत्कोणकुण्डेषु योनि होमपरायणः।
कुण्डानांकल्पयेन्मध्ये नाभिमंबुजसन्निभाम्।
तत्तत्कुण्डानुरूपं वा मानमन्यानिगद्यते।
मुष्ट्यरत्न्येकहस्तानां नाभिरुत्सेधमानतः।35

முஷ்ட்யரத்யேகஹஸ்தானாம் குண்டா3னாம் யோனிரீரிதா |
ஷட் சதுர்த்4யங்கு3ளாயாம விஸ்தாரோன்னதிஶாலினீ |
ஏகாங்கு3லம் து யோன்யக்3ரம் குர்யாதீ3ஷத3தோ4முகம் |
ஏகைகாங்கு3ளதோயோனிம் குண்டே3ஷ்வன்யேஷு வர்த4யேத் |
யாவத்3 த்3வயக்ரமேணைவ யோன்யக்3ரமபி வர்த4யேத் |
ஸ்த2லாத3ாரப்4யனா3ளம்'ஸ்யாத்3யோன்யா மத்4யே ஸரந்த்3ரகம் |
நார்ப்பயேத் கோணகுண்டே3ஷு யோனி ஹோமபராயணः |
குண்டா3னாம்கல்பயேன்மத்4யே நாபி4மம்பு3ஜஸந்நிபா4ம் |
தத்தத்குண்டா3னுரூபம்' வா மானமன்யானிக3த்3யதே |
முஷ்ட்யரத்யேகஹஸ்தானாம் நாபி4ருத்ஸேத4மானதः | 35

கை முஷ்டி அளவு, ஒரு முழம் அளவுள்ள குண்டங்களுக்கு, யோனியின் அளவு சொல்லப்பட்டது. அதன் நீளம் ஆறு, அகலம் நான்கு விரல் அளவு இருக்க வேண்டும். யோனியின் நுனி, சிறிது கீழ் நோக்கி இருக்க வேண்டும். மற்ற குண்டங்களில், யோனியை, ஒரு ஒரு விரல் அளவாக அதிகரிக்க வேண்டும். அதன் நுனியை இரண்டு விரல் அளவு வரை அதிகரிக்கலாம். பூமியிலிருந்து யோனியின் மத்தியில், நாளம் ஆரம்பித்து, துளையுடன் இருக்க வேண்டும். மூலைகளுடைய குண்டங்களில், யோனியை அமைக்கக் கூடாது. குண்டங்களின் மத்தியில், தாமரைப் பூ போன்று நாபியை உருவாக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குண்டத்திற்கும் ஏற்றபடி, மற்ற அளவுகள் கூறப்படும். கை முஷ்டி, ஒரு முழம் அளவுள்ள குண்டங்களுக்கு, நாபியின் உயரம்.... || 35

नेत्रवेदांगुळोपेतां कुण्डेष्वन्येषु वर्धयेत्।
यावद्द्यक्रमेणैव नाभिं पृथगुदारधीः।

योनिकुण्डेयोनिमनं कुण्डेनाभिं विवर्जयेत्।
नाभिक्षेत्रं त्रिधाभित्वा मध्ये कुर्वीतकर्णिकाम्।
बहिरंशद्वयेनाष्टौपत्राणि परिकल्पयेत्।
कुण्डानांनवकंप्रोक्तं स्वस्वकर्मानुसारतः।
मुमुक्षूणां वैष्णवानां चतुरश्रं प्रकीर्तितम्।
सकामानां क्षत्रियाणां वर्तुलंपरिकीर्तितम्।
वैश्यानामर्धचंद्राभां शूद्राणांत्र्यश्रमीरितम्।
एतद्वर्णानुसारेण न निषिद्धंकदाचन। 40

நேத்ரவேதா³ங்கு³ளோபேதாம் குண்டே³ஷ்வன்யேஷு வர்த⁴யேத் |
யாவத்³த்³யக்ரமேணைவ நாபி⁴ம் ப்ரு'த²கு³தா³ரதீ⁴: |
யோனிகுண்டே³யோனிமனம் குண்டே³நாபி⁴ம் விவர்ஜயேத் |
நாபி⁴க்ஷேத்ரம் த்ரிதா⁴பி⁴த்வா மத்⁴யே குர்வீதகர்ணிகாம் |
ப³ஹிரம்'ஶத்³வயேனாஷ்டௌபத்ராணி பரிகல்பயேத் |
குண்டா³னாம்'நவகம்'ப்ரோக்தம் ஸ்வஸ்வகர்மானுஸாரத: |
முமுக்ஷூணாம் வைஷ்ணவானாம் சதுரஶ்ரம் ப்ரகி³ர்திதம் |
ஸகாமானாம் க்ஷத்ரியாணாம் வர்துலம்'பரிகீர்திதம் |
வைஶ்யானாமர்த⁴சந்த்³ராபா⁴ம் ஶூத்³ராணாம்'த்ர்யஶ்ரமீரிதம் |
ஏதத்வர்ணானுஸாரேண ந நிஷித்³த⁴ம்'கதா³சன | 40

இரண்டு, நான்கு விரல் அளவுடன், மற்ற குண்டங்களில் அதிகரிக்க வேண்டும். விவேகமுள்ளவர், படிப்படியாக இரண்டு விரல் அளவு வரை நாபியை அதிகரிக்கலாம். யோனி குண்டத்தில் யோனியும், பத்மகுண்டத்தில் நாபியும் இருக்கக் கூடாது. நாபியின் இடத்தை மூன்றாகப் பிரித்து, மத்தியில் கர்ணிகை என்ற அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். வெளிப் பகுதியை இரண்டாகப் பிரித்து, எட்டு இதழ்களை அமைக்கவும். குண்டங்கள் ஒன்பது விதமாக அவரவர் செயலுக்கு ஏற்றவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. மோட்சம் விரும்பும் வைணவர்களுக்குச் சதுர வடிவ குண்டமும், ஆசை உள்ள க்ஷத்திரியர்களுக்கு வட்ட வடிவ குண்டமும், வைசியர்களுக்கு அரைச்சந்திர வடிவ குண்டமும், சூத்திரர்களுக்கு முக்கோண வடிவ குண்டமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது அவரவர் வருணாசிரமத்திற்கு ஏற்றபடி, எப்போதுமே தடுக்கப்படவில்லை. || 40

विशेषकाम्यहोमे तु सर्वेषामखिलानि तु।
पुत्रार्थं तु चतुर्णां तु योनिकुण्डे प्रकीर्तितम्।
अर्दैद्वाख्यं तु सर्वेषाम् वश्यादिशुभकर्मणि।
शतृक्षयार्धेत्र्यश्रंस्याद् वर्तुलं शांतिकर्मणि।
छेदमारणयोः कुण्डं षडश्रं तु प्रकीर्तितम्।
पद्माभं वृष्टिदंप्रोक्त मष्टाश्रं रोगनाशनम्।
विप्राणांचतुरश्रं तु मखे निष्कामकामयोः।
चतुरश्रनिवृत्तानां सर्वेषामेवमीरितम्।
स्वरूपं च प्रवक्ष्यामि संस्कारं च विशेषतः।
"प्राच्यांशिरस्समाख्यातं बाहुदक्षिणसौम्ययोः ॥ 45

விஶேஷகாம்யஹோமே து ஸர்வேஷாமகி²லானி து |
புத்ரார்த²ம் து சதுர்ணாம் து யோனிகுண்டே³ ப்ரகி³ர்திதம் |
அர்தை³த்³வாக்²யம் து ஸர்வேஷாம் வஶ்யாதி³ஶுப⁴கர்மணி |
ஶத்ரு'க்ஷயார்தே⁴த்ர்யஶ்ரம்'ஸ்யாத்³ வர்துலம் ஶாந்திகர்மணி |
சே²த³மாரணயோ: குண்ட³ம் ஷட³ஶ்ரம் து ப்ரகி³ர்திதம் |
பத்³மாப⁴ம் வ்ரு'ஷ்டித³ம்ப்ரோக்த மஷ்டாஶ்ரம் ரோக³நாஶனம் |
விப்ராணாம்'சதுரஶ்ரம் து மகே² நிஷ்காமகாமயோ: |

சதுரஶ்ரநிவ்ரு'த்தானாம் ஸர்வேஷாமேவமீரிதம் |
ஸ்வரூபம்' ச ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸம்'ஸ்காரம்' ச விஶேஷத: |
"ப்ராச்யாம்'ஶிரஸ்ஸமாக்²யாதம் பா³ஹூ த³க்ஷிணஸௌம்யயோ: || 45

ஹோமகுண்டவடிவின் பலன் கள்

குறிப்பிட்ட ஆசைகளுக்கான ஹோமத்தில், எல்லாக் குண்டங்களும் பயன்படுத்தப்படும். பிள்ளை வரம் வேண்டி, நான்கு வருணத்தாருக்கும் யோனி குண்டம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வசியம் போன்ற சுப காரியங்களுக்கு, அரை வட்ட குண்டம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எதிரிகளை அழிக்க முக்கோண குண்டமும், சாந்திக்காக வட்ட குண்டமும் அமைக்க வேண்டும். எதிரிகளைப்பிளப்பதற்கும், அழிப்பதற்கும் அறுகோண குண்டம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தாமரை வடிவம் மழை பெய்யவும், எண்கோண வடிவம் நோயை நீக்கவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களுக்கு, ஆசை உள்ளபோதும், ஆசை இல்லாதபோதும், சதுர குண்டம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சதுர வடிவம் இல்லாதவர்களுக்கும் இது பொருந்தும். இனி குண்டத்தின் வடிவத்தையும், அதற்கான சடங்குகளையும் விசேஷமாகக் கூறுகிறேன். "கிழக்குத் திசை தலையாகவும், தெற்கு வடக்குத் திசைகள் கைகளாகவும் சொல்லப்படுகின்றன" || 45

उदरंकुण्डमित्युक्तं योनिःपादौ तु पश्चिमे।
स्थण्डिले वा प्रकर्तव्यो नित्यहोमो मनीषिणा।
विचारःकुंडनिर्माणे बहुः प्रोक्ताविचक्षणैः।
अष्टादश च संष्काराः कुण्डानां तु प्रकीर्तिताः।
वीक्षणं प्रोक्षणंचैव ताडनाभ्युक्षणे तथा।
खननंपूरणंचैव समीकरणमेव च।
कुट्टनंमार्जनं लेप त्रिसूत्रीकरणेपुनः।
अर्चनं वज्रकरणं चतुःपथ विभावनम्।
तनुपादाक्षीकरणं संस्काराष्टदशस्मृताः ।
वीक्षणंमूलमन्त्रेण शरेणप्रोक्षणं मतम्। 50

உத³ரம்'குண்ட³மித்யுக்தம் யோனி:பாதௌ³ து பஶ்சிமே |
ஸ்த²ண்டி³லே வா ப்ரக்ர்தவ்யோ நித்யஹோமோ மனீஷிணா |
விசார:குண்ட³நிர்மாணே ப³ஹு: ப்ரோக்தாவிசக்ஷணை: |
அஷ்டாத³ஶ ச ஸம்'ஷ்காரா: குண்டா³னாம்' து ப்ரகி³ர்திதா: |
வீக்ஷணம்' ப்ரோக்ஷணம்'சைவ தா³ட³னாப்⁴யுக்ஷணே ததா² |
க²னனம்'பூரணஞ்சைவ ஸமீகரணமேவ ச |
குட்டனம்'மார்ஜனம் லேப த்ரிஸூத்ரீகரணேபுன: |
அர்ச்சனம்' வஜ்ரகரணம் சது:பத² விபா⁴வனம் |
தனுபாதா³க்ஷீகரணாம் ஸம்'ஸ்காராஷ்டத³ஶஸ்ம்ரு'தா: |
வீக்ஷணம்'மூலமந்த்ரேண ஶரேணப்ரோக்ஷணம் மதம் | 50

குண்டம் வயிறாகவும், யோனி கால்களாகவும் மேற்குத் திசையில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. வித்வான்கள், தினமும் செய்யும் ஹோமத்தை, தரையிலே செய்யலாம். யாக குண்டம் அமைப்பதில் பல கருத்துக்கள் சான்றோர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. யாக குண்டத்திற்குப் **பதினெட்டு சடங்குகள்** செய்ய வேண்டும். பார்த்தல், தெளித்தல், தட்டுதல், நீரைத் தெளித்தல், தோண்டுதல், நிரப்புதல், சமப்படுத்துதல்இடித்தல், துடைத்தல், மெழுகுதல், மூன்று கோடுகள் போடுதல், அர்ச்சித்தல், வஜ்ரம் போடுதல், நான்கு பாதைகள் வகுத்தல், உடல், கால், கண் அமைத்தல் ஆகியன பதினெட்டு சடங்குகள். மூல மந்திரத்தால் பார்த்தலும், அஸ்த்ர மந்திரத்தால் தெளித்தலும் செய்ய வேண்டும். || 50

तेनैवताडनंदभैः वर्मणाऽभ्युक्षणं मतम्।
अस्त्रेण खननंचाग्रेर्हन्मन्त्रेण प्रपूरणम्।
समीकरणमस्त्रेण सेचनं वर्मणामतम्।
कुट्टनं हेतिमन्त्रेण वर्ममन्त्रेणमार्जनम्।
विलेपनंकलारूपकल्पनं तदनंतरम्।
त्रिसूत्रीकरणंप्रोक्तं मेखलापरिवेष्टनम्।
अर्चनंगंधपुष्पाद्यैः अस्त्रेणधृडतां नयेत्।
हृन्मन्त्रेणकुशैश्चैव तत्र कुर्याच्चतुष्पथम्।
कवचेनैवकर्तव्यं तनुपादाक्षिपाटनम्।
पूर्वोक्तभूतशुद्ध्यादि पात्रासादनमेव च।55

தேனைவதா^{3}ட^{3}னம்'த^{3}பை^{4}: வர்மணா(அ)ப்^{4}யுக்ஷணம் மதம் |
அஸ்த்ரேண க^{2}னனம்'சா(அ)க்^{3}னேர்ஹன்மந்த்ரேண ப்ரபூரணம் |
ஸமீகரணம்' அஸ்த்ரேண ஸேசனம்'வர்மணாமதம் |
குட்டனம் ஹேதிமந்த்ரேண வர்மமந்த்ரேணமார்ஜனம் |
விலேபனம்' கலாரூபகல்ப்பனம்' தத^{3}னந்தரம் |
த்ரிஸூத்ரீகரணம்'ப்ரோக்தம் மேக^{2}லாபரிவேஷ்டனம் |
அர்ச்சனம்' க^{3}ந்த^{4}புஷ்பாத்^{3}யை: அஸ்த்ரேணத்^{4}ரு'ட^{3}தாம் நயேத் |
ஹ்ரு'ன்மந்த்ரேண குஶைஶ்சைவ தத்ர குர்யாச்சதுஷ்பதம் |
கவசேனைவ கர்தவ்யம் தனுபாதா^{3}க்ஷிபாடனம் |
பூர்வோக்தபூ^{4}தஶுத்^{3}த்^{4}யாதி^{3} பாத்ராஸாத^{3}னமேவ ச | 55

தர்ப்பை புல்லால் தட்டுவதும், கவசம் என்ற மந்திரத்தால் தெளித்தலும் செய்ய வேண்டும். அஸ்திரம் என்ற மந்திரத்தால் தோண்டுவதும், ஹன் என்ற மந்திரத்தால் நிரப்புவதும் செய்ய வேண்டும். அஸ்திர மந்திரத்தால் சமப்படுத்துவதும், கவச மந்திரத்தால் நீரைத் தெளிப்பதும் செய்ய வேண்டும். ஹேதி மந்திரத்தால் குட்டுவதும், கவச மந்திரத்தால் துடைப்பதும் செய்ய வேண்டும். மெழுகுவதும், கலைகளின் வடிவத்தை உருவாக்குவதும் அதன் பிறகு செய்ய வேண்டும். மேகலைகளைச் சுற்றி மூன்று கோடுகள் போடுவது, அர்ச்சனை செய்வது, நறுமணம் உள்ள மலர்களால் அர்ச்சித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் உறுதி செய்ய வேண்டும். இதயம் என்ற மந்திரத்தால், தர்ப்பை புல்லால், நான்கு பாதைகளை அமைக்க வேண்டும். கவச மந்திரத்தால் உடம்பு, கால், கண் அமைத்தல் வேண்டும். முன்பு சொன்ன பூத சுத்தி முதலானவற்றை செய்து, பாத்திரங்களை வைக்க வேண்டும். || 55

पूजनं द्वारदेवानां मण्डपस्य च पूजनम्।
कृत्वा संप्रार्थ्य च गुरु यागकर्मसमारभेत्।
संस्थाप्य प्रोक्षणीपात्रं प्रक्षाळ्य च सृचं सृवम्।
प्राणानायम्य मनसा श्रीमद्वैकुण्ठवैभवम्।
स्मृत्वा जप्त्वा मनु परं श्रीमदष्टाक्षरं सुधीः।
आज्ञयावासुदेवस्य तेनैवाहं प्रवर्तितः।
दासोऽहमधुनासम्यगार्जितैर्यज्ञसाधनैः।
स्वात्मानंसर्वगं सर्वशरीरं पुरुषोत्तमम्।
यक्ष्ये स्वरूपसंप्राप्तिद्वारा कैङ्कर्यसिद्धये ।
कुण्डेवा स्थण्डिलेवापि रेखास्तिस्रः प्रकल्पयेत्। 60

பூஜனம்' த்^{3}வாரதே^{3}வானாம்' மண்ட^{3}பஸ்ய ச பூஜனம் |
க்ரு'த்வா ஸம்'ப்ரார்த^{2}ய ச கு^{3}ரும்' யாக^{3}கர்மஸமாரபே^{4}த் |
ஸம்'ஸ்தா^{2}ப்ய ப்ரோக்ஷணீபாத்ரம்' ப்ரக்ஷாள்ய ச ஸ்ரு'சம்' ஸ்ருவம் |

ப்ராணாநாயம்ய மனஸா ஶ்ரீமத்^{3}வைகுண்ட^{2}வைப^{4}வம் |
ஸ்ம்ரு'த்வா ஜப்த்வா மனு பரம் ஶ்ரீமத^{3}ஷ்டாக்ஷரம் ஸுதீ^{4}: |
ஆஜ்ஞயாவாஸுதே^{3}வஸ்ய தேனைவாஹம் ப்ரவர்திதः |
தா^{3}ஸோ(அ)ஹமது^{4}னாஸம்யகா^{3}ர்ஜிதைர்யஜ்ஞஸாத^{4}னைः |
ஸ்வாத்மானம்'ஸர்வக^{3}ம் ஸர்வஶரீரம் புருஷோத்தமம் |
யக்ஷ்யே ஸ்வரூபஸம்ப்ராப்தித்^{3}வாரா கைங்கர்யஸித்^{3}த^{4}யே |
குண்டே^{3}வா ஸ்த^{2}ண்டி^{3}லேவாபி ரேகா^{2}ஸ்திஸ்ரः ப்ரகல்ப்பயேத் | 60

த்வார தேவர்களைப் பூஜித்து, மண்டபத்தையும் பூஜித்து, குருவை வணங்கி, யாகத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். புரோக்ஷணிப் பாத்திரத்தை வைத்து, ஸ்ருக், ஸ்ருவம் என்ற பாத்திரங்களைக் கழுவ வேண்டும். மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, ஶ்ரீ வைகுண்டத்தின் சிறப்பை நினைத்து, சிறந்த மந்திரமான ஶ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜெபிக்க வேண்டும். வாசுதேவனின் கட்டளைப்படி, நான் இதைச் செய்கிறேன். நான் இப்போது, சரியாகச் சம்பாதித்த யாகப் பொருட்களால், எங்கும் நிறைந்த, அனைவரின் உடலிலும் இருக்கும் புருஷோத்தமனின் அடிமையாக, என்னுடைய உண்மையான வடிவத்தை அடைந்து, அவனுக்குத் தொண்டு செய்வதற்காக, யாகம் செய்கிறேன். குண்டத்திலோ, தரையிலோ மூன்று கோடுகள் போட வேண்டும். || 60

ऊर्ध्वगाः प्राक्प्रतीचीस्तिस्त्रश्चोत्तर दक्षिणाः।
प्रागग्राणां स्मृतादेवा मुकुंदेशपुरंदराः ।
रेखानामुदगग्राणां बृह्म वैवस्वतेंदवः।
आदायाष्टदळंमध्ये षट्कोणं त्र्यश्रगर्भितम्।
केवलाष्टदळंवापि वैष्णवानां प्रकीर्तितम्।
सर्वाण्यभ्यर्च्यतारेण योगपीठमथार्चयेत्।
ऋतुस्नातांमहालक्ष्मी मानयेत्कुशविष्टरे।
संपूज्य लक्ष्मीमनुना पद्माक्षींपद्मसंभवाम्।
क्षीरांबुराशिसंभूतां विष्णोरनपगामिनीम्।
मातरंसर्वजगतोरिरंसुं विष्णुमानयेत्। 65

ஊர்த்^{4}வகா^{3}: ப்ராக்'ப்ரதீசீஸ்திஸ்ரஶ்சோத்தர த^{3}க்ஷிணாः |
ப்ராக^{3}க்^{3}ராணாம்' ஸ்ம்ரு'தாதே^{3}வா முகுந்தே^{3}ஶபுரந்த^{3}ராः |
ரேகா^{2}னாமுத^{3}க்^{3}ராக்^{3}ராணாம் ப்^{3}ரு'ஹ்ம வைவஸ்வதே^{3}ந்த^{3}வः |
ஆதா^{3}யாஷ்டத^{3}ளமத்^{4}யே ஷட்கோணம்' த்ர்யஶ்க^{3}ர்பி^{4}தம் |
கேவலாஷ்டத^{3}ளம்'வாபி வைஷ்ணவானாம்' ப்ரகி^{3}ர்திதம் |
ஸர்வாண்யப்^{4}யர்ச்யதாரேண யோக^{3}பீட^{2}மதா^{2}ர்ச்சயேத் |
ரு'துஸ்னாதாம்'மஹாலக்ஷ்மீ மானயேத்குஶவிஷ்டரே |
ஸம்பூஜ்ய லக்ஷ்மீமனுனா பத்^{3}மாக்ஷீம்'பத்^{3}மஸம்'ப^{4}வாம் |
க்ஷீராம்பு^{3}ராஶிஸம்'பூ^{4}தாம் விஷ்ணோரனபகா^{3}மினீம் |
மாதரம்'ஸர்வஜக^{3}தோரிரஸும்' விஷ்ணுமானயேத் | 65

மேல் நோக்கி, கிழக்கு மேற்கு மூன்று கோடுகளும், வடக்கு தெற்காக மூன்று கோடுகளும் போட வேண்டும். கிழக்காக உள்ள கோடுகளுக்கு முகுந்தன், ஈசன், இந்திரன் தேவர்கள். வடக்காக உள்ள கோடுகளுக்கு பிரம்மா, சூரியன், சந்திரன் தேவர்கள். எட்டு இதழ்களின் நடுவில், அறுகோணம், அதற்குள் முக்கோணம் வரைய வேண்டும். அல்லது எட்டு இதழ்கள் மட்டும் வைஷ்ணவர்களுக்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. எல்லாவற்றையும், ஓம் என்ற மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து, யோக பீடத்தை வழிபட வேண்டும். ருதுவான மகாலட்சுமியைத் தர்ப்பை புல்லில் அமர வைக்க வேண்டும். தாமரைக் கண்ணுடையவள், தாமரையில் பிறந்தவள், பாற்கடலில் தோன்றியவள், விஷ்ணுவை விட்டுப் பிரியாதவள், எல்லா

உலகிற்கும் தாயான லக்ஷ்மியை மந்திரங்களால் வணங்கி, விஷ்ணுவை அழைக்க வேண்டும். || 65

तिष्ठंतमृतुदानाय कर्तारमखिलेश्वरम्।
रेतोरूपं समानीय वह्निचाऽरणिसंभवम्।
वैष्णवायतनाद्वापि विष्णुयाग समुद्भवम्।
आनीतं पात्रमध्यस्थं क्रव्यादांत्र विवर्जितम्।
चतुर्भिश्चैव संस्कारैस्संस्कृतं वीक्षणादिभिः ।
योजयेद्वह्निबीजेन चैतन्यंपावके तदा।
तारेणमन्त्रितंमन्त्री धेनुमुद्राऽमृतीकृतम्।
अस्त्रेणरक्षितंपश्चात् कवचेनाऽवकुण्ठितम्।
अर्चितंत्रिः परिभ्राम्य कुण्डस्योपरिदेशिकः ।
प्रदक्षिणं स तारं च मन्त्रमष्टाक्षरं जपन्। 70

திஷ்ட²ந்தம்ரு'துதா³னாய கர்தாரமகி²லேஶ்வரம் |
ரேதோரூபம் ஸமானீய வஹ்னிசா(அ)ரணிஸம்'ப⁴வம் |
வைஷ்ணவாயதனாத்³வாபி விஷ்ணுயாக³ ஸமுத்³ப⁴வம் |
ஆநீதம் பாத்ரமத்⁴யஸ்த²ம் க்ரவ்யாதா³ம்'த்ர விவர்ஜிதம் |
சதுர்பி⁴ஶ்சைவ ஸம்'ஸ்காரைஸ்ஸம்'ஸ்க்ரு'தம் வீக்ஷணாதி³பி⁴: |
யோஜயேத்³வஹ்னிபீ³ஜேன சைதன்யம்'பாவகே ததா³ |
தாரேண மந்த்ரிதம்' மந்த்ரீ தே⁴னுமுத்³ரா(அ)ம்ரு'தீக்ரு'தம் |
அஸ்த்ரேணரக்ஷிதம்'பஶ்சாத் கவசேனா(அ)வகுண்டி²தம் |
அர்சிதம்' த்ரி: பரிப்⁴ராம்ய குண்ட³ஸ்யோபரிதே³ஶிக: |
ப்ரத³க்ஷிணம்' ஸ தாரம்' ச மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் ஜபன் | 70

இருந்து, ருதுவை ஸமர்ப்பிப்பதற்காக, எல்லாவற்றையும் செய்பவனான, முழுமுதற் கடவுளான விஷ்ணுவை நினைக்க வேண்டும். நெருப்பு, அரணியில் இருந்து தோன்றிய ரேதோ ரூபத்தை கொண்ட அக்னி, அல்லது வைணவ ஆலயத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட விஷ்ணு யாகத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டஅக்னி, பாத்திரத்தில் வைத்திருக்கும், , பார்த்தல் முதலான நான்கு சடங்குகளால் சுத்தப்படுத்தப்பட்ட நெருப்பை, அக்னி மந்திரத்தால், ஜீவன் உள்ளதாக ஆக்க வேண்டும். ஓம் என்ற மந்திரத்தால் மந்திரித்து, தேனு முத்திரையால் அமிர்தமாக்க வேண்டும். அஸ்திர மந்திரத்தால் ரக்ஷித்து, கவச மந்திரத்தால் மூட வேண்டும். குரு மூன்று முறைதர்பையினால் குண்டத்தைச் சுற்றி வந்து, ஓம் என்ற மந்திரத்தையும், அஷ்டாட்சர மந்திரத்தையும் ஜபித்து வணங்க வேண்டும். || 70

आत्मनोऽभिमुखं वह्नि जानुभ्यामवनींगतम्।
विष्णुवीर्यधियादेव्या योनावेनं विनिक्षिपेत्।
पश्चात्तयोप्रदातव्यं विधिनाऽऽचमनादिकम्।
वह्निमन्त्रेणप्रज्वाल्य तत्र ध्यानं समाचरेत्।
विन्यसेदात्मनोदेहं मन्त्रैर्जिह्वा हविर्भुजी।
जिह्वास्तु त्रिविधाप्रोक्ता गुणभेधेन कर्मसु ।
वैष्णवैस्तु सदापूज्या स्सात्विक्यो यागकर्मसु।
हिरण्याकनकारक्ता कृष्णान्यासुप्रजायते।
बहुरूपा च रिक्ता च सात्विक्यः परिकीर्तिताः ।
काम्यकर्मसु राजस्यस्तामस्यः क्रूरकर्मणि।75

ஆத்மனோ(அ)பி⁴முகம்' வஹ்னி ஜானுப்⁴யாமவனீங்க³தம் |
விஷ்ணுவீர்யதி⁴யாதே³வ்யா யோனாவேனம் வினிக்ஷிபேத் |

பஶ்சாத்தயோப்ரதா³தவ்யம் விதி⁴னா(அ)(ஆ)சமனாதி³கம் |
வஹ்னிமந்த்ரேண ப்ரஜ்வால்ய தத்ர த்⁴யானம் ஸமாசரேத் |
வின்யஸேதா³த்மனோதே³ஹம் மந்த்ரைர்ஜிஹ்வா ஹவிர்பு⁴ஜி |
ஜிஹ்வாஸ்து த்ரிவிதா⁴ப்ரோக்தா கு³ணபே⁴தே⁴ன கர்மஸு |
வைஷ்ணவைஸ்து ஸதா³பூஜ்யா ஸ்ஸாத்விக்யோ யாக³கர்மஸு |
ஹிரண்யாகனகாரக்தா க்ரு'ஷ்ணாந்யாஸு ப்ரஜாயதே |
ப³ஹுரூபா ச ரிக்தா ச ஸாத்விக்ய: பரிகீர்திதா: |
காம்யகர்மஸு ராஜஸ்யஸ்தாமஸ்ய: க்ரூரகர்மணி | 75

தன்னை நோக்கி, முழங்காலிட்டு பூமியில் அமர்ந்து, விஷ்ணுவின் சக்தியால், தேவி, யின் சக்தியோடு அக்னியை சேர்க்க வேண்டும். பிறகு அதற்குஅர்க்யாதி ஆசமனம் முதலியன செய்ய வேண்டும். அக்னி மந்திரத்தால் எரிய வைத்து, அங்கு தியானம் செய்ய வேண்டும். மந்திரத்தால் தன் உடலை, ஹோமம் செய்யும் நெருப்பின் நாவில் வைக்க வேண்டும். நாவானது, குணங்களின் அடிப்படையில் மூன்று வகைப்படும். வைணவர்கள் யாகத்தில், சாத்வீக நாவையே வணங்க வேண்டும். அது தங்க நிறம், சிவந்த நிறம், கருப்பு நிறமாகத் தோன்றும். பலவிதமாகவும், வெறுமையாகவும் இருக்கும். இதுவே சாத்வீக நாக்கு. ஆசைக்காகச் செய்யும் கர்மங்களுக்கு ராஜஸ நாக்கும், கொடிய செயல்களுக்கு தாமஸ நாக்கும் பயன்படுத்தப்படும். || 75

नोपयुक्ता वैष्णवानां विष्णोराज्ञानुवर्तिनाम्।
लिङ्गपायुशिरोवक्र घ्राणनेत्रेषु सर्वतः।
हिरण्यायां न्यसेद्धीमानंतर्यामिणमास्मरन्।
वह्नेरंगमनून्यस्ये त्तनावुक्तेनवर्त्मना।
सहस्रार्चिस्स्वस्तिपूर्ण उत्तिष्ठपुरुषः पुनः।
धूमव्यापी सप्तजिह्वो द्धनुर्भृद्भुतभुक्रमात्।
हृदयादिषडङ्गेषु मूर्तिरष्टौन्यसेत्पुनः।
जातवेदस्सप्तजिह्वा हव्यवाहनसंज्ञकः।
अश्वोदरजसंज्ञोऽस्य पुनर्वैश्वानराह्वयः।
कौमारतेजास्स्याद्विश्वमुखो देवमुखस्तथा। 80

நோபயுக்தா வைஷ்ணவானாம்' விஷ்ணோராஜ்ஞானுவர்தினாம் |
லிங்க³பாயுஶிரோவக்ர க்⁴ராணநேத்ரேஷு ஸர்வத: |
ஹிரண்யாயாம்' ந்யஸேத்³தீ⁴மானந்தர்யாமிணமாஸ்மரன் |
வஹ்னேரங்க³மனுன்யஸ்யேத் தனாவதுக்தேனவர்த்மனா |
ஸஹஸ்ரார்சிஸ்ஸ்வஸ்திபூர்ண உத்திஷ்ட²புருஷ: புன: |
தூ⁴மவ்யாபீ ஸப்தஜிஹ்வோ த³த⁴னுர்ப்⁴ரு'த்³பு⁴தபு⁴க்ரமாத் |
ஹ்ரு'த³யாதி³ஷட³ங்கே³ஷு மூர்திரஷ்டௌன்யஸேத்புன: |
ஜாதவேத³ஸ்ஸப்தஜிஹ்வா ஹவ்யவாஹனஸம்'ஜ்ஞக: |
அஶ்வோத³ரஜஸம்'ஜ்ஞோ(அ)ஸ்ய புனர்வைஶ்வானராஹ்வய: |
கௌமாரதேஜாஸ்ஸ்யாத்³விஶ்வமுகோ² தே³வமுக²ஸ்ததா² | 80

விஷ்ணுவின் கட்டளைப்படி நடக்கும் வைணவர்களுக்கு இது பொருந்தாது. லிங்கம், குதம், தலை, வாய், மூக்கு, கண்கள் எல்லாவற்றிலும், தங்க நிறத்தில் உள்ள அந்தர்யாமியைத் தியானித்து வைக்க வேண்டும். நெருப்பின் அங்கங்களை, ஏற்கனவே சொன்ன முறையில் வைக்க வேண்டும். ஆயிரம் ஒளியுடன், சுபத்துடன், புருஷன் எழுந்திருக்கட்டும். புகை சூழ்ந்த, ஏழு நாக்குகளுடன், வில்லேந்தி, யாகத்தின் பலனை உண்பவன் வரிசையாக வரட்டும். இதயம் முதலான ஆறு அங்கங்களிலும் எட்டு மூர்த்திகளைத் திரும்ப பூஜிக்க வேண்டும்.

ஜாதவேதஸ், ஏழு நாக்குகள் உடையவன், ஹவ்யவாஹனன் என்று அழைக்கப்படுபவன். குதிரையின் வயிற்றில் இருந்து பிறந்தவன், வைஸ்வானரன் என்று அழைக்கப்படுபவன். குமரனின் தேஜஸ் உடையவன், எல்லா முகமும் உடையவன், தேவமுகம் உடையவன். || 80

ताराग्नयोपदाद्यास्युर् नत्यंता वह्निमूर्तयः
मूर्धाक्षिपार्श्वकट्यंस भृकूटीपार्श्वकेषु च।
विष्ण्वात्मकंस्मरेद्वद्धिं शंखचक्रगदाधरम्।
पद्महस्तं चतुर्बाहुं हेमाभरणभूषितम्।
परिषिंचेत्ततस्तोयैर्विशुद्धैर् मेखलोपरि ॥
दर्भैरगभैर्मध्यस्थ मेखलायांपरिस्तरेत्।
निक्षिपेदिक्षुपरिधीन् प्राचीवर्ज नरोत्तमाः।
प्रादक्षिण्येन संपूज्यास्तेषु बृह्मादिमूर्तयः ।
वैश्वानर जातवेदो लोहिताक्ष इहावह।
सर्वकार्याणि मे देहि स्वाहावह्निमनुस्स्मृतः ।85

தாராːக்³னயோபதா³த்³யாஸ்யுர் நத்யந்தா வஹ்னிமூர்தயː |
மூர்தா⁴க்ஷிபார்ஶ்வகட்யம்'ஸ ப்⁴ரு'கூடீபார்ஶ்வககேஷு ச |
விஷ்ண்வாத்மகம்'ஸ்மரேத்³வத்³தி⁴ம் ஶங்க²சக்ரக³தா³த⁴ரம் |
பத்³மஹஸ்தம்' சதுர்பா³ஹும் ஹேமாப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் |
பரிஷிஞ்சேத்ததஸ்தோயைர்விஶுத்³தை⁴ர்மேக²லோபரி ||
த³பை⁴ரக³பை⁴ர்மத்⁴யஸ்த² மேக²லாயாம்'பரிஸ்தரேத் |
நிக்ஷிபேத்³தி³க்ஷுபரிதீ⁴ன் ப்ராசீவர்ஜ நரோத்தமாː |
ப்ரத³க்ஷிணேன ஸம்பூஜ்யாஸ்தேஷு ப்³ரு'ஹ்மாதி³மூர்தயː |
வைஶ்வானர ஜாதவேதோ³ லோஹிதாக்ஷ இஹாவஹ |
ஸர்வகார்யாணி மே தே³ஹி ஸ்வாஹா வஹ்னிமனுஸ்ம்ரு'தː | 85

ஓம் என்ற மந்திரம், அக்னி, உபதா முதலானவை, நெருப்பின் மூர்த்திகள். தலை, கண்கள், பக்கங்கள், இடுப்பு, தோள்கள், புருவம் முதலான இடங்களில், சங்கு, சக்கரம், கதாயுதம் தாங்கிய, தாமரை கையில் உள்ள, நான்கு கைகளை உடைய, தங்க ஆபரணங்கள் அணிந்த விஷ்ணுவை தியானிக்க வேண்டும். பிறகு சுத்தமான நீரால் மேகலைகளின் மேல் தெளிக்க வேண்டும். தர்ப்பை புல்லால் நடு மேகலையைச் சுற்றவும். சிறந்த மனிதர்களே! கிழக்கு திசையைத் தவிர, மற்ற திசைகளில் வட்டங்களை அமைக்கவும். வலது புறமாக வணங்கி, பிரம்மா முதலான தேவர்களை வணங்க வேண்டும். வைஸ்வானர, ஜாதவேத, லோகிதாக்ஷ, இங்கே வா. எல்லா செயல்களையும் எனக்குக் ஸமர்ப்பி, ஸ்வாஹா என்று அக்னி மந்திரத்தைச் சொல்லி வணங்கவும். || 85

पूजयेद्र्धपुष्पाद्यैः यज्ञकाष्ठैःप्रदीपयेत्।
प्रदीप्तेऽग्नौप्रकर्तव्यं सृक्स्रु वादि विशोधनम्।
पाणिभ्यां सृक्सृवौधृत्वा कृत्वा तावप्यधोमुखौ।
त्रिशः प्रतापयेदग्नौ दर्भानादाय मन्त्रवित्।
तदग्रमध्यमूलानि शोधयेत्तैर्यथाक्रमात्।
गृहीत्वा वामहस्तेन प्रोक्षयेद्दक्षिणे न तु।
पुनःप्रतप्यतौ मन्त्री दर्भानग्नौ विनिक्षिपेत्।
आत्मनोदक्षिणेभागे स्थापयेत्तौकुशास्तरे।
आज्यस्थालीमथादाय प्रोक्षयेदस्त्रवारिणा।
तस्यामाज्यं विनिक्षिप्य क्षिपेत्तत्पूतयेकुशौ।90

பூஜயேத்³ர்த⁴புஷ்பாத்³யை: யஜ்ஞகாஷ்டை²:ப்ரதீ³பயேத் |
ப்ரதீ³ப்தே(அ)க்³னௌ ப்ரக்ர்தவ்யம்' ஸ்ரு'க்ஸ்ரு'வாதி³ விஶோத⁴னம் |

பாணிப்4யாம்' ஸ்ரு'க்ஸ்ரு'வௌத்4ரு'த்வா க்ரு'த்வா தாவப்யதோ4முகௌ2 |
த்ரிஶ: ப்ரதாபயேத3ன்னௌ த3ர்பா4னாதா3ய மந்த்ரவித் |
தத3க்3ரமத்4யமூலானி ஶோத4யேத்த்ர்யதா2க்ரமாத் |
க்3ரு'ஹீத்வா வாமஹஸ்தேன ப்ரோக்ஷயேத்3த3க்ஷிணே ந து |
புன:ப்ரதப்யதௌ மந்த்ரீ த3ர்பா4னக்3னௌ விநிக்ஷிபேத் |
ஆத்மனோத3க்ஷிணேபா4கே3 ஸ்தா2பயேத்தௌகுஶாஸ்தரே |
ஆஜ்யஸ்தா2லீமதா2தா3ய ப்ரோக்ஷயேத3ஸ்த்ரவாரிணா |
தஸ்யாமாஜ்யம்' வினிக்ஷிப்ய க்ஷிபேத்தத்பூதயேகுஶௌ | 90

நறுமணம் உள்ள மலர்களால், யாக விறகுகளால், நெருப்பை மூட்டவும். நெருப்பு எரிந்த பிறகு, ஸ்ருக், ஸ்ருவம் முதலான யாகப் பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். கைகளால் அந்தப் பாத்திரங்களைப் பிடித்து, கீழ் நோக்கி வைத்து, மூன்று முறை நெருப்பில் சூடாக்க வேண்டும். மந்திரம் தெரிந்தவர் தர்ப்பை புல்லை எடுத்து, அதன் நுனி, நடு, அடி ஆகியவற்றை வரிசையாகச் சுத்தப்படுத்த வேண்டும். இடது கையால் பிடித்து, வலது கையால் தெளிக்கக் கூடாது. மந்திரம் தெரிந்தவர் மீண்டும் சூடாக்கி, தர்ப்பை புல்லை நெருப்பில் போட வேண்டும். தன்னுடைய வலது பக்கத்தில் தர்ப்பை புல்லின் மீது வைக்கவும். நெய் பாத்திரத்தை எடுத்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் நீரைத் தெளிக்கவும். அதில் நெய்யை ஊற்றி, சுத்தப்படுத்துவதற்காகத் தர்ப்பை புல்லைப் போடவும். || 90

पवित्रीकरणंह्येतत् कुशौसंदीप्यवर्मणा।
नीराज्याज्यंक्षिपेदग्ना वभिद्योतनमीरितम्।
कुशान्प्रज्वाल्यचास्त्रेण घृताक्तान्जातवेदसि ।
न्यसेदुद्योतनंप्रोक्त मथोत्पावनमाचरेत्।
गृहीत्वाघृतमंगारान् प्रत्यूह्याग्नौ जलंस्पृशेत्।
अंगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यां दर्भप्रादेशसंमितौ ।
धृत्वोत्पुनीयादस्त्रेण घृतमुत्पवनंत्विदम्।
तद्वद्धृदयमन्त्रेण कुशाभ्यामात्म संमुखम्।
घृतेसंप्लवनंह्येते सम्स्काराषडुदीरिताः ।
प्रादेशमात्रं सग्रन्थि दर्भयुग्मंघृतान्तरे। 95

பவித்ரீகரணம்'ஹ்யேதத் குஶௌஸந்தி3ப்யவர்மணா |
நீராஜாஜ்யம்'க்ஷிபேத3க்3ன்னா வபி4த்3யோதனமீரிதம் |
குஶான் ப்ரஜ்வால்யசாஸ்த்ரேண க்4ரு'தாக்தான் ஜாதவேத3ஸி |
ந்யஸேது3த்3யோதனம்'ப்ரோக்த மதோ2த்பாவனமாசரேத் |
க்3ரு'ஹீத்வா க்4ரு'தமங்கா3ரான் ப்ரத்யூஹ்யாக்3னௌ ஜலம்'ஸ்ப்ரு'ஶேத் |
அங்கு3ஷ்டோ2பகநிஷ்டா2ப்4யாம் த3ர்பே4ப்ராதே3ஶஸம்மிதௌ |
த்4ரு'த்வோத்புனீயாத்3 அஸ்த்ரேண க்4ரு'தமுத்பவனந்த்விதம் |
தத்3வத்3த்4ரு'த3யமந்த்ரேண குஶாப்4யாமாத்ம ஸம்'முகம் |
க்4ரு'தேஸம்'ப்லவனஹ்யேதே ஸம்'ஸ்காராஷஷடு3தீ3ரிதா: |
ப்ராதே3ஶமாத்ரம்' ஸக்3ரந்தி4 த3ர்ப4யுக்3மம்'க்4ரு'தாந்தரே | 95

இது சுத்தப்படுத்துதல். தர்ப்பை புல்லை கவச மந்திரத்தால் எரிய வைக்கவும். நெய்யை நீக்கி நெருப்பில் போடுவது, அபித்யோதனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தர்ப்பை புல்லை அஸ்திர மந்திரத்தால் எரியவைத்து, நெய் தடவி, ஜாதவேதஸிடம் வைக்கவும். இது உத்யோதனம் எனப்படும். பிறகு உத்பாவனம் செய்ய வேண்டும். நெய்யை எடுத்து, நெருப்பைத் தள்ளிவிட்டு, தண்ணீரைத் தொட வேண்டும். கட்டை விரல், மோதிர விரலால், ஒரு ஜான் அளவுள்ள தர்ப்பை புல்லைப் பிடித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் நெய்யைச் சுத்தமாக்குவது உத்பவனம். இதயம் என்ற மந்திரத்தால், தர்ப்பை புல்லால் தன்னை

நோக்கிச் செய்வது உத்பவனம். நெய்யைச் சுத்தம் செய்வது, இந்த ஆறு சடங்குகளாகும். ஒரு ஜான் அளவுள்ள முடிச்சுடன் உள்ள தர்ப்பை புல்லை நெய்யில் போட வேண்டும். || 95

निक्षिप्यभागौ द्वौकृत्वा पक्षौशुक्लेतरौ स्मरेत्।
वामेनाडीमिडां भागे दक्षिणे पिङ्गलांपुनः।
सुषुम्णांमध्यतो ध्यात्वा कुर्याद्धोमं यथाविधि।
स्त्रु वेणदक्षिणाद्भागा दादायाज्यं हृदामुदा।
जुहुयादग्नयेस्वाहेत्यग्नेर् दक्षिणलोचने।
वामतस्तद्वदादाय वामे वह्निविलोचने।
जुहुयादथसोमाय स्वाहेति हृदयाणुना।
मध्यादाज्यं समादाय मध्येफालविलोचने।
जुहुयादग्नीषोमाभ्यांस्वाहेति हृदयाणुना।
हृन्मन्त्रेण स्तुवेणाज्यं भागादादायदक्षिणात्। 100

நிக்ஷிப்யபா4கௌ3 த்3வௌக்ரு'த்வா பக்ஷௌஶுக்லேதரௌ ஸ்மரேத் |
வாமேநாடீ3மிடா3ம்'பா4கே3 த3க்ஷிணே பிங்க3லாம்'புன: |
ஸுஷும்ணாம்'மத்4யதோ த்4யாத்வா குர்யாத்3தோ4மம்' யதா2விதி4 |
ஸ்ட்ருவேண த3க்ஷிணாத்3பா4கா3 தா3தா3யாஜ்யம்' ஹ்ரு'தா3முதா3 |
ஜுஹுயாத3க்3னயேஸ்வாஹேத்யக்3னேர்த3க்ஷிணலோசனே |
வாமதஸ்தத்3வதா3தா3ய வாமே வஹ்னிவிலோசனே |
ஜுஹுயாத3த2ஸோமாய ஸ்வாஹேதி ஹ்ரு'த3யாணுனா |
மத்4யாதா3ஜ்யம்' ஸமாதா3ய மத்4யேபா4லவிலோசனே |
ஜுஹுயாத3க்3னீஷோமாப்4யாம்'ஸ்வாஹேதி ஹ்ரு'த3யாணுனா |
ஹ்ரு'ன்மந்த்ரேண ஸ்துவேணாஜ்யம்' பா4கா3தா3தா3யத3க்ஷிணாத் | 100

இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து, வலது, இடது பக்கங்களை நினைவில் கொள்ளவும். இடது பக்கத்தில் இட நாடியையும், வலது பக்கத்தில் பிங்களை நாடியையும் நினைக்கவும். நடுவில் சுஷும்னையைத் தியானித்து ஹோமம் செய்யவும். ஸ்ருவத்தால், வலது பக்கத்தில் நெய்யை எடுத்து, மனமகிழ்ச்சியுடன், அக்னயே ஸ்வாஹா என்று சொல்லி, அக்னியின் வலது கண்ணில் ஹோமம் செய்யவும். இடது பக்கத்தில் எடுத்து, அக்னியின் இடது கண்ணில் ஹோமம் செய்யவும். பிறகு சோமாய ஸ்வாஹா என்று இதய மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும். நடுவில் நெய்யை எடுத்து, நெற்றியின் கண்ணில், அக்னீஷோமாப்யாம் ஸ்வாஹா என்று இதய மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும். இதய மந்திரத்தால், ஸ்ருவத்தால் நெய்யை வலது பக்கத்தில் எடுத்து, || 100

जुहुयादग्नयेस्विष्टकृतेस्वाहेति तन्मुखे।
इत्यग्निनेत्र वक्राणां कृत्वाचोत्पाटनं बुधाः।
सताराभिर्व्याहृतीभि राज्येन जुहुयात्पुनः।
अष्टाभिराज्याहुतिभिः प्रणवेन पुनः पुनः ।
गर्भादानंपुंसवनं सीमन्तोन्नयनं पुनः ।
अनंतरं जातकर्मस्यान्नामकरणं तथा।
उपनिष्क्रमणंपश्चादन्नप्राशनमेव च।
चौलोपनयने भूयो वेदाद्ययनमेव च।
गोदानं च विवाहश्च संस्काराशुभकर्मणि।
ततश्च पितरौ तस्य संपूज्यात्मनि योजयेत्। 105

ஜுஹுயாத3க்3னயேஸ்விஷ்டக்ரு'தேஸ்வாஹேதி தன்முகே2 |
இத்யக்3னிநேத்ர வக்ராணாம் க்ரு'த்வாசோத்பாடனம் பு3தா4: |
ஸதாராபி4ர்வ்யாஹ்ரு'தீபி4 ராஜ்யேன ஜுஹுயாத்3புன: |

அஷ்டாபி4ராஜ்யாஹுஈதிபி4: ப்ரணவேன புன: புன: |
க3ர்பா4தா3னம்’ பும்’ஸவனம் ஸீமந்தோன்னயனம் புன: |
அனந்தரம் ஜாதகர்மஸ்யான்நாமகரணம் ததா2 |
உபநிஷ்க்ரமணம்’பஶ்சாத3ன்னப்ராஶனமேவ ச |
சௌலோபனயனே பூ4யோ வேதா3த்3யயனமேவ ச |
கோ3தா3னம்’ ச விவாஹஶ்ச ஸம்’ஸ்காராஶுப4கர்மணி |
ததஶ்ச பிதரௌ தஸ்ய ஸம்பூஜ்யாத்மனி யோஜயேத் | 105

அக்னயே ஸ்விஷ்டகிருதே ஸ்வாஹா என்று சொல்லி, அதன் நாவில் ஹோமம் செய்யவும். இப்படி நெருப்பின் கண்கள், வாய் ஆகியவற்றை நிறுவி, பிறகு ஓம் என்ற மந்திரத்துடன், வ்யாஹிருதி மந்திரத்தால் நெய்யால் ஹோமம் செய்யவும். எட்டு முறை நெய் ஹோமம், ஓம் என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு திரும்பத் திரும்பச் செய்ய வேண்டும். கருத்தரித்தல், ஆண் குழந்தை பிறக்க வேண்டுதல், சீமந்தம் போன்ற சடங்குகளைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு ஜாதகர்மா, நாமகரணம், உபநிஷ்கிரமணம், அன்னப்ராசனம் ஆகியவற்றைச் செய்யவும். சூடாமணி அணிவித்தல், உபநயனம், வேதம் கற்பது, கோதானம், திருமணம் ஆகிய சுப சடங்குகளையும் செய்யவும். பிறகு தாய் தந்தையரை வணங்கி ஆத்மாவில் சேர்க்க வேண்டும். || 105

समिधः पंचजुहुयान्मूलाग्र घृतसंप्लुताः।
तदा हृदयमन्त्रेण विधिवत्स्वाहा या विना।
महागणेशमन्त्रेण विष्वक्सेनस्यपार्षदम्।
गजाननंप्रजुहुयात् संयगेकादशाहुतीः।
सामान्यंसर्वमन्त्राणा मेतदग्निमुखंमतम्।
ततः प्रज्वलितेवह्नौ पीठमभ्यर्च्य वैष्णवम्।
पूजयेत्परमात्मानं साङ्गंसावरणायुधम्।
पंचविंशतिसंख्याक माज्येनाष्टमुखेहुनेत्।
मूलेन वक्रीकरणमिदमुक्तं निबोधत।
वह्निदैवतयोरैक्यमात्मना सह भावयेत्। 110

ஸமித4: பஞ்ச ஜுஹுயான்மூலாக்3ர க்4ரு’தஸம்’ப்லுதா: |
ததா3 ஹ்ரு’த3யமந்த்ரேண விதி4வத்ஸ்வாஹா யா வினா |
மஹா க3ணேஶமந்த்ரேண விஷ்வக்ஸேனஸ்ய பார்ஷதம் |
க3ஜானனம்’ ப்ரஜுஹுயாத் ஸம்யகே3காத3ஶாஹுதீ: |
ஸாமாந்யம்’ ஸர்வமந்த்ராணாம் ஏதத3க்3னிமுகம்’மதம் |
தத: ப்ரஜ்வலிதேவஹ்னௌ பீட2மப்4யர்ச்ய வைஷ்ணவம் |
பூஜயேத்பரமாத்மானம் ஸாங்க3ம்’ஸாவரணாயுத4ம் |
பஞ்சவிம்’ஶதிஸங்க்2யாக மாஜ்யேனாஷ்டமுகே2ஹுனேத் |
மூலேன வக்ரீகரணம் இத3முக்தம்’ நிபோ3த4த |
வஹ்னிதை3வதயோரைக்கியமாத்மனா ஸஹ பா4வயேத் | 110

வேரில் இருந்து நுனி வரை நெய் தடவிய ஐந்து சமித்துகளை, இதய மந்திரத்தால், விதிப்படி, ஸ்வாஹா என்று சொல்லி ஹோமம் செய்யவும். மகா கணேஷ மந்திரத்தால், விஷ்வக்ஸேனனின் தோழனான யானை முகத்தானுக்குப் பதினோரு ஆகுதி ஹோமம் செய்யவும். எல்லா மந்திரங்களுக்கும் இதுவே பொதுவான அக்னி முகம். பிறகு, நெருப்பு நன்குஎரிந்த பிறகு, வைணவ பீடத்தை வணங்க வேண்டும். எல்லா அங்கங்களுடனும், ஆபரணங்களுடனும், ஆயுதங்களுடனும் பரமாத்மனை வணங்க வேண்டும். இருபத்தி ஐந்து முறை நெய் ஹோமம், எட்டு திசைகளிலும் செய்ய வேண்டும். மூல மந்திரத்தால் வக்ரீகரணம் என்பது சொல்லப்பட்டது. நெருப்பும், தெய்வமும் ஒன்றென, தன்னுடன் சேர்த்து தியானிக்க வேண்டும். || 110

बृह्मार्पणंबृह्महविर्वृह्माग्नौ बृह्मणाहुतम्।
मूलमन्त्रेणजुहुया दाज्येनैकादशाहुतम्।
नाडीसंधानमुद्धिष्टमेतदागम शासने।
श्रीमद्वैकुण्ठलोकं तु प्रकृतेः परमुत्तमम्।
विरजांनगरंविष्णोर्विमुक्तिमणिमण्डपम्।
स्मृत्वाज्येन हुनेन्मन्त्रैरेकैकामाहुतीं पुनः।
ततो वै चरुणा होमंकुर्याद्वै मूलविद्यया।
पौरुषेणतुसूक्तेन श्रीसूक्तेन च वै पुनः।
अन्यैर्वा वैष्णवैस्सूक्तैः तिलाज्यमधुरैरपि।
पायसेनापिपुण्येन नानाद्रव्यैर्यजेद्धरिम्। 115

ப்³ரு'ஹ்மார்ப்பணம்'ப்³ரு'ஹ்மஹவிப்³ரு'ஹ்மாக்³னௌ ப்³ரு'ஹ்மணாஹுதம் |
மூலமந்த்ரேணஜுஹுயா தா³ஜ்யேனைகாத³ஶாஹுதம் |
நாடீ³ஸந்தா⁴னமுத்³தி⁴ஷ்டமேததா³க³ம ஶாஸனே |
ஸ்ரீமத்³வைகுண்ட²லோகம் து ப்ரக்ரு'தே: பரமுத்தமம் |
விரஜாம்'நக³ரம்'விஷ்ணோர்விமுக்திமணிமண்ட³பம் |
ஸ்ம்ரு'த்வாஜ்யேன ஹுனேன்மந்த்ரைரேகைகாமாஹுதீம்' புன: |
ததோ வை சருணா ஹோமம்' குர்யாத்³வை மூலவித்³யயா |
பௌருஷேண து ஸூக்தேன ஸ்ரீஸூக்தேன ச வை புன: |
அன்யைர்வா வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை: திலாஜ்யமது⁴ரைரபி |
பாயஸேனாபிபுண்யேன நானாத்³ரவ்யைர்யஜேத்³த⁴ரிம் | 115

பிரம்மா அர்ப்பணம், பிரம்மா ஹவிஸ், பிரம்மா நெருப்பில் பிரம்மாவால் ஹோமம் செய்யப்பட்டது. மூல மந்திரத்தால் பதினோரு ஆகுதி நெய் ஹோமம் செய்யவும். நாடி சந்தானம் என்பது ஆகம சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிரகிருதிக்கு அப்பால் உயர்ந்ததான ஸ்ரீ வைகுண்டம், விரஜை நதி உள்ள விஷ்ணுவின் நகரம், மோட்சத்தை தரும் மணி மண்டபம் ஆகியவற்றை நினைத்து, மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு ஆகுதி நெய் ஹோமம் செய்யவும். பிறகு, சரு என்ற உணவுப் பொருளால் மூல மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும். புருஷ சூக்தம், ஸ்ரீ சூக்தம் அல்லது மற்ற வைஷ்ணவ சூக்தங்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யவும். எள், நெய், இனிப்பு அல்லது பாயசம் போன்ற புனிதமான பல பொருட்களால் ஹரியை வழிபடவும். || 115

वस्त्रैराभरणैस्त्रग्भिः फलैर्नानाविधैरपि।
शतं सहस्रमयुतं लक्ष कोटिं विधानतः ।
वैष्णवैर्द्विजमुख्यैस्तु जुहुयाद्विभवे सति।
वैकुण्ठपार्षदान्नित्यान् मुक्तान् विष्णुप्रियानथ।
नाममन्त्रैः प्रजुहुयात्प्रत्यहं मुख्यपर्वसु।
द्वादश्यामिष्टकाले तु संक्रान्तौ श्राद्धवासरे।
अन्येषु च विवाहादि व्रतबंधेषु सद्मनि।
वापीकूपतटाकादौ प्रपाऽऽराम प्ररोपणे।
नवाब्धे जन्मदिवसे विष्णुयागं समाचरेत्।
दीक्षायांचोत्सवेप्राप्ते शयन्यांबोधवासरे।120

வஸ்த்ரைராப⁴ரணைஸ்த்ரக்³பி⁴: ப²லைர்னானாவிதை⁴ரபி |
ஶதம்' ஸஹஸ்ரமயுதம் லக்ஷ கோடிம்' விதி⁴ானத: |
வைஷ்ணவைர்த்³விஜமுக்²யைஸ்து ஜுஹுயாத்³விப⁴வே ஸதி |
வைகுண்ட²பார்ஷதா³ன்னித்யான் முக்தான் விஷ்ணுப்ரியானத² |
நாமமந்த்ரை: ப்ரஜுஹுயாத் ப்ரத்யஹம் முக்²யபர்வஸு³ |

த்³வாத³ஶ்யாமிஷ்டகாலே து ஸம்'க்ராந்தௌ ஶ்ராத்³த⁴வாஸரே |
அன்யேஷூ ச விவாஹாதி³ வ்ரதப³ந்தே⁴ஷூ ஸத்³மனி |
வாபீகூபதடா³காதௌ³ ப்ரபா(அ)(ஆ)ராம ப்ரரோபணே |
நவாப்³தே⁴ ஜன்மதி³வஸே விஷ்ணுயாக³ம்' ஸமாசரேத் |
தீ³க்ஷாயாம்'சோத்ஸவேப்ராப்தே ஶய்யாம்போ³த⁴வாஸரே | 120

துணிகள், நகைகள், மாலைகள், பலவிதமான பழங்கள் போன்றவற்றை கொண்டு, நூறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம், லட்சம், கோடி என்ற கணக்கில் வசதிக்கு ஏற்ப ஹோமம் செய்ய வேண்டும். வைகுண்டத்தில் இருக்கும் நித்தியமான, முக்தியை அடைந்த, விஷ்ணுவிற்கு பிரியமானவர்களை, அவர்களின் நாம மந்திரங்களால், ஒவ்வொரு நாளும், முக்கிய பண்டிகைகளிலும் வழிபட வேண்டும். துவாதசி திதியிலும், சங்கராந்தி, சிரார்த்தம் போன்ற நாட்களிலும், மற்ற விவாகம், விரத பந்தம் போன்ற நாட்களில், கிணறு, குளம், ஏரி போன்றவற்றை வெட்டுவதிலும், தண்ணீர் பந்தல் அமைப்பதிலும், புதிய தோட்டம் அமைப்பதிலும், புதிய வருடம் ஆரம்பிக்கும் நாளில், விஷ்ணு யாகம் செய்ய வேண்டும். தீட்சை எடுக்கும்போதும், பண்டிகை நாட்களிலும், சயன ஏகாதசி நாட்களிலும், விஷ்ணு யாகம் செய்ய வேண்டும். || 120

परिवर्त उपाकर्म गोदाने दानकर्मणि।
यात्रादौग्रहणेचैव प्रायश्चित्ते विशेषतः।
प्रतिष्ठायांहरेर्डोलारोहणे विजयोत्सवे।
कार्तिकेमार्गशीर्षे च मकरेमेषभास्करे।
मलिंलुचेसिनीवाल्यां युगमन्वादिवासरे।
रथयात्रादमनक पवित्रारोपणेषु च।
अवतारजयंतीषु वैष्णवानां समागमे।
एवं होमंविधायाथ वैष्णववैष्णवोत्तमः।
नैमित्तिकं ततः कुर्यादाज्ञेयं परमात्मनः।
ततस्विष्टकृतंहुत्वा घृतेन मुनिसत्तमाः ।125

பரிவர்த உபாகர்ம கோ³தா³னே தா³னகர்மணி |
யாத்ராதௌ³ க்³ரஹணேசைவ ப்ராயஶ்சித்தே விஶேஷத: |
ப்ரதிஷ்டா²யாம்'ஹரேர்டோ³லாரோஹணே விஜயோத்ஸவே |
கார்திகேமார்க³ஶீர்ஷே ச மகரே மேஷபா⁴ஸ்கரே |
மலிம்'லுசேஸிநீவால்யாம்' யுக³மன்வாதி³வாஸரே |
ரத²யாத்ராத³மனக பவித்ராரோபணேஷூ ச |
அவதாரஜயந்தீஷூ வைஷ்ணவானாம்' ஸமாக³மே |
ஏவம் ஹோமம்'விதா⁴யா(அ)த² வைஷ்ணவம்'வைஷ்ணவோத்தம: |
நைமித்திகம்' தத: குர்யாத்³ ஆஜ்ஞேயம் பரமாத்மன: |
ததஸ்விஷ்டக்ரு'தம்'ஹுத்வா க்⁴ரு'தேன முனிஸத்தமா: | 125

பரிவர்த்தினி ஏகாதசி, உபாகர்மம், கோதானம், தானம், யாத்திரை, கிரகணம், பிராயச்சித்தம், பிரதிஷ்டை, ஹரியின் ஊஞ்சல் உற்சவம், வெற்றி உற்சவம், கார்த்திகை மாதம், மார்கழி மாதம், மகர சங்கராந்தி, மேஷ சங்கராந்தி, அமாவாசை, யுகாதி, மன்வாதி, ரத யாத்திரை, தமனக உற்சவம், பவித்ரம் அணிவித்தல் போன்ற நாட்களில் விஷ்ணுவை வழிபட வேண்டும். அவதார தினங்களிலும், வைணவர்கள் கூடும் இடங்களிலும் யாகம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஹோமம் செய்து முடித்த பிறகு, சிறந்த வைணவன், பரமாத்மாவின் கட்டளைப்படி, நைமித்திக ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தை நெய்யால் செய்ய வேண்டும் முனிவர்களே. || 125

जलेनविधिनासंयक् परिषिच्यसमंततः।

ततःपूर्णाहुतिं दद्याद्वैष्णवैर्ब्राह्मणैस्सह।
ओं भूरन्नमग्नये पृथिव्यै महते स्वाहाया ततः।
भुवो वायवेचांतरिक्षाय महतेस्वाहाया ततः।
स्वश्चंद्रमसेदिग्भ्यश्च नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहाया ततः।
ओंभूर्भुवस्वश्चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यश्च महते स्वाहा।
इति हुत्वा स्टुक् स्टुवौ च घृतेनापूर्यते पुनः ।
होमद्रव्याणि निक्षिप्य नाभौ संस्थाप्य वैष्णवः।
ब्रह्मार्पणेन मनुना दद्यात्पूर्णाहुतिं पुनः।
इति सर्वप्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारतः। 130

ஜலேன விதி⁴னாஸம்யக் பரிஷிச்யஸமந்ததः |
ததः பூர்ணாஹுதிம்' த³த்³யாத்³வைஷ்ணவைர்ப்³ராஹ்மணைஸ்ஸஹ |
ஓம் பூ⁴ரன்னமக்³னயே ப்ரு'தி²வ்யை மஹதே ஸ்வாஹா யா ததः |
பு⁴வோ வாயவேசாந்தரிக்ஷாய மஹதேஸ்வாஹா யா ததः |
ஸ்வஶ்சந்த்³ரமஸேதி³க்³ப்⁴யஶ்ச நக்ஷத்ரேப்⁴யஶ்ச ஸ்வாஹா யா ததः |
ஓம் பூ⁴ர்பு⁴வஸ்வஶ்சந்த்³ரமஸே நக்ஷத்ரேப்⁴யஶ்ச மஹதே ஸ்வாஹா |
இதி ஹுத்வா ஸ்டுக் ஸ்டுவௌ ச க்⁴ரு'தேனாபூர்யதே புனः |
ஹோமத்³ரவ்யாணி நிக்ஷிப்ய நாபௌ⁴ ஸம்'ஸ்தா²ப்ய வைஷ்ணவः |
ப்³ரு'ஹ்மார்ப்பணேன மனுனா த³த்³யாத் பூர்ணாஹுதிம்' புனः |
இதி ஸர்வப்ராணபு³த்³தி⁴தே³ஹத⁴ர்மாதி⁴காரதः | 130

நீரால் நன்றாக எல்லாப் பக்கமும் தெளிக்க வேண்டும். பிறகு வைணவர்களுடனும், பிராமணர்களுடனும் சேர்ந்து பூர்ணாஹுதி செய்ய வேண்டும். ஓம் பூர் அன்னம் அக்னயே ப்ருத்வி மஹதே ஸ்வாஹா, புவஹ வாயுவே அந்தரிக்ஷாய மஹதே ஸ்வாஹா, ஸ்வஷ சந்திரமஸே திக்ஷ்ய நக்ஷத்ரேப்ய ஸ்வாஹா, ஓம் பூர்புவஸ்வஷ சந்திரமஸே நக்ஷத்ரேப்ய மஹதே ஸ்வாஹா என்று சொல்லி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு, ஸ்ருக், ஸ்ருவம் பாத்திரங்களை நெய்யால் நிரப்ப வேண்டும். ஹோமப் பொருட்களை எடுத்து நாபியில் வைத்து, பிரம்மார்ப்பணம் என்ற மந்திரத்தால் பூர்ணாஹுதி செய்ய வேண்டும். எல்லா உயிர்களும், புத்தியும், உடலும், தர்மமும், உரிமையும் .... || 130

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्था सुमनसावाच कर्मणा।
*हस्ताभ्यसंपद्भ्यामुदरेण शिश्या यत्कृतं -
यत्स्मृतं यदुक्तं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा। *
इति पूर्णाहुतिंदत्वा ध्यात्वासाङ्गं हरि पुनः।
गृहीत्वात्र्यायुषंप्रोक्ष्य प्रोक्षणीयजलेन च।
आत्मानं कुसुमंदत्वा साङ्गंदेवं विसर्जयेत्।
नारायणात्मके क्षेत्रपाले बलिमथाचरेत्।
ब्रह्मात्मकतयेंद्रादीन् मुन्यन्येन बर्लिनयेत्।
नित्यनैमित्तिकोहोमो मयावस्वमुदाहृतः।
अन्वादानादिकंकर्म यत्कुर्यान्नित्यहोमके।
ततो गुरुंभागवतान् पूजयेत्परयामुदा। 135

ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்³த்யவஸ்தா² ஸுமனஸாவாச கர்மணா |
ஹஸ்தாப்⁴யஸம்'பத்³ப்⁴யாமுத³ரேண ஶிஶ்யா யத்க்ரு'தம் -
யத்ஸ்ம்ரு'தம் யது³க்தம் தத்ஸர்வம் ப்³ரு'ஹ்மார்ப்பணம்' ப⁴வது ஸ்வாஹா |
இதி பூர்ணாஹுதிம்' த³த்³வா த்⁴யாத்வாஸாங்க³ம்' ஹரி புனः |
க்³ரு'ஹீத்வா த்ர்யாயுஷம்'ப்ரோக்ஷ்ய ப்ரோக்ஷணீயஜலேன ச |
ஆத்மானம்' குஸுமம்'த³த்³வா ஸாங்க³ம்' தே³வம்' விஸர்ஜயேத் |
நாராயணாத்மகே க்ஷேத்ரபாலே ப³லிமதா²சரேத் |

ப்³ரஹ்மாத்மகதயாந்த்ரா³தீ³ன் முன்யன்யேன ப³ர்லினயேத் |
நித்யநைமித்திகோஹோமோ மயாவஸ்வமுதா³ஹ்ருʼத꞉ |
அன்வாதா³னாதி³கம்ʼ கர்ம யத்குர்யாந்நித்யஹோமகே |
ததோ கு³ரும்ʼபா⁴க³வதான் பூஜயேத்பரயாமுதா³ | 135

விழிப்பு, கனவு, தூக்கம் ஆகிய நிலைகளிலும், மனதாலும், வாக்காலும், செயலாலும், கைகளாலும், செல்வத்தாலும், வயிற்றாலும், சீடர்களாலும், என்ன செய்யப்பட்டதோ, என்ன நினைக்கப் பட்டதோ, என்ன சொல்லப்பட்டதோ, அது எல்லாம் பிரம்மா அர்ப்பணம் ஆகட்டும் ஸ்வாஹா என்று சொல்லி, பூர்ணாஹுதி செய்து, அங்கங்களுடன் ஹரியைத் தியானிக்கவும். தர்ப்பை புல்லை எடுத்து, புரோக்ஷிணி நீரால் தெளித்து, பூவை ஸமர்ப்பித்து, அங்கங்களுடன் தேவனை வழியனுப்பவும். நாராயண வடிவான க்ஷேத்ரபாலகனுக்கு பலி ஸமர்ப்பிக்கவும். பிரம்ம வடிவான இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கும் பலி ஸமர்ப்பிக்கவும். நித்திய நைமித்திக ஹோமத்தை நான் உங்களுக்கு சொன்னேன். நித்திய ஹோமத்தில், தொடக்கச் சடங்கு முதலானவற்றை செய்ய வேண்டும். பிறகு குருவையும், பாகவதர்களையும் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வழிபட வேண்டும். || 135

अनर्चितेगुरौसर्वं निष्फलं भवति क्षणात्।
गुरुरेवहरिस्साक्षाद् विष्णुरेव न संशयः ।
कर्तृत्वफलसंयोगं हित्वायागं समाचरेत्।
वैष्णवस्स्वात्मलाभाय न लाभोऽन्योमनागपि।

அனர்ச்சிதே கு³ரௌ ஸர்வம்ʼ நிஷ்ப²லம் ப⁴வதி க்ஷணாத் |
கு³ருரேவ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்³ விஷ்ணுரேவ ந ஸம்ʼஶய꞉ |
கர்த்ருʼத்வப²லஸம்ʼயோகம்ʼ ஹித்வாயாக³ம்ʼ ஸமாசரேத் |
வைஷ்ணவஸ்ஸ்வாத்மலாபா⁴ய ந லாபோ⁴(அ)ன்யோமனா³க³பி |

குருவை வணங்காவிட்டால், எல்லாம் உடனே பலனற்றுப் போகும். குருவே ஹரி, விஷ்ணு என்பதில் சந்தேகமில்லை. தான் செய்கிறேன் என்ற எண்ணத்தையும், பலனையும் விட்டுவிட்டு யாகம் செய்ய வேண்டும். வைணவன் தன் ஆத்மாவை அடைவதற்காகவே யாகம் செய்கிறான். வேறு எந்த பலனும் இல்லை.

इति श्रीबृहद्ब्रह्मे चतुर्थे वह्नियाग विधिःनाम त्रितीयोऽध्यायः।

இத்துடன் ஸ்ரீப்ருஹத்பிரம்ம ஸம்ஹிதையின் , நான்காவது காண்டத்தில், வஹ்னி யாகம் என்ற மூன்றாவது அத்தியாயம் முடிவடைகிறது.

<<<<___>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் அத்தியாயம் - 4

சிராத்த விதி

श्रीबृहद्ब्रह्मे चतुर्थे चतुर्थोऽध्यायः
श्राद्धविधानम्

ஸ்ரீப்3ரு'ஹத்3ப்3ரஹ்மே சதுர்தே2 சதுர்தோ2(அ)த்4யாய: |
ஶ்ராத்3த4விதா4நம் ||

ஸ்ரீப்ருஹத்ப்ரஹ்மத்தின் நான்காவது காண்டத்தில் நான்காவது அத்தியாயம் – சிராத்த விதி:

मुनय ऊचुः-
पितृयागः कथंप्रोक्तो वैष्णवानां पितामह
किंरूप काश्चपितरः किंफलं वदविस्तरात्।
प्रवृत्तिनिरतानां च यासमाराधनक्रिया।
एकरूपाऽथवाभिन्ना फलभेदोऽस्तिवा न वा।

श्रीब्रह्मोवाच-
मुनयस्साधुपृष्टोस्मि लोकनां हितकाम्यया।
पितरो हि हरिस्साक्षाच्चतुर्व्यूहात्मकस्तथु यः।
पुरा नारायणंद्रष्टुं नारदो गंधमादनम्।
भगवत्प्रेमसंपन्नो दैवे पित्र्ये च कर्मणि।
स्थितं ददर्श देवेशं नरेणसहितं विभुम्।
तदाश्चर्यमना विप्रः कर्मांते वाक्यमब्रवीत्।5

முனய ஊசு: -
பித்ரு'யாக3: கத2ம்ப்ரோக்தோ வைஷ்ணவானாம் பிதாமஹ |
கிம்ரூப காஶ்சபிதர: கிம் ப2லம் வத3விஸ்தராத் ||
ப்ரவ்ரு'த்திநிரதானாம் ச யாஸமாரா4த4னக்ரியா |
ஏகரூபா(அ)த2வாபி4ன்னா ப2லபே4தோ3(அ)ஸ்தி வா ந வா ||

ஸ்ரீப்3ரஹ்மோவாச-
முனயஸ்ஸாது4ப்ரு'ஷ்டோ(அ)ஸ்மி லோகனாம் ஹிதகாம்யயா |
பிதரோ ஹி ஹரிஸ்ஸாக்ஷாச்சதுர்க3யூஹாத்மகஸ்தது2 ய: ||
புரா நாராயணம் த்3ர'ஷ்டும் நாரதோ க3ந்த4மாத3னம் |
ப4க3வத்ப்ரேமஸம்பன்னோ தை3வே பித்ர்யே ச கர்மணி |
ஸ்தி2தம் த3த3ர்ஶ தே3வேஶம் நரேணஸஹிதம் விபு4ம் |
ததா3ஶ்சர்யமனா விப்ர: கர்மாந்தே வாக்யமப்3ரவீத் | 5

முனிவர்கள் கூறினார்கள் –
வைஷ்ணவர்களின் பிதாமகனே ! பித்ரு யாகம் எவ்வாறு கூறப்பட்டது? பித்ருக்கள் எத்தகைய உருவம் கொண்டவர்கள்? அதன் பலன் என்ன என்பதை விவரித்துச்

சொல்லுங்கள். இவ்வுலக வாழ்வில் பற்றுள்ளவர்களுக்குச் செய்யப்படும் ஆராதனை முறைகள் ஒரே மாதிரியானவையா அல்லது வேறுபட்டவையா? மேலும், இவற்றின் பலன்களில் வேறுபாடு உண்டா இல்லையா?

ஸ்ரீபிரம்மா கூறினார் –
முனிவர்களே ! உலக மக்களின் நன்மைக்காக நீங்கள் மிகச் சிறந்த கேள்வியைக் கேட்டீர்கள். பித்ருக்கள் சாட்சாத் ஸ்ரீஹரியே. அவரே சதுர்வ்யூஹ வடிவமாக இருக்கிறார். முன்பு நாரதர், நாராயணனைக் காண கந்தமாதன பர்வதத்திற்குச் சென்றார். பகவானின் மீது மாறாத அன்பு கொண்ட நாரதர், தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளில் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனான விஷ்ணுவை நரனுடன் சேர்ந்து வீற்றிருப்பதைக் கண்டார். அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்த அந்தணர், சடங்குகளின் முடிவில் ஒரு வாக்கியம் கூறினார். || 5

देवदेवेशविश्वेश परमात्मन् परात्पर।
करोषि किमिदंकर्म दैवे पित्र्येच केशव।
श्रीनारायण उवाच-
पितरस्सर्वभूताना मस्माकं च मुनेस्स्वयम्।
भगवान् वासुदेवो हि मूलप्रकृतिरुच्यते।
प्रकृतिर्यो हि भूतानां येनसर्वमिदं ततम्।
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः।
पिताहमस्य जगतो माता दाता पितामहः।
वेद्यं पवित्रमोंकार ऋक्सामायजुरेवच।
गतिर्भर्ता प्रभुस्साक्षी निवासश्शरणं सुहृत्।
इति मामवदत्पूर्वं भगवान् भूतभावनः। 10

தே³வதே³வேஶவிஶ்வேஶ பரமாத்மன் பராத்பர |
கரோஷி கிமித³ம் கர்ம தை³வே பித்ர்யே ச கேஶவ ||
ஸ்ரீநாராயண உவாச-
பிதரஸ்ஸர்வபூ⁴தானா மஸ்மாகம் ச முனேஸ்ஸ்வயம் |
ப⁴க³வான் வாஸுதே³வோ ஹி மூலப்ரக்ரு'திருச்யதே ||
ப்ரக்ரு'திர்யோ ஹி பூ⁴தானாம் யேன ஸர்வமித³ம் ததம் |
ஸ்வகர்மணா தமப்⁴யர்ச்ய ஸித்³தி⁴ம் விந்த³தி மானவ: ||
பிதாஹமஸ்ய ஜக³தோ மாதா தா³தா பிதாமஹ: |
வேத்³யம் பவித்ரமோங்கார ரு'க்ஸாமாஜுரேவ ச |
க³திர்ப⁴ர்தா ப்ரபு⁴ஸ்ஸாக்ஷீ நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ரு'த் |
இதி மாமவத³த்பூர்வம் ப⁴க³வான் பூ⁴தபா⁴வன: | 10

தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! உலகிற்கெல்லாம் ஈசனே! பரமாத்மனே! பரம் பொருளே! கேசவா, தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் செய்யப்படும் இந்தச் சடங்கை நீ ஏன் செய்கிறாய்?

ஸ்ரீநாராயணன் கூறினார்-
முனிவரே! எல்லா உயிர்களுக்கும், நமக்கும் கூட பித்ருக்கள் பகவான் வாசுதேவனே. அவரே மூலப் பிரகிருதி என்று சொல்லப்படுகிறார். அவரே எல்லா உயிர்களுக்கும் காரணமாக இருக்கிறார். அவராலேயே இந்த உலகம் முழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரையே தன் கர்மத்தால் ஆராதித்து மனிதன் சித்தியை அடைகிறான். இந்த உலகத்திற்கு நான்

தந்தை, தாய், ஸமர்ப்பிப்பவன், பிதாமகன். அறியப்படவேண்டியதும், பரிசுத்தமானதுமான ஓங்காரம், ரிக், சாம, யஜூர் வேதங்கள் அனைத்தும் நானே. கதி, காப்பவன், தலைவன், சாட்சி, இருப்பிடம், புகலிடம், நண்பன் எல்லாம் நானே என்று பூதங்களின் இருப்பிடமான பகவான் எனக்கு முன்பே கூறினார். || 10

दैवे पैत्र्येच भगवान् संपूज्यः परमिच्छताम्।
चतुर्विद्ये नमोदेवस्सर्गादीन् प्रकरोति हि।
वेदस्यकारणं बृह्मन्! सन्मात्रमभिधीयते।
तस्मिन्नाधारभूता हि सन्नामकमभूज्जगत्।
सूक्ष्ममग्ज्ञेयमग्राह्य मनौपम्यमिदं मुने।
दंडाहतोरगीवासीर्निष्क्रियं नामवर्जितम्।
अधिष्टानादभेदेन भाति द्रव्यगुणो यथा।
सिसृक्षयासृजत्तद्वै स्वाश्रितं नामरूपयेत्।
निमित्तभूतं यत्तत्त्र नमस्वेति तदेव तत्।
आत्मा भवति सर्वेषां तत्तन्नामेतिकीर्तितम्।15

தை3வே பைத்ர்யே ச ப4க3வான் ஸம்பூஜ்ய: பரமிச்ச2தாம் |
சதுர்வித்3யே நமோதே3வஸ்ஸர்கா3தீ3ன் ப்ரரோதி ஹி ||
வேத3ஸ்ய காரணம் ப்3ரஹ்மன் ஸந்மாத்ரமபி4தீ4யதே |
தஸ்மிந்நாதா4ரபூ4தா ஹி ஸந்நாமகமபூ4ஜ்ஜக3த் ||
ஸூக்ஷ்மமக்3ஞேயமக்3ராஹ்ய மனௌபம்யமித3ம் முனே |
த3ண்டா3ஹதோரகி3வாஸீம்ர்நிஷ்க்ரியம் நாமவர்ஜிதம் ||
அதி4ஷ்டா2நாத3பே4தே3ன பா4தி த்3ரவ்யகு3ணோ யதா2 |
ஸிஸ்ரு'க்ஷயா(அ)ஸ்ரு'ஜத்தத்3வை ஸ்வாஶ்ரிதம் நாமருபயேத் ||
நிமித்தபூ4தம் யத்தத்தத்ர நமஸ்வேதி ததே3வ தத் |
ஆத்மா ப4வதி ஸர்வேஷாம் தத்தந்நாமேதிகீர்திதம் | 15

மேலான நிலையை அடைய விரும்புபவர்களால் தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் பகவான் பூஜிக்கப்படவேண்டும். சதுர்வேதங்களுக்கு ஆதாரமான தேவன், படைத்தல் முதலிய செயல்களைச் செய்கிறார். பிரம்மனே! வேதத்தின் காரணம் சத் மட்டுமே என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த சத்-தில் ஆதாரமாக இருப்பது சத் என்ற பெயருடைய இந்த உலகம். முனிவரே! அது மிகச் சிறியது, அறியமுடியாதது, புலன்களால் உணர முடியாதது, ஒப்பில்லாதது, தடியால் அடிக்கப்பட்ட பாம்பு போல செயலற்றது, பெயர் இல்லாதது. அது ஒரு ஆதாரத்திலிருந்து வேறுபாடின்றி, ஒரு பொருளின் குணம் போலத் தோன்றுகிறது. படைக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால், தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பெயர், உருவம் இரண்டையும் உடையதாகப் படைத்தார். எது காரணமாக இருக்கிறதோ, அதையே வணங்கு என்பது அதுவே. அதுவே எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிறது, அதுவே தத்தன் நாமம் என்று புகழப்படுகிறது. || 15

कारणेस्वाश्रितंकार्य सदेवमभिधीयते।
कार्ये तदेव तन्नाम तद्रूपगुणभाग्भवेत्।
ततस्सूक्ष्ममविज्ञेय मव्यक्तममलं ध्रुवम्।
इंद्रियैरिद्रियार्थैश्च सर्वभूतैश्च वर्जितम्।
सह्यंतरात्मभूतानां क्षेत्रज्ञश्चेति कथ्यते।
क्षेत्रंशरीरमित्यहु स्तक्षेत्रं द्विविधं स्मृतम्।
चिदचिच्छब्दनिर्धिष्टं तयारालंबनंच सः।
चिदोऽभवच्छरीर् हि यदचिच्छेषसंज्ञितम्।
क्षेत्रज्ञो यस्सचित्प्रत्यगात्मांशो यः प्रकीर्तितः।
परात्मनोह्ययंतावत् क्षेत्रभूतोमतो मम। 20

காரணே(அ)ஸ்வாஶ்ரிதம் கார்யம் ஸதே³வமபி⁴தீ⁴யதே |
கார்யே ததே³வ தந்நாம தத்³ரூபகு³ணபா⁴க்³ப⁴வேத் ||
ததஸ்ஸூக்ஷ்மமவிஜ்ஞேய மவ்யக்தமமலம் த்⁴ருவம் |
இந்த்³ரியைரிந்த்³ரியார்தை²ஶ்ச ஸர்வபூ⁴தைஶ்ச வர்ஜிதம் ||
ஸஹ்யந்தராத்மபூ⁴தானாம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஶ்சேதி கத்²யதே |
க்ஷேத்ரம் ஶரீரமித்யாஹு ஸ்தக்ஷேத்ரம் த்³விவிதம் ஸ்ம்ரு'தம் ||
சித³சிச்ச²ப்³த³நிர்தி⁴ஷ்டம் தயாரா(அ)லம்ப³னம் ச ஸ: |
சிதோ³(அ)ப⁴வச்ச²ரீர் ஹி யத³சிச்ச²ேஷஸம்ஜ்ஞிதம் ||
க்ஷேத்ரஜ்ஞோ யஸ்ஸசித்ப்ரத்யகா³த்மாம்ஶோ ய: ப்ரக்ரீதித்த: |
பராத்மனோஹ்யயம் தாவத் க்ஷேத்ரபூ⁴தோமதோ மம | 20

காரணத்தில் தனக்குச் சொந்தமாக இல்லாத கார்யம், சத் என்று சொல்லப்படுகிறது. கார்யத்தில் அதுவே அந்தப் பெயர், உருவம், குணம் உடையதாக ஆகிறது. அதற்குப் பிறகு, அது சூட்சுமமானது, அறிய முடியாதது, வெளிப்படாதது, தூய்மையானது, நிலையானது. அது புலன்களாலும், புலன்களின் பொருள்களாலும், எல்லா உயிர்களாலும் கூட அறிய முடியாதது. அதுவே எல்லா உயிர்களுக்கும் உள்ளிருக்கும் ஆத்மா, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. க்ஷேத்ரம் என்பது சரீரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த க்ஷேத்ரம் இரண்டு வகைப்பட்டது. அது சித் மற்றும் அசித் என்று சொல்லப்படுகிறது, அவையே அதற்கு ஆதரவாகவும் இருக்கின்றன. எது அசித் என்ற சொல்லால் அறியப்படுகிறதோ, அது சித்திலிருந்து வந்த சரீரம். க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்பது சித், ப்ரத்யகாத்மா என்ற அம்சமாகப் போற்றப்படுகிறது. பரமாத்மாவின் ஒரு பகுதியாகவே க்ஷேத்ரம் என்னால் கருதப்படுகிறது. || 20

क्षेत्रज्ञोप्ययमेवोक्त स्तस्यक्षेत्रद्वयं यतः।
त्रिगुणाव्यतिरिक्तो वै पुरुषश्चेतिकल्पितः ।
तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम।
अव्यक्तव्यक्तभावस्ता या सा प्रकृतिरव्यया।
तां योनिमावयोर्विद्धि योऽसौ सदसदात्मकः।
आवाभ्यां पूज्यतेऽसौ हि दैवे पित्र्येच कर्मणि ।
नास्तितस्मात्परोऽन्यो हि पितामाताऽथवा द्विज।
आत्मा हि नौ स विज्ञेयस्ततस्तम् पूजयावहौ।
पिता पितामहश्चाथ प्रपितामह एव च।
एतेषामंतरंगो हि विश्वात्मा पुरुषोत्तमः ।25

க்ஷேத்ரஜ்ஞோ(அ)ப்யயமேவோக்த ஸ்தஸ்ய க்ஷேத்ரத்3வயம் யத: |
த்ரிகு3ணாவ்யதிரிக்தோ வை புருஷஶ்சேதிகல்பித: ||
தஸ்மாத3வ்யக்தமுத்பன்னம் த்ரிகு3ணம் த்3விஜஸத்தம |
அவ்யக்தவ்யக்தபா4வஸ்தா யா ஸா ப்ரக்ரு'திரவ்யயா ||
தாம் யோனிமாவயோர்தி3த்3தி4 யோ(அ)ஸௌ ஸத3ஸதா3த்மக: |
ஆவாப்4யாம் பூஜ்யதே(அ)ஸௌ ஹி தை3வே பித்ர்யே ச கர்மணி ||
நாஸ்திதஸ்மாத் பரோ(அ)ன்யோ ஹி பிதா மாதா(அ)த2வா த்3விஜ |
ஆத்மா ஹி நௌ ஸ விஜ்ஞேயஸ்ததஸ்தம் பூஜயாவஹௌ ||
பிதா பிதாமஹஶ்சா(அ)த2 ப்ரபிதாமஹ ஏவ ச |
ஏதேஷாமந்தரங்கோ3 ஹி விஶ்வாத்மா புருஷோத்தம: | 25

க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்று சொல்லப்படுபவன் இவனே, அவனுக்கு இரண்டு க்ஷேத்ரங்கள் உண்டு. அவன் முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன், புருஷன் என்றும் சொல்லப்படுபவன். அவனிடமிருந்துதான் வெளிப்படாத முக்குணங்கள் உண்டாகின்றன. பிராமணச் சிறந்தவரே! எது வெளிப்படாததாகவும், வெளிப்பட்டதாகவும் இருக்கிறதோ, அதுவே அழியாத பிரகிருதி. அதுதான் நம் இருவருக்கும் பிறப்பிடமாக இருக்கிறது. மேலும் அது சத் மற்றும் அஸத் இரண்டின் தன்மையையும் கொண்டிருக்கிறது. தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் செய்யப்படும் சடங்குகளில் அது நம்மால் பூஜிக்கப்படுகிறது. அதைவிட உயர்ந்ததாகவோ, வேறாகவோ, அப்பா, அம்மா என்று சொல்லத்தக்க உறவுகளோ யாருமில்லை. ஆத்மாவாக இருப்பவன் இவனே என்று அறியவேண்டும், ஆகையால் நாம் அவனை பூஜிக்கிறோம். அப்பா, தாத்தா, கொள்ளுத்தாத்தா இவர்கள் எல்லோருக்கும் உள்ளேயும், வெளியேயும் இருக்கும் ஆத்மா, புருஷோத்தமன். || 25

तदभेदेन यष्टव्यसर्वेषां मुनिसत्तम।
सामानाधिकरण्येन पित्राधिकृतनामकः।
तदंतर्यामियजनं वैष्णवानां निरूपितम्।
मुमुक्षूणां च सर्वेषां विष्णोराज्ञानुसारतः ।
तेनैषाप्रथिताबृह्मन्! मर्यादालोकभाविनी।
दैवंपित्र्यं च कर्तव्यं इति तस्यानुशासनम्।
बृह्मस्थाणुमरुद्दक्षो भृगुर्धर्मस्तथा यमः।
मरीचिरंगिरोऽत्रीच पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः।
वसिष्ठः परमेष्ठीच विवस्वान् सोम एव च।
कर्दमश्चापि यः प्रोक्तः क्रोधोविक्रीत एव च। 30

தத3பே4தே3ன யஷ்டவ்யஸர்வேஷாம் முனிஸத்தம |
ஸாமானாதி4கரண்யேன பித்ராதி4க்ரு'தநாமக: ||
தத3ந்தர்யாமிஜனம் வைஷ்ணவானாம் நிருபிதம் |
முமுக்ஷூணாம் ச ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராஜ்ஞாநுஸாரத: ||
தேனைஷாப்ரதி2தாப்3ரஹ்மன் மர்யாதா3லோகபா4வினீ |
தை3வம் பித்ர்யம் ச கர்தவ்யம் இதி தஸ்யானுஶாஸனம் ||
ப்3ரு'ஹ்மஸ்தா2ணுமருத்3த3க்ஷோ ப்4ரு'கு3ர்த4ர்மஸ்ததா2 யம: |
மரீசிரங்கி3ரோ(அ)த்ரீ ச புலஸ்த்ய: புலாஹ: க்ரது: ||
வஸிஷ்ட2: பரமேஷ்டீ2 ச விவஸ்வான் ஸோம ஏவ ச |
கர்த3மஶ்சாபி ய: ப்ரோக்த: க்ரோதோ4விக்ரீத ஏவ ச | 30

முனிவர்களில் சிறந்தவரே! எல்லோரும் அவனோடு ஒன்றாகக் கருதி பூஜிக்க வேண்டும். பித்ருக்களுக்குச் செய்யும் ஆராதனை, விஷ்ணுவுக்குள் இருக்கும் அந்தர்யாமியைப் பூஜிப்பதாக இருக்கிறது. மோட்சத்தை அடைய விரும்புபவர்கள், விஷ்ணுவின் கட்டளைக்கு ஏற்பச் செய்ய வேண்டியது. பிரம்மனே! இந்த ஒழுக்கம் உலகத்தில் நிலைத்திருக்கும்.

தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்வது அவருடைய கட்டளை. பிரம்மா, ஸ்தாணு, மருத், தக்ஷன், பிருகு, தர்மம், யமன், மரீசி, அங்கிரஸ், அத்ரி, புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, வசிஷ்டர், பரமேஷ்டி, விவஸ்வான், சோமன், கர்தமர், மற்றும் கோபம், விக்ரீதன் ஆகியோரும் ப்ரஜாபதிகளே ஆவர். || 30

एकविंशतिरुत्पन्नाः ते प्रजापतयस्स्मृताः
तस्य देवस्य मर्यादां पूजयंतस्सनातनीम्।
चिदचित्परमात्मेति तत्त्वत्रय विचिंतनात्।
दैवं पित्र्यंचकुर्वंति ज्ञानपूर्व निरंतरम्।
ते कर्मबंधनिर्मुक्ता ज्ञानाकारनिषेवणात्।
ज्ञानैकाकारमात्मानं प्राप्नुवंति न संशयः।
ये तु ज्ञानमृते दैवंपित्र्यं कर्मद्युपासनात्।
ते भिन्नफलभोक्तारस्संसारं प्रविशंति हि।
अंतर्याम्यनुसंधानं फलसंग निवर्तनम्।
आत्मन्श्चाय कर्तृत्वं ज्ञानमेतद्धि कर्मणि।35

ஏகவிம்ஶதிருத்பன்னா: தே ப்ரஜாபதயஸ்ஸ்ம்ரு'தா: |
தஸ்ய தே³வஸ்ய மர்யாதா³ம் பூஜயந்தஸ்ஸனாதனீம் ||
சித³சித்பரமாத்மேதி தத்த்வத்ரய விசிந்தனாத் |
தை³வம் பித்ர்யம் ச குர்வந்தி ஜ்ஞானபூர்வ நிரந்தரம் ||
தே கர்மப³ந்த⁴நிர்முக்தா ஜ்ஞானாகாரநிஷேவணாத் |
ஜ்ஞானைகாகாரமாத்மானம் ப்ராப்னுவந்தி ந ஸம்ஶய: ||
யே து ஜ்ஞானம்ரு'தே தை³வம் பித்ர்யம் கர்மத்³யுபாஸனாத் |
தே பி⁴ன்னப²லபோ⁴க்தாரஸ்ஸம்ஸாரம் ப்ரவிஶந்தி ஹி ||
அந்தர்யாமி(அ)நுஸந்தா⁴னம் ப²லஸங்க³ நிவர்தனம் |
ஆத்மன்ஶ்சாய கர்த்ரு'த்வம் ஜ்ஞானமேதத்³தி⁴ கர்மணி | 35

இருபத்தி ஒரு ப்ரஜாபதிகள் தோன்றினர். அவர்கள் அந்த தேவனின் சனாதனமான வரம்பை பூஜிக்கின்றனர். சித், அசித், பரமாத்மா என்னும் மூன்று தத்துவங்களையும் நன்கு உணர்ந்து, தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளை இடைவிடாமல் ஞானத்துடன் செய்கிறார்கள். அவர்கள், ஞானத்தின் வடிவத்தை அனுபவிப்பதன் மூலம் கர்ம பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு, ஞானத்தின் வடிவமாகவே மாறுகிறார்கள், இதில் சந்தேகமே இல்லை. யார் ஞானமில்லாமல், தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளைச் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் வெவ்வேறு பலன்களை அனுபவித்து மீண்டும் இந்த உலகத்தில் பிறக்கிறார்கள். உள்ளிருக்கும் அந்தர்யாமியை நினைத்துப் பார்ப்பதும், பலனை எதிர்பாராமல் இருப்பதும், தன்னைத் தானே ஒரு கருவியாக நினைத்துச் செய்வதும் கர்மத்தின் ஞானமாகும். || 35

सर्वत्रयजनंविष्णो रंतर्यामितयामुने।
वैष्णवानांगृहस्थानां धर्मोऽयं पारमार्थिकः।
दैवं पित्र्यं च सततं तस्यविज्ञाय तत्त्वतः।
आत्मप्राप्याणि च ततः प्राप्नुवंतिद्विजोत्तमाः।
स्वर्गस्था अपि ये केचित् तं नमस्यंतिदेहिनः।
ते तत्प्रसादाद्गच्छंति तेनादिष्टफलांगतिम्।
ज्ञानिनां तु फलंवेकं निर्धिष्टं दैवपित्र्योः ।
अज्ञानां तु फलं नाना निष्फलंखलुचैव तत्।
ज्ञानिनःकर्मकर्तारः कर्मायत्प्रतिबंधकम्।
निवर्त्यस्वात्मनंप्राप्तौ मुक्ता एव भवंति हि। 40

ஸர்வத்ரயஜனம் விஷ்ணோ ரந்தர்யாமிதயாமுனே |
வைஷ்ணவானாம் க்³ரு'ஹஸ்தா²னாம் த⁴ர்மோ(அ)யம் பாரமார்தி²கः ||
தை³வம் பித்ர்யம் ச ஸததம் தஸ்ய விஜ்ஞாய தத்த்வதः |
ஆத்மப்ராப்யாணி ச ததः ப்ராப்னுவந்தி த்³விஜோத்தமாः ||
ஸ்வர்க³ஸ்தா² அபி யே கேசித் தம் நமஸ்யந்தி தே³ஹினः |
தே தத்ப்ரஸாதா³த்³க³ச்ச²ந்தி தேனாதி³ஷ்ட²ப²லாங்க³திம் ||
ஜ்ஞானினாம் து ப²லம் வேக³ம் நிர்தி⁴ஷ்டம் தை³வபித்ர்யோः |
அஜ்ஞானாம் து ப²லம் நானா நிஷ்ப²லம் க²லு சைவ தத் ||
ஜ்ஞானினः கர்மகர்தாரः கர்மா யத்ப்ரதிப³ந்த⁴கம் |
நிவர்த்ய ஸ்வாத்மனம் ப்ராப்தௌ முக்தா ஏவ ப⁴வந்தி ஹி | 40

முனிவரே! எல்லா இடங்களிலும் விஷ்ணுவை உள்ளிருக்கும் அந்தர்யாமியாகக் கருதி வழிபடுவது, வைஷ்ணவ இல்லறத்தாரின் மிக முக்கியமான தர்மமாகும். தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளை எப்போதும் அதன் உண்மையை அறிந்து செய்தால், ஆத்மாவை அடையக்கூடிய பலன்களை நிச்சயமாகப் பெறுகிறார்கள். சொர்க்கத்தில் இருப்பவர்கள் கூட அவரை வணங்குகிறார்கள். அவர்கள் அவருடைய அருளினால், அவரால் விதிக்கப்பட்ட பலன்களை அடைகிறார்கள். ஞானிகள், தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளின் மூலம் ஒரே பலனை அடைகிறார்கள். அஞ்ஞானிகளுக்குப் பலவிதமான பலன்கள் உண்டாகும், ஆனால் அது பயனற்றது. ஞானிகள் கர்மங்களைச் செய்பவர்களாகவும், கர்மம் ஒரு தடையாக இருப்பதை உணர்ந்து அதிலிருந்து விலகி, தங்கள் ஆத்மாவை அடைந்து மோட்சம் அடைகிறார்கள். || 40

येहिनस्साप्तदशभिर्गुणैः कर्मभिरेव च।
कलापंचदशत्युक्ता स्तेमुक्ता इति निश्चयः।
मुक्तानां तुगतिर्ब्रह्मन्! क्षेत्रज्ञ इति निश्चिता।
स हि सर्वगुणैश्चैव निर्गुणाश्चैव कथ्यते।
प्रकृतेर्गुणसंयोगात् त्रिगुणः पुरुषोत्तमः ।
नित्यात्मगुणसंपन्नस्सच सर्वगुणो मतः।
अव्यक्तोपि ह्यदृश्योपि दुर्गमापि महामते।
ज्ञानेनकर्ममिश्रेण दुष्टकर्मव्यपोह्य च।
व्यक्तिमायाति विप्रर्षे भगवान् सात्वतांपतिः।
परमैकांतिनांगम्यो नात्रकार्यविचारणा। 45

யே ஹி நஸ்ஸாப்தத³ஶபி⁴ர்கு³ணைः கர்மபி⁴ரேவ ச |
கலா பஞ்சத³ஶத்யுக்தா ஸ்தே முக்தா இதி நிஶ்சயः ||
முக்தானாம் து க³திப்³ரஹ்மன் க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி நிஶ்சிதா |
ஸ ஹி ஸர்வகு³ணைஶ்சைவ நிர்கு³ணாஶ்சைவ கத்²யதே ||
ப்ரக்ரு'தேர்கு³ணஸம்யோகா³த் த்ரிகு³ணः புருஷோத்தமः |
நித்யாத்மகு³ணஸம்பன்னஸ்ஸ ச ஸர்வகு³ணோ மத்தः ||
அவ்யக்தோ(அ)பி ஹ்யத்³ரு'ஶ்யோ(அ)பி து³ர்க³மாபி மஹாமதே |
ஜ்ஞானேன கர்மமிஶ்ரேண து³ஷ்டகர்மவ்யபோஹ்ய ச ||
வ்யக்திமாயாதி விப்ரர்ஷே ப⁴க³வான் ஸாத்வதாம் பதிः |
பரமைகாந்திநாம் க³ம்யோ நாத்ரகார்யவிசாரணா | 45

யார் பதினேழு குணங்களாலும், கர்மங்களாலும் நிறைந்திருக்கிறார்களோ, மேலும் பதினைந்து கலைகளை உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் முக்தி அடைந்தவர்கள் என்பது உறுதி. முக்தி அடைந்தவர்களின் கதி க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்பது

நிச்சயிக்கப்பட்டது. அவர் எல்லா குணங்களையும் உடையவராகவும், குணங்கள் இல்லாதவராகவும் சொல்லப்படுகிறார். பிரகிருதியின் குணங்களின் சேர்க்கையால் புருஷோத்தமன் முக்குணங்களை உடையவராக ஆகிறார். நித்திய ஆத்ம குணங்களை உடைய அவர் எல்லா குணங்களையும் உடையவராகக் கருதப்படுகிறார். அறிஞர்களில் சிறந்தவரே! வெளிப்படாதவராகவும், கண்ணுக்குத் தெரியாதவராகவும், அடைய முடியாதவராகவும் இருந்தாலும், ஞானம், கர்மம் இரண்டையும் கலந்து தவறான கர்மங்களை விலக்கிய பிறகு, சாத்வதர்களின் தலைவனான பகவான் வெளிப்படுகிறார். பரம ஏகாந்திகளுக்கு மட்டுமே அடையக் கூடியவர், இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. || 45

दृश्यते ज्ञानयोगेन ह्यावां च प्रसृतौ ततः।
एवं ज्ञात्वा तमात्मानं पूजयावस्सनातनम्।
तं वेदाश्चाश्रमाश्चैव नानामतसमाश्रिताः।
भक्त्यासंपूजयंत्याशु गंतिचैव ददाति सः।
ए तु तद्भावितालोके ह्येकांतित्वं समास्थिताः।
ए तदभ्यधिकं तेषां यत्ते तं प्रविशंत्यत ।
दैवं च पित्र्यं च कर्तव्यं तदाज्ञापालनाय हि।
प्रीतः प्रयच्छति क्षिप्रं धर्ममेकांतिनां हरिः।
इति नारायणेनोक्तं नारदाय विपृच्छते।
द्वयोरेकफलं विप्रा द्वयोरेकं च दैवतं । 50

த்³ரு'ஶ்யதே ஜ்ஞானயோகே³ன ஹ்யாவாம் ச ப்ரஸ்ரு'தௌ தத꞉ |
ஏவம் ஜ்ஞாத்வா தமாத்மானம் பூஜயாவஸ்ஸனாதனம் ||
தம் வேதா³ஶ்சாஶ்ரமாஶ்சைவ நானாமதஸமாஶ்ரிதா꞉ |
ப⁴க்த்யா ஸம்பூஜயந்த்யாஶு க³ந்தி ச த³தா³தி ஸ꞉ ||
ஏ து தத்³பா⁴விதா லோகே ஹ்யேகாந்தித்வம் ஸமாஸ்தி²தா꞉ |
ஏ தத³ப்⁴யதி⁴கம் தேஷாம் யத்தே தம் ப்ரவிஶந்த்யத ||
தை³வம் ச பித்ர்யம் ச கர்தவ்யம் ததா³ஜ்ஞாபாலனாய ஹி |
ப்ரீத꞉ ப்ரயச்ச²தி க்ஷிப்ரம் த⁴ர்மமேகாந்திநாம் ஹரி꞉ ||
இதி நாராயணேனோக்தம் நாரதா³ய விப்ரு'ச்ச²தே |
த்³வயோரேகப²லம் விப்ரா த்³வயோரேகம் ச தை³வதம் | 50

ஞான யோகத்தினால் அவனும் நாமும் அவனிடமிருந்து தோன்றியதை அறியலாம். இவ்வாறு ஆத்மாவை அறிந்து, சனாதனமான அவனைப் பூஜிக்க வேண்டும். வேதங்கள், ஆசிரமங்கள், பல மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள், எல்லோரும் பக்தி செய்து அவனை விரைவில் அடைகிறார்கள். அவன் கதியையும் ஸமர்ப்பிக்கிறார். யார் அவனையே நினைத்து ஏகாந்தியாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அவனை அடைவது மேலானது. தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகள் அவன் கட்டளைப்படி செய்யப்படவேண்டும். ஏகாந்திகளிடம் மகிழ்ச்சியடைந்து ஹரி சீக்கிரமாக தர்மத்தைக் ஸமர்ப்பிக்கிறார். நாரதர் கேட்ட கேள்விக்கு நாராயணன் பதிலளித்தார். பிராமணர்களே! இவ்விரண்டிற்கும் ஒரே பலன், ஒரே தெய்வம். || 50

दैवेसाक्षाद्धरिः पूज्यश्शंखचक्रगदाधरः।
अंतर्यामिधियापैत्रे पूज्यः पित्रादिरूपतः ।
वैष्णवानांविशेषोऽयं पित्र्ये कर्मणिवर्तते।
तदहं संप्रवक्ष्यामि संक्षेपान्मुनिसत्तमाः।
विष्णुशेषेणयष्टव्याः पितरो द्वादशीदिने।
अन्यथा निरयंयांति पितरोयेऽस्यजन्मदाः।
वैष्णवानां विशेषोऽयं दैवेपित्र्येच कर्मणि।

पशुघातो न कर्तव्यो मुन्यन्नेनपरागतिः।
न श्राधेह्यमिषांदेयं पितृणां च कदाचन।
न चामिषाशिनः पित्र्ये यष्टव्याश्राद्धकर्मणि।55

தை³வே ஸாக்ஷாத்³த⁴ரிः பூஜ்யஶ்ச²ங்க²சக்ர கதா³த⁴ரः |
அந்தர்யாமிதி⁴யா பைத்ரே பூஜ்யः பித்ராதி³ரூபதः ||
வைஷ்ணவானாம் விஶேஷோ(அ)யம் பித்ர்யே கர்மணி வர்ததே |
தத³ஹம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸங்க்ஷேபான் முனிஸத்தமாः ||
விஷ்ணுஶேஷேண யஷ்டவ்யாः பிதரோ த்³வாத³ஶீதி³னே |
அந்யதா² நிரயம் யாந்தி பிதரோ யே(அ)ஸ்ய ஜன்மதா³ः ||
வைஷ்ணவானாம் விஶேஷோ(அ)யம் தை³வே பித்ர்யே ச கர்மணி |
பஶுகா⁴தோ ந கர்தவ்யோ முன்யன்னேன பராக³திः ||
ந ஶ்ராதே⁴ஹ்யமிஷாந்தே³யம் பித்ரு'ணாம் ச கதா³சன |
ந சாமிஷாஶினः பித்ர்யே யஷ்டவ்யாஶ்ஶ்ராத்³த⁴கர்மணி | 55

சங்கு சக்கரம் கதை ஏந்திய ஹரியை தேவர்களுக்கான சடங்குகளில் நேரடியாக பூஜிக்க வேண்டும். பித்ருக்களுக்குச் செய்யும் சடங்குகளில் அந்தர்யாமியாகவும், பித்ருக்களின் வடிவமாகவும் பூஜிக்க வேண்டும். பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளில் வைஷ்ணவர்களின் சிறப்பு என்னவென்றால் அதை நான் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே ! துவாதசி அன்று, விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உணவை பித்ருக்களுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், நம்மைப் பெற்றெடுத்த பித்ருக்கள் நரகத்திற்குச் செல்வார்கள். இது வைஷ்ணவர்களுக்கு தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளில் உள்ள சிறப்பு. விலங்குகளை பலியிடக் கூடாது, முனிவர்கள் உண்ணும் உணவை அவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கவேண்டும். சிராத்தத்தில் பித்ருக்களுக்கு எப்போதும் மாமிசம் ஸமர்ப்பிக்கக்கூடாது. மாமிசம் சாப்பிடுபவர்களை சிராத்த சடங்குகளில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது. || 55

वैष्णवस्सततं पूज्या वैष्णवाब्राह्मणाद्विजाः।
नच मांसाशिनश्शैवाः शाक्ताश्चापि ह्यवैदिकाः।
लिंगिनोऽशुचयक्षुद्रा भूतभैरवचिंतकाः।
नानादेवैकनिरताः प्रयोगादिविधायिनः।
देवान्नसेविनो मंत्रपीठ विक्रयणश्चये।
प्रेतान्नभोजनोविप्रा न पूज्याश्श्राद्धकर्मणि ।
अनूर्ध्वपुण्ड्रिणश्शंखचक्रलांछन वर्जिताः।
एकादश्यन्नभोक्तारो गुरुधर्म विनिंदकाः।
अमेध्यस्पर्शनिरतास्त्यक्त विष्णूत्सवाश्च ये।
अगीतापाठनो विष्णौ सामान्यमतयोद्विजाः ।60

வைஷ்ணவஸ்ஸததம் பூஜ்யா வைஷ்ணவாப்³ராஹ்மணாத்³விஜாः |
ந ச மாம்ஸாஶினஶ்ஶைவாः ஶாக்தாஶ்சாபி ஹ்யவைதி³காः ||
லிங்கி³னோ(அ)ஶுசயக்ஷுத்³ரா பூ⁴தபை⁴ரவசிந்தகாः |
நானா தே³வைகநிரதாः ப்ரயோகா³தி³வித⁴ாயினः ||
தே³வான்னஸேவினோ மந்த்ரபீட² விக்ரயணஶ்ச யே |
ப்ரேதான்னபோ⁴ஜனோ விப்ரா ந பூஜ்யாஶ்ஶ்ராத்³த⁴கர்மணி ||
அனூர்த்⁴வபுண்ட்³ரிணஶ்ஶங்க²சக்ரலாஞ்ச²ன வர்ஜிதாः |
ஏகாத³ஶ்யன்னபோ⁴க்தாரோ------கு³ருத⁴ர்ம விநந்த³காः ||
அமேத்⁴யஸ்பர்ஶநிரதாஸ்த்யக்த விஷ்ணூத்ஸவாஶ்ச யே |
அகீ³தாபாட²னோ விஷ்ணௌ ஸாமாந்யமதயோ த்³விஜாः | 60

வைஷ்ணவர்களும், வைஷ்ணவ பிராமணர்களும் எப்போதும் பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். மாமிசம் சாப்பிடுபவர்களையும், சைவர்கள், சாக்தர்கள், வேதங்களை மதிக்காதவர்கள், சிவலிங்கம் அணிந்திருப்பவர்கள், அசுத்தமானவர்கள், அற்பமானவர்கள், பேய், பைரவனைப் பற்றி சிந்திப்பவர்கள், பல தெய்வங்களை வணங்குபவர்கள், மந்திர தந்திரங்களைச் செய்பவர்கள், தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உணவை உண்பவர்கள், மந்திர பீடங்களை விற்பவர்கள், பிணங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உணவை உண்பவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் சிராத்த கர்மத்தில் பூஜிக்கப்படக் கூடாது. மேல் நோக்கிய திருமண் இடாதவர்கள், சங்கு சக்கர முத்திரை இல்லாதவர்கள், ஏகாதசி அன்று உணவு உண்பவர்கள், குரு மற்றும் தர்மத்தை நிந்திப்பவர்கள், அசுத்தமானதைத் தொடுபவர்கள், விஷ்ணு திருவிழாக்களைத் தவிர்ப்பவர்கள், விஷ்ணு கீதைகளைப் பாடாதவர்கள், சாதாரணமாக இருப்பவர்கள் போன்ற பிராமணர்கள் சிராத்த கர்மத்தில் பங்கேற்கக் கூடாது. || 60

अमन्त्रतिलकावामा नित्यकर्मविवर्जिताः।
अनुक्तकारिणोऽनुक्तभोजिनोऽनुक्तसेवकाः।
दैवे पित्र्येनवैभिज्या जटाभस्मादिधारिणः।
मध्यपानरतानां च पातकौषधसेविनाम्।
रसविक्रयाणांसंगं दूरतःपरिवर्जयेत्।
अज्ञातगोत्रप्रवरा विप्रा ये कूटसाक्षिणः।
श्राद्धादौ नैवसंभाष्या विप्राश्चांत्यज वृत्तयः।
श्राद्धकालस्तु संप्रोक्तो विष्णुना प्रभविष्णुना।
वैष्णवेन प्रकर्तव्यं श्राद्धं सच्छ्रद्धया द्विजाः।
नारदाय मयाप्रोक्तो धर्मोऽयं मुनिसत्तमाः ।65

அமந்த்ரதிலகாவாமா நித்யகர்மவிவர்ஜிதா꞉ |
அனுக்தகாரினோ(அ)னுக்தபோ⁴ஜினோ(அ)னுக்தஸேவகா꞉ ||
தை³வே பித்ர்யே ந வைபி⁴ஜ்யா ஜடாப⁴ஸ்மாதி³தா⁴ரிண꞉ |
மத்⁴யபானரதானாம் ச பாதகௌஷத⁴ஸேவினாம் ||
ரஸவிக்ரயாணாம் ஸங்க³ம் தூ³ரத꞉ பரிவர்ஜயேத் |
அஜ்ஞாதகோ³த்ரப்ரவரா விப்ரா யே கூடஸாக்ஷிண꞉ ||
ஶ்ராத்³தா⁴தௌ³ நைவ ஸம்பா⁴ஷ்யா விப்ராஶ்சாந்த்யஜவ்ரு'த்தய꞉ |
ஶ்ராத்³த⁴காலஸ்து ஸம்ப்ரோக்தோ விஷ்ணுனா ப்ரப⁴விஷ்ணுனா ||
வைஷ்ணவேன ப்ரகர்தவ்யம் ஶ்ராத்³த⁴ம் ஸச்ச்²ரத்³த⁴யா த்³விஜா꞉ |
நாரதா³ய மயா ப்ரோக்தோ த⁴ர்மோ(அ)யம் முனிஸத்தமா꞉ | 65

மந்திரம் சொல்லாமல் திலகம் இடுபவர்கள், தவறான செயல்களைச் செய்பவர்கள், சொல்லாமல் உண்பவர்கள், சொல்லாமல் வேலை செய்பவர்கள், தெய்வீக மற்றும் பித்ருக்களுக்கான சடங்குகளில் பங்கேற்காதவர்கள், சடை மற்றும் விபூதி அணிந்திருப்பவர்கள், மது அருந்துபவர்கள், பாவம் செய்யும் மருந்துகளை உட்கொள்பவர்கள், சுவைமிக்கப் பொருட்களை விற்பவர்கள் போன்றவர்களைத் தூரத்தில் தவிர்க்கவும். அறியப்படாத கோத்திரம் மற்றும் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த பிராமணர்கள், பொய் சாட்சி சொல்பவர்கள், சிராத்தம் தொடங்கும் முன், இவர்களோடு பேசக்கூடாது. அது மட்டுமல்லாமல், தாழ்ந்த செயல்களைச் செய்பவர்களும் சிராத்தத்தில் பங்கேற்கக்கூடாது. சிராத்தம் செய்ய வேண்டிய காலத்தை விஷ்ணு பகவான் சொல்லியிருக்கிறார்.

வைஷ்ணவர்கள் நம்பிக்கையுடன் சிராத்தம் செய்ய வேண்டும். முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே! இந்த தர்மத்தை நான் நாரதருக்குச் சொன்னேன். || 65

मदुकेशकितमना निर्दारायगतो हरिम्।
नारदेन पुरापृष्टो भगवान् मधुसूदनः।
प्रपन्नस्त्वं हरे देव कथं देवांतरं यजेत्।
श्री भगवानुवच-
नचदेवांतरधिया वैष्णवैरर्च्यते परः।
कर्मत्यागेन मे विप्र ! शासनंकुत्रविद्यते।
कर्मणामनसावाचा यत्नात्कार्यं सदैव हि।
सऋणैरनृणैर्वापि यावद्देहक्षयं द्विज।
विविक्तंधर्ममेतावत् सिद्धानामपि देहिनाम्।
संसेव्यमाज्ञयामे तु नात्रकार्यविचारणा।
असिद्धेनतु कर्तव्यं ज्ञानपूर्वं द्विजोत्तम। 70

மது³கேஶகிதமனா நிர்³தா³ராயக³தோ ஹரிம் |
நாரதே³ன புராப்ரு'ஷ்டோ ப⁴க³வான் மது⁴ஸூத³ன: ||
ப்ரபன்னஸ்த்வம் ஹரே தே³வ கத²ம் தே³வாந்தரம் யஜேத் |
ஶ்ரீப⁴க³வானுவாச-
ந ச தே³வாந்தரதி⁴யா வைஷ்ணவைரர்ச்யதே பர: |
கர்மத்யாகே³ன மே விப்ர ஶாஸனம் குத்ர வித்³யதே ||
கர்மணாமனஸா வாசா யத்னாத் கார்யம் ஸதை³வ ஹி |
ஸரு'ணைரந்ரு'ணைர்வாபி யாவத்³தே³ஹக்ஷயம் த்³விஜ ||
விவிக்தம் த⁴ர்மமேதாவத் ஸித்³தா⁴னாமபி தே³ஹினாம் |
ஸம்ஸேவ்யமாஜ்ஞயா மே து நாத்ரகார்யவிசாரணா ||
அஸித்³தே⁴ன து கர்தவ்யம் ஜ்ஞானபூர்வம் த்³விஜோத்தம | 70

மதுசூதனனான பகவான், மனக்கவலையுடன், தன் இருப்பிடத்தை விட்டு விலகி, ஹரியை அடைந்தார். முன்பு நாரதர் கேட்ட கேள்விக்கு, மதுசூதனன் பதிலளித்தார். "ஹே ஹரி தேவா! நான் உம்மிடம் சரணடைந்தவன், எப்படி நான் வேறு தேவர்களை வழிபட முடியும்?" என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்-
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வேறு தேவர்களை நினைத்து வழிபட மாட்டார்கள். பிராமணரே! கர்மாவைச் செய்யாமல் இருப்பதற்கு என் கட்டளை எங்கு இருக்கிறது? மனம், சொல், செயல் இவற்றால் எப்போதும் கவனமாக கர்மாவைச் செய்யவேண்டும். கடன் பட்டவனாக இருந்தாலும், கடனில்லாதவனாக இருந்தாலும், உடல் அழியும் வரை கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும். இதுதான் சித்தர்களைப் போல இருக்கும் மனிதர்கள் செய்ய வேண்டிய தர்மம். என் கட்டளையின்படிச் செய்யுங்கள், இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். சித்தி அடையாதவர்கள் ஞானத்துடன் கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும். || 70

आत्मसिद्ध्यर्थमप्येष सिद्धोऽयंलोकसंग्रहात्।
नाचरेद्योपिवैसिद्धो लौकिकंधर्ममग्रतः।
उपप्लवं स कुरुते धर्मस्य मम नारद
त्यागाद्धर्मस्यलोकस्य ग्लानिर्भवति सर्वतः।
तद्धर्महमेवापि न त्यजामि सनातनम्।
विवेकज्ञैरयंतस्माल्लोकाचारपथास्थितः।
आदेहपाताद्यत्नेन रक्षणीयः प्रयत्नतः।

आचाराणां हि सर्वेषां धर्माणां मुनिसत्तम!।
श्राद्धंमेरोचते यादृक् तादृग्ज्ञैर्वा परं तुवै।
तस्यकालं विधानं च यथावदवधारय। 75

ஆத்மஸித்³த்⁴யர்த²மப்யேஷ ஸித்³தோ⁴(அ)யம் லோகஸங்க்³ரஹாத் |
நாசரேத்³யோ(அ)பி வை ஸித்³தோ⁴ லௌகிகம் த⁴ர்மமக்³ரத꞉ ||
உபப்லவம் ஸ குருதே த⁴ர்மஸ்ய மம நாரத³ |
த்யாகா³த்³த⁴ர்மஸ்ய லோகஸ்ய க்³லானிர் ப⁴வதி ஸர்வத꞉ ||
தத்³தர்³த⁴மஹமேவாபி ந த்யஜாமி ஸனாதனம் |
விவேகஜ்ஞைரயம் தஸ்மால்லோகாசாரபதா²ஸ்தி²த꞉ ||
ஆதே³ஹபாதாத்³யத்னேன ரக்ஷணீய꞉ ப்ரயத்னத꞉ |
ஆசாராணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் த⁴ர்மாணாம் முனிஸத்தம |
ஶ்ராத்³த⁴ம் மே ரோசதே யாத்³ருʼக் தாத்³ருʼக்³ஜ்ஞைர்வா பரம் து வை |
தஸ்ய காலம் விதா⁴னம் ச யதா²வத³வதா⁴ரய | 75

ஆத்மாவை அடையும் சித்தி அடைந்தவர்கள், உலக நன்மைக்காக உலக தர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு சித்தி அடைந்தவன், லௌகீக தர்மங்களைச் செய்யாமல் இருந்தால், அவன் என் தர்மத்திற்குத் தீங்கைச் செய்கிறான். நாரதரே! தர்மத்தை விட்டால், உலகில் எல்லா இடங்களிலும் அழிவு ஏற்படும். அதனால்தான் நான் சனாதன தர்மத்தை விடமாட்டேன். விவேகம் உடையவர்கள் லோகாச்சாரப்படி நடக்க வேண்டும். உடம்பு அழியும் வரை தர்மத்தை முயற்சியுடன் காக்க வேண்டும். முனிவர்களில் சிறந்தவரே! எல்லா ஆச்சாரங்களிலும், எல்லா தர்மங்களிலும், எனக்கு சிராத்தம் மிகவும் பிடிக்கும். அதன் காலம், விதி போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ளுங்கள். || 75

सिताऽसितेचद्वादश्या वमावास्याच पूर्णिमा।
राहुसंदर्शनंचैव सूर्यसंक्रमणं तथा।
श्राद्धं तत्रप्रयत्नेन काम्यं कुर्याच्च भक्तितः।
नवान्नप्राशनेचैव तीर्थेवाऽऽयतने हरेः।
पात्रेक्षेत्रेप्यसंसिद्ध प्रतिष्ठायांपवित्रके।
वापीकूपतटाकानां वृक्षाणांपरिरक्षणे।
गोदानादौ धनत्यागे व्रतारंभे तदंतः।
शास्त्रश्रवणनिष्पत्तावारंभे च तथैव हि।
वत्सरेवत्सरे विप्र मित्राप्तानां कुटुंबिनाम्।
युगादिषुचमन्वादौ श्राद्धंकुर्याद्विचक्षणः।80

ஸிதா(அ)ஸிதே ச த்³வாத³ஶ்யா வமா வாஸ்யா ச பூர்ணிமா |
ராஹுஸந்த³ர்ஶனம் சைவ ஸூர்யஸங்க்ரமணம் ததா² ||
ஶ்ராத்³த⁴ம் தத்ர ப்ரயத்னேன காம்யம் குர்யாச்ச ப⁴க்தித꞉ |
நவான ப்ரஶனே சைவ தீர்தே² வா(அ)(ஆ)யதனே ஹரே꞉ ||
பாத்ரே க்ஷேத்ரே(அ)ப்யஸம்ஸித்³த⁴ ப்ரதிஷ்டா²யாம் பவித்ரகே |
வாபீகூபதடாகானாம் வ்ருʼக்ஷாணாம் பரி⁴ரக்ஷணே ||
கோ³தா³னாதௌ³ த⁴னத்யாகே³ வ்ரதாரம்பே⁴ தத³ந்த꞉ |
ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணநிஷ்பத்தாவாரம்பே⁴ ச ததை²வ ஹி ||
வத்ஸரே வத்ஸரே விப்ர மித்ராப்தானாம் குடும்பினாம் |
யுகா³தி³ஷு ச மந்வாதௌ³ ஶ்ராத்³த⁴ம் குர்யாத்³விசக்ஷண꞉ | 80

சுக்லபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம் துவாதசி, அமாவாசை, பௌர்ணமி, ராகு காலம், சூரிய சங்கராந்தி, போன்ற நாட்களில் பக்தியுடன் சிராத்தம் செய்ய வேண்டும். புதிய

தானியங்களை உண்ணும் போதும், தீர்த்த ஸ்தலங்களில் அல்லது ஹரியின் ஆலயங்களிலும், பரிசுத்தமான இடங்களில், கிணறுகள், குளங்கள், மரங்களை பாதுகாக்கும் போது, கோதானம் செய்யும்போதும், தானம் செய்யும்போதும், விரதம் தொடங்கும்போதும், சாஸ்திரங்களைக் கேட்கும்போதும், குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்காக ஒவ்வொரு வருடமும், யுகாதி, மன்வாதி போன்ற காலங்களில் அறிவாளியானவன் சிராத்தம் செய்ய வேண்டும். || 80

पूजयित्वा पुरादेवं तर्पयित्वा हुताशनम्।
पूर्वोक्तेन विधानेन ततस्त्वाहूयवैष्णवान्।
प्रक्षाळितांघ्रीन् स्वाचांतान् प्रोक्षितेनास्त्रवारिणा।
रात्रौस्त्रीसंगरहितान् विष्णुसूक्तप्रपाठकान्।
पवित्रहस्तान् संशुद्धान् परनिंदाविवर्जितान्।
संमुखान्मन्त्रनाथस्य चोत्तराभिमुखानपि।
आसनेषुविविक्तेषु परिच्छिन्नेषु नारद।
गायत्र्याभस्मरेखासु शंकुनास्त्रान्वितेन वा।
हृदस्त्र परिजप्ताना मासनानामथोर्ध्वतः।
प्रतिष्ठाप्यासनेपूर्वे त्वेकमादौतु वैष्णवम्। 85

பூஜயித்வா புராதே³வம் தர்பயித்வா ஹுதாஶநம் |
பூர்வோக்தேந வித⁴நேந ததஸ்த்வாஹூயவைஷ்ணவான் |
ப்ரக்ஷாலிதாங்க்⁴ரீன் ஸ்வாசாந்தான் ப்ரோக்ஷிதேநாஸ்த்ரவாரிணா |
ராத்ரௌஸ்த்ரீஸங்க³ரஹிதான் விஷ்ணுஸூக்தப்ரபாட²கான் |
பவித்ரஹஸ்தான் ஸம்ஶுத்³தான் பரநிந்தா³விவர்ஜிதான் |
ஸம்முகா²ன்மந்த்ரநாத²ஸ்ய சோத்தராபி⁴முகா²னபி |
ஆஸனேஷுவிவிக்தேஷு பரிச்சி²ன்னேஷு நாரத³ |
கா³யத்ர்யாப⁴ஸ்மரேகா²ஸு ஶங்குநாஸ்த்ரான்விதேன வா |
ஹ்ரு'த³ஸ்த்ர பரிஜப்தானா மாஸனாநாமதோ²ர்த்⁴வத: |
ப்ரதிஷ்டா²ப்யாஸனேபூர்வே த்வேகமா³தௌ³து வைஷ்ணவம் | 85

முன்பு தேவர்களை வணங்கி, அக்னியை வழிபட்டு, முன்பு சொன்ன விதிப்படி வைஷ்ணவர்களை அழைக்க வேண்டும். அவர்கள் கால்களைக் கழுவி ஆசமனம் செய்தபின் அஸ்த்ர மந்திரம் சொல்லி தெளித்த நீரை தெளிக்க வேண்டும். இரவில் பெண்களுடன் சேராத, விஷ்ணு சூக்தம் பாராயணம் செய்பவர்கள், பரிசுத்தமான கைகளை உடையவர்கள், சுத்தமானவர்கள், பிறரை நிந்திக்காதவர்கள், மந்திர தேவதைக்கு எதிரே அமர்ந்திருப்பவர்கள் அல்லது வடக்கு நோக்கி இருப்பவர்கள், தூய்மையான இடங்களில், தனித்தனியாக அமர்ந்திருப்பவர்கள், நாரதரே! காயத்ரி மந்திரம் அல்லது அஸ்த்ர மந்திரம் சொன்ன சாம்பல் ரேகையால் வரையப்பட்ட ஆசனங்களில் அல்லது ஹ்ருதய அஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபம் செய்த ஆசனங்களின் மேல், முதலில் ஒரு வைஷ்ணவரை ஆசனத்தில் அமரச் செய்ய வேண்டும். || 85

हृद्युक्तेनाथ तेनैव स्वधासंपूजितेन च।
पितुःपंक्त्यावसाने तु नाम्नाऽन्यमुपावेशयेत्।
शिरसासंयुतेनाथ गृहीत्वापाणिना द्विज।
नाम्नापितामहीयेन प्रतिष्ठाप्यासने परम्।
नेत्रस्वधावसानेन त्वक्षरेण स्वमूर्तिना ।
प्रपितामह नाम्नातु वैष्ण्वंचापरं न्यसेत्।
चत्वार एव वै पूर्व मन्त्रपीठस्यसंमुखाः ।
लक्ष्मीमन्त्रचतुष्केण मातुस्वस्यकुलस्यवा।

अस्त्रेणपितृवर्गस्य तूत्तराभिमुखंद्वयम्।
प्राङ्मुखौदैविकौविप्रौ विप्रास्त्रय उदङ्मुखाः। 90

ஹ்ரு'த்^{3}யுக்தேனாத^{2} தேனைவ ஸ்வதா^{4}ஸம்பூஜிதேன ச |
பிதுः பங்க்த்யாவஸானே து நாம்னா(அ)ன்யமுபாவேஶயேத் ||
ஶிரஸாஸம்யுதேனாத^{2} க்^{3}ரு'ஹீத்வா பாணிநா த்^{3}விஜ |
நாம்னாபிதாமஹீயேன ப்ரதிஷ்டா^{2}ப்யாஸனே பரம் ||
நேத்ரஸ்வதா^{4}வஸானேன த்வக்ஷரேண ஸ்வமூர்திநா |
ப்ரபிதாமஹ நாம்னா து வைஷ்ணவம் சாபரம் ந்யஸேத் ||
சத்வார ஏவ வை பூர்வ மந்த்ரபீட^{2}ஸ்ய ஸம்முகா^{2}ः |
லக்ஷ்மீமந்த்ர சதுஷ்கேன மாதுஸ்வஸ்ய குலஸ்ய வா ||
அஸ்த்ரேண பித்ரு'வர்க^{3}ஸ்ய தூத்தரபி^{4}முக^{2}ம் த்^{3}வயம் |
ப்ராங்முகௌ^{3} தை^{3}விகௌ விப்ரௌ விப்ராஸ்த்ரய உத^{3}ங்முகா^{2}ः | 90

ஹ்ருதய மந்திரத்தாலும், ஸ்வதா மந்திரத்தாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரை, தந்தையின் வரிசையில் கடைசியில் பெயர் சொல்லி அமரச் செய்ய வேண்டும். பிறகு, பிராமணரே! தாத்தாவின் பெயரைச் சொல்லி, தலையைத் தொட்டு கைகளால் பிடித்து, அடுத்த ஆசனத்தில் அமரச் செய்ய வேண்டும். பின்னர், நேத்ர மந்திரம் சொல்லி ஸ்வதா என்று கூறி, தனது உருவத்தில் இருக்கக்கூடிய அட்சரத்தை மனதில் நிறுத்தி, கொள்ளு தாத்தாவின் பெயரைக் கூறி மற்றொரு வைஷ்ணவரை அமரச் செய்ய வேண்டும். மந்திர பீடத்திற்கு முன் நான்கு பேர், மற்றும் லக்ஷ்மி மந்திரம் சொல்லித் தாய் மற்றும் குலத்திற்கான மந்திரம் சொல்லி அஸ்த்ர மந்திரம் சொல்லி பித்ரு வர்க்கம் வடக்கு நோக்கி இரண்டு பேர், கிழக்கு நோக்கி இரண்டு தேவர்கள் மற்றும் வடக்கு நோக்கி மூன்று பிராமணர்கள் என்று இருக்க வேண்டும். || 90

एकिकोभयत्रस्या दसंपत्तावितिक्रमः।
पात्रं वा दैविकंकृत्वा विप्रएकस्तुपैतृके।
इति वा निर्वपेच्छाद्धे निर्धनश्चान्यदाचरेत्।
संपत्तावपिपात्राणा मेकैकस्यत्रयस्त्रयः।
पित्रादेःवैष्णवःप्रोक्ताः चत्वारोवैश्वदेविकाः।
द्वौवापि दैविकेप्रोक्ता वेकैकोवा न दोषभाक्।
स्यान्मातामहिकेप्येव मेकोवैश्वदेविके।
मातामहे तु कर्तव्यं षड् दैवत्यमथापि वा।
पार्वणद्वयकंवास्यान्मुनीनांमतभेदतः।
आसनादिप्रदानेन स्थापितान् वैष्णवान् द्विजान्। 95

ஏகிகோ(அ)ப^{4}யத்ரஸ்யா த^{3}ஸம்பத்தாவிக்ரமः |
பாத்ரம் வா தை^{3}விகம் க்ரு'த்வா விப்ர ஏகஸ்து பைத்ரு'கே ||
இதி வா நிர்வபேச்சா^{2}த்^{3}தே^{4} நிர்த^{4}னஶ்சாந்யதா^{3}சரேத் |
ஸம்பத்தாவபி பாத்ராணா மேகைைகஸ்ய த்ரயஸ்த்ரயः ||
பித்ராதே^{3}ः வைஷ்ணவः ப்ரோக்தாः சத்வாரோ வைஶ்வதே^{3}விகாः |
த்^{3}வௌ வாபி தை^{3}விகே ப்ரோக்தா வேகைகோ வா ந தோ^{3}ஷபா^{4}க் ||
ஸ்யான் மாதாமஹிகே(அ)ப்யேவ மேகோ வைஶ்வதே^{3}விகே |
மாதாமஹே து கர்தவ்யம் ஷட்^{3}தை^{3}வத்யமதா^{2}பி வா ||
பார்வணத்^{3}வயகம் வாஸ்யான் முனீனாம் மதபே^{4}த^{3}தः |
ஆஸனாதி^{3}ப்ரதா^{3}னேன ஸ்தா^{2}பிதான் வைஷ்ணவான் த்^{3}விஜான் | 95

வசதி இல்லாத பட்சத்தில், ஒருவரே இரு பக்கமும் இருக்கலாம். அல்லது தேவர்களுக்கு ஒரு பாத்திரமும், பித்ருக்களுக்கு ஒரு பாத்திரமும் வைக்கலாம். அல்லது ஏழை தனக்குத்

தெரிந்த வகையில் செய்ய வேண்டும். வசதி இருந்தால், ஒருவருக்கு மூன்று மூன்று பாத்திரங்கள் வைக்கலாம். பித்ருக்களுக்கு வைஷ்ணவர்கள் நால்வர் இருக்க வேண்டும். விஸ்வேதேவர்களுக்கு நால்வர் இருக்க வேண்டும். அல்லது தேவர்களுக்கு இரண்டு அல்லது ஒருவர் இருந்தாலும் தோஷம் இல்லை. தாய் வழி தாத்தாவுக்கும் ஒரு விஸ்வேதேவர் இருக்க வேண்டும். தாய் வழி தாத்தாவுக்கு ஆறு தேவர்கள் இருக்க வேண்டும். அல்லது முனிவர்களின் வேறுபாட்டிற்கேற்ப இரண்டு பார்வணங்கள் இருக்கலாம். ஆசனம் முதலியவற்றை ஸமர்ப்பித்து வைஷ்ணவ பிராமணர்களை அமரச் செய்ய வேண்டும். || 95

द्वादशार्णेनमन्त्रेण पूजयेद्विधिना कमात्।
मन्त्रन्यासश्चसर्वेषां कर्तव्योद्वादशाक्षरैः ।
ऋग्भिःपुरुषसूक्तस्य मन्त्रराजस्यचाक्षरैः।
सर्वेचतुर्भुजाज्ञेया श्शंखचक्रगदाधराः।
किरीटकौस्तुभधरा वैनतेयासमार्जिताः।
प्रोद्यता इव चोर्ध्वतु पितृभूतस्य नारदः ।
ततो हृदयमन्त्रेण चार्घ्यपात्रोदकेन तु।
सिंचेत्क्रमेणांघ्रियुगमेकैकस्मिन् महामते।
मूलमन्त्रेण तदनु पाणिभ्यां तु तिलोदकम्।
वैष्णवानां च पितरो नवैनरकवासिनः ।100

த்³வாத³ஶார்ணேன மந்த்ரேண பூஜயேத்³விதி⁴னா க்ரமாத் |
மந்த்ரந்யாஸஶ்ச ஸர்வேஷாம் கர்தவ்யோ த்³வாத³ஶாக்ஷரை꞉ ||
ருʼக்³பி⁴꞉ புருஷஸூக்தஸ்ய மந்த்ரராஜஸ்ய சாக்ஷரை꞉ |
ஸர்வே சதுர்பு⁴ஜாஜ்ஞேயாஶ்ஶங்க²சக்ர கதா³த⁴ரா꞉ ||
கிரீடகௌஸ்துப⁴த⁴ரா வைனதேயாஸமார்ஜிதா꞉ |
ப்ரோத்³யதா இவ சோர்த்⁴வம் து பித்ருʼபூ⁴தஸ்ய நாரத³꞉ ||
ததோ ஹ்ருʼத³யமந்த்ரேண சார்க்⁴யபாத்ரோத³கேன து |
ஸிஞ்சேத் க்ரமேணாங்க்⁴ரியுக³ம் ஏகைகைஸ்மின் மஹாமதே ||
மூலமந்த்ரேண தத³னு பாணிப்⁴யாம் து திலோத³கம் |
வைஷ்ணவானாம் ச பிதரோ நவை நரகவாஸின꞉ | 100

பன்னிரண்டு எழுத்துக்களைக் கொண்ட மந்திரத்தால் முறைப்படி பூஜிக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் பன்னிரண்டு எழுத்துக்களைக் கொண்ட மந்திரத்தால் நியாசம் செய்ய வேண்டும். புருஷ சூக்தத்தின் ருக்குகளாலும், மந்திரராஜாவின் எழுத்துக்களாலும் பூஜிக்க வேண்டும். எல்லோரும் சங்கு, சக்கரம், கதை ஏந்திய நான்கு கைகளை உடையவர்களாகவும், கிரீடம், கௌஸ்துபம் அணிந்தவர்களாகவும், கருடனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வர்களாகவும், பித்ருக்கள் வானத்தை நோக்கி உயர்ந்து நிற்பது போலவும் காணப்பட வேண்டும். நாரதரே! பிறகு ஹ்ருதய மந்திரத்தால் அர்க்ய பாத்திரத்தில் இருக்கும் தண்ணீரால் அவர்கள் கால்களை ஒவ்வொருவராகக் கழுவ வேண்டும். அதன் பிறகு மூல மந்திரத்தால் கைகளால் எள்ளும் தண்ணீரும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். வைஷ்ணவர்களின் பித்ருக்கள் நரகத்தில் வசிப்பவர்கள் அல்லர். || 100

नयांयातनायांयांति न वैवस्वतसद्मनि।
पितृलोकेन ते संति परमैकांतिनो हि ते।
साक्षाद्वैकुण्ठनाथस्य द्वारदेशाऽवलंबिनः।
प्रद्युम्नसंकर्षणकवासुदेव स्वरूपकाः।
पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः।
अस्मिन्ममाध्वरेयूयं विष्णुशेषं निवेदये।
गंधपुष्पादिकंसर्वं स्वीकुरुध्वं स्वधा हि वः।
इदमर्घादिकंदिव्यं तुळसीदळमिश्रितम्।

निर्णेजनंभगवतः पादयोः प्रतिगृह्यताम्।
धूपशेषंभगवतः तथा दीपो नमोस्तु वः। 105

ந யாம் யாதனாயாம் யாந்தி ந வைவஸ்வதஸத்³மனி |
பித்ரு’லோகேன தே ஸந்தி பரமைகாந்தினோ ஹி தே ||
ஸாக்ஷாத்³வைகுண்ட²நாத²ஸ்ய த்³வாரதே³ஶா(அ)வலம்பி³ன꞉ |
ப்ரத்³யும்னஸங்கர்ஷணக வாஸுதே³வ ஸ்வரூபகா꞉ ||
பிதா பிதாமஹஶ்சைவ ததை²வ ப்ரபிதாமஹ꞉ |
அஸ்மிந்மமாத்⁴வரே யூயம் விஷ்ணுஶேஷம் நிவேத³யே ||
க³ந்த⁴புஷ்பாதி³கம் ஸர்வம் ஸ்வீகுருத்⁴வம் ஸ்வதா⁴ ஹி வ꞉ |
இத³மர்யாதி³கம் தி³வ்யம் துளஸீத³ளமிஶ்ரிதம் ||
நிர்ணேஜனம் ப⁴க³வத꞉ பாத³யோ꞉ ப்ரதிக்³ரு’ஹ்யதாம் |
தூ⁴பஶேஷம் ப⁴க³வத꞉ ததா² தீ³போ நமோ(அ)ஸ்து வ꞉ | 105

அவர்கள் வேதனை தரக்கூடிய நரகத்திற்கு செல்லமாட்டார்கள், எமனின் வீட்டிற்கும் போக மாட்டார்கள். அவர்கள் பித்ருலோகத்தில் பரம ஏகாந்திகளாக இருப்பார்கள். அவர்கள் வைகுண்ட நாதரின் வாசலை அடைந்திருப்பார்கள். பிரத்யும்னன், சங்கர்ஷணன், வாசுதேவன் ஆகியோரின் வடிவமாக இருப்பார்கள். அப்பா, தாத்தா, கொள்ளுத்தாத்தா! என்னுடைய இந்த யாகத்தில் விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உணவை உங்களுக்குத் தருகிறேன். வாசனை, பூக்கள் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், இது உங்களுக்கான ஸ்வதா. இது அர்க்யம், இது திவ்யமானது, துளசி இலை கலந்தது. பகவானின் பாதத்தை கழுவிய நீரை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தூபம், தீபம் உங்களுக்கு நமஸ்காரம். || 105

अर्घ्यदत्वा पुनःपात्रे समाहृत्यास्त्रमन्त्रतः।।
पूजयेद्गंधपुष्पाद्यैः पवित्रारोपणोत्तरम्।
पवित्रं तु कुशैः कार्यं तुलसीपल्लवैश्च वा।
संस्थाप्याग्रे भगवतः संपूज्यार्घ्यादिभिर्द्विजान्।
तेषु तांश्चिंतयेत्प्राज्ञः पितृन्मातामहानपि।
विश्वेदेवांस्तथाध्यात्वा विष्णोः पारिषदोत्तमान्।
आदायशिरसातेषा माज्ञां वै श्राद्धकर्मणि।
आगता हि महाभाग स्वागतं कृपया मयि ।
यावच्छ्राद्धंप्रवर्तेत तावत्सन्निहितानु।
निमंत्रितान् द्विजान् प्रार्थ्य संस्थितानर्पितासने। 110

அர்க்⁴யத³த்வா புன꞉ பாத்ரே ஸமாஹ்ரு’த்யாஸ்த்ரமந்த்ரத꞉ ||
பூஜயேத்³க³ந்த⁴புஷ்பாதி³பி⁴꞉ பவித்ராரோபணோத்தரம் |
பவித்ரம் து குஶை꞉ கார்யம் துளஸீபல்லவைஶ்ச வா |
ஸம்ஸ்தா²ப்யாக்³ரே ப⁴க³வத꞉ ஸம்பூஜ்யார்க்⁴யாதி³பி⁴ர்த்³விஜான் ||
தேஷு தாம்ஶ்சிந்தயேத் ப்ராஜ்ஞ꞉ பித்ரு’ன் மாதாமஹானபி |
விஶ்வேதே³வாம்ஸ்ததா²த்⁴யாத்வா விஷ்ணோ꞉ பாரிஷதோ³த்தமான் ||
ஆதா³ய ஶிரஸா தேஷாம் ஆஜ்ஞாம் வை ஶ்ராத்³த⁴கர்மணி |
ஆக³தா ஹி மஹாபா⁴க³ ஸ்வாக³தம் க்ரு’பயா மயி ||
யாவச்ச்²ராத்³த⁴ம் ப்ரவர்தேத தாவத்ஸந்நிஹிதானனு |
நிமந்த்ரிதான் த்³விஜான் ப்ரார்த²ய ஸம்ஸ்தி²தானர்பிதாஸனே | 110

அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்த பிறகு மீண்டும் அந்த பாத்திரத்தில் அஸ்த்ர மந்திரத்தை சொல்லி, வாசனை, பூக்கள் ஸமர்ப்பித்து, பவித்ரம் அணிவித்த பிறகு, பவித்ரத்தை குசப்புல்லாலோ அல்லது துளசி இலையாலோ செய்ய வேண்டும். பகவான் முன் வைத்து, அர்க்யம் முதலியவற்றை ஸமர்ப்பித்து பிராமணர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். அதில் பித்ருக்கள், தாய் வழி தாத்தா, விஸ்வேதேவர்கள், விஷ்ணுவின் சிறந்த பாரிஷதர்கள், இவர்களை மனதில் நினைத்து, சிராத்த கர்மத்தில் அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வேண்டும். மகா பாக்யவான்களே! தயவுடன் வருகை தந்தமைக்கு நன்றி. சிராத்தம் முடியும் வரை அருகில் இருங்கள். அழைக்கப் பட்ட பிராமணர்களை ஆசனத்தில் அமரச் சொல்லி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். || 110

प्रार्थयेद्भगवंतं तु पितृणांयागकर्मणि।
भगवन् पितृयागार्थं प्रार्थये त्वं विशेषतः।
तेषामनुग्रहार्थं च यागमाहर मेऽच्युत।
एवं संप्रार्थ्य देवेशं कर्मपात्रं निधाय च।
संसादयेच्चरुंधीमान् क्षीरेणसुरभेस्स्वयम्।
प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रेण भक्तं सुव्यंजनान्वितम्।
सर्वसंसादितंकिंचिद्भक्ष्यपानादि भोजनम्।
चेतसा कल्पयेत्सर्वं पितृणां तृप्तयेतु तत्।
यथा निवेशिताःपूर्व मण्डलेह्यथ नारद।
अस्त्रेणप्रणवेनैव पात्राणिक्षालयेत् क्रमात्। 115

ப்ரார்த²யேத்³ப⁴க³வந்தம் து பித்ரு'ணாம் யாக³கர்மணி |
ப⁴க³வன் பித்ரு'யாகா³ர்த²ம் ப்ரார்த²யே த்வம் விஶேஷத꞉ ||
தேஷாமனுக்³ரஹார்த²ம் ச யாக³மாஹர மே(அ)ச்யுத |
ஏவம் ஸம்ப்ரார்த²ய தே³வேஶம் கர்மபாத்ரம் நிதா⁴ய ச ||
ஸம்ஸாத³யேச்சரு³ம் தீ⁴மான் க்ஷீரேண ஸுரபே⁴ஸ்ஸ்வயம் |
ப்ரோக்ஷயேத³ஸ்த்ரமந்த்ரேண ப⁴க்தம் ஸுவ்யஞ்ஜனான்விதம் ||
ஸர்வஸம்ஸாதி³தம் கிஞ்சித் ப⁴க்ஷ்யபானாதி³ போ⁴ஜனம் |
சேதஸா கல்ப்பயேத் ஸர்வம் பித்ரு'ணாம் த்ரு'ப்தயே து தத் ||
யதா² நிவேஶிதா꞉ பூர்வம் மண்ட³லே ஹ்யத² நாரத³ |
அஸ்த்ரேண ப்ரணவேனைவ பாத்ராணி க்ஷாலயேத் க்ரமாத் | 115

பித்ருக்களுக்கான யாக கர்மத்தில் பகவானை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். பகவானே! பித்ரு யாகத்திற்காக உன்னை வேண்டுகிறேன். அவர்களது நன்மைக்காக நீ இந்த யாகத்தை எனக்கு அளிப்பாயாக, அச்சுதா! இவ்வாறு தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனான விஷ்ணுவை வேண்டிக்கொண்டு, கர்ம பாத்திரத்தை வைத்துவிட்டு, புத்திசாலி, பசுவின் பாலில் பாயசம் சமைக்க வேண்டும். பின்னர், அஸ்த்ர மந்திரத்தை சொல்லி, உணவு மற்றும் பலவிதமான காய்கறிகளை தெளிக்க வேண்டும். பக்ஷணம், பானம், போஜனம் என அனைத்தையும் பித்ருக்கள் திருப்தி அடையவேண்டும் என்று மனதில் நினைக்க வேண்டும். நாரதரே! முன்பு எப்படி அந்த இடத்தில் அமர்ந்திருந்தார்களோ, அதே போல் அஸ்த்ர மந்திரம், ப்ரணவ மந்திரம் சொல்லி பாத்திரங்களை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். || 115

पितृपात्राणिदैवाणि स्वेस्वेस्थाने निवेशयेत्।
प्रजपेयुर्द्विजास्तावद्वैष्णवा स्वासनेषु च।
परिवेषणंतु यावत्स्यात् सूक्तानिहरितुष्टये।
दधिक्षीरान्नपानं च क्रमादन्येप्सितं च यत्।
तुळसीदळसंमिश्र पात्रेषुपरिवेषयेत्।

अघ्र्यैः पुष्पैस्तथाधूपैः लेपनंजनदीपकैः।
संपूज्यपरयाभक्त्या पुनःपृच्छां समाचरेत्।
तृप्तास्मोवादिनोयावत् प्रब्रूयुर्वैष्णवाद्विजाः ।
स्वल्पंस्वल्पंप्रदातव्यं मुन्यन्नं विष्णुदर्शितम्।
भुंजानंतदशेषेण स्मरेन्नारायणं हरिम्। 12

பித்ரு'பாத்ராணி தை³வானி ஸ்வே ஸ்வே ஸ்தா²னே நிவேஶயேத் |
ப்ரஜபேயுர்த்³விஜாஸ்தாவத் வைஷ்ணவா ஸ்வாஸனேஷு ச ||
பரிவேஷணம் து யாவத்ஸ்யாத் ஸூக்தானி ஹரிதுஷ்டயே |
த³தி⁴க்ஷீரான்னபானம் ச க்ரமாத்³ அந்யேப்ஸிதம் ச யத் ||
துளஸீத³ளஸம்மிஶ்ர பாத்ரேஷு பரிவேஷயேத் |
அர்க்⁴யை: புஷ்பைஸ்ததா² தூ⁴பை: லேபனஞ்ஜனதீ³பகை: ||
ஸம்பூஜ்ய பரயா ப⁴க்த்யா புன: ப்ரு'ச்சா²ம் ஸமாசரேத் |
த்ரு'ப்தாஸ்மோ வாதினோ யாவத் ப்ரப்³ரூயுர் வைஷ்ணவா த்³விஜா: ||
ஸ்வல்பம் ஸ்வல்பம் ப்ரதா³தவ்யம் முன்யன்னம் விஷ்ணுத³ர்ஶிதம் |
பு⁴ஞ்ஜானந்த³ஶேஷேண ஸ்மரேந்நாராயணம் ஹரிம் | 120

பித்ருக்களுக்கான பாத்திரங்கள், தேவர்களுக்கான பாத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் அவரவர் இடங்களில் வைக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் தங்கள் ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டு விஷ்ணுவைப் பற்றிய மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். உணவு பரிமாறும் வரை ஹரியின் புகழைப் பாடி, தயிர், பால், சாதம், பானம் மற்றும் விருப்பமான உணவுகளை, துளசி இலை கலந்து பாத்திரங்களில் பரிமாற வேண்டும். அர்க்யம், பூக்கள், தூபம், சந்தனம், அஞ்சனம், தீபம் இவற்றால் மிகுந்த பக்தியுடன் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு சாப்பிட்ட பிறகு திருப்தியாக இருக்கிறதா என்று கேட்க வேண்டும். வைஷ்ணவ பிராமணர்கள், "திருப்தியாக இருக்கிறது" என்று சொல்லும் வரை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முனிவர்கள் உண்ணும் உணவை விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணித்து பரிமாற வேண்டும். எல்லோரும் சாப்பிடும் போது முழுமையாக நாராயணனை நினைக்க வேண்டும். || 120

हविष्यन्नंघृतोपेतं क्वथितावटकादिकम्।
तद्वीर्यमूष्मणासार्धं मस्मिन्परिणतं स्मरेत्।
तेन संभावयेत्तृप्ति मतीवमुनिसत्तम।
सर्वेषामन्नवीर्यं चाप्येवं परिणतंस्मरेत्।
प्रणवेनाऽमृतेनैव ततो नारायणात्मने।
तदंते तु नमः कुर्या न्मन्त्रोऽयं पितृतर्पणे।
दीक्षितानेवसच्छ्राद्धे पितृनुद्दिश्यतर्पयेत्।
दक्षिणांमुखवासं च दत्वा विप्रन् विसर्जयेत्।
अथासनेषुपविष्टा नन्यानन्नं प्रदापयेत्।
सगोत्रिर्बधुभिस्साकं स्वयंभुंजीतवाग्जितः । 125
ஹவிஷ்யன்னம் க்⁴ரு'தோபேதம் க்வதி²தாவடகாதி³கம் |
தத்³வீர்யமூஷ்மணா ஸார்த⁴ம் அஸ்மிந் பரிணதம் ஸ்மரேத் ||
தேன ஸம்பா⁴வயேத்த்ரு'ப்திம் அதீவ முனிஸத்தம |
ஸர்வேஷாம் அன்னவீர்யம் சாப்யேவம் பரிணதம் ஸ்மரேத் ||
ப்ரணவேனா(அ)ம்ரு'தேனைவ ததோ நாராயணாத்மனே |
தத³ந்தே து நம: குர்யான் மந்த்ரோ(அ)யம் பித்ரு'தர்பணே ||
தீ³க்ஷிதானேவ ஸச்ச்²ராத்³தே⁴ பித்ரூன் உத்³தி³ஶ்ய தர்ப்பயேத் |
த³க்ஷிணாம் மு²க²வாஸம் ச த³த்த்வா விப்ரான் விஸர்ஜயேத் ||
அதா²ஸனேஷூபவிஷ்டா² நன்யானன்னம் ப்ரதா³பயேத் |
ஸகோ³த்ரிர் ப³ந்து⁴பி⁴ஸ்ஸாகம் ஸ்வயம் பு⁴ஞ்ஜீத வாக்³ஜித: | 125

நெய்யுடன் கூடிய ஹவிஸ் அன்னம் மற்றும் கொதிக்க வைத்து ஆற வைத்த உணவு போன்ற அனைத்தும், சூட்டினால் சக்தியாக மாறியதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதனால் திருப்தி அடைந்ததாக நினைக்க வேண்டும். முனிவர்களில் சிறந்தவரே! எல்லா உணவுகளின் சக்தியும் இப்படி மாறுவதை மனதில் நினைக்க வேண்டும். பிறகு ப்ரவண மந்திரத்தால் அமிர்தத்தை நாராயணனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிறகு இந்த மந்திரத்தை பித்ருக்களின் தர்ப்பணத்தில் சொல்ல வேண்டும். தீட்சை பெற்றவர்கள் மட்டுமே சிராத்தத்தில் பித்ருக்களை நினைத்து தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிறகு தக்ஷிணை ஸமர்ப்பித்து பிராமணர்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். பின்னர் ஆசனத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உணவு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஒரே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த உறவினர்களுடன் பேச்சை அடக்கி தானும் உண்ண வேண்டும். || 125

एवंश्राद्धपरोविप्रो महाभागवतो मतः।
सदैवंदीक्षितानां च यागमन्त्रेण वैष्णवः।
सर्वान् संपाद्य यत्नेन यथालब्धेन केनचित्।
वस्तुनापिपवित्रेणचेदंश्राद्धं समापयेत्।
कदन्नेनकुदेशेचाप्यापन्नेनापि नारद!।
ज्ञानविज्ञानमन्त्राद्यै संपाद्यंविद्धि शाश्वतम्।
देशेकालेतथापात्रे श्रद्धापूतं तु किं पुनः ।
वैष्णवैः परमंप्रात्रं देश आयतनं हरेः।
द्वादशीसर्वकालानामुत्तमा परिकीर्तिताः।
नैमित्तिकेषु यो भेद श्राद्धेप्रोक्तो मयाद्विज । 130

ஏவம் ஶ்ராத்³த⁴பரோ விப்ரோ மஹாபா⁴க³வதோ மத்த: |
ஸதை³வம் தீ³க்ஷிதானாம் ச யாக³மந்த்ரேண வைஷ்ணவ: ||
ஸர்வான் ஸம்பாத்³ய யத்னேன யதா²லப்³தே⁴ன கேனசித் |
வஸ்துனாபி பவித்ரேண சேத³ம் ஶ்ராத்³த⁴ம் ஸமாபயேத் ||
கத³ன்னேன குதே³ஶே சாப்யாபன்னேனாபி நாரத³ |
ஜ்ஞானவிஜ்ஞானமந்த்ராத்³யை: ஸம்பாத்³யம் வித்³தி⁴ ஶாஶ்வதம் ||
தே³ஶே காலே ததா² பாத்ரே ஶ்ரத்³தா⁴பூதம் து கிம் புன: |
வைஷ்ணவை: பரமம் பாத்ரம் தே³ஶ ஆயதனம் ஹரே: ||
த்³வாத³ஶீ ஸர்வ காலானாம் உத்தமா பரிகீர்திதா |
நைமித்திகேஷு யோ பே⁴த³: ஶ்ராத்³தே⁴ ப்ரோக்தோ மயா த்³விஜ | 130

இப்படி சிராத்தம் செய்பவன், மகா பாக்யவானாக என்னால் கருதப்படுகிறான். எப்பொழுதும் தீட்சை பெற்ற வைஷ்ணவர்கள் யாக மந்திரத்தை சொல்ல வேண்டும். எல்லாவற்றையும் முயற்சியுடன் சேர்த்து, கிடைத்த பொருட்களைக் கொண்டு, புனிதமான பொருட்களால் கூட இந்த சிராத்தத்தை முடிக்கலாம். நாரதரே! கெட்ட உணவாக இருந்தாலும், கெட்ட இடமாக இருந்தாலும், ஆபத்தான நேரத்திலும், ஞானம், விஞ்ஞானம், மந்திரங்கள் ஆகியவற்றால் இதை நித்தியமாகச் செய்யலாம். நல்ல இடம், நேரம், பாத்திரம், நம்பிக்கை இருந்தால் சொல்ல வேண்டுமா என்ன? விஷ்ணுவின் ஆலயமே வைஷ்ணவர்களுக்கு சிறந்த இடம். துவாதசி எல்லா காலங்களிலும் சிறந்தது. பிராமணரே! சிராத்தத்தில் செய்யவேண்டிய முறை வேறுபாடுகள் இதை நான் உங்களுக்குக் கூறினேன். || 130

जयशास्त्रज्ञयासर्व मवधार्यं विपश्चिता।
पुत्रो मे नारदो विप्रा श्रुत्वाभगवतोदितम्।

निस्संदेहोऽभवत्पूर्वं श्राद्धंविष्ण्वेक दैवतम्।
ब्राह्मणानांभोजनं च पिण्डानामर्चनं तथा।
केपीच्छंति महाभाग ! शाखाभेदाद् द्विजन्मनाम्।
श्रौतेनविधिनावापि वैष्णवानां समर्चनम्।
तैस्तैर्मन्त्रैः प्रकर्तव्यमंतर्यामिधिया तथा।
पितृईन् प्रद्युम्नादिधिया दनिरुद्धस्त्वयं यजेत्।
वैष्णवानांगृहस्थानां कर्तव्यं दैवकर्मवत्।
इदं तु वैष्णवंश्राद्धं मुन्यन्नेनैव वर्तयेत् । 135

ஜயஶாஸ்த்ரஜ்ஞயா ஸர்வம் அவதா4ர்யம் விபஶ்சிதா |
புத்ரோ மே நாரதோ3 விப்ரா ஶ்ருத்வா ப4க3வதோ3தி3தம் ||
நிஸ்ஸந்தே3ஹோ(அ)ப4வத் பூர்வம் ஶ்ராத்3த4ம் விஷ்ண்வேக தை3வதம் |
ப்3ராஹ்மணானாம் போ4ஜனம் ச பிண்டா3னாம் அர்ச்சனம் ததா2 ||
கேபிச்ச2ந்தி மஹாபா4க3 ஶாகா2பே4தா3த்3 த்3விஜன்மநாம் |
ஶ்ரௌதேன விதி4னா வாபி வைஷ்ணவானாம் ஸமர்ச்சனம் ||
தைஸ்தைர்மந்த்ரை: ப்ரகர்தவ்யம் அந்தர்யாமிதி4யா ததா2 |
பித்ருன் ப்ரத்3யும்னாதி3தி4யா த3நிருத்3த4ஸ்த்வயம் யஜேத் ||
வைஷ்ணவானாம் க்3ரு'ஹஸ்தா2னாம் கர்தவ்யம் தை3வகர்மவத் |
இத3ம் து வைஷ்ணவம் ஶ்ராத்3த4ம் முன்யன்னேனைவ வர்தயேத் | 135

சாஸ்திர ஞானத்துடன் அறிவாளி எல்லாவற்றையும் அறிய வேண்டும். பிராமணர்களே! எனது மகன் நாரதர், பகவான் சொன்னதைக் கேட்ட பிறகு, சிராத்தம் விஷ்ணு ஒருவனே தெய்வம் என்பதில் சந்தேகமில்லாமல் இருந்தார். பிராமணர்களுக்கு உணவு அளிப்பது, பிண்டங்களை வைத்து வழிபடுவது, இவை எல்லாம் அவரவர் குலத்திற்கு ஏற்றவாறு வேறுபடலாம். வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரௌத விதிப்படி சிராத்தம் செய்யலாம். அந்தந்த மந்திரங்களை அந்தர்யாமியை மனதில் நினைத்து சொல்ல வேண்டும். பித்ருக்களை பிரத்யும்னன், அநிருத்தன் என்ற எண்ணத்துடன் வழிபடலாம். வைஷ்ணவ இல்லறத்தார்கள் தேவர்களுக்குச் செய்வது போலவே செய்ய வேண்டும். ஆனால், வைஷ்ணவ சிராத்தத்தை முனிவர்கள் உண்ணும் உணவைக் கொண்டே செய்ய வேண்டும். || 135

नामिषं नमधुप्रोक्तं खड्गपात्रं सचैव हि।
नैकादश्यां प्रकर्तव्यं न तिर्यक्पुण्ड्धारणम्।
नानिवेद्यप्रदातव्यम् नादैवं कुत्रचिन्मतम्।
काकपिण्डं न दातव्यं वैष्णवानांकुलेयतः
नागतिर्जायते विप्रा मृतानां पापिनामपि।
नृत्यंतिपितरस्तेषां प्रनृत्यंति पितामहाः।
वैष्णवो नःकुलेजातः किंकरिष्यति नो यमः।
शोचंतिपितरोऽन्येषां यज्वानस्स्वर्गता अपि।
नास्माकंवैष्णवोजातो यो ननयेत् गवत्पदम्।
अस्माभिरार्जितेपुण्ये क्षयंयाते च कःपुनः।140

நாமிஷம் ந மது4 ப்ரோக்தம் க2ட்3க3பாத்ரம் ஸசைவ ஹி |
நைகாத3ஶ்யாம் ப்ரகர்தவ்யம் ந திர்யக்புண்ட்3தா4ரணம் ||
நாநிவேத்3ய ப்ரதா3தவ்யம் நா தை3வம் குத்ர சின்மதம் |
காகபிண்ட3ம் ந தா3தவ்யம் வைஷ்ணவானாம் குலே யத: ||
நாக3திர்ஜாயதே விப்ரா ம்ரு'தானாம் பாபிநாமபி |
ந்ரு'த்யந்தி பிதரஸ்தேஷாம் ப்ரந்ரு'த்யந்தி பிதாமஹா: ||
வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாத: கிம் கரிஷ்யதி நோ யம: |

ஶோசந்தி பிதரோ(அ)ன்யேஷாம் யஜ்வானஸ் ஸ்வர்க³தா அபி ||
நாஸ்மாகம் வைஷ்ணவோ ஜாதோ யோ ந நயேத் க³வத்³பத³ம் |
அஸ்மாபி⁴ரார்ஜிதே புண்யே க்ஷயம் யாதே ச க: புன: | 140

மாமிசம், கள், கத்தி வைத்த பாத்திரம் ஆகியவற்றை சிராத்தத்தில் பயன்படுத்தக் கூடாது. **ஏகாதசி அன்று சிராத்தம் செய்யக் கூடாது**. குறுக்காக திருமண் அணியக் கூடாது. அர்ப்பணிக்காமல் எதையும் ஸமர்ப்பிக்கக்கூடாது. மற்ற தெய்வங்களை எண்ணி சிராத்தம் செய்யக் கூடாது. வைஷ்ணவர்கள் குலத்தில் காகத்திற்கு பிண்டம் ஸமர்ப்பிக்கக் கூடாது. பிராமணர்களே! இறந்த பாபிகளுக்கு கூட நரகம் இல்லை. அவர்களின் பித்ருக்கள் ஆடுகிறார்கள். அவர்களின் தாத்தாக்கள் மகிழ்ந்து ஆடுகிறார்கள். வைஷ்ணவன் நம் குலத்தில் பிறந்திருக்கிறான், யமன் நமக்கு என்ன செய்ய முடியும். சொர்க்கத்தில் இருக்கும் மற்றவர்களின் பித்ருக்கள், யாகம் செய்திருந்தாலும் வருத்தப்படுகிறார்கள். நம் குலத்தில் வைஷ்ணவன் பிறக்கவில்லையே, அவன் கோலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவில்லையே என்று. நாமே சேர்த்த புண்ணியம் குறைந்து போனால் பிறகு என்ன செய்வது? || 140

वारयिष्यति नःपाताद्विना श्रीवैष्णवान् सुतान्।
आर्जितंसुकृतंलोके यज्ञदानदयादिभिः।
नार्जितंवैष्णवंकर्म नार्जितोवैष्णवस्सुतः।
दैवंपित्र्यंमानुषं च तस्यतावदिहस्थिरम्।
यावत्सर्वात्मना विष्णुं शरणंनैतिमानवः।
तस्मादनन्यशरणाः पुरुषोत्तमस्य
लीलागृहीत वपुषो भवताच्युतस्य।
सर्वस्तदैवभवतां सफलो मुनीशा
स्स्वाध्याय योगज पदानक्रियाकलापः।

வாரயிஷ்யதி ந: பாதாத்³ வினா ஶ்ரீவைஷ்ணவான் ஸுதான் |
ஆர்ஜிதம் ஸுக்ரு'தம் லோகே யஜ்ஞதா³னத³யாதி³பி⁴: ||
நார்ஜிதம் வைஷ்ணவம் கர்ம நார்ஜிதோ வைஷ்ணவஸ்ஸுத: |
தை³வம் பித்ர்யம் மானுஷம் ச தஸ்ய தாவதி³ஹ ஸ்தி²ரம் ||
யாவத் ஸர்வாத்மனா விஷ்ணும் ஶரணம் நைதி மானவ: |
தஸ்மாத³னன்யஶரணா: புருஷோத்தமஸ்ய
லீலாக்³ரு'ஹீத வபுஷோ ப⁴வதா(அ)ச்யுதஸ்ய |
ஸர்வஸ்ததை³வ ப⁴வதாம் ஸப²லோ முனீஶா
ஸ்ஸ்வாத்⁴யாய யோக³ஜபதா³ன க்ரியா கலாப: |

ஸ்ரீவைஷ்ணவ புத்திரர்கள் இல்லாமல் இருந்தால், நம்மை நரகத்தில் விழுவதிலிருந்து யார் காப்பாற்றுவார்கள்? யாகம், தானம், தயை முதலியவற்றால் சேர்க்கும் நன்மைகள், வைஷ்ணவ செயல்களால் சேர்க்கும் நன்மைகள், வைஷ்ணவ புத்திரன் ஆகியவற்றை சேர்க்கவில்லை என்றால், தெய்வீக, பித்ரு, மனித செயல்கள் எல்லாம், மனிதன் விஷ்ணுவை முழுமையாகச் சரணடையும் வரை நிலையற்றது. ஆகையால், வேறு யாரையும் சரணடையாமல், லீலைக்காக அவதாரம் எடுத்த அச்சுதனைச் சரணடையுங்கள். அப்பொழுது தான் முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே! உங்கள் சுயபயிற்சி, யோகம், ஜபம் முதலியவை எல்லாம் பலன் தரும்.

इति बृहद्ब्रह्मे चतुर्थे पितृश्राद्धविधानं नाम चतुर्थोऽध्यायः।

இதி ப்³ரு'ஹத்³ப்³ரஹ்மே சதுர்தே² பித்ரு'ஶ்ராத்³த⁴விதா⁴னம் நாம சதுர்தோ²(அ)த்⁴யாயः ||"

இத்துடன் ப்ருஹத் பிரம்மத்தின் நான்காவது காண்டத்தில் பித்ரு சிராத்த விதி என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் நிறைவு பெற்றது. ||

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் ஐந்தாம் அத்தியாயம்

ஏகாத³ஶி மாஹாத்மியம்

<<<<____>>>>

ஸ்ரீ: ||

ப்ருஹத்³ப்³ரஹ்ம ஸம்ஹிதை - நான்காவது காண்டம் - ஐந்தாம் அத்தியாயம் ஏகாத³ஶி மாஹாத்மியம்

श्रीबृह्मोवाच-
एकादश्याश्चमाहात्म्यं प्राक्पृष्टं शृणुतामलाः।
वैष्णवानांपरंनास्ति व्रतं लोकेषुमुक्तिदम्।
अनादिवासनाबद्धो जीवोऽयं परिमुह्यति।
विषयानटमार्गेषु नैतिशांतिंमनागपि।
परहिंसारतालोभमोहानृत भयाकुलाः।
संसरंतिभवांबोधौ जनादुःखौघबागिनः।
तान् विलोक्य महादेवीलक्ष्मीर्जलजलोचना।
पप्रच्छशेषपर्यंके निरूपितपदांबुजम्।
भगवन्! भवितासुप्तो मायायांप्रीतिचोदितः।
जीवो वै नाभिजानाति तमसाव्याप्तलोचनः।5

ஸ்ரீப்³ரு'ஹ்மோவாச-
ஏகாத³ஶ்யாஶ்சமாஹாத்ம்யம் ப்ராக்ப்ரு'ஷ்டம் ஶ்ரு'ணுதாமலா: |
வைஷ்ணவானாம்பரம் நாஸ்தி வ்ரதம் லோகேஷுமுக்தித³ம் |
அநாதி³வாஸனாப³த்³தோ⁴ ஜீவோ(அ)யம் பரிமுஹ்யதி |
விஷயாநடமார்கே³ஷு நைதிஶாந்திம் மனாக³பி |
பரஹிம்ஸாரதாலோப⁴மோஹாந்ரு'த ப⁴யாகுலா: |
ஸம்'ஸரந்திப⁴வாம்போ³தௌ⁴ ஜநாது³:கௌ⁴க³பா³கி³ந: |
தான் விலோக்ய மஹாதே³வீலக்ஷ்மீர்ஜலஜலோசனா |
பப்ரச்ச²ஶேஷபர்யங்கே நிரூபிதபதா³ம்பு³ஜம் |
ப⁴க³வன்! ப⁴விதாஸுப்தோ மாயாயாம் ப்ரீதிசோதி³த: |
ஜீவோ வை நாபி⁴ஜாநாதி தமஸாவ்யாப்தலோசந: | 5

ஸ்ரீப்³ரஹ்மா கூறினார் -
தூய மனத்தினரே! ஏகாத³சியின் மாண்பினைப் பற்றி நீங்கள் முன்பு கேட்டதைச் செவிமடுங்கள். வையகத்தில், வைஷ்ணவர்களுக்கு முக்தியளிக்கும் விரதம் ஏகாத³சியை விடச் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அநாதியான வாசனைகளால் பந்திக்கப்பட்ட இந்த ஜீவன், மோகத்தால் மயங்கித் திரிகிறது. புலன்களின் வழியே அலைந்து, மனதிற்கு சிறிதும்

அமைதி பெறுவதில்லை. பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதிலும், பேராசை, மயக்கம், பொய், பயம் ஆகியவற்றில் மூழ்கி, துக்கக் கடலில் துன்பத்தை அனுபவித்து மக்கள் உழல்கின்றனர். தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய மஹாலட்சுமி, இந்த ஜீவர்களின் துயரத்தைக் கண்டு, ஆதிசேஷன் மீது பள்ளி கொண்டவனும், தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் கொண்டவனுமான நாராயணனிடம் வினவினாள். "பகவானே, மாயையினால் மயக்கப்பட்டு, உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த ஜீவன், அறியாமையினால் தன் கண்களை மூடிக்கொண்டுள்ளானே! " || 5

भोधितं नाचरेत्कर्ममुक्त ये यदिकश्चन।
मित्रस्य नैवदोषोऽस्ति दोषोऽस्यैवास्ति केवलम्।
कंटकेषुकुमार्गेण गच्छंतं न निवारयेत्।
दोषस्सहचरस्यैव प्रतिबुद्धस्य केशव।
त्वंसखा सर्वजीवानांमाश्रयः प्रतिबोधकः।
त्वद्भासाभासतेसर्वं जगत्स्थावरजंघमम्।
त्वंभाश्चक्षुर्हि जीवानां त्वंगतिस्त्वं परायणम्।
अतस्त्वमेवजीवस्य निस्तारोपायमावह।
केन जीवस्यनिर्मोक्षो वासनाजालपंजरात्।
कोजपः किंव्रतः कांत ! किंतपः कश्चसंश्रयः।10

போ³தி⁴தம் நாசரேத்கர்மமுக்த யே யதி³கஶ்சந |
மித்ரஸ்ய நைவதோ³ஷோ(அ)ஸ்தி தோ³ஷோ(அ)ஸ்யைவாஸ்தி கேவலம் |
கண்டகேஷுகுமார்கே³ண க³ச்ச²ந்தம் ந நிவாரயேத் |
தோ³ஷஸ்ஸஹசரஸ்யைவ ப்ரதிபு³த்³த⁴ஸ்ய கேஶவ |
த்வம்ஸகா² ஸர்வஜீவானாம் மாஶ்ரய: ப்ரதிபோ³த⁴க: |
த்வத்³பா⁴ஸாபா⁴ஸதேஸர்வம் ஜக³த்ஸ்தா²வரஜங்க³மம் |
த்வம்பா⁴ஶ்சக்ஷுர்ஹி ஜீவானாம் த்வங்க³திஸ்த்வம் பராயணம் |
அதஸ்த்வமேவஜீவஸ்ய நிஸ்தாரோபாயமாவஹ |
கேந ஜீவஸ்ய நிர்மோக்ஷோ வாஸநாஜாலபஞ்ஜராத் |
கோ ஜப: கிம்வ்ரத: காந்த ! கிம் தப: கஶ்சஸம்ஶ்ரய: | 10

உண்மையை உணர்த்தியும், ஒருவன் மோட்சத்தை அளிக்கும் செயல்களைச் செய்யாவிட்டால், அதில் நண்பனுக்கு எந்தத் தீங்கும் இல்லை. தீமை செய்தவனுக்கே வந்து சேரும். கூர்மையான முற்கள் நிறைந்த தவறான பாதையில் செல்பவனைத் தடுக்கவில்லை என்றால், விழித்திருக்கும் நண்பனுக்கே கேடு வந்து சேரும் கேசவா! நீ அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் நண்பன், புகலிடம், மற்றும் ஞானத்தை அளிப்பவன். உன் ஒளியினாலேயே இந்த அசையும் மற்றும் அசையா உலகம் பிரகாசிக்கிறது. நீயே உயிர்களுக்கு கண், கதி மற்றும் புகலிடம். ஆகவே நீயே இந்த ஜீவனுக்கு விடுதலைக்கான வழியைக் காட்ட வேண்டும். வாசனைகள் என்னும் வலைப் பின்னலிலிருந்து இந்த ஜீவன் எப்படி விடுதலை பெறுவது? காந்தனே, எந்த ஜபம், எந்த விரதம், எந்த தவம், எந்த புகலிடம் ஜீவனுக்கு உகந்தது? || 10

बद्धस्यपंजरान्मुक्ति स्सुलभावैकदेशतः।
बाह्यंतरनिबद्धस्य दुस्त्यजंतवबंधनम्।
चक्षुषास्थूलरूपेण रज्ज्वारूपस्वरूपया।
निबद्धोवासनारूप तंतुभिर्बहुभिस्सितः।
श्रोत्रनासास्यत्वङ्ङ्गनिबद्धश्रवणादिभिः ।
तद्वृत्तितंतुजालैश्च कथं मुक्तो भवेदिह।
श्रीनारायण उवाच-

जप्यस्त्वष्टाक्षरो देवी व्रतंत्वेकदशीव्रतम्।
तपस्संतोष आख्यातं संश्रयोभगवत्प्रिया।
एकादश्यश्च सर्वेषामाश्रयः कमलालयः।
त्रिभिर्निष्पद्यतेकांते चतुर्थव्रतमुत्तमम्। 15

ப3த்3த4ஸ்யபஞ்ஜரான்முக்திः ஸுலபா4வை3கதே3ஶதः |
பா3ஹ்யாந்தரநிப3த்3த4ஸ்ய து3ஸ்த்யஜம்'தவ ப3ந்த4நம் |
சக்ஷுஷாஸ்து2லரூபேண ரஜ்ஜ்வார்ரூபஸ்வரூபயா |
நிப3த்3தோ4 வாஸநாரூப தந்துபி4ர்ப3ஹுபி4ஸ்ஸிதः |
ஶ்ரோத்ரநாஸாஸ்யத்வங்க3ோடு3நிப3த்3த4ஶ்ரவணாதி3பி4ः |
தத்3வ்ரு'த்திதந்துஜாலஶ்ச கத2ம் முக்தோ ப4வேதி3ஹ |
ஸ்ரீநாராயண உவாச-
ஜப்யஸ்த்வஷ்டாக்ஷரோ தே3வீ வ்ரதம் த்வேகாத3ஶீவ்ரதம் |
தபஸ்ஸந்தோஷ ஆக்2யாதம் ஸம்ஶ்ரயோப4க3வத்ப்ரியா |
ஏகாத3ஶ்யஶ்ச ஸர்வேஷாமாஶ்ரயः கமலாலயः |
த்ரிபி4ர்நிஷ்பத்3யதேகாந்தே சதுர்த2வ்ரதமுத்தமம் | 15

கூண்டில் அடைபட்ட ஒருவனுக்கு விடுதலை ஒரு விதத்தில் சுலபமானது. ஆனால், உள்ளும் புறமும் கட்டப்பட்டவனுக்கு, பந்தம் என்பது கடந்து செல்வது கடினமாகும். கண்களால் காணும் ஸ்தூலமான உருவங்களாலும், உருவம் இல்லாத கயிறு போன்ற வாசனைகளாலும், பந்திக்கப்பட்ட ஜீவன், காது, மூக்கு, வாய், தோல் முதலிய புலன்களால் கேட்கும், முகரும், உண்ணும், தொடும் உணர்ச்சிகளின் வலையினால் பிணைக்கப்பட்டு இருக்கிறான். இந்த பந்தங்களிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது? ஸ்ரீ நாராயணன் கூறுகிறார், "தேவியே! அஷ்டாக்ஷர மந்திரம் ஜெபிக்கத்தக்கது. ஏகாதசி விரதம் அனுஷ்டிக்கத்தக்கது. மன நிறைவு தவமாகக் கொள்ளத்தக்கது. பகவானின் திருவடிகளே புகலிடம். ஏகாதசி விரதம் எல்லோருக்கும் புகலிடமாகும். இந்த மூன்று விரதங்களால் நான்காவதான சிறந்த விரதம் பூரணமடைகிறது." || 15

आद्याजन्मकृतंदेवी जपादीनां चतुष्टयम्।
एकादश्यांकृतंकांते! सर्वं तत्समतामियात्।
त्रिरात्रं तु व्रतंह्येतल्लोकानां पावनाय मे।
निहितंस्वकरेदेवी सर्वबंधननाशनम्।
पृथिव्यादीनिभूतानि कालःक्षणलवादिकः।
इंद्रियाणिच देवाश्च मामेवमुपतस्थिरे।
सर्व ऊचुः-
भवतोत्पादितास्सर्वे निदेशमनुवर्तिनः।
किंकुर्मः कथयेशानः किमर्थोत्पादितावयम्।
श्री भगवानुवाच-
सर्वेषामहमधारो मयिसर्वमिदं जगत्।
प्रलीनंबीजरूपेण चेतनाचेतनात्मकम्। 20

ஆத்3யாஜந்மக்ரு'தம் தே3வீ ஜபாதீ3நாம் சதுஷ்டயம் |
ஏகாத3ஶ்யாங் க்ரு'தம்காந்தே! ஸர்வம் தத்ஸமதாமி யாத் |
திரிராத்ரம் து வ்ரதம் ஹ்யேதல்லோகானாம் பாவனாய மே |
நிஹிதம் ஸ்வகரே தே3வீ ஸர்வப3ந்த4நநாஶநம் |
ப்ரு'தி2வ்யாதீ3நி பூ4தாநி காலः க்ஷணலவாதி3கः |
இந்த்3ரியாணி ச தே3வாஶ்ச மாமேவமுபதஸ்தி2ரே |
ஸர்வே ஊசுः-
ப4வதோத்பாதி3தாஸ்ஸர்வே நிதே3ஶமநுவர்திநः |

கிம் குர்ம꞉ கத²யேஶாந꞉ கிமர்தோ²த்பாதி³தாவயம் |
ஶ்ரீ ப⁴க³வானுவாச-
ஸர்வேஷாமஹமதா⁴ரோ மயி ஸர்வமித³ம் ஜக³த் |
ப்ரலீநம் பீ³ஜரூபேண சேதநாசேதநாத்மகம் | 20

தேவியே! முதல் பிறவியில் இருந்து செய்த ஜபம் முதலிய நான்கு விதமான செயல்களையும், ஏகாதசியில் செய்தால் அவை அனைத்தும் சமமாகின்றன. மூன்று இரவுகள் கொண்ட இந்த விரதம் உலக மக்களைப் புனிதப்படுத்துவதற்காக என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது, எல்லா பந்தங்களையும் அழிக்கும் தன்மையுடையது. தேவியே, என் கையில் இதை நான் வைத்தேன். பூமி முதலிய பஞ்ச பூதங்களும், நேரம், கணப்பொழுது முதலிய காலமும், புலன்களும், தேவர்களும் என்னை சரணடைந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் "ஈஸ்வரா, நாங்கள் அனைவரும் உன்னால் படைக்கப்பட்டவர்கள், உன் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? எதற்காக நாங்கள் படைக்கப்பட்டோம்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஶ்ரீ பகவான் கூறினார்: "அனைத்திற்கும் நானே ஆதாரம். இந்த உலகம் முழுவதும் என்னில் உள்ளது. உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வற்ற அனைத்தும் என்னில் விதையாக ஒடுங்கியுள்ளன." || 20

उत्पादिता मयासर्वे यूयम् जिवस्यभुक्तये।
अशरीरोममांशोऽयं नायंभोक्तुमिहार्हति ।
भवद्भिस्साध्यतामेषां शरीरादि च सर्वशः।
एकीभूय महाभाग ! भूतेंद्रियसुरैः खलु ।
त ऊचुः-
भोक्तायद्यप्ययंजीवो यस्य वैस्यामचालयम्।
तथापि तत्प्रसंगेन तत्तत्भूताभिमानिनः।
मालिन्यमभियास्यामः कथंनो निष्कृतिर्भवेत्।
इति श्रुत्वा वचस्तेषामहमूचे वरानने ।
श्रीनारायण उवाच-
इंद्रियाणांचादेवानां पातकानां प्रशांतये।
शरीराकारभूतानां शुद्धये निर्मिते मया। 25

உத்பாதி³தா மயாஸர்வே யூயம்' ஜிவஸ்ய பு⁴க்தயே |
அஶரீரோ மமாம்ஶோ(அ)யம் நாயம்போ⁴க்துமிஹார்ஹதி |
ப⁴வத்³பி⁴ஸ்ஸாத்⁴யதா மேஷாம் ஶரீராதி³ ச ஸர்வஶ꞉ |
ஏகீபூ⁴ய மஹாபா⁴க³ ! பூ⁴தேந்த்³ரியஸுரை꞉ க²லு |
த ஊசு꞉-
போ⁴க்தா யத்³யப்யயம் ஜீவோ யஸ்ய வைஸ்யாமசாலயம் |
ததா²பி தத்ப்ரஸங்கே³ந தத்தத்பூ⁴தாபி⁴மாநிந꞉ |
மாலிந்யமபி⁴யாஸ்யாம꞉ கத²ம் நோ நிஷ்க்ரு'திர் ப⁴வேத் |
இதி ஶ்ருத்வா வசஸ்தேஷாமஹமூசே வரானனே |
ஶ்ரீநாராயண உவாச-
இந்த்³ரியாணாஞ்ச தே³வானாம் பாதகாநாம் ப்ரஶாந்தயே |
ஶரீராகாரபூ⁴தாநாம் ஶுத்³த⁴யே நிர்மிதே மயா | 25

"மகா பாக்யவான்களே! நீங்களனைவரும் இந்த ஜீவனின் அனுபவத்திற்காக என்னால் படைக்கப்பட்டீர்கள். இந்த ஜீவன் என்னில் ஒரு அங்கம், ஆனால் உடல் இல்லாததால், இங்கு எதையும் அனுபவிக்க முடியாது. ஆகவே நீங்களனைவரும், பஞ்ச பூதங்கள், புலன்கள் மற்றும் தேவர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து, இந்த ஜீவனுக்கு உடல் முதலியவற்றைத் தயார் செய்யுங்கள்." அதற்க்கு அவர்கள் "பகவானே, இந்த ஜீவன் அனுபவிப்பவனாக இருந்தாலும், நாங்கள் அவனுடைய செயல்களின் சாட்சியாக இருக்கிறோம். அந்த தொடர்பினால்,

நாங்கள் ஒவ்வொரு பூதத்தின் மீதும் அபிமானம் கொண்டு அசுத்தமாக ஆகிவிடுவோம். எங்களுக்கு எப்படி விடுதலை கிடைக்கும்?" என்று கேட்டார்கள். இதைக் கேட்டதும், நான் அவர்களிடம் கூறினேன்: "அழகான முகத்தை உடையவளே, இந்திரியங்கள் மற்றும் தேவர்களின் பாவங்களை நீக்குவதற்கும், உடல் வடிவில் உள்ள பூதங்களின் சுத்தத்திற்காகவும், ஏகாதசி விரதம் என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டது." || 25

एकादशीतिविख्याता तिथीनामुत्तमातिथिः ।
तस्यास्संमानतोदेवास्सर्वेषांशुद्धिरुच्यते। 26
तीर्थस्नानेनयाशुद्धिर्याशुद्धिः प्राणसंयमात्।
भुतानाम् भुतशुद्ध्याच या शुद्धिः परिकीर्तिता।
एकादश्यातु सा शुद्धिर्भविष्यति न संशयः ॥
विनान्नप्राशनात्तापो यो भविष्यति देहिनाम्।
तेन तापेन कायस्य शुद्धिर्देवार्चने मता।
देहस्थानांच भूतानाम् द्वयमप्यन्न सेवनात्।
देहस्य दारनम् चैव प्रमादालस्य मेवच।
प्रमादादिभिरानन्द मूर्तिसम्सेवनेन हि । 30

ஏகாத³ஶீதி விக்²யாதா திதீ⁴நாமுத்தமாதிதி²: |
தஸ்யாஸ்ஸம்'மாநதோ தே³வாஸ்ஸர்வேஷாம் ஶுத்³தி⁴ருச்யதே | 26
தீர்த²ஸ்நாநேந யாஶுத்³தி⁴ர்யாஶுத்³தி⁴: ப்ராணஸம்'யமாத் |
பு⁴தாநாம்' பு⁴தஶுத்³த்⁴யா ச யா ஶுத்³தி⁴: பரிகீர்திதா |
ஏகாத³ஶ்யாது ஸா ஶுத்³தி⁴ர்ப⁴விஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ||
விநா(அ)ந்நப்ராஶநாத்தாபோ யோ ப⁴விஷ்யதி தே³ஹிநாம் |
தேந தாபேந காயஸ்ய ஶுத்³தி⁴ர் தே³வார்ச்சநே மதா |
தே³ஹஸ்தா²நாஞ்ச பூ⁴தாநாம் த்³வயமப்யந்ந ஸேவநாத் |
தே³ஹஸ்ய தா³ரநம் சைவ ப்ரமாதா³லஸ்ய மேவ ச |
ப்ரமாதா³தி³பி⁴ரானந்த³ மூர்திஸம்'ஸேவநேந ஹி | 30

ஏகாதசி என்று புகழ் பெற்ற இந்த திதி, அனைத்து திதிகளிலும் சிறந்தது. இந்த திதியை மதிப்பதால், தேவர்கள் உட்பட அனைவருக்கும் தூய்மை கிடைக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. தீர்த்தத்தில் நீராடுவதால் ஏற்படும் தூய்மையும், மூச்சுப் பயிற்சியினால் கிடைக்கும் தூய்மையும், பூதங்களின் மூலமாக ஏற்படும் தூய்மையும், ஏகாதசி விரதத்தினால் சந்தேகமின்றி கிடைக்கும். உணவு உண்ணாமல் இருப்பதால், உடலில் ஏற்படும் வெப்பத்தினால், உடல் சுத்தமடைகிறது. தேவாலயத்தில் இறைவனை வணங்குவதும், உணவை உட்கொள்வதனால் உடலில் இருக்கும் பூதங்களின் இயக்கமும், உடலின் வலிமை, சோம்பல் மற்றும் கவனக்குறைவு போன்றவை இறைவனின் ஆனந்தமயமான உருவத்தை சேவிப்பதால் விலகும். || 30

अन्नदोष इतिप्रोक्त तस्योपायोद्विधामतः।
परित्यागो द्वितीयस्तु विधिना तन्निशेवणम्।
सात्विकं वैष्णवैर्विष्णोरर्पितम् शुद्ध व्रित्तिजं।
ज्ञान प्रदम्च मनसः प्रसाद जनसंस्मृतम्।
सर्वदातत्परित्यक्तुं नैवशक्यम् शरीरिना।
एकादश्याम् परित्यागः कर्तव्यो हितमिच्चता।
अनामाश्रित्यतिष्ठंति पातकानिमहन्त्यपि।
एकादश्याम् यतोविष्णोरंतरायकरंति तत्।

मन्त्राभ्यासोदिने पूजध्यानं जागरणन्निशि।
कर्तव्यम् कीर्तनंवाद्यं नर्तणम् हरिसन्निधौ। 35

அந்நதோ3ஷ இதி ப்ரோக்த தஸ்யோபாயோ த்3விதா4மத: |
பரித்3யாகோ3 த்3விதீயஸ்து விதி4நா தந்நிஷேவணம் |
ஸாத்விகம் வைஷ்ணவைர்விஷ்ணோரர்பிதம் ஶுத்3த4வ்ரு'த்திஜம் |
ஜ்ஞான ப்ரத3ம்'ச மநஸ: ப்ரஸாத3 ஜநஸம்'ஸ்ம்ரு'தம் |
ஸர்வதா3 தத்3பரித்யக்தும் நைவ ஶக்யம் ஶரீரிணா |
ஏகாத3ஶ்யாம் பரித்3யாக3: கர்தவ்யோ ஹிதமிச்ச2தா |
அநாமாஶ்ரித்ய திஷ்ட2ந்தி பாதகாநி மஹாந்த்யபி |
ஏகாத3ஶ்யாம் யதோ விஷ்ணோரந்தராயகரந்தி தத் |
மந்த்ராப்4யாஸோதி3நே பூஜத்4யாநம் ஜாக3ரணந்நிஶி |
கர்தவ்யம் கீர்தநம் வாத்3யம் நர்தணம் ஹரிஸந்நிதௌ4 | 35

உணவால் வரும் தீமை என்று சொல்லப்பட்டதற்கு, இரண்டு விதமான பரிகாரங்கள் உண்டு. ஒன்று உணவை முழுவதுமாகத் தவிர்ப்பது, மற்றொன்று சாஸ்திரங்களின் படி உண்பது. தூய்மையான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு விஷ்ணுவிற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சாத்வீகமான உணவு, ஞானத்தை அளிக்கும், மன அமைதியை ஸமர்ப்பிக்கும் மற்றும் புண்ணியம் சேர்க்கும். எப்போதும் உணவைத் தவிர்ப்பது மனிதனால் முடியாது. நன்மை பெற விரும்புபவர்கள் ஏகாதசி அன்று உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். பெரிய பாவங்கள் கூட உணவைச் சார்ந்து இருக்கின்றன. ஏகாதசியன்று உணவு உண்பது விஷ்ணுவிற்கு தடையாய் இருப்பதால், அன்று மந்திர ஜபம், இறை வழிபாடு, தியானம், இரவில் விழித்திருத்தல், கீர்த்தனை, வாத்தியங்கள் இசைத்தல், மற்றும் நடனம் ஆடுதல் போன்றவை ஹரியின் முன்னிலையில் செய்யத்தக்கது. || 35

मादंतलग्नस्यान्नस्य जिह्वस्पर्शो भवेदिति।
दंतधावनकं वर्ज्यमेकादश्यामतो भुधैः।
कीर्तनेन वचस्शुद्धिर्जायते वार्षिकीप्रिये।
बिंबस्य दर्शनात् विष्णोश्चाक्षुषीशुद्धिरीरिता।
श्रवाणाद्यशसोविष्णो श्रोत्राणां शुद्धिरीरिता।
नत्याचशिरसाशुद्धिस्त्वचसा साष्टाङ्ग वन्दनात्।
उत्तीर्णधूपपुष्पाद्यैर्नासाशुद्धिर् वरानने।
करयोर्मार्जनादिभ्यः प्रादक्षिन्यात्पदैरपि।
एकादश्याम् सकृत् कृत्वा सर्वेषां देहवासिनाम्।
आजीवनांतं या शुद्धिस्साशुद्धिर्जायते धृवं । 40

மா(அ)த3ந்தலக்3நஸ்யாந்நஸ்ய ஜிஹ்வஸ்பர்ஶோ ப4வேதி3தி |
த3ந்ததா4வநகம் வர்ஜ்யமேகாத3ஶ்யாமதோ பு4தை4: |
கீர்தநேந வசஶ்ஶுத்3தி4ர்ஜாயதே வார்ஷிகீப்ரியே |
பி3ம்ப3ஸ்ய த3ர்ஶநாத் விஷ்ணோஶ்சாக்ஷுஷீஶுத்3தி4ரீரிதா |
ஶ்ரவணாத்3யஶஸோ விஷ்ணோ ஶ்ரோத்ராணாம் ஶுத்3தி4ரீரிதா |
நத்யா ச ஶிரஸா ஶுத்3தி4ஸ்த்வசஸா ஸாஷ்டாங்க3 வந்த3நாத் |
உத்தீர்ணதூ4பபுஷ்பாத்3யைர்நாஸாஶுத்3தி4ர் வரானனே |
கரயோர்மார்ஜநாதி3ப்4ய: ப்ராத3க்ஷிண்யாத் பத3airபி |
ஏகாத3ஶ்யாம் ஸக்ரு'த் க்ரு'த்வா ஸர்வேஷாம் தே3ஹவாஸிநாம் |
ஆஜீவநாந்தம் யா ஶுத்3தி4ஸ்ஸாஶுத்3தி4ர்ஜாயதே த்4ருவம் | 40

பல்லில் ஒட்டியுள்ள உணவு எச்சம் நாக்கில் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஏகாதசி அன்று பல் துலக்கக் கூடாது என்று சான்றோர்கள் கூறுகிறார்கள். பிரியமானவளே,

கீர்த்தனை செய்வதினால் வாக்கிற்கு தூய்மை உண்டாகும். விஷ்ணுவின் திருவுருவத்தை தரிசிப்பதால் கண்களுக்கு தூய்மை கிடைக்கும். விஷ்ணுவின் புகழை கேட்பதால் காதுகளுக்கு தூய்மை உண்டாகும். தலை வணங்குவதால் தலைக்கும், சாஷ்டாங்கமாக வணங்குவதால் உடலுக்கும் தூய்மை உண்டாகும். நறுமணம் கமழும் தூபம், பூக்கள் முதலியவற்றை உபயோகிப்பதினால் மூக்கிற்கு தூய்மை உண்டாகும். கைகளை சுத்தம் செய்வதினாலும், பிரதட்சிணம் செய்வதினாலும் கால்களுக்கும் தூய்மை உண்டாகும். ஏகாதசியில் ஒரு முறை இவ்வாறு செய்வதினால், உடல் உள்ளவரை தூய்மை உண்டாகும். || 40

रात्रौजागरणंकार्यं तत्र चाहूयवैष्णवान्।
महामायानिशान्तेन निस्तीर्ना जायतेकलौ।
न भेतव्यं न भेतव्यं पातकैःपक्षसंचितैः।
एकादशिनि सा तस्मिन् नायास्यति स वल्लभा।
नभेतव्यं नभेतव्यं पातकैर्वर्ष संचितैः।
एकादश्येतिविख्याता याऽतीव हरिवल्लभा।
भोदेवाःकरणस्ताहि माखिद्यंतु मनागपि।
भवद्भिस्साद्यतां देहस्साधितैकादशि मया।
करिष्यन्ति जनास्सर्वे पक्षयोरुभयोरपि।
तेनवस्स्वर्गतिस्तस्य देहस्थानां भविष्यति। 45

ராத்ரௌ ஜாக3ரணம் கார்யம் தத்ர சாஹூய வைஷ்ணவான் |
மஹாமாயாநிஶாந்தேந நிஸ்தீர்ணா ஜாயதே கலௌ |
ந பே4தவ்யம் ந பே4தவ்யம் பாதகை: பக்ஷஸம்'சிதை: |
ஏகாத3ஶிநி ஸா தஸ்மிந் நாயாஸ்யதி ஸ வல்லபா4 |
ந பே4தவ்யம் ந பே4தவ்யம் பாதகைர்வஷ ஸம்'சிதை: |
ஏகாத3ஶீதி விக்2யாதா யா(அ)தீவ ஹரிவல்லபா4 |
போ4 தே3வா: கரணஸ்தாஹி மாகி2த்3யந்து மநாக3பி |
ப4வத்3பி4ஸ்ஸாத்4யதாம் தே3ஹஸ்ஸாதி4தை3காத3ஶி மயா |
கரிஷ்யந்தி ஜநாஸ்ஸர்வே பக்ஷயோருப4யோரபி |
தேந வஸ்ஸ்வர்க3திஸ்தஸ்ய தே3ஹஸ்தா2நாம் ப4விஷ்யதி | 45

இரவில் விழித்திருந்து, வைஷ்ணவர்களை அழைத்து, விடியும் வரை ஹரி நாமத்தை உச்சரிப்பதால், இந்த கலி யுகத்தில் முக்தி அடையலாம். தேவர்களே, இருபக்கமும் சேரும் பாவங்களை நினைத்து பயப்பட வேண்டாம். ஏகாதசி விரதம் இருந்தால் பாவங்கள் உங்களை அணுகாது. ஹரிக்கு மிகவும் பிரியமான ஏகாதசி விரதம் இருப்பதால், வருடக் கணக்கில் சேர்ந்த பாவங்களைப் பற்றியும் பயம் கொள்ள வேண்டாம். தேவர்களே, கவலை கொள்ளாதீர்கள். என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏகாதசி விரதத்தினால், உங்கள் உடலை தூய்மை செய்யுங்கள். இந்த விரதத்தை எல்லோரும் இரண்டு பட்சத்திலும் கடைபிடிப்பார்கள். அதனால், உடலுடன் இருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு சொர்க்கம் கிடைக்கும். || 45

एकादशिव्रतस्तस्य एच संभन्दिनो मताः।
चेतनाचेतनास्सर्वे कृतार्था नात्र संशयः।
सूर्योदये भवद्भिस्तु स्वाम्शैरास्तीयतां तनुः।
नरैराचरिता पूजामदीयैकदशी दिने।
तेन यद्भवितास्थानमक्षयं तद्भविष्यति।
नाकृत्य दोषसंपर्को भविष्यतिमनागपि।
भवतामुपकारेणजीवोयं पापपंजरात्।

निर्गमिष्यति सुस्थानं कृत्वाचैकदशीव्रतं।
भवदर्थं कृताचैष तिथिरेकादशी मया।
जनैराचरितेदेवा गतिंदास्यतिनिश्चितं । 50

ஏகாத3ஶீவ்ரதஸ்தஸ்ய ஏச ஸம்ப4ந்தி3நோ மதாঃ |
சேதநாசேதநாஸ்ஸர்வே க்ரு'தார்தா2 நாத்ர ஸம்ஶயঃ |
ஸூர்யோத3யே ப4வத்3பி4ஸ்து ஸ்வாம்'ஶைராஸ்தீயதாம் தநுঃ |
நரைராசரிதா பூஜா மதீ3யை3காத3ஶீ தி3நே |
தேந யத்3ப4விதா ஸ்தா2நமக்ஷயம் தத்3ப4விஷ்யதி |
நாக்ரு'த்ய தோ3ஷஸம்பர்கோ ப4விஷ்யதி மநாக3பி |
ப4வதாமுபகரேண ஜீவோ(அ)யம் பாபபஞ்ஜராத் |
நிர்க3மிஷ்யதி ஸுஸ்தா2நம் க்ரு'த்வா சை3காத3ஶீவ்ரதம் |
ப4வத3ர்த2ம் க்ரு'தாசைஷ திதி2ரேகாத3ஶீ மயா |
ஜனைராசரிதே தே3வா க3திம் தா3ஸ்யதி நிஶ்சிதம் | 50

ஏகாதசி விரதத்தை கடைபிடிப்பவர்கள் மற்றும் அவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வற்ற அனைத்து ஜீவன்களும் பயன் பெறுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சூரிய உதயம் ஆனதும், நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் அம்சங்களுடன் இந்த உடலை ஆட்கொள்ளுங்கள். மனிதர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் இந்த ஏகாதசி பூஜையின் மூலமாக, அழியாத இடம் கிடைக்கும். சிறிதளவு கூட பாவத்தினால் தொடர்பு இருக்காது. இந்த ஏகாதசி விரதத்தை செய்வதன் மூலமாக, இந்த ஜீவன் பாவக் கூண்டிலிருந்து விடுபட்டு நல்ல இடத்தை அடையும். இந்த ஏகாதசி திதி உங்களுக்காக என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதை மக்கள் கடைப்பிடித்தால், அவர்களுக்கு நிச்சயமாக விடுதலை கிடைக்கும் தேவர்களே. || 50

अतः कुरुद्धं संभूयसृष्टिं स्वांशैर्दिवौकसः ।
इति श्रुत्वा वचोदेवी प्रहृष्टा सृष्टिकारिणः ।
शरीरं जनयामासस्तेदेवा विष्णुतेजसा ॥
इति संसाधिता देवी मयासृष्टं वितन्वता।
अतस्सर्वैर्जनैस्सेव्यं सामान्यैस्तद्वदन्महत्।
मयादेवीवरोदत्तो देवानां हितमिच्छताम्।
भवतां पातकैस्तेषां गतिश्चाधोभविष्यति।
ये लब्ध्वामानुषंदेहं करिष्यंति नमद्दिनम्।
निद्रयासक्तमन्नाद्यैर्दिवार्चार्थे हयातथा।
तस्मादेकादशीचाष्टवर्षादारभ्य भामिनी । 55

அத: குருத்3த4ம் ஸம்பூ4ய ஸ்ரு'ஷ்டிம் ஸ்வாம்'ஶைர்தி3வௌகஸঃ |
இதி ஶ்ருத்வா வசோ தே3வீ ப்ரஹ்ரு'ஷ்டா ஸ்ரு'ஷ்டிகாரிணঃ |
ஶரீரம் ஜநயாமாஸஸ்தே தே3வா விஷ்ணுதேஜஸா ||
இதி ஸம்'ஸாதி4தா தே3வீ மயா ஸ்ரு'ஷ்டிம் விதந்வதா |
அதஸ்ஸர்வைர்ஜனைஸ்ஸேவ்யம் ஸாமாந்யைஸ்தத்3வத3ந்மஹத் |
மயா தே3வீவரோ த3த்தோ தே3வாநாம்' ஹிதமிச்ச2தாம் |
ப4வதாம் பாதகைஸ்தேஷாம் க3திஶ்சா(அ)தோ4 ப4விஷ்யதி |
யே லப்3த்4வா மாநுஷம் தே3ஹம் கரிஷ்யந்தி நமத்3தி3நம் |
நித்3ரயாஸக்தமந்நாத்3யைர்தி3வார்சா2ர்தே2 ஹயா ததா2 |
தஸ்மாதே3காத3ஶீ சாஷ்டவர்ஷா தா3ரப்4ய பா4மிநீ | 55

ஆகையால், தேவர்களே, நீங்களனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, உங்கள் அம்சங்களோடு படைப்பை உருவாக்குங்கள். இந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும், தேவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் விஷ்ணுவின் சக்தியுடன் உடலை உருவாக்கினார்கள். தேவியே, இவ்வாறு நான் படைப்பை விரிவுபடுத்தினேன். ஆகவே, எல்லா மக்களும் இதை கடைபிடிக்க வேண்டும். நான் தேவர்களுடைய நலனுக்காக இந்த வரத்தை ஸமர்ப்பித்தேன். ஆனால் உங்களுக்கு பாவங்கள் செய்தால் அவர்களின் கதி அதோகதி ஆகும். யார் மனிதப் பிறவி அடைந்து, ஏகாதசி நாளில் தூங்கிக் கொண்டும், உணவு உண்டு கொண்டும், பகல் முழுவதும் வேறு காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்களோ, அவர்கள் பாவத்திற்கு ஆளாவார்கள். ஆகவே, பெண்ணே, ஏகாதசி விரதத்தை எட்டு வயதிலிருந்து கடைபிடிக்க வேண்டும். || 55

कर्तव्याऽशीतिपर्यंतं निराहारेणसर्वदा।
जलाहारेण वा कुर्यादशक्ते सफलादिभिः।
नक्तेन वा हविष्येणचैकभुक्त्यानिरंधसा।
जपवोजातुवत्याभ्योह्याज्ञेयं मामकीप्रिये।
यस्याहं मोक्षमिच्छामि तस्मै दद्यांमतीं वर।
एकादशी न कर्तव्या विद्धाचैवाऽरुणोदये।
वैष्णवैस्तु विशेषेण विद्धात्याज्या वरानने।
दशमीप्रेतराजाय तिथिर्दत्ता मया पुरा।
तस्यायोगे न कर्तव्यं मामकंदिनमुत्तमम्।
यावंतिव्रतमुख्यानि मदीयानि हरिप्रिये। 60

கர்தவ்யா(அ)ஶீதிபர்யந்தம் நிராஹாரேண ஸர்வதா^{3} |
ஜலாஹாரேண வா குர்யாத்^{3} அஶக்தே ஸப^{2}லாதி^{3}பி^{4}: |
நக்தேந வா ஹவிஷ்யேண சை^{3}கபு^{4}க்த்யா நிரந்த^{4}ஸா |
ஜபவோஜாதுவத்யாப்^{4}யோ ஹ்யாஜ்ஞேயம் மாமகீப்ரியே |
யஸ்யாஹம் மோக்ஷமிச்சா^{2}மி தஸ்மை த^{3}த்^{3}யாம் மதீம் வர |
ஏகாத^{3}ஶீ ந கர்தவ்யா வித்^{3}தா^{4} சைவா(அ)ருணோத^{3}யே |
வைஷ்ணவைஸ்து விஶேஷேண வித்^{3}தா^{4} த்யாஜ்யா வரானநே |
த^{3}ஶமீ ப்ரேதராஜாய திதி^{2}ர்த^{3}த்தா மயா புரா |
தஸ்யா யோகே^{3} ந கர்தவ்யம் மாமகம் தி^{3}நமுத்தமம் |
யாவந்தி வ்ரதமுக்^{2}யாநி மதீ^{3}யாநி ஹரிப்ரியே | 60

எண்பது வயது வரை எப்போதும் உணவில்லாமல் இருக்க வேண்டும். முடியாதவர்கள் தண்ணீர் மட்டும் குடித்து விரதம் இருக்கலாம். பழங்கள் அல்லது ஹவிஸ்ய(பல்லில் படாதவைகள்) உணவு சாப்பிட்டு விரதம் இருக்கலாம். என் பிரியமானவளே, ஜபம் செய்பவர்களிடமும், விரதம் இருப்பவர்களிடமும் இதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். யாருக்கு நான் மோட்சம் ஸமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேனோ, அவனுக்கு நல்ல அறிவைக் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

திதி நிர்ணயம்.

ஏகாதசி திதியானது, சூரிய உதயத்தில் தசமியோடு சேர்ந்து இருக்கக் கூடாது. வைஷ்ணவர்கள் குறிப்பாக அவ்வாறு இருப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். நான் முன்பு தசமி திதியை பிரேத ராஜனுக்கு ஸமர்ப்பித்தேன். அது ஏகாதசியுடன் சேர்ந்திருந்தால் அந்த நாளில் என் சிறந்த விரதத்தை கடைபிடிக்க கூடாது. ஹரிக்கு பிரியமானவளே, என்னுடைய எல்லா விரதங்களிலும் முக்கியமானது இதுவே. || 60

अन्यवासरमिश्राणि न कुर्यादरुणोदया।
तिथिप्रवेशमिच्छंति मामका अरुणोदयात्।
स एव मुख्यकालस्तु संकल्पस्यावधार्यताम्।
दशमीदिनमारभ्य मामकं तुप् दिनत्रयम्।

माननीयं विशेषेण जनैः कांस्यादि वर्जनैः।
वैष्णवैरुत्सवःकार्यो ज्ञात्वा मज्जन्मवासरम्।
वितानतोरणालेपनेक मार्जन दीपकैः।
पूजनं केशवादीनां मूर्तीनां कमलालये।
पंचामृतैश्चनैवेद्येर्हवनै स्संस्तवैरपि।
सहस्रनामपठनैर्महापुरुषविद्यया।65
அந்யவாஸரமிஶ்ராணி ந குர்யா தருணோத3யாத் |
திதி2ப்ரவேஶமிச்ச2ந்தி மாமகா அருணோத3யாத் |
ஸ ஏவ முக்2யகாலஸ்து ஸங்கல்பஸ்யாவதா4ர்யதாம் |
த3ஶமீதி3நமாரப்4ய மாமகம் து3த்3தி3நத்ரயம் |
மாநநீயம் விஶேஷேண ஜநை: காம்'ஸ்யாதி3 வர்ஜநை: |
வைஷ்ணவைருத்ஸவ: கார்யோ ஜ்ஞாத்வா மஜ்ஜந்மவாஸரம் |
விதாநதோரணாலேபநேக மார்ஜந தீ3பகை: |
பூஜநம் கேஶவாதீ3நாம் மூர்தீநாம் கமலாலயே |
பஞ்சாம்ரு'தைஶ்ச நைவேத்3யைர்ஹவநைஸ்ஸம்'ஸ்தவைரபி |
ஸஹஸ்ரநாமபட2நைர்மஹாபுருஷவித்3யயா | 65

சூரிய உதயத்தில், பிற திதிகளோடு கலந்த ஏகாதசி விரதத்தை அனுஷ்டிக்கக் கூடாது. சூரிய உதயத்தில் என்னுடைய திதி இருக்க வேண்டும். அதுவே முக்கிய காலம். சங்கல்பம் செய்து விரதம் இருக்கத் தகுதியான காலம். தசமி தொடங்கி மூன்று நாட்கள், என்னுடைய நாட்களாக கருதப்பட்டு, மக்கள்(வெண்கல) பித்தளை பாத்திரங்களை உபயோகிக்காமல் விரதம் இருக்க வேண்டும். வைஷ்ணவர்கள், என்னுடைய பிறந்த நாளை அறிந்து, அலங்கார வளைவுகள் கட்டி, வீட்டை சுத்தம் செய்து, தீபங்கள் ஏற்றி விழா கொண்டாட வேண்டும். கேசவன் முதலிய கடவுள் சிலைகளை திருமகள் உறையும் இடத்தில் வைத்து, பஞ்சாமிர்தம் அபிஷேகம் செய்து, பலவித நைவேத்தியங்கள் படைத்து, ஹோமம் செய்து, தோத்திரங்கள் சொல்லி, மகாபுருஷ வித்தை மற்றும் ஆயிரம் நாமங்களை சொல்ல வேண்டும். || 65

कुसुमांजलिभिर्विष्णु तथा वैकुण्ठपार्षदान्।
तोषयेत्परमान्नेन नृत्यगीतोत्सवादिभिः।
रजनीं गमयेत्प्राज्ञः पुनश्चाऽरुणनिर्गमे।
कृत्वाचावश्यकं कर्म पूजायागं समारभेत्।
विप्रान् द्वादशचाहूय महाभागवतान् प्रिये।
अधीतविष्णुसूक्तं च केशवादिधियोऽर्चयेत्।
सांगंसावरणम्देवं पूजापीठे निवेश्यच।
पंचामृतेनसंस्नप्य तथा सर्वोषधैरपि।
गंधैधूपैस्सुरभिभिः पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत्।
नीराजनार्घ्यदानैश्च कुसुमांजलिभिस्तथा। 70

குஸுமாஞ்ஜலிபி4ர்விஷ்ணு ததா2 வைகுண்ட2பார்ஷதா3ந் |
தோஷயேத் பரமாந்நேந ந்ரு'த்யகீ3தோத்ஸவாதி3பி4: |
ரஜநீம் க3மயேத் ப்ராஜ்ஞ: புநஶ்சா(அ)ருணநிர்க3மே |
க்ரு'த்வா சாவஶ்யகம் கர்ம பூஜாயாக3ம் ஸமாரபே4த் |
விப்ராந் த்3வாத3ஶ சாஹூய மஹாபா4க3வதாந் ப்ரியே |
அதீ4தவிஷ்ணுஸூக்தம் ச கேஶவாதி3தி4யோ(அ)ர்ச்சயேத் |
ஸாங்கா3ம்'ஸாவரணம் தே3வம் பூஜாபீடே2 நிவேஶ்ய ச |
பஞ்சாம்ரு'தேந ஸம்'ஸ்நப்ய ததா2 ஸர்வௌஷதை4ரபி |
க3ந்தை4ர்தூ4பைஸ்ஸுரபி4பி4: புஷ்பைஶ்சைவ ப்ரபூஜயேத் |
நீராஜநார்க்4யதா3நைஶ்ச குஸுமாஞ்ஜலிபி4ஸ்ததா2 | 70

பூக்களை சமர்ப்பித்து விஷ்ணுவையும் வைகுண்டத்தில் உள்ளவர்களையும், சிறந்த உணவுகள் அளித்தும், நடனம், பாடல் மற்றும் விழாக்கள் மூலம் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும். அறிவாளி, இரவு முழுவதும் இறைவனைத் துதித்து, சூரிய உதயத்தில், தன் கடமைகளை முடித்து, பூஜை மற்றும் யாகத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பிரியமானவளே, பன்னிரண்டு பிராமணர்களை அழைத்து, விஷ்ணு சூக்தம் அறிந்த பாகவதர்களை, கேசவன் முதலிய கடவுள்களை வணங்க வேண்டும். எல்லா அங்கங்களோடும் கூடிய கடவுளை, பீடத்தில் வைத்து, பஞ்சாமிர்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து, மூலிகைகளால் கழுவி, நறுமணம் கமழும் தூபம், சந்தனம், பூக்கள் கொண்டு வணங்கி, நீராஞ்சனம், அர்க்யம் சமர்ப்பித்து, பூக்களைத் தூவி வணங்க வேண்டும். || 70

सूर्यसंदर्शनात्पूर्वं द्वादश्यां पूजयेद्धरिम्।
हरिवासरमुत्सृज्य विप्रान् संतोष्य वैष्णवान्।
द्वादश्यांपारणंकुर्याद्भुत्वाऽग्नौ मूलविद्यया।
पारणं तु त्रयोदश्यां कुर्याद्विद्धां परित्यजेत्।
पारणाहे मुहूर्तेपि द्वादशी तु भविष्यति।
तस्यां वै पारणंकुर्यात् कृत्वा माध्याह्निकीं क्रियाम्।
दिवास्वापं मैथुनं च परान्नं तत्र संत्यजेत्।
इयं तु द्वादशीपुण्या चतुर्था मम वल्लभा।
शयनीबोधिनीदेवी त्रितीया परिवर्तनी।
मार्गशीर्षभवायातु शुक्लावाराहवल्लभा। 75

ஸூர்யஸந்த³ர்ஶநாத் பூர்வம் த்³வாத³ஶ்யாம் பூஜயேத்³த⁴ரிம் |
ஹரிவாஸரமுத்ஸ்ருஜ்ய விப்ராந் ஸந்தோஷ்ய வைஷ்ணவாந் |
த்³வாத³ஶ்யாம் பாரணம் குர்யாத்³பு⁴த்வா(அ)க்³நௌ மூலவித்³யயா |
பாரணம் து த்ரயோத³ஶ்யாம் குர்யாத்³வித்³தா⁴ம் பரித்யஜேத் |
பாரணாஹே முஹூர்தே(அ)பி த்³வாத³ஶீ து ப⁴விஷ்யதி |
தஸ்யாம் வை பாரணம் குர்யாத் க்ரு'த்வா மாத்⁴யாஹ்நிகீம் க்ரியாம் |
தி³வாஸ்வாபம் மைது²நம் ச பராந்நம் தத்ர ஸம்'த்யஜேத் |
இயம் து த்³வாத³ஶீ புண்யா சதுர்தா² மம வல்லபா⁴ |
ஶயநீபோ³தி⁴நீ தே³வீ த்ரு'தீயா பரிவர்தநீ |
மார்க³ஶீர்ஷப⁴வாயாது ஶுக்லாவாராஹவல்லபா⁴ | 75

சூரியன் உதயமாகும் முன், துவாதசி அன்று ஹரியை பூஜிக்க வேண்டும். ஹரி வாஸரம் முடிந்து, பிராமணர்களையும், வைஷ்ணவர்களையும் சந்தோஷப்படுத்தி, துவாதசியில், அக்னியில் மூல மந்திரம் சொல்லி, உணவு உண்ண வேண்டும். திரயோதசி திதி இருந்தால், அந்தத் திதியை விட்டுவிட்டு துவாதசியிலே உபவாசம் முடிக்க வேண்டும். துவாதசி திதி, உபவாசம் முடிக்கும் முகூர்த்த நேரத்தில் இருந்தாலும், அன்று மதிய கடமைகளை முடித்து உபவாசம் முடிக்க வேண்டும். பகலில் தூங்குவதையும், தாம்பத்திய உறவையும், பிறர் ஸமர்ப்பிக்கும் உணவையும் தவிர்க்க வேண்டும். இந்த துவாதசி திதியானது, புனிதமானது. எனக்கு மிகவும் பிரியமானது. சயனி, போதினி, பரிவர்த்தினி, மார்கழி மாதத்தில் வரும் சுக்லபட்ச வாராஹ துவாதசி மிகவும் விருப்பமானவை. || 75

आनुपुण्यासुमामेकमुत्सवैस्सं प्रपूजयेत्।
रथोत्सवंनिरूप्याथ गत्वापुण्याम् सरिद्वराम्।
श्वेतद्वीपं प्रकल्प्यात्र संपूज्यस्वापयेद्धरिम्।

आषाढ्यां वैष्णवैस्साकं जयमङ्गळनिस्स्वनैः।
प्रतप्तं शंखचक्राद्यै रंकयेद्भुजमूलयोः।
आदिपादेऽनुराधाया स्तदभावेतु केवले।
प्रस्वापयेद्धृषीकेशं दृष्टिनाशोऽन्यथा भवेत्।
परिवर्तस्तु कर्तव्यो द्वादश्यां श्रवणस्य च।
मध्यपादेमहाभागे मासे नभसिशोभने।
आविर्भावं वामनस्यह्यस्यामेव विनिर्दिशेत्। 80

ஆநுபுண்யாஸுமாமேகமுத்ஸவைஸ்ஸம்' ப்ரபூஜயேத் |
ரதோ²த்ஸவம் நிரூப்யாத்² க³த்வா புண்யாம்' ஸரித்³வராம் |
ஶ்வேதத்³வீபம் ப்ரகல்ப்ய அத்ர ஸம்பூஜ்ய ஸ்வாபயேத்³த⁴ரிம் |
ஆஷாட்⁴யாம் வைஷ்ணவைஸ்ஸாகம் ஜயமங்க³ளநிஸ்ஸ்வநை: |
ப்ரதப்தம் ஶங்க²சக்ராத்³யை ரங்கயேத்³பு⁴ஜமூலயோ: |
ஆதி³பாதே³(அ)நுராதா⁴யா ஸ்தத³பா⁴வே து கேவலே |
ப்ரஸ்வாபயேத்³த்⁴ரு'ஷீகேஶம் த்³ரு'ஷ்டிநாஶோ(அ)ந்யதா² ப⁴வேத் |
பரிவர்தஸ்து கர்தவ்யோ த்³வாத³ஶ்யாம் ஶ்ரவணஸ்ய ச |
மத்⁴யபாதே³ மஹாபா⁴கே³ மாஸே நப⁴ஸி ஶோப⁴நே |
ஆவிர்பா⁴வம் வாமநஸ்ய ஹ்யஸ்யாமேவ விநிர்தி³ஶேத் | 80

இந்த நான்கு துவாதசிகளிலும், விழாக்கள் நடத்தி, ஹரியை பூஜிக்க வேண்டும். ரதோத்ஸவம் நடத்தி, புண்ணிய நதிகளுக்கு சென்று, ஸ்வேதத்வீபம் போல அலங்கரித்து ஹரியை பூஜிக்க வேண்டும். ஆஷாட மாதத்தில், வைஷ்ணவர்களுடன் சேர்ந்து, ஜயமங்களம் சொல்லி, சூடேற்றிய சங்கு சக்கரங்களை, கைகளில் பொறிக்க வேண்டும். அனுராதா நட்சத்திரத்தில், முதல் பாதத்தில் இதை செய்ய வேண்டும். அது இல்லையென்றால், ஏகாதசி அன்று மட்டும் செய்யலாம். ருஷிகேசனை உறங்க வைக்காவிட்டால், பார்வை போய்விடும். பரிவர்த்தினி விரதத்தை, சிரவண நட்சத்திரம் வரும் துவாதசியில், ஆகாயத்தில் நிலவு பிரகாசிக்கும் நல்ல மாதத்தில் செய்ய வேண்டும். வாமன அவதாரம் இந்த நாளில்தான் ஏற்பட்டது. || 80

वैष्णवान् पूजयेत् भक्त्या कृत्वाहोमं हुताशने।
कार्तिकेशुक्लपक्षस्य द्वादशीरेवतीयुता।
तस्यां प्रबोधयेद्विष्णुं चतुर्थेचरणेमुदा।
विष्णुंप्रबोध्यदेवेशं प्रसुप्तं क्षीरसागरे।
शय्यायांपन्नगेंद्रस्य श्रियासाकंमहोत्सवैः।
महापूजाप्रकर्तव्या ह्यभिषेचनकैर्जलैः।
सप्तावरणसंयुक्तं संपूज्यपुरुषोत्तमम्।
रथयानं प्रकर्तव्यं दीपवृक्षान् विधाय च।
वादयेत्सर्ववाद्यानि पाठयेन् मङ्गळस्तवान्।
ब्रामयेत्स्यंदनंविष्णोर्वैष्णवै स्समलंकृतैः । 85
வைஷ்ணவாந் பூஜயேத் ப⁴க்த்யா க்ரு'த்வா ஹோமம்' ஹுதாஶநே |
கார்த்திகேஶுக்லபக்ஷஸ்ய த்³வாத³ஶீ ரேவதீயுதா |
தஸ்யாம் ப்ரபோ³த⁴யேத்³விஷ்ணும் சதுர்தே² சரணே முதா³ |
விஷ்ணும் ப்ரபோ³த்⁴ய தே³வேஶம் ப்ரஸுப்தம் க்ஷீரஸாக³ரே |
ஶய்யாயாம் பந்நகே³ந்த்³ரஸ்ய ஶ்ரியா ஸாகம்' மஹோத்ஸவை: |
மஹாபூஜா ப்ர கர்தவ்யா ஹ்யபி⁴ஷேசைநகைர் ஜலை: |
ஸப்தாவரண ஸம்'யுக்தம் ஸம்பூஜ்ய புருஷோத்தமம் |
ரத²யாநம்' ப்ர கர்தவ்யம் தீ³பவ்ரு'க்ஷான் விதா⁴ய ச |
வா³தயேத் ஸர்வ வாத்³யாநி பாட²யேன் மங்க³ளஸ்தவாந் |
ப்³ரா⁴மயேத்ஸ்யந்த³நம் விஷ்ணோர் வைஷ்ணவைஸ்ஸமலங்க்ரு'தை: | 85

வைஷ்ணவர்களை பக்தி உடன் பூஜித்து, அக்னியில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். கார்த்திகை மாத சுக்ல பக்ஷத்தில் வரும் ரேவதி நட்சத்திரம் கூடிய துவாதசியில், விஷ்ணுவை நான்காவது பாதத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் எழுப்ப வேண்டும். பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் தேவர்களின் தலைவனான விஷ்ணுவை, ஆதிசேஷன் மீது படுத்திருக்கும் தேவியுடன், விழாக்கள் நடத்தி மஹாபூஜை செய்ய வேண்டும். பலவிதமான அபிஷேகங்கள் செய்ய வேண்டும். ஏழுவிதமான அலங்காரங்களோடு புருஷோத்தமனை வணங்க வேண்டும். தேர்கள் செய்து, விளக்குகள் ஏற்றி, வாத்தியங்கள் இசைத்து, மங்கள ஸ்லோகங்கள் சொல்ல வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வைஷ்ணவர்களுடன் சேர்ந்து, விஷ்ணுவின் தேரை இழுக்க வேண்டும். || 85

आनीयमंदिरंदेवं भक्त्या नीराजयेद्धृशम्।
मुद्राधारणपूर्वं तु कुर्यादेतन्महोत्सवम्।
प्रातस्संपूज्यहुत्वाऽग्निं वैष्णवान् भोजयेद्विजान्।
द्वादशीमार्गशीर्षस्य देवीमाचेऽति वल्लभा ॥
अस्यामभ्यर्चनंनूनं कोटियज्ञफलप्रदम्।
इष्टींभागवतींकुर्या दस्यामेव वरानने ।
विधिमिष्ट्या प्रवक्ष्यामि जनानांगतिदायिनीम्।
उपोष्यैकादशींशुद्धाम् द्वादश्यांपूर्ववद्धरिम्।
अर्चयित्वा विधानेन गंधपुष्पाअक्षतादिभिः ।
पौरुषेणतुसूक्तेन् श्रीमदष्टाक्षरेण वा।90

ஆநீய மந்தி³ரம் தே³வம் ப⁴க்த்யா நீராஜயேத் த்⁴ரு’ஶம் |
முத்³ராதா⁴ரணபூர்வம் து குர்யா தேதன்ம ஹோத்ஸவம் |
ப்ராதஸ்ஸம்பூஜ்ய ஹுத்வா(அ)க்³நிம் வைஷ்ணவாந் போ⁴ஜயேத்³விஜாந் |
த்³வாத³ஶீ மார்க³ஶீர்ஷஸ்ய தே³வீமாசே(அ)தி வல்லபா⁴ ||
அஸ்யாம்’ அப்⁴யர்சனம் நூநம் கோடி யஜ்ஞப²லப்ரத³ம் |
இஷ்டீம் பா⁴க³வதீம் குர்யா தஸ்யா மேவ வரானநே |
விதி⁴மிஷ்ட்யா ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜநாநாம்’ க³திதா³யிநீம் |
உபோஷ்ய ஏகாத³ஶீம் ஶுத்³தா⁴ம் த்³வாத³ஶ்யாம் பூர்வவத்³த⁴ரிம் |
அர்ச்சயித்வா விதா⁴நேந க³ந்த⁴புஷ்பாக்ஷதாதி³பி⁴: |
பௌருஷேணது ஸூக்தேந ஶ்ரீமத³ஷ்டாக்ஷரேண வா | 90

கோவிலுக்குள் கடவுளை பக்தி உடன் அழைத்து வந்து, நீராஞ்சனம் செய்ய வேண்டும். முத்திரைகளை தரித்து, மஹா உற்சவம் நடத்த வேண்டும். காலையில் இறைவனைப் பூஜித்து, அக்னியில் ஹோமம் செய்து, வைஷ்ணவர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் உணவு அளிக்க வேண்டும். மார்கழி மாதம் வரும் துவாதசி திதி எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. இந்த நாளில் பூஜை செய்தால், கோடி யாகம் செய்த பலன் கிடைக்கும். இந்த நாளில் பாகவதர்களுக்கு பூஜை செய்ய வேண்டும். இந்த பூஜையின் வழிமுறையைச் சொல்கிறேன். இது, மக்களுக்கு நல்வழி காட்டும். ஏகாதசி விரதம் இருந்து, துவாதசி அன்று ஹரியை முன்போல் பூஜித்து, சந்தனம், பூக்கள், அட்சதை போன்றவற்றை சமர்ப்பித்து, புருஷ சூக்தம் அல்லது திருமந்திரம் சொல்லி வணங்க வேண்டும். || 90

अर्चयेज्जगतामीशं स र्वाभरणभूषितम्।
ततो भागवतान् सर्वानर्चयेत्परितो द्विजान्।

पुष्पैर्वा तुळसीपत्रैः सलिलैरक्षतैरपि।
प्रह्लादंनारदंचैव पुण्डरीकंविभीषणम्।
रुक्मांगदंतत्सुतं च हनूमन्तंशिभिं भृगुम्।
वसिष्टंवामदेवं च व्यासंशौनकमेव च।
मार्कण्डेयंचांबरीषं दत्तात्रेयपराशरौ।
हारीतात्रि एकतं च द्वितंचैवत्रितं तथा।
भारद्वाजंबलिंभीष्म मुद्धवाऽक्रूरपूर्वकान्।
गुहं शुकं चवाल्मीकिं मनुं स्वायंभुवं तथा। 95

அர்ச்சயேத் ஜக³தாமீஶம் ஸ ஸர்வாப⁴ரண பூ⁴ஷிதம் |
ததோ பா⁴க³வதாந் ஸர்வான் அர்ச்சயேத் பரிதோ த்³விஜாந் |
புஷ்பைர்வா துளஸீபத்ரை: ஸலிலை ரக்ஷதைரபி |
ப்ரஹ்லாத³ம் நாரத³ம்' சைவ புண்ட³ரீகம் விபீ⁴ஷணம் |
ருக்மாங்க³தம் தத்ஸுதம் ச ஹநுமந்தம் ஶிபி⁴ம் ப்⁴ரு'கு³ம் |
வஸிஷ்ட²ம் வாமதே³வம் ச வ்யாஸம் ஶௌநகமேவ ச |
மார்கண்டே³யம் சாம்ப³ரீஷம் த³த்தாத்ரேய பராஶரௌ |
ஹாரீதாத்ரி ஏகதம் ச த்³விதஞ்சைவ த்ரிதம் ததா² |
பா⁴ரத்³வாஜம்' ப³லிம் பீ⁴ஷ்மம் உத்³த⁴வா(அ)க்ரூரபூர்வகாந் |
கு³ஹம் ஶுகம் ச வால்மீகிம்' மநும் ஸ்வாயம்பு⁴வம் ததா² | 95

உலகத்திற்கே தலைவனானவனை, அனைத்து ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்து வணங்க வேண்டும். பிறகு, பிராமணர்களை பாகவதர்களாக பாவித்து, பூக்கள், துளசி இலைகள், நீர் மற்றும் அட்சதை கொண்டு வணங்க வேண்டும். பிரகலாதன், நாரதர், புண்டரீகன், விபீஷணன், ருக்மாங்கதன், ஹனுமான், சிபி, பிருகு, வசிஷ்டர், வாமதேவர், வியாசர், சௌனகர், மார்க்கண்டேயர், அம்பரீஷன், தத்தாத்ரேயர், பராசரர், ஹாரிதர், அத்ரி, ஏகதர், த்விதர், த்ரிதர், பரத்வாஜர், பலி, பீஷ்மர், உத்தவர், அக்ரூரர், குகன், சுகர், வால்மீகி, மனு, ஸ்வாயம்புவ மனு போன்றோர்களை வணங்க வேண்டும். || 95

मतङ्गंशबरींचैव पृथुभागवतोत्तमम्।
सनंदनं च सनकं कुमारं च सनातनम्।
वोडुंपंचशिखंचैव गजेंद्रं च जटायुषम्।
सुशीलांत्रिजटांगौरीम् शुभांविद्यावळीं तथा।
अनसूयां द्रौपदीं च यशोदांदेवकीं तथा।
सुभद्रांचैव गोपींच शुभानंदव्रजेस्थिताः।
नंदं च वसुदेवं च दिलीपं च विशेषतः।
सभर्तृकां च कौसल्यां जनकंवसुसंज्ञकम्।
भूतभव्यभविष्यंश्च महाभागवतानिमान्।
नारदादीन् प्रपन्नांश्चाप्यनन्तं विहगेश्वरम्। 100

மதங்க³ம் ஶப³ரீம்' சைவ ப்ரு'து²பா⁴க³வதோத்தமம் |
ஸநந்த³நம் ச ஸநகம் குமாரம் ச ஸநாதநம் |
வோடு³ம்' பஞ்சஶிக²ம்' சைவ க³ஜேந்த்³ரம் ச ஜடாயுஷம் |
ஸுஶீலாந்த்ரிஜடாம்' கௌ³ரீம் ஶுபா⁴ம் வித்³யாவளீம் ததா² |
அநஸூயாம் த்³ரௌபதீ³ம்' ச யஶோதா³ம் தே³வகீம் ததா² |
ஸுப⁴த்³ராம்' சைவ கோ³பீம்' ச ஶுபா⁴நந்த³வ்ரஜே ஸ்தி²தா: |
நந்த³ம் ச வஸுதே³வம்' ச தி³லீபம் ச விஶேஷத: |
ஸப⁴ர்த்ரு'காம்' ச கௌஸல்யாம் ஜநகம் வஸுஸம்'ஜ்ஞகம் |

பூ⁴தப⁴வ்யப⁴விஷ்யம்ʼஶ்ச மஹாபா⁴க³வதாநிமாந் |
நாரதா³தீ³ந் ப்ரபந்நாம்ʼஶ்சாப்யநந்தம் விஹகே³ஶ்வரம் | 100

மதங்கர், சபரி, ப்ருது போன்ற சிறந்த பக்தர்களையும், சனந்தனர், சனகர், குமாரர், சனாதனர், வோடு, பஞ்சசிகர், கஜேந்திரன், ஜடாயு, சுசீலை, திரிஜடை, கௌரி, சுபா, வித்யாவளி, அனசூயா, திரௌபதி, யசோதை, தேவகி, சுபத்திரை, கோபியர்கள், நந்தன், வசுதேவர், திலீபன், கணவனோடு இருக்கும் கௌசல்யா, ஜனகர் மற்றும் நாரதர் முதலிய பக்தர்களையும், ஆதிசேஷனையும் வணங்க வேண்டும். || 100

सेनेशंनित्यमुक्तांश्च स्थापयेत्परितो हरेः ॥
दीक्षितानांद्विजातीनां तनुष्वावाहयेदिमान्।
पाद्यार्थ्याचमनादीनि दत्वाचोद्वर्तनैःपुनः।
पंचामृतैःपञ्चगव्यैः कषायौषधिवारिभिः ।
स्नापयेत्क्रमशोभक्त्या स्वाधिकारेणसंस्थितान्।
हृदादिमन्त्रकल्पैश्च कुर्यादुपकृतिं क्रमात्।
दत्वाचमनकंधौतवस्त्रं प्रोक्षणिकं तथा।
कुशादिनिर्मितेष्वेव पीठेषुविनिवेशयेत्।
उत्तरीयाणिदेयानि द्वादशाक्षरविद्यया।
ऊर्ध्वपुण्ड्राणिविधिना केशवादिकनामभिः । 105

ஸேநேஶம்ʼ நித்யமுக்தாம்ʼஶ்ச ஸ்தா²பயேத் பரிதோ ஹரேः ||
தீ³க்ஷிதாநாம்ʼ த்³விஜாதீநாம் தநுஷ்வா வாஹயேதி³மாந் |
பாத்³யார்த்⁴யாசமநாதி³நி த³த்வா சோத்³வர்தநைः புநः |
பஞ்சாம்ருʼதைः பஞ்சக³வ்யைः கஷாயௌஷதி⁴வாரிபி⁴ः |
ஸ்நாபயேத் க்ரமஶோ ப⁴க்த்யா ஸ்வாதி⁴காரேண ஸம்ʼஸ்தி²தாந் |
ஹ்ருʼதா³தி³ மந்த்ரகல்பைஶ்ச குர்யா து³பக்ருʼதிம் க்ரமாத் |
த³த்வா(அ)சமநம்ʼ தௌ⁴தவஸ்த்ரம் ப்ரோக்ஷணிகம் ததா² |
குஶாதி³நிர்மிதேஷ்வேவ பீடே²ஷு விநிவேஶயேத் |
உத்தரீயாணி தே³யாநி த்³வாத³ஶாக்ஷர வித்³யயா |
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ராணி விதி⁴நா கேஶவாதி³க நாமாபி⁴ः | 105

சேனைமுதல்வர் முதலிய நித்ய முக்தர்களை ஹரியின் அருகில் எழுந்தருளச்செய்ய வேண்டும். தீட்சை பெற்ற பிராமணர்களின் மூலம், இந்த மஹா பாகவதர்களை எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும். பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து, பிறகு பஞ்சாமிர்தம், பஞ்சகவ்யம், கஷாயம் மற்றும் மூலிகை கலந்த நீரால், ஒவ்வொருவராக பக்தியுடன் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். ஹ்ருதயம் முதலிய மந்திரங்களால் அவர்களை அலங்கரிக்க வேண்டும். ஆசமனம் செய்ய நீர் ஸமர்ப்பித்து, சுத்தமான ஆடை ஸமர்ப்பித்து, தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட இருக்கையில் அமரச் செய்ய வேண்டும். துவாதசாட்சர மந்திரம் சொல்லி, மேல் துணியை அளிக்க வேண்டும். கேசவன் முதலிய நாமங்களை சொல்லி, ஊர்த்துவ புண்டரம் இட வேண்டும். || 105

कुर्यादंगेषु गंधेन लेपनं भक्तितत्परः।
तुलसीमालिकाभिश्च धूपदीपनिवेदनैः।
भक्ष्यैर्भोज्यैश्च चोष्यैश्च पेयैर्नानाविधैस्तथा।
भोजयेत्परमान्नेन विधिनासाधितेन वै।
यद्यदिष्टतमं यस्य तत्तस्मै विनिवेदयेत्।
ततस्सुशीतलांवारि चंद्रकोशीरवासितम्।

अर्पयेद्भक्तियुक्तेन चेतसावीजयेच्चतान्।
ततः पूगफलोपेतैरेला पुष्पलवंगकैः।
सचूर्णपूगताम्बूलं मूलेनाशु समर्पयेत्।
दक्षिणावस्त्रगोस्वर्ण कर्णकुण्डलमुद्रिकाः । 110

குர்யாத்3 அங்கே3ஷூ க3ந்தே4ந லேபநம் ப4க்தி தத்பரː |
துளஸீமாலிகாபி4ஶ்ச தூ4பதீ3பநிவேத3நைː |
ப4க்ஷ்யைர் போ4ஜ்யைஶ்ச சோஷ்யைஶ்ச பேயைர் நாநாவிதை4ஸ்ததா2 |
போ4ஜயேத் பரமாந்நேந விதி4நா ஸாதி4தேந வை |
யத்3யதி3ஷ்டதமம் யஸ்ய தத்தஸ்மை விநிவேத3யேத் |
ததஸ்ஸுஶீதலாம்' வாரி சந்த்3ரகோஶீர வாஸிதம் |
அர்பயேத் ப4க்தியுக்தேந சேதஸா வீஜயேச்சதாந் |
ததː பூ3க3ப2லோபேதை ரேலா புஷ்பலவங்க3கைː |
ஸசூர்ணபூ3க3 தாம்பூ3லம் மூலேநாஶு ஸமர்பயேத் |
த3க்ஷிணாவஸ்த்ரக3ோஸ்வர்ண கர்ணகுண்ட3ல முத்3ரிகாː | 110

பக்தியுடன் அவர்களின் அங்கங்களில் சந்தனத்தால் பூச வேண்டும். துளசி மாலைகளையும், தூபம் மற்றும் தீபங்களையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பலவிதமான பக்ஷணங்கள், போஜனங்கள், மெல்லக்கூடிய உணவுகள் மற்றும் பானங்கள் அனைத்தையும் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்து, அவர்களுக்கு பரிமாற வேண்டும். யாருக்கு எது விருப்பமோ, அதை அவர்களுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். பிறகு சந்தனமும், வெட்டிவேரும் கலந்த குளிர்ந்த நீரை ஸமர்ப்பித்து, பக்தி உடன் விசிறி விட வேண்டும். பிறகு பாக்கு, ஏலக்காய், கிராம்பு, சுண்ணாம்பு சேர்ந்த தாம்பூலத்தை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். தட்சிணை, ஆடை, பசு, தங்கம், காதணி, மோதிரம் இவைகளை அளிக்க வேண்டும். || 110

"हरिर्मे प्रीयतांभक्त्या विप्ररूपो जनार्दनः।
प्रणमेद्दण्डवद्भूमौ साष्टाङ्गं प्रेमविह्वलाः।
धन्योऽहं भावयेद्विप्र पादशौचावने जनैः।"
नीराजयेत्ततोविष्णोः पादमूलं विचिंतयेत्।
अनयावैष्णवेष्ट्या मे वासुदेवादयानिधिः।
कैंकर्यं मे ददात्वीशश्श्रीभूनीळापतिः प्रभुः।
परधर्मपरज्ञान परभक्तिसमन्वितम्।
करोतुमामचिंत्यामा भगवान्भक्तवसलः।
अनन्यशेषतांचैव तथाऽनन्य प्रयोजनम्।
अनन्यसाधनत्वंच देवोमह्यंप्रयच्छतु।115

ஹரிர்மே ப்ரீயதாம் ப4க்த்யா விப்ரரூபோ ஜநார்த3நː |
ப்ரணமேத்3த3ண்ட3வத்3பூ4மௌ ஸாஷ்டாங்கம்' ப்ரேமவிஹ்வலாː |
த4ந்யோ(அ)ஹம் பா4வயேத்3விப்ர பாத3ஶௌசாவநே ஜநைː |
நீராஜயேத் ததோ விஷ்ணோː பாத3மூலம் விசிந்தயேத் |
அநயா வைஷ்ணவேஷ்ட்யா மே வாஸுதே3வாத3யாநிதி4ː |
கைங்கர்யம் மே த3தா3த்வீஶஶ்ஶ்ரீபூ4நீளாபதிː ப்ரபு4ː |
பரத4ர்மபரஜ்ஞான பரப4க்திஸமன்விதம் |
கரோது மாமசிந்த்யாமா ப4க3வாந் ப4க்தவஸலː |
அநந்யஶேஷதாஞ்சைவ ததா2(அ)நந்யப்ரயோஜநம் |
அநந்யஸாத4நத்வம்'ச தே3வோ மஹ்யம் ப்ரயச்ச2து | 115

பிராமண வடிவில் இருக்கும் ஜனார்தனன், பக்தியுடன் எனக்கு ப்ரீதி ஆகட்டும். அன்பினால் மெய் மறந்த நிலையில், தண்டம் போல் பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பிராமணர்களின் பாதங்களை கழுவி, “நான் பாக்கியசாலி” என்று எண்ண வேண்டும். பிறகு விஷ்ணுவின் பாதங்களை தியானம் செய்து, நீராஞ்சனம் செய்ய வேண்டும். இந்த வைஷ்ணவ யாகத்தினால், வாசுதேவன் எனக்கு கைங்கர்யம் செய்ய அருள் புரிவாராக. பரதர்மம், பரஞானம், பக்தி ஆகியவற்றில் என்னை ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும். பக்தர்களின் மீது அன்புள்ள பகவான், எல்லாவற்றையும் சாத்தியமாக்குவார். வேறு யாருக்கும் அடிமையாகாமல், வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லாமல், வேறு எந்த சாதனமும் இல்லாமல், இருக்க எம்பெருமான் எனக்கு அருள வேண்டும். || 115

अहंभुवेतिसूक्तेन दद्यान्नीराजनंहरेः।
क्षामयित्वास्वापराधान् वैष्णवांस्तु विसर्जयेत्।
आकारत्रयसंयुक्तान्नवेज्याकर्म तत्परन्।
वैष्णवानामभावेतु वैष्णवैकं प्रपूजयेत्।
अर्थकपंचक तत्त्वज्ञान् महाभागवतान्नयेत्।
न नयेद्वासरंवंद्यं स्तवैर्नत्या प्रपूरयेत्।
इमांतु वैष्णवीमिष्टीं सर्वदातु समाचरेत्।
मृताहे जन्मदिवसे वैष्णवस्य गुरोरथ।
स्वस्यवा धर्मकार्येच विवाहे सर्वपर्वसु।
विष्णोराराधनांते तु होमांतेच वरानने। 120

அஹம் பு4வேதி ஸூக்தேந த3த்3யாந்நீராஜநம் ஹரே: |
க்ஷாமயித்வா ஸ்வாபராதா4ந் வைஷ்ணவாம்'ஸ்து விஸர்ஜயேத் |
ஆகாரத்ரய ஸம்'யுக்தாந்நவேஜ்ஜ்யாகர்ம தத்பரம் |
வைஷ்ணவாநா மபா4வே து வைஷ்ணவைகம்' ப்ரபூஜயேத் |
அர்த2கபஞ்சக தத்த்வஜ்ஞாந் மஹாபா4க3வதாந் நயேத் |
ந நயேத்3வாஸரம் வந்த்3யம் ஸ்தவைர்நத்யா ப்ரபூரயேத் |
இமாம்' து வைஷ்ணவீமிஷ்டீம் ஸர்வதா3 து ஸமாசரேத் |
ம்ரு'தாஹே ஜந்ம தி3வஸே வைஷ்ணவஸ்ய கு3ரோரத2 |
ஸ்வஸ்ய வா த4ர்ம கார்யே ச விவாஹே ஸர்வ பர்வஸு |
விஷ்ணோராரா த4நாந்தே து ஹோமாந்தே ச வராநநே | 120

"அஹம் புவ:" என்னும் மந்திரத்தை சொல்லி ஹரிக்கு நீராஞ்சனம் செய்ய வேண்டும். தன் தவறுகளை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டு வைஷ்ணவர்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். மூன்று உருவங்களை உடைய நாராயணனின் வழிபாட்டைச் செய்ய வேண்டும். வைஷ்ணவர்கள் இல்லையென்றால், ஒரு வைஷ்ணவரையாவது பூசிக்க வேண்டும். அர்த்த பஞ்சகம் தெரிந்த மஹா பாகவதர்களை அழைக்க வேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் அவர்களைத் துதித்துப் பூஜித்து கௌரவிக்க வேண்டும். இந்த வைஷ்ணவ யாகத்தை எப்போதும் செய்ய வேண்டும். இறந்த நாள், பிறந்த நாள், குருவின் நாள் அல்லது தன்னுடைய சமய காரியங்கள், திருமணம் மற்றும் அனைத்து விசேஷ நாட்களிலும், விஷ்ணுவை ஆராதித்த பின்பு அல்லது ஹோமம் செய்த பின்பு இதைச் செய்ய வேண்டும். || 120

पूजयेद्विधिना विप्रान्महाभागवतान् मुदा।
अनंतविहगेशादि पार्षदप्रवरोत्तमान्।
मान्याचतुर्विधात्वेवं द्वादशीपरमादरात्।
मद्भक्तेनस्यहस्तेऽहं वशीभूतो वसाम्यहम्।
चैत्रे तु शुक्लद्वादश्यां पवित्रारोपणंमम।

कृत्वा डोलोत्सवंपूर्व एकादश्यां वरानने।
एकादशींसमारभ्य वैशाखं सकलं नयेत्।
कृत्वा नानाविधैः पुष्पैर्डोलामांदोळनेनमे।
यथैवैकादशीप्रेष्ठा तथैव द्वादशी मम।
तथैव वैष्णवश्रेष्ठा स्तथैव मधुमाधवौ। 125

பூஜயேத் விதி4நா விப்ராந் மஹாபா4க3வதாந் முதா3 |
அநந்த விஹகே3ஶாதி3 பார்ஷத3ப்ரவரோத்தமாந் |
மாந்யா சதுர்விதா4 த்வேவம் த்3வாத3ஶீ பரமாத3ராத் |
மத்3ப4க்தேநஸ்ய ஹஸ்தே(அ)ஹம் வஶீபூ4தோ வஸாம்யஹம் |
சைத்ரே து ஶுக்லத்3வாத3ஶ்யாம் பவித்ராரோபணம் மம |
க்ரு'த்வா டோ3லோத்ஸவம் பூர்வம் ஏகாத3ஶ்யாம் வரானநே |
ஏகாத3ஶீம் ஸமாரப்4ய வைஶாக2ம் ஸகலம் நயேத் |
க்ரு'த்வா நாநாவிதை4: புஷ்பைர் டோ3லாமாந்தோ3ளநேந மே |
யதை2வை காத3ஶீப்ரேஷ்டா2 ததை2வ த்3வாத3ஶீ மம |
ததை2வ வைஷ்ணவஶ்ரேஷ்டா2 ஸ்ததை2வ மது4மாத4வெள | 125

சந்தோஷமாக மஹா பாகவதர்களையும், பிராமணர்களையும், அனந்தன், கருடன் முதலிய சிறந்த பக்தர்களையும், விதிப்படி பூசிக்க வேண்டும். இந்த நான்கு விதமான துவாதசி விரதமும் மிகவும் சிறந்தது. என் பக்தர்களின் கைகளில் நான் வசப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். சித்திரை மாத சுக்ல துவாதசியில் எனக்கு பவித்ராரோபனம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு முன் ஏகாதசியில் தொட்டில் கட்டி அதில் என்னை வைத்து விழா நடத்த வேண்டும். ஏகாதசி தொடங்கி வைகாசி மாதம் முழுவதும், பலவிதமான பூக்களால் தொட்டிலை அலங்கரித்து, என்னை அதில் வைத்து ஆட்ட வேண்டும். ஏகாதசி எனக்கு எவ்வளவு பிடித்தமானதோ, அதேபோல் துவாதசியும் எனக்குப் பிடித்தமானது. அது போல வைஷ்ணவர்களும், மதுசூதனனும் எனக்கு விருப்பமானவர்கள். || 125

श्रावणेद्वादशीप्रोक्ता पवित्रारोपणप्रिये।
त्वयोऽहं पूजितोभद्र प्रयच्छामि निजंपदम्।
एकादशीसमोनैव वासरोममवल्लभः।
नाष्टाक्षरसमोमन्त्रः नधर्मो वैष्णवात्परः।
जीवानांप्रतिबुद्धानां मुक्तयो हि मयाकृता।
एकादशीयंनभवेद्वादशी सहिताकलौ।
मम त्वयावैष्णवैश्च संतोषो सजपेनच।
निष्पन्नोजायतेदेवी वल्लभैकादशीमम।
एकास्याचरितासंयङ्गहापातकिनामपि।
पातक्षाळयेत्देषा शरज्जलमलं यथा। 130

ஶ்ராவணே த்3வாத3ஶீ ப்ரோக்தா பவித்ராரோபணப்ரியே |
த்வயோ(அ)ஹம் பூஜிதோ ப4த்3ர ப்ரயச்சா2மி நிஜம் பத3ம் |
ஏகாத3ஶீஸமோ நைவ வாஸரோ மம வல்லப4: |
நாஷ்டாக்ஷர ஸமோ மந்த்ர: ந த4ர்மோ வைஷ்ணவாத் பர: |
ஜீவாநாம்' ப்ரதிபு3த்3தா4நாம் முக்தயோ ஹி மயா க்ரு'தா: |
ஏகாத3ஶீயம்' ந ப4வேத் த்3வாத3ஶீ ஸஹிதா கலௌ |
மம த்வயா வைஷ்ணவைஶ்ச ஸந்தோஷோ ஸஜபேந ச |
நிஷ்பந்நோ ஜாயதே தே3வீ வல்லபை4கா த3ஶீ மம |
ஏகாஸ்யா சரிதா ஸம்'யங் மஹாபாதகிநாமபி |
பாதக்ஷாளயேத் தே3ஷா ஶரஜ்ஜலமலம்' யதா2 | 130

பவித்ராரோபணம் செய்ய ஏற்றது, ஆவணி மாதம் வரும் துவாதசி திதி. அழகிய பெண்ணே, நீ என்னை பூஜித்தாய். உனக்கு என்னுடைய இடத்தை நான் ஸமர்ப்பிக்கிறேன். ஏகாதசிக்கு சமமான நாள் எனக்கு வேறு இல்லை. அஷ்டாட்சர மந்திரத்திற்கு சமமான மந்திரம் இல்லை. வைஷ்ணவ தர்மத்திற்கு மேல் ஒரு தர்மம் இல்லை. விழித்திருக்கும் உயிர்களுக்கு என்னால் முக்தி அளிக்கப்படுகிறது. ஏகாதசி திதி, துவாதசியோடு சேர்ந்து இருக்கக் கூடாது. நீயும் வைஷ்ணவர்களும் ஜபம் செய்து என்னை சந்தோஷப்படுத்தினால், எனக்கு ஏகாதசி விரதம் பூரணமடையும். இந்த விரதத்தை சரியாக கடைபிடித்தால், எவ்வளவு பெரிய பாவம் செய்திருந்தாலும், அது சரத் காலத்து நீர் அழுக்கை கழுவுவது போல், பாவங்கள் விலகும். || 130

चिंतामणिःकाम्धेनुर्यथा कल्पतरुर्नृणाम्।
तथैव कामदालोके मताह्येकादशीतिथिः ।
भुक्तिमुक्तिप्रदानान्या गंगेव वरवर्णिनी।
नचाऽहमिवलोकेस्मिन् नाश्रयोऽस्तिविचिंतय।
तस्मात्प्रवर्तयोपायं मत्प्राप्तौ देविसत्वरम्।
प्रसुप्तेषुजनेष्वेत्देक मेकादशीव्रतम्।
रजुत्वैवंमनयालक्ष्म्या लोअनांश्रेयसाव्रतम्।
विष्वष्वक्सेनायसंप्रोक्तं विष्वक्सेनेन वै मम।
एवमेकादशिपुत्रस्तथा वैष्णवपूजनम्।
द्वयंप्रोक्तं भवत्प्रीत्या किमन्यच्छ्रोतुमर्हथ। 135

சிந்தாமணிः காமதே⁴நுர்யதா² கல்பதருர்ந்ரு'ணாம் |
ததை²வ காமதா³ லோகே மதா ஹ்யேகாத³ஶீதிதி²ः |
பு⁴க்திமுக்திப்ரதா³ நாந்யா க³ங்கே³வ வரவர்ணிநீ |
ந சா(அ)ஹமிவ லோகே(அ)ஸ்மிந் நாஶ்ரயோ(அ)ஸ்தி விசிந்தய |
தஸ்மாத் ப்ரவர்தயோ பாயம்' மத் ப்ராப்தௌ தே³வி ஸத்வரம் |
ப்ரஸுப்தேஷு ஜநேஷ்வே தே³க மேகாத³ஶீவ்ரதம் |
ரஜுத்வைவம்' மநயா லக்ஷ்ம்யா லோ அநாம்' ஶ்ரேயஸா வ்ரதம் |
விஷ்வஷ்வக்ஸேநாய ஸம்'ப்ரோக்தம்' விஷ்வக்ஸேநேந வை மம |
ஏவ மேகாத³ஶிபுத்ரஸ்ததா² வைஷ்ணவபூஜநம் |
த்³வயம்' ப்ரோக்தம் ப⁴வத் ப்ரீத்யா கிமந்யத் ஶ்ரோதுமர்ஹத | 135

சிந்தாமணி, காமதேனு, கல்பதரு எப்படி மனிதர்களுக்கு விருப்பத்தை அளிக்குமோ, அதேபோல இந்த ஏகாதசி திதி, இந்த உலகத்தில் அனைத்து விருப்பங்களையும் கொடுக்க வல்லது. கங்கை நதி எப்படி பாவத்தைப் போக்குமோ, அதேபோல் இந்த விரதம், புத்தியையும் முக்தியையும் ஸமர்ப்பிக்க வல்லது. என்னை விட சிறந்த புகலிடம் இந்த உலகில் வேறொன்று இல்லை. ஆகையால், என்னை அடைய விரைவில் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடி. மக்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, ஏகாதசி விரதம் ஒன்றே சிறந்தது. லட்சுமியே, இந்த விரதம் மக்களுக்கு நன்மையளிக்கும். விஷ்வக்ஸேனன் எனக்கு இந்த விரதத்தை உபதேசித்தார். ஏகாதசி விரதம் மற்றும் வைஷ்ணவர்களை பூஜிக்கும் முறை இந்த இரண்டையும், உன் விருப்பத்தின் படி நான் கூறினேன். இதைத் தவிர வேறு என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்? || 135

इति श्रीः बृहद्ब्रह्मे एकादशी माहात्मियं नाम पंचमोऽध्यायः

இதி ஶ்ரீः ப்³ரு'ஹத்³ப்³ரஹ்மே ஏகாத³ஶீ மாஹாத்மியம் நாம பஞ்சமோ(அ)த்⁴யாயः

இத்துடன் ஸ்ரீ ப்ருஹத்³ப்³ரஹ்ம ஸம்ஹிதையில் ஏகாதசி மாஹாத்மியம் என்ற ஐந்தாம் அத்தியாயம் நிறைவு பெற்றது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் ஆறாம் அத்தியாயம்

ருத்ரகீதையில் பகவானின் தத்துவ நிர்ணயம்

अथ षष्टोऽध्यायः
रुद्रगीतायां भगवतः तत्वनिरूपणम्

அத² ஷஷ்டோ(அ)த்⁴யாய:
ருத்³ரகீ³தாயாம்' ப⁴க³வத: தத்வநிரூபணம்

ஆறாம் அத்தியாயம் - ருத்ரகீதையில் பகவானின் தத்துவ நிர்ணயம்

मुनय ऊचुः-
भगवन् रुद्रगीतेन भद्रबाहुश्च गौतमः।
कथं भागवतौभूत्वा गतिंभागवतीं गतौ।
किंतत्वं वासुदेवस्य रुद्रेणोक्तंपुरातनम्।
कुतश्चाद्यागमज्ञानं पादोदकशिरारिशवः।
बृह्मोवाच-
न बोधमगमद्राजा भद्रबाहुर्यथा पुरा ।
शिवेनबोधितोपीह वाक्यैर्वेदांतनिर्मितैः ।
पप्रच्छप्रणतोभूत्वा शंकरंवृषभध्वजम्।
भगवन् भवताप्रोक्तो मोक्षदः पुरुषोत्तमः ।
मम कस्मादयंदेव गौतमोऽवंचयत्कथम्।
प्रवक्ता तव तत्वस्य कर्ताशास्त्रस्य शंकर ।5

முனய ஊசு:-
ப⁴க³வந் ருத்³ரகீ³தேன ப⁴த்³ரபா³ஹுஶ்ச கௌ³தம: |
கத²ம்' பா⁴க³வதௌபூ⁴த்வா க³திம்'பா⁴க³வதீம்' க³தௌ |
கிந்தத்வம்' வாஸுதே³வஸ்ய ருத்³ரே³ணோக்தம்புராதனம் |
குதஶ்சாத்³யாக³மஜ்ஞானம்' பாதோ³த³கஶிராரிஶவ: |
ப்³ரு'ஹ்மோவாச-
ந போ³த⁴மக³மத்³ராஜா ப⁴த்³ரபா³ஹுர்யதா² புரா |
ஶி²வேன போ³தி⁴தோ(அ)பீஹ வாக்யைர்வேதா³ந்தநிர்மிதை: |
பப்ரச்ச²ப்ரணதோபூ⁴த்வா ஶங்கரம்'வ்ரு'ஷப⁴த்⁴வஜம் |
ப⁴க³வந் ப⁴வதாப்ரோக்தோ மோக்ஷத³: புருஷோத்தம: |
மம கஸ்மாத³யம்தே³வ கௌ³தமோ(அ)வஞ்சயத்கத²ம் |
ப்ரவக்தா தவ தத்வஸ்ய கர்தாஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶங்கர | 5

முனிவர்கள் கூறினார்கள் -

பகவானே! ருத்ர கீதையினால் பத்ரபாஹுவும் கௌதமனும் எப்படி பாகவதர்களாகி, பகவானின் திருவடியை அடைந்தார்கள்? வாசுதேவனின் தத்துவத்தை ருத்ரன் கூறியது என்ன? பாததீர்த்தம், சிரசில் அரிசியைப்போடுதல் போன்ற ஆகம ஞானம் எங்கிருந்து வந்தது?

பிரம்மா கூறினார் –
பத்ரபாஹு மன்னன் முன்பு போல் ஞானம் அடையவில்லை. வேதங்களின் சாரத்தால் சிவனாலேயே போதிக்கப்பட்டும், பணிந்து, இடபக்கொடியுடைய சங்கரனை வணங்கி, "பகவானே! நீரே மோட்சம் தரும் புருஷோத்தமன் என்று சொன்னீரே! என் தேவனாகிய கௌதமன் ஏன் என்னை வஞ்சிக்க வேண்டும்? சங்கரா! நீரே தத்துவத்தை போதிப்பவரும், சாஸ்திரத்தை படைத்தவரும் ஆவீர்! || 5

तदहं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेणमुखात्तव।
संशयो मे महानस्ति नान्यस्त्वत्तोऽस्यनाशकः।
परस्यरूपं जीवस्य स्वरूपं बंधमोक्षयोः।
निर्णयंवासुदेवस्य विभूतेश्च निरूपय।
श्री शिव उवाच-
नमो जलजनेत्राय सर्गस्थित्यंतकारिणे।
नारायणायदेवाय विशुद्धज्ञानमूर्तये।
राजंस्तेऽहं प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमनानृतम्।
वचःश्रुतिकथोपेतं परमात्मानिरूपणम्।।
अप्येतिसकलं यस्मिन्यत्संज्ञां प्राप्यतिष्ठति।
एकमेवाऽद्वितीयं च तद्ब्रह्मेत्यवधार्यताम्। 10

தத³ஹம்' ஶ்ரோதுமிச்சா²மி விஸ்தரேணமுகா²த்தவ |
ஸம்'ஶயோ மே மஹானஸ்தி நாந்யஸ்த்வத்தோ(அ)ஸ்ய நாஶக꞉ |
பரஸ்யரூபம்' ஜீவஸ்ய ஸ்வரூபம்' ப³ந்த⁴மோக்ஷயோ꞉ |
நிர்ணயம்' வாஸுதே³வஸ்ய விபூ⁴தேஶ்ச நிரூபய |
ஸ்ரீ ஶிவ உவாச-
நமோ ஜலஜநேத்ராய ஸர்க³ஸ்தி²த்யந்தகாரிணே |
நாராயணாய தே³வாய விஶு³த்³த⁴ஜ்ஞானமூர்தயே |
ராஜம்'ஸ்தே(அ)ஹம்' ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ரு'ணுஷ்வைகமனாந்ரு'தம் |
வச꞉ஶ்ருதிகதோபேதம்' பரமாத்மானிரூபணம் ||
அப்யேதிஸகலம்' யஸ்மிந்யத்ஸம்'ஜ்ஞாம்' ப்ராப்யதிஷ்ட²தி |
ஏகமேவா(அ)த்³விதீயம்' ச தத்³ப்³ரஹ்மேத்யவதா⁴ர்யதாம் | 10

அதனை நான் விரிவாக உம்மிடமிருந்து கேட்க விரும்புகிறேன். எனக்குப் பெரிய சந்தேகம் உள்ளது. உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் அதை தீர்க்க முடியாது. பரம்பொருளின் உருவம், ஜீவனின் தன்மை, பந்தம், மோட்சம், வாசுதேவனின் நிர்ணயம், மற்றும் அவருடைய மகிமை ஆகியவற்றைப் பற்றி விளக்குங்கள்.

ஸ்ரீ ஈஶ்வரன் கூறினார் -
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்பவரும், தாமரை போன்ற கண்களை உடையவரும், தூய ஞான வடிவானவருமான நாராயண தேவனான உமக்கு நமஸ்காரம். அரசனே, நான் உனக்கு உண்மையான வேத உபதேசங்களோடு கூடிய பரமாத்மாவின் விளக்கத்தை கூறப்போகிறேன், ஒரு மனதுடன் கேட்பாயாக.
எதில் எல்லாம் ஒடுங்குகின்றனவோ, எதைப் பெற்று நிலை பெறுகின்றனவோ, அது ஒன்றே, இரண்டற்றது, அதுவே பிரம்மம் என்று அறிவாயாக. || 10

यस्मिन्स्थूलविशेषोयं नास्तिमायाविनिर्गतः।
निर्विशेषोऽवशिष्टशेयं सूक्ष्मरूपेणमानद।
सन्नामकमिदंब्रह्मरूपनामादिवर्जितम्।
अनामरूपंतब्रह्म स्वाश्रयंत्ववधार्यताम्।
यस्यांशभूतकालेन यस्याज्ञामनुवर्तिना।
सिसृक्षाजायते यस्य तद्ब्रह्मेत्यवधार्यताम्।
यदेकोऽहंबहुस्यामि त्युत्थाप्यात्मगतं जगत्।
नराणामयनं यत्स्यादित्याहश्वतिरात्मना।
निर्विशेषंनिराधारं निस्संकल्पं निरंजनम्।
नारायणेतिशब्देन सर्वावस्थासु बोध्यते । 15

யஸ்மிந்ஸ்தூ2லவிஶேஷோ(அ)யம்’ நாஸ்திமாயாவினிர்3க3த: |
நிர்விஶேஷோ(அ)வஶிஷ்டஶேயம்’ ஸூக்ஷ்மரூபேணமானத3 |
ஸந்நாமகமித3ம்ப்3ரஹ்மரூபநாமாதி3வர்ஜிதம் |
அநாமரூபம்தப்3ப்3ரஹ்ம ஸ்வாஶ்ரயம்’த்வவதா4ர்யதாம் |
யஸ்யா(அ)ம்’ஶபூ4தகாலேன யஸ்யாஜ்ஞாமனுவர்தினா |
ஸிஸ்ரு’க்ஷாஜாயதே யஸ்ய தத்3ப்3ரஹ்மேத்யவதா4ர்யதாம் |
யதே3கோ(அ)ஹம்ப3ஹுஸ்யாமி த்யுத்தா2ப்யாத்மக3தம்’ ஜக3த் |
நராணாமயனம்’ யத்ஸ்யாதி3த்யாஹஶ்வதிராத்மனா |
நிர்விஶேஷம்’ நிராதா4ரம்’ நிஸ்ஸங்கல்பம்’ நிரஞ்ஜனம் |
நாராயணேதிஶப்3தே3ன ஸர்வாவஸ்தா2ஸு போ3த்4யதே | 15

எதில் மாயையினால் உண்டான ஸ்தூலமான வேறுபாடு இல்லையோ, சிறப்பு ஏதும் இல்லாமல் சூட்சும ரூபமாக எஞ்சி இருக்கிறதோ, அதுவே பிரம்மம். அது சத் என்ற பெயருடையது, உருவம், பெயர் முதலியவை அற்றது. பெயரும் உருவமும் இல்லாத அந்தப் பிரம்மம் தனக்கே ஆதாரமாக உள்ளது என்பதை அறிவாயாக. யாருடைய காலத்தின் அம்சத்தாலும், யாருடைய கட்டளைக்கு இணங்கியும் படைக்கும் விருப்பம் ஏற்படுகிறதோ, அதுவே பிரம்மம் என்பதை அறிவாயாக.
"நான் ஒருவனாகவே இருந்து பலவாக ஆவேன்" என்று தன்னிடமிருந்தே உலகை எழுப்பி, அது மனிதர்களுக்கு புகலிடமாக இருக்கும் என்று சுருதி கூறுகிறது. அதுவே, எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லாமல், ஆதாரமில்லாமல், எண்ணங்கள் இல்லாமல், களங்கமில்லாமல் இருக்கின்றதோ அதுவே நாராயணன் என்ற சொல்லால் எல்லா நிலைகளிலும் அறியப்படுகிறது. || 15

बृहंतोऽस्मिन्गुणास्सत्य ज्ञानंदादयोनृप।
तस्माद्ब्रह्मेति शब्देन सर्वावस्थासु बोध्यते।
नारायणेति ब्रह्मेति परमात्मा विशिष्यते।
मायातीतस्यनामानि नित्यानि विलसंति हि।
कर्मस्वभावयुक्तेषु स्वसत्तावत्सुकारणम्।
चिदचित्सुसमन्वेति तद्धारकतया मतः।
परमात्मेतिविख्यातः प्रवेशाद्विष्णुरुच्यते।
समावस्थामवष्टभ्य स्थितस्सर्वासुमानद।
कर्तृत्वपालयितृत्व संहर्तृत्व गुणैर्युतः।
स्वकृतान्नियमात्काले करोत्यवति हंति च।20

ப்³ரு'ஹந்தோ(அ)ஸ்மிங்கு³ணாஸ்ஸத்ய ஜ்ஞானாந்தா³த³யோந்ரு'ப |
தஸ்மாத்³ப்³ரஹ்மேதி ஶப்³தே³ன ஸர்வாவஸ்தா²ஸு போ³த்⁴யதே |
நாராயணேதி ப்³ரஹ்மேதி பரமாத்மா விஶிஷ்யதே |
மாயாதீதஸ்ய நாமானி நித்யானி விலஸந்தி ஹி |
கர்மஸ்வபா⁴வயுக்தேஷு ஸ்வஸத்தாவத்ஸுகாரணம் |
சித³சித்ஸுஸமன்வேதி தத்³தா⁴ரகதயா மதः |
பரமாத்மேதிவிக்²யாதः ப்ரவேஶாத்³விஷ்ணுருச்யதே |
ஸமாவஸ்தா²மவஷ்டப்⁴ய ஸ்தி²தஸ்ஸர்வாஸுமானத³ |
கர்த்ரு'த்வபாலயித்ரு'த்வ ஸம்'ஹர்த்ரு'த்வ கு³ணைர்யுதः |
ஸ்வக்ரு'தாந்நியமாத் காலே கரோத்யவதி ஹந்தி ச | 20

அதில் சத்தியம், ஞானம், ஆனந்தம் போன்ற பெரிய குணங்கள் உள்ளன. அதனால், பிரம்மம் என்ற சொல்லால் எல்லா நிலைகளிலும் அறியப்படுகிறது. நாராயணன் என்றும், பிரம்மம் என்றும் பரமாத்மா சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறார். மாயையை கடந்த அவனது நாமங்கள் எப்போதும் பிரகாசிக்கின்றன. கர்ம சுபாவம் கொண்டவற்றுக்கும், தனக்குத்தானே நிலை பெற்றிருப்பவைகளுக்கும் அவன் காரணமாக இருக்கிறான். சேதனம், அசேதனம் ஆகிய அனைத்திலும் தாரகனாக வியாபித்து இருக்கிறான். பரமாத்மா என்று புகழப்படுகிறான். எல்லாப் பொருளிலும் நுழைவதால் விஷ்ணு எனப்படுகிறான். எல்லாவற்றிலும் சமமாக நிலைத்து, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய குணங்களை உடையவனாய், தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட நியதிகளால், அவ்வப்பொழுது படைக்கிறான், காக்கிறான், அழிக்கிறான். || 20

स एव सर्गकाले तु संप्राप्तेपुरुषोत्तमः ।
क्षोभयामाससंसुप्तं पुरुषंप्रकृतिं पुनः।
सासूतत्रिगुणक्षोभंतैरनूत महत्तरम्।
महत्तत्त्वं महाभाग! तत्रान्वेति यदृच्छया।
विशेषसंज्ञासंभूतात् सविशेषस्स उच्यते।
कार्योनारायण मयाध्याकृतोऽव्याकृतादयम्।
नारायणाभिव्यक्तिस्तु बहुधा समजायत।
अयनाद्यक्तभूतानां सर्वेष्वायतनादपि।
जलेषुशयनच्चापि नारायण उदीरितः।
परमात्मादि शब्दाना मेवेमेवान्वयादिह। 25

ஸ ஏவ ஸர்க³காலே து ஸம்'ப்ராப்தேபுருஷோத்தமः |
க்ஷோப⁴யாமாஸஸம்'ஸுப்தம்' புருஷம்'ப்ரக்ரு'திம்' புனः |
ஸாஸூதத்ரிகு³ணக்ஷோப⁴ம்'தைரநூத மஹத்தரம் |
மஹத்தத்வம்' மஹாபா⁴க³! தத்ராந்வேதி யத்ரு'ச்ச²யா |
விஶேஷஸம்'ஜ்ஞாஸம்'பூ⁴தாத் ஸவிஶேஷஸ்ஸ உச்யதே |
கார்யோநாராயண மயாத்⁴யாக்ரு'தோ(அ)வ்யாக்ரு'தாத³யம் |
நாராயணாபி⁴வ்யக்திஸ்து ப³ஹுதா⁴ ஸமஜாயத |
அயநாத்³வ்யக்தபூ⁴தானாம்' ஸர்வேஷ்வாயதநாத³பி |
ஜலேஷுஶயனச்சாபி நாராயண உதீ³ரிதः |
பரமாத்மாதி³ ஶப்³தா³னா மேவேமேவான்வயாதி³ஹ | 25

அவனே படைப்பு காலம் வந்ததும் புருஷோத்தமனான அவன், உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் புருஷனையும், பிரகிருதியையும் மீண்டும் கலங்கச் செய்தான். அது மூன்று குணங்களின்

கலக்கத்தை உண்டாக்கியது, அதனால் மஹத் தத்துவம் தோன்றியது. மகா பாக்யவானே, அதில் அவன் தன் விருப்பப்படி வியாபித்து இருக்கிறான். விசேஷமான குறியீடுகளால் சவிசேஷன் என்று சொல்லப்படுகிறான். காரணமான நாராயணன் அவ்யா கிருதத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறான். நாராயணனின் வெளிப்பாடு பலவாறாக ஆனது. புலன்களுக்குத் தெரிந்த அனைத்துப் பொருட்களுக்கும், ஆதாரமாகவும், இருப்பிடமாகவும் இருப்பதாலும், தண்ணீரில் சயனம் கொண்டிருப்பதாலும் நாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறான். பரமாத்மா போன்ற சொற்கள் எல்லாம் இவனுக்குத்தான் பொருந்தும். || 25

विशेषेबहुनामानि सगुणानि भवंति हि।
निर्गुणान्येवराजेंद्र निर्विशेषं भवंति हि।
महदादिषुकार्येषु महदादिकसंज्ञितः।
भूतेषु भूतिकेष्वेकः प्राणेंद्रियमनस्सु च।
आत्मासमभवद्ब्रह्म वेदांतैकविदो विधुः।
एवं संकल्पमात्रेण सर्वं समभवत्पुरा।
बहुत्वमेवमाप्ःन्न एक एवा भवत्तु यः।
सर्वेषांयोनिरप्येष सर्वेषांसन्निधिस्त्वयम्।
सर्वेषामवधिश्चात्मा सर्वेषां पुरुषोत्तमः।
सब्रह्मासहरिस्सेंद्रो न यमो वरुणोवसुः।30

விஶேஷேப³ஹுநாமானி ஸகு³ணானி ப⁴வந்தி ஹி |
நிர்கு³ண்யேவ ராஜேந்த்³ர நிர்விஶேஷம்' ப⁴வந்தி ஹி |
மஹதா³தி³ஷுகார்யேஷு மஹதா³திகஸம்'ஜ்ஞித꞉ |
பூ⁴தேஷு பூ⁴திகேஷ்வேக꞉ ப்ராணேந்த்³ரியமனஸ்ஸு ச |
ஆத்மாஸமப⁴வத்³ப்³ரஹ்ம வேதா³ந்தைகவிதோ³ விது⁴꞉ |
ஏவம்' ஸங்கல்பமாத்ரேண ஸர்வம்' ஸமப⁴த்புரா |
ப³ஹுத்வமேவமாப்ந்ந ஏக ஏவா ப⁴வது ய꞉ |
ஸர்வேஷாம்'யோனிரப்யேஷ ஸர்வேஷாம்'ஸந்நிதி⁴ஸ்த்வயம் |
ஸர்வேஷாமவதி⁴ஶ்சாத்மா ஸர்வேஷாம்' புருஷோத்தம꞉ |
ஸப்³ப்³ரஹ்மாஸஹரிஸ்ஸேந்த்³ரோ ந யமோ வருணோ வஸு꞉ | 30

விசேஷ நிலையில் பல நாமங்களை உடையவனாய் சகுணனாக இருக்கிறான். ராஜேந்திரா, நிர்குணமாகவும், சிறப்பு ஏதும் இல்லாதவனாகவும் இருக்கிறான். மஹத் தத்துவம் முதலியவைகளில் மஹத் முதலிய பெயர்களுடன் இருக்கிறான். பஞ்ச பூதங்கள் மற்றும் பிராணன்கள், இந்திரியங்கள், மனம் ஆகியவற்றில் ஆத்மாவாக இருக்கிறான் என்று வேதாந்தத்தை அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்வாறு சங்கல்ப மாத்திரத்தினால் முன்பு எல்லாம் உண்டாயின. ஒருவனே பலவாக ஆகிறான். அவனே அனைத்திற்கும் காரணமானவன், எல்லாவற்றிற்கும் அருகாமையில் இருப்பவன். அனைத்திற்கும் எல்லையாகவும், ஆத்மாவாகவும், புருஷோத்தமனாகவும் இருக்கிறான். அவனே பிரம்மா, ஹரி, இந்திரன், யமன், வருணன், வசுக்கள் எல்லோருமாவான். || 30

नसूर्यो न शशांकश्च नाग्निर्नापो नवैमरुत्।
न प्रजापतयश्चान्ये मनवो न मरुद्गणाः।
नदिशो विदिशोनैव नांतरिक्षं नवैक्षितः ।
एकोनारायणस्त्वासी दाधारस्वाश्रयोगुणः ।
नित्यानंतगुणोपेतो बीजभूतोऽव्ययोऽच्युतः।
तस्माद्ब्रह्मासमभव द्धरोऽहं वासवोयमः।
वसुस्सूर्यश्शशांकश्च वह्निरापो नभः क्षितिः ।

मनुः प्रजापतिमुखस्तस्मा देवव्यजायत।
तस्मात्पुरुष एवेदं भूतंभव्यं भवच्च यत्।
यथाऽस्यशक्तिःप्रकृतिः त्रिगुणा परमेश्वरी। 35

ந ஸூர்யோ ந ஶஶாංகஶ்ச நா(அ)க்³நிர்நாபோ நவ வைமருத் |
ந ப்ரஜாபதயஶ்சாந்யே மனவோ ந மருத்³க³ணா꞉ |
ந தி³ஶோ விதி³ஶோனைவ நாந்தரிக்ஷம்' ந வை(அ)க்ஷித꞉ |
ஏகோ நாராயணஸ்த்வாஸீ³தா⁴ரஸ்வாஶ்ரயோகு³ண꞉ |
நித்யானந்தகு³ணோபேதோ பீ³ஜபூ⁴தோ(அ)வ்யயோ(அ)ச்யுத꞉ |
தஸ்மாத்³ப்³ரஹ்மாஸமப⁴வத்³த⁴ரோ(அ)ஹம்' வாஸவோ யம꞉ |
வஸூஸ்ஸூர்யஶ்ஶஶாங்காஶ்ச வஹ்நிராபோ நப⁴꞉ க்ஷிதி꞉ |
மனு꞉ ப்ரஜாபதிமுக²ஸ்தஸ்மாத்³ தே³வவ்யஜாயத |
தஸ்மாத் புருஷ ஏவேத³ம்' பூ⁴தம்' ப⁴வ்யம்' ப⁴வச்ச யத் |
யதா²(அ)ஸ்யஶக்தி꞉ ப்ரக்ரு'தி꞉ த்ரிகு³ணா பரமேஶ்வரீ | 35

சூரியனும், சந்திரனும், நெருப்பும், நீரும், வாயுவும், பிற பிரஜாபதிகளும், மனுக்களும், வாயு தேவர்களும், திசைகளும், உப திசைகளும், ஆகாயமும், பூமியும் இல்லாமலிருந்தபோது, நாராயணன் ஒருவனே தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டவனாய் இருந்தான். நித்தியமான, எல்லையற்ற குணங்கள் உடையவனாய், அனைவருக்கும் விதையாக, அழியாதவனாய், சலனம் இல்லாதவனாய் இருந்தான். அவனிடமிருந்து பிரம்மா, நானும் (சிவனும்), வாசுதேவன், யமன் முதலியோர் தோன்றினர். வசுக்கள், சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு, நீர், ஆகாயம், பூமி, மனு, பிரஜாபதி முதலிய தேவர்கள் அவனிடமிருந்தே தோன்றினர். எனவே, கடந்த காலத்திலும், நிகழ் காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் உள்ள அனைத்துமே அந்த புருஷனே. அவனுடைய சக்தியே மூன்று குணங்கள் கொண்ட பிரகிருதி, அதுவே பரமேஸ்வரி. || 35

कोटिबृह्माण्डबाण्डानां संश्रयः कारणात्मिका।
सच्छब्दवाच्यासर्गादौ साक्षाद्दूरह्मस्वरूपिणी।
विकारोजायतेतस्मात् सर्वोपि वृरह्मसंज्ञितात्।
देवरूपेणकार्येण सर्वास्वाप्नोतिपूरुषान्।
अतः प्रकृतिरात्मेति गीयते कार्यरूपिणी।
विश्वस्मिन् सकलंवस्तु चेतनाचेतनं नृप।
विनाप्रकृतिसंसृष्टिं विद्यते नैव किंचन।
तथास्यचेतनाशक्तिः प्रकृतिर्जीवसंज्ञि? ता।
धात्री सर्वविशेषस्य प्राकृतस्य विशांपते।
आबृह्मभुवनाल्लोकानावृत्य प्रभयास्वया। 40

கோடிப்³ரு'ஹ்மாண்ட³பா³ண்டா³னாம்' ஸம்'ஶ்ரய꞉ காரணாத்மிகா |
ஸச்ச²ப்³த³வாச்யாஸர்கா³தௌ³ ஸாக்ஷாத்³த்³ப்³ரஹ்மஸ்வரூபிணீ |
விகாரோ ஜாயதே தஸ்மாத் ஸர்வோ(அ)பி வ்ரு'ப்³ரஹ்மஸம்'ஜ்ஞிதாத் |
தே³வரூபேண கார்யேண ஸர்வாஸ்வாப்னோதி பூருஷான் |
அத꞉ ப்ரக்ரு'திராத்மேதி கீ³யதே கார்யரூபிணீ |
விஶ்வஸ்மிந் ஸகலம்' வஸ்து சேதனாசேதனம்' ந்ரு'ப |
விநாப்ரக்ரு'திஸம்'ஸ்ரு'ஷ்டிம்' வித்³யதே நைவ கிஞ்சன |
ததா²(அ)ஸ்ய சேதனாஶக்தி꞉ ப்ரக்ரு'திர்ஜீவஸஞ்ஜ்ஞி ? தா |
தா⁴த்ரீ ஸர்வவிஶேஷஸ்ய ப்ராக்ரு'தஸ்ய விஶாம்பதே |
ஆப்³ரு'ஹ்மபு⁴வனால்லோகாநாவ்ரு'த்ய ப்ரப⁴யாஸ்வயா | 40

கோடிக்கணக்கான பிரம்மாண்டங்களை உள்ளடக்கியதாகவும், அனைத்திற்கும் காரணமாகவும் உள்ளது. படைப்பின் தொடக்கத்தில் சத் என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படும் பிரம்ம சொரூபமே பிரகிருதி. எல்லாவிதமான மாற்றங்களும் பிரம்மத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன. பிரகிருதி தேவர்களாகவும், செயல்களாகவும் எல்லா புருஷர்களையும் அடைகிறது. எனவே பிரகிருதி, ஆத்மா என்று செயலுருவில் பாடப்படுகிறது. உலகத்தில் உள்ள அனைத்து சேதன, அசேதன பொருட்களும் பிரகிருதியின் சேர்க்கை இல்லாமல் இருப்பதில்லை. அதுபோல, அவனுடைய சேதன சக்தியே பிரகிருதி, அது ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தில் இருக்கும் அனைத்து விசேஷங்களுக்கும், இயற்கையான அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறாள். பிரம்மலோகம் வரை தன் ஒளியால் அனைத்து உலகங்களையும் வியாபித்திருக்கிறாள். || 40

व्याप्यतिष्ठति सर्वत्र तस्मादात्मेति कथ्यते।
अचेतनमिदंसर्वं चेतनस्य महामते।
शरीरभूतं विज्ञेयं नेंगतेचेतनं विना।
अण्विंजीवकलामेतां प्रविश्यसकलां तनुम्।
प्रवर्तयति तेनैष विष्णुरित्यविधीयते।
वसत्यस्मिन् शरीरस्थे वासुदेव इति स्मृतः।
अचेतनादवृहंतोऽस्मिन् प्राणास्संति नृपोत्तम।
तेनास्य संज्ञाब्रह्मेति जीवस्यापि विधीयते।
जीवो हि सच्चिदानंद लक्षणःप्रकृतेः परः ।
अचेतनायाःप्रकृतिः चतुर्विंशतिधास्मृता। 45

வ்யாப்யதிஷ்ட²தி ஸர்வத்ர தஸ்மாதா³த்மேதி கத்²யதே |
அசேதனமித³ம்'ஸர்வம்' சேதனஸ்ய மஹாமதே |
ஶரீரபூ⁴தம்' விஜ்ஞேயம்' நேங்க³தே சேதனம்' வினா |
அண்விஞ்ஜீவகலாமேதாம்' ப்ரவிஶ்யஸகலாம்' தனும் |
ப்ரவர்தயதி தேனைஷ விஷ்ணுரித்யவிதீ⁴யதே |
வஸத்யஸ்மிந் ஶரீரஸ்தே² வாஸுதே³வ இதி ஸ்ம்ரு'த: |
அசேதனத்³ப்³ரு'ஹந்தோ(அ)ஸ்மிந் ப்ராணாஸ்ஸந்தி ந்ரு'போத்தம |
தேனா(அ)ஸ்ய ஸம்'ஜ்ஞாப்³ரஹ்மேதி ஜீவஸ்யாபி விதி⁴யதே |
ஜீவோ ஹி ஸச்சிதா³னந்த³ லக்ஷண: ப்ரக்ரு'தே: பர: |
அசேதனாயா: ப்ரக்ரு'தி: சதுர்விம்'ஶதிதா⁴ ஸ்ம்ரு'தா | 45

எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்து இருப்பதால் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது. அறிவில் சிறந்தவனே, இந்த அசேதனப் பொருட்கள் அனைத்தும் சேதனத்தின் சரீரமாக அறியப்படுகிறது. சேதனம் இல்லாமல் அது அசையாது. ஜீவனின் அணு போன்ற ஒரு கலையை எடுத்துக்கொண்டு, முழு உடலிலும் வியாபித்து அதை இயக்குகிறான். அதனால் அவன் விஷ்ணு எனப்படுகிறான். இந்த உடலில் அவன் வசிப்பதால் வாசுதேவன் எனப்படுகிறான். அசேதனத்தைவிட பெரிய பிராணன்கள் இதில் உள்ளன. அதனால் அது பிரம்மம் என்று ஜீவனுக்கும் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவன் சத், சித், ஆனந்தம் ஆகிய குணங்களை உடையவன், பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவன். அசேதனமான பிரகிருதி இருபத்தி நான்கு விதமாக சொல்லப்படுகிறது. || 45

शरीरभूता साराजंश्चेतनायत्तवैभवा।
चेतनाप्रकृतिर्नाम प्रतिदेहं व्यवस्थिता।
ज्ञानाकारेणैकरूपा परायत्तस्थितिर्हि सा।
चेतनाचेतनं सर्वं शरीरं परमात्मनः।

परमात्मास्वतंत्रोयं राजन् सर्वेश्वरो हरिः।
चेतनेषु च सर्वेषु चेतनोऽयं प्रजापतिः
बृह्मात्मनोगुरुर्ज्ञेयः कृपापात्रं रमापतेः।
समष्टिस्सर्वजीवानां जलानां वारिधिर्यथा।,
सोऽस्यनाभिहृदांभोजादाविर्भूतश् चतुर्मुखः।
नायंसाधारणो जीवः साक्षात्प्रतिनिधिर्हरेः 150

ஶரீரபூ^{4}தா ஸாராஜம்'ஶ்சேதனாயத்தவைப^{4}வா |
சேதனாப்ரக்ரு'திர்நாம ப்ரதிதே^{3}ஹம்' வ்யவஸ்தி^{2}தா |
ஜ்ஞானாகாரேணைகரூபா பராயத்தஸ்தி^{2}திர்ஹி ஸா |
சேதனாசேதனம்' ஸர்வம்' ஶரீரம்' பரமாத்மன: |
பரமாத்மாஸ்வதந்த்ரோ(அ)யம்' ராஜந் ஸர்வேஶ்வரோ ஹரி: |
சேதனேஷு ச ஸர்வேஷு சேதனோ(அ)யம்' ப்ரஜாபதி: |
ப்^{3}ரு'ஹ்மாத்மனோ கு^{3}ருஜ்ஞேய: க்ரு'பாபாத்ரம்' ரமாபதே: |
ஸமஷ்டிஸ்ஸர்வஜீவானாம்' ஜலானாம்' வாரிதி^{4}ர்யதா^{2} |
ஸோ(அ)ஸ்ய நாபி^{4}ஹ்ரு'தா^{3}ம்போ^{4}ஜாதா^{3}விர்பூ^{4}தஶ்சதுர்முக^2: |
நாயம்'ஸாதா^{4}ரணோ ஜீவ: ஸாக்ஷாத் ப்ரதிநிதி^{4}ர்ஹரே: | 150

அனைவரும் உடலாக, சேதனத்தின் வல்லமையைப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். சேதன பிரகிருதி என்பது ஒவ்வொரு உடலிலும் அமைந்துள்ளது. அது ஞான வடிவத்தில் ஒரே மாதிரியாக உள்ளது. அது பிறரைச் சார்ந்தே நிலைத்திருக்கிறது. சேதனம், அசேதனம் எல்லாம் பரமாத்மாவின் உடல் ஆகும். பரமாத்மா சுதந்திரமானவன், எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவன், ஹரியாவான். எல்லா சேதனங்களிலும் சேதனனாக இருப்பவன் இவன், பிரஜாபதி ஆவான். பிரம்மன் ஆத்மாக்களுக்கு குரு, ரமாபதியான ஹரியின் கருணைக்கு உரியவன். அவன் அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் ஒரு தொகுப்பு, கடலில் உள்ள நீரைப் போல. அவன் நாராயணனின் நாபிக் கமலத்தில் இருந்து நான்கு முகத்துடன் தோன்றினான். அவன் சாதாரண ஜீவன் அல்ல, ஹரியின் நேரடி பிரதிநிதி. || 50

उत्कृष्टाद्रजसोजात स्संकल्पेनार्हसाधकः।
सर्वजीवनिकायोसौ भगवत्प्रतिमोमतः।
प्रभावाद्यस्स्वयंह्येष पाद्मंकल्पमथासृजत्।
स तु नारायणसुतो व्याप्तोबृह्माण्डविग्रहे।
व्यष्ट्यात्मको यथाजीवः स्वशरीरे महामते।
सर्वेषांहृदयज्ञोयं प्रेरकस्सर्ववृत्तिषु।
परमात्मासृजो राजन् समष्टीवपुषोननु।
अस्यबृह्माण्डदेहस्य सत्तावृत्तियतः पुमान्।
आत्मा चतुर्मुखोज्ञेयः पूज्यो वंद्यस्तु देहजैः।
द्विपरार्धावसानोयं सर्वेषां वरदोमतः।55

உத்க்ரு'ஷ்டாத்^{3}ரஜஸோஜாத ஸங்கல்பேனார்ஹஸாத^{4}க: |
ஸர்வஜீவநிகாயோஸௌ ப^{4}க^{3}வத் ப்ரதிமோ மத: |
ப்ரபா^{4}வாத்^{3}யஸ்ஸ்வயமஹ்யேஷ பாத்^{3}மம்கல்பமதா^{2}ஸ்ரு'ஜத் |
ஸ து நாராயணஸுதோ வ்யாப்தோ ப்^{3}ரு'ஹ்மாண்ட^{3}விக்^{3}ரஹே |
வ்யஷ்ட்யாத்மகோ யதா^{2}ஜீவ: ஸ்வஶரீரே மஹாமதே |
ஸர்வேஷாம்'ஹ்ரு'த^{3}யஜ்ஞோ(அ)யம்' ப்ரேரகஸ்ஸர்வவ்ரு'த்திஷு |
பரமாத்மாஸ்ரு'ஜோ ராஜந் ஸமஷ்டீவபுஷோ நனு |
அஸ்ய ப்^{3}ரு'ஹ்மாண்ட^{3}தே^{3}ஹஸ்ய ஸத்தாவ்ரு'த்தியத: புமான் |
ஆத்மா சதுர்முகோ^{2}ஜ்ஞேய: பூஜ்யோ வந்த்^{3}யஸ்து தே^{3}ஹஜை: |

த்³விபரார்தா⁴வஸானோ(அ)யம்' ஸர்வேஷாம்' வரதோ³ மத꞉ | 55

உன்னதமான ராஜஸ குணத்திலிருந்து தோன்றியவன், சங்கல்பத்தினால் விரும்பியதை அடைபவன். எல்லா ஜீவராசிகளும் பகவானுக்கு பிரதிபலிப்பு போன்றவை. தன் மகிமையினால் இவன் பத்ம கல்பத்தை சிருஷ்டித்தார். இவன் நாராயணனின் மகன், இந்த பிரம்மாண்டத்தில் வியாபித்திருப்பவன். ஒரு உடலில் இருக்கும் ஆத்மா போல் இவன் இருக்கிறான். அவன் எல்லாவற்றின் இதயத்தையும் அறிந்தவன், எல்லாவற்றையும் இயக்கக்கூடியவன். பரமாத்மா தொகுப்பாக இருப்பதால் பிரம்மாவையும் படைத்தார். இந்த பிரம்மாண்டம் என்ற உடலின் இயக்கத்தை செய்பவன் இவன். நான்கு முகங்கள் கொண்ட ஆத்மாவாக இவன் அறியப்படுகிறான். அவன் உடலுடன் பிறந்தவர்களால் பூஜிக்கத் தக்கவன், வணங்கத் தக்கவன். இரு பரார்த்த காலம் வரை இருப்பவன், எல்லா வரங்களையும் தருபவன். || 55

सर्वेश्वरस्सर्वपतिः सर्वेषांच पितामहः।
सर्वेभ्योजीवजातेभ्यस्स्वतंत्रो नित्यवैभवः।
बृहंतोऽस्यगुणास्तस्माद्वृरह्माचेत्यभिधीयते।
ईश्वरोमुक्तिदः पुम्सां तेजोगर्भस्स्वरीश्वरः।
वेदगर्भोवेदमुखो वेदसृग्वेदबोधितः।
सर्ववेदांतवाक्यानामतो बृह्मागतिर्मतः।
अंशभूतोभगवतो महाभागवतोत्तमः।
नारायणश्रितोऽसमो यतोऽयंबृरैह्मसृज्यतः।
ततोयं विशतोंडांते भक्त्याप्रकृतिवर्जितः।
आश्रयांतरनिर्मुक्तो नित्यानंत गुणास्पदम् । 60

ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸர்வபதி꞉ ஸர்வேஷாம்'ச பிதாமஹ꞉ |
ஸர்வேப்⁴யோ ஜீவஜாதேப்⁴யஸ்ஸ்வதந்த்ரோ நித்யவைப⁴வ꞉ |
ப்³ரு'ஹந்தோ(அ)ஸ்ய கு³ணாஸ்தஸ்மாத்³வ்ரு'ப்³ரஹ்மாசேத்யபி⁴தீ⁴யதே |
ஈஶ்வரோ முக்தித³꞉ பும்'ஸாம்' தேஜோக³ர்ப⁴ஸ்ஸ்வரீஶ்வர꞉ |
வேத³க³ர்போ⁴ வேத³முகோ² வேத³ஸ்ரு'க்³வேத³போ³தி⁴த꞉ |
ஸர்வவேதா³ந்தவாக்யானாமதோ ப்³ரு'ஹ்மாக³திர்மத꞉ |
அம்'ஶபூ⁴தோ ப⁴க³வதோ மஹாபா⁴க³வதோத்தம꞉ |
நாராயணஶ்ரிதோ(அ)ஸமோ யதோ(அ)யம்ப³ரு'ஹ்மஸ்ரு'ஜ்யத꞉ |
ததோ(அ)யம்' விஷதோண்டா³ந்தே ப⁴க்த்யாப்ரக்ரு'திவர்ஜித꞉ |
ஆஶ்ரயாந்தரநிர்முக்தோ நித்யானந்த கு³ணாஸ்பத³ம் | 60

அவன் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரன், எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதி, அனைவருக்கும் பிதாமகன். எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் சுதந்திரமானவன், நித்தியமான மகிமை உடையவன்அவனது குணங்கள் எல்லையற்றவை, அதனால் அவன் ப்ருஹ்மன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். அவன் ஈஸ்வரன், முக்தியை ஸமர்ப்பிப்பவன், ஒளிமயமானவன், தன்னுடைய ஆட்சியை செலுத்துபவன். வேதங்களை தன்னுள்ளே கொண்டவன், வேதமே முகமாக கொண்டவன், வேதங்களை படைத்தவன், வேதத்தால் போதிக்கப்பட்டவன். எல்லா வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கும் அவன் புகலிடம். அவன் பகவானின் அம்சம், சிறந்த பாகவதோத்தமன். அவன் நாராயணனைச் சார்ந்தவன், ஒப்பற்றவன். அவனிடமிருந்தே பிரம்மன் படைக்கப்பட்டான். ஆகையால் அவன் பக்தியின் மூலம் இயற்கையை கடந்து, அனைத்து பந்தங்களில் இருந்தும் விடுபட்டு, நித்தியமான, எல்லையற்ற குணங்களை அடைகிறான். || 60

प्राप्योभोग्योऽथगम्यश्च सर्वेषां नृपसत्तम।

प्रसादजोयथाह्येष क्रोधजोहं तथैव हि।
तमसाघोररूपेण संहर्तातत्प्रसादतः।
पंचवक्रोमहादेवो महाकायो महेश्वरः।
मृत्युरूपेणसर्वत्र व्याप्तोहं प्राकृतेषु च
यमरूपेणरौद्रेण शतृरूपेण भूपते।
कलयामि जगत्सर्वं भूतप्रेतगुणाधिपः।
आवयोर्न समस्तेन कुतोऽधिकतरस्ततः।
तदाश्रयत्वाप्रेर्यत्वात् स एव परतः परः।
सर्वात्मा सर्वभर्ता च सर्वेशस्सर्वसंश्रयः 165

ப்ராப்யோ போ4க்3யோ(அ)த2க3ம்யஶ்ச ஸர்வேஷாம்' ந்ரு'பஸத்தம |
ப்ரஸாத3ஜோ யதா2ஹ்யேஷ க்ரோத4ஜோ(அ)ஹம்' ததை2வ ஹி |
தமஸா கோ4ரரூபேண ஸம்'ஹர்தா தத்ப்ரஸாத3த: |
பஞ்சவக்ரோ மஹாதே3வோ மஹாக்காயோ மஹேஶ்வர: |
ம்ரு'த்யுரூபேண ஸர்வத்ர வ்யாப்தோ(அ)ஹம்' ப்ராக்ரு'தேஷு ச |
யமரூபேண ரௌத்ரே3ண ஶத்ருரூபேண பூ4பதே |
கலயாமி ஜக3த்ஸர்வம்' பூ4தப்ரேதகு3ணாதி4ப: |
ஆவயோ2ர்ந ஸமஸ்தேன குதோ(அ)தி4கதரஸ்தத: |
ததா3ஶ்ரயத்வாப்ரேர்யத்வாத் ஸ ஏவ பரத: பர: |
ஸர்வாத்மா ஸர்வப4ர்தா ச ஸர்வேஶஸ்ஸர்வஸம்'ஶ்ரய: | 165

அவன் எல்லாராலும் அடையப்பட வேண்டியவன், அனுபவிக்கப்பட வேண்டியவன், அறியப்பட வேண்டியவன். அவன் கருணையினால் பிறந்தவன், நான் (ஈஶ்வரன்) கோபத்தினால் பிறந்தவன். நான் தாமஸ குணத்தால் கோரமான உருவத்தில், அவனது அருளால் அழிப்பவனாக இருக்கிறேன். நான் ஐந்து முகங்களை உடைய மகாதேவன், பெரிய உடலை உடையவன், மஹேஸ்வரன். நான் எல்லா இடங்களிலும், இயற்கையான அனைத்திலும், மரணத்தின் வடிவமாக வியாபித்திருக்கிறேன். யமனாகவும், கோபம் கொண்டவனாகவும், பகைவனாகவும் இருக்கிறேன். பூத பிரேதங்களுக்கு அதிபதியாக நான் இந்த உலகை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நாங்கள் இருவரும் அவனுக்கு நிகராக மாட்டோம், அவனுக்கு மேல் யார் இருக்க முடியும்? அவன் எங்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால், எல்லாவற்றையும் இயக்குவதால், அவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரம்பொருள். அவன் சர்வாத்மா, அனைத்தையும் தாங்குபவன், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரன், எல்லாவற்றிற்கும் புகலிடம். || 65

सदनंतगुणाधारो मुक्तिदःकृपयासताम्।
शरीरत्वाद्वयंसर्वे तस्येशस्य रमापते।
गीयामहेऽनन्य एव तत्वमस्यादि वाक्यतः।
आत्मैवपर्युपास्योयं मुक्तिमिच्छद्भिरेव हि।
लक्षणैश्चास्यनिष्पत्तिः कर्तव्या वेदवादिभिः।
एते वयं महाभाग ! स्वस्यचेतसि नित्यशः।
चिंतयामो घनश्यामं योगमार्ग विशोधिते।
नारायणंश्रियोपेतं वनमालिनमव्ययम्।
चोदयंतं च नो बुद्धिमनः प्राणेंद्रियाणि च।
भक्तानामात्मनोरूपं व्यंजयंतं मनोहरम्। 70

ஸத3னந்தகு3ணா தா4ரோ முக்தித3: க்ரு'பயாஸதாம் |
ஶரீரத்வாத்3வயம்' ஸர்வே தஸ்யேஶஸ்ய ரமாபதே |
கீ3யாமஹே(அ)நன்ய ஏவ தத்வமஸ்யாதி3 வாக்யத: |
ஆத்மைவ பர்யுபாஸ்யோ(அ)யம்' முக்திமிச்ச2த்3பி4ரேவ ஹி |

லக்ஷணைஶ்சாஸ்ய நிஷ்பத்தி: கர்தவ்யா வேத3வாதி3பி4: |
ஏதே வயம்' மஹாபா4க3! ஸ்வஸ்ய சேதஸி நித்யஶ: |
சிந்தயாமோ க4னஶ்யாமம்' யோக3மார்க3 விஶோதி4தே |
நாராயணம்' ஶ்ரியோபேதம்' வனமாலினமவ்யயம் |
சோத3யந்தம்' ச நோ பு3த்3தி4மன: ப்ராணேந்த்3ரியாணி ச |
ப4க்தாநாமாத்மனோ ரூபம்' வ்யஞ்ஜயந்தம்' மனோஹரம் | 70

அவன் நித்தியமான, எல்லையற்ற குணங்களுக்கு இருப்பிடம், கருணையால் முக்தி அளிப்பவன். நாங்கள் அனைவரும் அந்த ரமாபதியான ஈஸ்வரனின் உடல்கள். நாங்கள் "தத்வமஸி" போன்ற வாக்கியங்களால் அவன் ஒருவனே என்று போற்றுகிறோம். முக்தி அடைய விரும்புபவர்களால் ஆத்மாவாகவே அவன் வழிபடப்பட வேண்டும். வேதத்தை அறிந்தவர்களால் அவனுடைய இலக்கணங்களை தீர்மானிக்க வேண்டும். நாங்கள் அனைவரும், மகா பாக்யவான்களே, எங்கள் மனத்தில் எப்போதும், யோக மார்க்கத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட மனதினால், கருத்த மேகம் போன்ற நிறத்தையுடைய, லட்சுமியோடு கூடியவனான, வனமாலை அணிந்தவனான, அழியாத நாராயணனை நினைக்கிறோம். அவன் எங்களுடைய புத்தி, மனம், பிராணன், இந்திரியங்களை இயக்குகிறான். அவன் பக்தர்களின் ஆத்ம சொரூபத்தை மனதைக் கவரும் விதமாக வெளிப்படுத்துகிறான். || 70

अभक्तानांमनोवृत्तेर्धूरा दूरतरं मतम्।
निश्चितं सर्ववेदेषु वैष्णवं परमंपदम्।
गुणत्रयाद्यतीतं च व्यापकं हेयवर्जितम्।
नात्रकालगतिज्ञेया ह्येवंरूपं सनातनम्।
सान्तंविकल्परहितं निर्विशेषमगोचरम्।
नित्यानंदमनौपम्यं परमंवैष्णवं पदम्।
नातःपरंप्रगन्तव्यं सर्वावधितयामतम्।
येन न प्राप्यते राजन् ! भगवान् भूतभावनः ।
प्राप्यं नाधिगतं तेन पृथैवभ्रमतासता।
विभूतयेवयंसर्वे बृह्माद्यास्सकलेश्वराः। 75

அப4க்தானாம்' மனோவ்ரு'த்தேர்தூ4ரா தூ3ரதரம்' மதம் |
நிஶ்சிதம்' ஸர்வவேதே3ஷு வைஷ்ணவம்' பரமம்'பத3ம் |
கு3ணத்ரயாத்3யதீதம்' ச வ்யாபகம்' ஹேயவர்ஜிதம் |
நாத்ரகாலக3திஜ்ஞேயா ஹ்யேவம்'ரூபம்' ஸனாதனம் |
ஸாந்தம்' விகல்பரஹிதம்' நிர்விஶேஷமகௌ3சரம் |
நித்யானந்த3மனௌபம்யம்' பரமம்'வைஷ்ணவம்' பத3ம் |
நாத: பரம்' ப்ர கந்தவ்யம்' ஸர்வாவதி4தயா மதம் |
யேன ந ப்ராப்யதே ராஜந்! ப4க3வாந் பூ4தபா4வன: |
ப்ராப்யம்' நாதி4க3தம்' தேன ப்ரு'தை2வ ப்4ரமதாஸதா |
விபூ4தயே வயம்' ஸர்வே ப்3ரு'ஹ்மாத்3யாஸ்ஸகலேஶ்வரா: | 75

பக்தியில்லாதவர்களின் மனதிலிருந்து வெகு தூரத்தில் உள்ளது. எல்லா வேதங்களிலும் விஷ்ணுவின் பரமபதம் மிக உயர்ந்தது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது மூன்று குணங்களைக் கடந்தது, எங்கும் வியாபித்தது, குறை ஏதும் இல்லாதது. அது காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, நித்தியமானது. முடிவில்லாதது, சந்தேகம் இல்லாதது, சிறப்பு ஏதும் இல்லாதது, புலன்களுக்கு எட்டாதது. நித்தியமான ஆனந்தத்தை உடையது, ஒப்பில்லாதது, அதுவே உயர்ந்த வைஷ்ணவ பதம். அதைவிட வேறு செல்ல வேண்டிய இடம் இல்லை. அதுவே அனைத்திற்கும் எல்லை. எவனால் உலகத்தை படைத்த அந்த பகவான் அடையப்படவில்லையோ, அவன் அடையவேண்டியதை அடையாமல் வீணாக

அலைகிறான். நாங்கள் அனைவரும், பிரம்மா உட்பட அனைத்து தேவர்களும், அவனுடைய மகிமைக்காக மட்டுமே இருக்கிறோம். || 75

प्रविशामो मुहुस्तस्मिन् सरितस्सागरे यथा ।
त इमे नामरूपाभ्यां बुद्बुदा इव वारिधौ।
उत्पद्यन्ते प्रलीयन्ते कर्मवातेरिता मुहुः।
परतन्त्रा वयं सर्वे वाक्तन्त्र्या विनियोजिताः।
न शक्नुमो महाराज दातुम् भोक्तुं मनागपि।
वहामो हि बलिं तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे।
कालरूपेण यो लोकान् ग्रसते निरनुग्रहः।
वीक्षणाद्यस्य जायन्ते ब्रह्माण्डानां च कोटयः ।
संलीयन्ते च संकोचाज्जलेषु लवणं यथा।
चतुर्धापि क्षयो यस्मिन् जायते परमेश्वरे ।80

ப்ரவிஶாமோ முஹுஸ்தஸ்மிந் ஸரிதஸ்ஸாக³ரே யதா² |
த இமே நாமரூபாப்⁴யாம்ʼ பு³த்³பு³தா³ இவ வாரிதௌ⁴ |
உத்பத்³யந்தே ப்ரலீயந்தே கர்மவாதேரிதா முஹு: |
பரதந்த்ரா வயம்ʼ ஸர்வே வாக்தந்த்ர்யா வினியோஜிதா: |
ந ஶக்னுமோ மஹாராஜ தா³தும்ʼ போ⁴க்தும்ʼ மனாக³பி |
வஹாமோ ஹி ப³லிம்ʼ தஸ்மை விஷ்ணவே ப்ரப⁴விஷ்ணவே |
காலரூபேண யோ லோகாந் க்³ரஸதே நிரனுக்³ரஹ: |
வீக்ஷணாத³யஸ்ய ஜாயந்தே ப்³ரஹ்மாண்டா³னாம்ʼ ச கோடய: |
ஸம்ʼலீயந்தே ச ஸம்கோசாஜ்ஜலேஷு லவணம்ʼ யதா² |
சதுர்தா⁴பி க்ஷயோ யஸ்மிந் ஜாயதே பரமேஶ்வரே | 80

நாங்கள் நதிகள்எல்லாம் முடிவில் கடலில் செல்வது போல, அடிக்கடி அவனில் கலக்கிறோம். நாங்களும், இந்த பெயர், உருவம் உடையவர்களும், கடலில் தோன்றும் குமிழிகள் போல இருக்கிறோம். கர்மவினையின் காற்றினால் அடிக்கடி தோன்றுகிறோம், அழிகிறோம். நாங்கள் எல்லோரும் சுதந்திரம் இல்லாதவர்கள், அவனால் இயக்கப்படுகிறோம். மஹாராஜனே, நாங்கள் எதையும் ஸமர்ப்பிக்கவோ, அனுபவிக்கவோ சிறிதும் சக்தியில்லாதவர்கள். நாங்கள் அந்த விஷ்ணுவுக்கு பலி செலுத்துகிறோம். அவன் காலத்தின் வடிவில், கருணையில்லாமல் உலகங்களை விழுங்குகிறான். அவனுடைய பார்வையினால் கோடிக்கணக்கான பிரம்மாண்டங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை உப்பானது தண்ணீரில் கரைவது போல் அவனுள் ஒடுங்குகின்றன. நான்கு விதமான அழிவும் அந்த பரமேஸ்வரனிடம் உண்டாகிறது. || 80

तमिमं प्रणतास्सर्वे विसर्गोऽपि यतो मतः।
जीवोऽयं विषाति व्यक्ते व्यक्तं च परमात्मनि।
परमात्मा निजेरूपे लीनमादाय तिष्ठति।
व्यक्ताव्यक्तं विनिर्मुच्य यदा भागवतो भवेत् ।
अभ्येति वैष्णवंधाम यतो नावर्तते पुनः।
यावत् प्रकृतिसंबन्धो राजन् जीवस्य तिष्ठति।
तावन्न प्राप्यते बृह्म स्वाधिष्टानामनामयम्।
"अटन्तु सर्वतीर्थाणि पठन्तु सकलागमान्।
यजन्तु निखिलान् यागान् नाप्नोति परमं पदम्।
नाविद्या हीयते राजन् विनाभक्तिं जनार्दने।"85

தமிமம்ʼ ப்ரணதாஸ்ஸர்வே விஸர்கோ³(அ)பி யதோ மத: |
ஜீவோ(அ)யம்ʼ விஷாதி வ்யக்தே வ்யக்தம்ʼ ச பரமாத்மனி |

பரமாத்மா நிஜேரூபே லீனமாதா³ய திஷ்ட²தி |
வ்யக்தாவ்யக்தம்' வினிர்முச்ய யதா³ பா⁴க³வதோ ப⁴வேத் |
அப்⁴யேதி வைஷ்ணவம்' தா⁴ம யதோ நாவர்ததே புனः |
யாவத் ப்ரக்ரு'திஸம்ப³ந்தோ⁴ ராஜந் ஜீவஸ்ய திஷ்ட²தி |
தாவந்ந ப்ராப்யதே ப்³ரஹ்ம ஸ்வாதி⁴ஷ்டா²னாமனாமயம் |
"அடந்து ஸர்வதீர்தா²ணி பட²ந்து ஸகலாக³மான் |
யஜந்து நிகி²லாந் யாகா³ந் நாப்னோதி பரமம்' பத³ம் |
நாவித்³யா ஹீயதே ராஜந் விநா ப⁴க்திம்' ஜனார்த³னே |" 85

நாங்கள் அனைவரும் அவனையே வணங்குகிறோம். அவனிடமிருந்தே எல்லாம் உண்டானது. ஜீவன் இயற்கையில் கலக்கிறான், இயற்கையானது பரமாத்மாவில் கலக்கிறது. பரமாத்மா தன்னுடைய சொரூபத்தில் எல்லாவற்றையும் தன்னுள்ளே அடக்கி நிலைத்திருக்கிறான். புலன்களுக்குத் தெரிவது தெரியாதது ஆகிய எல்லாவற்றையும் கடந்து எப்போது ஒருவன் பாகவதனாக ஆகிறானோ, அப்போது அவன் மீண்டும் பிறப்பில்லாத வைஷ்ணவ லோகத்தை அடைகிறான். ராஜனே, ஜீவனுக்கு எப்போதெல்லாம் இயற்கையுடன் தொடர்பு இருக்கிறதோ, அப்போதெல்லாம் தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்ட, குறை ஏதும் இல்லாத பிரம்மத்தை அடைய முடியாது. "எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடினாலும், எல்லா ஆகமங்களையும் படித்தாலும், எல்லா யாகங்களையும் செய்தாலும், பரமபதம் அடைய முடியாது. ஜனார்தனனிடம் பக்தி இல்லாமல் இருந்தால் அவித்யை அழியாது". || 85

आकारत्रयसंपन्ना या भक्तिः प्रोच्यतेबुधैः।
स्वरूपविस्मृतेराजन् यो दोषस्समपद्यत।
कथं तस्य निरासस्याद्विना विष्णुपदाश्रयात्।
तपो योगव्रतादीनां फलमेकं विनिश्चितम्।
गोविन्दचरणांभोजे या हि भक्तिप्रजायते।
तपसा सर्वसामर्थ्य जायते तपसत्तम।
न वैकुण्ठपदांभोजरतिलेशो भवेदिह।
अनुग्रहो यथा विष्णोर्जायते हेतुवर्जितः ।
तदा हि जायते काचिद्रतिर्नित्यानपायिनी।
भक्त्यातयामलं राजन् निर्दहेदात्मनस्तु यः।90

ஆகாரத்ரயஸம்பன்னா யா ப⁴க்திः ப்ரோச்யதே பு³தை⁴ः |
ஸ்வரூபவிஸ்ம்ரு'தே ராஜந் யோ தோ³ஷஸ்ஸமபத்³யத |
கத²ம்' தஸ்ய நிராஸஸ்யாத்³விநா விஷ்ணுபதா³ஶ்ரயாத் |
தபோ யோக³வ்ரதாதி³னாம்' ப²லமேகம்' விநிஶ்சிதம் |
கோ³விந்த³சரணாம்போ⁴ஜே யா ஹி ப⁴க்திப்ரஜாயதே |
தபஸா ஸர்வஸாமர்த்²யம்' ஜாயதே தபஸத்தம |
ந வைகுண்ட²பதா³ம்போ⁴ஜரதிலேஶோ ப⁴வேதி³ஹ |
அனுக்³ரஹோ யதா² விஷ்ணோர்ஜாயதே ஹேதுவர்ஜிதः |
ததா³ ஹி ஜாயதே காசித்³க³திர்நித்யானபாயினீ |
ப⁴க்த்யாத்யாமலம்' ராஜந் நிர்த³ஹேதா³த்மனஸ்து யः | 90

மூன்று விதமான வடிவங்களை உடைய பக்தியை அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தன்னுடைய இயல்பை மறந்ததால் ஏற்பட்ட குற்றத்தை, விஷ்ணுவின் திருவடியை அடையாமல் எப்படி அகற்ற முடியும்? தவம், யோகம், விரதம் போன்ற செயல்களால் கிடைக்கும் ஒரே பலன் கோவிந்தனின் தாமரை பாதத்தில் ஏற்படும் பக்தியே. தவத்தினால் எல்லா சக்திகளும் கிடைக்கின்றன, தவம் செய்வதில் சிறந்தவரே! இங்கு வைகுண்டத்தின் தாமரை பாதத்தில் பற்று சிறிதளவு கூட இருக்காது. காரணமில்லாமல் விஷ்ணுவின் அருள்

கிடைக்கும்போது, அழிவில்லாத நிலை உண்டாகிறது. ராஜனே, பக்தியினால் தன்னிடத்தில் இருக்கும் கறையை யார் அழிக்கிறானோ, || 90

स्वरूपं भासते तस्य मायासंसर्गवर्जितम्।
ज्ञानरूपमनौपम्यमसंकुचितवैभवम्। 91
निर्मलं सत्यसंकल्पं सदैकरसमक्षरम्।
परसौम्यं गतं विष्णोर्भोगसाम्यमपि ध्रुवम्।
देवास्समुपतिष्ठन्ति संकल्पादेव भूपते।
तदा स केवलीभावं संप्राप्तो भविता मुनिः।
परभक्त्या पुनस्त्यैव ह्यात्मस्थं विश्वकारणम्।
नारायणं जगन्नाथं सर्वकारणकारणम्। 94
स्वाधारं स्वाश्रितं नित्यमेकरूपमनामयम्।
स्वयं ज्योतिस्स्वयं धाम स्वतन्त्रं पुरुषोत्तमम्। 95

ஸ்வரூபம்' பா^{4}ஸதே தஸ்ய மாயாஸம்'ஸர்க^{3}வர்ஜிதம் |
ஜ்ஞானரூபமனௌபம்யமஸம்குசிதவைப^{4}வம் | 91
நிர்மலம்' ஸத்யஸங்கல்பம்' ஸதை^{3}கரஸமக்ஷரம் |
பரஸௌம்யம்' க^{3}தம்' விஷ்ணோர் போ^{4}க^{3}ஸாம்யமபி த்^{4}ருவம் |
தே^{3}வாஸ்ஸமுபதிஷ்ட^{2}ந்தி ஸங்கல்பாதே^{3}வ பூ^{4}பதே |
ததா^{3} ஸ கேவலீபா^{4}வம்' ஸம்'ப்ராப்தோ ப^{4}விதா முனிः |
பரப^{4}க்த்யா புனஸ்த்யைவ ஹ்யாத்மஸ்த^{2}ம்' விஶ்வகாரணம் |
நாராயணம்' ஜக^{3}ந்நாத^{2}ம்' ஸர்வகாரணகாரணம் | 94
ஸ்வாதா^{4}ரம்' ஸ்வாஶ்ரிதம்' நித்யமேகரூபமநாமயம் |
ஸ்வயம்' ஜ்யோதிஸ்ஸ்வயம்' தா^{4}ம ஸ்வதந்த்ரம்' புருஷோத்தமம் | 95

அவனுடைய உண்மையான சொரூபம் மாயையின் சேர்க்கை இல்லாமல் பிரகாசிக்கிறது. அது ஞான வடிவம், ஒப்பில்லாதது, குறைவில்லாத மகிமை உடையது. அது தூய்மையானது, உண்மையான சங்கல்பம் கொண்டது, எப்போதும் ஒரே நிலையில் உள்ளது, அழிவில்லாதது. அது விஷ்ணுவின் உயர்ந்த அமைதியை அடைந்தது, எல்லாவிதமான போ கங்களையும் உடையது. தேவர்கள் தன்னுடைய சங்கல்பத்தினாலே அவனுக்கு சேவை செய்கிறார்கள். அப்போது அந்த முனிவர் தனித்துவமான நிலையை அடைகிறார். மீண்டும் பரம பக்தியினால் தன்னுள்ளே இருக்கும் உலகத்திற்குக் காரணமான நாராயணனை, உலகத்திற்கு தலைவனானவன், எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமானவன், தன்னைத் தானே தாங்கிக் கொள்பவன், தன்னை மட்டுமே சார்ந்திருப்பவன், நித்தியமானவன், ஒரே வடிவம் உடையவன், குறைவில்லாதவன், தன்னுடைய ஒளியினால் பிரகாசிப்பவன், தானே இருப்பிடம், சுதந்திரமானவன், புருஷோத்தமன் ஆகியோனை அடைகிறான். || 95

परमं पदमाप्नोति भक्त्या नास्त्यस्तु साधनम्।
राजोवाच-
परमं शरणं विष्णोः प्राप्यं भोग्यं निरूपितम्।
परमत्वं कथं तस्य लक्षणं वद शंकर।
श्रीशिव उवाच-
प्रकृतिः पदमेकं तु प्राकृतं कथितं तु तत्।
प्राकृतं रूपमाप्नोति यत्रासक्तोऽयमक्षरः।
नावैति स्वात्मनो रूपं शरीरं परमात्मनः।
देहोऽहमिति संस्थानलक्षणं प्राकृतं पदम्।
आत्मैवाहं न देहोऽहं द्वितीयं पदमात्मनः।
देहादिवासनाव्याप्तं मलिनं तत्प्रकीर्तितम्।

शुद्दरूपं तृतीयं तत् केवलं ज्ञानलक्षणम्।100

பரமம்' பத³மாப்னோதி ப⁴க்த்யா நாஸ்த்யஸ்து ஸாத⁴னம் |
ராஜோவாச-
பரமம்' ஶரணம்' விஷ்ணோ: ப்ராப்யம்' போ⁴க்³யம்' நிரூபிதம் |
பரமத்வம்' கத²ம்' தஸ்ய லக்ஷணம்' வத³ ஶங்கர |
ஶ்ரீஶிவ உவாச-
ப்ரக்ரு'தி: பத³மேகம்' து ப்ராக்ரு'தம்' கதி²தம்' து தத் |
ப்ராக்ரு'தம்' ரூபமாப்னோதி யத்ராஸக்தோ(அ)யமக்ஷர: |
நாவைதி ஸ்வாத்மனோ ரூபம்' ஶரீரம்' பரமாத்மன: |
தே³ஹோ(அ)ஹமிதி ஸம்'ஸ்தா²னலக்ஷணம்' ப்ராக்ரு'தம்' பத³ம் |
ஆத்மைவா(அ)ஹம்' ந தே³ஹோ(அ)ஹம்' த்³விதீயம்' பத³மாத்மன: |
தே³ஹாதி³வாஸனாவ்யாப்தம்' மலிநம்' தத்ப்ரகீர்திதம் |
ஶுத்³த⁴ரூபம்' த்ரு'தீயம்' தத் கேவலம்' ஜ்ஞானலக்ஷணம் | 100

பக்தியினால் பரமபதம் அடையப்படுகிறது. வேறு வழி இல்லை.
ராஜா கேட்டார் -
விஷ்ணுவின் பரம புகலிடம் அடையக்கூடியது, அனுபவிக்கக் கூடியது என்று சொல்லப்பட்டது. அவருடைய பரமத்தன்மையை பற்றி சொல்லுங்கள் சங்கரா.
ஸ்ரீ ஈஶ்வரன் கூறினார் –
பிரகிருதி ஒரு இடம். அது இயற்கையானது என்று சொல்லப்படுகிறது. அழிவில்லாத ஜீவன் எதில் ஆசை கொள்கிறானோ, அது இயற்கையான உருவத்தை அடைகிறது. அது தன்னுடைய ஆத்ம சொரூபத்தை அறியாது, அது பரமாத்மாவின் சரீரம் ஆகும். "நான் இந்த உடல்" என்று நினைப்பது இயற்கையான இடம். "நான் ஆத்மா, உடல் அல்ல" என்பது ஆத்மாவின் இரண்டாவது இடம். உடலின் ஆசைகளால் நிறைந்தது, அது அழுக்கானது. தூய்மையான மூன்றாவது இடம், அது ஞானத்தின் வடிவமாக உள்ளது. || 100

कैवल्यमश्नुते यस्य संप्राप्तो पुरुषो नृप।
परमं तु पदं बृह्मन् वैष्णवं परिकीर्तितम्।
स्वाधारभूतमात्मानं निर्गुणं बोधलक्षणम्।
यं प्राप्य भूपते मुक्ता भवन्ति मुनिसत्तमाः।102

கைவல்யமஶ்னுதே யஸ்ய ஸம்'ப்ராப்தோ புருஷோ ந்ரு'ப |
பரமம்' து பத³ம்' ப்³ரஹ்மந் வைஷ்ணவம்' பரிகீர்திதம் |
ஸ்வாதா⁴ரபூ⁴தமாத்மானம்' நிர்கு³ணம்' போ³த⁴லக்ஷணம் |
யம்' ப்ராப்ய பூ⁴பதே முக்தா ப⁴வந்தி முனிஸத்தமா: | 102

எந்த மனிதன் கைவல்யத்தை அடைகிறானோ, அவன் உயர்ந்த இடத்தை அடைகிறான். பிரம்மனே, அதுவே வைஷ்ணவப் பதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்ட ஆத்மா, குணங்கள் இல்லாதது, அறிவின் வடிவம். எந்த இடத்தை அடைந்து முனிவர்கள் முக்தி அடைகிறார்களோ, அதுவே அது. || 102

इति श्री बृहद्ब्रह्मे चतुर्थभागे रुद्रगीतायां तत्त्व निरूपणं नाम षष्टोऽध्यायः।

இதி ஶ்ரீ ப்³ரு'ஹத்³ப்³ரஹ்மே சதுர்த²பா⁴கே³ ருத்³ரகீ³தாயாம்' தத்த்வ நிரூபணம்' நாம ஷஷ்டோ(அ)த்⁴யாய: | 105

ஸ்ரீ ப்ருஹத் பிரம்மத்தின் நான்காம் பாகத்தில் ருத்ர கீதையில் தத்துவ நிர்ணயம் என்ற ஆறாம் அத்தியாயம் முடிவுற்றது. || 105

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞுவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் - அத்தியாயம் ஏழு

ருத்ர கீதையில் பக்தி விளக்கம்

अथ सप्तमोऽध्यायः
रुद्रगीतायां भक्तिनिरूपणं

அத2 ஸப்தமோ(அ)த்4யாய: |
ருத்3ரகீ3தாயாம் ப4க்திநிரூபணம் |

அத்தியாயம் ஏழு - ருத்ர கீதையில் பக்தி விளக்கம்

कथंस्थानत्रयातीतं चतुर्थं परमंपदम्।
समभ्येति दयासिंधो वद नो वदतां वर।
कर्मज्ञानोपासनं च भगवत्प्राप्तिसाधनम्।
कथितं सर्ववेदेषु पुराणागमवर्त्मसु।
नारायणात्मकं कर्म कर्मबंधनिवर्तकम्।
मुमुक्षूणां सदासेव्यं ज्ञानैकसदृशं हि त्।
यत्कर्तृत्वाभिमानेन फलमुद्दिश्य वा कृतम्।
बंधकंनृपशार्दूल कर्मतत्परिकीर्तितम्।
न तत्ब्रह्मात्मकंकर्म त्वज्ञान जनितं हि तत्।
दुष्टंक्षरफलंसर्व कर्मजन्मैकसाधनम्। 5

கத2ம்'ஸ்தா2னத்ரயாதீதம்' சதுர்த2ம்' பரமம்'பதம் |
ஸமப்4யேதி3 தயாஸிந்தோ4 வத3 நோ வத3தாம்' வர |
கர்மஜ்ஞானோபாஸனம்' ச ப4க3வத்3ப்ராப்திஸாத4னம் |
கதி2தம்' ஸர்வவேதே3ஷு புராணாக3மவர்த்மஸு |
நாராயணாத்மகம்' கர்ம கர்மப3ந்த4நிவர்தகம் |
முமுக்ஷூணாம்' ஸதா3ஸேவ்யம்' ஜ்ஞானைகஸத்3ரு'ஶம்' ஹி த் |
யத்கர்த்ரு'த்வாபி4மானேன ப2லமுத்3தி3ஶ்ய வா க்ரு'தம் |
ப3ந்த4கம்'ந்ரு'பஶார்தூ3ல கர்ம தத்பரிகீர்திதம் |
ந தத்ப்3ரஹ்மாத்மகம்' கர்ம த்வஜ்ஞான ஜனிதம்' ஹி தத் |
து3ஷ்டம்'க்ஷரப2லம்' ஸர்வ கர்மஜன்மைகஸாத4னம் | 5

மூன்று நிலைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதான நான்காவது மேலான பதம் எங்ஙனம் கிட்டும், கருணைக் கடலே, சொல் வல்லவரே, எங்களுக்கு விளக்கியருளும். கர்மம், ஞானம், உபாசனை ஆகிய மூன்றும் பகவானை அடைவதற்கான வழிகள் என்று வேதங்களிலும், புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நாராயணனை மனதில் கொண்டு செய்யப்படும் கர்மம், கர்ம பந்தத்தை நீக்க வல்லது. மோட்சத்தை விரும்புபவர்கள் இதை எப்போதும் கடைபிடிக்க வேண்டும், இது ஞானத்திற்கு ஒப்பானது.

ஆனால், "நான் செய்கிறேன்" என்ற கர்வத்தோடு, பலனை எதிர்பார்த்து செய்யப்படும் கர்மம், பந்தத்தை ஏற்படுத்தும், அரசனே. அது பிரம்மத்தை நோக்கிய கர்மம் ஆகாது, அஞ்ஞானத்தால் விளைந்ததாகும். அப்படிப்பட்ட கர்மம், அழிவு தரும் பலன்களைத் தந்து, மறுபிறவிக்கு வழி வகுக்கும் || 5

यदज्ञानकृतंकर्म सफलंदृश्यते हि तत्।
वद नो ज्ञानरूपंतद्येनबंध निवर्तनम्।
ज्ञात्वात्मानं सदानंदलक्षणं बोधरूपिणम्।
गंतव्यमेकरूपं च परिणामादिवर्जितम्।
चिन्मयं भगवद्व्याप्तं भगवच्छेषवैभवम्।
नित्यमक्षरमव्यक्त मजमव्ययमुज्ज्वलम्।
देहादिकृतनानात्व रहितं निर्गुणंपरम्।
विकारवर्जितं ज्ञानप्रकाशपरिपूरितम्।
बद्धंप्रकृतिसंयोगात् अल्पज्ञमसुखात्मकम्।
विज्ञायात्मानुभूत्यर्थमविद्या कर्मशांतये। 10

யத³ஜ்ஞானக்ரு'தம்' கர்ம ஸப²லம்' த்³ரு'ஶ்யதே ஹி தத் |
வத³ நோ ஜ்ஞானரூபம்' தத்³யேன ப³ந்த⁴ நிவர்தனம் |
ஜ்ஞாத்வாத்மானம்' ஸதா³நந்த³லக்ஷணம்' போ³த⁴ரூபிணம் |
க³ந்தவ்யமேகரூபம்' ச பரிணாமாதி³வர்ஜிதம் |
சிந்மயம்' ப⁴க³வத்³வ்யாப்தம்' ப⁴க³வச்சே²ஷவைப⁴வம் |
நித்யமக்ஷரமவ்யக்தமஜமவ்யயமுஜ்ஜ்வலம் |
தே³ஹாதி³க்ரு'தநானாத்வ ரஹிதம்' நிர்கு³ணம்' பரம் |
விகாரவர்ஜிதம்' ஜ்ஞானப்ரகாஶபரிபூரிதம் |
ப³த்³த⁴ம்'ப்ரக்ரு'திஸம்'யோகா³த் அல்பஜ்ஞமஸுகா²த்மகம் |
விஜ்ஞாயாத்மானுபூ⁴த்யர்த²மவித்³யா கர்மஶாந்தயே | 10

அறியாமையினால் செய்யப்படும் கர்மங்கள் பலன் தருவதாகத் தோன்றுகின்றனவே! எந்த ஞானத்தால் அந்த பந்தம் நீங்குமோ, அதை எங்களுக்கு உபதேசித்தருளுங்கள். ஆத்மா என்பது ஆனந்தமயமானது, அறிவு சொரூபமானது, மாறாதது, எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தது, பகவானுக்கு அடிமையானது. அது எப்பொழுதும் உள்ளது, அழிவற்றது, புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, பிறப்பற்றது, செலவற்றது, ஒளிமயமானது. உடலினால் வரும் வேறுபாடுகள் இல்லாதது, குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, மேலானது. மாறுதல் இல்லாதது, ஞான ஒளியால் நிறைந்தது. ஆனால், பிரகிருதியோடு சேர்ந்திருப்பதால் கட்டுண்டு, குறைந்த அறிவும், துன்பமும் உடையதாக உள்ளது. இந்த ஆத்மாவை உணர்ந்து, அஞ்ஞானம், கர்மம் ஆகியவற்றை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும் || 10

नारायणाज्ञयानित्यं नैमित्तिकमथाचरेत्।
स्ववर्णाचारतः प्राप्तं निवृत्तान्यप्रयोजनः।
सर्वत्रसुगतंब्रह्म नारायणमनुस्मरेत्।
शरीरत्वाद्भगवतः चेतनस्यजडस्य च।
न तदस्तिजगत्यस्मिन् चेष्टतेयद्धरि विना।
तमेवभांतमनुभाति सर्वचिदचिदात्मकम्।
आत्मन्यग्नौहविष्येच यष्टव्येषु कुशेषुच।
मन्त्रे चरुपुरोडाशे बृह्मात्मत्वं विधापयेत्।
कर्तृत्वंफलसंयोगं स्वत्वं कर्मण एव च।
हित्वात्रयं यत्कुर्वीत कर्मबृरह्मात्मकंत्विदम्। 15

நாராயணாஜ்ஞயாநித்யம்' நைமித்திகமதா²சரேத் |

ஸ்வரவர்ணாசாரத꞉ ப்ராப்தம்’ நிவ்ரு’த்தாந்யப்ரயோஜன꞉ |
ஸர்வத்ரஸூக3தம்ப்3ரஹ்ம நாராயணமனுஸ்மரேத் |
ஶரீரத்வாத்3ப4க3வத꞉ சேதனஸ்யஜட3ஸ்ய ச |
ந தத3ஸ்தி ஜக3த்யஸ்மிந் சேஷ்டதே யத்3த4ரி வினா |
தமேவ பா4ந்தமனுபா4தி ஸர்வசித3சிதா3த்மகம் |
ஆத்மன்யக்3னௌ ஹவிஷ்யே ச யஷ்டவ்யேஷு குஶேஷு ச |
மந்த்ரே சருபுரோடா3ஶே ப்3ரு’ஹ்மாத்மத்வம்’ வித4பாயேத் |
கர்த்ரு’த்வம்’ ப2லஸம்’யோக3ம்’ ஸ்வத்வம்’ கர்மண ஏவ ச |
ஹித்வாத்ரயம்’ யத்குர்வீத கர்மப்3ரு’ரஹ்மாத்மகம்’ த்விதம் | 15

நாராயணனின் கட்டளைப்படி, அன்றாடம் செய்ய வேண்டிய கர்மங்களையும், அவ்வப்போது செய்ய வேண்டிய கர்மங்களையும், அவரவர் வர்ணாசிரமங்களுக்கு ஏற்ப, பலன்களை எதிர்பாராமல் செய்ய வேண்டும். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பிரம்மம், நாராயணன் என்பதை மனதில் நிறுத்தி தியானிக்க வேண்டும். சேதனம், அசேதனம் அனைத்தும் பகவானுடைய சரீரம். ஹரி இல்லாமல் இந்த உலகில் எதுவுமே இயங்காது. எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாபித்து, அனைத்தையும் இயக்கிக் கொண்டிருப்பது அவரே. ஆத்மாவிலும், அக்னியிலும், ஹவிசிலும், யாகம் செய்யும் இடங்களில் உள்ள குச புல்லிலும், மந்திரத்திலும், சரு, புரோடாசம் போன்ற யாகப் பொருள்களிலும், பிரம்மம் நிறைந்துள்ளது. கர்மாவைச் செய்யும் நான், அதன் பலன், அந்த கர்மம் என்னுடையது என்கிற மூன்று எண்ணங்களையும் விட்டு, பிரம்மத்தை நோக்கிய கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும் || 15

ज्ञानरूपमिदंकर्म कर्मबंधनमुक्तिकृत्।
यावदात्मस्थितिस्तावदनुष्ठेयं विपश्चिता।
अकर्तृत्यस्यरूपस्य संधानादत्र कर्मणि।
व्यापिनोवासुदेवस्य स्वरूपास्यानुचिंतनात्।
भोग्यत्वस्यात्मरूपस्य स्वेतरानित्यभावनात्।
कृतंज्ञानात्मकंकर्म न बंधाय भविष्यति।
स्वर्गादिवन्नात्मगतिफलं नाशाय हि स्मृतम्।
नोत्पद्यते नवंकिंचिदात्मनोस्य नृपोत्तम।
नातःकर्मफलंह्यात्मा किमात्माज्ञानकर्मणा।
आत्मांतरायकं दुष्टं कर्माणेन निवार्यते। 20

ஜ்ஞானரூபமித3ம்’ கர்ம கர்மப3ந்த4னமுக்திக்ரு’த் |
யாவதா3த்மஸ்தி2திஸ்தாவத3னுஷ்டே2யம்’ விபஶ்சிதா |
அகர்த்ரு’த்யஸ்ய ரூபஸ்ய ஸம்’தா4னாத3த்ர கர்மணி |
வ்யாபினோ வாஸுதே3வஸ்ய ஸ்வரூபாஸ்யானுசிந்தனாத் |
போ4க்3யத்வஸ்யாத்மரூபஸ்ய ஸ்வேதரானித்யபா4வனாத் |
க்ரு’தம்’ஜ்ஞானாத்மகம்’ கர்ம ந ப3ந்தா4ய ப4விஷ்யதி |
ஸ்வர்கா3தி3வன்னாத்மக3திப2லம்’ நாஶாய ஹி ஸ்ம்ரு’தம் |
நோத்பத்3யதே நவம்’ கிஞ்சிதா3த்மனோ(அ)ஸ்ய ந்ரு’போத்தம |
நாத꞉ கர்மப2லம்’ ஹ்யாத்மா கிமாத்மாஜ்ஞானகர்மணா |
ஆத்மாந்தராயகம்’ து3ஷ்டம்’ கர்மாணேன நிவார்யதே | 20

இந்த ஞான கர்மம், கர்ம பந்தத்தை நீக்கக் கூடியது. ஆத்மா இருக்கும் வரை இதை ஞானிகள் கடைபிடிக்க வேண்டும். கர்மாவைச் செய்யும் நான், அதன் பலன், அந்த கர்மம் என்னுடையது என்கிற எண்ணம் இல்லாமல், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் வாசுதேவனின் சொரூபத்தை மனதில் நினைத்து, ஆத்மா பகவானுக்கு உரியது, மற்றவை எல்லாம் நிலையற்றது என்று உணர்ந்து செய்யும் ஞான கர்மம் பந்தத்தை ஏற்படுத்தாது.

ஆத்மாவுக்கு சொர்க்கம் போன்று ஒரு பலன் இல்லை, அது அழிவற்றது, அரசனே. புதிதாக எதுவும் ஆத்மாவுக்கு உண்டாவதில்லை. அதனால், கர்ம பலன் ஆத்மாவை பாதிக்காது. ஆத்மாவை மூடியிருக்கும் அஞ்ஞானத்தை இந்த கர்மத்தால் நீக்க முடியும் || 20

ज्ञानमात्मस्थितिंविद्धि रागद्वेषादि संचयम्।
नेगतेदेहबुद्ध्या तु मनाड्यानापमानयोः।
शीतोष्णसुखदुः केषुसमस्वत्मसुखास्पदम्।
ज्ञानैकाकारमात्मानमनुपश्यति सर्वतः।
मायामात्रमिदंसर्वं देहंदेहानुगं च यत्।
हेयबुद्ध्या न गृह्णीयाद् राजन्नात्मस्थितो नरः।
नान्यत्कर्ममहाराज कर्तव्यमवशिष्यते।
स्वात्मप्राप्तौ महाभाग सर्वयत्नविवर्जितः ।
परकीयमिवात्मीयं देहंयोमनुते पुमान्।
न तत्र युज्यतेहर्ष शोकहेतोरुपस्थितौ । 25

ஜ்ஞானமாத்மஸ்தி2திம்' வித்3தி4 ராக3த்3வேஷாதி3 ஸம்'சயம் |
நேக3தே தே3ஹபு3த்3த்4யா து மனாங்3யாநாபமானயோ: |
ஶீதோஷ்ணஸுக2து3:கே2ஷு ஸமஸ்வத்மஸுகா2ஸ்பத3ம் |
ஜ்ஞானைகாகாரமாத்மானமனுபஶ்யதி ஸர்வத: |
மாயாமாத்ரமித3ம்' ஸர்வம்' தே3ஹம்' தே3ஹாநுக3ம்' ச யத் |
ஹேயபு3த்3த்4யா ந க்3ரு'ஹ்ணீயாத்3 ராஜன்னாத்மஸ்தி2தோ நர: |
நாந்யத்கர்ம மஹாராஜ கர்தவ்யமவஶிஷ்யதே |
ஸ்வாத்மப்ராப்தௌ மஹாபா4க3 ஸர்வயத்னவிவர்ஜித: |
பரகீயமிவாத்மீயம்' தே3ஹம்' யோ மநுதே புமான் |
ந தத்ர யுஜ்யதே ஹர்ஷ ஶோகஹேதோருபஸ்தி2தௌ | 25

ஆத்மாவின் நிலையை உணர்ந்து, ராகம், துவேஷம் ஆகியவற்றை விலக்கி, உடல் பற்றிய எண்ணத்தை விட்டவன், புகழுக்கோ, இகழ்ச்சிக்கோ மயங்க மாட்டான். குளிர், வெப்பம், இன்பம், துன்பம் ஆகிய அனைத்திலும் சமமாக இருப்பான். ஆத்மாவின் ஆனந்தமே அவனுக்கு புகலிடம். ஞானமே வடிவான ஆத்மாவை எங்கும் காண்பான். உடல் மற்றும் உடலைச் சார்ந்தது எல்லாம் மாயை என்று உணர்ந்து, ஆத்மாவில் நிலைத்தவன் எதையும் விரும்ப மாட்டான், அரசனே. ஆத்மாவை அடைந்த பின், வேறு கர்மம் எதுவும் செய்ய வேண்டியது இல்லை. தன்னுடைய உடலை, பிறருடையது போல் கருதுபவன், இன்பம் வந்தாலும், துன்பம் வந்தாலும் கலங்க மாட்டான் || 25

अयमेवस्तिथप्राज्ञो गुणा तीतोमथोबुधः ।
ज्ञानयोगरथासाक्षा दात्मभूतस्तुकेवलः ।
ब्रह्मभावमनुप्राप्तास्स्वात्मन्येवनरेश्वर।
गुणो हि गुणिनाभिन्नो यथा नैवार्हति स्थितम्
अहमेवं ब्रह्मणास्मीत्यभेदमनुसंस्मरेत्।
एवं ज्ञानी यदात्मस्तमात्मानमनुपश्यति।
आत्मस्थं परमं प्रेष्टं नारायणमनामयम्।
प्रीत्याऽतिशयभावेन क्षणमेकं न मुञ्चति।
दर्शनैकसमे ध्याने परप्रेमास्पदं हरिम्।
ध्यायेदनन्यभावेन सा भक्तिः परमा मता।30

அயமேவஸ்தி2தப்ராஜ்ஞோ கு3ணா தீதோ(அ)மதோ2 பு3த4: |
ஜ்ஞானயோகரதா2ஸாக்ஷா3த்3 ஆத்மபூ4தஸ்து கேவல: |

ப்3ரஹ்மபா4வமனுப்ராப்தாஸ்ஸ்வாத்மன்யேவ நரேஶ்வர |
கு3ணோ ஹி கு3ணிநாபி4ன்னோ யதா2 நைவார்ஹதி ஸ்தி2தம் |
அஹமேவம்' ப்3ரஹ்மணா(அ)ஸ்மீத்யபே4த3மனுஸம்'ஸ்மரேத் |
ஏவம்' ஜ்ஞானீ யதா3த்மஸ்தமாத்மானமனுபஶ்யதி |
ஆத்மஸ்த2ம்' பரமம்' ப்ரேஷ்ட2ம்' நாராயணமநாமயம் |
ப்ரீத்யா(அ)திஶயபா4வேன க்ஷணமேகம்' ந முஞ்சதி |
த3ர்ஶனைகஸமே த்4யானே பரப்ரேமாஸ்பத3ம்' ஹரிம் |
த்4யாயேத3னந்யபா4வேன ஸா ப4க்திः பரமா மதா | 30

குணங்களை கடந்தவன், மோகத்தை வென்றவன், அறிவாளி, ஞான யோகத்தில் நிலைத்தவன், ஆத்மா சொரூபியானவன், பிரம்மத்தை அடைந்தவன், தன்னில் நிலைத்தவன். குணம், குணி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றே, எப்பொழுதும் இணைந்தே இருக்கும். "நான் பிரம்மத்தின் ஒரு அங்கம்" என்று உணர்ந்தவன், தன்னில் இருக்கும் ஆத்மாவை காண்பான். தன்னில் இருக்கும் பரமாத்மாவான நாராயணனை, அன்போடு ஒரு க்ஷணம் கூட விடாமல் தியானிப்பான். தரிசனத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு, பரம அன்புக்கு உரிய ஹரியை தியானிப்பதுவே மேலான பக்தி || 30

उक्ता भागवती भक्तिरखण्डस्मृतिलक्षणा।
तयात्मानं हरिः साक्षात्सन्दर्शयति भूमिप।
भक्त्या केवलया ग्राह्यो भगवान् जलजेक्षणः।
अनन्तनित्यनिस्सीमकल्याणादिगुणास्पदम्।
सर्वाधारस्सर्वशेषी दिव्यमङ्गलदेहभृत्।
शङ्खचक्रगदापद्मधारी चारुचतुर्भुजः ।
प्रियोऽयं परमस्तस्य तथास्य सपरप्रियः।
नैनं स काङ्क्षतेत्यक्तुं न चायं तमधोक्षजम्।
एवं परानुरागेन जाता भक्तिः परस्परम्।
पराकाष्ठेयमादिष्ठा भक्तानां नृपसत्तम।35

உக்தா பா4க3வதீ ப4க்திரக2ண்ட3ஸ்ம்ரு'திலக்ஷணா |
தயாத்மானம்' ஹரிः ஸாக்ஷாத் ஸன்த3ர்ஶயதி பூ4மிப |
ப4க்த்யா கேவலயா க்3ராஹ்யோ ப4க3வான் ஜலஜேக்ஷணः |
அனந்தநித்யநிஸ்ஸீமகல்யாணாதி3கு3ணாஸ்பத3ம் |
ஸர்வாதா4ரஸ்ஸர்வஶேஷீ தி3வ்யமங்க3லதே3ஹப்4ரு'த் |
ஶங்க2சக்ரக3தா3பத்3மதா4ரீ சாருசதுர்ப4ுஜः |
ப்ரியோ(அ)யம்' பரமஸ்தஸ்ய ததா2ஸ்ய ஸபரப்ரியः |
நைனம்' ஸ காங்க்ஷதேத்யக்தும்' ந சாயம்' தமதோ4க்ஷஜம் |
ஏவம்' பரானுராகே3ண ஜாதா ப4க்திः பரஸ்பரம் |
பராகாஷ்டேயமாதி3ஷ்டா ப4க்தானாம்' ந்ரு'பஸத்தம | 35

பகவானை இடைவிடாமல் நினைப்பதே பாகவத பக்தி. இந்த பக்தியால் ஹரி தன்னை பக்தர்களுக்கு நேரடியாகக் காண்பிப்பார். தாமரை போன்ற கண்களை உடைய பகவானை, பக்தியினால் மட்டுமே அடைய முடியும். அவர் முடிவற்றவர், நித்தியமானவர், எல்லையில்லாத நற்குணங்களைக் கொண்டவர். அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருப்பவர், அனைவருக்கும் தலைவன். திவ்யமான, மங்களகரமான திருமேனியை உடையவன். சங்கு, சக்கரம், கதை, தாமரை ஆகியவற்றை ஏந்திய அழகிய நான்கு கைகளை உடையவன்.

அவன் பக்தர்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவன், பக்தர்களும் அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள். ஒருவரை ஒருவர் பிரியாமல் எப்பொழுதும் இருப்பார்கள். இப்படி பரஸ்பர அன்பினால் உண்டாகும் பக்தியே மிக உயர்ந்த பக்தி, அரசனே || 35

देहाभिमानेनिर्मुक्ते तदात्माभिमतिर्गता।
केवलं परमात्मात्मभावो भागवतो मतः।
चंचलंचापि राजेन्द्र! मनोदुर्निर्ग्रहं धिया।
निरोधायमतातस्य धारणाशास्त्रपारगैः।
दोषबुद्धिं च सर्वत्र मायामात्रे नरेश्वर।
अमायिकेचात्मनि च सुखमात्यन्तिकं स्मरेत्।
पराकाष्ठा तु भूपाल परमात्मनि संस्थिता।
ज्ञानाभ्यासातिरिक्तेन मनसा नाधिगम्यते ।
यो विज्ञायाभ्यसेद्राजन् कर्मणोपासनेन वा।
धानेन सोऽश्नुते सम्यगात्मानं प्रकृतेः परम्।40

தே³ஹாபி⁴மானேனிர்முக்தே ததா³த்மாபி⁴மதிர்க³தா |
கேவலம்' பரமாத்மாத்மபா⁴வோ பா⁴க³வதோ மம |
சஞ்சலம்'சாபி ராஜேந்த்³ர மனோ து³ர்நிக்³ரஹம்' தி⁴யா |
நிரோதா⁴யமதாஸ்தஸ்ய தா⁴ரணாஶாஸ்த்ரபாரகை³꞉ |
தோ³ஷபு³த்³தி⁴ம்' ச ஸர்வத்ர மாயாமாத்ரே நரேஶ்வர |
அமாயிகேசாத்மனி ச ஸுக²மாத்யந்திகம்' ஸ்மரேத் |
பராகாஷ்டா² து பூ⁴பால பரமாத்மனி ஸம்'ஸ்தி²தா |
ஜ்ஞானாப்⁴யாஸாதிரிக்தேன மனஸா நாதி⁴க³ம்யதே |
யோ விஜ்ஞாயாப்⁴யஸேத்³ ராஜன் கர்மணோபாஸனேன வா |
தா⁴னேன சோ(அ)ஶ்னுதே ஸம்யகா³த்மானம்' ப்ரகரு'தே꞉ பரம் | 40

உடல் பற்றிய எண்ணம் நீங்கியதும், ஆத்மாவைப் பற்றிய எண்ணமும் நீங்கி, பரமாத்மாவின் எண்ணம் மட்டுமே நிற்கும். மனமானது அலைபாய்வது, அதை அடக்குவது கடினம், அரசனே. தாரணை சாஸ்திரம் அறிந்தவர்கள் அதை அடக்க முடியும். எங்கும் நிறைந்துள்ள மாயையில் தோஷம் பார்க்காமல், ஆத்மாவில் மட்டுமே நிலைத்திருப்பவன் நிலையான சுகத்தை அடைவான். மேலான நிலை என்பது பரமாத்மாவில் நிலைத்திருப்பது, அதை ஞானத்தின் மூலமே அடைய முடியும். கர்மம், உபாசனை, தியானம் இவற்றின் மூலம் ஆத்மாவை உணர்ந்தவன் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவன் ஆகிறான் || 40

सुकरः कर्मयोगो हि श्रद्धामात्रमपेक्षते।
अदृश्यमानं तत्तत्वमनुसन्धायचेतसा।
दृष्टार्थेन क्रियां कुर्वन्न प्रमाद्यति कर्हिचित्।
चेतसो बाह्यवृत्तित्वा ज्ञानस्य सहकारिता।
पूर्तिष्टितिद्विधा प्रोक्तं कर्मनिष्कामलक्षणम्।
कूपारामादिकं पूर्तमिष्टंयज्ञादिलक्षणम्।
अग्नौ वा स्तण्डिले वापि प्रतिमायामथापि वा।
पूजनं विविधैर्मन्त्रैरिष्टिरेषा प्रकीर्तिता।
फलमेषां परित्यज्य ज्ञानेन सहकारिणा।
नित्यं कर्म प्रकर्तव्यं तत्तु भागवतं पुनः। 45

ஸுகர꞉ கர்மயோகோ³ ஹி ஶ்ரத்³தா⁴மாத்ரமபேக்ஷதே |
அத்³ரு'ஶ்யமானம்' தத்தத்வமநுஸந்தா⁴ய சேதஸா |

த்³ரு'ஷ்டார்தே²ன க்ரியாம்' குர்வந்ந ப்ரமாத்³யதி கர்ஹிசித் |
சேதஸோ பா³ஹ்யவ்ரு'த்தித்வா ஜ்ஞானஸ்ய ஸஹகாரிதா |
பூர்திஷ்டதித்³விதா⁴ ப்ரோக்தம்' கர்மநிஷ்காமலக்ஷணம் |
கூபாராமாதிகம்' பூர்தமிஷ்டம்' யஜ்ஞாதி³லக்ஷணம் |
அக்³னௌ வா ஸ்தண்டி³லே வாபி ப்ரதிமாயாமதா²பி வா |
பூஜனம்' விவிதை⁴ர்மந்த்ரைரிஷ்டிரேஷா ப்ர கீர்திதா |
ப²லமேஷாம்' பரித்யஜ்ய ஜ்ஞானேன ஸஹகாரிணா |
நித்யம்' கர்ம ப்ரகர்தவ்யம்' தத்து பா⁴க³வதம்' புனः | 45

கர்ம யோகம் செய்வது சுலபம். அதற்கு தேவை நம்பிக்கை மட்டுமே. கண்ணுக்குப் புலப்படாத தத்துவத்தை மனதில் நினைத்து, பலனை எதிர்பார்க்காமல் செய்யப்படும் கர்மத்தால் எந்த தீங்கும் இல்லை. மனமானது வெளியில் செல்வதால் ஞானம் துணை செய்கிறது. பூர்த்தம், இஷ்டம் என்று இரண்டு வித கர்மங்கள் உண்டு. கிணறு, தோட்டம் போன்றவற்றை அமைப்பது பூர்த்தம், யாகம் செய்வது இஷ்டம். அக்னியிலோ, மேடையிலோ, விக்கிரகத்திலோ மந்திரங்களால் பூஜை செய்வது இஷ்டம். இந்த கர்மங்களை எல்லாம் பலனை எதிர்பார்க்காமல், ஞானத்துடன் செய்வது பாகவதம் ஆகும் || 45

उद्दिश्य वासुदेवं च लक्ष्मीकान्तं धराधिप।
सात्विकीर्द्रव्यमन्त्रैश्च तादृशैरपि भूसुरैः ।
राजसस्तामसस्तेर्न कर्तव्यंकर्मसात्विकम्।
मुमुक्षूणां महाभाग चेतसः शान्तिमिच्छता।
विष्णोर्निकेतनं चैव पञ्चकालोपसर्पणं।
वापीकूपप्रसाराम तटाकादिप्रवर्तनम्।
अन्तर्यामिधिया विष्णोर्व्यापकत्वमनुस्मरन्।
सर्वतश्चोपकुर्वीत वैष्णवेषु विशेषतः ।
विप्रेषु सुरवर्येषु नारायणविभूतिषु।
हरिबुध्या समभ्यर्च्य राजन् नारायणात्मकः।50

உத்³தி³ஶ்ய வாஸுதே³வம்' ச லக்ஷ்மீகாந்தம்' த⁴ராதி⁴ப |
ஸாத்விகீர்³த்³ரவ்யமந்த்ரைஶ்ச தாத்³ரு'ஶைரபி பூ⁴ஸுரை: |
ராஜஸஸ்தாமஸஸ்தேர்ன கர்தவ்யம்' கர்ம ஸாத்விகம் |
முமுக்ஷூணாம்' மஹாபா⁴க³ சேதஸ: ஶாந்திமிச்ச²தா |
விஷ்ணோர்நிகேதனம்' சைவ பஞ்சகாலோபஸர்பணம் |
வாபீகூபப்ரஸாராம தடாகாதி³ப்ரவர்தனம் |
அந்தர்யாமிதி⁴யா விஷ்ணோர்வ்யாபகத்வமனுஸ்மரன் |
ஸர்வதஶ்சோபகுர்வீத வைஷ்ணவேஷு விஶேஷத: |
விப்ரேஷு ஸுரவர்யேஷு நாராயணவிபூ⁴திஷு |
ஹரிபு³த்⁴யா ஸமப்⁴யர்ச்ய ராஜன் நாராயணாத்மக: | 50

லட்சுமியின் கணவனான வாசுதேவனை நினைத்து, சாத்வீகமான பொருள்களையும், மந்திரங்களையும் பயன்படுத்தி, சாத்வீகமான பிராமணர்களால் செய்யப்படும் கர்மம் சாத்வீகம் ஆகும். மோட்சம் விரும்புபவர்கள், மன அமைதியை விரும்பினால், விஷ்ணுவின் கோவிலையும், ஐந்து வேளைகளில் செய்ய வேண்டிய வழிபாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். கிணறு, குளம், தோட்டம் போன்றவற்றை அமைக்க வேண்டும். விஷ்ணு எங்கும் நிறைந்துள்ளார் என்பதை மனதில் கொண்டு, வைஷ்ணவர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் உதவ வேண்டும். நாராயணனை ஹரி என்று மனதில் நினைத்து வழிபட வேண்டும், அரசனே || 50

एवं ज्ञानात्मकं कर्म सुकरं प्रतिबोधितम्।
दुष्करे ज्ञानयोगे तु मनः शांतिरपेक्षिता।
तत्रांगप्राणसंरोधो योगेनैव विशांपते।
अपेक्षितो मुमुक्षूणामात्मतत्त्वमभीप्सताम्।
यमैश्च नियमश्चैवाप्यासनप्राणरोधनैः।
प्रत्याहारध्यानधृति समादिभिरभिक्षण सः।
मनो निगृह्यते राजन् इन्द्रियं धारणाश्रये।
निरुध्य परमोपायैस्थूले भगवतस्तनौ।
धारयेत्प्रथमं राजन् यावत्सूक्ष्मे प्रवर्तते।
सूक्ष्मे भगवतो रूपे स्थितं सत्संप्रसीदति। 55

ஏவம்' ஜ்ஞானாத்மகம்' கர்ம ஸுகரம்' ப்ரதிபோ³தி⁴தம் |
து³ஷ்கரே ஜ்ஞானயோகே³ து மனः ஶாந்திரபேக்ஷிதா |
தத்ராங்க³ப்ராணஸம்'ரோதோ⁴ யோகே³னைவ விஶாம்'பதே |
அபேக்ஷிதோ முமுக்ஷூணாமாத்மதத்த்வமபீ⁴ப்ஸதாம் |
யமைஶ்ச நியமஶ்சைவாப்யாஸனப்ராணரோத⁴னைः |
ப்ரத்யாஹாரத்⁴யானத்⁴ரு'தி ஸமாதி³பி⁴ரபி⁴க்ஷண ஸः |
மனோ நிக்³ரு'ஹ்யதே ராஜன் இந்த்³ரியம்' தா⁴ரணாஶ்ரயே |
நிருத்⁴ய பரமோபாயைஸ்தூ²லே ப⁴க³வதஸ்தனௌ |
தா⁴ரயேத்ப்ரத²மம்' ராஜன் யாவத்ஸூக்ஷ்மே ப்ரவர்ததே |
ஸூக்ஷ்மே ப⁴க³வதோ ரூபே ஸ்தி²தம்' ஸத்ஸம்ப்ரஸீத³தி | 55

இப்படி ஞான கர்மத்தை செய்வது சுலபம் என்று உணர்த்தப்பட்டது. கடினமான ஞான யோகத்திற்கு மன அமைதி தேவை. அதற்கு யோகத்தின் மூலம், அங்கங்களையும், பிராணனையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அரசனே. மோட்சம் விரும்புபவர்கள் ஆத்ம தத்துவத்தை அடைய இதை செய்ய வேண்டும். யமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், ப்ரத்யாகாரம், தியானம், த்ருதி, சமாதி போன்றவற்றை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். மனதை அடக்கி, புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி, பகவானுடைய ஸ்தூலமான உருவத்தில் முதலில் மனதை செலுத்த வேண்டும். பின்பு சூட்சுமமான உருவத்தில் செலுத்தினால், மனம் தெளிவடையும் || 55

सूक्ष्मं तु भगवद्रूपमन्तर्यामितया स्थितम्।
हृत्पुण्डरीके विमलं सर्वेन्द्रियविकासकम्।
तेजोमयं चतुर्बाहुं पुण्डरीकनिभेक्षणम्।
पीताम्बरधरं भास्वत् कुण्डलाभ्यां विराजितम्।
रुचिरोष्ट्रःपुटं चारु दशनावळिलालितं।
कृपया प्रणतं भक्तं वीक्षमाणं मुहुर्मुहुः।
शान्तमानन्दनिलयं श्रीदेवी परिसेवितम्।
वाङ्गनोगोचरंदिव्यं गुणत्रयविवर्जितम्।
एतद्धारणयाध्वस्तमायावरणविभ्रमः।
ब्रह्मानन्दैकनिलयमात्मानं प्रतिपद्यते।60

ஸூக்ஷ்மம்' து ப⁴க³வத்³ரூபமந்தர்யாமிதயா ஸ்தி²தம் |
ஹ்ரு'த்புண்ட³ரீகே விமலம்' ஸர்வேந்த்³ரியவிகாஸகம் |
தேஜோமயம்' சதுர்பா³ஹும்' புண்ட³ரீகநிபே⁴க்ஷணம் |
பீதாம்ப³ரத⁴ரம்' பா⁴ஸ்வத் குண்ட³லாப்⁴யாம்' விராஜிதம் |

ருசிரோஷ்ட்ர:புடம்’ சாரு த³ஶனாவளி லாலிதம் |
க்ரு’பயா ப்ரணதம்’ ப⁴க்தம்’ வீக்ஷமாணம்’ முஹுர்முஹு: |
ஶாந்தமானந்த³நிலயம்’ ஶ்ரீதே³வீ பரிஸேவிதம் |
வாங்மனோகோ³சரந்தி³வ்யம்’ கு³ணத்ரயவிவர்ஜிதம் |
ஏதத்³தா⁴ரணயாத்⁴வஸ்தமாயாவரணவிப்⁴ரம: |
ப்³ரஹ்மானந்த³ைகநிலயமாத்மானம்’ ப்ரதிபத்³யதே | 60

பகவானுடைய சூட்சும ரூபம் என்பது, எல்லா உயிர்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறது. அது இதயத்தில் உள்ள தாமரையில் தூய்மையாக, எல்லா புலன்களையும் மலரச் செய்கிறது. ஒளிமயமான நான்கு கைகளையும், தாமரை போன்ற கண்களையும் உடையது, பீதாம்பரத்தை அணிந்து, காதணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, அழகான உதடுகளைக் கொண்டு, அழகிய பற்களால் சிரித்துக் கொண்டு, தன்னை வணங்கும் பக்தர்களை கருணையுடன் திரும்பத் திரும்பப் பார்ப்பது, சாந்தமும், ஆனந்தமும் நிறைந்த இடம், ஸ்ரீதேவியால் பூஜிக்கப்படுவது, பேச்சுக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத திவ்யமானது, மூன்று குணங்களையும் கடந்ததாக இருக்கிறது. இதை தியானித்தால், மாயையால் வந்த மயக்கம் நீங்கி, பிரம்மானந்தமே தனக்கு புகலிடம் என்று உணர்வான் || 60

आत्मानन्दैकनिलये निवृत्ताशेषवाससः।
स्वात्मभूते हरौ साक्षाद्रतिमाप्नोति पुष्कलाम्।
उपेक्षितान्यतत्साम्य भोगैश्वर्य महोदयः।
आप्नोति विरजं ब्रह्म कायान्ते नृपसत्तम।
विमोक्षकाले संप्राप्ते कायस्य विगतौ मयः।
प्राणायमबलेनैव स्वात्मानं चोर्ध्वमुन्नयेत्।
ऊर्ध्वस्थानेषु विश्रान्तो मूर्ध्निनिर्बध्य निर्गतः।
सुषुम्ना वर्त्मना मुक्तो बहिर्निष्क्रमते मुनिः।
अर्चिरादिभिरानीतो याति सूर्यपथा पुमान्।
निर्दग्ध्वासनादेहः सूक्ष्मरूपमुपेत्य च। 65

ஆத்மானந்தைகநிலயே நிவ்ரு’த்தாஶேஷவாஸஸ: |
ஸ்வாத்மபூ⁴தே ஹரௌ ஸாக்ஷாத் ரதிமாப்னோதி புஷ்கலாம் |
உபேக்ஷிதாந்யதத்ஸாம்ய போ⁴கை³ஶ்வர்ய மஹோத³ய: |
ஆப்னோதி விரஜம்’ ப்³ரஹ்ம காயாந்தே ந்ரு’பஸத்தம |
விமோக்ஷகாலே ஸம்’ப்ராப்தே காயஸ்ய விக³தௌ மய: |
ப்ராணாயமப³லேனைவ ஸ்வாத்மானம்’ சோ(அ)ர்த்⁴வமுன்னயேத் |
ஊர்த்⁴வஸ்தா²னேஷு விஶ்ராந்தோ மூர்த்⁴னினிர் ப³த்⁴ய நிர்க³த: |
ஸுஷும்னா வர்த்மனா முக்தோ ப³ஹிர்நிஷ்க்ரமதே முனி: |
அர்சிராதி³பி⁴ரானீதோ யாதி ஸூர்யபதா² புமான் |
நிர்த³க்³த்⁴வாஸனா தே³ஹ: ஸூக்ஷ்மரூபமுபேத்ய ச | 65

ஆத்மானந்தமே புகலிடமாக கொண்டவன், ஆசைகள் நீங்கியவன், தன்னில் நிலைத்த ஹரியை அடைந்து, அவன் மேல் அளவற்ற அன்பு கொண்டவன், மற்ற சுகபோகங்களை வெறுத்து, உடலை விடும் தருணத்தில், தூய்மையான பிரம்மத்தை அடைவான். மோட்சம் வரும் நேரத்தில், உடல் அழிந்து போகும் தருவாயில், பிராணாயாமத்தின் மூலம், ஆத்மாவை மேலே உயர்த்த வேண்டும். மேலே உள்ள இடங்களில் நிலைத்து, உச்சந்தலையை அடைந்து, சுஷும்னா நாடி வழியாக வெளியேற வேண்டும். அர்ச்சிராதி தேவர்களால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, சூரியன் வழியே சென்று, ஆசைகளால் ஆன உடலை நீக்கி, சூட்சும ரூபம் அடைந்து, || 65

प्रयातिब्रह्मणो लोकं पूजितः पथिवासिभिः ।
महाभागवतो नूनमिति बुध्या विरिचिना।
कृतोत्सवेन राजेन्द्र धन्योऽहमिति वादिना।
ततश्चोर्ध्वं प्रयातीह निवृत्ता शेषवाससः।
भूतसूक्ष्माणि भूतानि मनो देवानतीत्य च।
सायुज्यं तत्र तत्रायं क्रमादनुभवन्नसौ।
त्रिविधां प्रकृतिं हित्वा महत्तत्त्वमतीत्य च।
प्रकृतिं चानिरुद्धादीनतीत्य भगवत्प्रियः।
प्रयातिपार्षदैर्नीतः तद्विष्णोः परमं पदम् ।
यतो नावर्तते भूयो यत्र कालबलं न हि। 70

ப்ரயாதி ப்³ரஹ்மணோ லோகம்' பூஜிதஃ பதி²வாஸிபி⁴: |
மஹாபா⁴க³வதோ நூனமிதி பு³த்³த்⁴யா விரிசி⁴னா |
க்ரு'தோத்ஸவேன ராஜேந்த்³ர த⁴ன்யோ(அ)ஹமிதி வாதி³னா |
ததஶ்சோ(அ)ர்த்⁴வம்' ப்ரயாதீஹ நிவ்ரு'த்தாஶேஷ வாஸஸ: |
பூ⁴தஸூக்ஷ்மாணி பூ⁴தானி மனோ தே³வானதீத்ய ச |
ஸாயுஜ்யம்' தத்ர தத்ராயம்' க்ரமாத³னுப⁴வன்னஸௌ |
த்ரிவிதா⁴ம்' ப்ரக்ரு'திம்' ஹித்வா மஹத்தத்த்வமதீத்ய ச |
ப்ரக்ரு'திம்' சானிருத்³தா⁴தீ³னதீத்ய ப⁴க³வத் ப்ரியஃ |
ப்ரயாதி பார்ஷதை³ர்னீதஃ தத்³விஷ்ணோஃ பரமம்' பதம் |
யதோ நாவர்ததே பூ⁴யோ யத்ர காலப³லம்' ந ஹி | 70

பிரம்ம லோகத்தை அடைந்து, வழியில் உள்ள தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, "இவன் ஒரு மகா பாகவதனாக இருக்க வேண்டும்" என்று பிரம்மாவால் பாராட்டப்பட்டு, "நான் பாக்கியம் பெற்றவன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு, மேலே செல்கிறான், ஆசைகள் நீங்கியவன். பஞ்ச பூதங்கள், சூட்சும பூதங்கள், மனம், தேவர்கள் எல்லோரையும் கடந்து, படிப்படியாக சாமிப்பியம், சாரூப்பியம், சாயுஜ்யம் என்று எல்லாவற்றையும் அனுபவித்து, மூன்று விதமான பிரகிருதியையும், மஹத்தத்வத்தையும், அனிருத்தன் போன்றவர்களையும் கடந்து, பகவானுக்குப் பிரியமானவன், விஷ்ணுவின் பரம பதத்தை அடைகிறான். அங்கு சென்றவன் மீண்டும் பிறப்பதில்லை, காலத்தின் ஆதிக்கம் அங்கு இல்லை || 70

द्विपादिरहितं साक्षाद्धाम भागवतं महत्।
निर्गुणं निर्मलं शान्तं निर्गुणोऽयं विशेत्पुनः।
परमात्मसुखास्वाधे राजन्नास्ते निरन्तरम्।
यत्सुखास्वाद कोट्यंशो ब्रह्मादीनां न विद्यते।
कोटि कोट्यंशलेशेन कृतकृत्यविभाविनः।
नयांतु तत्पदं राजन् चिन्तयामो निरन्तरम्।
प्राणायामस्थितस्सर्वे स्वाधिकारेषु सर्वदा।
धन्या भागवता लोके सद्यश्श्रीकान्तविष्टरम्।
प्रयान्ति नृपशार्दूल परमैकान्तिनोऽमलाः।
योगिभ्यश्चाधिका प्रोक्ताः परमैकान्तिनो नराः।
विनायोगं विनाकर्म विना साधनकोटिभिः ।75

த்³விபாதி³ரஹிதம்' ஸாக்ஷாத்³தா⁴ம பா⁴க³வதம்' மஹத் |
நிர்கு³ணம்' நிர்மலம்' ஶாந்தம்' நிர்கு³ணோ(அ)யம்' விஶேத் புனஃ |
பரமாத்மஸுகா²ஸ்வாதே⁴ ராஜன்னாஸ்தே நிரந்தரம் |
யத்ஸுகா²ஸ்வாத³ கோடியம்'ஶோ ப்³ரஹ்மாதீ³னாம்' ந வித்³யதே |

கோடி கோடியம்'ஶலேஶேன க்ரு'தக்ரு'த்யவிபா4வின: |
நயாந்து தத்பத3ம்' ராஜன் சிந்தயாமோ நிரந்தரம் |
ப்ராணாயாமஸ்தி2தஸ்ஸர்வே ஸ்வாதி4காரேஷு ஸர்வதா3 |
த4ன்யா பா4க3வதா லோகே ஸத்3யஶ்ஶ்ரீகாந்தவிஷ்டரம் |
ப்ரயாந்தி ந்ரு'பஶார்தூ3ல பரமைகாந்திநோ(அ)மலா: |
யோகி3ப்4யஶ்சாதி4கா ப்ரோக்தா: பரமைகாந்திநோ நரா: |
வினாயோக3ம்' வினாகர்ம வினா ஸாத4னகோடிபி4: | 75

இரண்டு கால் இல்லாத, மிகவும் பெரியதான பாகவதத்தின் இருப்பிடம், குணமற்றது, தூய்மையானது, சாந்தமானது. அங்கு குணங்களை கடந்தவன் சென்று பரமாத்மாவின் சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இருப்பான், அரசனே. அந்த சுகத்தின் ஒரு கோடி பங்கு சுகம் கூட பிரம்மா போன்றவர்களுக்கு இல்லை. கோடி கோடியில் ஒரு பங்கு சுகத்தை அடைந்தவர்களே, வாழ்க்கையை நிறைவு செய்ததாக நினைக்கிறார்கள். அந்த பதவியை அடைய நாம் எப்பொழுதும் சிந்தனை செய்வோம். பிராணாயாமத்தில் நிலைத்திருப்பவர்கள், அவரவர் கர்மாவைச் செய்து கொண்டு எப்பொழுதும் இருப்பார்கள். இந்த உலகில் பாகவதர்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்கள், அவர்கள் உடனே லட்சுமியின் கணவன் இருக்கும் இடத்தை அடைவார்கள், அரசனே. யோகிகளை விட உயர்ந்தவர்கள் பரமைகாந்திகள். யோகம், கர்மம் மற்றும் பலவிதமான சாதனைகள் இல்லாமலேயே, || 75

निर्हेतुककृपालेशाद्धरिणा वीक्षिता नृप।
एकान्तिभावोपगतायान्ति सद्यो हरेः पदम् ।
परमैकान्तिनो देव कीदृशाः सन्ति मे वद।
शिष्योऽहं त्वां प्रपन्नोऽस्मि कैलासकृतकेतन।
योगादिकारणं नैव विद्यते नृपसत्तम।
अन्यथाचेद्वयंसर्वे तथा भूताभवेम हि।
यमेव वीक्षते साक्षाद्भगवान् पुरुषोत्तमः।
सएव लोके भवति ह्येकान्ती नृपसत्तम।
नारायणार्थनिर्मुक्त दारपुत्रधनादयः।
अनित्यलोकसंबंध देहदेवान्तरस्स्पृहम्।80

நிர்ஹேதுகக்ரு'பாலேஶாத்3த4ரிணா வீக்ஷிதா ந்ரு'ப |
ஏகாந்திபா4வோபக3தாயாந்தி ஸத்3யோ ஹரே: பதம் |
பரமைகாந்திநோ தே3வ கீத்3ரு'ஶா: ஸந்தி மே வத3 |
ஶிஷ்யோ(அ)ஹம்' த்வாம்' ப்ரபன்னோ(அ)ஸ்மி கைலாஸக்ரு'தகேதன |
யோகா3தி3காரணம்' நைவ வித்3யதே ந்ரு'பஸத்தம |
அன்யதா2 சேத்3வயம்' ஸர்வே ததா2 பூ4தாப4வேம ஹி |
யமேவ வீக்ஷதே ஸாக்ஷாத்3ப4க3வான் புருஷோத்தம: |
ஸ ஏவ லோகே ப4வதி ஹ்யேகான்தீ ந்ரு'பஸத்தம |
நாராயணார்த2நிர்முக்த தா3ரபுத்ரத4னாத3ய: |
அநித்யலோகஸம்ப3ந்த4 தே3ஹதே3வாந்தரஸ்ஸ்ப்ரு'ஹம் | 80

காரணம் இல்லாமல் ஹரியின் கருணைப் பார்வையால் பார்க்கப்பட்டவர்கள், ஏகாந்தி நிலையை அடைந்து, உடனே ஹரியின் திருவடியை அடைவார்கள், அரசனே. பரமைகாந்திகள் எப்படி இருப்பார்கள், அதை எனக்கு சொல்லுங்கள். நான் உங்களுடைய சிஷ்யன், கைலாசத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவரே, உங்களைச் சரணடைகிறேன். யோகம் போன்ற எந்த காரணமும் இல்லை, அரசனே. அப்படி இருந்தால், நாங்களும் எல்லோரும் அந்த மாதிரி ஆகி இருக்கலாமே. யாரை புருஷோத்தமன் நேரில் பார்க்கிறாரோ, அவர் தான் இந்த உலகில் ஏகாந்தி ஆகிறார், அரசனே. நாராயணனுக்காக

மனைவி, பிள்ளை, செல்வம் போன்றவற்றை விட்டு, இந்த நிலையற்ற உலக பந்தத்தையும், உடலையும், மற்ற தேவர்களையும் விரும்பாமல், || 80

भोगमोक्षस्स्पृहं हित्वा हित्वा चान्यार्हशेषताम्।
नारायणं प्रपन्ना ये नारायणपरायणाः।
भगवद्रससंविद्धहृदयादीनवत्सलाः।
नारायणमृतेकर्म न कुर्वंतिमनागपि।
हरेः संबन्धिनंहित्वा भोजनादिक्रियादिषु।
संगो न विद्यतेऽन्येषां दर्शनस्पर्शनादिभिः ।
नानिवेदितमश्नन्ति न वसन्ति वृथाक्षणम्।
मनसा वचसा विष्णोर्नाममन्त्रैकजल्पकाः।
न च मन्त्रान्तरं ह्येषां न व्रतान्तरसेवनम्।
न फलान्तरजिज्ञासा न देवान्तरदर्शनम् । 85

போ⁴க³மோக்ஷஸ்ஸ்ப்ரு'ஹம்' ஹித்வா ஹித்வா சாந்யார்ஹஶேஷதாம் |
நாராயணம்' ப்ரபன்னா யே நாராயணபராயணா: |
ப⁴க³வத்³ரஸஸம்'வித்³த³ஹ்ரு'த³யாதி³னவத்ஸலா: |
நாராயணாம்ரு'தே கர்ம ந குர்வந்தி மனாக³பி |
ஹரே: ஸம்ப³ந்தி⁴னம்' ஹித்வா போ⁴ஜனாதி³க்ரியாதி³ஷு |
ஸங்கோ³ ந வித்³யதே(அ)ன்யேஷாம்' த³ர்ஶனஸ்பர்ஶனாதி³பி⁴: |
நாநிவேதி³தமஶ்னந்தி ந வஸந்தி வ்ரு'தா²க்ஷணம் |
மனஸா வசஸா விஷ்ணோர் நாமமந்த்ரைகஜல்பகா: |
ந ச மந்த்ரான்தரம்' ஹ்யேஷாம்' ந வ்ரதாந்தரஸேவனம் |
ந ப²லாந்தரஜிஜ்ஞாஸா ந தே³வாந்தரத³ர்ஶனம் | 85

போகம் மற்றும் மோட்சம் மீதுள்ள ஆசையை விட்டு, மற்றவர்க்கு அடிமையாக இருக்கும் எண்ணத்தை விடுத்து, நாராயணனைச் சரணடைந்தவர்கள், நாராயணனை மட்டுமே நினைத்து, பகவானின் அன்பில் மூழ்கிய மனதை உடையவர்கள், நாராயணனைத் தவிர வேறு எந்த கர்மமும் செய்ய மாட்டார்கள். ஹரியோடு தொடர்புடையவற்றைத் தவிர, உணவு மற்றும் இதர விஷயங்களில், மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள மாட்டார்கள். சமர்ப்பிக்காத எதையும் உண்ணமாட்டார்கள், ஒரு க்ஷணம் கூட வீணாக்க மாட்டார்கள். மனதாலும், வாக்காலும், விஷ்ணுவின் நாமத்தை ஜபித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். வேறு மந்திரத்தை ஜபிக்க மாட்டார்கள், வேறு விரதம் இருக்க மாட்டார்கள், வேறு பலனை எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள், வேறு தேவர்களை தரிசிக்க மாட்டார்கள் || 85

नान्यशेषस्य ग्रहणं फलादेरपिभूमिप।
नान्यचेष्टानुकरणं नान्यपर्वानुमोदनम्।
नान्योत्सवावलोकश्च नान्ययात्राप्रवर्तनम्।
नान्यव्रतानुचरणं नान्याशक्तिर्मनागपि।
नान्यार्थं जीविकाकार्या नान्यार्था पाकसत्क्रिया।
नारायणमृते राजन् सर्वेषामात्मदैवतम्।
देहयात्रा भरन्यासं कुर्यान्मातरि बालवत्।
वासुदेवे भगवति स्वाधिष्ठानेनियोक्तरि।
स्वस्य सर्वभरन्यासं कृत्वोपासनमाचरन्।
भृत्यस्स्वामिनि तस्याज्ञां पालयत्यनुवासरम्। 90

நாந்யஶேஷஸ்ய க்³ரஹணம்' ப²லாதே³ரபி பூ⁴மிப |

நாந்யசேஷ்டாநு கரணம்’ நாந்யபர்வானுமோத³னம் |
நாந்யோத்ஸவாவலோக்க³ஶ்ச நாந்யயாத்ராப்ரவர்தனம் |
நாந்யவ்ரதாநுசரணம்’ நாந்யாஶக்திர்மனாக³பி |
நாந்யார்த²ம்’ ஜீவிகா கார்யா நாந்யார்தா² பாகஸத்க்ரியா |
நாராயணாம்ரு’தே ராஜன் ஸர்வேஷாமாத்மதை³வதம் |
தே³ஹயாத்ரா ப⁴ரந்யாஸம்’ குர்யான்மாதரி பா³லவத் |
வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி ஸ்வாதி⁴ஷ்டா²னே நியோக்தரி |
ஸ்வஸ்ய ஸர்வப⁴ரந்யாஸம்’ க்ரு’த்வோபாஸனமாசரன் |
ப்⁴ரு’த்யஸ்ஸ்வாமினி தஸ்யாஜ்ஞாம்’ பாலயத்யநுவாஸரம் | 90

மற்றவர்கள் ஸமர்ப்பித்த பலன்களை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள், அரசனே. மற்றவர்களின் செயல்களைப் பின்பற்ற மாட்டார்கள், மற்ற பண்டிகைகளை கொண்டாட மாட்டார்கள், மற்ற உற்சவங்களைப் பார்க்க மாட்டார்கள், மற்ற யாத்திரைகளை மேற்கொள்ள மாட்டார்கள். மற்ற விரதங்களை கடைபிடிக்க மாட்டார்கள், வேறு எந்த சக்தியையும் நம்ப மாட்டார்கள், வேறு யாருக்காகவும் ஜீவனம் செய்ய மாட்டார்கள். நாராயணனைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை வணங்க மாட்டார்கள். உடல் பாரத்தை தாயிடம் விட்டு இருக்கும் குழந்தை போல, வாசுதேவனிடம் எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்து, அவனையே தியானித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். வேலைக்காரன் எஜமானனுக்குக் கீழ்படிந்து நடப்பது போல, பகவானின் கட்டளைக்கு கீழ்படிந்து நடப்பார்கள் || 90

सेवाभंगस्यचिन्तैका न चिन्ता स्वात्मरक्षणे।
वृत्तिंदास्यतिविश्वासः सद्भूत्यस्य यथा तथा।
वासुदेवैकनिलयो वासुदेवैकसंश्रयः ।
सेवां कुर्वन् भगवतो वृत्यर्थं नावसीदति।
येन शुक्लीकृता हंसाः शुकाश्च हरितीकृताः।
मयूरास्चत्रिता येन स मे वृत्तिं विधास्यति।
गच्छंस्तिष्ठन्निति ध्यायेत् स्खलन् भुंजन् पिबन्नृप।
नारायणेतिवागेषा जिह्वाग्रे वर्तते सदा।
आब्रह्मजीवलोकेषु हरिसंबंधवर्जिते।
देवेनरेचतिर्यक्षु स्वबुध्या नार्पयेन्मतिम्। 95

ஸேவாப⁴ங்க³ஸ்யசிந்தை³கா ந சிந்தா ஸ்வாத்மரக்ஷணே |
வ்ரு’த்திம்’ தா³ஸ்யதி விஶ்வாஸ: ஸத்³பூ⁴த்யஸ்ய யதா² ததா² |
வாஸுதே³வைகநிலயோ வாஸுதே³வைகஸம்’ஶ்ரய: |
ஸேவாம்’ குர்வந் ப⁴க³வதோ வ்ரு’த்யர்த²ம்’ நாவஸீத³தி |
யேன ஶுக்லீக்ரு’தா ஹம்’ஸா: ஶுகாஶ்ச ஹரிதீக்ரு’தா: |
மயூராஶ்சத்ரிதா யேன ஸ மே வ்ரு’த்திம்’ வித⁴ாஸ்யதி |
க³ச்ச²ம்’ஸ்திஷ்ட²ன்னிதி த்⁴யாயேத் ஸ்க²லன் பு⁴ஞ்ஜன் பிப³ந்ந்ரு’ப |
நாராயணேதி வாகே³ஷா ஜிஹ்வாக்³ரே வர்ததே ஸதா³ |
ஆப்³ரஹ்மஜீவலோகேஷு ஹரிஸம்ப³ந்த⁴வர்ஜிதே |
தே³வே நரே ச திர்யக்ஷு ஸ்வபு³த்⁴யா நார்யேன்மதிம் | 95
பகவானுக்கு செய்யும் சேவையில் குறை வந்து விடுமோ என்ற கவலை மட்டுமே இருக்கும், தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ளும் கவலை இருக்காது. எப்படி இருந்தாலும் பகவான் தமக்கு உணவளிப்பார் என்று நம்புவார்கள். வாசுதேவனே புகலிடம் என்று இருப்பவன், பகவானுக்கு சேவை செய்து கொண்டு, உணவுக்காக கவலைப்பட மாட்டான். யாரால் அன்னம் வெண்மையாகவும், கிளி பச்சையாகவும், மயில் பல வண்ணமாகவும் படைக்கப்பட்டதோ, அவரே தனக்கு உணவு அளிப்பார் என்று நம்புவார்கள். நடக்கும் போதும், நிற்கும் போதும், கீழே விழும் போதும், உண்ணும் போதும், குடிக்கும் போதும் "நாராயணா" என்ற சொல் அவர்களின் நாவில் இருக்கும். பிரம்ம லோகம் முதல் அனைத்து

உயிரினங்களிலும் ஹரியின் தொடர்பு இல்லாத இடத்தில் தேவர், மனிதன், மிருகம் என்று யாரிலும் மனதைச் செலுத்த மாட்டார்கள் || 95

संबंधो द्विविधो विष्णोर्वस्तुमात्रेषु विद्यते।
साधारणो हि राजेन्द्र तथाऽसाधारणो मतः।
चतुर्विधेषु भूतेषु तदात्मत्वेन मानद।
तज्जन्यत्वेन वाज्ञेयस्तदाधारतया हि सः।
साधारणो हि संबंधो न स संसारनाशनः।
दानत्वेन च संबंधो द्वितीयो मोचको मतः।
तापादि पंचसंस्काराद्यो जातो जगतीपते।
तदनन्यार्हशेषत्वमात्मनो ह्यनुभावनम्।
तत्संबन्धानुसन्धानं तनुवाक्कायमानसैः।
नेदं साधनसंसिद्धं किंतु या वै हरेः कृपा। 100

ஸம்ப³ந்தோ⁴ த்³விவிதோ⁴ விஷ்ணோர்வஸ்துமாத்ரேஷு வித்³யதே |
ஸாதா⁴ரணோ ஹி ராஜேந்த்³ர ததா²(அ)ஸாதா⁴ரணோ மத꞉ |
சதுர்விதே⁴ஷு பூ⁴தேஷு ததா³த்மத்வேன மானத³ |
தஜ்ஜன்யத்வேன வாஜ்ஞேயஸ்ததா³தா⁴ரதயா ஹி ஸ꞉ |
ஸாதா⁴ரணோ ஹி ஸம்ப³ந்தோ⁴ ந ஸ ஸம்'ஸாரனாஶன꞉ |
தா³னத்வேன ச ஸம்ப³ந்தோ⁴ த்³விதீயோ மோசகோ மத꞉ |
தாபாதி³ பஞ்சஸம்'ஸ்காராத்³யோ ஜாதோ ஜக³தீபதே |
தத³னன்யார்ஹஶேஷத்வமாத்மனோ ஹ்யனுபா⁴வனம் |
தத்ஸம்ப³ந்தா⁴நுஸந்தா⁴னம்' தநுவாக் காயமானஸை꞉ |
நேத³ம்' ஸாத⁴னஸம்'ஸித்³த⁴ம்' கிந்து யா வை ஹரே꞉ க்ரு'பா | 100

விஷ்ணுவுக்கும் மற்ற பொருள்களுக்கும் இரண்டு விதமான தொடர்பு உள்ளது. ஒன்று சாதாரணமானது, மற்றொன்று அசாதாரணமானது. நான்கு விதமான பூதங்களிலும், விஷ்ணு ஆத்மாவாக இருக்கிறார். அவர் அனைத்தையும் படைத்தார், அவரே அனைத்திற்கும் ஆதாரம். இது சாதாரணமான தொடர்பு, இதனால் பிறவி நீங்காது. ஆனால், ஆத்மா பகவானுக்கு மட்டுமே சொந்தம் என்று உணர்வது, அசாதாரணமான தொடர்பு, இது மோட்சம் தரும். பஞ்ச சம்ஸ்காரங்கள் மூலம் உண்டான இந்த உணர்வு, ஆத்மா அவனுக்கு மட்டுமே அடிமை என்ற உணர்வு, உடல், வாக்கு, மனம் ஆகியவற்றால் தொடர்ந்து பகவானோடு தொடர்பில் இருப்பது, இது சாதனைகளால் வருவதில்லை, ஹரியின் கருணையால் மட்டுமே வரும் || 100

सर्वतोमनसो राजन् निस्संगत्वं प्रजायते।
विना योगसमाधिं हि केवलं कृपया हरेः।
दृष्ट्वा हि खलु राजेंद्र लोकरीतिमनुत्तमम्।
वैराग्यं सर्वभावेषु राजन् जायेत पुष्कलम्।
दारास्सुताःप्रियाःप्राणा राज्यं यद्यदवैष्णवम्।
न प्रियाणिभवंतीव कामिनः कामिनीं विना।
इयमात्यंतकी राजन् भक्तिर्गोविंदपादयोः।
प्रासादेनैवसंसाद्य सत्यं सत्यंवदाम्यहम्।
यस्यानुग्रहमात्मीय माकांक्षति दयानिधि ।
तस्यवैकांतिकीप्रीतिर्जायते नान्यसाधना। 105

ஸர்வதோ மனஸோ ராஜன் நிஸ்ஸங்க³த்வம்' ப்ரஜாயதே |
வினா யோக³ஸமாதி⁴ம்' ஹி கேவலம்' க்ரு'பயா ஹரே꞉ |

த்3ரு'ஷ்ட்வா ஹி க2லு ராஜேந்த்3ர லோகரீதிமநுத்தமம் |
வைராக்3யம்' ஸர்வபா4வேஷு ராஜன் ஜாயேத புஷ்கலம் |
தா3ராஸ்ஸுதா: ப்ரியா: ப்ராணா ராஜ்ஜ்யம்' யத்3யத்3வைஷ்ணவம் |
ந ப்ரியாணி ப4வந்திவ காமின: காமினீம்' வினா |
இயமாத்யந்தகீ ராஜன் ப4க்திர்கோ3விந்த3பாத3யோ: |
ப்ராஸா தே3னைவ ஸம்'ஸாத்3ய ஸத்யம்' ஸத்யம்' வதா3ம்யஹம் |
யஸ்யானுக்3ரஹமாத்மீய மாகாங்க்ஷதி த்3யானிதி4 |
தஸ்ய வைகாந்திகீ ப்ரீதிர்ஜாயதே நாந்யஸாத4னா | 105

மனமானது எங்கும் செல்லாமல், பற்றற்று இருக்கும் நிலை ஹரியின் கருணையால் மட்டுமே வரும், யோகம், சமாதி போன்றவைகள் இல்லாமல். இந்த உலகத்தின் நிலையற்ற தன்மையை அறிந்தால், அனைத்து விஷயங்களிலும் வைராக்கியம் வரும், அரசனே. மனைவி, குழந்தைகள், உயிரினும் இனிய உறவுகள், அரசாட்சி போன்ற விஷ்ணு சம்பந்தமில்லாத விஷயங்கள், காமினி இல்லாமல் காமனுக்குப் பிடிக்காதது போல, இந்த கோவிந்தனின் பாதங்களில் இருக்கும் பக்தி மிகவும் உயர்ந்தது. இது அவனருளால் மட்டுமே கிடைக்கும், சத்தியம் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். கருணைக்கடல் யாரை விரும்புகிறாரோ, அவருக்கு வேறு எந்த சாதனையும் இல்லாமலேயே பக்தி கிடைக்கும் || 105

प्रतिज्ञा तं भगवता शृणु राजन्यसत्तम।
परमैकांतितोपायस्स्वहस्ते विधृतो यथा।
तेषांसततमुक्तानां भजतांप्रीतिपूर्वकम्।
ददामि बुद्धियोगंतं येन मामुपयांति ते।
तेषामेवानुकंपार्थ महमज्ञानजंतमः।
नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता।
जायमानं हि पुरुषं यं यं पश्यति चक्षुषा।
स एव भवतिक्षिप्रमेकांती पुरुषेषु हि।
एकांतिनो महाभाग! गृहीता हरिणा स्वयम्।
भगवद्दत वैराग्य ज्ञानयोगादिभिस्तथा। 110

ப்ரதிஜ்ஞா தம்' ப4க3வதா ஸ்ரு'ணு ராஜன்யஸத்தம |
பரமைகாந்திதோபாயஸ்ஸ்வஹஸ்தே வித்4ரு'தோ யதா2 |
தேஷாம்' ஸததமுக்தானாம்' ப4ஜதாம்' ப்ரீதி பூர்வகம் |
த3தா3மி பு3த்3தி4யோக3ம்' தம்' யேன மாமுபயாந்தி தே |
தேஷாமேவானுகம்பார்த2மஹமஜ்ஞானஜந்தம: |
நாஸயாமி ஆத்மபா4வஸ்தோ2 ஜ்ஞானதீ3பேன பா4ஸ்வதா |
ஜாயமானம்' ஹி புருஷம்' யம்' யம்' பஸ்யதி சக்ஷுஷா |
ஸ ஏவ ப4வதி க்ஷிப்ரமேகாந்தீ புருஷேஷு ஹி |
ஏகாந்தினோ மஹாபா4க3 க்3ரு'ஹீதா ஹரிணா ஸ்வயம் |
ப4க3வத்3த3த்த வைராக்3ய ஜ்ஞானயோகா3தி3பி4ஸ்ததா2 | 110

பகவான் கூறிய உறுதிமொழியைக் கேளுங்கள், அரசனே. பரமைகாந்தியாகும் வழி, அவனுடைய கையில் இருக்கிறது. அன்போடு, எப்பொழுதும் தன்னை நினைக்கும் பக்தர்களுக்கு, தன்னையடையும் புத்தியை அளிக்கிறேன். அவர்களுக்காகவே, நான் அஞ்ஞான இருளை, ஞான தீபத்தால் அழிக்கிறேன். எந்தெந்த மனிதர்களை பகவான் பார்க்கிறாரோ, அவர்கள்தான் சீக்கிரத்தில் ஏகாந்தியாகிறார்கள். ஏகாந்திகள் ஹரியால்

நேரில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள். பகவானால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட வைராக்கியம், ஞானம், யோகம் போன்றவற்றால், || 110

चितैकतानमाश्रित्य वासुदेवोऽखिलात्मनि।
प्राप्नुवंति परंधाम वैष्णवं शाश्वतंपदम्। 111।
சிதை3கதானமாஶ்ரித்ய வாஸுதே3வோ(அ)கி2லாத்மனி |
ப்ராப்னுவந்தி பரம்' தா4ம வைஷ்ணவம்' ஶாஶ்வதம்' பதம் | 111 |

வாசுதேவன் எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறார் என்று உணர்ந்து, அவனிடம் மட்டுமே மனதைச் செலுத்தி, அழிவில்லாத வைஷ்ணவ பதவியை அடைவார்கள். || 111 ||

इति श्रीपांचरात्रे बृहद्ब्रह्मे चतुर्थे रुद्रगीतायां भक्तिनिरूपणंनाम सप्तमोऽध्यायः।

இதி ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரே ப்3ரு'ஹத்3ப்3ரஹ்மே சதுர்தே2 ருத்3ரகீ3தாயாம்' ப4க்திநிரூபணம்' நாம ஸப்தமோ(அ)த்4யாய: |

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திரத்தில், பிரம்மத்தில் நான்காவதான ருத்ர கீதையில் பக்தி விளக்கம் என்ற ஏழாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞுவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம் - எட்டாவது அத்தியாயம்

பிரம்ம விசாரணை

अथ अष्टमोऽध्यायः ।
அத[2] அஷ்டமோ(அ)த்[4]யாய: |
ஸ்ரீ: ||
எட்டாவது அத்தியாயம்.

आदौ तु कर्मजिज्ञासा कर्तव्या नृपसत्तम!।
ज्ञात्वा वृह्म ततः कुर्याल्लक्ष्यमात्मशरस्य हि।
श्री राजोवाच-
अलक्ष्ये लक्ष्यताकार्या लक्ष्ये वा लक्ष्यतानु किं।
अद्येत्वसंभवोदेवत्वनुवादो द्वितीयके।
श्री रुद्र उवाच-
सर्वप्रमाणासिद्धत्वान्नालक्ष्यं बृह्मभूपते।
सन्मात्रं स विशेषोऽस्य यत्रसंधार्यते मनः।
सन्मात्रं संशयच्छेदो न संयगभिजायते।
स्थाणुर्वा पुरुषोवेति न निर्धारयितुं क्षमः।
विशेषोऽस्यसतो राजन् निस्संधेहकरो मतः।
विशेषेधारणायोगो निर्विशेषेणसेत्स्यति। 5

ஆதௌ[3] து கர்மஜிஜ்ஞாஸா கர்தவ்யா ந்ரு'பஸத்தம |
ஜ்ஞாத்வா வ்ரு'ஹ்ம தத: குர்யால்லக்ஷ்யமாத்மஶரஸ்ய ஹி |
ஸ்ரீ ராஜோவாச -
அலக்ஷ்யே லக்ஷ்யதா கார்யா லக்ஷ்யே வா லக்ஷ்யதா(அ)னு கிம் |
அத்[3]யேத்வஸம்ப[4]வோதே[3]வத்வனுவாதோ த்[3]விதீயகே |
ஸ்ரீ ருத்[3]ர உவாச -
ஸர்வப்ரமாணாஸித்[3]த[4]த்வாந்நாலக்ஷ்யம் ப்[3]ரு'ஹ்மபூ[4]பதே |
ஸந்மாத்ரம் ஸ விஶேஷோ(அ)ஸ்ய யத்ரஸந்தா[4]ர்யதே மன: |
ஸந்மாத்ரம் ஸம்ஶயச்சே[2]தோ[3] ந ஸம்யக[3]பி[4]ஜாயதே |
ஸ்தா[2]ணுர்வா புருஷோவேதி ந நிர்தா[4]ரயிதும் க்ஷம: |
விஶேஷோ(அ)ஸ்யஸதோ ராஜந் நிஸ்ஸந்தே[3]ஹகரோ ம[2]த: |
விஶேஷேதா[4]ரணாயோகோ[3] நிர்விஶேஷேணஸேத்ஸ்யதி | 5

மன்னாதி மன்னனே! முதலில் கர்மத்தைப்பற்றி அறியும் ஆவலை மேற்கொள். பின்பு பிரம்மத்தை அறிந்து, ஆன்மாவை அம்பாகக் கொண்டு இலக்கை நோக்கிச் செல்வாயாக.

அரசன் கூறினான்:
புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளை இலக்காகக் கொள்வதா? அல்லது புலன்களுக்கு புலப்படும் ஒன்றை இலக்காகக் கொள்வதா? முதலாவதில் அது சாத்தியமற்றது. இரண்டாவது தேவையற்ற வாதமாகுமே!

ருத்திரன் கூறினான்:

அரசனே! எல்லாப் பிரமாணங்களாலும் அறியமுடியாதது பிரம்மம் என்று கூறமுடியாது. மனம் எதன் மீது நிலைக்கின்றதோ, அதுவே சத்தாக உள்ளது. அதுவே அதன் சிறப்புத் தன்மையாகும். சத்தானது சந்தேகத்தை முழுவதுமாக நீக்காது. தூணோ, மனிதனோ என்ற ஐயம் தீராது. ஆனால், அதன் சிறப்புத்தன்மை சந்தேகத்தை அகற்றி தெளிவை அளிக்கும். சிறப்புத் தன்மையிலேயே மனதை நிலைக்கச் செய்வது எளிது. பின்பு, சிறப்புத்தன்மையற்ற பிரம்மத்தில் அது தானாகவே நிலைபெறும். || 5

सन्मात्रदोषरहिते दोषःद्रष्टुः परंतप ।
भासमानोविशेषो हि भासतेन कथंचन ।
राजोवाच-
पुरुषस्सविशेषो वा निर्विशेषोऽथवा प्रभो।
विचार्य मम वक्तव्यं भगवन् शरणार्थिनः।
श्री रुद्र उवाच-
प्रश्नोयं तव राजेंद्र स विशेषं प्रयच्छति।
स प्रकारकतापन्ने संदेहोजायतेयतः।
निर्विशेषे विस्षाणादौ संदेहो न कदाचन।
जायते नृपशार्दूल ह्यवस्तुद्वाद्विमर्शतः।
राजोवाच-
शशे विषाणरहिते कर्णाभ्यांदूरदोषतः
शृङ्गप्रतीतिर्भवति देवतद्वदिहापि हि। 10

ஸந்மாத்ரதோ^{3}ஷரஹிதே தோ^{3}ஷ: த்^{3}ரஷ்டு: பரம்தப |
பா^{4}ஸமானோவிஶேஷோ ஹி பா^{4}ஸதே ந கத^{2}ம்'சன |
ராஜோவாச -
புருஷஸ்ஸவிஶேஷோ வா நிர்விஶேஷோ(அ)த^{2}வா ப்ரபோ^{4} |
விசார்ய மம வக்தவ்யம் ப^{4}க^{3}வன் ஶரணார்தி^{2}ந: |
ஸ்ரீ ருத்^{3}ர உவாச -
ப்ரஶ்னோ(அ)யம்' தவ ராஜேந்த்^{3}ர ஸ விஶேஷம் ப்ரயச்ச^{2}தி |
ஸ ப்ரகாரகதாபன்னே ஸந்தே^{3}ஹோஜாயதேயத: |
நிர்விஶேஷே விஷ்ஷாணாதௌ^{3} ஸந்தே^{3}ஹோ ந கதா^{3}சன |
ஜாயதே ந்ரு'பஶார்தூ^{3}ல ஹ்யவஸ்துத்^{3}வாத்^{3}விமர்ஶத: |
ராஜோவாச -
ஶஶே விஷாணரஹிதே கர்ணாப்^{4}யாம்' தூ^{3}ரதோ^{3}ஷத:
ஶ்ரு'ங்க^{3}ப்ரதீதி: ப^{4}வதி தே^{3}வதத்^{3}தி^{3}ஹாபி ஹி | 10

குற்றமற்ற ஸத்தாகிய பிரம்மத்தில், காண்பவனின் குற்றத்தால் மட்டுமே குறை தோன்றுகிறது. உண்மையில், பிரம்மத்தின் சிறப்புகள் எப்போதும் பிரகாசிக்கின்றன.

அரசன் கூறினான்:
பிரபுவே! அந்த புருஷன், சிறப்புடையவனா அல்லது சிறப்பற்றவனா? தங்களைச் சரணடைந்த அடியேன் தெளிவு பெறுமாறு விளக்கியருள வேண்டும்.

ருத்திரன் கூறினான்:
மன்னனே! உன் கேள்வி, சிறப்பைப் பற்றியதாக உள்ளது. ஒரு பொருளில் காணப்படும் சிறப்புத்தன்மை, சந்தேகத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. சிறப்பில்லாத பொருட்களில், உதாரணமாகக் கொம்பில், சந்தேகம் எப்போதுமே எழுவதில்லை. ஏனென்றால், அது உண்மையில் இல்லாத ஒன்று.

அரசன் கூறினான்:
சுவாமி! முயலுக்குக் கொம்பு இல்லாதபோதும், தூரத்தில் இருந்து பார்ப்பவர்களின் குறைபாட்டால், கொம்பு இருப்பது போல் தெரிகிறதே, அதுபோலத்தான் இதுவும் இருக்குமோ? || 10

श्रीरुद्र उवाच-
श्रृंगप्रकारतापन्न एकदेशेशे स शस्यतु।
श्रृंगबुद्धिःप्रवतिनतुसाऽकर्णके शशे। 11
किं सादृश्य धियो राजन् ! बृह्मणी प्रतिभाति ते।
तदीये धर्मसच्छावे सविशेषो न संशयः।
शशस्यश्रृंगाभावेपिश्रृंगभाव विधायके।
कर्णे तास्यान् महाराज निष्प्रकारे कथंभ्रमः।
राजोवाच-
के ते विशेषाःपुरुषेयेषां ज्ञानान्निवर्तते।
संसारोदीर्घरोगोऽयं येनदुःखं पदेपदे।
कर्तृत्वमस्यजगतःतथा च परिपालनम्।
सन्निरोधोविमोक्षश्च विशेषोऽयंपरात्मनः ।15

ஶ்ரீருத்³ர உவாச -
ஶ்ரு'ங்க³ப்ரகாரதாபன்ன ஏகதே³ஶேஶே ஸ ஶஸ்யது |
ஶ்ரு'ங்க³பு³த்³தி⁴: ப்ரவதி ந து ஸா(அ)கர்ணகே ஶஶே | 11
கிம் ஸாத்³ரு'ஶ்ய தி⁴யோ ராஜந் ! ப்³ரு'ஹ்மணி ப்ரதிபா⁴தி தே |
ததீ³யே த⁴ர்மஸச்சா²வே ஸவிஶேஷோ ந ஸம்ஶய: |
ஶஶஸ்யஶ்ரு'ங்கா³பா⁴வே(அ)பிஶ்ரு'ங்க³பா⁴வ வித⁴ாயகே |
கர்ணே தாஸ்யான் மஹா⁴ராஜ் நிஷ்ப்ரகாரே கத²ம்'ப்⁴ரம: |
ராஜோவாச -
கே தே விஶேஷா: புருஷேயேஷாம்' ஜ்ஞானாந்நிவர்ததே |
ஸம்'ஸாரோதீ³ர்க⁴ரோகோ³(அ)யம் யேன து³:க²ம்' பதே³பதே³ |
கர்த்ரு'த்வமஸ்யஜக³த: ததா² ச பரிபாலனம் |
ஸந்நிரோதோ⁴விமோக்ஷஶ்ச விஶேஷோ(அ)யம்' பராத்மன: | 15

ருத்திரன் கூறினான்:
கொம்பு இருப்பது போல் தோன்றும் ஒரு பகுதி முயலில் இருந்தால், கொம்பு என்ற எண்ணம் ஏற்படும். ஆனால், கொம்பே இல்லாத முயலில், அந்த எண்ணம் தோன்றாதல்லவா? மன்னா! பிரம்மத்தைப் பற்றி உனக்குத் தோன்றும் எண்ணங்கள், எந்த விதமான சாயலைக் கொண்டுள்ளன? பிரம்மத்தின் இயல்பான உண்மை வடிவம் சிறப்புடையது என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. முயலுக்குக் கொம்பு இல்லாத போதும், கொம்பு இருப்பது போலத் தோன்றக் காரணம், தூரத்தில் உள்ள குறைபாடு. ஆனால், பிரம்மத்தில் குறைபாடுகள் இல்லாததால், சிறப்புத் தன்மையின்றி வேறு எப்படி மயக்கம் உண்டாகும்?
அரசன் கூறினான்:
எவற்றையறிந்தால், ஒவ்வொரு அடியிலும் துயரளிக்கும் இந்த நீண்ட பிறவிப்பிணி நீங்குமோ, அந்த புருஷனின் சிறப்புகள் யாவை? இந்த உலகத்தைப் படைத்தல், அதைக் காத்தல், அழித்தல், மற்றும் வீடுபேறு அளித்தல் ஆகியவையே அந்த பரமாத்மாவின் சிறப்புகள். || 15

किं बृह्मेति पुरा पृष्टे श्रुतिरेवोत्तरं जगौ।
यतोभवंतिभूतानि येनजीवंति सर्वतः।

यत्प्रयंतिविशंतीति तद्ब्रह्मेत्यवधार्यते।
लक्षणंब्रह्मणस्तावच्छ्रौतं भवति भूमिप।
राजोवाच-
सत्यंभवति देवेश लक्षणं श्रुतिबोधितम्।
एतैस्तु लक्षितं बृह्मन् लक्ष्यंभवति योगिनः।
अदृष्टोभवतिदृष्टा विज्ञाताआज्ञात एव च।
असृतोभवति श्रोतोऽमतोमंता प्रकीर्तितः ।
अकरेव तथा कर्ता ह्यधर्ताधारकोमतः।
अभोक्ता सर्वमश्नाति निर्विशेषोविशेषवान्। 20

கிம் ப்3ரு'ஹ்மேதி புரா ப்ரு'ஷ்டே ஶ்ரு'திரேவோத்தரம் ஜகௌ3 |
யதோப4வந்திபூ4தானி யேன ஜீவந்தி ஸர்வத: |
யத்ப்ரயம்'திவிஶந்தீதி தத்3ப்3ரஹ்மேத்யவதா4ர்யதே |
லக்ஷணம்'ப்3ரஹ்மணஸ்தாவச்ச்2ரௌதம் ப4வதி பூ4மிப |
ராஜோவாச -
ஸத்யம்'ப4வதி தே3வேஶ லக்ஷணம் ஶ்ரு'திபோ3தி4தம் |
ஏதைஸ்து லக்ஷிதம் ப்3ரஹ்மன் லக்ஷ்யம்'ப4வதி யோகி3ந: |
அத்3ரு'ஷ்டோப4வதித்3ஷ்டா விஜ்ஞாதா(அ)ஜ்ஞாத ஏவ ச |
அஸ்ரு'தோப4வதி ஶ்ரோதோ(அ)மதோமம்தா ப்ர கீர்திதः |
அகரேவ ததா2 கர்தா ஹ்யத4ர்தா(அ)தா4ரகோ ம2த: |
அபோ4க்தா ஸர்வமஶ்னாதி நிர்விஶேஷோ விஶேஷவான் | 20

முன்னொரு காலத்தில், 'பிரம்மம் என்றால் என்ன?' என்று கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு, வேதமே பதில் கூறியது. 'எதிலிருந்து உயிர்கள் தோன்றுகின்றனவோ, எதனால் வாழ்கின்றனவோ, எதில் ஒடுங்குகின்றனவோ, அதுவே பிரம்மம்' என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மன்னா! பிரம்மத்தின் இந்த விளக்கம் வேதங்களால் கூறப்பட்டது.

அரசன் கூறினான்:
தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! வேதங்கள் கூறும் விளக்கம் உண்மையே. இருப்பினும், ஞானியர் பிரம்மத்தை இவற்றால் உணர்ந்து, அதை இலக்காகக் கொள்கின்றனர். பிரம்மம் பார்க்கப்படாத ஒன்று, ஆனால் அனைத்தையும் பார்ப்பது. அறியப்படாத ஒன்று, ஆனால் அனைத்தையும் அறிவது. கேட்கப்படாத ஒன்று, ஆனால் அனைத்தையும் கேட்பது. நினைக்கப்படாத ஒன்று, ஆனால் அனைத்தையும் நினைப்பது. கையில்லாதது, ஆனால் அனைத்தையும் செய்வது. தாங்கப்படாதது, ஆனால் அனைத்தையும் தாங்குவது. அனுபவிக்காதது, ஆனால் அனைத்தையும் அனுபவிப்பது. அது, சிறப்புடையதும், சிறப்பற்றதுமான பரம்பொருள். || 20

यद्यद्विलोक्यतेतुच्छं सर्वमिथ्येति गीयते।
अतोऽस्यकारणं बृह्म कर्तृवेतिनिरूपितम्।
अकर्तृत्वं तु देवेश लक्षणंप्रतिभाति मे।
रूपं च लक्षितं तत्र धारणापि भविष्यति।
निर्विशेषंनिराधारंनिर्गुणं च निरंजनम्।
इत्येवं भावनासाक्षाद्धारणं गिरिजापते।
किं न स्यादिति मे शंका जायते सुदृडो प्रभो।
तां निवर्तय सद्युक्त्या यदियोग्योऽस्मि भाषितम्।
श्रीरुद्र उवाच-
स्वातंत्र्येणस्यदोद्रष्टा श्रोतामंता च विद्यते।
अतो विशेष्यते राजन्नेतैरेव विशेषणैः। 25

யத்³யத்³விலோக்யதே துச்ச²ம் ஸர்வமித்²யேதி கீ³யதே |
அதோ(அ)ஸ்ய காரணம் ப்³ரு'ஹ்ம கர்த்ரு'வேதி நிரூபிதம் |
அகர்த்ரு'த்வம்' து தே³வேஶ லக்ஷணம்' ப்ரதிபா⁴தி மே |
ரூபம்' ச லக்ஷிதம் தத்ர தா⁴ரணாபி ப⁴விஷ்யதி |
நிர்விஶேஷம்'நிராதா⁴ரம்'நிர்கு³ணம்' ச நிரஞ்ஜனம் |
இத்யேவம் பா⁴வனாஸாக்ஷாத்³தா⁴ரணம் கி³ரிஜாபதே |
கிம் ந ஸ்யாதி³தி மே ஶங்கா ஜாயதே ஸுத்³ரு'டோ⁴ ப்ரபோ⁴ |
தாம்' நிவர்தய ஸத்³யுக்த்யா யதி³யோக்³யோ(அ)ஸ்மி பா⁴ஷிதம் |
ஸ்ரீருத்³ர உவாச -
ஸ்வாதந்த்ர்யேணஸ்யதோ³த்³ரஷ்டா ஶ்ரோதா மம்தா ச வித்³யதே |
அதோ விஶேஷ்யதே ராஜன்னேதைரேவ விஶேஷணை꞉ | 25

எது எதெல்லாம் காணப்படுகிறதோ, அதுவெல்லாம் நிலையற்றது, பொய் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், இதன் காரணமாக பிரம்மம், செய்பவர் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால், ஈசனே! செய்பவராக இல்லாதிருத்தலே பிரம்மத்தின் இலக்கணமாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதன் ரூபம், தாங்குதல் எல்லாமே அதன் அடையாளமாக இருக்கும். சிறப்பற்றதும், ஆதாரமற்றதும், குணமற்றதும், களங்கமற்றதுமே பிரம்மம் என்பது என் எண்ணம். ஆனால், இது உறுதியாக இருக்குமா என்ற சந்தேகம் எனக்குள் எழுகிறது. பிரபுவே! நான் தகுதியானவன் என்றால், தகுந்த காரணத்தோடு அந்த சந்தேகத்தை நீக்கி அருள வேண்டும்.
ருத்திரன் கூறினார்:
மன்னா! பிரம்மம் தன்னுடைய சுதந்திரத்தால் பார்ப்பவராகவும், கேட்பவராகவும், நினைப்பவராகவும் இருக்கிறது. எனவே, இந்த சிறப்புகளாலேயே அது சிறப்பிக்கப்படுகிறது. || 25

अयं यमनुगृह्णाति परमात्मा सनातनः।
स एव तं विजानाति यास्यत्यखिलसंश्रयम्।
मंता स एव भवति नान्यो राजन् कदाचन।
प्रसादादेवदेवस्य विशेषोह्यवधार्यते।
आत्मत्वात्वर्वभावानामंतस्सूक्ष्म स्वरूपतः।
प्रविष्टः पुरुषश्रेष्टः तस्मन्नैवोपलक्षयेते।
शरीरभूतमखिलंमात्मानं पुरुषोत्तमम्।
न विजानाति राजेंद्र ! इत्याहुर्माध्यंदिनास्तु तम्।
यःपृथिव्यादिवाक्येषु चिदचित्सु विशांपते।
आकाशवत्समन्वेति तदेतदवभासयन्। 30

அயம்' யமநுக்³ரு'ஹ்ணாதி பரமாத்மா ஸநாதந꞉ |
ஸ ஏவ தம்' விஜானாதி யாஸ்யத்யகி²லஸம்'ஶ்ரயம் |
மம்தா ஸ ஏவ ப⁴வதி நான்யோ ராஜன் கதா³சன |
ப்ரஸாதா³தே³வதே³வஸ்ய விஶேஷோஹ்யவதா⁴ர்யதே |
ஆத்மத்வாத்வர்வபா⁴வானாமந்தஸ்ஸூக்ஷ்ம ஸ்வரூபத꞉ |
ப்ரவிஷ்ட²꞉ புருஷஶ்ரேஷ்ட²꞉ தஸ்மிந்நைவோபலக்ஷயேதே |
ஶரீரபூ⁴தமகி²லம்'மாத்மானம்' புருஷோத்தமம் |
ந விஜானாதி ராஜேந்த்³ர ! இத்யாஹுர்மாத்⁴யந்தி³நாஸ்து தம் |
ய꞉ ப்ரு'தி²வ்யாதி³வாக்யேஷு சித³சித்ஸு விஶாம்பதே |
ஆகாஶவத்ஸமன்வேதி ததே³தத³வபா⁴ஸயன் | 30

எவரை சனாதனனான பரமாத்மா ஆட்கொள்கிறானோ, அவரே அனைத்திற்கும் புகலிடமாகிய அவரை அறிவார். அவரே நினைப்பவராவார். வேறொருவரும் இல்லை.

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனின் அருளால் மட்டுமே அவருடைய சிறப்பு அறியப்படுகிறது. எல்லாப் பொருள்களின் ஆத்மாவாக, உள்ளே, சூட்சும வடிவில் புகுந்திருக்கும் அந்த புருஷோத்தமன், கண்ணுக்கு புலப்படுவதில்லை. உடலாகிய அனைத்திலும் நிறைந்திருக்கும் புருஷோத்தமனை, நடுப்பகலில் கூட அறிய முடிவதில்லை என்று சான்றோர்கள் கூறுகிறார்கள். உலகத்திலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களிலும், அறிவுள்ள மற்றும் அறிவில்லாத பொருட்கள் அனைத்திலும் ஆகாயம் போல ஊடுருவி, அனைத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்பவர் அவர். || 30

अदृष्टस्वात्मरूपत्वा दृष्टा भवति चिंतय।
पारतंत्र्य स्वभावत्वादनयोर्दृष्टि दृश्ययोः ।
दुरष्टानचातोऽयं राजन् ! यं विना प्रभवत्युत।
अतोदुरष्टाहरिस्साक्षा द्यथावीणारवोमतः।
अनुप्राणंति यं प्राणाःप्राणांतं सर्वजंतुषु।
अपानं तमपानंति नरदेवमिवानुगाः।
सर्वत्र सर्वभूतोऽयं यथाभूतो विराजते।
द्रष्टाप्यदृष्टोराजेंद्र दृश्यतेचापि पश्यताम्।
भिद्यते हृदयग्रंथि छिद्यंते सत्वसंचयाः।
क्षीयंतेचास्यकर्माणि तस्मिन्द्रष्टेपराऽपरे। 35

அத்^{3}ரு'ஷ்டஸ்வாத்மரூபத்வா த்^{3}ரு'ஷ்டா ப^{4}வதி சிந்தய |
பாரதந்த்ர்ய ஸ்வபா^{4}வத்வாத^{3}நயோர்த்^{3}ரு'ஷ்டி த்^{3}ரு'ஶ்யயோ: |
து^{3}ர^{3}ஷ்டாநசாதோ(அ)யம்' ராஜந் ! யம்' விநா ப்ரப^{4}வத்யுத |
அதோ^{3}து^{3}ர^{3}ஷ்டாஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்^{3}யதா^{2}வீணாரவோ ம^{2}த: |
அனுப்ராணந்தி யம்' ப்ராணா: ப்ராணாந்தம்' ஸர்வஜந்துஷு |
அபானம்' தமபானந்தி நரதே^{3}வமிவானுகா^{3}: |
ஸர்வத்ர ஸர்வபூ^{4}தோ(அ)யம்' யதா^{2}பூ^{4}தோ விராஜதே |
த்^{3}ரஷ்டாப்யத்^{3}ரு'ஷ்டோ ராஜேந்த்^{3}ர த்^{3}ரு'ஶ்யதே சாபி பஶ்யதாம் |
பி^{4}த்^{3}யதே ஹ்ரு'த^{3}யக்^{3}ரந்தி^{2} சி^{2}த்^{3}யந்தே ஸத்வஸம்'சயா: |
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந்த்^{3}ரஷ்டேபரா(அ)பரே | 35

தன் சொரூபத்தால் பார்க்கப்படாதவர், பார்ப்பவராகவும் இருக்கிறார் என்பதை நினைத்துப்பார். பார்க்கப்படுவதும், பார்ப்பதும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து இருப்பதால்தான் இந்த நிலை. எவரை இல்லாமல் எதுவும் நடைபெறாதோ, அவரே அனைத்தையும் பார்ப்பவர். அவர், வீணையின் ஓசை போல நேரடியாகத் தெரிகிறார். அனைத்து உயிரினங்களிலும், பிராணனாக இருப்பவரை, பிராணனாகவே பின்பற்றுபவர்கள். அவர் எல்லா இடத்திலும், எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறார். பார்த்தாலும் பார்க்கப்படாதவராகவும், பார்ப்பவர்களுக்கு பார்க்கப்படுகிறவராகவும் இருக்கிறார். அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், இதய முடிச்சுகள் அவிழ்கின்றன, அனைத்து தீய குணங்களும் அழிகின்றன, செய்த கர்ம வினைகள் அனைத்தும் தேய்ந்து ஒழிகின்றன. || 35

यदापश्यः पश्यतेति श्रृत्या दृश्यत्वमप्युतः।
प्रसादेवैवजायेत विष्णोरेवाविलोकनम्।
तस्यात्मत्वेनसर्वेषां रूपत्वेन च तत्वतः।
विशेषरूपविज्ञानं दर्शनं नृपसत्तम।
विशेषरूपविज्ञाना द्विध्यते ग्रंथिरात्मनः।
क्षीयंतेचापिकर्माणि छिद्यंते सर्वसंशयाः।
स्वरूपंवैभवंशक्ति बलपौरुषमस्य च।
साकल्येन न संश्रोतुं शक्यते नृपसत्तम।
अश्वतोऽतश्वतस्तावद्वाक्यै र्वेदांत संभवैः।

तंत्वोपनिषदंदेवं पृच्छामीति श्रुतेर्बलात्।
अस्यमानंमितिर्नास्ति तस्मादुक्तोमतोमितः।
यं विनामियतेनैव मितमेतच्चराचरम्।
आविर्भावस्थिरोभाव स्सूक्ष्मरूपेण संस्थितः।
यस्मिन्नाभाति विश्वस्य न चाधारतया मतः।
अनंताख्याविशेषोयंमाधाराख्यस्य भूपते।
न मितोवासुदेवस्स तस्मादमत उच्यते। 40

யதா³பஶ்ய: பஶ்யதேதி ஶ்ரு'த்யா த்³ரு'ஶ்யத்வமப்யுத: |
ப்ரஸாதே³வைவஜாயேத விஷ்ணோரேவாவிலோகநம் |
தஸ்யாத்மத்வேனஸர்வேஷாம்' ரூபத்வேன ச தத்வத: |
விஶேஷரூபவிஜ்ஞானம்' த³ர்ஶனம்' ந்ரு'பஸத்தம |
விஶேஷரூபவிஜ்ஞானாத்³வித்⁴யதே க்³ரந்திராத்மன: |
க்ஷீயந்தே சாபி கர்மாணி சி²த்³யந்தே ஸர்வஸம்'ஶயா: |
ஸ்வரூபம்'வைப⁴வம்'ஶக்தி ப³லபௌருஷமஸ்ய ச |
ஸாகல்யேன ந ஸம்'ஶ்ரோதும் ஶக்யதே ந்ரு'பஸத்தம |
அஶ்வதோ(அ)தஶ்சதஸ்தாவத்³வாக்யை ர்தே³தா³ந்த ஸம்ப⁴வை: |
தந்த்வோபநிஷத³ம்' தே³வம்' ப்ரு'ச்சா²மீதி ஶ்ரு'தேர்ப³லாத் |
அஸ்யமானம்'மிதிர்நாஸ்தி தஸ்மாது³க்தோ மதோ(அ)மித: |
யம்' வினா(அ)மதேநைவ மிதமேதச்சராசரம் |
ஆவிர்பா⁴வஸ்தி²ரோபா⁴வ ஸ்ஸூக்ஷ்மரூபேண ஸம்'ஸ்தி²த: |
யஸ்மிந்நாபா⁴தி விஶ்வஸ்ய ந சா(அ)தா⁴ரதயா ம²த: |
அனந்தாக்யாவிஶேஷோ(அ)யம்'மாதா⁴ராக்யஸ்ய பூ⁴பதே |
ந மிதோ வாஸுதே³வஸ்ஸ தஸ்மாத³மத உச்யதே | 40

எப்போது ஒருவன் பார்க்கப்படாததை, பார்க்கிறான் என்ற வேதத்தின் கூற்றுப்படி, விஷ்ணுவின் அருளாலேயே அவனைப் பார்க்க முடியும். உண்மையிலேயே, அவன் அனைவரின் ஆன்மாவாக இருப்பதாலும், ரூபமாக இருப்பதாலும்தான் அந்த சிறப்பு ரூபத்தின் ஞானம் சாத்தியமாகிறது. இந்த சிறப்பு ரூபத்தின் ஞானத்தால், ஆன்மாவின் முடிச்சு அவிழ்கிறது, கர்மவினைகள் தேய்ந்து போகின்றன, எல்லா சந்தேகங்களும் நீங்குகின்றன. அவனுடைய உண்மை வடிவம், மகிமை, சக்தி, வலிமை, மற்றும் வீரம் ஆகியவற்றை முழுமையாகக் கேட்க முடியாது. வேதங்களின் முடிவுகளிலிருந்து வரும் வாக்கியங்கள் மூலமாக உபநிஷத்துக்களில் இருக்கும் அந்த தேவனைப் பற்றி மட்டுமே நாம் கேட்க முடியும். அவனை அளவிட முடியாது, அதனால் அவன் அளவற்றவன் என்று கூறப்படுகிறான். யாரில்லாமல், இந்த அசையும் மற்றும் அசையாத உலகங்கள் அளவிட முடியாததாக இருக்கின்றனவோ, அவன் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறான். நிலையான மற்றும் சூட்சுமமான ரூபத்தில் நிலைபெற்றிருப்பவன். அவரில்லாமல் இந்த உலகம் தோன்றுகிறது. ஆனால், அவன் ஆதாரமாகக் கருதப்படுவதில்லை. மன்னா! ஆதாரமாக இருக்கும் அவனது சிறப்பு, அளவிட முடியாதது. வாசுதேவன் அளக்க முடியாததால், அவன் அளவற்றவன் என்று சொல்லப்படுகிறான். || 40

विज्ञातंस्याद्यतस्सर्वं स्थूलसूक्ष्मतयास्थितम्।
कस्तमन्योविजानीया दविज्ञातस्ततस्मृतः।
ईशोऽस्तिसर्वजगतो न गोप्तत्वादन्यभासते।
अदृश्यस्यापि राजेंद्र बृह्मणः परमात्मनः। 45

விஜ்ஞாதம்'ஸ்யாத்³யதஸ்ஸர்வம்' ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மதயாஸ்தி²தம் |

கஸ்தமன்யோவிஜானீயா த³விஜ்ஞாதஸ்ததஸ்ம்ரு’த: |
ஈஶோ(அ)ஸ்திஸர்வஜக³தோ ந கோ³ப்தத்வாத³ந்யபா⁴ஸதே |
அத்³ரு’ஶ்யஸ்யாபி ராஜேந்த்³ர ப்³ரு’ஹ்மண: பரமாத்மன: | 45

எல்லாமும், ஸ்தூலமாகவும், சூட்சுமமாகவும் எவரிடம் இருக்கிறதோ, அந்த பரம்பொருளை, அறியாதவன் எப்படி அறிவான்? எல்லா உலகத்திற்கும் ஈசனாக இருப்பவன், காப்பவன் என்ற காரணத்தால் வேறு யாருமில்லை. மன்னா! பார்க்கப்படாத பிரம்மத்தின் சொரூபமும், பரமாத்மாவின் சொரூபமும் அதுவே. || 45

यथाहमितिभूतानां प्रतीतिः खलु भूपते।
अद्यप्रसूतादारभ्यचाशतां तात्प्रतीयते।
तथापि पामरेणापि प्रोच्यते पुरुषोत्तमः।
विज्ञातएव राजेंद्र प्रतीत्याऽनुभवेन च।
यथान्यन्नास्ति वाक्येन शून्यमाकाशमेव हि।
परिस्फुरतिसर्वेषां भूप जानीहि सर्वतः।
आकाशमस्तीति पुनश्चोत्तरं किं न दीयते ।
विशेषास्फुरणात्तात तन्यायैह युज्यताम्।
देहादि प्राणमनसां सहैवाहंकृते ग्रहाः।
विशेषाग्रहणात्स्वस्य तन्न्यायैहयुज्यताम्। 50

யதா²ஹமிதிபூ⁴தானாம்’ ப்ரதீதி: க²லு பூ⁴பதே |
அத்³யப்ரஸூதா³தா³ரப்⁴யசாஶதாம்’ தாத் ப்ரதீயதே |
ததா²பி பாமரேணாபி ப்ரோச்யதே புருஷோத்தம: |
விஜ்ஞாத ஏவ ராஜேந்த்³ர ப்ரதீத்யா(அ)னுப⁴வேன ச |
யதா²(அ)ன்யந்நாஸ்தி வாக்யேன ஶூன்யமாகாஶமேவ ஹி |
பரிஸ்பு²ரதிஸர்வேஷாம்’ பூ⁴ப ஜானீஹி ஸர்வத: |
ஆகாஶமஸ்தீதி புனஶ்சோத்தரம்’ கிம்’ ந தீ³யதே |
விஶேஷாஸ்பு²ரணாத் தாத தந்ந்யாயைஹ யுஜ்யதாம் |
தே³ஹாதி³ ப்ராணமனஸாம்’ ஸஹைவாஹங்க்ரு’தே க்³ரஹா: |
விஶேஷாக்³ரஹணாத்ஸ்வஸ்ய தந்ந்யாயைஹ யுஜ்யதாம் | 50

மன்னா! “நான்” என்று எல்லா உயிரினங்களுக்கும் ஒரு உணர்வு இருக்கிறதல்லவா? இன்று பிறந்த குழந்தை முதல் நூறு வயது வரை அந்த உணர்வு இருக்கிறது. அதுபோல, பாமரர்களால் கூட புருஷோத்தமன் சொல்லப்படுகிறார். அரசனே! அனுபவத்தாலும், அறிவாலும் அவர் அறியப்படுகிறார். “வெறுமையாக ஆகாயம் உள்ளது” என்று சொல்வதைப் போல, வேறு எதுவும் இல்லை என்று சொல்லும் போது, எல்லா இடங்களிலும் அது உள்ளது என்று அறிந்து கொள். “ஆகாயம் உள்ளது” என்று சொன்ன பிறகு, மறுபடியும் ஏன் பதில் தரப்படுவதில்லை? ஏனென்றால், சிறப்புத் தன்மை வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. அதுபோலவே, உடல், பிராணன், மனம் எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் “நான்” என்ற எண்ணம். இங்கே, சிறப்பை அறியாததால் அதைப் புரிந்துகொள். || 50

नाहमन्यो न चात्मानो विशेषः परजीवयोः ।
अज्ञसर्वज्ञरूपेन्योविशेषोपि न गृह्यते।
जीवस्य कर्मकर्तृत्वं कर्मणा प्राक्तनेन हि।
यथा हरेर्नकर्तृत्वं कर्मलोपो न विद्यते।
एनकर्ता महीपाल परमात्माऽयमीरितः।
प्रकृतेरपि कर्तृत्वं यदायत्तंरमापतेः।

रमापतेस्तथानैव ह्यकर्ता तेनमाधवः।
न कर्ता माधवोज्ञेय श्रुतिस्मृति विरोधतः।
कर्तृत्वंवास्तवंपुंसो वासुदेवस्य भूमिप।
उभयोः परतंत्रत्वात्कर्तृत्वं नोपपद्यते। 55

நாஹமன்யோ ந சாத்மானோ விஶேஷ: பரஜீவயோ: |
அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞரூபேன யோவிஶேஷோ(அ)பி ந க்³ரு'ஹ்யதே |
ஜீவஸ்ய கர்மகர்த்ரு'த்வம்' கர்மணா ப்ராக்தனேன ஹி |
யதா² ஹரேர்நகர்த்ரு'த்வம்' கர்மலோபோ ந வித்³யதே |
ஏனகர்தா மஹீபால பரமாத்மா(அ)யமீரித: |
ப்ரக்ரு'தேரபி கர்த்ரு'த்வம்' யதா³யத்தம்'ரமாபதே: |
ரமாபதேஸ்ததா²நைவ ஹ்யகர்தா தேன மாத⁴வ: |
ந கர்தா மாத⁴வோஜ்ஞேய ஶ்ரு'திஸ்ம்ரு'தி விரோத⁴த: |
கர்த்ரு'த்வம்' வாஸ்தவம்' பும்'ஸோ வாஸுதே³வஸ்ய பூ⁴மிப |
உப⁴யோ: பரதந்த்ரத்வாத் கர்த்ரு'த்வம்' நோபபத்³யதே | 55

நான் வேறு, ஆன்மா வேறு என்ற வேறுபாடு இல்லை. அஞ்ஞானியாகவும், சர்வக்ஞனாகவும் இருக்கும் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. முந்தைய கர்ம வினைகளால், ஜீவன் கர்மத்தைச் செய்கிறது. ஹரியோ, கர்மம் செய்யாதவன். அதனால், அவனுக்கு கர்ம வினையின் அழிவு இல்லை. மன்னா! இவர்தான் கர்த்தா, இவர்தான் பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரகிருதியின் செயலும், ரமாபதியின் கட்டுப்பாட்டில்தான் உள்ளது. ரமாபதியும் கர்த்தா அல்ல. ஆகையால், மாதவனும் கர்த்தா அல்ல. மாதவனை கர்த்தா என்று சொல்வது, வேதங்கள் மற்றும் ஸ்மிருதிகளுக்கு எதிரானது. மன்னா! வாசுதேவனே செய்பவன். இருவரும் பிறரைச் சார்ந்திருப்பதால், செய்யும் தன்மை பொருந்துவதில்லை. || 55

अज्ञानेन यथा धर्तादेहस्यपुरुषोमतः।
देहोऽहमभिमानेन न तथा पुरुषोत्तमः।
धर्ताविशेषिणीभूत चिदचिद्देहयोर्हरिः।
विद्दतिस्सेतुरूपेण श्रुतिराह विशांपते।
अवश्यभक्तोजीवस्या द्राजन् स्वीयस्य कर्मणः।
फलंशुभाशुभस्यात स्संसारेस्मिन्निबध्यते।
अप्राकृतस्यभोक्तायं भक्त्या भक्तार्पितस्य च।
हेयप्राकृतरूपो ये विशेषस्तेन वर्जितः।
महदादिविभेदेन कार्यावस्थानुरूपतः।
स्वानंतशक्तियोगेन नित्यस्वाभाविकस्तु यः। 60

அஜ்ஞானேன யதா² த⁴ர்தா தே³ஹஸ்ய புருஷோ ம²த: |
தே³ஹோ(அ)ஹமபி⁴மானேன ந ததா² புருஷோத்தம: |
த⁴ர்தா விஶேஷிணீபூ⁴த சித³சித்³தே³ஹயோர்ஹரி: |
வித்³ரு'திஸ்ஸேதுரூபேண ஶ்ரு'திராஹ விஶாம்பதே |
அவஶ்யப⁴க்தோ ஜீவஸ்யா த்³ராஜ்ஞன் ஸ்வீயஸ்ய கர்மண: |
ப²லம்'ஶுபா⁴ஶுப⁴ஸ்யாத ஸ்ஸம்'ஸாரே(அ)ஸ்மிந்நிப³த்⁴யதே |
அப்ராக்ரு'தஸ்ய போ⁴க்தாயம்' ப⁴க்த்யா ப⁴க்தார்ப்பிதஸ்ய ச |
ஹேயப்ராக்ரு'தரூபோ யே விஶேஷஸ்தேன வர்ஜித: |
மஹதா³தி³விபே⁴தே³ன கார்யாவஸ்தா²னுரூபத: |
ஸ்வானந்தஶக்தியோகே³ன நித்யஸ்வாபா⁴விகஸ்து ய: | 60

அறியாமையால், உடலைத் தாங்குபவன் புருஷன் என்று நினைக்கிறோம். “உடலே நான்” என்று தவறாக நினைக்கிறோம். ஆனால், புருஷோத்தமன் அப்படி இல்லை. அறிவுடைய

மற்றும் அறிவில்லாத உடல்களைத் தாங்குபவன் ஹரி. அவர், பாலமாக இருந்து எல்லாவற்றையும் இணைக்கிறார் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. மன்னா! ஜீவன் செய்த கர்ம வினைகளின் பலனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். அதனால், இந்த உலகத்தில் நல்லதும், கெட்டதும் என்று பந்தப்படுகிறான். அவர், இந்த உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர். பக்தியுடன், பக்தர்களால் அர்ப்பணிக்கப்பட்டதை மட்டும் அனுபவிப்பார். சிறப்புத் தன்மையால் விலக்கப்பட்டு, இந்த உலக இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர். தன்னுடைய எல்லையற்ற சக்தியினால், எல்லா நேரமும், எல்லா வடிவிலும் இருக்கிறார். || 60

हेयांशावर्जितो राजन् विशेषस्तेनसंयुतः।
चिदचिच्छब्दवाच्यो ये विशेषेणतयास्थितः।
सर्वावस्थाश्रयस्तस्मिन् विशेष्य परमात्मनि।
विशेषस्सर्वकालेषु निवर्तेत कर्हिचित्।
धारकः प्रेरकोभर्ता सर्वस्यास्य प्रकाशकः ।
सदनंतगुणावासरश्रीभर्ता मोक्षकृत्स्वयम्।
अन्यव्यावर्तकानेक विशेषण विशेषवान्।
विभाति भगवानेको निर्विशेषो न भूमिप।
अनादिवासनाबद्धो जीवस्संकुचितस्स्मृतः।
विशेषंवासुदेवस्य न जानति कृपांविना। 65

ஹேயாம்'ஶாவர்ஜிதோ ராஜந் விஶேஷஸ்தேன ஸம்'யுத: |
சித³சிச்ச²ப்³த³வாசயோ யே விஶேஷேண தயா ஸ்தி²த: |
ஸர்வாவஸ்தா²ஶ்ரயஸ்தஸ்மின் விஶேஷ்ய பரமாத்மநி |
விஶேஷஸ்ஸர்வகாலேஷு நிவர்தேத கர்ஹிசித் |
தா⁴ரக: ப்ரேரகோ ப⁴ர்தா ஸர்வஸ்யாஸ்ய ப்ரகாஶக: |
ஸத³னந்தகு³ணா வாஸஶ்ரீப⁴ர்தா மோக்ஷக்ரு'த்ஸ்வயம் |
அன்யவ்யாவர்தகானேக விஶேஷண விஶேஷவான் |
விபா⁴தி ப⁴க³வானேகோ நிர்விஶேஷோ ந பூ⁴மிப |
அநாதி³வாஸனாப³த்³தோ⁴ ஜீவஸ்ஸங்குசிதஸ்ஸ்ம்ரு'த: |
விஶேஷம்' வாஸுதே³வஸ்ய ந ஜானதி க்ரு'பாம்' வினா | 65

மன்னா! அவர், இழிவான அம்சங்களை விலக்கியும், சிறப்புகளுடன் கூடியுமிருக்கிறார். அறிவுள்ள, அறிவில்லாத பொருட்கள் என்ற இரண்டு தன்மையிலும் அவர் இருக்கிறார். எல்லா நிலைகளுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் பரமாத்மாவிடம், எல்லா காலத்திலும் சிறப்பு இருக்கிறது. அவர் அனைத்தையும் தாங்குபவர், இயக்குபவர், காப்பவர், ஒளியூட்டுபவர். அவர், எப்போதும் எண்ணற்ற நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிறார். லட்சுமியின் கணவர். மோட்சத்தை அளிப்பவர். மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தி அறியும் பல சிறப்புகளை உடையவர். பகவான் ஒருவரே! அவர், சிறப்பற்றவர் அல்ல. ஆனால், ஜீவன், ஆதி காலத்து வாசனைகளால் பந்தப்பட்டு, சுருங்கி காணப்படுகிறான். வாசுதேவனின் சிறப்பை, அவருடைய கருணையின்றி அறிய முடியாது. || 65

अयं यमनुगृह्णाति यमंगीकर्तुमिच्छति।
शास्त्रसंगोभवेत्तस्य सदाचार्यस्यसन्निधौ।
विशेषं तस्य विज्ञाय तत्रारोप्यमनोधिया।
विमुक्तोभवतिक्षिप्रं जन्मसंसारबंधनात्।
सदैकरूपाभावात्तु जगन्मिथ्येति गीयते।
न मिथ्याऽन्यादृशं नैव भ्रमोरज्जुभुजंगवत्।
राजन् कार्यस्यमिथ्यात्वं नैर्गुण्यं परमात्मनः।
आभासवादोजीवस्य पाषंडैरुपकल्पितः।

नैतद्विश्वासनीयं ते मयोक्तमपि मायया।
आज्ञया वासुदेवस्य मोहनाय सुरद्विषाम्। 70

அயம்’ யமநுக்³ரு’ஹ்ணாதி யமங்கீ³கர்துமிச்ச²தி |
ஶாஸ்த்ரஸங்கோ³ப⁴வேத்தஸ்ய ஸதா³சார்யஸ்ய ஸன்னிதௌ⁴ |
விஶேஷம்’ தஸ்ய விஜ்ஞாய தத்ராரோப்யமனோதி⁴யா |
விமுக்தோப⁴வதிக்ஷிப்ரம்’ ஜன்மஸம்’ஸாரப³ந்த⁴னாத் |
ஸதை³கரூபாபா⁴வாத்து ஜக³ந்மித்²யேதி கீ³யதே |
ந மித்²யா(அ)ந்யாத்³ரு’ஶம்’ நைவ ப்⁴ரமோ ரஜ்ஜுபு⁴ஜங்க³வத் |
ராஜன் கார்யஸ்ய மித்²யாத்வம்’ நைர்கு³ண்யம்’ பரமாத்மனః |
ஆபா⁴ஸவாதோ³ ஜீவஸ்ய பாஷண்டை³ருபகல்பிதः |
நைதத்³விஶ்வாஸநீயம்’ தே மயோக்தமபி மாயயா |
ஆஜ்ஞயா வாஸுதே³வஸ்ய மோஹனாய ஸுரத்³விஷாம் | 70

எவரை அவர் ஆட்கொள்கிறாரோ, எவரை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறாரோ, அவர்களுக்கு சாஸ்திரங்களில் நாட்டம் உண்டாகும். மேலும், நல்லாசிரியரின் அருகாமை கிடைக்கும். அவருடைய சிறப்பை அறிந்து, மனதை அதில் செலுத்தி, இந்த பிறவிப்பிணியிலிருந்து விரைவில் விடுபடுவர். எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாததால், இந்த உலகம் பொய்யானது என்று சொல்லப்படுகிறது. கயிறு பாம்பாகத் தோன்றுவது போல, இது பொய்யானது அல்ல. மன்னா! இந்த உலகச் செயல்கள் பொய்யானது, பரமாத்மா குணமற்றவர், ஜீவன் வெறும் தோற்றம், என்ற இந்த வாதங்கள் எல்லாம், பாஷண்டிகளால் உருவாக்கப்பட்டவை. மாயையால் நான் சொன்னது கூட நம்பத்தக்கது அல்ல. தேவர்களின் எதிரிகளை மயக்குவதற்காக வாசுதேவனின் ஆணையின்படி செய்யப்பட்டது. || 70

प्रवर्तितमसच्छास्त्रमयदार्थस्य दर्शनात्।
तर्कसिद्धाद्विशेषेण तामसानांप्रियं हि तत्।
अयंवेषो महाभागा जटाभस्मास्ति कल्पितः।
स्मशाननिलयावासो ऽमेध्यभोगोमदाश्रितः।
तामसंसर्वमेतद्धि स्यादिष्टं पिशिताशिनाम्।
नारायणसमत्वेन देवतांतर चिंतनम्।
मायाविद्याविभागेनचेशजीव विकल्पनम्।
मायाविद्याविनाशे तु नेशोजीवो न विद्यते।
यथाघटमठाभावे तदाकाशो न विद्यते।
बंधमोक्षौभ्रमस्यातां नस्यातामीश जीवकौ। 75

ப்ரவர்திதமஸச்சா²ஸ்த்ரமயதார்²த²ஸ்ய த³ர்ஶனாத் |
தர்கஸித்³தா⁴த்³விஶேஷேண தாமஸானாம்’ ப்ரியம்’ ஹி தத் |
அயம்’வேஷோ மஹாபா⁴கா³ ஜடாப⁴ஸ்மாஸ்தி கல்பிதः |
ஸ்மஶானநிலயாவாஸோ(அ)மேத்⁴யபோ⁴கோ³ மதா³ஶ்ரிதः |
தாமஸம்’ஸர்வமேதத்³தி⁴ ஸ்யாதி³ஷ்டம்’ பிஶிதாஶிநாம் |
நாராயணஸமத்வேன தே³வதாந்தர சிந்தநம் |
மாயாவித்³யாவிபா⁴கே³னசேஶஜீவ விகல்பனம் |
மாயாவித்³யாவினாஶே து நேஶோ ஜீவோ ந வித்³யதே |
யதா²க⁴டமடா²பா⁴வே ததா³காஶோ ந வித்³யதே |
ப³ந்த⁴மோக்ஷௌ ப்⁴ரமஸ்யாதாம்’ நஸ்யாதாமீஶ ஜீவகௌ | 75

உண்மையில்லாதவைகளை சாஸ்திரமாகச் சொல்லி, தர்க்கத்தின் மூலம் நிரூபிப்பது, தாமச குணமுடையவர்களுக்குப் பிரியமானது. ஜடாமுடி, சாம்பல் பூசுதல், இவையெல்லாம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட வேஷங்கள். சுடுகாட்டில் வசிப்பது, அசுத்தமானதை உண்பது, மதுவில் மூழ்குவது, இவையெல்லாம் தாமச குணம் உடையவர்களுக்கும், மாமிசம் உண்பவர்களுக்கும் விருப்பமானது. நாராயணனுக்குச் சமமாக மற்ற தேவர்களை நினைப்பது, மாயை மற்றும் அவித்தையால் ஈஸ்வரன் மற்றும் ஜீவன் வேறு என்று சொல்வது, மாயை மற்றும் அவித்தை அழிந்தால், ஈசனும், ஜீவனும் இருக்க மாட்டார்கள் என்று கூறுவது, பானை மற்றும் மடம் இல்லாதபோது ஆகாயம் இருக்காததைப் போல. பந்தமும், மோட்சமும் மாயை. ஈசனும், ஜீவனும் பொய். || 75

निर्विशेषं निराभासं बृह्मनिर्धर्मकंतहा।
ध्यात्वा ध्यानं न हि ध्येयंमस्तिनास्तीति नैव हि।
अनिर्वाच्या हरेश्शक्तिर्मिथ्या मायेति पार्थिव।
मायावादमिदंशास्त्रं मायामोह प्रवर्तितम्।
सत्यंनैवाद्दतं सद्भिर्ज्ञात्वा मोहनमात्मनः।
मुमुक्षुभि र्नसंधार्यं न श्राव्यं मुक्तिमिच्छताम्।
पाषंडमयथार्थं च श्रुतिस्मृतिविरोधतः।
गौतम उवाच-
निर्विशेषमहादेव विशेषोयं भवेद्यति।
को दोषस्यादुमाकांत वद मे वदतां वर।
श्रीरुद्र उवाच-
निर्विशेषं प्रवदतां भवतां कोऽयमाशयः।80

நிர்விஶேஷம்’ நிராபா^{4}ஸம்’ ப்^{3}ரு’ஹ்மநிர்த^{4}ர்மகம்’ ததா^{2} |
த்^{4}யாத்வா த்^{4}யானம்’ ந ஹி த்^{4}யேயம்’மஸ்தி நாஸ்தீதி நைவ ஹி |
அநிர்வாச்யா ஹரேஶ்ஶ^{2}க்திர்மித்^{2}யா மாயேதி பார்தி^{2}வ |
மாயாவாத^{3}மித^{3}ம்’ஶாஸ்த்ரம் மாயாமோஹ ப்ரவர்திதம் |
ஸத்யம்’ நைவாத^{3}ரு’தம்’ ஸத்^{3}பி^{4}ர்ஜ்ஞாத்வா மோஹனமாத்மன: |
முமுக்ஷுபி^{4} ர ந ஸந்தா^{4}ர்யம்’ ந ஶ்ராவ்யம்’ முக்திமிச்ச^{2}தாம் |
பாஷண்ட^{3}மயதார்^{2}தம்’ ச ஶ்ரு’திஸ்ம்ரு’திவிரோத^{4}த: |
கௌ^{3}தம உவாச -
நிர்விஶேஷமஹா தே^{3}வ விஶேஷோ(அ)யம்’ ப^{4}வேத்^{3}யதி |
கோ தோ^{3}ஷஸ்யாது^{3}மாகாந்த வத^{3} மே வத^{3}தாம்’ வர |
ஸ்ரீருத்^{3}ர உவாச -
நிர்விஶேஷம்’ ப்ரவத^{3}தாம்’ ப^{4}வதாம்’ கோ(அ)யமாஶய: | 80

சிறப்பற்றதும், ஒளி இல்லாததும், குணமற்றதுமே பிரம்மம் என்று சொல்வது, பிரம்மத்தை தியானித்து, தியானம் செய்வது தியானிக்கத் தகுந்தது இல்லை என்று சொல்வது, ஹரியின் சக்தி சொல்ல முடியாதது, மாயை பொய் என்று கூறுவது. இந்த மாயாவாதம் என்பது மாயையால் உண்டான மயக்கத்தால் உருவான சாஸ்திரம். தங்களை அறிந்துகொண்ட சான்றோர்கள் இதை உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மோட்சத்தை அடைய விரும்புகிறவர்கள், இதைத் தியானிக்கவோ, கேட்கவோ கூடாது. இது பாஷண்டத்தன்மை உடையது. வேதங்கள் மற்றும் ஸ்மிருதிகளுக்கு எதிரானது.

கௌதமர் கூறினார்:
சிறப்பற்ற தேவனே! சிறப்பு இருந்தால் என்ன தவறு? உமையின் காந்தனே! பேசுபவர்களுள் சிறந்தவரே! எனக்கு விளக்குங்கள்.

ருத்திரன் கூறினார்:

சிறப்பற்றது என்று சொல்பவர்களின் எண்ணம் என்ன? || 80

निर्विशेषेविशेषस्तु मतोव्यावर्तकोनवा।
अद्येव्यावर्तकोधर्मो निर्विशेषेपि सिद्ध्यति ।
द्वितीये निर्विशेषोपि न सिद्ध्यति महामते।
अव्यावृत्तेर्विशिष्टात्तु निर्विशेषः किमुच्यताम्।
निर्विशेषं न वस्त्वस्ति सदसत्स्वपि किंचन।
लक्ष्यंलक्षणनिर्दिष्टं सर्वंभवति गौतम।
व्यावर्तकत्वंसर्वत्र स्वेतरस्य द्विजोत्तम ।
सधर्मकस्त्वं संसिद्धं तेन सर्वत्रसर्वदा।
आधारंसर्ववस्तूनां भासकानां च भासकम्।
बृह्मनस्तु कथंब्रह्मन्निर्विशेषं भवेदिदम् । 85

நிர்விஶேஷே விஶேஷஸ்து மதோவ்யாவர்தகோ ந வா |
அத்³யேவ்யாவர்தகோ த⁴ர்மோ நிர்விஶேஷே(அ)பி ஸித்³த்⁴யதி |
த்³விதீயே நிர்விஶேஷோ(அ)பி ந ஸித்³த்⁴யதி மஹா மதே |
அவ்யாவ்ரு'த்தேர்விஶ ஷ்டாத்து நிர்விஶேஷ꞉ கிமுச்யதாம் |
நிர்விஶேஷம்' ந வஸ்த்வஸ்தி ஸத³ஸத்ஸ்வபி கிம்'சன |
லக்ஷ்யம்'லக்ஷணநிர்தி³ஷ்டம்' ஸர்வம்'ப⁴வதி கௌ³தம |
வ்யாவர்தகத்வம்'ஸர்வத்ர ஸ்வேதரஸ்ய த்³விஜோத்தம |
ஸத⁴ர்மகஸ்த்வம்' ஸம்'ஸித்³த⁴ம்' தேன ஸர்வத்ரஸர்வதா³ |
ஆதா⁴ரம்' ஸர்வவஸ்தூநாம்' பா⁴ஸகானாம்' ச பா⁴ஸகம் |
ப்³ரு'ஹ்மனஸ்து கத²ம்ப்³ரஹ்மந்நிர்விஶேஷம்' ப⁴வேதி³த³ம் | 85

சிறப்பற்ற பிரம்மத்தில் சிறப்பு என்பது, பிறவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்துவதா அல்லது இல்லையா? முதலாவதாக, வேறுபடுத்தும் குணம், சிறப்பற்றதிலும் பொருந்தும். இரண்டாவதாக, சிறப்பற்றது என்பது நிலைக்காது. சிறப்புடையவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்த முடியாவிட்டால், சிறப்பற்றதை எப்படிச் சொல்வது? சிறப்பற்றது என்று எதுவும் இல்லை. அது உள்ளதோ, இல்லையோ, எதுவாக இருந்தாலும் சரி. கௌதமரே! இலக்கு, அதன் அடையாளங்களால் குறிக்கப்படுகிறது. பிரம்மம், பிறவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்துவது, அதற்குள்ளேயே தான். சான்றோரே! நீங்களும் குணங்களோடு கூடியிருக்கிறீர்கள். எல்லா நேரமும், எல்லா இடத்திலும் இது உண்மை. எல்லா பொருட்களுக்கும் ஆதாரமும், ஒளியூட்டுபவர்களுக்கு ஒளியாகவும் இருக்கும் பிரம்மம் எப்படி சிறப்பற்றதாக இருக்க முடியும்? || 85

गौतम उवाच-
सर्वस्य स विशेषत्वात्सधर्मत्वात्कृपानिधे।
सर्वतो हिविजातीयमुक्तं ब्रह्मसनातनम्।
अतोनिर्धर्मकंब्रह्म निर्विशेषं विनिश्चितम्।
सविशेषस्यनष्टत्वं दुरष्टुंप्रत्यक्षतो मया।
श्रीरुद्र उवाच-
विशेषस्त्वेव विप्रेंद्र बृह्मणः परमात्मनः।
विजातीयत्वमाख्यातं विशेषोदन्यनिष्ठितात्।
सर्वेतरविजातीय विशेषेणविशेषितम्।
ब्रह्मवेदांतसिद्धांत संसिद्धमिति चिंतय।
चेतनाऽचेतनश्चेति विशेषोऽयं महामते।

विशेषणतया तत्र पर्येतिपरमात्मनि । 90

கௌ³தம உவாச -
ஸர்வஸ்ய ஸ விஶேஷத்வாத்ஸத⁴ர்மத்வாத் க்ரு'பானிதே⁴ |
ஸர்வதோ ஹிவிஜாதீயமுக்தம்' ப்³ரஹ்மஸநாதநம் |
அதோ நிர் த⁴ர்மகம்ப்³ரஹ்ம நிர்விஶேஷம்' விநிஶ்சிதம் |
ஸவிஶேஷஸ்ய நஷ்டத்வம்' து³ர³ஷ்டும் ப்ரத்யக்ஷதோ மயா |
ஶ்ரீருத்³ர உவாச -
விஶேஷஸ்த்வேவ விப்ரேந்த்³ர ப்³ரு'ஹ்மண: பரமாத்மன: |
விஜாதீயத்வமாக்²யாதம்' விஶேஷோ(அ)தன்யநிஷ்டி²தாத் |
ஸர்வேதரவிஜாதீய விஶேஷேண விஶேஷிதம் |
ப்³ரஹ்மவேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்த ஸம்'ஸித்³த⁴மிதி சிந்தய |
சேதனோ(அ)சேதனஶ்சேதி விஶேஷோ(அ)யம்' மஹா மதே |
விஶேஷணதயா தத்ர பர்யேதிபராமாத்மநி | 90

கௌதமர் கூறினார்:
கருணைக்கடலே! எல்லாப் பொருட்களும் சிறப்பைக் கொண்டும், குணங்களோடும் இருப்பதால், சனாதனமான பிரம்மம் எல்லாவற்றிலும் வேறுபட்டது என்று கூறப்படுகிறது. ஆகையால், பிரம்மம் குணமற்றது, சிறப்பற்றது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சிறப்புடைய பொருட்கள் அழிந்து போவதை, நான் என் கண்களால் பார்த்திருக்கிறேன்.

ருத்திரன் கூறினார்:
சான்றோரே! பிரம்மமாகிய பரமாத்மாவுக்குச் சிறப்பு இருக்கிறது. மற்ற பொருட்களிலிருந்து அது வேறுபட்டது. வேறுபட்ட எல்லாவற்றிலும் சிறப்புடையது. பிரம்மம், வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் தெளிவாக உள்ளது. அறிவுள்ளது, அறிவில்லாதது ஆகிய இரண்டு தன்மைகளும், பரமாத்மாவில் சிறப்புகளாகப் பொருந்துகிறது. || 90

विशेषश्चिदचिद्रूपःपरतंत्रोयमीरितः।
तस्माद्विलक्षणोधर्मभूतोदेवस्यशार्ङ्गिणः।
अनंतनित्यनिस्सीम शुद्धंदोष विवर्जितः।
अहेयाभावनातीता गुणाविष्टोर्निरूपिताः।
धर्मभूतास्तु ते सर्वे कल्याणादिकसंज्ञिताः।
सच्चिदानंदरूपाश्च कृतिशक्त्यादि रूपिणः।
नान्यत्रेवंविधगुणा श्चिदचित्सु द्विजोत्तम।
नैनंविधगुणैः पुष्टः पुरुषोन्योमया मतः।
परिच्छिन्नविशेषात्तु गुणाद्वा पुरुषादपि।
सविशेषगुणापन्नो भिन्नोऽयंपुरुषोत्तमः 195

விஶேஷஶ்சித³சித்³ரூப: பரதந்த்ரோ(அ)யமீரித: |
தஸ்மாத்³விலக்ஷணோ த⁴ர்மபூ⁴தோ தே³வஸ்ய ஶாங்க³³ண: |
அனந்தநித்யநிஸ்ஸீம ஶுத்³த⁴ம்'தோ³ஷ விவர்ஜித: |
அஹேயாபா⁴வனாதீதா கு³ணாவிஷ்டோர்னிரூபிதா: |
த⁴ர்மபூ⁴தாஸ்து தே ஸர்வே கல்யாணாதி³கஸம்'ஜ்ஞிதா: |
ஸச்சிதா³னந்த³ரூபாஶ்ச க்ரு'திஶக்த்யாதி³ ரூபிண: |
நான்யத்ரேவம்'வித⁴கு³ணா ஶ்சித³சித்ஸு த்³விஜோத்தம |
நைனம்'வித⁴கு³ணை: புஷ்ட: புருஷோ(அ)ன்யோ மயா ம²த: |
பரிச்சி²ந்நவிஶேஷாத்து கு³ணாத்³வா புருஷாதி³பி |
ஸவிஶேஷகு³ணாபன்னோ பி⁴ன்னோ(அ)யம்புருஷோத்தம: 195

சிறப்புகள், அறிவுள்ள மற்றும் அறிவில்லாத பொருட்களின் வடிவில் உள்ளன. அவை பிறரைச் சார்ந்தவை. ஆனால், சங்க சக்கரதாரியான அந்த தேவனின் குணம் அப்படிப்பட்டது அல்ல. அது முடிவில்லாதது, நிலையானது, எல்லையற்றது, தூய்மையானது, குற்றமற்றது, எண்ணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியது. தர்மத்தின் வடிவமான நற்குணங்கள் அனைத்தும் மங்களகரமானவை. அது சத்து, சித்து, ஆனந்தம் போன்ற வடிவங்களைக் கொண்டது. அது, படைப்புத் திறன் போன்ற சக்திகளையும் கொண்டது. சான்றோரே! அறிவுள்ள மற்றும் அறிவில்லாத பொருட்களில், இது போன்ற குணங்கள் வேறு எங்கும் இல்லை. இந்த குணங்களால் நிரப்பப்பட்ட வேறு எந்த புருஷனையும் நான் அறியவில்லை. வரையறுக்கப்பட்ட சிறப்புகள், குணங்கள் மற்றும் புருஷர்களிலிருந்து வேறுபட்டவன் இந்த புருஷோத்தமன். || 195

विष्णोर्गुणानांवैजात्य मस्तिचान्यगुणैस्सह।
विष्णोरभेतदोषस्याप्यन्येन गुणिना सह।
असाम्यान्निर्विशेषत्वं गुणानां गुणिनोऽपिवा।
विशेषान्मुनिशार्दूल निर्विशेषत्व संक्षयः।
निर्विशेषेविशेषोस्तीत्येवं वक्तुं न शक्यते।
योयंविशेषस्सोप्यत्र कस्यवाऽभिमतस्त्वया।
निर्विशेषस्यचान्यस्य स्वस्यवेति द्विजोत्तम।
अध्येतुवचसस्तावद्व्याघातस्या द्वितीयके।
अन्यस्यसत्वंवाऽसत्वमाद्येऽद्वैत संक्षयः।
द्वितीये चासतस्तावत्संबंधो नैव सिद्ध्यति। 100

விஷ்ணோர்கு³ணானாம்' வைஜாத்யம்' அஸ்தி சா(அ)ன்யகு³ணைஸ்ஸஹ |
விஷ்ணோரபே⁴தோ³ஷஸ்யாப்யன்யேன கு³ணினா ஸஹ |
அஸாம்யாந்நிர்விஶேஷத்வம்' கு³ணானாம்' கு³ணிநோ(அ)பி வா |
விஶேஷான்முனிஶார்தூ³ல நிர்விஶேஷத்வ ஸம்'க்ஷய: |
நிர்விஶேஷே விஶேஷோஸ்தீத்யேவம்' வக்தும்' ந ஶக்யதே |
யோ(அ)யம்' விஶேஷஸ்ஸோ(அ)ப்யத்ர கஸ்ய வா(அ)பி⁴மதஸ்த்வயா |
நிர்விஶேஷஸ்ய சா(அ)ன்யஸ்ய ஸ்வஸ்ய வேதி த்³விஜோத்தம |
அத்⁴யேதுவசஸ்தாவத்³வ்யாகா⁴தஸ்யா த்³விதீயகே |
அன்யஸ்ய ஸத்வம்' வா(அ)ஸத்வமாத்³யே(அ)த்³வைத ஸம்'க்ஷய: |
த்³விதீயே சாஸதஸ்தாவத்ஸம்ப³ந்தோ⁴ நைவ ஸித்³த்⁴யதி | 100

விஷ்ணுவின் குணங்கள் மற்ற குணங்களோடு வேறுபட்டு இருக்கின்றன. விஷ்ணுவின் குணங்கள் மற்ற பொருட்களின் குணங்களோடு வேறுபட்டு உள்ளன. சமமில்லாத காரணத்தால், குணங்களும், குணவானும், சிறப்பற்றவர்கள் என்று கூற முடியாது. சான்றோரே! சிறப்புகள் இருப்பதால், சிறப்பற்ற தன்மை அழிந்து போகும். சிறப்பற்றதில் சிறப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி ஒரு சிறப்பு இருந்தால், அது யாருக்குச் சொந்தம்? சிறப்பற்றவருக்கா, அல்லது வேறொருவருக்கா? சான்றோரே! இரண்டாவது வாதம் தவறானது. வேறொருவருக்கு அது சொந்தம் என்றால், முதலாவதில் அத்வைதம் அழிந்து போகும். இரண்டாவதில், அது இல்லாத ஒன்றோடு தொடர்பு கொள்ளும். || 100

त्रितीयोत्वा श्रयमृते विशेषो नास्ति कुत्रचित्।
नतु तावद्विशेषोऽयं शुक्तौरजतवत्स्मृतः ।
मिथ्यैवदोषश्चसतैतिचास्तैव सिध्यति।
दोषाभासस्तवमते दोषः कापि निराश्रयः ।
आश्रयो निर्विशेषो हि तथा निर्धर्मकस्स्मृतः।

दोषस्यसत्वेद्वैतंस्या दसत्वेनापरोक्षता।
मिथ्यात्वेवस्थास्या दोषांतरविकल्पनात्।
निर्विशेषे विशेषोऽयमितिभ्रांतिर्विचार्यताम्।
स विशेषस्य विजेंद्र द्वयंसिध्येद्विमर्शतः ।
कैश्चिद्विशेषैस्संव्याप्तिःरव्याप्तिःकैश्चिदेव हि।105

த்ரிதீயோத்வாஶ்ரயாம்ரு'தே விஶேஷோ நாஸ்தி குத்ரசித் |
ந து தாவத்³விஶேஷோ(அ)யம்' ஶுக்தௌ ரஜதவத்ஸ்ம்ரு'த꞉ |
மித்²யைவதோ³ஷஶ்ச ஸதை³தி சாஸ்த்ரைவ ஸித்⁴யதி |
தோ³ஷாபா⁴ஸஸ்தவமதே தோ³ஷ꞉ காபி நிராஶ்ரய꞉ |
ஆஶ்ரயோ நிர்விஶேஷோ ஹி ததா² நிர்த⁴ர்மகஸ்ஸ்ம்ரு'த꞉ |
தோ³ஷஸ்ய ஸத்வே த்³வைதம்'ஸ்யா த³ஸத்வே நாபரோக்ஷதா |
மித்²யாத்வே வஸ்தா²ஸ்யா தோ³ஷாந்தரவிகல்பனாத் |
நிர்விஶேஷே விஶேஷோ(அ)யமிதிப்⁴ராந்திர்விசார்யதாம் |
ஸ விஶேஷஸ்ய விஜேந்த்³ர த்³வயம்'ஸித்³த்⁴யேத்³விமர்ஶத꞉ |
கைஶ்சித்³விஶேஷைஸ்ஸம்'வ்யாப்தி꞉ ரவ்யாப்தி꞉ கைஶ்சிதே³வ ஹி | 105

மூன்றாவதாக, ஆதாரம் இல்லாமல், எந்த இடத்திலும் சிறப்பு இருக்காது. ஆனால், இது சிப்பியில் வெள்ளி போல தோன்றக்கூடிய தவறான புரிதல் அல்ல. குற்றம் என்பது, உண்மையில் இல்லாத ஒரு தோற்றம். அது எப்போதும் இருக்கிறது என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன. குற்றத்தின் தோற்றம், உங்களுடைய கருத்தின்படி ஆதாரமில்லாத குற்றம். ஆதாரம் சிறப்பற்றது மற்றும் குணமற்றது. குற்றம் இருந்தால், அது துவைதமாகிவிடும். இல்லாவிட்டால், அது மறைந்துவிடும். அது பொய்யானது என்றால், அடுத்த குற்றத்துக்கான வாய்ப்பு உள்ளது. சிறப்பற்றதில் சிறப்பு என்பது ஒரு மயக்கம் என்பதை உணருங்கள். சான்றோரே! சிறப்பு இருந்தால் இரண்டு உண்மைகள் நிலைபெறும். சில சிறப்புகளால் வியாபகமாகவும், சிலவற்றால் வியாபிக்காமலும் இருக்கும். || 105

स विशेष द्विजश्रेष्ठ निर्विशेषत्वसंभवः।
गौतम उवाच-
व्याप्ताव्यातत्वमित्युक्तं स विशेष दयानिधे।
कैर्व्यापिः कैर्नचव्याप्तिरिति मे संशयं नुद।
श्रीरुद्र उवाच-
महदादिकृतायेच विशेषास्तैरसावृतम्।
सृष्टौकदाचिद्भवती तद्याप्तं मुनिसत्तम।
प्रधानादि विशिष्टोपि निर्विशेषस्तु कारणे।
प्रलीनत्वाद्विशेषाणां सर्गादादौ विशेषवान्।
निजासाधारणाकार गुणाशक्तिविशेषयुक्।
न ज्ञायते मुनिश्रेष्ठ ! विना भगवतः कृपाम्।
वैशिष्ट्यं वासुदेवस्य न विहन्येत कर्हिचित्। 110

ஸ விஶேஷ த்³விஜஶ்ரேஷ்ட² நிர்விஶேஷத்வஸம்ப⁴வ꞉ |
கௌ³தம உவாச -
வ்யாப்தாவ்யாப்தத்வமித்யுக்தம்' ஸ விஶேஷ த³யானிதே⁴ |
கைர் வ்யாபி꞉ கைர்நச வ்யாப்திரிதி மே ஸம்'ஶயம்' நுத³ |
ஸ்ரீருத்³ர உவாச -
மஹதா³தி³க்ரு'தாயே ச விஶேஷாஸ்தைரஸாவ்ரு'தம் |

ஸ்ரு’ஷ்டௌ கதா³சித்³ப⁴வதி தத்³வ்யாப்தம்’ முனிஸத்தம |
ப்ரதா⁴னாதி³ விஶிஷ்டோ(அ)பி நிர்விஶேஷஸ்து காரணே |
ப்ரலீனத்வாத்³விஶேஷாணாம்’ ஸர்கா³தா³தௌ³ விஶேஷவான் |
நிஜாஸாதார⁴ணாகார கு³ணாஶக்திவிஶேஷயுக் |
ந ஜ்ஞாயதே முனிஶ்ரேஷ்ட² ! வினா ப⁴க³வத: க்ரு’பாம் |
வைஶிஷ்ட்யம்’ வாஸுதே³வஸ்ய ந விஹன்யேத கர்ஹிசித் | 110

சான்றோரே! சிறப்பு இருந்தால், சிறப்பற்ற தன்மையும் சாத்தியம்.

கௌதமர் கூறினார்:
கருணைக்கடலே! வியாபித்தும் வியாபிக்காமலும் இருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். எவற்றால் வியாபித்தும், எவற்றால் வியாபிக்காமலும் இருக்கிறது என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள்.
ருத்திரன் கூறினார்:
சான்றோரே! மகத் தத்துவம் போன்ற சிறப்புகளால் அவர் சூழப்பட்டிருக்கிறார். படைப்பின் போது அவர் அவற்றால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறார். காரணத்தில், அவர் பிரதான தத்துவம் போன்ற சிறப்புகளால் சிறப்பற்றவராக இருக்கிறார். அந்த சிறப்புகள் ஒடுங்கி இருப்பதால், படைப்பின் தொடக்கத்தில் அவர் சிறப்பைக் கொண்டிருக்கிறார். தனக்கே உரிய வடிவம், குணம் மற்றும் சக்தி ஆகிய சிறப்புகளுடன் இருக்கிறார். சான்றோரே! பகவானின் கருணையின்றி அவரை அறிய முடியாது. வாசுதேவனின் சிறப்பு எப்போதும் அழியாது. || 110

विशिष्टंयेनतच्चापि स देवपरमात्मनः।
अनित्यत्वादसत्वं तु मिथ्यात्वं श्रुतिरुज्जगौ।
विशेषस्यापरोक्षस्य प्राकृतस्य विनाशतः।
नित्यानां तु विशेषाणां विनाशो नैवविद्यते।
स्वरूपहानिरेवस्यादन्यथा मुनिसत्तम।
विशिष्टंबृह्मणोरूपं सदसत्र्यांविनिश्चितम्।
स्वस्मिन्प्रकारतापन्न सदनंतगुणान्वितम्।
स्वरूपलक्षणंतावच् छ्रुतिभिः क्रियते द्विज ।
सत्यंज्ञानमनन्तं च बृह्मेत्यादिभिरेव च।
तथा कर्तृत्ववचनैः स्वरूपं लक्ष्यते सदा। 115

விஶிஷ்ட²ம்’ யேன தச்சாபி ஸ தே³வபரமாத்மன: |
அநித்யத்வாத³ஸத்வம்’ து மித்²யாத்வம்’ ஶ்ரு’திருௗஜ்ஜகௌ³ |
விஶேஷஸ்யாபரோக்ஷஸ்ய ப்ராக்ரு’தஸ்ய விநாஶத: |
நித்யாநாம்’ து விஶேஷாணாம்’ விநாஶோ நைவ வித்³யதே |
ஸ்வரூபஹானிரேவஸ்யா த³ன்யதா² முனிஸத்தம |
விஶிஷ்ட²ம்’ ப்³ரு’ஹ்மணோ ரூபம்’ ஸத³ஸத்ர்யாம்’ விநிஶ்சிதம் |
ஸ்வஸ்மிந் ப்ரகாரதாபன்ன ஸத³னந்தகு³ணான்விதம் |
ஸ்வரூபலக்ஷணம்’ தாவச்ச்²ரு’திபி⁴: க்ரியதே த்³விஜ |
ஸத்யம்’ ஜ்ஞானமனந்தம்’ ச ப்³ரஹ்மேத்யாதி³பி⁴ரேவ ச |
ததா² கர்த்ரு’த்வவசனை: ஸ்வரூபம்’ லக்ஷ்யதே ஸதா³ | 115

எவற்றால் அவர் சிறப்பைப் பெறுகிறாரோ, அவையே அந்த தேவனின் பரமாத்மா. நிலையற்றதாக இருப்பதால், அதன் உண்மைத்தன்மை பொய்யானது என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. புலன்களால் அறியக்கூடியதும், இயற்கையானதுமான சிறப்புகள் அழிந்து போகின்றன. ஆனால், நிலையான சிறப்புகள் என்றுமே அழிவதில்லை. இல்லையென்றால், சொரூபமே அழிந்துவிடும். சான்றோரே! பிரம்மத்தின் சிறப்புள்ள ரூபம், உண்மை,

பொய்மை மற்றும் இரண்டும் கலந்ததன் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அது தன்னில் ஒரு வகைப்பட்டதும், எப்போதும் நற்குணங்களைக் கொண்டது. சான்றோரே! வேதங்கள் மூலமாக பிரம்மத்தின் உண்மை விளக்கம் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மம் உண்மை, ஞானம், முடிவில்லாதது என்ற வார்த்தைகளால் சொல்லப்படுகிறது. அது, செய்பவன் என்று சொல்லப்படுவதால், எப்போதும் அது தனது இயல்பைக் காட்டுகிறது. || 115

विकारे निर्विशेषस्य तथाऽऽहुश्श्रुतिरेवहि।
सविशेषं परबृह्माधारणैक समाश्रयम्।
विज्ञायगुरुवाक्येन श्रवणादिभिरेव च।
नामसंकीर्तनैश्चैव स्तवनैर्वदनैस्तथा।
ध्यानेनभक्तियोगेन तत्सांयमधिगम्यताम्।
तत्सांयलक्षणोमोक्ष स्सायुज्यमभिधीयते।
यतोनावर्ततेभूयो भोगसाम्यमुपैति हि।
ऋषिराजश्चविप्रश्च श्रुत्वा शंकरभाषितम्।
आदाय तौ परंधर्मं शरणागतिलक्षणं।
व्यवस्थावचनैस्तावन्निस्संदेहौ बभूवतुः । 120
स्थूणासंखनसन्याया त्संदिहानावपृच्छताम्। 120 1/2

விகாரே நிர்விஶேஷஸ்ய ததா²(அ)(ஆ)ஹுஶ்ஶ்ரு'திரேவ ஹி |
ஸவிஶேஷம்' பரப்³ரு'ஹ்மாதா⁴ரணைக ஸமாஶ்ரயம் |
விஜ்ஞாயகு³ருவாக்யேன ஶ்ரவணாதி³பி⁴ரேவ ச |
நாமஸம்'கீர்தனைஶ்சைவ ஸ்தவனைர்வத³னைஸ்ததா² |
த்⁴யானேனப⁴க்தியோகே³ன தத்ஸாம்யமதி⁴க³ம்யதாம் |
தத்ஸாம்யலக்ஷணோ மோக்ஷஸ்ஸாயுஜ்யமபி⁴தீ⁴யதே |
யதோ நாவர்த்ததே பூ⁴யோ போ⁴க³ஸாம்யமுபைதி ஹி |
ரு'ஷி ராஜஶ்ச விப்ரஶ்ச ஶ்ருத்வா ஶங்கரபா⁴ஷிதம் |
ஆதா³ய தௌ பரம்' த⁴ர்மம்' ஶரணாக³திலக்ஷணம் |
வ்யவஸ்தா²வசனைஸ்தாவந்நிஸ்ஸந்தே³ஹௌ ப³பூ⁴வது: | 120
ஸ்தூ²ணாம்'ஸங்க²னஸந்யாயாத் ஸந்தி³ஹாநா வப்ரு'ச்ச²தாம் | 120 1/2

மாற்றத்தில், பிரம்மம் சிறப்பற்றது என்று வேதங்கள் சொல்கின்றன. ஆனால், அந்தப் பரப்ரம்மம் சிறப்போடு, எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறது. குருவின் வார்த்தையைக் கேட்டு, நாம சங்கீர்த்தனம், துதி, தியானம், பக்தி யோகம் போன்றவற்றால், அவருடைய சாயலை அடையலாம். அவருடைய சாயலை அடைவதே மோட்சம். அது சாயுஜ்யம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதன் பிறகு பிறப்பு என்பதே இல்லை. அங்கு எல்லாமும் சமமாகிவிடும். சங்கரனின் பேச்சைக் கேட்ட ரிஷியும், பிராமணரும், சரணாகதி என்ற மிக உயர்ந்த தர்மத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் அந்த உறுதிமொழியால் சந்தேகமின்றி இருந்தனர். தூணில் கம்பம் போடுவதைப் போல, அவர்கள் தங்களது சந்தேகங்களை கேட்டார்கள். || 120 1/2

इति श्रीबृहद्ब्रह्मे चतुर्थे बृह्मविचारोनामाऽष्टमोऽध्यायः।
இதி ஶ்ரீப்³ரு'ஹத்³ப்³ரஹ்மே சதுர்தே² ப்³ரஹ்மவிசாரோ நாமா(அ)ஷ்டமோ(அ)த்⁴யாய: |

ஸ்ரீ ப்ருஹத் பிரம்மத்தின் நான்காவது பகுதியில் பிரம்ம விசாரணை என்ற எட்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம்   அத்தியாயம் ஒன்பது

பரதத்வ நிரூபணம்

अथ नवमोऽध्यायः।

அத² நவமோ(அ)த்⁴யாய: |

அத்தியாயம் ஒன்பது தொடங்குகிறது |

पंचवक्र महादेव विशिष्टं बृह्मलक्षणैः।
लक्षितं तत्र संदेहमावयस्त्वं निशामय।
सत्यादिलक्षणैर्लक्ष्यं कीदृशं बृह्म शंकर।
सत्यादिभिस्तु किंवाच्यं स्वरूपं धर्म एव वा।
सत्यस्वरूपंचेद्ब्रह्म त्वितरैः किंप्रयोजनम्।
इदंसर्वसमाचक्ष्व विष्णुसिद्धांत गर्भितम्।
श्रीरुद्र उवाच-
सत्यादिलक्षणैर्लक्ष्यं बृह्मसत्यादि लक्षणम्।
स विशेषं निर्धर्म निष्क्रियं तावदिष्यते।
सत्यादिभिस्तु सत्यत्व धर्मसत्वं प्रपंच्यते।
तादृशो बृह्मणोरूपं सत्यत्वादिभिरुच्यते।5

பஞ்சவக்ர மஹா தே³வ விஶிஷ்டம் ப்³ரு'ஹ்மலக்ஷணை: |
லக்ஷிதம் தத்ர ஸந்தே³ஹமாவயஸ்த்வம் நிஶாமய |
ஸத்யாதி³லக்ஷணைர்லக்ஷ்யம் கீத்³ரு'ஶம் ப்³ரு'ஹ்ம ஶங்கர |
ஸத்யாதி³பி⁴ஸ்து கிம்' வாச்யம் ஸ்வரூபம் த⁴ர்ம ஏவ வா |
ஸத்யஸ்வரூபம்'சேத்³ப்³ரஹ்ம த்விதரை: கிம்'ப்ரயோஜனம் |
இத³ம்'ஸர்வம்'ஸமாசக்ஷ்வ விஷ்ணுஸித்³தா⁴ந்த க³ர்பி⁴தம் |
ஸ்ரீருத்³ர உவாச-
ஸத்யாதி³லக்ஷணைர்லக்ஷ்யம் ப்³ரு'ஹ்மஸத்யாதி³ லக்ஷணம் |
ஸ விஶேஷம் நிர்த⁴ர்ம நிஷ்க்ரியம்' தாவதி³ஷ்யதே |
ஸத்யாதி³பி⁴ஸ்து ஸத்யத்வ த⁴ர்மஸத்வம் ப்ரபஞ்ச்யதே |
தாத்³ரு'ஶோ ப்³ரஹ்மணோரூபம் ஸத்யத்வாதி³பி⁴ருச்யதே | 5

பஞ்சவக்த்ரனாகிய மஹாதேவனே!, பிரம்மத்தின் விசேஷ லக்ஷணங்களால் குறிக்கப்பட்டதைப்பற்றி எங்களுக்குண்டான சந்தேகத்தை நீ கேட்க வேண்டும். சத்யம் போன்ற குணங்களால் அறியப்படும் பிரம்மம் எத்தகையது? சத்யம் முதலியவை எதைச் சொல்லுகின்றன? பிரம்மத்தின் சொரூபத்தையா? அல்லது அதன் தர்மத்தையா? பிரம்மம் சத்ய சொரூபமேயானால், மற்ற குணங்களால் என்ன பயன்? விஷ்ணுவின் சித்தாந்தங்களை உள்ளடக்கிய இந்த சந்தேகங்கள் அனைத்தையும் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.
ஸ்ரீ ருத்ரன் கூறலானான் :
சத்யம் முதலிய குணங்களால் அறியப்படும் பிரம்மம், சத்யம் முதலிய குணங்களையே அடையாளமாகக் கொண்டது. அது விசேஷங்களைக் கொண்டது, தர்மம் இல்லாதது, செயலற்றது. சத்யம் முதலியவை பிரம்மத்தின் சத்தியத் தன்மையையும், தர்மத்தின் இருப்பையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. அந்தப் பிரம்மத்தின் வடிவம், சத்யம் முதலான குணங்களால் விளக்கப்படுகிறது. 5

अन्यथा तु विरोधस्स्याच्छ्रुत्यास्मृत्या च मुक्तिभिः।
विरुधंतोऽपरुंधंति सर्वेसिद्धांतशंसिनः।
ता ऊचतुः-
अन्यथा कोविरोधस्स्याद् वद नौ वदतां वर।
सत्सात्वतागमाभ्यास सिद्धांतार्थ निरोधकः।
सत्यादिभिस्स्वरूपं किं सूच्यते दूषणं च किम्।
स्वरूपमात्रकथने धर्मसत्वं निवार्यते।
श्रीरुद्र उवाच-
सत्यादिलक्षणैर्लक्ष्यं यदिस्यादितरन्नृप।
तदाऽसत्वं प्रपद्येत सतु सत्यस्वरूपकम्।
नीतिस्सत्यादिशब्दानां सामानाधिकरण्यजा।
अपेक्षिता तु सर्वेषां तदभावः प्रसृज्यते। 10

அந்யதா2 து விரோத4ஸ்ஸ்யாச்ச்2ருத்யாஸ்ம்ரு’த்யா ச முக்திபி4: |
விருத4ந்தோ(அ)பருந்த4ந்தி ஸர்வேஸித்3தா4ந்தஶம்’ஸின: |
தா ஊசது:-
அந்யதா2 கோவிரோத4ஸ்ஸ்யாத்3 வத3 நௌ வத3தாம்’ வர |
ஸத்ஸாத்வதாக3மாப்4யாஸ ஸித்3தா4ந்தார்த2 நிரோத4க: |
ஸத்யாதி3பி4ஸ்ஸ்வரூபம் கிம்’ ஸூச்யதே தூ3ஷணம் ச கிம் |
ஸ்வரூபமாத்ரகத2னே த4ர்மஸத்வம் நிவார்யதே |
ஶ்ரீருத்3ர உவாச-
ஸத்யாதி3லக்ஷணைர்லக்ஷ்யம் யதி3ஸ்யாதி3தரந்ந்ரு’ப |
ததா3(அ)ஸத்வம் ப்ரபத்3யேத ஸது ஸத்யஸ்வரூபகம் |
நீதிஸ்ஸத்யாதி3ஶப்3தா3நாம் ஸாமாநாதிகரண்யஜா |
அபேக்ஷிதா து ஸர்வேஷாம்’ தத3பா4வ: ப்ரஸ்ரு’ஜ்யதே | 10

இல்லையென்றால், சுருதிகள், ஸ்மிருதிகள் மற்றும் மோட்ச சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதம் ஏற்படும். எல்லா சித்தாந்தங்களையும் கூறுபவர்களும் அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றனர். அவர்கள் கூறினார்கள் : சொல்லில் சிறந்தவரே! வேறு விதமாக இருந்தால் என்னதான் விரோதம் உண்டாகும்? சத் தத்வமாகிய சாத்வத ஆகமத்தின் பயிற்சி, சித்தாந்தத்தின் அர்த்தத்தை தடை செய்வதாக ஆகாதா ? சத்யம் முதலிய குணங்களால் பிரம்மத்தின் சொரூபம் குறிக்கப்படுகிறதா? அல்லது குறை ஏதும் உள்ளதா? சொரூபத்தை மட்டும் சொன்னால் தர்மத்தின் இருப்பு தடுக்கப்படும் அல்லவா ?
ஸ்ரீ ருத்ரன் சொல்லலானான்:
சத்யம் முதலிய குணங்களால் அறியப்படும் பிரம்மம், வேறு விதமாக இருந்தால், அது அசத்தாக ஆகிவிடும். ஏனென்றால் அது சத்ய சொரூபம். சத்யம் முதலிய சொற்கள் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் ஒருமைப்பாட்டில் இணைந்திருக்கின்றன. அப்படி இணைந்திருப்பது எல்லோருக்கும் தேவை. அது இல்லாதிருந்தால் அது குற்றம் ஆகிவிடும். 10

येचसत्यादयश्शब्दा स्समानाधिकरण्यतः।
बोधयंति शिष्टं हि सत्यादिक विशेषणैः।
न च सत्यादयो राजन्! प्रतिकूलेन वर्त्मना।
एकस्यबृह्मणस्तावन् निर्विशेषत्वमज्जगुः।
एकार्थ परतासिद्ध्ये व्यावृत्तीनां बहुत्वतः।
न चेदसत्यव्यावृत्तिस्सैवस्या दन्ययोरपि।
नव्यावृत्तिबहुत्वंस्यादिति चात्रोपयुज्यते।
असद्यावृत्तिमात्रेण द्वयोर्व्यावृत्तिरेवचेत्।
बृह्मस्वरूपसिद्धित्वादंत्ययोः किं प्रयोजनम्।
तत्तद्यावृत्त्यवच्छिन्नं स्वरूपं परमात्मनः।

अतश्चैकार्थपरता त्रयाणामभिधीयते।
इतिचेदागतोमार्गे स विशेषप्रसंगतः।
स्वरूपस्यविशेषः क इति चेदुच्यते द्विज ।
व्यावृत्तीनां स्वरूपस्य व्यवच्छेददकताहि या।
स विशेषो हि राजेंद्र! सत्यादिभिरुदाहृतः। 15

யேசஸத்யாதி³யஶ்ஶப்³தா³ ஸ்ஸமாநாதிகரண்யதः |
போ³த⁴யந்தி ஶிஷ்டம்' ஹி ஸத்யாதி³க விஶேஷணைः |
ந ச ஸத்யா த³யோ ராஜந்! ப்ரதிகூலேந வர்த்மநா |
ஏகஸ்யப்³ரு'ஹ்மணஸ்தாவந் நிர்விஶேஷத்வமஜ்ஜகு³ः |
ஏகார்த² பரதாஸித்³த்⁴யே வ்யாவ்ரு'த்தீனாம்' ப³ஹுத்வதः |
ந சேத³ஸத்யவ்யாவ்ரு'த்திஸ்ஸைவஸ்யா த³ந்யயோரபி |
நவ்யாவ்ரு'த்திப³ஹுத்வம்'ஸ்யாதி³தி சாத்ரோபயுஜ்யதே |
அஸத்³வ்யாவ்ரு'த்திமாத்ரேண த்³வயோவ்யாவ்ரு'த்திரேவசேத் |
ப்³ரு'ஹ்மஸ்வரூபஸித்³தி⁴த்வாத³ந்த்யயோः கிம்' ப்ரயோஜனம் |
தத்தத்³வ்யாவ்ரு'த்த்யவச்சி²ன்னம் ஸ்வரூபம் பரமாத்மனः |
அதஶ்சைகார்த²பரதா த்ரயாணாமபி⁴தீ⁴யதே |
இதிசேதா³க³தோமார்கே³ ஸ விஶேஷப்ரஸங்க³தः |
ஸ்வரூபஸ்யவிஶேஷः க இதி சேது³ச்யதே த்³விஜ |
வ்யாவ்ரு'த்தீனாம்' ஸ்வரூபஸ்ய வ்யவச்சே²த³த³கதா ஹி யா |
ஸ விஶேஷோ ஹி ராஜேந்த்³ர! ஸத்யாதி³பி⁴ருதா³ஹ்ரு'தः | 15

சத்யம் முதலான சொற்கள், ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் ஒருமைப்பாட்டில் இணைந்திருப்பதால், மற்ற பண்புகளைச் சத்யம் போன்ற விசேஷணங்களுடன் சேர்த்து உணர்த்துகின்றன. சத்யம் முதலான குணங்கள், ராஜனே, எதிரான பாதையில் சென்று பிரம்மத்தின் நிர்க்குண நிலையை அடைவதில்லை. ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் தன்மை நிறைவேறுவதற்காக, வேறுபாடுகள் பல உள்ளன. அசத் என்னும் வேறுபாடு இல்லையென்றால், அது மற்ற இரண்டிலும் (ஞானம், அனந்தம்) வந்துவிடும். அந்த வேறுபாடு இருப்பதால் மட்டுமே, வேறுபாடுகளின் பன்மையை நாம் உபயோகிக்கிறோம். அசத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதன் மூலம் மட்டுமே இரண்டு குணங்களை வேறுபடுத்த முடியும் என்றால், பிரம்மத்தின் சொரூபம் சித்தித்து விட்டதால், மற்ற இரண்டு குணங்களால் என்ன பயன்? அந்தந்த வேறுபாடுகளால் எல்லை கட்டப்பட்ட சொரூபம் பரமாத்மாவின் சொரூபம் ஆகும். அதனால் தான் இம்மூன்றும் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படியென்றால், விசேஷங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழி வந்துவிட்டது. சொரூபத்தின் விசேஷம் என்ன என்றால், அந்த வேறுபாடுகள் சொரூபத்தை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அந்த விசேஷத்தைத்தான் ராஜனே, சத்யம் முதலிய குணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. 15

यथा सत्यादिभिर्ब्रह्म कर्तृत्वादिभिरच्युतः।
तथैव बोध्यते राजन् द्विजःपर्यस्वरूपतः।
तावूचुः-
शोधकैबोधकैर्वाक्यैस्स्वरूपं यदि बोध्यते।
पौनरुक्तत्यं कथं नस्यादिति नौ संशयोमहान्।
श्रीरुद्र उवाच-
कर्तृत्वादिक वाक्यैस्तु निमित्तं बृह्मचोच्यते। 20

யதா² ஸத்யாதி³பி⁴ர்ப்³ரஹ்ம கர்த்ரு'த்வாதி³பி⁴ரச்யுதः |
ததை²வ போ³த்⁴யதே ராஜந் த்³விஜः பர்யஸ்வரூபதः |
தாவுசூः-
ஶோத⁴கை³போ³த⁴கை³ர்வாக்யைஸ்ஸ்வரூபம் யதி³ போ³த்⁴யதே |

பௌநருக்தத்யம்' கத²ம்' நஸ்யாதி³தி நௌ ஸம்'ஶயோமஹாந் |
ஶ்ரீருத்³ர உவாச-
கர்த்ரு'த்வாதி³க வாக்³யைஸ்து நிமித்தம் ப்³ரு'ஹ்மசோச்யதே | 20

சத்யம் முதலிய குணங்களால் பிரம்மம் அறியப்படுவது போல, ராஜனே, செய்பவன் என்ற குணங்களால் அச்யுதன் அறியப்படுகிறான். இவை இரண்டும் பிரம்மத்தின் சொரூபத்தைத்தான் உணர்த்துகின்றன.

அவர்கள் கூறினார்கள்: சொரூபத்தை உணர்த்தும் வாக்கியங்களாலும், தெளிவுபடுத்தும் வாக்கியங்களாலும் சொரூபம் உணர்த்தப்பட்டால், சொன்னதையே திரும்பச் சொன்னதாக ஆகாதா? இது எங்களுக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம்.

ஶ்ரீ ருத்ரன் கூறினார் : செய்பவன் முதலிய வாக்கியங்களால் பிரம்மத்தின் நிமித்தம் சொல்லப்படுகிறது. 20

उपादानं च जगतो बोधितं नृपसत्तम।
यथा बोधकवाक्यैश्च प्रोक्ताकारणरूपता।
तथा शोधकवाक्यैस्तु साजात्यं दोष एवच ।
पर्याते नृपशार्दूल मुनेतर्कनिदां वर।
तेनशोधकवाक्यानां न वैयर्थं भवेदिह।
उभाभ्यांबृह्मणोरूपं निर्दोषमवसीयते।
माभूयादिहशंकावां यथा नो बृह्मनिश्चयः।
न तु बोधकवाक्यैस्तु वैलक्षण्यं निरूपितम्।
चेतनाचेतनाभ्यां च शोधकैः किं भवेदिह।
तत्र साजात्यदोषो हि कथं प्राप्नोतिवार्यते। 25

உபாதா³னம்' ச ஜக³தோ போ³தி⁴தம்' ந்ரு'பஸத்தம |
யதா² போ³த⁴கவாக்யைஶ்ச ப்ரோக்தாகாரணரூபதா |
ததா² ஶோத⁴கவாக்யைஸ்து ஸாஜாத்யம்' தோ³ஷ ஏவச |
பர்யாதே ந்ரு'பஶார்தூ³ல முநேதர்கநிதா³ம்' வர |
தேந ஶோத⁴கவாக்யானாம்' ந வைர்யம்' ப⁴வேதி³ஹ |
உபா⁴ப்⁴யாம்ப³ரு'ஹ்மணோரூபம்' நிர்தோ³ஷமவஸீயதே |
மாபூ⁴யாதி³ஹ ஶங்கா³வாம்' யதா² நோ ப்³ரு'ஹ்மநிஶ்சய: |
ந து போ³த⁴கவாக்யைஸ்து வைலக்ஷண்யம்' நிரூபிதம் |
சேதநாசேதநாப்⁴யாம்' ச ஶோத⁴கை: கிம்' ப⁴வேதி³ஹ |
தத்ர ஸாஜாத்யதோ³ஷோ ஹி கத²ம்' ப்ராப்நோதிவார்யதே | 25

உலகத்தின் காரணமான உபாதானமும் அறிவிக்கப்பட்டது, நரபதிகளில் சிறந்தவனே. எப்படி காரணத்தை சொல்லும் வாக்கியங்கள், காரணமற்ற தன்மையைச் சொல்கிறதோ, அப்படியே பிரம்மத்தை தெளிவுபடுத்தும் வாக்கியங்கள், சாதி என்னும் குறைப்பாட்டையும் சொல்லும். முனிவர்களில் சிறந்தவரே! ராஜனே! என்னுடைய வாதத்தை நீ கேட்பாயாக. அதனால், தெளிவுபடுத்தும் வாக்கியங்கள் இங்கு அர்த்தமற்றதாக ஆகாது. இந்த இரண்டு வாக்கியங்களாலும் பிரம்மத்தின் வடிவம் குறைவில்லாமல் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இங்கு உனக்கு சந்தேகம் வேண்டாம், ஏனென்றால் பிரம்மம் பற்றிய தீர்மானம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆனால், தெளிவுபடுத்தும் வாக்கியங்களால் வேறுபாடு சொல்லப்படவில்லை. உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வில்லாத பொருட்கள் பற்றி தெளிவுபடுத்தும் வாக்கியங்களால் என்ன ஆகும்? அங்கே சாதி என்னும் குறை எப்படி வரும்? அதை எப்படித் தடுப்பது? 25

इतिचेच्छ्रयतांसत्यं तद्यामद्य वांयहम्।
प्रकृतेः पुरुषः द्वापि भिन्नेपि परमात्मनि।

विकारोपि हि साजात्यदायातिक केवले।
सत्यंज्ञानमनन्तं च पदानि क्रमतो नृप।
बृह्महोर्धारणौमूलं विमुक्तिर्येन जायते।
तत्र सत्यंपदं तावदाह बृह्मसनातनम्।
निरूपादिक सत्सत्ता योगितेन निवारितम्।
अचेतनंविकाराणामास्पदं चेतनं पुनः।
तत्संस्पृष्टन्महाभागौ ततो ज्ञानपदं च यत्।
असंकुचितबोधैकाकारमाह परात्परम्। 30

இதிசேச்²ரயதாம்’ஸத்யம்’ தத்³யாமத்³ய வாம்’யஹம் |
ப்ரக்ரு’தே꞉ புருஷ꞉ த்³வாபி⁴ந்நேபி பரமாத்மநி |
விகாரோ(அ)பி ஹி ஸாஜாத்யதா³யாதி³க கேவலே |
ஸத்யம்’ஜ்ஞானமனந்தம்’ ச பதா³நி க்ரமதோ ந்ரு’ப |
ப்³ரு’ஹ்மோர்தா⁴ரணௌமூலம்’ விமுக்திர்யேந ஜாயதே |
தத்ர ஸத்யம்’பத³ம்’ தாவதா³ஹ ப்³ரு’ஹ்மஸநாதநம் |
நிரூபாதி³க ஸத்ஸத்தா யோகி³தேந நிவாரிதம் |
அசேதனம்’விகாராணாமாஸ்பத³ம்’ சேதனம்’ புந꞉ |
தத்ஸம்’ஸ்ப்ரு’ஷ்டந்மஹாபா⁴கௌ ததோ ஜ்ஞானபத³ம்’ ச யத் |
அஸங்குசிதபோ³தை⁴காகாரமாஹ பராத்பரம் | 30

இப்படியென்றால் உண்மையைக் கேளுங்கள், அதை நான் உங்களுக்கு இப்போது கூறுகிறேன். பிரகிருதியும், புருஷனும் இருவரும் வெவ்வேறானாலும், பரமாத்மாவில் மாறுதல் என்பது சாதி வகையைச் சார்ந்தது. சத்யம், ஞானம், அனந்தம் என்னும் பதங்கள் முறையே ராஜனே, பிரம்மத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள அடிப்படை. இதனால் தான் மோட்சம் உண்டாகிறது. அதில் சத்யம் என்னும் பதம், பிரம்மம் சனாதனம் என்பதைச் சொல்லுகிறது. எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் இருப்பதே சத்யம் என்பது யோகத்தால் தடுக்கப்பட்டது. உணர்வில்லாத பொருள் மாறுதலுக்கு ஆட்பட்டது, ஆனால் உணர்வுள்ள பொருள் வேறு. இவை இரண்டுடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் ஞானம் என்ற பதம் பரம்பொருளை சொல்கிறது, அது சுருக்கப்படாத ஞானத்தால் ஆன ஒரே வடிவம். 30

पूर्वं संकुचितज्ञाना मुक्तास्तेन निवारिताः।
आहनंतपदंब्रह्मपरिच्छेद विवर्जितम्।
व्यावृत्तास्तेन नित्यास्तु पूर्वकोटिविलक्षणाः।
स्वरूपेणगुणैश्चैवा नंत्यमस्ति हरौमतः।
नित्यमुक्तनिबद्देषु नैवंभूतोऽस्तिकश्चन।
तस्मात्सत्यादिकपदैर्गुणभूत विशेषणैः।
विजिज्ञास्यं परंब्रह्म सर्ववस्तु विलक्षणम्।
तावूचतुः
कथंनिमित्तथाचास्य ततोपादानता कथम्।
ब्रह्मणो वद विश्वेशगंगाधररुहेश्वर।
श्रीरुद्र उवाच-
चिदचिदप्रकृतिद्वेधा विशेषणतया हरौ। 35

பூர்வம் ஸங்குசிதஜ்ஞானா முக்தாஸ்தேந நிவாரிதா꞉ |
ஆஹநந்தபத³ம்ப்³ரஹ்மபரிச்சே²த³ விவர்திதம் |
வ்யாவ்ரு’த்தாஸ்தேந நித்யாஸ்து பூர்வகோடிவிலக்ஷணா꞉ |
ஸ்வரூபேணகு³ணைஶ்சைவா நந்த்யமஸ்தி ஹரௌமத꞉ |
நித்யமுக்தநிப³த்³தே⁴ஷு நைவம்’பூ⁴தோ(அ)ஸ்திகஶ்சந |
தஸ்மாத்ஸத்யாதி³கபதை³ர்கு³ணபூ⁴த விஶேஷணை꞉ |
விஜிஜ்ஞாஸ்யம்’ பரம்ப்³ரஹ்ம ஸர்வவஸ்து விலக்ஷணம் |

தாவுசது:
கத^{2}ம்'நிமித்ததா^{2}சாஸ்ய ததோபாதா^{3}நதா கத^{2}ம் |
ப்^{3}ரஹ்மணோ வத^3 விஶ்வேஶக^{3}ங்கா^{3}த^{4}ரருஹேஶ்வர |
ஸ்ரீருத்^{3}ர உவாச-
சித^{3}சித^{3}ப்ரக்ரு'தித்^{3}வேதா^{4} விஶேஷணதயா ஹரெள | 35

முன்பு சுருங்கிய ஞானம் கொண்ட முக்தர்கள், அதனால் தடுக்கப்பட்டார்கள். ஆனந்தம் என்னும் பதம் பிரம்மம் எல்லை இல்லாதது என்று சொல்கிறது. அதனால் பிரம்மம் நித்தியமானது, இதற்கு முன் இருந்த நிலையிலிருந்து மாறுபட்டது. சொரூபத்தினாலும், குணங்களினாலும் அனந்தம் என்பது ஹரியில் உள்ளது என்பது கருத்து. நித்திய முக்தர்களிடமும், கட்டுண்டவர்களிடமும் இப்படிப்பட்ட தன்மை இல்லை. அதனால், சத்யம் முதலிய பதங்களால், குணங்களாகிய விசேஷணங்களால், எல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதான பரம்பொருள் அறியப்பட வேண்டும். அவர்கள் கேட்டார்கள்: பிரம்மத்தின் நிமித்தம் எப்படி? அதன்பிறகு உபாதானம் எப்படி? உலகத்திற்கே ஈஸ்வரனும், கங்கையைத் தாங்கியவரும், ருத்ரனுமாகிய நீ சொல்ல வேண்டும். ஸ்ரீ ருத்ரன் கூறினார்: சேதனம், அசேதனம் என்னும் இரண்டு விதமான பிரகிருதிகளும் ஹரியின் விசேஷணங்களாக உள்ளன. 35

तद्विशिष्टंपरंब्रह्म श्रुतिराहमहामते।
सदेवेदं पूर्वमासीदेकमेवाद्वितीयकं ।
तदैक्षतासृजल्लोकान् सूक्ष्मभूतान् स्वसंस्थितान्।
असृजन्नामरूपाभ्यां तत्र तत्रान्वगात्स्वयम्।
तत्तन्नामाभवद्राजन् नाकारांतरसंग्रहात्।
विशिष्टमेवभवति प्रकारांतरमाश्रितम्।
स्थूलावस्थौ चिदचितौप्रकारांतरसंस्थितौ ।
तत्तन्नियमनार्हत्वमुपादानं प्रकीर्तितम्।
यं विशंतीति वाक्येन प्राग्विलीनमिदं जगत्।
स्थूलाकारपरित्यागो लयोनामनिरूप्यते। 40

தத்^{3}விஶிஷ்டம்' பரம்ப்^{3}ரஹ்ம ஶ்ரு'திராஹமஹா'மதே |
ஸதே^{3}வேத^{3}ம்' பூர்வமாஸீதே^{3}கமேவாத்^{3}விதீயகம் |
ததை^{3}க்ஷதாஸ்ரு'ஜல்லோகாந் ஸூக்ஷ்மபூ^{4}தாந் ஸ்வஸம்'ஸ்தி^{2}தாந் |
அஸ்ரு'ஜந்நாமரூபாப்^{4}யாம்' தத்ர தத்ராந்வகா^{3}த்ஸ்வயம் |
தத்தந்நாமாப^{4}வத்^{3}ராஜந் நாகாராந்தரஸங்க்^{3}ரஹாத் |
விஶிஷ்டமேவப^{4}வதி ப்ரகா^{2}ராந்தரமாஶ்ரிதம் |
ஸ்தூ^{2}லாவஸ்தௌ^{2} சித^{3}சிதௌ ப்ரகா^{2}ராந்தரஸம்'ஸ்தி^{2}தௌ |
தத்தந்நியமநார்ஹத்வமுபாதா^{3}நம்' ப்ரகீர்திதம் |
யம்' விஶந்தீதி வாக்^{3}யேந ப்ராக்^{3}விலீநமித^{3}ம் ஜக^{3}த் |
ஸ்தூ^{2}லாகாரபரித்யா^{3}கோ^{3} லயோநாமநிரூப்யதே | 40

அந்த விசிஷ்டமான பரம்பொருளை சுருதி சொல்கிறது, பெரும் அறிவாளியே. முன்னமே இது ஒன்றாகவே இருந்தது, இரண்டாவதாக வேறொன்று இல்லை. அது தன் பார்வையை செலுத்தி, தனக்குள்ளேயே இருந்த சூட்சும பூதங்களிலிருந்து உலகங்களை படைத்தது. நாமம், ரூபம் என்னும் இரண்டையும் படைத்தது. அங்கங்கே தானே சென்றது. ராஜனே! அந்தந்த பெயர்கள் எப்படி உண்டாயிற்று என்றால், வேறான உருவத்தில் சேர்ந்ததால் உண்டானது. அது ஒரு விசிஷ்டமான பொருளாக மாறுகிறது. சேதனமும் அசேதனமும் வெவ்வேறு உருவங்களில் இருக்கின்றன. அந்தந்த நியமனத்திற்கு தகுதியானதை உபாதானம் என்று சொல்கிறார்கள். எதை அடைகிறார்களோ என்ற வாக்கியத்தால், முன்னமே இந்த உலகம் அதில் ஒடுங்கியது என்று தெரிகிறது. ஸ்தூல வடிவத்தை விடுவதே லயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 40

स्थूलाकारानुकरणं प्रभवोनाम गौतम।
न च द्रव्यांतरोत्पत्तिराकरांतरमेव च।
वचारंभणवाक्येन निर्णीतं परमर्षिभिः।
उपादायेदमखिलं निर्विकारतयान्वयम्।
नामरूप विभेधेन परिणामाव्यवस्थितः।
तद्भागित्वमुपादानं सत्यसंकल्पता हरे।
निमित्तत्वं तु निर्णीतं चेतसाह्यवलोक्यताम्।
निमित्तत्वं चिदचितोर्विशेषण विभूतयोः ।
स्थूलाकारप्रघटना योग्यत्वं ब्रह्मणस्स्मृतम्।
यतस्संकल्पपूर्वेषा सृष्टिरुक्ता द्विजोत्तम । 45

ஸ்தூ^{2}லாகாராநுகரணம்' ப்ரப^{4}வோநாம கௌ^{3}தம |
ந ச த்^{3}ரவ்யாந்தரோத்பத்திராகாராந்தரமேவ ச |
வசாரம்ப^{4}ணவாக்யேந நிர்ணிதம் பரமர்ஷிபி^{4}: |
உபாதா^{3}யேத^{3}மகி^{2}லம்' நிர்விகாரதயான்வயம் |
நாமரூப விபே^{4}தே^{4}ந பரிணாமாவ்யவஸ்தி^{2}த: |
தத்^{3}பா^{4}கி^{3}த்வமுபாதா^{3}னம்' ஸத்யஸங்கல்பதா ஹரே |
நிமித்தத்வம்' து நிர்ணிதம்' சேதஸாஹ்யவலோக்யதாம் |
நிமித்தத்வம்' சித^{3}சிதோ^{2}ர்விஶேஷண விபூ^{4}தயோ: |
ஸ்தூ^{2}லாகாரப்ரகட^{2}நா யோக்^{3}யத்வம்' ப்^{3}ரஹ்மணஸ்ஸ்ம்ரு'தம் |
யதஸ்ஸங்கல்பபூர்வேஷா ஸ்ரு'ஷ்டிருக்தா த்^{3}விஜோத்தம | 45

ஸ்தூல வடிவத்தை போல் ஆக்குவது ப்ரபவம் என்று சொல்லப்படுகிறது கௌதமனே. வேறொரு பொருளில் இருந்து உண்டானது இல்லை, ஆனால் உருவத்தில் வேறுபாடு இருக்கிறது. வச்சாரம்பண வாக்கியத்தால், இது பரமரிஷிகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எல்லாவற்றையும் எடுத்து, மாறுதல் இல்லாத தன்மையுடன் இணைந்திருக்கிறது. நாமம், ரூபம் என்ற வேறுபாடுகளுடன் மாறுதல் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதில் பங்கு கொள்வது உபாதானம், அது ஹரியின் சத்திய சங்கல்பம். நிமித்த காரணத்தை, மனதால் பார்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வில்லாத பொருட்களின் விசேஷண விபூதிகள் தான் நிமித்தம். ஸ்தூல வடிவம் வருவதற்கு பிரம்மத்தின் தகுதி காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில், சங்கல்பத்தின் முன்னிலையில் தான் படைப்பு ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இரு பிறப்பாளர்களில் சிறந்தவனே. 45

अतोनीत्तं च भगवान् संकल्पश्च निरामयः।
येनपूर्वं जगदिदं निवीतं प्रविलापितम्।
उत्ससर्जतमेवैकंसंकल्पं लयकारणम्।
पुनस्संकल्पयन्स्वस्मिन् विलीनं बहिरुत्सृजन्।
एकोऽहं नामरूपेण बहुस्यामित्यचिंतयत्।
संकल्पेनासृजत्तस्मान्निमित्तं स्वयमेव च।
स्वयमेवाभवत्पश्चात् प्रविश्यंतश्शरीरयन्।
उभयत्वं समाम्नातं सर्वशक्तेः परात्मनः।
सांकर्यजायते नैव न च दोषस्य संश्रयः।
न चास्य ज्ञानसंकोचः प्रकृतिं पर्यणामयत्। 50

அதோநீத்தம்' ச ப^{4}க^{3}வாந் ஸங்கல்பஶ்ச நிராமய: |
யேந பூர்வம் ஜக^{3}தி^{3}த^{3}ம்' நிவீதம்' ப்ரவிலாபிதம் |
உத்ஸஸர்ஜதமேவைகம்' ஸங்கல்பம்' லயகாரணம் |
புநஸ்ஸங்கல்பயந்ஸ்வஸ்மிந் விலீநம்' ப^{3}ஹிருத்ஸ்ரு'ஜந் |

ஏகோ(அ)ஹம்' நாமரூபேண ப³ஹுஸ்யாமித்யசிந்தயத் |
ஸங்கல்பேநாஸ்ரு'ஜத்தஸ்மாந்நிமித்தம்' ஸ்வயமேவ ச |
ஸ்வயமேவாப⁴வத் பஶ்சாத் ப்ரவிஶ்யந்தஶ்ஶரீரயந் |
உப⁴யத்வம்' ஸமாம்னாதம்' ஸர்வஶக்தே: பராத்மன: |
ஸாஂகர்யஜாயதே நைவ ந ச தோ³ஷஸ்ய ஸம்'ஶ்ரய: |
ந சாஸ்ய ஜ்ஞானஸங்கோச: ப்ரக்ரு'திம்' பர்யணாமயத் | 50

அதனால், பகவான் சங்கல்பத்தினால் எந்த குறையும் இல்லாமல் இருக்கிறார். எதனால் முன்பு இந்த உலகம் மூடப்பட்டு லயத்தை அடைந்ததோ, அந்த சங்கல்பத்தையே லயத்திற்கான காரணமாக விட்டார். திரும்பவும் சங்கல்பம் செய்து, தனக்குள் ஒடுங்கியிருந்ததை வெளியே விட்டார். 'நான் ஒருவனே நாமம் மற்றும் ரூபத்தினால் பலவாக ஆக வேண்டும்' என்று நினைத்தார். சங்கல்பத்தினால் அதை உண்டாக்கினார், அதுவே நிமித்தமாகவும் ஆனது. பின்பு அவரே உள்ளே புகுந்து உடலாக ஆனார். எல்லா சக்தியும் உள்ள பரமாத்மா இரண்டு விதமாகவும் இருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கலப்பு ஏற்படாது, குறையும் சேராது. இயற்கையை மாற்றியதால், அவருடைய ஞானம் சுருங்காது. 50

सूते सा महदा दिभ्यः प्राकृताण्डं नरोत्तम।
सचाशेषस्यजातः प्राकृतस्यप्रयोजकः।
महापुरुषनामासौ सहस्राननशीर्षवान्।
सहस्रकरबाहृध्रिस्संचिंत्योऽस्ति मनीषिभिः।
तस्य नाभिसरोजांतं पंकजं तु हिरण्मयम्।
तस्मादभूच्चतुर्वक्रो ब्रह्मलोकपितामहः।
समस्तजीवजातानां निलयः पुष्कराननः।
तस्मादहंतामसानं जनकस्समजायत।
तस्य प्रसादात्त्रिजगत् संहरामि हराह्वयः।
मनुस्समभवत्तस्माद्यस्तु स्वायंभुवाह्वयः ।55

ஸூதே ஸா மஹதா³ தி³ப்⁴ய: ப்ராக்ரு'தாண்ட³ம்' நரோத்தம |
ஸசாஶேஷஸ்யஜாத: ப்ராக்ரு'தஸ்யப்ரயோஜக: |
மஹாபுருஷநாமாஸௌ ஸஹஸ்ராननஶீர்ஷவாந் |
ஸஹஸ்ரகரபா³ஹ்ரு'த்⁴ரிஸ்ஸஞ்சிந்த்யோ(அ)ஸ்தி மநீஷிபி⁴: |
தஸ்ய நாபி⁴ஸரோஜாந்தம்' பங்கஜம்' து ஹிரண்மயம் |
தஸ்மாத³பூ⁴ச்சதுர்வக்ரோ ப்³ரஹ்மலோகபிதாமஹ: |
ஸமஸ்தஜீவஜாதானாம்' நிலய: புஷ்கரானன: |
தஸ்மாத³ஹந்தாமஸானம்' ஜநகஸ்ஸமஜாயத |
தஸ்ய ப்ரஸாதா³த்த்ரிஜக³த் ஸம்'ஹராமி ஹராஹ்வய: |
மனுஸ்ஸமப⁴வத்தஸ்மாத்³யஸ்து ஸ்வாயம்பு⁴வாஹ்வய: | 55

அவள் மஹத் முதலியவற்றிலிருந்து பிராகிருதமான அண்டத்தைப் பெற்றாள். நரர்களுள் சிறந்தவனே, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான பிராகிருதத்தின் செயல் விளைவாக வந்தது அது. மகாபுருஷன் என்னும் பெயர் கொண்ட அவன், ஆயிரம் முகங்களையும், தலைகளையும் உடையவன். ஆயிரம் கைகளையும், தோள்களையும் உடையவன், அறிஞர்களால் சிந்திக்கப்பட வேண்டியவன். அவனுடைய நாபிக் கமலத்தில் தங்கமயமான தாமரை உண்டானது. அதிலிருந்து நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரம்மதேவன் உண்டானார். எல்லா உயிர்களுக்கும் இருப்பிடமானவர், தாமரை போன்ற முகத்தை உடையவர். அவரிடமிருந்து ஆணவத்தால் ஏற்பட்ட தாமச குணம் உண்டானது. அவருடைய அருளினால் நான் மூன்று உலகங்களையும் அழிக்கிறேன். நான் ஹரன் என்று அழைக்கப்படுகிறேன். அவரிடமிருந்து மனு உண்டானார். அவர் ஸ்வாயம்புவன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். 55

मनुष्याणामशेषेण धर्मानाह सनातनात्।
दक्षादयस्तथाऽन्ये प्रजानांपतयोऽभवन्।
तेभ्यो मरीचिरभवद्यत्सृष्ट्याद्यो विलोक्यते।
मरीचिः कश्यपोजात स्तस्मात्सस्थिरजंगमाः।
अदितेर्द्वादशादित्या दितेर्दैत्याः पतत्रिणः।
कटुवास्समभन्सर्पान् विनतायाः पतत्रिणः।
तथाचैकजाता द्विशफाः पशुजातयः।
यदांसिसरितश्चैव पर्वतास्सागरास्तथा।
ऋषयः पितरोदेवा मनवस्सिद्धचारणाः।
गंधर्वाप्सरसोयक्षा रक्षोभूतगणाश्च ये। 60

மநுஷ்யாணாமஶேஷேண த⁴ர்மானாஹ ஸநாதநாத் |
த³க்ஷா³த³யஸ்ததா²(அ)ந்யே ப்ரஜானாம்'பதயோ(அ)ப⁴வந் |
தேப்⁴யோ மரீசிரப⁴வத்³யத்ஸ்ரு'ஷ்ட்யாத்³யோ விலோக்யதே |
மரீசி: கஶ்யபோஜாத ஸ்தஸ்மாத்ஸஸ்தி²ரஜங்க³மா: |
அதி³தேர்த்³வாத³ஶாதி³த்யா தி³தேர்தை³த்யா: பதத்ரிண: |
கடுவாஸ்ஸமப⁴ன்ஸர்பாந் விநதாயா: பதத்ரிண: |
ததா²சைகஜாதா த்³விஶபா²: பஶுஜாதய: |
யதா³ம்'ஸிஸரிதஶ்சைவ பர்வதாஸ்ஸாக³ராஸ்ததா² |
ரு'ஷய: பிதரோதே³வா மநவஸ்ஸித்³த⁴சாரணா: |
க³ந்த⁴ர்வாப்ஸரஸோயக்ஷா ரக்ஷோபூ⁴தக³ணாஶ்ச யே | 60

அவர் சனாதன தர்மத்திலிருந்து எல்லா மனிதர்களுக்கான தர்மத்தை கூறினார். தக்ஷன் மற்றும் மற்றவர்கள் பிரஜைகளுக்கு தலைவர்களாக ஆனார்கள். அவர்களிடமிருந்து மரீசி உண்டானார். அவர்தான் படைப்பின் ஆரம்பத்தில் பார்க்கப்படுபவர். மரீசியிடமிருந்து கஷ்யபர் உண்டானார், அவரிடமிருந்து அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருட்கள் உண்டாயின. அதிதியிடமிருந்து பதிலிருந்து பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள் உண்டாயினர், திதியிடமிருந்து தைத்தியர்கள் மற்றும் பறவைகள் உண்டாயின. கடுவாவிலிருந்து பாம்புகள் உண்டாயின, விநதையிடமிருந்து பறவைகள் உண்டாயின. மேலும் ஒரே விதமாகப் பிறந்த இரு குளம்புகள் கொண்ட மிருகங்களும், நதிகளும், மலைகளும், கடல்களும், ரிஷிகளும், பித்ருக்களும், தேவர்களும், மனுக்களும், சித்தர்களும், சாரணர்களும், கந்தர்வர்களும், அப்சரஸ்களும், யக்ஷர்களும், ராக்ஷசர்களும், பூதகணங்களும் உண்டாயினர். 60

कलास्सर्वेभगवतो विष्णोरतुलतेजसः।
शरीरभूतविज्ञेयाः पुरुषस्यमहात्मनः।
आत्मा तु भगवान् राजन् यः प्रविश्यप्रवृत्तिदः।
उपास्यस्थूलरूपेस्मिन् तदभेदधिया मुने।
अस्य लोकस्य रक्षार्थ धत्तेविष्णोर्महाकृतिः।
यस्समाराध्यपुरुषो याति निर्गुणतामयम्।
प्रकृतेर्गुणविस्तार स्सप्तावरणवेष्टितः।
असंख्यातोऽपरिच्छिन्नो लोकातीतोह्यलौकिकः 65।

கலாஸ்ஸர்வேப⁴க³வதோ விஷ்ணோர துலதேஜஸ: |
ஶரீரபூ⁴தவிஜ்ஞேயா: புருஷஸ்யமஹாத்மன: |
ஆத்மா து ப⁴க³வாந் ராஜந் ய: ப்ரவிஶ்யப்ரவ்ரு'த்தித³: |
உபாஸ்யஸ்தூ²லரூபே(அ)ஸ்மிந் தத³பே⁴த³தி⁴யா முநே |
அஸ்ய லோகஸ்ய ரக்ஷா²ர்த²ம்' த⁴த்தேவிஷ்ணோர்மஹா க்ரு'தி: |
யஸ்ஸமாராத்⁴யபுருஷோ யாதி நிர்கு³ணதாம்'யம் |

ப்ரக்ரு’தேர்கு3ணவிஸ்தார ஸ்ஸப்தாவரணவேஷ்டித: |
அஸங்க்2யாதோ(அ)பரிச்சி2ன்னோ லோகாதீதோஹ்யலௌகிக: | 65

அனைத்து கலைகளும், பகவான் விஷ்ணுவின் ஒப்பற்ற தேஜஸ் ஆகும். அவை மகா புருஷனின் உடலின் பகுதிகளாக அறியப்படுகின்றன. ஆத்மாவாக இருக்கும் பகவான் ராஜனே, உள்ளே புகுந்து இயக்கத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறார். முனிவரே, வழிபடுவதற்கு உரிய ஸ்தூல உருவத்தில், அது அவரே என்ற எண்ணத்துடன் வழிபடு. இந்த உலகத்தை காப்பதற்காக விஷ்ணுவின் மகா உருவம் உள்ளது. யாரை ஆராதிப்பதால் புருஷன் நிர்குணத்தை அடைகிறானோ, அதுதான் பிரகிருதியின் குணங்களின் விரிவு, ஏழு விதமான உறைகளால் சூழப்பட்டது. அது எண்ண முடியாதது, எல்லை இல்லாதது, இந்த உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, அற்புதமானது. 65

नित्योहेयगुणातीतः पंचोपनिषदात्मकः।
असंख्यातोऽपरिच्छिन्नो मुक्तिस्थानमितीरितः।
प्राकृताप्राकृतावेतौ बद्धमुक्तिनिकेतने।
अनयोर्लोकयो राजन्नाधारो भगवान् हरिः।
स्थूलसूक्ष्मस्वरूपेण सर्वं यत्रावतिष्ठते।
एतद्विशेषणाविष्टं ब्रह्मवेदांत संम्मितम्।
भासकंसर्वकार्यस्य धारकंमुनिसत्तम।
येनेदं च यतश्चेदं यत्रेदं च यदात्मकं ।
विश्वमेतन्महाभाग प्राप्यंभोग्यं तथैव च।
गंतव्यमयनंसाक्षाद्देवो नः प्रणतेपदम् ।
वयम्शकलास्सर्वे तदायत्तप्रवृत्तयः।
स च स्वामी वयंदासा दासास्वामीस्वरूपतः।
तस्यैवाहं सचास्माकमनन्यार्हःपरस्परम्।
चिदचिद्वसजातीयं साक्षादात्मतनौ स्थितम्।
परमैकांतिभिर्येयं विशिष्टंब्रह्मकेवलम्।
ईषणात्रयनिर्मुक्ता वासुदेवकृतायनाः।
उक्तानुसंधानवरास्तस्मिन्नेव विशंति ते।
हेयंमायिकमाज्ञाय हित्वा तस्मिन्ननूचितम्।
आत्मानं तदसंश्लिष्टं ब्रह्मभावमुपागतम्।
आत्मसर्वस्वरूपेण प्रेमातिशययोगतः।75

நித்யோஹேயகு3ணாதீத: பஞ்சோபநிஷதா3த்மக: |
அஸங்க்2யாதோ(அ)பரிச்சி2ன்னோ முக்திஸ்தா2நமிதீரித: |
ப்ராக்ரு’தாப்ராக்ரு’தாவேதைள ப3த்3த4முக்திநிகேதநே |
அநயோர்லோகயோ ராஜன்னா தா4ரோ ப4க3வாந் ஹரி: |
ஸ்தூ2லஸூக்ஷ்மஸ்வரூபேண ஸர்வம்’ யத்ராவதிஷ்ட2தே |
ஏதத்3விஶேஷணாவிஷ்டம்’ ப்3ரஹ்மவேதா3ந்த ஸம்’ம்மிதம் |
பா4ஸகம்’ஸர்வகார்யஸ்ய தா4ரகம்’முநிஸத்தம |
யேநேத3ம்’ ச யதஶ்சேத3ம்’ யத்ரேத3ம்’ ச யதா3த்மகம் |
விஶ்வமேதந்மஹாபா4க3 ப்ராப்யம்’போ4க்3யம்’ ததை2வ ச |
க3ந்தவ்யமயநம்’ஸாக்ஷாத்3 தே3வோ ந: ப்ரணிதேபத3ம் |
வயஶம்கலாஸ்ஸர்வே ததா3யத்தப்ரவ்ரு’த்தய: |
ஸ ச ஸ்வாமீ வயம்தா3ஸா தா3ஸாஸ்வாமீஸ்வரூபத: |
தஸ்யைவாஹம்’ ஸசாஸ்மாகமநந்யார்ஹ: பரஸ்பரம் |
சித3சித்3வஸஜாதீயம்’ ஸாக்ஷா3தாத்மதநௌ ஸ்தி2தம் |
பரமைகாந்திபி4ர்யேயம்’ விஶிஷ்டம்’ப்3ரஹ்மகேவலம் |
ஈஷணாத்ரயநிர்முக்தா வாஸுதே3வக்ரு’தாயநா: |
உக்தாநுஸந்தா4நவராஸ்தஸ்மிந்நேவ விஶந்தி தே |

ஹேயம்'மாயிகமாக்³ஞாய ஹித்வா தஸ்மிந்நநூசிதம் |
ஆத்மானம்' தத³ஸம்'ஶ்லிஷ்டம்' ப்³ரஹ்மபா⁴வமுபாக³தம் |
ஆத்மஸர்வஸ்வரூபேண ப்ரேமாதிஶயயோக³த꞉ | 75

நித்தியமானது, நீக்கத்தக்க குணங்களை கடந்தது, பஞ்ச உபநிஷதங்களை தன்னகத்தே கொண்டது. எண்ண முடியாதது, எல்லை இல்லாதது, மோட்சத்தின் இருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிராகிருதமும், அப்பிராகிருதமும் பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், விடுதலை அடைந்தவர்களுக்கும் இருப்பிடமாக உள்ளன. இந்த இரண்டு உலகங்களுக்கும் ராஜனே, ஆதாரமாக இருப்பது பகவான் ஹரி. ஸ்தூல மற்றும் சூட்சும ரூபத்துடன் எல்லாம் எங்கே இருக்கிறதோ, அதுதான் இந்த விசேஷணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பிரம்மம். அது வேதாந்தத்திற்கு சமமானது. எல்லா செயலுக்கும் ஒளியாக இருப்பது, தாங்குவது, முனிவர்களில் சிறந்தவரே. எதனால் இது உண்டானதோ, எது எதிலிருந்து உண்டானதோ, எது எங்கே இருக்கிறதோ, அது எதன் ஸ்வரூபமோ, அந்த விஸ்வம் மகா பாக்யமானவன், அடையத்தக்கது, அனுபவிக்கத் தக்கது. நாம் அடைய வேண்டிய இடம் அது, தேவன் நமக்கு நேராக தன் பாதத்தை வணங்குகிறான். நாமெல்லோரும் அவருடைய பகுதிகளாக இருக்கிறோம், அவருடைய இயக்கத்தில் இயங்குகிறோம். அவர் ஸ்வாமி, நாம் தாசர்கள், தாச ஸ்வாமி ஸ்வரூபத்துடன் இருக்கிறோம். நான் அவனுடையவன், அவன் என்னுடையவன். ஒருவருக்கொருவர் உரிமையானவர்கள். உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வில்லாத இனங்கள், நேரடியாக ஆத்மாவில் இருக்கின்றன. யார் பரம ஏகாந்திகளோ, அவர்கள் இந்த விசிஷ்டமான பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். மூன்று ஆசைகளிலிருந்து விடுபட்டவர்கள், வாசுதேவனை அடைக்கலமாக கொண்டவர்கள். சொல்லப்பட்ட தியானத்தில் சிறந்து விளங்குபவர்கள், அவனிடமே செல்கிறார்கள். தள்ளத்தக்கது மாயை என்பதை அறிந்து, அதைத் தள்ளிவிட்டு, அதில் தங்கி இருக்கும் ஆத்மாவை அதில் ஒட்டாமல், பிரம்ம பாவத்தை அடையும். ஆத்மாவின் எல்லா ஸ்வரூபத்தாலும், அளவற்ற அன்பின் யோகத்தால் அடைகிறார்கள். 75

परमात्मानमात्मस्थं चिंतयेतदवाप्तये।
इति वेदांतसिद्धांतं उपदिष्टोमयाऽनघ।
निवर्तेथामतोयस्मात् सिद्धार्तौ द्वावपि प्रभो।
ग्राहिओयोमयापूर्वं मोहनायसुरद्विषम्।
विवर्तारंभ कोवादो वादोऽन्यःकापिलस्तु यः।
तं विहाय महात्मानविदंज्ञानं मयोदितम्।
स्वीकुर्यतां विमोक्षाय नात्रकार्यविचारणा।
तावूचुः-
भगन्वासुदेवस्य शरीरंसमुदाहृतम्।
सर्वंयदिह वै किंचित् स्थूलसूक्ष्मस्वरूपतः ।
तद्भावनाशक्तिमतां विभूतिं वद शंकर80।

பரமாத்மாநமாத்மஸ்த²ம்' சிந்தயேத³வாப்தயே |
இதி வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தம் உபதி³ஷ்டோமயா(அ)நக⁴ |
நிவர்தேதாமதோயஸ்மாத் ஸித்³தா⁴ர்தோ த்³வாவபி ப்ரபோ⁴ |
க்³ராஹியோயோமயாபூர்வம் மோஹநாயஸுரத்³விஷம் |
விவர்தாரம்ப⁴ கோவாத³ோ வாதோ³(அ)ந்ய꞉ காபிலஸ்து ய꞉ |
தம்' விஹாய மஹாத்மாநவித³ம்'ஜ்ஞானம் மயோதி³தம் |
ஸ்வீகுர்யதாம்' விமோக்ஷாய நாத்ரகார்யவிசாரணா |
தாவுசு꞉-
ப⁴க³ந்வாஸுதே³வஸ்ய ஶரீரம்'ஸமுதா³ஹ்ரு'தம் |
ஸர்வம்'யதி³ஹ வை கிஞ்சித் ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மஸ்வரூபத꞉ |
தத்³பா⁴வநாஶக்திமதாம்' விபூ⁴திம்' வத³ ஶங்கர | 80

பரமாத்மாவை தன்னுள் வைத்து தியானித்து அடையுங்கள். இதுவே நான் சொன்ன வேதாந்த சித்தாந்தம். குற்றமற்றவர்களே, இதிலிருந்து விலகி இருங்கள். ஏனென்றால் **இந்த இரண்டு சித்தாந்தங்களும், அசுரர்களை மோகத்தில் ஆழ்த்துவதற்காக, என்னால் முன் சொல்லப்பட்டது. விவர்த்த வாதம்,** ஆரம்ப வாதம், கபிலரின் வாதம் போன்றவற்றை விட்டுவிட்டு, நான் சொன்ன இந்த ஞானத்தை மோட்சத்திற்காக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், இதில் ஒன்றும் யோசிக்கத் தேவை இல்லை.

அவர்கள் கூறினார்கள்: பகவான் வாசுதேவனின் உடலே இங்கு ஸ்தூல சூட்சும ரூபமாக உள்ளது. அப்படி அந்த எண்ணம் உடையவர்களின் விபூதியைச் சொல்லுங்கள் சங்கரரே. 80

केषुकेषु चभावेषु चिंत्योऽयं भगवान् हरिः।
श्रीरुद्र उवाच-
विष्णुस्त्रिविक्रमाख्यो यो ज्योतिषाम् रविरंशुमान्।
मरीचिश्चंद्रमानागो वामदेवोमहामुनिः।
शंकरः पावकः स्वच्छस्यानुवेदोब्रहस्पतिः ।
स्कंदःकुबेरोमेरुश्च कामधेनुद्विजोत्तमः।
अकारःप्रणवोमन्त्ररत्नमष्टाक्षरोदयम्।
गायत्रीसागरोगङ्गा विरजासरयूस्तथा।
यमुनाचाथकावेरी नारदःकपिलोमुनिः ।
उच्चैश्रवाहयोनाग ऐरावतैतिस्स्मृतः।
गरुडोनित्यमुक्ताश्च प्रह्लादध्रुव एव च।85

கேஷுகேஷு ச பா⁴வேஷு சிந்த்யோ(அ)யம்' ப⁴க³வாந் ஹரி꞉ |
ஸ்ரீருத்³ர உவாச-
விஷ்ணுஸ்த்ரிவிக்ரமா²க்²யோ யோ ஜ்யோதிஷாம்' ரவிரம்'ஶுமாந் |
மரீஶ்ஶ்சந்த்³ரமாநா கோ³ வாமதே³வோ மஹாமுநி꞉ |
ஶங்கர꞉ பாவக꞉ ஸ்வச்ச²ஸ்யாநுவேதோ³ ப்³ரு'ஹஸ்பதி꞉ |
ஸ்கந்த³꞉ குபே³ரோ மேருஶ்ச காமதே⁴நுத்³விஜோத்தம꞉ |
அகார꞉ ப்ரணவோ மந்த்ரரத்நமஷ்டாக்ஷரோத³யம் |
கா³யத்ரீஸாக³ரோ க³ங்கா³ விரஜாஸரயூஸ்ததா² |
யமுநாசா²த²காவேரீ நாரத³꞉ கபிலோ முநி꞉ |
உச்சைஶ்ரவாஹயோ நாக³ ஐராவதைதிஸ்ம்ரு'த꞉ |
க³ருடோ³ நித்யமுக்தாஶ்ச ப்ரஹ்லாத³த்⁴ருவ ஏவ ச | 85

எந்தெந்த குணங்களில் பகவான் ஹரி தியானிக்கப்பட வேண்டும்? ஸ்ரீ ருத்ரன் கூறினார்: மூன்று உலகங்களையும் அளந்த விஷ்ணு, ஒளிகளுக்கெல்லாம் ஒளியாக இருக்கும் சூரியன், மரீசி, சந்திரன், ஆகாயம், வாமதேவன் என்னும் மகான், சங்கரன், நெருப்பு, சுத்தமான அனுவேதம், பிரகஸ்பதி, ஸ்கந்தன், குபேரன், மேரு மலை, காமதேனு, அட்சரம், ஓங்காரம், மந்திரங்களில் ரத்தினம், அஷ்டாக்ஷர மந்திரம், காயத்ரி, கடல், கங்கை, விரஜா, சரயூ, யமுனை, காவேரி, நாரதர், கபில முனி, உச்சைஸ்ரவம் என்னும் குதிரை, ஐராவதம் என்னும் யானை, கருடன், நித்திய முக்தர்கள், பிரகலாதன், துருவன் ஆகியோரும் அந்த விபூதிக்கு உரியவர்களே. 85

वरुणश्चाऽर्यमाश्चैव कामस्संकर्षणस्तथा।
कालोमृगेंद्रपनसो रामः परशुधारकः।
अवताराश्च मत्स्याद्याः पुण्याःभक्तास्तु सर्वशः।
गोवर्धनश्चत्रिकूटो नरनारायणाश्रमः।
वेंकटाद्रिः पुष्करश्च श्रीमद्वृदावनं तथा।
सूकराख्यं महाक्षेत्रं नैमिशं च कुशस्थली।
काश्ययोध्यापुरी वत्स! नीलपर्वत एवच।

स्मृतिर्मेधाधृतिक्षांतिः व्यासोविष्णुर्जनाश्रयः।
स्वाचारवान् जनोयज्ञो राजोऽर्वामरुतस्सुतः।
वसंतोमार्गशीर्षश्च हरेरेत विभूतयः । 90

வருணஶ்சா(அ)ர்யமாஶ்சைவ காமஸ்ஸங்கர்ஷணஸ்ததா2 |
காலோ ம்ரு'கே3ந்த்3ரபநஸோ ராம: பரஶூதார4க: |
அவதாராஶ்ச மத்ஸ்யாத்3யா: புண்யா: ப4க்தாஸ்து ஸர்வச: |
கோ3வர்த4நஶ்ச த்ரிகூடோ நரநாராயணாஶ்ரம: |
வேங்கடாத்3ரி: புஷ்கரஶ்ச ஶ்ரீமத்3வ்ரு'ந்தா3வனம்' ததா2 |
ஸூகராக்2யம்' மஹா க்ஷேத்ரம் நைமிஷம்' ச குஶஸ்த2லீ |
காஶ்யயோத்4யாபுரீ வத்ஸ! நீலபர்வத ஏவ ச |
ஸ்ம்ரு'திர்மேதா4த்4ரு'திக்ஷாந்தி: வ்யாஸோ விஷ்ணுர்ஜநாஶ்ரய: |
ஸ்வாசாரவாந் ஜனோ யஜ்ஞோ ராஜோ(அ)ர்வாமருதஸ்ஸுத: |
வஸந்தோ மார்க3ஶீர்ஷஶ்ச ஹரேரேத விபூ4தய: | 90

வருணன், அர்யமா, காமன், சங்கர்ஷணன், காலம், மிருகேந்திரபனஸன், பரசுராமன், மச்சம் முதலிய அவதாரங்கள், புனிதமான பக்தர்கள், கோவர்த்தனம், திரிகூடம், நரநாராயண ஆசிரமம், வேங்கடாத்ரி, புஷ்கரம், ஸ்ரீ பிருந்தாவனம், சூகரம் என்னும் மஹா க்ஷேத்ரம், நைமிஷம், குசஸ்தலி, காசி, அயோத்தி, நீல பர்வதம், ஸ்மிருதி, மேதை, திருதி, க்ஷாந்தி, வியாசர், விஷ்ணு, ஜனங்களுக்கு அடைக்கலம் ஸமர்ப்பிப்பவர், நல்ல நடத்தை உடைய மனிதர்கள், யக்ஞம், அர்வாமருத்துடைய மகன் ராஜன், வசந்தம், மார்கழி ஆகியவையும் ஹரியின் விபூதிகளே. 90

असंख्याया मया राजन् द्विज वक्तुं न शक्यते।
प्रधानंवस्तुचैवोक्तं नांतोवर्षशतैरपि।
प्रातःप्रातर्विभूतीनां स्मरणं पापनाशनम्।
यद्यद्विभूतिमत्सत्वं श्रीमदूर्जितमेववा।
तत्तदेवावगच्छेतं विष्णुतेजस्समुद्भवम्। 92।
राजोवाच-

அஸங்க்2யாயா மயா ராஜந் த்3விஜ வக்தும்' ந ஶக்யதே |
ப்ரதா4னம்' வஸ்துசைவோக்தம்' நாந்தோவர்ஷஶதைரபி |
ப்ராத: ப்ராதர்விபூ4தீநாம்' ஸ்மரணம்' பாபநாஶநம் |
யத்3யத்3விபூ4திமத்ஸத்வம்' ஶ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா |
தத்ததே3வாவக3ச்சே2தம்' விஷ்ணுதேஜஸ்ஸமுத்3ப4வம் | 92 |
ராஜோவாச-

எண்ண முடியாத விபூதிகள் ராஜனே, என்னால் சொல்ல முடியாது, இரு பிறப்பாளரே. முக்கியமானது சொல்லப்பட்டுவிட்டது, பல நூறு வருடங்கள் ஆனாலும் இது முடியாது. காலையில் விபூதிகளை நினைப்பது பாவத்தைப் போக்கும். எந்தெந்த விபூதிகள் உள்ளதோ, எந்தெந்த செல்வம் உள்ளதோ, அது விஷ்ணுவின் தேஜஸால் உண்டானது என்று அறியவும். 92.

इति बृहद्ब्रह्मे चतुर्थे बृह्मविचारे परतत्वनिरूपणं नवमोऽध्यायः।"

இதி ப்3ரு'ஹத்3ப்3ரஹ்மே சதுர்தே2 ப்3ரஹ்மவிசாரே பரதத்வநிரூபணம்' நவமோ(அ)த்4யாய: |"

இது ப்ருஹத் பிரம்மத்தில், நான்காவது பிரம்ம விசாரம், பரதத்வ நிரூபணம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.முடிவுற்றது

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

நான்காம் பாகம்   பத்தாம் அத்தியாயம்

பரதத்வ நிர்ணயம்

श्रीः
बृहद्ब्रह्मे-चतुर्थे अथ दशमोऽध्यायः
அத2 த3ஶமோ(அ)த்4யாய:
பத்தாம் அத்தியாயம்

भगवन् देवदेवेश यदुक्तं भवतावयोः
ज्ञानं बृह्मस्वरूपस्य वाक्यश्शोधकबोधकैः।
बृह्मद्वितीयं वैशिष्ट्यं कथंस्याद्वद विस्तरात्।
कुतोवैदृश्यतेद्वैतमद्वये परमात्मनि।
श्रीरुद्र उवाच-
यथापयसि राजेंद्र घृतमस्ति न दृश्यते।
तद्विशिष्टं पयोयद्वदेकमेवावलोक्यते।
यथा शब्दमायीवीणा केवलैर्वावलोक्यते।
बीजमंकुरगर्भं वै वह्निगर्भाशमी यथा।
विश्वगर्भा यथाबुद्धिः पुण्यगर्भा यथा क्रियाः।
चिदचिद्गर्भमेवैकं विशिष्टं बृह्म पार्थिव।5
ப4க3வந் தே3வதே3வேஶ யது3க்தம் ப4வதாவயோ:
ஜ்ஞானம் ப்3ரு'ஹ்மஸ்வரூபஸ்ய வாக்யஶ்ஶோத4கபோ3த4கை: |
ப்3ரு'ஹ்மத்3விதீயம் வைஶிஷ்ட்யம் கத2ம்ஸ்யாத்3வத3 விஸ்தராத் |
குதோவைத்3ரு'ஶ்யதே(அ)த்3வைதமத்3வயே பரமாத்மனி |
ஸ்ரீருத்3ர உவாச-
யதா2பயஸி ராஜேந்த்3ர க்4ரு'தமஸ்தி ந த்3ரு'ஶ்யதே |
தத்3விஶிஷ்டம் பயோயத்3வதே3கமேவாவலோக்யதே |
யதா2 ஶப்3த3மாயீவீணா கேவலைர்வா(அ)வலோக்யதே |
பீ3ஜமங்குர க3ர்ப4 வை வஹ்னிக3ர்பா4ஶமீ யதா2 |
விஶ்வக3ர்பா4 யதா2பு3த்3தி4: புண்யக3ர்பா4 யதா2 க்ரியா: |
சித3சித்3க3ர்ப4மேவைகம் விஶிஷ்டம் ப்3ரு'ஹ்ம பார்தி2வ | 5

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! பகவானே! பிரம்மத்தின் தத்துவத்தை விளக்கும் ஞானத்தை, தெளிவான வாக்கியங்களால் எங்களுக்கு உபதேசித்தீர்கள். அந்த பிரம்மம், எப்படி அத்வைதமாக இருந்தும், விசிஷ்டமாக இருக்க முடியும் என்பதை விரிவாகக் கூறுங்கள். இரண்டற்ற பரமாத்மாவில், இந்த வேற்றுமை எப்படித் தோன்றுகிறது? என்று கேட்டனர் |

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறினார் –

அரசனே! பாலில் நெய் இருந்தாலும், அது கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருப்பது போல், அந்தப் பால், நெய்யுடன் சேர்ந்து ஒன்றாய் இருப்பது போலவும்,

வார்த்தைகளால் ஆன வீணை, வெளியில் பார்க்கையில் வெறும் மரமாக தெரிவது போலவும், விதைக்குள் முளை மறைந்திருப்பது போலவும், நெருப்புக்குள் அரணி மரம் மறைந்திருப்பது போலவும், புத்தியில் உலகம் மறைந்திருப்பது போலவும், செயல்களில் புண்ணியம் மறைந்திருப்பது போலவும், சித்தும் அசித்துவும் கலந்து, அந்த பிரம்மம் விசிஷ்டமாக இருக்கிறது. மண்ணாட்சியாளனே! அது ஒன்றே தான். || 5

कार्यकारणभेदेनववस्था द्वयमुच्यते।
कारणेसूक्ष्मरूपेण द्वैतेनपरिवृह्मितम्।
स्थूलरूपेण कार्ये तु द्वैतेनासाधितं हि तत्।
निबध्यते परस्तस्मात् परं तस्मान्नविद्यते।
गुणिनस्तुगुणोयद्वत् गुणादपिगुणी यथा।
एवंविशिष्टाद्वैतं हि श्रुतिस्मृत्युदितं नृप।
राजोवाच-
कथं त्वाधारभूतोऽस्मिन् द्वयोर्भेधस्वरूपतः।
औपादिकः कथंभेधो वद मे वदतांवर।
श्रीरुद्र उवाच-
ज्ञानैकरूपोजीवोऽयमनेकोणुःप्रकीर्तितः।
व्याप्तोनित्योक्षरोग्राह्यो गृहीतस्यान्ययोरपि।
सच्चिदानंदरूपोऽसौ पारतंत्र्याश्रितोमतः।
परिणामांतराप्राप्तो ज्ञानव्याप्तो निरामयः। 5

கார்யகாரணபே⁴தே³னாவவஸ்தா² த்³வயமுச்யதே |
காரணேஸூக்ஷ்மரூபேண த்³வைதேனபரிவ்ரு'ஹ்மிதம் |
ஸ்தூ²லரூபேண கார்யே து த்³வைதேனாஸாதி⁴தம் ஹி தத் |
நிப³த்⁴யதே பரஸ்தஸ்மாத் பரம் தஸ்மாந்நவித்³யதே |
கு³ணிநஸ்து கு³ணோயத்³வத் கு³ணாத்³ அபி கு³ணீ யதா² |
ஏவம் விஶிஷ்டாத்³வைதம் ஹி ஶ்ருதிஸ்ம்ரு'த்யுதி³தம் ந்ரு'ப |
ராஜோவாச-
கதம் த்வாதா⁴ரபூ⁴தோ(அ)ஸ்மின் த்³வயோர்பே⁴த⁴ஸ்வரூபத: |
ஔபாதிக: கத²ம் பே⁴தோ⁴ வத³ மே வத³தாம்வர |
ஸ்ரீருத்³ர உவாச-
ஜ்ஞானைகரூபோ ஜீவோ(அ)யமநேகோ(அ)ணு: ப்ர கீர்தித: |
வ்யாப்தோ நித்யோ(அ)க்ஷரோக்³ராஹ்யோ க்³ரு'ஹீதஸ்யாந்யயோ(அ)பி |
ஸச்சிதா³நந்த³ரூபோ(அ)ஸௌ பாரதந்த்ர்யாஶ்ரிதோமத: |
பரிணாமான் தராப்ராப்தோ ஜ்ஞானவ்யாப்தோ நிராமய: | 5

காரண காரியங்களின் வேறுபாட்டால், இவ்வுலகம் இரு வேறு நிலைகளில் உரைக்கப்படுகிறது. காரண நிலையிலே சூட்சும ரூபமாக, த்வைதத்தால் சூழப்பட்டு பரவியிருக்கிறது. காரிய நிலையிலோ ஸ்தூல ரூபமாகத் த்வைதத்தால் சாதிக்கப்பட்டு விளங்குகிறது. ஆகையாலே, காரண காரியங்களோடு கலந்து பரம்பொருள் விளங்குகிறான். அந்தப் பரம்பொருளுக்கு மேம்பட்ட பொருள் வேறொன்றுமில்லை. குணமுடையவன் குணத்திலிருந்து வேறுபட்டிருப்பது போலவும், குணத்தைவிட மேம்பட்டவனாக குணமுடையவன் திகழ்வது போலவும், இந்த விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தம், சுருதிகளிலும், ஸ்மிருதிகளிலும் போற்றப்படுகிறது, மன்னா! |

அரசன் வினவினான் -
"சொற்கலை வல்லவரே! இந்த இரு நிலைகளுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பது எவ்வாறு? இந்த வேற்றுமை எதனால் உண்டானது? எனக்கு விளக்கியருளுங்கள்!" |

ஈஶ்வரன் கூறலானார் -
"ஞானமே திருவுருவான ஜீவன், எண்ணற்ற அணுக்களாகப் பேசப்படுகிறது. எங்கும் நிறைந்தும், நித்தியமாகவும், அழியாததும், அனைவராலும் அறியப்படக்கூடியதும் ஆகும். பிறரால் பற்றப்பட்டாலும், தனது இயல்பை இழக்காதது. சச்சிதானந்தம் என்னும் திருவுருவம் கொண்டது. ஆனால் பரம்பொருளையே முற்றிலும் சார்ந்திருக்கிறது. எந்தவித மாற்றமும் அடையாதது. ஞானத்தால் வியாபிக்கப்பட்டது. களங்கமற்றது. || 5

नित्योमुक्तोश्वबद्धश्च त्रिविधोऽयंविशांपते।
नित्योमायामसंप्राप्तः कादाचित्कोविमोचितः।
अनयोरेकरूपत्वं स्वरूपाद्गुणतोपि वा।
समानालोकभोगेश प्रसादाश्च महामते।
एतावानेवमुक्तस्य हेदः पूर्वं न तादृशः।
औपादिकस्तुबद्धोयं संसारी जीव उच्यते।
दैवीमायाहरेर्यातु तयाबद्धोनिजैर्गुणैः।
स्वरूपान्मुच्यते बुद्ध्या देहोऽहमिति बोधतः।15

நித்யோ முக்தோஶ்ச ப³த்³த⁴ஶ்ச த்ரிவிதோ⁴(அ)யம் விஶாம்பதே |
நித்யோ மாயாமஸம்ப்ராப்த꞉ காதா³சித்கோவிமோசித꞉ |
அநயாேரகரூபத்வம் ஸ்வரூபாத்³கு³ணதோ(அ)பி வா |
ஸமாநாலோகபோ⁴கே³ஶ ப்ரஸாதா³ஶ்ச மஹாமதே |
ஏதாவாநேவ முக்தஸ்ய ஹேத³꞉ பூர்வம் ந தாத்³ரு'ஶ꞉ |
ஔபாதிகஸ்து ப³த்³தோ⁴(அ)யம் ஸம்ஸாரீ ஜீவ உச்யதே |
தை³வீ மாயா ஹரேர்யா து தயா ப³த்³தோ⁴ நிஜைர்கு³ணை꞉ |
ஸ்வரூபான் முச்யதே பு³த்³த்⁴யா தே³ஹோ(அ)ஹமிதி போ³த⁴த꞉ | 15

மன்னா! ஜீவன்கள் நித்தியமானவர்கள், முக்தர்கள், கட்டுண்டவர்கள் என்று மூன்று வகையாக உள்ளனர். நித்தியமானவர்கள் மாயையை அடையாதவர்கள். முக்தர்கள் ஒரு காலத்தில் விடுதலையடைந்தவர்கள். இந்த இரு வகையினரும், உருவத்திலும், குணத்திலும் ஒரே மாதிரியாக, ஆனந்தமயமான உலகத்தில் பகவானின் திருவருளையும், அருளையும் சமமாகப் பெறுவார்கள். முக்தர்களுக்கும், நித்தியர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இவ்வளவுதான். இவர்கள் இதற்கு முன் இப்படி இருக்கவில்லை. ஆனால் பந்தப்பட்ட ஜீவனோ, உடம்புடன் கூடியிருப்பதால், சம்சாரியாகக் கருதப்படுகிறான். ஹரியின் தெய்வீக மாயையினால் கட்டுண்டு, தன்னுடைய குணங்களால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறான். "நான் இந்த உடல்" என்ற உணர்வை அறிவினால் நீக்கினால்தான், ஜீவன் தன் உண்மை சொரூபத்தை அடைய முடியும். || 15

ज्ञानप्रकाशसंकोचं संप्राप्तः प्राकृतोभवान्।
देहाधिकृतनानात्वो नानायोनिषु जायते।
ज्ञानैकाकारतानष्टा स्वातन्त्र्यं मन्यतेऽबुधः।

ईश्वरोहमहंभोगी सिद्धोऽहं बलवान् सुखी।
आड्योभिजनवानस्मि कोन्योऽस्ति सदृशो मया।
यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः।
भवंतिजीवा राजेंद्र मानोद्धतमनोरथाः।
स्वत ऐश्वर्यविभवैरधिकान्मनुजान् सुरान्।
सेवंते भगवद्बुद्ध्या लोभेनाक्रांतचेतसः।
तद्वेषधारिणोदानास्तदाज्ञा परिपालकाः।20

ஜ்ஞானப்ரகாஶஸங்கோசம் ஸம்ப்ராப்தः ப்ராக்ரு'தோ ப4வான் |
தே3ஹாதி4க்ரு'தநாநாத்வோ நாநாயோனிஷு ஜாயதே |
ஜ்ஞானைகாகாரதா நஷ்டா ஸ்வாதந்த்ர்யம் மந்யதே(அ)பு3த4ः |
ஈஶ்வரோ(அ)ஹமஹம் போ4கீ3 ஸித்3தோ4(அ)ஹம் ப3லவான் ஸுகீ2 |
ஆட்3யோ(அ)பி4ஜநவான்(அ)ஸ்மி
கோ(அ)ந்யோ(அ)ஸ்தி ஸத்3ரு'ஶோ மயா |
யக்ஷ்யே தா3ஸ்யாமி மோதி3ஷ்யே இத்யஜ்ஞானவிமோஹிதாः |
ப4வந்தி ஜீவா ராஜேந்த்3ர மாநோத்3த4தமநோரதா2ः |
ஸ்வத ஐஶ்வர்யவிப4வைரதி4கான் மநுஜான் ஸுரான் |
ஸேவம்தே ப4க3வத்3பு3த்3த்4யா லோபே4நாக்ராந்தசேதஸः |
தத்3வேஷதா4ரிணோ தா3நாஸ்ததா3ஜ்ஞா பரிபாலகாः | 20

அரசனே! இயற்கையான இந்த ஜீவன், ஞான ஒளியின் சுருக்கத்தை அடைந்து, உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பலவிதமான பிறவிகளை எடுக்கிறது. ஞானமே வடிவான தன்மையை இழந்து, அறியாமையால் தானே சுதந்திரம் உடையவன் என்று எண்ணுகிறான். "நானே ஈஸ்வரன், நானே போகி, நான் ஒருவன் தான் சித்தன், பலவான், சுகவான். நான் தான் செல்வம் உடையவன், உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவன். எனக்கு இணையாக வேறு யார் இருக்கிறார்கள்?" என்று எண்ணி, அஞ்ஞானத்தால் மயக்கமுற்று, யாகம் செய்வேன், தானம் தருவேன், சந்தோஷமாக இருப்பேன் என்று இப்படி மனோ இச்சைகளால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறார்கள். மேலும், கர்வம் கொண்ட மனதுடையவர்களாக, தமது செல்வம், பெருமை ஆகியவற்றால் மனிதர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் மேலானவர்களாக நினைத்து, பேராசையால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, பகவானாக பாவித்து, பிறரை வணங்கி, அவர்கள் இட்ட கட்டளைகளை நிறைவேற்றி, வேஷதாரிகளாகவும், தானம் செய்பவர்களாகவும், பகவானின் கட்டளைகளைப் பரிபாலனம் செய்பவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். || 20

भुक्त्वाभोगान् पतंत्यंधे नरके घोरसंकटे ।
तामसींयोनिमापन्ना नावर्ततेह्यधोगताः।
एवं कर्मचितोलोकः क्षीयतेच पुनःपुनः।
तथैव क्षीयतेपुत्रपाकेपुण्यचितोपि हि।
यथा हिममयंवह्निमजानंतो व्रजंति हि।
पश्चात्तापेनपीड्यंते धारुणेसांतरात्मनि।
एवं दृष्टफलंकर्मकृत्वा ज्ञानविवर्जितम्।
परिणामे महद्दुःखं प्राप्नुवंति न संशयः।
स्वकार्यफलमुद्दिश्य स्वतंत्र फलदायकम्।
नारायणसमंमत्वात्वधिकं वा सुरासुरम्। 25

பு4க்த்வா போ4கான் பதந்த்யந்தே4 நரகே கோ4ரஸங்கடே |
தாமஸீம் யோநிமாபன்னா நாவர்த்தேஹ்யதோ4க3தா꞉ |
ஏவம் கர்மசிதோ லோக꞉ க்ஷீயதே ச புந꞉ புந꞉ |
ததை2வ க்ஷீயதே புத்ரபாகே புண்யசிதோ(அ)பி ஹி |
யதா2 ஹிமமயம் வஹ்நிமஜாநந்தோ வ்ரஜந்தி ஹி |
பஶ்சாத்தாபேந பீட்3யந்தே தா4ருணே சாந்தராத்மநி |
ஏவம் த்3ரு’ஷ்டப2லம் கர்ம க்ரு’த்வா ஜ்ஞானவிவர்ஜிதம் |
பரிணாமே மஹத்3து3꞉க2ம் ப்ராப்நுவந்தி ந ஸம்ஶய꞉ |
ஸ்வகார்யப2லமுத்3தி3ஶ்ய ஸ்வதந்த்ர ப2லதா3யகம் |
நாராயணஸமம் மத்வா(அ)த்4திகம் வா ஸுராஸுரம் | 25

அவர்கள் தங்கள் இன்பங்களை அனுபவித்த பின்பு, கொடிய துன்பங்கள் நிறைந்த நரகத்தில் விழுகிறார்கள். தாமச குணமுடைய பிறவிகளை எடுத்து, மீண்டும் மீண்டும் கீழே விழுந்துத் துன்பப்படுகிறார்கள். இப்படி கர்மத்தால் சேர்க்கப்பட்ட உலகம், மீண்டும் மீண்டும் அழிகிறது. அதுபோலவே, புண்ணியத்தால் சேர்க்கப்பட்ட உலகம் கூட அழிந்து போகிறது. பனிக்கட்டியால் ஆன நெருப்பை அறியாமல் நெருப்பை நோக்கிச் சென்றவர்கள், எப்படித் துயரப்படுகிறார்களோ, அதுபோல, ஞானம் இல்லாமல் செய்யப்படும் கர்மங்களின் விளைவால், உள்ளுக்குள் வருத்தப்பட்டுப் பின்னால் துன்பப்படுகிறார்கள். இப்படி கண்ணுக்குத் தெரிந்த பலன்களைக் ஸமர்ப்பிக்கக் கூடிய செயல்களை, ஞானம் இல்லாமல் செய்து, அதன் விளைவாக பெரும் துன்பத்தை அடைகிறார்கள். இதில் சந்தேகமில்லை. தங்களது செயல்களின் பலனை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, சுதந்திரமாக பலன்களைத் தருபவர் போல், நாராயணனுக்குச் சமமாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ தேவர்களையும், அசுரர்களையும் கருதிச் செயல்படுகிறார்கள். || 25

यजंति श्रद्धयायुक्ता मूलज्ञान विवर्जिताः
अंदंतमोविशंत्येते संभूतीनां सममर्चनात्।
भवंति नानामतयस्स्वरूपज्ञानवर्जिताः।
गतयोपि तदीयास्स्यु स्त्रिविधामतयो जनाः।
सत्वंरजस्तम इति त्रिविधाःप्रकृतिर्गुणाः।
तैरेतत्रिविधंजातं जगतेतच्चराचरम्।
त्रिधालोकास्त्रिधाबोगा स्त्रिविधाभिरुचिर्नृणाम्।
त्रिविधंकर्मजीवानां ज्ञानं च त्रिविधं नृप।
त्रिविधानिपुराणानि त्रिविधास्मृतयस्तथा।
वासस्तुत्रिविधोज्ञेय स्त्रिविधापिरुचिर्नृणाम्।30

யஜந்தி ஶ்ரத்3த4யாயுக்தா மூ2லஜ்ஞான விவர்ஜிதா꞉ |
அந்த3ந்தமோ விஶந்த்யேதே ஸம்பூ4தீநாம் ஸமமர்ச்சநாத் |
ப4வந்தி நாநாமதய꞉ ஸ்வரூபஜ்ஞானவர்ஜிதா꞉ |
க3தயோ(அ)பி ததீ3யாஸ்ஸ்யு꞉ த்ரிவிதாமதயோ ஜநா꞉ |
ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி த்ரிவித4꞉ ப்ரக்ரு’திர் கு3ணா꞉ |
தைரேதத் த்ரிவித4ம் ஜாதம் ஜக3தேதச்சராசரம் |
த்ரிதா4 லோகாஸ்த்ரிதா4 போ4கா3ஸ்த்ரிவிதா4பி4ருசிர்ந்ரு’ணாம் |

த்ரிவிதம் கர்ம ஜீவாநாம் ஜ்ஞானம் ச த்ரிவிதம் ந்ரு'ப |
த்ரிவிதா⁴நி புராணாநி த்ரிவிதா⁴ ஸ்ம்ரு'தயஸ்ததா² |
வாஸஸ்து த்ரிவிதோ⁴ ஜ்ஞேயஸ் த்ரிவிதா⁴பி ருசிர்ந்ரு'ணாம் | 30

வேதங்களின் உண்மையான ஞானம் இல்லாமல், நம்பிக்கையுடன் யாகம் செய்பவர்கள், படைக்கப்பட்ட பொருள்களை மட்டுமே வணங்குவதால், இருள் நிறைந்த நரகத்தில் விழுகிறார்கள். தங்களின் உண்மை சொரூபத்தை அறியாததால், பல விதமான எண்ணங்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலை கூட மூன்று விதமானதாகவே இருக்கிறது. சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்று மூன்று விதமான குணங்கள் இயற்கையிலே இருக்கின்றன. இந்த மூன்று குணங்களாலேயே, அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருட்கள் அடங்கிய இந்த உலகம் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று விதமான உலகங்களும், மூன்று விதமான அனுபவங்களும், மனிதர்களுக்கு மூன்று விதமான விருப்பங்களும், மூன்று விதமான கர்ம வினைகளும், மூன்று விதமான ஞானமும், மூன்று விதமான புராணங்களும், மூன்று விதமான ஸ்மிருதிகளும், மூன்று விதமான வசிப்பிடங்களும், மனிதர்களுக்கு மூன்று விதமான விருப்பங்களும் இருக்கின்றன, மன்னா! || 30

ध्यानं तु त्रिविधं राजन्! सुखं च त्रिविधं तथा।
लोकोपि त्रिविधोज्ञेया स्तिस्रोवस्ताः प्रकीर्तिताः।
वृत्तिस्तु त्रिविधोज्ञेया तिस्स्रोवस्थाः प्रकीर्तिताः ।
आबृह्मस्तंबपर्यंतं सर्वं हि त्रिगुणात्मकम्।
प्राकृतेस्तुगुणैर्बद्धो निर्गुणःपुरुषोप्ययम्।
आकल्पंमुच्यतेनैव विना तु शरणागतिम्।
एवमौपाधिकोजीवा नानात्वं प्रतिपद्यते।
एकभावंसमाप्नोति यथाभवति निर्गुणः।
त्रिधाभिन्नश्चिदंशोऽयं स्वाधारे परमात्मनि।
प्राकारतां समापन्नस्तस्मिन्नेव च तिष्ठति । 35

த்⁴யானம் து த்ரிவிதம் ராஜந்! ஸுக²ம் ச த்ரிவிதம் ததா² |
லோகோ(அ)பி த்ரிவிதோ⁴ ஜ்ஞேயா ஸ்திஸ்ரோ(அ)வஸ்தா: ப்ர கீர்திதா: |
வ்ரு'த்திஸ்து த்ரிவிதோ⁴ ஜ்ஞேயா திஸ்ஸ்ரோ(அ)வஸ்தா: ப்ர கீர்திதா: |
ஆப்³ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தம் ஸர்வம் ஹி த்ரிகு³ணாத்மகம் |
ப்ராக்ரு'தேஸ்து கு³ணைர்ப³த்³தோ⁴ நிர்கு³ண: புருஷோ(அ)ப்யயம் |
ஆ கல்பம் முச்யதே நைவ விநா து ஶரணாக³திம் |
ஏவமௌபாதிகோ ஜீவா நாநாத்வம் ப்ரதிபத்³யதே |
ஏகபா⁴வம் ஸமாப்நோதி யதா² ப⁴வதி நிர்கு³ண: |
த்ரிதா⁴பி⁴ந்நஶ்சித³ம்ஶோ(அ)யம் ஸ்வாதா⁴ரே பரமாத்மநி |
ப்ராகாரதாம் ஸமாபந்நஸ்தஸ்மிந்நேவ ச திஷ்ட²தி | 35

மன்னா! தியானம் மூன்று வகைப்படும், சுகம் மூன்று வகைப்படும். உலகமும் மூன்று வகையாக அறியப்பட வேண்டியது. மூன்று விதமான நிலைகள் இருக்கின்றன. எண்ணங்கள் மூன்று விதமானதாக அறியப்பட வேண்டியது. மூன்று விதமான நிலைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பிரம்மதேவன் முதல் புல் வரை, எல்லாமே முக்குணங்கள் உடையது. இந்த இயற்கையினுடைய குணங்களால்

கட்டுண்ட இந்த நிர்குண புருஷனும், சரணாகதி அடைந்தால் ஒழிய, கல்ப காலம் வரை விடுதலை பெற முடியாது. இவ்வாறு இந்த உபாதி காரணமாக ஜீவன் பலவிதமான வேற்றுமைகளை அடைகிறான். நிர்குணனை அடைந்த பின்பு, ஒருமை நிலையை அடைகிறான். மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட சித் அம்சம், பரமாத்மாவில் தன்னுடைய ஆதாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அது ஒரு சுவர் போல ஆகி, அதிலே நிலைபெற்று இருக்கிறது. || 35

अचिदंशोभि राजेंद्र भगवत्यवतिष्ठति।
कदाचिच्छेतनं धृत्वा बहिरायाति भूपते।
कदाचित्कारणेविष्णौ सद्रूपेणैवतिष्ठति।
लयायमपिधानात्तु प्रागभावो न विद्यते।
अव्यक्तत्वेन संस्थानं लयोनाम महामते।
उद्गमस्थूलभावेन व्यष्टिरित्यबिधीयते।
स्थूलस्यनैकरूपत्वं मिथ्यात्वमुपवर्तते।
भ्रांत्या विवर्तभावोत्र विमूडाः प्रवदंति हि।
उभयोः परतंत्रत्वादाहेयत्वान्महामते।
परात्माभिद्यते नूनं स्वतंत्रो धारकोयतः। 40

அசித3ம்ஶோ(அ)பி4 ராஜேந்த்3ர ப4க3வத்யவதிஷ்ட2தி |
கதா3சிச்சேதநம் த்4ரு'த்வா ப3ஹிராயாதி பூ4பதே |
கதா3சித் காரணே விஷ்ணௌ ஸத்3ரூபேணைவ திஷ்ட2தி |
லயாயமபிதா4நாத்து ப்ராக3பா4வோ ந வித்3யதே |
அவ்யக்தத்வேந ஸம்ஸ்தா2நம் லயோ நாம மஹாமதே |
உத்3க3மஸ்தூ2லபா4வேந வ்யஷ்டிரித்யபி4தீ4யதே |
ஸ்தூ2லஸ்ய நைகரூபத்வம் மித்2யாத்வமுபவர்த்ததே |
ப்4ராந்த்யா விவர்த்தபா4வோ(அ)த்ர விமூடா4: ப்ரவத3ந்தி ஹி |
உப4யோ: பரதந்த்ரத்வாதா3ஹேயத்வான் மஹாமதே |
பராத்மாபி4த்3யதே நூனம் ஸ்வதந்த்ரோ தா4ரகோ யத: | 40

அரசனே! அசித்து அம்சமும் பகவானில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. சில சமயம் அது உணர்வுடன் வெளியே வருகிறது. சில சமயம் காரணமான விஷ்ணுவில் சத்ரூபமாகவே நிலைபெற்றிருக்கிறது. இந்த லயம் என்பது மூடுவதால் வருவதில்லை. மறைந்திருக்கும் நிலையையே லயம் என்று சொல்லுகிறார்கள், மன்னா! ஸ்தூலமான தோற்றத்துடன் வருவது வியஷ்டி எனப்படுகிறது. ஸ்தூலமான பொருள் ஒரு வடிவமாகவே இருப்பதில்லை. ஆகையால் அது பொய்யானது. பிராந்தியினால் இந்த விவர்த்தம் என்று சில அறிவில்லாதவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவை இரண்டும் பரதந்திரமாக இருப்பதாலும், ஒதுக்கத் தகுந்தவையாக இருப்பதாலும் பரமாத்மா, சுயாதீனமாகவும், அனைத்தையும் தாங்குபவராகவும் இருப்பதால், இவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறார். || 40

चिदचिच्यां विभिद्येत पुरुषप्रकृतिर्नृप।
भोक्तभोग्यतया तात शरीरात्मतया तथा।
चिदचित्परमात्मानो विभिन्नालक्षणैस्स्वकैः।
अभिन्नानृपशार्दूल विशेषणतया हरौ।

राजोवाच-
कथं जीवोणुरूपोऽयं शरीरेसर्वगः प्रभो।
कदाऽस्यमयायोगोऽभूत्कदा मुक्तिर्भविष्यति।
श्रीरुद्र उवाच-
स्वरूपेणाणुरूपोपि प्रकाशेन शरीरगः।
एकदेशस्थितोवेत्ति हरिचंदनबिंदुवत्।
प्रभया भास्करोयद्वद्वृरह्माण्डं व्याप्यतिष्ठति।
एकदेशस्थितोदीपः कृत्स्नगेहः प्रकाशकृत्। 45

சித³சித்³ப்⁴யாம் விபி⁴த்³யேத புருஷப்ரக்ரு'திர்ந்ரு'ப |
போ⁴க்தபோ⁴க்³யதயா தாத ஶரீராத்மதயா ததா² |
சித³சித் பரமாத்மாநோ விபி⁴ந்நா லக்ஷணைஸ்ஸ்வகை: |
அபி⁴ந்நாந்ரு'பஶார்தூ³ல விஶேஷணதயா ஹரௌ |
ராஜோவாச-
கதம் ஜீவோ(அ)ணுரூபோ(அ)யம் ஶரீரே ஸர்வக³: ப்ரபோ⁴ |
கதா³ஸ்ய மயா யோகோ(அ)பூ⁴த் கதா³ முக்திர் ப⁴விஷ்யதி |
ஶ்ரீருத்³ர உவாச-
ஸ்வரூபேணாணுரூபோ(அ)பி ப்ரகாஶேந ஶரீரக³: |
ஏகதே³ஶஸ்தி²தோ வேத்தி ஹரி சந்த³ன பி³ந்து³வத் |
ப்ரப⁴யா பா⁴ஸ்கரோ யத்³வத்³ ப்³ரு'ரஹ்மாண்ட³ம் வ்யாப்யதிஷ்ட²தி |
ஏகதே³ஶஸ்தி²தோ தீ³ப: க்ரு'த்ஸ்நகே³ஹ: ப்ரகாஶக்ரு'த் | 45

அரசனே! சித்தும், அசித்தும், புருஷனும், பிரகிருதியும், ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவை. இவை அனைத்தும் அனுபவிப்பவர், அனுபவிக்கப்படுபவை, உடல், ஆன்மா என்ற விதத்தில் வேறுபட்டவை. சித்தும், அசித்தும், பரமாத்மாவும் தங்கள் இயல்புகளில் வேறுபட்டவர்கள். ஆனால் ஹரியை விசேஷணமாகக் கொண்டிருப்பதால், அவரிடத்தில் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள், அரசனே!

அரசன் கேட்டான் -
"பிரபுவே! அணு உருவான ஜீவன் உடலில் எப்படி எங்கும் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான்? அவனுக்கு மாயையோடு எப்போது தொடர்பு ஏற்பட்டது? எப்போது விடுதலை கிடைக்கும்?"

ருத்ரன் சொன்னார் -
"ஜீவன் உருவத்தில் அணுவாக இருந்தாலும், ஒளியால் உடல் முழுவதும் வியாபித்திருக்கிறான். சந்தனப் பொட்டு போல ஒரு இடத்தில் இருந்து கொண்டு, உடல் முழுவதும் அறிகிறான். சூரியன் தன் ஒளியால், இந்த அண்டம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பது போலவும், ஒரு இடத்தில் இருக்கும் விளக்கு, வீடு முழுவதும் வெளிச்சம் தருவது போலவும் இருக்கிறது. || 45

कदाऽस्यमायायोगोऽयमिति प्रश्नो न सौख्यदः।
अनादिकालतो जिवो माययापरिवेष्टितः।
अनुग्रहाद्धरेरेव मुच्यतेनात्रसंशयः।
त्रिविधोऽनुग्रहोविष्णोः कर्मज्ञानमुपासनम्।
मुक्तिर्हित्वाऽन्यथारुपं स्वरूपेणव्यवस्थितिः।
हित्वा संकुचितावस्थां भेदं प्रकृतिसंभवम्।

संप्राप्तात्मस्वरूपोयं प्रेमातिशय योगतः।
प्राप्नोति परमात्मानं यतोनावर्तते पुनः।
मुनिश्च गौतमोराजा श्रुत्वेदं रुद्रभाषितम्।
सर्वतोमतिमाकृष्य भगत्येवमाददौ। 50

கதா³ஸ்ய மாயாயோகோ³(அ)யமிதி ப்ரஶ்னோ ந ஸௌக்²யத³꞉ |
அநாதி³ காலதோ ஜீவோ மாயயா பரிவேஷ்டித꞉ |
அநுக்³ரஹாத்³த⁴ரேரேவ முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய꞉ |
த்ரிவிதோ⁴(அ)நுக்³ரஹோ விஷ்ணோ꞉ கர்ம ஜ்ஞானமுபாஸனம் |
முக்திர் ஹித்வா(அ)ந்யதா²ரூபம் ஸ்வரூபேண வ்யவஸ்தி²தி꞉ |
ஹித்வா ஸங்குசிதாவஸ்தா²ம் பே⁴த³ம் ப்ரக்ரு'தி ஸம்ப⁴வம் |
ஸம்ப்ராப்தாத்மஸ்வரூபோ(அ)யம் ப்ரேமாதிஶய யோக³த꞉ |
ப்ராப்னோதி பரமாத்மானம் யதோ நாவர்த்ததே புந꞉ |
முநிஶ்ச கௌ³தமோ ராஜா ஶ்ருத்வேத³ம் ருத்³ரபா⁴ஷிதம் |
ஸர்வதோ மதிமாக்ரு'ஷ்ய ப⁴க³த்யேவமாத³தௌ³ | 50

"இந்த மாயை ஜீவனை எப்போது பற்றிக் கொண்டது என்ற கேள்வி சுகம் தரக்கூடியது அல்ல. ஜீவன், அநாதி காலமாக மாயையினால் சூழப்பட்டிருக்கிறான். ஹரியின் அருளால் மட்டுமே விடுதலை பெறமுடியும். இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. விஷ்ணுவின் அருள் மூன்று விதமாக உள்ளது. கர்மம், ஞானம், உபாசனை. முக்தி என்பது, வேறு உருவத்தை விட்டு, தன்னுடைய உண்மை உருவத்தில் நிலைபெறுவதாகும். தன் சுயரூபத்தை அடைந்து, இயற்கையினால் உண்டான வேறுபாடுகளை விட்டு, அளவில்லாத அன்பினால் பரமாத்மாவை அடைந்து, மீண்டும் பிறவாத நிலையை அடைகிறான். கௌதம முனிவரும், அரசனுமாக இருந்த அவர், ருத்ரன் பேசியதைக் கேட்டு, தன் மனதை எல்லா வழிகளிலிருந்தும் திருப்பி, பக்தியில் நிலை நிறுத்தினார். || 50

निर्विद्यपुत्रदारेषु राजाकोशबलेषु च।
नारायणपदांभोजेऽनवच्छिन्नमनोगतिम्।
अखंडतैलधारावद्धार गतसाध्वसः।
अंतर्दधे महादेवः पार्षदः प्रवरैस्सह।
सिद्धांतं न्यायनिर्णीतं नानातर्क गणावृतम्।
हित्वा भागवतंधर्ममास्थीतो गौतमोमुनिः।
अंबरीषादिमुख्येभ्य स्तत्वमेतद्विधास्यति।
परमैकांतिकंधर्म दुर्लभं मुनिसत्तमाः।
आस्थितोऽहं हरेर्ज्ञात्वा हरिसंतोषकारणम्।
अस्यां च मंदरद्रोण्यां वैष्णवं वेषमुद्वहन् । 55

நிர்வித்³ய புத்ரதா³ரேஷு ராஜா கோஶப³லேஷு ச |
நாராயணபதா³ம்போ⁴ஜே(அ)நவச்சி²ந்நமநோக³திம் |
அக²ண்ட³தைலதா⁴ராவத்³த³தா⁴ர க³தஸாத்⁴வஸ꞉ |
அந்தர்த³தே⁴ மஹா தே³வ꞉ பார்ஷத³꞉ ப்ரவரைஸ்ஸஹ |
ஸித்³தா⁴ந்தம் ந்யாயநிர்ணீதம் நாநாதர்கக³ணாவ்ரு'தம் |
ஹித்வா பா⁴க³வதம் த⁴ர்மமாஸ்தீ²தோ கௌ³தமோ முநி꞉ |
அம்ப³ரீஷாதி³முக்²யேப்⁴யஸ் தத்வமேதத்³விதா⁴ஸ்யதி |
பரமைகாந்திகம் த⁴ர்ம து³ர்ல³பம் முநிஸத்தமா꞉ |

ஆஸ்தி^{2}தோ(அ)ஹம் ஹரேர்ஜ்ஞாத்வா ஹரிஸந்தோஷ காரணம் |
அஸ்யாம் ச மந்த^{3}ரத்^{3}ரோண்யாம் வைஷ்ணவம் வேஷமுத்^{3}வஹன் | 55

அரசனாக இருந்த கௌதமர், தன் பிள்ளைகள், மனைவி, செல்வம், படை பலம் ஆகியவற்றின் மீது இருந்த பற்றை விட்டு, நாராயணனின் திருவடிகளில், தடையற்ற மனதைச் செலுத்தினார். அச்சமற்றவராகி, இடைவிடாத எண்ணங்களை எண்ணினார். பின்னர், மகாதேவன் தன் சிறந்த பரிவாரங்களுடன் மறைந்தார். நீதியினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட, பல விதமான தர்க்கங்களைக் கொண்ட சித்தாந்தங்களை விட்டுவிட்டு, பாகவத தர்மத்தை கௌதம முனிவர் கைக்கொண்டார். இந்த தத்துவத்தை அம்பரீஷன் போன்றோருக்கு உபதேசித்தார். முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே! இந்த பரம ஏகாந்த தர்மம் அடைவதற்கு மிகவும் அரிதானது. ஹரியின் சந்தோஷத்தை அறிந்து, அதை அடைவதற்காக நான் இந்த மந்தர மலையில், வைஷ்ணவ வேடத்தை தரித்திருக்கிறேன். || 55

<u>பலஶ்ருதி</u>

भवंतो मुनयस्सर्वे श्रीमन्नारायणोदिते।
सिद्धांते कृतसिद्धांताः प्रविशंतु विमुक्तिदे।
भवद्भिस्सहसंवादो मयायूयं प्रकीर्तितः।
संहितेयं समाख्याता भविष्यति हिताय वै।
सिद्धांते मामके विप्रा रहस्यं प्रवदामि वः।
नाभक्तायप्रवक्तव्यं नास्तिकाय शठायच।
विष्णुभक्तायशांतायदातव्यं मुनिसत्तमाः।
सिध्यंति हरिसंबंधात्तीर्थानि नियमोयमाः।
कर्मिणां दानयज्ञाश्च स्वाध्यायोयोग एव च।
हरिविना न सिध्यंति कांयान्यपि मुनीश्वराः। 60

ப^{4}வந்தோ முநயஸ்ஸர்வே ஸ்ரீமந்நாராயணோதி^{3}தே |
ஸித்^{3}தா^{4}ந்தே க்ரு'தஸித்^{3}தா^{4}ந்தா: ப்ரவிஶந்து விமுக்திதே^{3} |
ப^{4}வத்^{3}பி^{4}ஸ்ஸஹஸம்வாதோ^{3} மயா யூயம் ப்ர கீர்தித: |
ஸம்ஹிதேயம் ஸமாக்^{2}யாதா ப^{4}விஷ்யதி ஹிதாய வை |
ஸித்^{3}தா^{4}ந்தே மாமகே விப்ரா ரஹஸ்யம் ப்ரவதா^{3}மி வ: |
நாப^{4}க்தாய ப்ரவக்தவ்யம் நாஸ்திகாய ஶடா^{2}ய ச |
விஷ்ணுப^{4}க்தாய ஶாந்தாய தா^{3}தவ்யம் முநிஸத்தமா: |
ஸித்^{4}யந்தி ஹரிஸம்ப^{3}ந்தா^{4}த் தீர்தா^{2}நி நியமோயமா: |
கர்மிணாம் தா^{3}நயஜ்ஞாஶ்ச ஸ்வாத்^{4}யாயோ யோக^{3} ஏவ ச |
ஹரிவிநா ந ஸித்^{4}யந்தி காம்யான்யபி முனீஶ்வரா: | 60

முனிவர்களே! நீங்கள் அனைவரும், ஸ்ரீமந்நாராயணனால் போதிக்கப்பட்ட சித்தாந்தத்தில் நிலை பெற்று, முக்தியை அடையுங்கள். உங்களுடன் நான் பேசிய உரையாடல், உங்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கட்டும். என் சித்தாந்தத்தில், ஒரு ரகசியத்தை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். பக்தி இல்லாதவர்களுக்கும், நாத்திகர்களுக்கும், வஞ்சகர்களுக்கும் இதைச் சொல்லக் கூடாது. விஷ்ணு பக்தர்களுக்கும், அமைதியான மனதுடையவர்களுக்கும் இதைச் சொல்லுங்கள், முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே! ஹரியின் தொடர்பு இருந்தால் தான், தீர்த்த யாத்திரை, நியமம், மற்றும் யமம் போன்ற சாதனங்கள் பலன் ஸமர்ப்பிக்கும். கர்மத்தைச் செய்பவர்களுடைய தானம், யாகம், வேதங்களை ஓதுதல், யோகம்

போன்றவை எல்லாம், ஹரி இல்லாமல் பலன் அளிக்காது, முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே! || 60

तस्यैवशरणे भूत्वा हित्वाऽन्यत्साधनान्तरम्।
भावयेच्चेतसा तस्यसंबंधं परमात्मनः।
प्रपद्येशरणं श्रीमन्नारायणपदांबुजे।
इत्येकातित्वमालंब्य चेतसा भावयेन्मुहुः।
लोकयात्रांच न स्वामी करिष्यत्वेव सर्वदा।
इति विश्वासमालंब्य भरन्यासं प्रवर्तयेत्।
साष्टाङ्गंप्रणतौ सर्वकर्मणी परिभावयेत्।
श्रीमत्प्रसाददेहं च भावयेत्सर्वभोजनम्।65

தஸ்யைவ ஶரணே பூ⁴த்வா ஹித்வா(அ)ந்யத் ஸாத⁴நாந்தரம் |
பா⁴வயேச்சேதஸா தஸ்ய ஸம்ப³ந்த⁴ம் பரமாத்மந꞉ |
ப்ரபத்³யே ஶரணம் ஶ்ரீமந்நாராயணபதா³ம்பு³ஜே |
இத்யேகாத்த்வமாலம்ப³ய சேதஸா பா⁴வயேந்முஹு꞉ |
லோகயாத்ராம் ச ந ஸ்வாமீ கரிஷ்யத்வேவ ஸர்வதா³ |
இதி விஶ்வாஸமாலம்ப³ய ப⁴ரந்யாஸம் ப்ரவர்த்தயேத் |
ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரனதௌ ஸர்வகர்மாணி பரிபா⁴வயேத் |
ஶ்ரீமத் ப்ரஸாத³ தே³ஹம் ச பா⁴வயேத் ஸர்வ போ⁴ஜனம் | 65

அவன் ஒருவனையே சரணடைந்து, மற்ற எல்லா சாதனங்களையும் விட்டுவிட்டு, அந்த பரமாத்மாவுடன் தனக்குள்ள தொடர்பை மனதால் நினைக்க வேண்டும். ஶ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடிகளையே சரணடைய வேண்டும். "அவனே கதி" என்று மனதால் திரும்பத் திரும்ப நினைக்க வேண்டும். "உலக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும், அவனே பார்த்தகொள்வான்" என்ற நம்பிக்கையுடன், அவனிடம் பாரத்தை ஒப்படைக்க வேண்டும். சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, எல்லா செயல்களையும் அவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். அவனுடைய பிரசாதமே நம்முடைய உடல் என்றும், நாம் உண்ணும் உணவு அனைத்தும் அவனுடைய பிரசாதம் என்றும் கருத வேண்டும். || 65

सर्वतीर्थाभिगमनं पादतीर्थाभिषेचनम्।
आचार्यसन्निधिं तावद्भावयेच्चामृतांबुधिं।
संसारतापशन्त्यर्थं महाविश्वास पूर्वकम्।
प्रतिकूलजनावासं दावाग्निमिव संत्यजेत्।
इत्येवंगुह्यसंदेशः कथितो मुनिसत्तमः।
एतदर्थमिहागत्य धृतंमौनव्रतं मया।
कृष्णात्रिगोत्र प्रभवोद्वितः कश्चिदतंद्रितः।
ग्राहयिष्यति शिष्येभ्यः संहितां च महीतले।
कृष्णात्रेयातिविख्याता भविता बृह्मसंहिता।
बृहत्पूर्वमहाभागा यस्यापि धर्मस्सनातनः ।70

ஸர்வ தீர்தா²பி⁴க³மனம் பாத³ தீர்தா²பி⁴ஷேசனம் |
ஆசார்யஸந்நிதி⁴ம் தாவத் பா⁴வயேச்சாம்ரு'தாம்பு³தி⁴ம் |
ஸம்ஸார தாபஶாந்த்யர்த²ம் மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் |

ப்ரதிகூல ஜநாவாஸம் தா³வாக்³நிமிவ ஸந்த்யஜேத் |
இத்யேவம் கு³ஹ்யஸந்தே³ஶ: கதி²தோ முநிஸத்தம: |
ஏதத³ர்த²மிஹாக³த்ய த்⁴ரு'தம் மௌனவ்ரதம் மயா |
க்ரு'ஷ்ணாத்ரிகோ³த்ர ப்ரப⁴வோத்³வித: கஶ்சித³தந்த்³ரித: |
க்³ராஹயிஷ்யதி ஶிஷ்யேப்⁴ய: ஸம்'ஹிதாம் ச மஹீதலே |
க்ரு'ஷ்ணாத்ரேயாதிவிக்²யாதா ப⁴விதா ப்³ரஹ்ம ஸம்'ஹிதா |
ப்³ரு'ஹத்பூர்வ மஹாபா⁴கா³ யஸ்யா(அ)பி த⁴ர்மஸ்ஸநாதந: | 70

எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடுவது, ஆச்சாரியனுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தில் அபிஷேகம் செய்வது, ஆச்சாரியனின் அருகில் அமிர்தக் கடலருகில் இருப்பது போல எண்ண வேண்டும். சம்சாரஸாகரத்தின் வெப்பம் தணிய, பெரும் நம்பிக்கையுடன், இறைவனுக்குப் பிடிக்காத மனிதர்கள் இருக்கும் இடத்தை, காட்டுத் தீயைப்போல் விட்டு விட வேண்டும். முனிவர்களில் சிறந்தவர்களே! இப்படிப்பட்ட இரகசியமான செய்தியை உங்களிடம் சொன்னேன். இதற்காகவே நான் இங்கே வந்து, மௌன விரதம் அனுசரித்தேன். கிருஷ்ணாத்ரி கோத்திரத்தில் பிறந்த, சோம்பல் இல்லாத ஒருவன், இந்த சம்ஹிதையை மாணவர்களுக்குப் போதிப்பான். கிருஷ்ணாத்ரேயா என்று புகழ் பெற்ற, பிரம்ம சம்ஹிதை உண்டாகும். மிகவும் பெரியதும், முற்காலத்திலிருந்ததுமான சநாதன தர்மம் உடையது அது. || 70

य इमां संहितांपुण्यां सर्वं वेदार्थगर्भितम्।
श्रद्धयापरयोपेता भविष्यंति समाहिताः।
तेषामेकांतिकीभक्तिं रचिरात्संभविष्यति।
श्रोष्यंतिपुण्यकालेषु तेषां नैवास्तिपातकम्।
सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम्।
तत्फलं समवाप्नोति श्रुत्वेमां बृह्मसंहिताम्।
अधीत्य मुनयस्सर्वे प्रणिपत्य पितामहम्।
गृहीत्वा वैष्णवींदीक्षां प्रजग्मुस्सर्वतोदिशम्।
हारीताद्याश्चमुनयः श्रुत्वेदंबृह्मभाषितम्।
प्रवर्तयामासुरिमे स्मृतिरेकांतिनां प्रियः।75

ய இமாம் ஸம்'ஹிதாம் புண்யாம் ஸர்வம் வேதா³ர்த²க³ர்பி⁴தம் |
ஶ்ரத்³த⁴யா பரயோபேதா ப⁴விஷ்யந்தி ஸமாஹிதா: |
தேஷாமைகாந்திகீ ப⁴க்திம் ரசிராத் ஸம்ப⁴விஷ்யதி |
ஶ்ரோஷ்யந்தி புண்யகாலேஷு தேஷாம் நைவாஸ்தி பாதகம் |
ஸர்வதீர்தே²ஷு யத் புண்யம் ஸர்வயஜ்ஞேஷு யத்ப²லம் |
தத்ப²லம் ஸமவாப்நோதி ஶ்ருத்வேமாம் ப்³ரஹ்மஸம்'ஹிதாம் |
அதீ⁴த்ய முநயஸ்ஸர்வே ப்ரணபதித்ய பிதாமஹம் |
க்³ரு'ஹீத்வா வைஷ்ணவீம் தீ³க்ஷாம் ப்ரஜக்³முஸ்ஸர்வதோதி³ஶம் |
ஹாரீதாத்³யாஶ்ச முநய: ஶ்ருத்வேத³ம் ப்³ரஹ்மபா⁴ஷிதம் |
ப்ரவர்த்தயாமாஸூரிமே ஸ்ம்ரு'திரேகாந்திநாம் ப்ரிய: | 75

இந்த புண்ணியமான சம்ஹிதையை, வேதங்களின் பொருள் நிறைந்ததாக, நம்பிக்கையுடன் படிப்பவர்கள், அமைதியான மனதைப் பெறுவார்கள். அவர்களுக்கு விரைவிலேயே ஏகாந்த பக்தி உண்டாகும். புண்ணிய காலங்களில்

இதை கேட்பவர்களுக்கு, எந்த பாபமும் இல்லை. எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடுவதால் கிடைக்கும் புண்ணியமும், எல்லா யாகங்கள் செய்வதால் கிடைக்கும் பலனையும், இந்த பிரம்ம சம்ஹிதையை கேட்பதால் கிடைக்கும். முனிவர்கள் அனைவரும் இதை படித்து, பிரம்ம தேவரை வணங்கி, வைஷ்ணவ தீட்சை பெற்று, எல்லா திசைகளிலும் சென்றார்கள். ஹாரீதர் போன்ற முனிவர்கள், இந்த பிரம்மனின் உரையை கேட்டு, ஏகாந்த பக்தர்களுக்கு விருப்பமான இந்த ஸ்மிருதியை பரப்பினார்கள். || 75

यस्मिन्नित्यसदेकधाम्नि भगवत्याम्नाय गीतोदये।
स्थूलंसूक्ष्ममिदंजगच्च सकलं सन्नामकंचाभवत्।
यस्मादेव पुनःपुरोहितजगद्बीजाद्यथैवांकुरम्।
तस्मै श्रीपुरुषोत्तमाय हरये नित्यं नमः कुर्महे।
यो विष्णुर्भजतामभीष्टगतिदो गीतोपनीतोभवत्-
अग्रेव्यग्रकरः करींद्रकरुणारावे विराजं विना
आयात्युन्मदमानराजमथने यस्सापराधे जने
नत्यैवाऽभिमुखः प्रयच्छतुरतिं लक्ष्मीधरावल्लभः।

யஸ்மிந் நித்யஸதே3கதா4ம்நி ப4க3வத்யம்நாய கீ3தோத3யே |
ஸ்தூ2லம் ஸூக்ஷ்மமித3ம் ஜக3ச்ச ஸகலம் ஸந்நாமகம் சாப4வத் |
யஸ்மாதே3வ புந: புரோஹித ஜக3த்3பீ3ஜாத்3யதை2வாங்குரம் |
தஸ்மை ஸ்ரீ புருஷோத்தமாய ஹரயே நித்யம் நம: குர்மஹே |
யோ விஷ்ணுர் ப4ஜதாம்பீ4ஷ்டக3திதோ3 கீ3தோபநீதோ(அ)ப4வத்-
அக்3ரே வ்யக்3ரகர: கரீந்த்3ர கருணாரா வே விராஜம் விநா
ஆயாத்யுந்மத3மாநராஜமத2நே யஸ்ஸாபராதே4 ஜநே
நத்யைவாபி4முக2: ப்ரயச்ச2து ரதிம் லக்ஷ்மீத4ர வல்லப4: |

எந்த பரம்பொருளில் நித்தியமானதும், உண்மையானதும், ஒன்றானதும், வேதங்களால் பாடப்பட்டதுமான, ஸ்தூலமும், சூட்சுமமும் அடங்கிய இந்த உலகம், பெயர் மற்றும் உருவத்துடன் தோன்றியதோ, எவனிடமிருந்து இந்த உலகம், விதைக்குள் இருந்து முளை வருவது போல, மீண்டும் வந்ததோ, அந்த ஸ்ரீ புருஷோத்தமனும், ஹரியுமான அவனுக்கு, எப்போதும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். யார் பக்தர்களுக்கு விரும்பிய கதியைத் தருகிறாரோ, யார் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு முன்னால், கஜேந்திரன் கதறியழைத்த உடனே, விரைந்து வந்தாரோ, யார் குற்றம் செய்தவர்களுக்கும், அன்போடு அருள் புரிகிறாரோ, அந்த லக்ஷ்மிதேவியின் வல்லபரான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்.

इति श्रीबृहद्ब्रह्मसंहितायां चतुर्थः पादः
रुद्रगीता बृह्मविचारे परतत्वनिरूपणं नाम दशमोऽद्यायः ।

श्रीबृहद्ब्रह्मसंहिता सम्पूर्णम्

सर्व श्रीकृष्णार्पणमस्तु

श्रीजयंतिदिने तिरुनारायणपुरे आनंदाश्रमे सम्पूर्णम्।"

இதி ஶ்ரீப்3ரு'ஹத்3ப்3ரஹ்மஸம்'ஹிதாயாம் சதுர்த2: பாத3:
ருத்3ரகீ3தா ப்3ரஹ்மவிசாரே பரதத்வநிரூபணம் நாம த3ஶமோ(அ)த்4யாய: |

ஶ்ரீப்3ரு'ஹத்3ப்3ரஹ்மஸம்'ஹிதா ஸம்பூர்ணம் |

ஸர்வ ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ப்பணமஸ்து |

ஶ்ரீஜயந்தி தி3நே திருநாராயண புரே ஆநந்தா3ஶ்ரமே ஸம்பூர்ணம் |"

இத்துடன் ஶ்ரீ பிரம்ம சம்ஹிதையில் நான்காம் பாதம் முடிவுற்றது. ருத்ர கீதையான பிரம்ம விசாரத்தில், பரதத்துவ நிர்ணயம் என்ற பத்தாம் அத்தியாயம் முடிவுற்றது.

ஶ்ரீ ப்ருஹத்பிரம்ம சம்ஹிதை முற்றும்.

எல்லாம் ஶ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கே அர்ப்பணம்.

ஶ்ரீ ஜெயந்தி திருநாளன்று திருநாராயணபுரத்தில் ஆனந்தாஸ்ரமத்தில்
நிறைவுற்றது. ||"
தமிழாக்கம் க்ரோதி வருடம் மாசிமகத்தன்று
ஶ்ரீரங்கநாயகிஸமேதஶ்ரீரங்கநாதனிடம் முடிவுற்றது.
10-3-2025
விஜயதேதராம்
<<<<___>>>>

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:

நூலாசிரியரைப் பற்றி

பெயர் : ஸ்ரீ. உ.வே.க. ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சார்யார்

பிறந்த தேதி : 1-6-1958

தகப்பனர் : ஸ்ரீ. உ.வே. ஸா. கண்ணன் பட்டாச்சார்யார் ஸ்வாமி.

தாயார் : ஸ்ரீமதி ஸாரநாயகி அம்மாள்

பிறப்பிடம் : தேரழுந்தூர், தமிழ்நாடு

தெரிந்தமொழிகள் : தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி, ஸம்ஸ்க்ருதம் & ஆங்கிலம்

<u>படிப்பறிவு :</u>

- திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான பாடசாலையில் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் உட்பிரிவுகளைக் கசடறக் கற்றவர்.
- ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலில் நாட்டம் அதிகம்.
- வேதங்களின் சில அம்சங்களைப் பயின்றவர்

<u>கைங்கர்யம்:</u>

- சுமார் 16 வயது முதலே தகப்பனருடனும், மற்றும் பல பெரியோர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் மூலம் உத்ஸவாதிகள், மற்றும் ப்ரதிஷ்டைகளில் ஈடுபட்டு அவரவர்களிடம் ஆகம பாடங்களும் பயின்றவர்
- தேரழுந்தூர், திருச்சேறை, போன்ற திவ்யதேசங்களில் நித்யகைங்கர்யம்
- அலமேலுமங்காபுரத்தில் 3 வருடம் அர்ச்சகம் கைங்கர்யம்
- பம்பாய் பனஸ்வாடி ஸ்ரீபாலாஜி மந்திரில் சுமார் மூன்று வருடங்கள்
- சிகந்திராபாத்(ஆந்திரா) ஸ்ரீவெங்கடேசப்பெருமாள் கோவிலில் சுமார் 25 வருடங்கள் அர்ச்சகசேவை
- ஹைதராபாத் பத்ராத்ரி என்று அழைக்கப்படும் கொண்டாபூர் ஸ்ரீராமாலயத்தில், கர்ஷணுதி ப்ரதிஷ்டை, ப்ரதிஷ்டாதி உத்ஸவம், என்று கூறும் படியான பற்பல கைங்கர்யங்களை சுமார் 20 வருடங்களாகச் செய்து வருபவர்.

<u>மஹா ஹோமங்கள் மற்றும் கும்பாபிஷேகங்கள் :</u>

- இதுவரை சுமார் 700க்கும் மேற்பட்ட கும்பாபிஷேகங்களை செய்து, பற்பல மஹநீயர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர்.
- ஸ்ரீரங்கம் ஜீயர் நடத்திய பல 108 குண்ட யாகங்களில் முன்னிருந்து நடத்தியவர்.
- ஸ்ரீமந்நாராயணஜீயர் ஸ்வாமி திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி நடத்திய புகழ்பெற்ற காவேரி புஷ்கரம் போன்ற மிகப்பெரிய க்ரது(யாகங்கள்)க்களை முன்னிருந்து நடத்தியவர். மேலும் அவரோடு பத்ரிகாஸ்ரமம், மற்றும் புகழ்பெற்ற க்ஷேத்ரங்களில் எண்ணற்ற சுதர்சன யாகங்களை நடத்தியவர்.

- திருநாராயணபுரம் (மேல்கோட்டை)யில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் பீடம் ஜீயர் ஸ்வாமி நடத்திய திருவஷ்டாக்ஷர மூலமந்த்ரம் (1கோடி)ஹோமத்தில் கலந்துகொண்டு, நடத்தி பற்பல மஹான்களின் ஆசிகளுக்கு இலக்கானவர்.
- இவர் நடத்திய யாகங்களிலேயே மிகப்பெருமையாகவும், இன்றளவும் கூறப்படுவது மைசூர்(பெலகோலா)வில் **Vishvakshema Trust** மூலம் நடந்த 1 கோடி லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ம மஹா யாகம். அதில் சுமார் 1,300 வேதபண்டிதர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது. அதிலும் தலைமை.
- மேலும் தமிழகம், அசாம், பிஹார், குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா, ஆந்த்ரா, கர்நாடகா, கேரளா, ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களிலும், பற்பல திவ்ய தேசங்களிலும், க்ஷேத்ரங்களிலும், மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதல் நித்யோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவங்களை நடத்திவருபவர்.

இன்னும் பற்பல யாகங்கள், பூஜைகள் மூலம் எம்பெருமானுக்கு ஸேவைகள் செய்து வருபவர்.

<u>தொண்டு :</u>

- எவ்வளவு இருந்தாலும் மனநிறைவான வரலாறு, எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்க எடுத்தமுயற்சி. அதாவது இதுவரை தமிழகத்திலேயே இல்லாத ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம பாடசாலையை முதன்முதலில் நிறுவி எம்பெருமான் திருவருளோடும் ஒருசில மஹநீயர்களின் உதவியோடும் சுமார் நூற்றுக் கணக்கான மாணுக்கர்களை உருவாக்கியதுதான்.
- அத்துடன் நம் பொக்கிஷங்களான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூல்களையும், திவ்யதேச வரலாறுகள், புராணங்களின் மூலஸ்லோகங்கள் (க்ஷேத்ரமாஹாத்மியங்கள்) தமிழ், ஸம்ஸ்க்ருதம், க்ரந்தம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பாஷைகளில் தானே அச்சிட்டு விலைமதிக்க முடியாத புஸ்தகங்களை வெளிக்கொணர்வது, விலையில்லாமலே அனைவருக்கும் கொடுப்பதுதான் இவரது சிறப்பான இயல்புகுணம். இதுவரை சுமார் 46 பழமையான ஆகமநூல்களையும், இதிஹாஸ புராணங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர். இன்னமும் பல ஸம்ஹிதைகள் வெளிவரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர். அதற்கு நம்பெருமாள் (அர்ச்சகர்வாயிலாக) இவருடன் நேரிலே பேசி அருள்பாலித்த வரலாறு திருவரங்க வாசிகளுக்குத் தெரியும்.
- அனைவரும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் பெருமைகள் மற்றும் உட்கருத்துகளை உணரவும், இந்த ஶாஸ்த்ரத்திற்கும் பற்பல கலை நூல்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை அறிய, அகில பாரத ஸதஸ்களை **(National Conference)** பல வித்வாங்களைக் கொண்டு நடத்தி வருபவர்.

எம்பெருமான், எம்பெருமானுர் அருள்புரிவாராக.

பொலிக பொலிக பொலிக

****

Books Published by Kriyasagaram for free of cost with Bagavat and Bagavata Krupa

(All the books are freely available at www.kriyasagaram.in)

Vol.	Contents
1	Vasudeva Punyahavachanam,Thiruaradhanam, Agnikaryam, Mahotsavam and Cakrabjamandala puja vidhi
2	Prathista vidhi
3	Vacanasaram (I) – Pramanas of Thiruaradhanam
4	Vacanasaram (II) - Pramanas of Mahotsavam
5	Archana (Namavali) of various divyadesa perumal
6	Dhyana sloka ratnavalai
7	Kriyakairava chandrika (I)
8	Kriyakairava chandrika (II)
9	Snapana Vidhi
10	Paramapurusha Samhitha
11	Bruhadbrumha Samhitha
12	Sriranga Mahatmyam(I)
13	Sriranga Mahatmyam(II)
14	Panchamrutham
15	Panchakala prakriya
16	Thula Kaveri Mahatmyam
17	Nagapattinam Sri Saundaryaraja Perumal Vaibhavam
18	Alwar thirunagari (thirukkurugur) Vaibhavam
19	Jitanta storam (mulam and vyakyanam)
20	Padma Samhitha 1st part
21	Padma Samhitha 2nd part
22	Sri Rajamannargdi Vaibhavam
23	Sriprasna Samhitokta Kriyapaddathi
24	Sri Paramesvara Samhitha

25	Sri Pancharatra Agamokta Iswara Samhita
26	Satvataamrutam & Satvataamruta Saram
27	Vacanasaram (III) - Pramanas of Pratishta vidhi
28	Sri Prashna Samhitha Saram
29	Sri Purushothama Samhita
30	Sri Sri Prashna Samhitha Part - 1
31	Sri Sara Kshetra Mahatmyam
32	Sriprashna Samhitha Vol.2
33	Sri Palasha vana (Thiru Nangur) Vaibhavam
34	Kaliyan Vaibhayam (Bilvaranya kshetram)
35	Kriya Sudabdi
36	Arangan Utsava Mahimai
37	Sri Paushkara Samhitha(part-1)
38	Sri Paramesvara Samhitha Vyakhyanam
39	அனைத்து சாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஆதாரம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமே
40	Sri Yati Darma SamuchayaH
41	Sri Vishnutilaka Samhitha
42	Aalayangalin Thathuvangal (ஆலயங்களின் தத்துவங்கள்)
43	Sri Paramapurusha Samhitha Tamizh Vyakhayanam
44	Kriyasaram
45	Garudakalpa manjari & Agamaththil Azhakiyasingar
46	Sri Gautamaksetra paścimaranganātha māhātmiyam
47	108 Divyadesa Dyana RatnavalayaH
48	Divyasuri Charitham
49	Kamban kanda Valmiki
50	Azhagar Koil Sthalapuranam
51	Prathista Tatva nidhi
52	Lakhmi Tantra Samhitha (on print)
53	Vishnutilaka Samhita (on print)
54	Srimannarayana Samhita (on print)

55	Vishnu Samhita Vyakhyana (on print)
56	Sri Ramanum Ramanujanum (small book 25 pages)
57	Svetagiri mahatmiyam(tiruveLLarai)
58	Dravida Sruti & Bhakta bimba vaibhavam (in print)
59	Prayascitta samgraham(in print)
60	Sripaushkarasamhita(Part-2)
61	Mahotsava Tatva Nidhi:

And many more to come

****

This book is published by

Therazhundur Sri Pancharatra Agama Vidvan,
Sri Pancharatra Agama Pravarthakar,
Sri U. Ve. Sriraman Battacharyar Swamy,
Srirangam, Trichy, Tamil Nadu.
9791 702 035

S.Balaji
860 87 940 34

B. Adinathan Battacharyar